

هو دینی قرآن دینی

جلد

۶

در سعادت المالیه محمدی باذری

م

سورة یونس که توبه و عافیت است

بوسوره یونس هجرت به مقدم کرده نازل اولسد . بنا بر عمیه کتبه در . آنچه بر تاج آیت
دریده نازل اولدیفی ده مردی که بر رویه کوره « فان كنت في شك » الی آخرها اوج آیت
بر رویه کوره ده « ومنهم من يؤمن به ومنهم من لا يؤمن به » آیت .

آیت - یونس یونس .

کلمات - بیک سز یونس اولدو ایکی .

عربی - بسم بیک بسم یونس انفسه یونس .

فهرستی - م . ن . ل و غیره .

سبب نزول - که اهل بی الهی بر رویه کوره بیکه ایما نما یورل و علی الخصوص کندی
ایملند بر آدامک بیغیرلکی ایما نیامه جو عجب بر رویه کوره دیورل . « الله » ابوالکلیب یحیی بنیسه
بر رسول بولم ماری ؟ « دیورل » الهی قدر تنده بونی استقامت اید یورل . هر دوشده انظار اید یورل
بوسوره . بر سبب نازل اولدیکه « فلو لا كانت قرية امتت ففعلها ایمانها الا قوم یونس » آیت
استثنائی بر صورت « سوره یونس تسبیح اولدو .

سوره بر آیتک فاعلمه سنده دیه توحیدک قوت و کمال و ملوی کوسنده در العیبه العظیمه
سراحدت و سلطنت بر بویه منتهی اولده نژاد رسالت سنده لیدک بر تشریح و تفصیل منوی اولده
دینار عمیه اولدک فاعلمه سنده بر فاعلمه سنده بر فاعلمه سنده بر فاعلمه سنده بر فاعلمه سنده
غایت دافعه . بومکر ده ارایسه بالا فرده سنده ده و با مقصود بعد الفتح نازل اولسه بر لند قوالده
ترجمه یونس و یونس صوره کی بر هیوه کی سوره لک اوزده تأکید ایدسه اولسده کی حکمت دیکال دت

و همچنین تأمل در سوره ادریس لازم است. بوندک اله ایضی. اسلام عربی کی آنست فند سورج
انتشار در روزه و فی کیده و صفا نماز بر ما هم آسانترن هارو ادریس.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّتِلَكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ • أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا
إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَهُمْ قَدْ وَصِدَقَ
عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالُوا الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ مُبِينٌ •

تال شریفی

الر. ایسته بوند او عظیم کتابک آید • اندامیوه. ایله نزه باره بوند اندام
انذار ایست و ایمان یزدی سوره له: کندیلد ایموه بر بوند نزه به «قدم صدق» و دریه و
ایستد جمع ایستد بوند بر عظیم می اورد؛ کافر لوه عماله بود باور درید •

[الر] الفلام - الله بیلیر رانی! کور یورده بوسوره و فی هجاء و نزل بیلیم
دیده که بوند ده رندی بر اناره دار. عقلمک کنهی فادر یا به معنی الهی بر سر و سخن و موضوع
ادر یور. بوی سوره با سنده کی و فرم عقلمه سوره بقده نک ادرنده سوره کیم. بوساره ده
بخصوصه رایت اولونسه بعضی قولدار. از جمله «انا الرب = بنم رب»، «انا الهی
= به الله کور درم»، «انا الله الرحمن = به الله الرحمن» معنایه رندی اولونسه سوره
«الر، هم، ن» ده «الرحمن» اسمی ترکیب ایندی که افعلا اولونسه. معنایه بونی بوسنده
بر رندی و افعال اولونسه زبانه طو غریبه طو غریبی الله تفویضه رندی افعالیه به تشبیهات و الهی جیسیم غریبه

افعالی مجزیه بر مفسار و در ظاهر لایحه صورتی یافته و مفسار آنقدر . بر حرف مضارع
 متباینان صایا یا به مفسرینک بیاثریه کوره ایسه « اله » ده اولی کجی اول سورده نک اسبدر .
 و ثانیاً « الفبا » اجم « کجی هر کس معلومی اولاده حرف همچونک هر ازادی و هم تکبلی صبیحی
 آملانه کجی بر اسبدر که اصلی بولنا حرف همچابی بر صورت مخصوصه ده افطار ایرد بر سبط . محدود
 مبهم و فرود به محکم انه غیر محدود صورتی معنای معنای بلین کلمه را نشاء ایرد بر کجی دانند بر
 سربوریا آملانه کجی بر بولک بر نموده مفسرینده بر جوینده غفلت اینده کجی غایت و صوره بر قدرت الهی
 بولند یعنی دانسته نغمه زنانه ده بر سبط و محدود الفبا و فرود بر رب اولفده بر بار و کجی هر کجی دگر
 هر کس بر کجی الفبا بر کجی بر کجی بر کجی بر کجی بر کجی بر کجی بر کجی بر کجی بر کجی بر کجی بر کجی
 بر از ایسه در سوز تقیینه فارده بر کجی بر کجی بر کجی بر کجی بر کجی بر کجی بر کجی بر کجی بر کجی
 اولای اولفده سه طرف انه از ال بر بوردیسه بر معجزه در پناه سالت اول رفیع دلاله ایسه با هر بر
 تیس اینده کجی افهام ایرد . بر بولنده نکدره محمدی بر میرده اوتور .

برده سبابه و نذر که « الف لام سیم » بولنده حرف تامل بولنا دی ، در دانه ادیخ فخره
 اوچینده معنوی اول رفیع حالده « الف لام را » را ساس اعتباریه بولنا در بر کجی بر کجی بر کجی بر کجی
 کریم الف و لام ممدینه تفقده شغوی اولاده فا ، سیم و فریده ده شانه دارسه ده فخره کجی الف
 و لام سارنده بر بولنده . الف الفای مفسده ، لام را ایضا مجزیه دی اوچینده هفتار « اله » ده
 کلمه باخته یا سبدر بر در دانه ظاهره افراجه ایرلله اول رفیع حالده « الو » ده فخره ایضا مجزیه در
 اوچینده میافقده در . بر بولنده کوره « اله » بولنده زنانه بر کجی اول بلیسه ده « الو » انجده
 سورده ای اول بلیسه بر سرده و بولنده اولور . بر بلیسه زنانه بر کجی اول رفیع ده سولینده که برده اولور
 فخره زنانه غام اولامسه بر کجی اعتباریه بر سولینده اول بلیسه .

الله اعلم . [تِلْكَ] اوتور - سلطان اولاده و عفتدی میرده بر افاده
 اد بر بولنده . و با فخره شانه فخری و قبول ایمده ایسه سطر اولور در [آیات الکتاب]

الحکیم) او حکیم کتابی آید . . . حکیم . حکمتی . حکم . حکم . ما به الحکم . حکوم فی
 یعنی حکم قطع مغالیه که در آن حرفه هر دو دوز . . اسماً صاحب حکمت و حکم مغالیه حکیم ،
 اه تعالایک اسما مناسبتی در لغت قرآن که بر وصف اوست صفتی الی اولاد نسبتی فخر افاد . مجموعه
 بر جاز دیکه اول . .

آیات که کتاب اضافی یا جزئی که اضافی که مشهور اولاد بود . . یعنی بر سوره ،
 حکمت و احاطه الهی که در هر دو نازل اولاد بود . اولاد حکمت ، اولاد حکمت آید زینت
 بر اسم مخصوص . . دیا دال که در اولاد اضافی اولاد بود . . نه حکم الف لام ا حروف الهجایی است
 اولاد که . . اصل کتاب حکیم معنی و حروف الهجاء که رب اولاد اولاد است اولاد که نظم معلوم اولاد
 آتی یعنی دالری و یا دالری دیکه اول . .

فصل اولی تقدیر و کتاب ، حکیم اولاد که اولاد اضافی آید که حکیم اولاد که اولاد که
 بر هفت سوره هر دو . . الزکاء حکمت آیات شمس فصلت . دین فیه اولاد هر دو . . که سوره هر دو
 که سوره ابراهیم . . الزکاء . . بود و سوره اولی . . آیات کتاب اضافی مشهور اولاد
 اولی که دهمی سوره که دوز . . حاصل قرآن ، علمی و حکمت الهی که مشهور ، احاطه معنی که در اولاد
 سوره که در هر دو حکمت حکم ، اولاد حکم که قرآن . دوز که در هر دو حکم که اولاد ، اولاد
 هر دو عدل و احاطه اولاد که اساس آنما از اولاد که بر نازل الی ، حکمت حکمت و طبعی ثواب
 و جنتی شبیه و طبعی عقاب و جنتی اولاد که اولاد که قطع حکم حکمت ، نظم و معانی حکمت که در
 و بیایه و بلاغی برین و قوی و فیه و تحریفه و معنوی و محفوظ و با معنوی ام کتاب اولاد آید که معنی
 ناقابل صورته ابراً حکم ، حکمت و احاطه از لیه ، حکمت که در هر دو حکمت که در هر دو حکمت که در هر دو
 اولاد که برین و سوره اولاد که در هر دو تمام از لیه و احاطه اولاد که قطع حکم و اولاد که در هر دو
 اولاد که برین و حکم که در هر دو حکمت که در هر دو حکمت که در هر دو حکمت که در هر دو حکمت که در هر دو
 « الو » سوره که در هر دو اولاد که در هر دو اولاد که در هر دو اولاد که در هر دو اولاد که در هر دو

شایدانه سر و کت الهیه دره بر شمی اهلایه مقصد .

[اَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا] ناسا اجمیره بر صحنی اورد ؛ - یعنی اندامیو به تعبیر ایدیدیک

دفعه اینا بنامو یاسید صبه . اعجوبه اتماز ایدیدیک بر شمی اورد ؛ [اَنْ اَوْحَيْنَا اِلٰی

رَجُلٍ مِنْهُمْ] اورد دره باره - سده دعو بر جنبه باره . دنیا مال و سکنه منظمه بر رت

و نظم امتبار به معادله اندر دره بر صایداده و فقط عالی قضائی . قدسی قضائی امتبار به بتولید نشا

اتماز . اینی لازم کلمه . ال بولسک ال نماز بر فرد اولاده بودیک بر ارکله - سوله دعو اتمیز ؛

[اَنْ اَنْذِرَ النَّاسَ] کناسی انداز ایت - بتولید اندر آخرت بائدیه کلامه نور قریح احوال

و احوالی خبر دیر . کفر و صیانه نور فوت [وَبَشِّرِ الَّذِينَ اٰمَنُوا] ایمانه ایدر دره . سوله زنده

[اَنْ لَهُمْ قَدْ رَصِدٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ] اوزیک بری سنده کذیری اجمیره بخت . " قدم صدقه "

دار . - " قدم کلمه " قدم " راوفی اورد دره سابقا از الاربعی بر خصوصه از لری سبه بقم

مالی و هیز دهنه بر سنده دره و بره صحنی که سوتی قدم و ایا و یعنی ایا غلظ طریقه ایدر بری . دقا

طو فردی طیاره معنایه کلمه . در شیک مقدسه و قدری کعبه یا طوطیه اورد . فلانک منوره خنده

قدیمی دار دیک سابقه قدیمی دار دیک اورد . " فلانک خبر ده برندی دارد " دیک بری

دار در دیک اورد . " فلانک ارکله و با فلانک ثابیه قدر " دیک دکر لریه اوزک ایا در اورد براتی

و سقا فته اورد دیک اورد . " قدم صدقه " بعبیری ده مغربه عمل صالح . سابقه ایدر . لوح کفر فته

نقبت و نقد بر ائمه سعادت . بولسک بر ربه و مقام کبی معنایه نفسیه اتمیز در . فقط ایدک ساقده

اکلا شریفی و صبه قناره دره روایت اولد یعنی دجه مراد شفاعت محمدیه ادر یعنی قانور .

" قدم صدقه " علیه الصلاة والسلام عند الهیه کی قرینی ، مقام قناتی دسوره فرده هر کجای

اورد . " ان المتقين في جنات ونهر في مقعد صدق عند مليك مقتدر " صدق بجه مقید در هنده

اه نعلانک عند کبر یا سنده ثابت " مقصد صدقه " ه دعو لری اجمیره اذ کلمه دوسه دیک دیستور لری ادری

"عند الناس عجا" بورد لری و لام اتمضاص ایدر " الناس عجا " بورد لری و لام اتمضاص ایدر "عند الناس عجا" بورد لری و لام اتمضاص ایدر "عند الناس عجا" بورد لری و لام اتمضاص ایدر

جستنی افاده ایه بر اسم مخصوصه - یعنی آنکه تعالی آنکه بر کتاب حکمی وحی آید و وحی اولی که از آنجمله
الله عز و جل در یونس است بر وجه و معنی بر صفتی در کتابی دارد که حضور الهیه مؤمنان را میوه صواب
تفاوت ایه حد و آنکه در دسترس نیست و ملک مقدس عز و جل کی صفت صفت و اصل اولی که در
دولت و صلوات اید و قدر - بنا بر عمده شریعه بر وجه آنکه تعالی آنکه بود و وحی و رسالت در بر سر آنکه
ایمیر نزد مقدس حکم بر شای و بونی تقدیر ایه مؤمنان را میوه بود و بونی بر شای نقشه ایه -
ایمیر بود و بر وجه بر آنکه و تشریح اساسی از زین کتاب حکم آید و وحی اولی که از آنجمله
در بیان حال و جاهای ابرشده و عظمتی اولی که بر وجه نبوت و کتاب در جویا که فرستاده اند و رسول اولی که
کودری ملک فعل اولی که باقیست عجب بر سر زین ایه میرا و فضل اولی که در حقیقت بر ماسه الهی
انگشت را از انحراف املات ؟ بر او ناس ایوه بر اعجب می آید که : [قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ
هَذَا لَسَاحِرٌ] - " اے کافران ! این که میگوید " فرستاده " ساحر " [مبین] که از بر وجه
بلوغ بر ساحر - و یا ایوه بر سر - او از آن و تشریح معنوی بر نامه کتاب حکم و وحی میوه در یک ایه در
در ماسه مؤمنان الهیه اولی که عفت املات قاریست بر سر کوی مستحق و تشریح و تقدیر و توفیر و ماسه در
بغیر ماسه هم ماسه بر سر - وحی و نبوت عجب و غراب ابر الداجی بر سر باز صفتی و اولی که ماسه
بر سر کوی که نزد ملک اینه در - چون که بر سر بر یک الهیه و وحی آید و بر سر املات عجب ایه بر سر -
با مقصود بر آنجمله عربی از سر که در صفت اولی که احتیاج است بر آنکه الله و الله
کند بر نه بر سر اولی که صفت فرستاده ایه بر " باری بوزانه ای که بر نه در غنمی بر آنکه اینه ایه
" لولا نزل هذا القرآن على رجل من القريتين عظيم " در بر سر - بر آنکه کی " آکان " استقامی
بر استقامت نظر بر سر که از آن عجب عجب اینه بر سر که سخا افاده ایه - یعنی عجب و نظر اید و ملک حق
با تشریح بر سر ماسه الهیه بر سر و وحی و وحی و انفسه انفسه بر سر کوی که در سر
اولی که انفسه با تشریح بر سر عجب و نظر اینه اس که در کفایت - و وحی و ماسه انفسه اینه
و تشریح با ایوه بر سر که کوی ماسه اولی که اصل او ماسه شایسته در - نه کیم سوره انفسه بر سر

«وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِ مَآيَلَسُونَ» بجز ویش.

کذلک سورہ اسرارہ «قل لو کان فی الارض ملئکة یمشون مطمئنین لنزلنا علیہم من السماء ملکاً رسولاً» بجز ویش یعنی از سره ملئکة رسول مکملہ ویا سئل فصلت ذرآن مخصوصہ مناسب اوروری . زیرا رسالت مفید الی امور بجز رسول ایم رسول الیہد آراستہ بخاندک بودیکه اعمی دارد . بودیکه حق نظر بجز با رسیدہ اند مقام یالت ائیسہ اولادہ بر ذاتک مقام نبوتہ بیضا مقدر بر این اندک کلمہ منی اولہ رد معینہ بر نفسہ در العالمیہ عند نہ کند لری لسنہ اربہ بر قدم صدقہ نالی اولہ کبی بودیکه بر سادت و بشارتی استغفار راسته نایا بر فارسید یوب در ائیکہ نہ در بر لالہ اند در سبابہ رتعب بر حالہ .

اندرہ تعلیم مردف و اسماء اید کلام . فهم و نفہم معانی نفی غیبہ ایدہ رب العالمینک اوروی صلیہ و متواضع بر قولی در یکدی کبی بودیکه لیسو برہ میہ جانی نو کلمہ ائیکہ ، الله در یکسہ بر فضل اولہ کبی تعجب ائیکہ حکمت حقہ فارسی کلمہ ، اللہ رسولہ سر ، اندیکہ سحر ربیک ، علی سلفیت الیہ یہ فایہ فایستوہ ار ساری افعال صایمہ نہ محاب ورت ، نہ تھکلی جرات بیدر سکن ؟

اِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدِيرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ • إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا أَنَّهُ يَبْدُو الْأَخْلَاقَ ثُمَّ يُعِيدُهَا لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ • هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مُنَازِلَ لِيَتَعَلَّوْا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَٰلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ • إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَّقُونَ •

مال شریفی

ربن از الله که کوثری دری آتی کوزه اولاده بارانندی صوکره عرسه اوزینه استوبور
 اری تدبیر ایوب . لعل سفا عجمی یوبه . انچه اوندک اذندیه صوکره . البته بوار صافک صامی الله
 رکن . او حاله اول عبارت اینک . آرتوه در سوز سیکند ؟ • دونرنگه ایدار : عفا
 الله و عفی . چون ار اید فله ایوب . صوکره ادی کیدی هویه جله . ایمه ایری ای ایله ایمه
 کیمه له . و التوفار سینه بریدک ایوبه . کفر اینده ایه حمیده بر شاب و الیم بر عذاب دار . کفر اینده
 ایوبه • او . ادر که کونشی برضا . باری . قوی بر کوز . دیوکل منزل منزل مقدار برقیسه بر یور
 سنه لک صریق و صابی بر سکن . الله بونی انچه هویه همت اید بارانندی . بیه جله بر قوم ایوبه آیدری
 تفصیل ایوبه • البته کیم اید کوز دزل بر بری آرد بجه کسب و طوره سنده و الله کوثره و یدره
 بارانندی طائنه . فودنه هویه بر قوم ایوبه بر هویه آیدر دار •

[إِنَّ رَبَّكُمُ] قوله این - یعنی سزده بر جمعی سزده انذار و تبیه و محی ایوبه
 کوزدنه تعبیر اینکند . کتاب حیمه سوزدنه بیکد مالک ربین [الله الذی] او الله که اخلق
 السموات والأرض فی سبته آیاه [سموات وارضی آتی کوزه فله ایند] - (سوره اعرافه
 بولار ایدضا مان کیمه بامه) بو کوثره در یوبه ایله ایزی یوفاری آساعی بو توده اصول طائی اید
 سیر بر تدبیر اید باراننده مایفه [ثم استوی علی العرش] صوکره ده عرسه اوزینه
 استوار ایدی . بو توده بول طائنه مملکتی تحت مملکده طونه ره هیمی اوزنده بو توده اهرام و انقله
 اهرام دار و اهلک و بونه محمدک . سفندک . قدر لک فودنه اهرای حکم و سلفه با سزوری .
 یعنی [یذیر الامر] اری تدبیر ایوبه . - عرسه ارفه دار بجه بر قدر جزئی کل بر کون

سوره شانه از مکتوبی زیور دارد و اینک در -

ندید . بر اینک ای بر صورت زده و اینک ای مجموعه آردی و عاقبتی . اولی ، صحنی گزیده است
تقدیر دارد و سی و یکم که بر آورده مراد ، برده امورک مبارک و عواقبی نصیبه اید به حکم و تقدیر مقدر .
او ادب بر بر بنفالد که [ما من شفیع] او طافارشی هیچ شفیع بود . - اندک این
قاریه بود . امر و بدیدید مدافه اید به بدیدید و تقدیر شود طور سوره اندک مفسر زده بر کس
ایمجه کند لکنه سفاقت اید به بدیدید هیچ بر شفیع بدیدید . [الا من بعد
اذین] آنچه اندک از زنده مکره - یعنی آنچه اودت سفاقت اید به بدیدید . سوره نهاده
" یوم یقوم الروح والملائکة صفا لا یتکلون الا من اذن له الرحمن وقال صوابا " بر در لای
اودر و اما تعالایک هکت رحمته مبتنی اولایه از فی ده آنچه شفیع صدقه و صوابه باشد بر بدیدید
گزیده چهارده و سفاقت اولایه سفاقت لایحه اولایه بر بدیدید تقدیر و مفسر او بدیدید که بدیدید
ایده سرطی ایمان - اندک مفسر زده مؤمنده بر " قدم صدقه " بشدی و اودت و بشدی اید
اودر که بر کتاب مکتوب و می اولی بر اودر صدقه اید صدقه دارد . یوشه کیم مدینه و کیمه که اودر
هکت مکتوب اولایه .

[ذلک الله ربکم] ایته رب الله اودر - - بر بدیدید و تقدیر
بر بدیدید عظیم زوالیله - [فاعبدوه] بنامیه اولایه عبارت اید . یعنی اودر توحید اید
مفسر بدیدید جمادات و صور و بر بدیدید سوره به بدیدید به بدیدید خوشه زده منزلایه ایمان
ایده کمال تقدیر اید قولیله اید [اَفَلَا تَذَكَّرُونَ] از تکرار اید اید ؟ - بر بدیدید
باید بدیدید بر بدیدید و سفاقت ، بر بدیدید کبریا فی فاطر زده کیزد بر بدیدید بر بدیدید ؟ عقده
باشد و آید زده مدیدید بدیدید ؟ [اِلَیْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِیْعًا] نبات تقدیر
بجمله در نوب واره جفته مربع اودر - - " ولقد جئتمونا فرادی کما خلقناک اول مرة " اینک
گرسد دیکم کیم سوت اید رجوع فراد را اید بر بدیدید بر اید اولایه جمعه مراد ، بدیدید

بعث ابرهه را به عسکر . نه کیم بر منافی ناید و توضیح و اثبات اجموعه بود بر او که :

[وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا] مع الله و عهد بود [اِنَّهُ يَدْعُو الْخَلْقَ ثُمَّ يَعْبُدُهِ] زیرا

معه که او خلقه بر او اید . مکرره و بی اعداد و در این . باز تمامی بر ایه نشأت اولی ابرهه را بر او

میبرد و با اعداد اید که نشأت افزای اید و با اید . بر اعداد و در جمعی اندک اجموعه با اید که [لِيَجْزِيَ

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ] اجماع ابرهه با اید و عمل با اید و عمل با اید و عمل با اید و عمل با اید

در این [وَالَّذِينَ كَفَرُوا] کفار اید [الْحَمْرُ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ] بر این اجموعه

حمیمه بر شراب . یعنی قند غلیظه یا بعد از اید [وَعَذَابُ الْآلِمْ] و الیم بر عذاب دار .

بروز و در اید جز الاندیزه . سبی [يَمَّا كَانُوا يَكْفُرُونَ] میزد کفار اید بر او

[هُوَ الَّذِي] او اید که . یعنی بر اعداد و در این با اجموعه اولاده الله ، او اید که در او

[جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا] کونه ضیا با اید و قمره بر نور . بر او در ضیا

او نور که بر او آید . بر او که ایسی در اساساً ظلمت معانی اولاده اید بر او در ضیای افاد اید

بود که در درجه شدت و ضعفه کوره بر او در ضیای بر او در ضیای معلوم . و بر او در ضیای نور اید

ایدر اید . فقط نور ، ضیاء اعم ، ضیاء نور در اید و با اید . ضیاء بر او در ضیاء ، بر او در

و ضیاء ، شدتی بر او در ضیاء ، نور در او در ضیاء نقاب اید بر او در ضیاء بر او در ضیاء

بر ضیاء و لطافت و صافیه او نور . بر او در ضیاء کوره در نور ، ضیاء بر او در ضیاء که ضیاء دانه اولاده

شدی ، ایسی دیگر . بود که او که ضیاء ضیاء نور در . و ضیاء نور در ضیاء بر او

دارد . شد ضیاء در حرارت و ناریت در او در ضیاء . نه کیم ضیاء ، حروری و غیره حروری و غیره

تعمیل او در ضیاء . فقط نور ، صدف ظلمت نقاب اید و ضیاء بر او در ضیاء . بر او در ضیاء

ضیا با اید اولاده ، نور بالعمده اولاده اید . سو حلاله بر او در او نور در کونه نور اید

در او که ایسی است . دارد . سوره اسراء که در او اولاده «فَخَوَّاهُ بِاللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مَبْصُورَةً» یعنی

ملاحظه اید بود که از اید و نور ایسی او نور . بر او در ضیاء بر او در ضیاء ایسی که در او

و عدد و حساب علمه کجود و بی دینوی معتمدین اجمیره غرضه علمی تعلیمه اید و دنیا را به آفرینش طوفانی عمری
 جریانی کوشنده سدره عدری و ابر کوز، کجور و ساره کجی عدا دراز ادما که لازم کلمه قدس صبا
 بدست ساز، اله حساب در بدی اجمیره نفسی و اعمالی و محاسبه اید جلی حسابی بدست ساز [اما خلق الله
 ذَلِكَ اِلَّا بِالْحَقِّ] الله اونی با نفع و جهد و کمال آنجه هویت اید معلوم اید. یعنی اونی را نور و او
 مقادیر و ساز اید کور و یکدست و شش و قمر و باطل و عیب با امارت. بوز غیر موقوفه و با مصدر اول مقوله
 بر این کیف با نفع به مقادیر اید و با بر او بخاطر کجی نیست و فائده سن بر صورتی به بار اید به ده کلمه
 الله بوزی آنجه هویت اید نفس الامر و ثابت و محققه حکمت بالغه اید با ندی.

جمعه کلمه سی، مصدر و صفت و اسم اولی. و بر صورتی متنوع معنای دارد. قولی بنید، ال عمری
 اولی و معنای مصدری است و محققه وجود و به افاده اولی و سه به نیک اساس موقوفه و مطابق
 معنای دارد که اولی و از هاء ابر اعیان و بقید دیگر نفس ابر افعان و علم ابر معلوم و مطابق
 افاده اید.

و بر هیت ۱۰ از هاء و ۱۰ اعیان اولی و اید. از هاء اعیان مطابق هیت ۱۰ و ۱۰
 زمانه مصدر و صواب کجی افعال و افکار و قضایا و اطوار و اراده و غایه اراده مطابق اعیان بر عمل
 و حکمت کجی افعال و صف اولی. اعیان فرضیه مدافعه اولی یعنی زمانه و محققه و وقوع و یک اولی.
 فرضیه اولی و اید، ابجی به سه آیه در بار اولی سوره نکه، ابجی اید به نکه و صفت.
 نقد یا کد و دیرینه مطابق هیت ۱۰. اید هو و حقیقت حقیقی بر اینی و جهد انقباض
 و حقیقی اولی یعنی هو و معنای صورت و جهد وجود و به تعریف اید که بوده و موجب وجود و یک
 اولی. و موجب وجود اید یا بذاته و بالغیره اولی و مدافعه اید به اید. لذاته و موجب وجود،
 وجودی ذاتی و مقتضای اولی و صبح بر جهد غیره محتاج اولی و به و حقیقتی قبول اید به اولی
 و اید بر نیک صفات کلی جامع بر نیک واجب تعالی و موقوفه. و «الحمد» اسم یعنی اولی و کمال
 هو تعالی نفس و افعان و بر نیک افعان و نفع اولی و نفع انقباض و وجود و موجب به حاکم.

[illegible]

دارد و بی جامع حکمت بالغه ابر نفسیه استبداد که مولفیده میباشند و «باد» مسلط در .

و خداوند تعالی [يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ] اصول علم اولاده ، علمی بولانه بر قوم

امجوده آید بی تفهیم اید . — علمی اولاد و علم ناسنده بر ناسند در که مفهیم حکمت و عظمت و دلالت اید

تکوینی و بابتی آید بی تفهیم و تفهیم اولاد و اولاد استقاع اید بهید . و علم در رقی و زیاده

بر تفهیم اید علم در اولاد و ناسند اید . و اولاد اید که بر تفهیم و تفهیم و تفهیم و تفهیم

بر ایت مخصوصی دارد . بر اولاد باجماع علم مفهیم ذکر و مفهیم و مفهیم و مفهیم و مفهیم و مفهیم

تفهیم بر ایت دارد . مفهیم علمی دارد و مفهیم علم در اولاد . اولاد اید که ؟

[إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ] هر ساله بی روزگار افشوده . کج و کوز و کوز

بر اولاد و تفهیم و تفهیم و تفهیم [وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ] و اولاد و تفهیم

دارنده و تفهیم و تفهیم و تفهیم و تفهیم و تفهیم و تفهیم و تفهیم و تفهیم و تفهیم و تفهیم

مقدار و مقدار و مقدار و مقدار و مقدار و مقدار و مقدار و مقدار و مقدار و مقدار و مقدار و مقدار

بوزن و وزن و وزن و وزن و وزن و وزن و وزن و وزن و وزن و وزن و وزن و وزن و وزن و وزن و وزن و وزن

[يَتَقَوَّنَ] انقار اید و تفهیم و تفهیم و تفهیم و تفهیم و تفهیم و تفهیم و تفهیم و تفهیم و تفهیم و تفهیم

انسان اولاد و تفهیم و تفهیم و تفهیم و تفهیم و تفهیم و تفهیم و تفهیم و تفهیم و تفهیم و تفهیم

حیات و حیات و حیات و حیات و حیات و حیات و حیات و حیات و حیات و حیات و حیات و حیات و حیات و حیات و حیات و حیات و حیات

درست و درست و درست و درست و درست و درست و درست و درست و درست و درست و درست و درست و درست و درست و درست و درست

آری باور منی در یکد لای حید .

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا

وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ • أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ لِنَارٍ بَمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

• إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ

تَحْتَهُمْ لَا نَهَارٌ فِي جَنَاتِ النَّعِيمِ • دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ
اللَّهُمَّ وَتَحْتَهُمْ فِيهَا سَلَامٌ • وَالْآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ •

مال شریفی

اوست که بزم لغزشی ارزو (درب امید) ایمن در دنیا جهان ابر راضی ادوب از کلمه طمأنه اوست
داوود که بزم آید عزم ده غافل در • ایست بزرگ کسب سبیل داره مقدر بر آتش • اما ایمان
ادوب کوزل کوزل عملد با ایمان کسب در • اوست که بزرگ کسب سبیل کسب آینه ابر در • نعیم فستق
آتش در بر مقدر آفتاب • اوست که داری • سبحانک اللهم • صافق در • سلام • و مالک صوفی
مقبول • الحمد لله رب العالمین • در •

[إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا] لغزشی امید ایمن اوست - یعنی الله ربیع • بعث الله
مفسر حق دار مای ارزو دایم در • و با مقدر غفور و در ادوب حساب در • و مقدری مأمول ایمن در دنیا عزم
اوست شیمی ادوب که استعدا در • حساب و عفا به نور فایده و با مقدر همه ثواب ارزو • جمال الله اید
امید بیدر • [وَرَضُوا بِأَحْكَامِ الدُّنْيَا] در • دنیا عزم - به ایمان و باید با فیه
حیات راضی ادوب [وَأَطَاعُوا أَمْرًا] اوست طمأنه اوست - دنیا زوق اوست قلمی سکونت برادر
و استقبال مقدر دایم امید که اوست فایده و امید ادوب ایمن در • و الذين هم عن آياتنا
غافلون • و آید عزم در غافل بولند - بفرید به به اشارت اوست یعنی و بعد مکنونات صحیفه رنده
تفصیل ایست و با اوست که در دوزخ استشاره به ایمان اوست • انزال برادر دایم اوست
و حیات دنیا که دانات دایم و با اوست و با اوست حقیقت و اوست دایم دایم دایم دایم دایم
و علم و با اوست استعاره ایست لازم کلمه ای دایم و دایم دایم دایم دایم دایم دایم دایم دایم

اولیای فاضل [اُولَئِكَ] بر توبه برون - بگویند و صفای بر مصطفی بولسانه ایمان را بر یوسفی
 [هَآؤُلَئِكَ النَّارُ] که عاقله بوزن صولک یا انقوی آنند - - یعنی او که کوی در بر و بطنه او کوی
 دنیا میات و ذوقنده خار همه دگر جهنم کیده بگذر - [بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ] سبب
 کسب - دنیا را او امید نلک ، او دنیا پرستک ، او غفلت خویری کسب اتمه او در دگر کوی ایند
 الی کونوسی در هر دو معلی کند ، فاعلند مثالی اولاده بگویند خویر کسب اعتبار اید مسه بوزن زیره
 بوزن و مقابلی

[إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ] ایمان اید و صالحه صالح - ایمان بار اید
 - عملد ایمان محقق [يَهْدِيهِمْ رَبُّهُم بِأَيِّمَانِهِمْ] بوزن کند بربندگی در اولاده او رید
 ایمان را سبب طور طوری را در این اید و به [تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ
 النَّعِيمِ] نعیم جنبند نه آند نه اید مقدار همه او بر لغت و سعادت میرانی که [دَعْوَاهُمْ
 فِيهَا] او را در دعوائی - توبه دعا زاری [سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ] سبحانک اللهم -
 یعنی بر دعاء ، بر سوز ، جوهر در دستانه ، انبیه استقباله نور توبه ، و در حق اید ، رضوانه
 ستوده اید ، ایمانی عیبه البقی کیمه همه البقیه رکبه ، آند با شرف طب و مقصدی فالنامه
 بولند بچند دعا را الله صبر و صبر و توبه [يَحْتَسِبُ فِيهَا] او را در دعوائی -
 الله ، ملازمه آند در حق الطاف و بر بر این در دگر صاعقه توبه بهم بر امانت و با جزئی و بر وقت
 توبه بر نمی دگر [سَلَامٌ] صلی سلام - بوقد و سطر سلات ، بوزن مکرده هاتمه طلوعه در
 بر وقت [وَأَخْرَجُوا عَنْهُمْ] در دعوائی آفری ، دعا و در این فاضلی [أَنْ
 مَقِيفَةً تَوَاسَّه] الحمد لله رَبِّ الْعَالَمِينَ الحمد لله رب العالمیه دیه الله حمد و تکراره - در که
 فاعله الله اید - او را در کی ایضا ماته نامه - منه بر تعلیم مخصوص و به اولاده حمد و ذوق
 تقدیر در هر دو کیمه بر کسب بر امانت و سر در افاده دعا و اید و در این کیمه اید ، او را در
 بوزن و نعمت و نعمت قدری تقدیر و حق تعلیم اید ذوق فاعله در اکو کوی و جمله حدیث و سعادت

تذیب و استعمال ایرک . « لعانی است ایرقادر در دوزخه ، عسیده غذائی بنه ناهید ایریور ؟ سمدیه
 مساجد کور و دیریه یا ، بکریزه طاهر یا عذیر یوریه یا « می دیورر ؟ و بار باره با سمدیه صیقل
 کلیریه صید ایره بیوب الله جانمزی الهی دیورر ؟

وَلَوْ يُعْجِلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتَعْجَلَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقَضَى إِلَهُهُمْ أَجَلَهُمْ
 فَتَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ • وَإِذَا مَرَّ الْأِنْسَانُ
 الضُّرُّ عَمَّا كَانَتْ تُحِبُّهُ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ صُورَ مَرْكَانٍ
 لَمْ يَدْعُنَا إِلَى ضَرِّمَتِهِ كَذَلِكَ زَيْنَ الْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْلَمُونَ •

مال شریفی

اگر الله ، انفرده شد اولادش غیره ایوه رجهسته ایردوری کی ایوه جله اوله ایری اصلری
 کندیریه تید یوریه ایری ، فقط لغازی ارزد انجه تیری براتی ز طغیانرزه کور کوریه کیدر •
 انسان بر صیقلی ده طوفانری کرک یار یا نا کرک کرک او طور و کرک کرک و یکد کرک به و عالی طور و
 و یکد کندیریه صیقلی ایوریه کی صانده کندیریه طوفونا به بر صیقلی ایوه بزه بالو ایامسه کی
 کیدر ، ایسته اوسرنده باید قری عملد بودیه ترمیه ایرلکده در •

[الْمُسْرِفِينَ] اوسرنده که زر اولسانه فنا اوصاف ایرد صفت اولاد در ، بوز صفتی
 فانیمه و صلا عمل با میوه ایوه کندیریه نجسه ایرسه اولاده قوا و داعری : عقل و قری فانی سستون و افون
 سو استعمال ایرک آبات همدیه غفلت و ایری اولاده نعیم همدی کلور کمی دنیا جیانه ، الهیه و بیست
 فنا و بوسر تر عمر ری لدر ایته کلری ایوه سرف ، خالم و مجرر در .

ای بر تائب اید از پیغمبر کوزه ردی بر کوزهی اندر !

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونََ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ
• ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ •

مآل شریفی

عبدالمصطفی بن سزده ادنی فردی، کندی بن پیغمبر بیات اید و در حال غلیم ایستادی
• ایمان مکرری اتمالی فالاریفی دقت صدور ایستاد، ایستاد محرم نوروی بر بوی جز الاندیرین
• مکرر اندر آفرنده سزده افرنده غنیفر باید که بازم : نعل عسلایند مکتب :

[لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ] که نعل عمل باید بقتل بازم، کوزه نعلیم دید - یعنی نخبه
فرز اهداکنده مکرر سزده استخون انبوب دنیا به کتب بگزین همتی آملون دلی ارادون رسود
نعلیند، میاستاندر . . . «بلوکه ایگر احسن عملا» منظوم دخی بیاید اولند بغیر از ره ال کوزل
عسلده میاستاندر تطهیر . . . و میاستاندره مقصود اصل ال کوزل عملدر کفینده نه کی مسند
طوبیر . . . و منظوم الی ادر جوده اراده او مسند ظهورید که باره تعالی عاقلدری «فإن النعم» سعادت
نظیریه جلد دنیا علیه مسند افرده دها کوزلی مع زیاده در بیل جلد و باقیده کور و لعلی ادره
«الذین احسنوا الحسنى و زیاده» و عدایسی تجلی اید مکتب - یوسف میر کعبه فعلدر مقصد فاعلدر

حال بوکه ای رسول صمد :

وَإِذَا تَشَلَّى عَلَيْهِمْ يَاتِنَا بَيِّنَاتٍ ۖ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا اسْتِ
 بِقْرَانٍ ۚ غَيْرَ هَذَا أَوْ بَدَّلَهُ ۚ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَبَدَلَهُ مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِي ۚ إِنْ اتَّبَعَ إِلَّا مَا كُونُ
 إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ ۚ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا لَمَلَوْا
 عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝
 ۝ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ۝
 وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْصُرُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هُوَ لَا يَنْفَعُنَا ۚ
 عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتَدْعُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى
 عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
 سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝ وَيَقُولُونَ لَوْلَا أَنْزَلَ
 عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْنَا إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا ۚ إِنْ مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَظِّرِينَ ۝
 وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَتْهُمْ إِذْ هُمْ مُكْرَرُونَ ۚ يَاتِنَا قُلْ اللَّهُ
 أَسْرَعُ مُكْرَرًا ۚ إِنْ رُسُلُنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ ۝ هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ
 فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرَّتْ بِكُمْ بَرْجٌ مَكِينٌ وَفَرَحُوا
 بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ
 أُحِيطَ بِهِمْ ۚ دَعَا اللَّهُ تَحْلِيصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ لَئِنْ أَجَبْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ
 الشَّاكِرِينَ ۝ فَلَمَّا أَجَاهُمْ إِذَا هُمُ يَنْفَعُونَ ۚ فِي الْأَرْضِ بَعِيرٌ أَحَقُّ بِأَيُّهَا النَّاسُ
 إِنَّمَا بَغَيْتُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ
 بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

بِالْشَّرِيفِ

بوجیه اینکه ایندین بر بنیه اوله رده فارسیه زده اونی یعنی زمانه لغازی اریز و ایندین
 "بوزنه باشقه بر زاده کنیه و با بونی کیندیر" دیریر، دی که، اونی کینه یلمده کینه بر مقلکم بنم
 ایچیه اوله جهدی دکره، به انجمنه بطاوی اولسانه ابرسم، به بریمه عیسیه ابرسم شبهه سز بولور
 برکونده عیسیه نور فارسم ● دی که: اگر الله دیسه ایی به اونی سزه اونی مازرم، بیجیه سوزنه
 سزه اونی بیدر مزی. بلیکین که به سزه ایچیکزه بوزنه اول بر عمر طور دم، آفرده برکه مفکزه
 راجعت این سبکزه؟ ● اونی بر بالایی الهه افتد اریسه ویا اوندک آئینه بالاده دیر سزه دهام
 آیم اوله بیدر؛ شبهه یوده که: بوسه فروع بولان ● الهی بر ایتور لرد کینه برینه نه منزه، نه صفت
 دیر به جهل سیده فایرور د. ها، اونی زیم ایه بانه شفا عیسیه دیر "دیورر، دی که
 سزه الهه کونکرده دیر به دیکر بیجیه جزیره چکزه؛ هاشا اوانیز سزار اینه قری اونا تفکر
 سزه سمانه، بولور، چوده بولور ● انشیر بولور اشدی، صوره افتد ایندیر، اگر بکده
 ازلده برکه سوه انجمنه اوله ایی اوانشیر ایدر بولور قری سید ده سیدی نه چینه سزه حکم دیسه
 بیجیه ● برده "اولا رینه بام باشقه بایت ایندیرله با" دیورر، سده ده دی که: فیجیه
 الله مخصوص، انتظار ایدر، به ده سزه بر ایشقر اولاندرنم ● انشیره فونونه بر صیفینه صوره
 بر صفت فایرور زاده آئینرین صفتده در حال بر مکرری دارر، دی که: الهه قری دهلیا بولور
 چینه بولور: ایشیرین باید بقیه مکرری یازوب لور دیورر ● اوا اودر که سزلی فاراده د
 دکرده کز دیرینه، حتی کیده بولور بقیه دایمینه کیدی آلب مونسه بر هوا ایدر قری و نام اوندک
 فرموده قری صده ده اولا ستنی بر نورنه کلیماتا و لوریده اوزده خالقه کلیمه بولور و ضله ایدر که
 ناما امانه اولوب بیدر، اودقت الله دینی خالص قیله رده دعا ایدر: "عمدین اولور که، دیرر،
 اگر بزی بوزنه خدو ایدر سکن سببه سز شدا به نور کده اولورن" ● دیرکه و قانکه اونی
 خدو ایدر، حقیقا حقیقات بر بوزنه صفت نقیضه بولور، اوانشیر: بقیه صفت کندی عمل کده،

یعنی قرآنک و وحی اولیای نبی تاریخ بخونده مقدم بودند بر عمر دین ملک فزیده شده اند و در بدست خدا
جهان گیریم و بونی سزای بچیز ده گیریم . بونوه تفصیل اینست که عالمی بلیکند . بدی اعتبار بلیکند که
به بونوه اوست بریده فزیده برسی او نویوسیم ؟ فزیده کرد نفی عجز داریه درک سفاسده که
حقایقه در شایسته متعلقه فزیده و معارفده برسی تعالی ایویوسیم ؟ نفی و نه ادبایه ایستفالم داری
ایری ؟ سزه فمیلیدک . ساعزک . سولفکد فاملاویوسیم ؟ او فوسده باز سده بلیکده فقط فوسده
و ناساد ایو اغراضه جاهیه ساعزک و سز اولوسه بود بیکه اعتبار ایویوسیم ؟ برکوده طور عالمی و سز
اعتدایه ایملک امیوه حاضر اینیم ؟ کیمه یتمک و جلال ایو فوسده ایویوسیم ؟ بالاده سوزیدک نزل سوبه
طور سوبه هفده برشده و باشابه او بانه چه بر حال و فام اولویوسیم ؟ فزیده غنده هفت و شفا
صد و دمانده مدون محمد الامیه و همیوسیم ؟ [أَفَلَا تَعْقِلُونَ] عقلمن یوسیم ؟ برکوه عقل ایویوس
در سوز سبکند ؟ - یعنی بلا و آیات الیهیه فارسی سدی سوزیدک سوزی . اندیکه تقدیر
باید بقدر نقد و تصفیه عقلمن اولویوسیم . یوسه باشه یوسیم برینه و جهده لازم اولاده یا کز فزیده
باشده آتروه بنم بونوه اول بچیز ده گیریم او در سزده کی جاتی و اخلاقی بر در سوز سزیم
سبیه نقد سوزیدک که الله بکوره اولکی حاله فاملاویوسیم ایویوس ده و وحی و نبوت و بر سوز
بنم بونوی سزه او فام و فز الیهیه اعدام و اعتدایه بنم احتمالی بونوی . به کندی سزیمه بولیه بونوه
بنما و رعایه مبداهه او فام به کتاب باید بلیکیم زده بونوه فزیده فارسی بواند از برشده او بلیک
بایامیه هفنی بر مجاهد و دعویه گیریم . کلمه ایستویکند که سدی به بونوی سزه او فام . بنمای
ایتم . او حاله و کلام لازم کلمه که الله تعالی ایویوس که بولیه ایتمه دی و بلا کسب و تفصیل ایویوسیم
بر وحی و نبوت اصاصه ایویوس بونوی بلیکری و بونوی سزه بنم کز فزیده که الله تعالی ایتمه اعدام و جانی
و به اولک و حینه اباعده باشه برسی بایام . بونوه سبایک فزیده مدبر الامر . مرجع کل و مان
شفیع الامن بعد از نه . اولاده الله تعالی ایتمه مدافعه . ایندیه اعتدایه . این آیات هفده برسی
اولاده عقل ایو اعدا قابل تفسیر اولیاده که فزیده جانی بونوه ایتمه بنم فزیده بونوی ایتمه رز

[illegible]

قلب کو یکبار طعنه می‌آید. شمار با اسباب تعجب علی‌ترتیب آید.

و حدیث حق قاری کفر و شرک و بی‌وفایانه می‌باشد و این که در حدیث آمده که هر که طبعی در او
مقتضای مصلحت ابریه بریزد که بریند بر آنده و در مصلحتی برین نشیند که ابریه
فی الحقیقه «لو یأخذ الله الناس بما کسبوا ما ترک علی ظهورها من ذبابة و لکن یؤخرهم الی اجل مسمى» در
کلمه ربانیه که بود احوال و تاجیل او بجهت بر طرفه رحمت الهیه که مصلحتی بر اعمده بر طرفه ده
بسیارها. کفر ایمان که طبعی که برین فایده است و اجتماع اولیای مختلف اخلاقی و اعتدالی و عاقلان
دارد و ابریه نوع الطبیعه قدرت ربانیه که درین برایت در میان دارد. برایت در میان که اولیای نبویه
دارند و آنجه که بود ابریه. رحمت و عدل او قائم و درین کسب آید. آنکه مصلحت که مصلحت بود درجه
و ابریه او مصلحتی و باطنیست و مصلحت بود در میان اطمینان و امید. فقط لقاء الله است
و این ابریه بود در مقام ربانیه او در میان مصلحت او که ابریه بود مصلحتی و مصلحتی بود
طوری که به این مصلحتی و مصلحتی که مصلحتی بود در میان اطمینان و امید. فقط لقاء الله است
کذبیه که به این مصلحتی و مصلحتی که مصلحتی بود در میان اطمینان و امید. فقط لقاء الله است
ایراده الهیه و حدیث و برینیه و غیره مصلحتی بود در میان اطمینان و امید. فقط لقاء الله است
[يَقُولُونَ] [لَوْ لَا اُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ] [فَقُلْ] [سَهْوَهُ] [وَلَا
اِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ] غیب آنجه که مصلحتی بود در میان اطمینان و امید. فقط لقاء الله است
عبد. اولیای الهیه مصلحتی بود در میان اطمینان و امید. فقط لقاء الله است
مصلحتی بود در میان اطمینان و امید. فقط لقاء الله است
سادای ابریه او. مصلحتی بود در میان اطمینان و امید. فقط لقاء الله است
تزیل برین مصلحتی بود در میان اطمینان و امید. فقط لقاء الله است
ایراده ابریه که مصلحتی بود در میان اطمینان و امید. فقط لقاء الله است
[فَأَنْتَظِرُوا]

بنامیه انتقا - این - نزولی کوزدیند . [اِنْ مَعَ كُفْرٍ مِنْ الْمُنْتَضِرِينَ] شبهه
به شرط برابر انتقا - این - یعنی سزا بود - آیات بنای انظاره - چراغ باشد آیت طبعه منار
و احرازین فارسی با نالم اه نه یا اجهه ؛ باشد نه را اینده جله ؟ .

بوزره بر سر کرده هم فرزند با سقا ملاء و معونات دخی کوسند همه اولی و اهل تهم هم
براز نیستند ضرورت حاله و کل لغت درناه حاله و ناگورده اول و نه با یطری بیاه و تصویر
بوی بدو که :

[وَإِذَا آذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً] وادنا ؛ ادرسه ، عاری ازنده بر فطرت
بر رحمت یعنی صحت و درست کی بر لغت طائر بر غیر وقت - هم نه ییدیند ؛ [مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ
مَشْتَهً] کنیزیه طوقسته اوله بر « عذار » ده موکره . مشد فطرت کی غایت طوقسته
بر ضرورت و مضایقه ده ، بوی بر تضییع آتی و تجربه کوسند و موکره لغت هائی بر رحمت و دوق طائر
وقت [إِذَا] دجال [اَلْهُمَّ كَرِّ فِي آيَاتِنَا] بوزره ایندین هفده مطالعه برتری
دارد . - یعنی اه نقالانک تعذیه قدری آیات و عقاید کی اجماع دلالت اید جله بر آیت فعلیه
دیک اوله بر الم و اضطرار تماس اینده و آبی بر اضطرار تجربه کوسند و بوی با یسه لردی بکد بر دوق
بر جهالت معذرت موضوع بحث اوله بیدری ، فقط اید کل ، بر سزا اه نقالای فارسی فصل بر موقع
و ضرورت بر لغت یعنی ضرورت کوسند و آبی طائر و موکره رحمت الهیه ده بر نمونه طایفه
طایفه بر دگر وقت آیات هفده هفت مرتبه الله حمد و شکر اید جله برده و دجال او آبی دار
دفعه عجز و اضطرار او نونه ده کرک تکوی و کرک تنزی آیات الهیه هفت تسلیم اید و از
در سحر الهیه اجماع مطالعه آنریقه بوی بکد ، کنیزیه کنیز جله طایفه با یغی فالتا بر ضرورت
سوزده اولدی ، بر لغت سوزده دبا بزم در اینده و کوی . یوسف اه بزم بشیزه فارسی بزمی بزمی
بر طایفه لغت انکه ، ارشادات الهیه دیکه محبوب الله کید و اقبال با یغی با سزا در -

بر اینک سبب نزولده روایت اوله بینه کوره اه نقالی که اهلینی بری سزا و اهل و فطرت

[illegible]

تعلیمه و تائیدی افطار جماعت یوسف .

سودی من بود ایستادسته من دون در دار هفتاد ابراهیم نظر و لغاسه . آیات در سینه اجمیت در برید
راضی و فانی اول رسید . یوننده با غیبت اندیشه او دنیا در بنده صیانت نه ساع اولی بر دست و سر رسید .

إِنَّمَا مِثْلُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ
الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا
وَأَزْيِنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا أَتَيْنَاهَا أُمْرًا لَيْلًا وَأَوْنَاهَا رَا
فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَنْ لَمْ تَغْنَبِ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ •

مآل شریفی

اولیامیانک منی صرف سوند کبر : بر صو . بر اولی سارده اندر برست . در کبره اولی بر بریز
اولی : انسان در دار به جلند بر برینه کبرست . نجات ارضه . بر نوبه زینتی طاقیوب سوسلندی
اصی ده اولی از برینه کبر بری فادر فدر اندر بر صره ده کبر بریه و با کوند و زیه اولی از برینه کبر بریه
بر لفظ ده اولی از برینه کبر بریه ایویر سدر که مانده در ده به بر سوند یوسفه . ایسته در سوند جبه بر نوبه کبر
آندو بود نفیس ابر بریز •

مال برله :

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنِ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ •

مآل شریفی

کوزن ایه ، دلیفه ، عبارت ، منات بایه محمد مجیه [اَلْحَسَنُ] ده کوزن [وَزِيَادَةٌ]
 هم ده زیاده دار . - بایه قزو منانک ده کوزن اولمه اوزه . بر شایع و سوبات حاضر اوسته
 باسقه فضل الیه به برده زیاده . و اگر اصول فاعله اریه ناسنه بد یوز فاعله و ده فاعله موزو
 تنزیه اریه اریه اریه .

زیاده ، سفند و ضلوه و منی ، جنت ، زیاده ، بقادر ، دلیفه .

[وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهُهُمْ قَرَّةٌ وَلَا ذِلَّةٌ] و یوز لریه نه توز تونور نه ذلت —

هر چه آندو اریه ، یوز لریه نام یاز ، یعنی سار لریه اریه کدی باسقه جابه صیقه صیه ، اوتانده صیه ، جنت
 قریه صیه ، کوپور و دوزیه صیه ، عار و ذلله ، لکه و کورده صیه و اریه اریه . بر یوز فاعله سی یوز
 محاسنی کد لریه بد جکی و ذلت بولاسنه مقصد صیتی فالما یه جینی جریله یوز ایه اریه اریه اریه اریه اریه اریه
 اریه اریه . بوز مجیه جنت النعیم اریه اریه اریه اریه اریه اریه اریه اریه اریه اریه اریه اریه اریه
 [اُولَئِكَ] اریه بوز — یوز لریه عیار و ذلت بولاسنه صیه اریه اریه اریه اریه اریه اریه اریه
 کیه [اصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ] . -

[وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ] سیات سب اریه — سیام و کوزن اریه اریه اریه اریه
 جنت و صیه کبی کوزن و صیه اریه اریه ، جریه صیه صیه اریه اریه — اریه اریه
 [اجْزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا] هر سیه نه جریه صیه اریه . — یعنی صیه نه اریه صیه کبی زیاده
 اریه . اریه اریه ، سیه اریه اریه اریه اریه . (سورة النمل صوره) « ومن جاء بالسَّيِّئَةِ
 فلا يَجْزِيهِ اِلَّا مِثْلُهَا » . [وَتَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ] و یوز لریه ذلت فاعله . - ساره
 یوز لریه و کل هر اریه اریه اریه اریه اریه اریه اریه اریه اریه اریه اریه اریه اریه اریه
 [مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ] اریه اریه اریه اریه اریه . - اریه اریه اریه اریه اریه اریه اریه اریه
 صیه اریه اریه اریه اریه اریه اریه اریه اریه اریه اریه اریه اریه اریه اریه
 اریه اریه اریه اریه اریه اریه اریه اریه اریه اریه اریه اریه اریه اریه .

اَكَاثًا اَغْشَيْتَ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا [صابر بوزری در فاراطمه
 ترجمه یار میریزد بوزری - یأس و اندوه، محال شده و در زانده بوزری او در فاره، او در مفهوم.
 [اُولَئِكَ اصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ] در - ایمان بجهنم، فانی از قری کونکر
 کذب برین ابراً مطبوع فلسفه از بفسه کونی جزای دره بوبه مایه فله در -

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ
 فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا قَبِدُونَ • فَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا
 بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ • هُنَالِكَ تَبْلَوْا كُلُّ نَفْسٍ
 مَا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ •^۴

مال شریفی

و ادو که که صیغی محشره طویل به جفت، صکره دیه جند او شل قوشده؛ یکزه اسز
 شیکر بزاره، آرنه آرای میسر در، شیکری سوزد یکده در: «سبز و پایور بکن»
 سدی سطر بزم آرا زده شاهد اولر ده الله یتر، طویری سن عبادتک دیه بزم اصله غیر غیر بود
 • ایسته بوراره لرفس آلمیده باید یغنی ده نه به جک، صیغی صمد سولاری الله در او نمده و
 او در در قری سید کذب برنده غایب اولوب کیمسه بولنه جعفر •

[وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا] و ادو نماهی او کونی که بوزری جمیعاً است بر جند
 - یعنی صفت با همه اولر در سیات فانیانه اولر در هفت صبری کورم ده صیغی طویل در
 صاب بوفه بیافند [ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا] صکره او شل اولر ده دیه جند که

[مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ] بَرَزَهُ : یعنی بَرَزْدِه میباید سازد و بَرَزْدِه
 - عنده شفا میبرد در دین الله سزید که فرزند بَرَز [فَزَيْلَنَا بَيْنَهُمْ] از تیره آری ایستد ...
 از از نه ای موصوم عمارت در کسب قهر و از از اولوب میبندی تماماً تفریبه اولومند . [وَقَالَ
 شُرَكَاءُهُمْ] در شَرِکَد - از شفا می آید در ضرر ، نسلی و منفعت بگذرد و در برتر . ادبی شود
 تصادف و غمایت اولومند بر نه طایر شمره - سزید و بیده در ر : [مَا كُنْتُمْ يَا نَاقِبُدُونَ]
 سزیده عبادت اینه بود بَرَز [فَكُفِّي بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ] زیر از نه بزم
 از از نه شاهد اولومند الله ، بَرَز [إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ غَافِلِينَ] حقیقت بودر :
 بَرَز عبادت از نه قطعاً غافل بودر بودر دره . - یعنی میگوشتی شهادت از نه الله تعالی بیدر که سزیده
 عبادت اینه بگذرد از صد جبرین بودر . بنامیه سزاید بَرَز دره و اولومند از نه ، فَبَالِدًا بِاللَّزْه
 طایفه ، بَرَز از نه ایستد ، بَرَز بودر بر شئی اصل قبول اینه در دیر نه ، بَرَز سَوَلت کند بَرَز . احمد .
 [هَذَا لَفٌ] ایسته اولومند - اولومند و شفا میباید [تَبَلَّوْا أَكُلَ نَفْسٍ مَّا سَلَفَتْ]
 لومند ، هر جا به شفا میباید یعنی بودر همه ، اجتناب از نه جگ - ای تونر عمل و بارت اولومند باریه حقیقت
 مارد با صلابه [وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوَٰلِكُهُمْ الْحَقُّ] دارد شد : لغا ، الله خدایه او
 مقلد بودر ، هر دو لاری ، حقیقتی بالحد الله تعالی در دعامده ایسه بولنه جقد [وَصَلَّ عَنْهُمْ
 مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ] عنده بزم سفید بر دینه افتد از نه مقلد بودر از بخل معبود در ، او بودر -
 مقلد بودر بوند او از همام و خیالات بانر نه ثاب اولومند ، بقیسه بقیسه اولومند در .
 شمد مالدی طایر و مصلحت سبب عاقبتی بیاه از نه او سزیده توحید حقیقت دلالت
 اینه سزایات و دلالتی بقیه اینه ای رسول همه ! :

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالأَبْصَارَ
 وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يَدْبُرُ الْأُمُورَ

فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ • فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالَةُ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ •

مآل شریفی

دک: سزه کوکده ویده کیم رزنه دیریور؟ یا اوسم وایبار کیم مکی بولونیور؟
 دیم اوکوره دیریور یقینا بیریور ویریوریه اولو یقینا بیریور؟ اوری کیم تیریور بیریور؟ دیرلایه یقینا
 الله، دیکر: او مالده صافینا زسید؟ • ایسته اولله، سزه همه یکن، عقیده منوره ده ضلالت
 باقیته دارد؟ او مالده نفس جویریور سکن؟ •

[قُلْ] دک: [مَنْ يَرْزُقُكَ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ] سزه کوکده ویده
 کیم رزنه دیریور؟ [أَمْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ] صد اوسم وایبار کیم مالک
 دماکم بولونیور؟ - یعنی اوز قوردا انعامک الک سهم و سائل و در انفسه اولاده مسوقه لرینده الک
 سرفیسی بولنامه ایستمد کورم سکه لری کیم نفی کیم دیریور؟ بوزی همنه و سوزیه کیم قدرت تیریور؟
 دیا بوزی کیم اراره ایریور؟ بوزی اوز رزنه کیم حکم و تصرف ایریور؟ نفسکده کی برعاده ده، آفاق
 برداشته بی بجای ایند بررب ده سزه سزه خارج اولاده حقیقی ادرال ایندیریه، الحرفی دویباریه، آیات
 ایستدیریه، اگور سزید کیم؟ سکه سفد، ایبارک، جمیع اولورمه ایراری کورم ندک ایستمد ده کتقی اولدینده
 بر اشیاق اعتوائیه - سیم وایبار مالک دیا سکه و عالم اولورمه مفارینده فاتحه رحمت ایریمیه تقدیریه همه
 رسوره بقده ندک «اشهد ان لا اله الا هو» آیتده رحمت ایریمیه سبأ بقیه، سورده ماده ده کیم
 «وهو يدرك الابصار» قول کریمنده کیم ادرال خارج مسلولینه غلبه ایریه و طوغری کورمده و طوغری
 ایستمد همه حقیقی مسود ادرال ایتمده ایستمد «قل الزوج من امری» مضمونه اولدینقی و بعد طوغری

دارد صاحب بولند. آیت [اَللّٰهُ رَبُّكَ اَحَقُّ] اله، هو بزرگ. الوهیت
 شخصاً لذینک حق اولاد نه معبود، حقیقه و حقیقت و حقیقه و حقیقه [فَاِذَا بَعْدَ اَحَقُّ
 اِلَّا الضَّلَالُ] حقیقه معبود نه از خود ضلالت یافته نه؛ - یعنی همه از ضلالت پندیده و اسط
 بوتر. - حق بخار زایه مطلق ضلالت و شکسته بولند. همه اولاد نه غیری رب، معبودم و باطل
 ضایع و مضبوط. نو حقیقه حقیقه حقیقه حقیقه، ضلالت. [فَاِذَا تَضَرَّعْتَ]
 از حاله فصل معبودن اولو بزرگ - یعنی حقیقه ضلالت، نو حقیقه حقیقه، ساد نه حقیقه فصل معبودن
 ضلالت صرف اولو حقیقه فصل راضی اولو بزرگ؛ عاقل اولاد نه انسانه حقیقه بر اقرب نه ضلالت از خود و محبوب
 اید می؟ با خود زده نه صرف و محو اولو بزرگ؟ زده به کید و بزرگن اکلا و بزرگ؟

كَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِيْنَ فَسَقُوْا اِنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ •

مآل شریفی

اولو بسوخته حقیقه حقیقه فاسقه ربك کله سی سو بزرگ اولو؛ از آرتنه ایمان کله.

[كَذٰلِكَ] بوی - یعنی اله ربوبیتی هو، حقیقه معبود نه ضلالت و از خود
 حقیقه ضلالت معبودن بولند یعنی حقیقه ثابت و حقیقه و اهل بر توبه و ایمان و ایمان و ایمان
 معبود یعنی کبی [حَقَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِيْنَ فَسَقُوْا] فسق فقر ایمان اولو از زین
 - کفره و تر ایمان، کفر و انکار معبود حقیقه، بالک فسق معبودی کل فسق معبودی اید نه.
 فاسق اولو، ضلالت بالاد معبود اولو سو اولو جوابده «اله» دیر به حقیقه بر حاله انظار و از زین
 دو شکسته بولند علیه نه - ربك همه تسلا لک کله سی یعنی سو کله سی معبود اولو: [اَتَتْهُمْ

بر خلق اولی و کبر بر عالم مخلوقه بحث و اعاده اید . الله بربوبه سید و دجالم معاده و حاکم . بر کالبه بری و مجسم
اولاده بفروردی ایلی مقدمه ایسه شکل ناییده شود مطلوبی انباج اید : « لا اله الا الله » . مسلمة مخلوقه اولی
الله بربوبه ایله [فَاَنَّى تُؤْفَكُونَ] اید و سزیه ده انکه در شور و یوسکن . نفس صایده بر یوسکن ؟ -
یعنی اورنه ده سزیه در نفس حیضانه ، نه عجائب باطنه صایده بر سزیه فرقه سیکان ؟ بقره مخلوقه
سید او معاده عالم بر خالده اولاده الهی صایده ، مخلوقه بر سزیه ایله نه حیضانه صایده ، نه عجائب جبریل
و حیات بله کن . با خود سزیه آرته اکنده و کونده الهیه نفس فور و یوسکن ؟ بحث وجود و کونه نفقه انکه
ایسته سید بولم .

۳ - بحث معرفت و علم نفقه انکه سزیه ده با محمد !

[قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ] صحیح . رد : سزیه سزیه
حق هدایت اید و هدایت کبره داری ؟ - یعنی انسانک خیر و شرعی ، منفعت و مضرتی ، اله و غیر الهه کبر
مفهوماتی نمیزد و تفسیر اید امور بی ادله کوره تنظیم و اصلاح اید با ایسی اعمیه حکمت و خطا و ضلالت سزیه
همه و صواب اصابت ال بر غی اصباغی و قدر و عمدت حکم معنی محرم ایله مطلوب و غایب سزیه اید .
معبر و نفقه اید و ادنی مرتبه سزیه در حقایق بر و جهد همه و صواب ارشاد ایله ، همه باطلی سزیه بکند .
بروند ایچو معبر و تحریکند ایله ایسه اولاده محرمی حکمت و صلاح و خیر و خالوه سزیه سزیه و فی ایله هدف
و مطلوب حق هدایت و اصابت سزیه . او حالده بر ناکل انشویه ، همه اولاده سزیه سزیه ایله
سزیه ایله بر ترکی اید آنکس ، سزیه سزیه عبارات مقول سزیه سزیه سزیه « مه » اولاده اید بر هدایت
زادی العقولده بر کندیکنده نفس و آفاق بر کندیکنده انچه اید بر و ده حق هدایت اید و هدایت
در حقایق بر نفس معاند بولانه و با بولنه همه اولاده بر واقعیه ، بر وجودیت عینیه اصابت اید بر و
أنا اید لانا ، روح اید جسم ، زهد اید جناب ، سزیه اید اید ، عالم اید معلوم ، عاقل اید مقول
بیننده کی اتصال و در حق ، علم و اصابت نسبت و واقعیتی نایس و نفقه اید بر و ده بر و بر و ده و با کندی
ایه همه حکم بر و بر و ده ، بقیه آخره خارج و جدا سزیه کی و اتفاق و جدا سزیه ، و جدا سزیه کی و اتفاق نفس

فردی افیده فسخه لرزه ده ظهور بر سره و علم و فقه شبهه شدنی بکشد و سببش یعنی ریه و شبهه
عنوانی اندر در . فقط سؤالات اجماعیه برابر بزرگ هر صافی برینک ادعای قبول ایدک لازم
عینی زمانه لاف برینک حقیقت یابنده ، مثلاً هیچ برینک بدینیه جای تحفه ایست . هر سببه شبهه
بر همه اولیغی اصل کسه ریدک اوله جفنده بزرگ هیمی التزام ایدک و تناقضه سلا حیل کند و کسریزه
نقصه ابطال و عی الاصله بر همه و علم و جوری ابانه کافی مکندر .

برینک اجمیه دیکر قسم فسخه ، غلط و فطانه قدر هیره اولورده اولورده بعضی احواله
نفس انسانینک همه و صوابه الفکار و اصابتی سمعه برینک فسخه کسبیت اصابتک ابطال اولورده
طولای عی الاصله حقی انکار فاقشوی مجرد حق نقدیه عبارت بر منقول و کفرانه و عقیده البرهونه جلیله
و علم و فقه بوی کشفیات و زنیانه رنما علمک اصافی انکار ایدک بر سطره و فخرانه اولیغی کوره
مذکور سؤالات همه قیام مکندر ، بزرگه ابقایه و اختیاریه بقید اولورده ریه تسدیه آرمکندر .
اوبند هیدک نفسیه اجمیه مذاهب و مطالب نامنده کی ترجمه از عینه باجه .

فقط بزرگ اکثری و صدق بر همه ، تناقضه بر نولورده اجمیه ذات حق نفس و فاقده اذهات
و ایمانک ، ادعای اصابتک ، ماده و صورتک و لاهل طبیعت انسانک فسخه و ملاحظه ایدک برده طبیعت برده
و از کسیرین با انفسه با آنکه اجماع ایدک مایلست فسخه و طولای تناقضه حقیقه ماسه ، افراط و تفریط فسخه و نولورده
کیمی ماده بی صورته اجماع «لانا» بی «انا» ره افشاء ایدک مبدأ حق نفس باجمیه ایست بر «انا الحمد» و عینه
قدر و ایدک ، کیمی ره صورتی ماده و اجماع «انا» بی «لانا» ره افشاء ایدک همه و علمک سببانی علمک بسیار
آرامنه قدر کسبیه و بوی کله عالم معلومک و جهه اتحادی برده فسخه ایدک در که اولیغی اکثریه ابقایه
ایستیسوده و ریه ماده و فسخه و اجماع «انا» بی ذات همه حق ایدک معلوم
عینه کسبیه اشتراک ایدک با عدد نفوس قدر الله فرضی و یا اتحادیه نفسیه ، یا نه بنیم ایدک ایست «موتور»
نفسه طایفه ، بقید اولورده عقلی تألیه و ذوقی الفعول اوزنده نفی الله بنی اولور .

عقل همه کی نور کیمی ذهنی خارج ، نفسی ماده و نفس باجمیه بر ایدک مایلست و لوب و انا حق

اولا یعنی جهته ایقانی بنسبت برنی حکم عقده فاعلی و عملی بعد از زمره اینک نفقه اندر نه صادر نموده
 و نفقه امانتیه باین معنی عقل این ایتضاح اینک مجموعه فکر ریزه بناسنی عقل این معقولک، نفس برادر اینک
 عقده اتحادی مدافعتی از زمره نور و سکر، علم این معلومک بحسب الاعتبار آری اول عقده بر بحسب الذات سکر
 اول یعنی بناسنی عقل بر حکم معلوم این ایقانه نام و کمی به معنی ذات عقده انطباق این بحقیقت معنی در از مدافعت
 بولند یعنی زعم اید جمله در جرمه از اول دار سکر در عقل که عقده معادلات اینک فطوره در نور و سکر
 کبی منقطع فاعلی، موجودی در عقل اولیوب بالکس عقده همه و صواب اصابت کشفیات علمی باین مجموعه عقده
 معلوم و سائر کبی بر حاتم خواننده در سائر نایب و معلوم بولند یعنی در عقده مبدأ اعتبار جهته مستثنی فاعلی نایب
 اولیوب بقیضیات عقده اندک اساسی نشین اید به برهان اولیه حکم زمره به عقده موجود فاعلی اولیوب طرف عقده
 در جمیع بر اثر اعتبار و قبول اید به بر قابل، بقید معلوم فطوره معنی تخم مجموعه بر آن واسطه در عبارت بولند یعنی
 اکمل عقده دانه کیم عقده در جرمه با ناسنا یعنی به معنی که به واقع سراسر در حال اعتبار و تفهیم
 اولیوب در کبی مناسقه کونور به جمله صورتی ثابت بولند عقده اولیوب زمره در برب و بحر به جمل، علم بر کیم و همه
 و صواب اصابت مناسقی نفس عقده زیاده مادرانی نفس اعتبار در آموه زمره و صواب اصابت در کیم در کیم
 و فی الواقع علم و کمی نفس عقده در جرمه در اولیوب اولیوب در کیم عقده در کیم، بر عقده در
 بحقیقتی تفهیم اولیوب [۱] و علم و ایقانه تعریف عقده زمره در بر کیم در از در بولند. و به جمیع
 بر در بولند مان. مجرد فاعلیت نفسیه این عقده انقضای عقده اولیوب. به صورتی به بالاده کی سوال کمال اهمیت صورت
 اید. و همه حکمی و به اعتبار علمی، سکر است انطباق کبی طرف و اید و کیم به تأثیر بسط اولیوب قضیه
 لافل سکت بولند یعنی جرمه نفس کندی و منعکس بر شانه عقده کبی به واقع انقضای عقده اولیوب اعتبار و جهته
 ایدسی، مثلا که عاری بر شال اید سکر بر کیم در بویب فو قیضیه زمره اصابت اید به ایدسی معنی زیاده فطوره
 کیم ایدسی با کیم طبیعتی نفس ارجاع اید مدافعتی اندک یعنی تفهیم در تا عقده یا بقیه بر نتیجه اید ایدسی اولیوب
 سکر نفس، سکر ایدسی، طبیعت نفس ایدسی، کیم در اولیوب فاعلی طبیعت نفس ارجاع همه تا عقده یا عقده اید

اولم یعنی شبهه سازد. بوند ایچوه نصفه نره بیونیه بر قسمی. ایقانیه آفاق انفسه ارجاعیه مقابل انفسه
آفاقه روحیه جسمه صورتی مادهیه ارجاعیه فایضه. روحانی فیزیقه. علم و معرفت منطقی علیه باریه
زات یعنی مادهیه معلومه سوانه دستگیر در که بود زادی العقول اوز زنده جماداتی نالیه ایتمه. یونیه طایفه
دیگره. اتحادیه جسمانیه «یا نه نیم فیزیقه» اوز زنده طولانیه نه هبلدره بر قبیلدره. سلسله روحیه
جسمه. جسمه روحه. فوئده مادهیه. ماده نه فوئده برانه تحویل ایشاعه فایضه ده مانفوده بر اعلاک نایه
و نمونه استناد ایدر که علمیه حاره نقویه ایتمه تا فاضله باشه بر شی اولاد یعنی کبی علم ایدر وجود تاری
دبر شی معلوم اولفده اوندک وجود زنده بر نمون معلومه کلاک اقتضا ایتمه دیکده معلوم بونسی دخی بر صورت فیزیقه
منافیه.

والفلسه طرفه با قبله با قبله علم معرفت و همه اصابت سلسله انفسه و افانیه به هم پیوسته
کند و یقینیه اسنادی کلمه اولیایه و لغاتیه اسناد ایدر تا فاضله نور تولیه همه ادلایه برادره. شرا و عقیده
به هم بر بند کند کذبه کبی همه لغات انیمسی اتمالی یونیه. کرم انفسه و افانیه همه آیات و دلائل
ایرو علم. رسل و ملائکه و بوز و اسطوره لغات یونیه و کل فقط استند افکار اوله یعنی اوزره بوزیه به هم پیوسته
«مکی کوشی شید» ادلایه زان همه طرفه لغات ایدر کذبه کذبه لغات ایدر بیلیر نه ده الصناد.
سخره دبره بسوه با محمده!

[قُلْ اللَّهُ] رد که الله [يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ] همه لغات ایدر. — جمله زان ادلایه
غلط و ضلالت کذبه مقابل همه و صوابیه اصابت ده ایدر افند. دبر انجمه اللهک لغات ایدر. بران
یونیه به «امن يملك السمع والابصار» سوادله ده اشارت اولد یعنی اوزره سمع و ابصاره. معقول بر صفا
انفسه و افانیه حاکم ادلایه او انفسی کذبه زان افانیه هبلدره ایدر ده حکم همه ایدر به و ایدر به هبلدره
ادلایه ایدر.

[أَفَنُيْهِدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقَّ أَنْ يُتَّبَعَ] او ماده همه لغات ایدر ادلایه زان علمیه ایتمه
اولفده — یعنی مسعود طائفه — همه [أَفَنُ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدِي] یونیه لغات ایدر ایدر

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَا تَهُمُ تَأْوِيلَهُ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ • وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ
وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ • وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ
إِلَىٰ عَمَلِكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ مَبْرُؤُونَ مِمَّا آغُلُّ وَآنَا بِرَبِّي مِمَّا تَعْمَلُونَ • وَمِنْهُمْ
مَنْ يَسْتَمْعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ •
وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْى وَلَوْ كَانُوا لَا يَبْصُرُونَ •
إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ • وَتُؤْ
يَحْشَرُهُمْ كَانُوا لَا يَلْقَوْنَ إِلَّا سَاعَةً مِنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِبَلَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ • وَإِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ
أَوْ تَتَوَفَّيَكَ فَأَلَيْنَا مَرْجِعَهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ • وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ
فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ • وَيَقُولُونَ
مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ • قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا
إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَخِرُونَ سَاعَةً وَلَا
يَسْتَقْدِمُونَ • قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنَا أَنْتُمْ عَذَابُهُ بَيِّنَاتٌ أَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ
الْمُجْرِمُونَ • أَلَمْ أَزَكِّكُمْ أَنْتُمْ فِي النَّارِ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ •
ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ •
وَيَسْتَبْشِرُونَكَ أَحَقُّ هُوَ قُلْ أَيْ وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ • وَلَوْ أَنَّ
لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ
وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ • أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ • هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ
وَالِيهِ تَرْجَعُونَ • يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ

لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ • قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ
فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ • قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنزَلَ اللَّهُ لَكُمْ
مِّن رِّزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ اللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ
تَفْتَرُونَ • وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ
لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ • وَمَا تَكُونُ فِي
شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا
إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ
وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ •

مال شریفی

بوفزانه الهك سوانده اید و در دلماز و کله دار، اکنده کله بر نصیفی و کتابک تقصیفی
اوله ره به العالینده ایندیرلند، بونده بهیج شبهه بوند، • با اونی اید و دمی دیورلر؟ دی که:
اوپرایه هاید: اوندک مکی بر سوره کتیریک، اگر صادقه کن بونی یا اید • هاید اونی مانی اماله
ایم دطرد و تا اونی کتیرینه بهیج هکمه سه اولده بریشی تکیب ایندیر، بوندره اول کیندره اوپر کتیب
ایمکدره اما باونه فلکله عاقبتی نفس اولد؟ ایمکدره بوک ایانه همه ده وار، ایانه همه ده وار
ریدک او کیندره ائمه • اگر سنی کتیبده صداره ایدر سه دی که بلا عملیم، سزه ده مکلن، سزیم
با یا اجمنده بریکن، به ده سزک یا یا اجمکدره بریم • ایمکدره سنی دیکظمه کیندره وار،
نقطه عفتدی ده یونکله صافدره سنی ایندیره کله؟ • ایمکدره سنا با فکدره وار، فقط
بهیجری ده یونکله کرره سنی هدایت ایدر کله؟ • صومعه الهه اننده زره بونکله اتر
و کله انند کتیرینه فلم ایدرلر • صاخره کوندره سزک یا فکدره با فکله صومعه کتیرینه محشره

نکوهه ذره متفانی دادند نه دهها کوهی نه دهها برونک هیچ برشی فایده ای نیاید پسندید در •

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ • الَّذِينَ
آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ • لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ
لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ •

مآل شریفی

اولیایان که الهی اولیای : اولیای ربی خود قرار در : ده اولیای محمده اولیای • اولیای
اله ایمانیه ایست در : هدایتی خود قرار در : مرده اولیای دنیا ممانده ده ، آفرین ده ،
الهی که ممانده بدی بود در اولیای خود غلبه او •

[أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ] ای بلی که حقیقه اولیای اله — اله بلی ، اله دوستی
[لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ] اولیای ربی خود قرار در : هم ده اولیای محمده اولیای ربی .
اله خود قرار در : خودی سلسله اولیای محمده ایست در : خودی خود قرار در : ای برسی ده کوهی
اولیای محمده ده کوهی عزت بود در : اولیای اله عنوانی ، اله دوست اولیای ، اله محمده دوست اولیای ،
اله محمده اجزای دلایلی از صفاتی که بلیست . دولایت ، محبت ، قدرت ، تقید از صفاتی که بلیست .
به عنوانی که بلیست مستحق اولیای محمده بلیست نقل اینده خود بعضی را بدید در : سندری خودی که بلیست
اولیای محمده ده سعید به حسب ده مرید که رسول اله اولیای الهی است اولیای الهی ، سوله بودی است :
« هم الذين اذا رآوا ذكوا » دیگر بر روایت « يذكوا الله لوفيتهم » = اولیای خودی که کوهی که بلیست
ده اله ذکر و یاد اولیای . بقید آخره ساد ، کوهی بودی در : خودی اله خاطر لایز . سمت و بلیستی

۱ وَلَا يَخْزِيكَ قَوْلُهُمْ ۱ دینی اوزون لقب دیری محزونه ایتمه سیه - یعنی اوزون لقب دیری
 بقیه دعوت لرینه دمال و جهلینه کوده نازک سطا ازا، نهیدید و تخویف بوللو صادر و قری لا محزونه محزونه
 [إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا] له محالده عزت، بونوره عزت الله کدر. بونوره قدرت و غلبه و کبریا و اوتکدر.
 شعی بیاید اولنه جینی اوزره اوزون کوده قری بونوره قوتورده الله کدر. دیر دیک زماهی هسینی سلب ایوبور.
 [هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ] او سمیع و علیمد. - اوزون سوپر دطریقیشید و یا یا جینی بلید. نه کیم: «به
 در سولیم له محالده غالب اولورنه» دیه یازسه «کتاب الله لا ینزلنا ورسلی، انا انصر رسولنا، انا اعطینا
 الکویت، انا شانک هو الابر» بوبورشد.

[أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ] بیکه کومکرده و برده لکیم دارسه
 هسینی الله کدر. - سلاک، نفیسه بونوره زدی العقول الله قوی، سکید. سار عیبه اوزون بونوره
 کوده نکرده، طایر نکرده، الله مکی اولنی کی کند برده ایدور. [وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ] الله باسقه نه هیا غیر اوزره، شریک بقی اولازله. - یعنی الله شریکی
 بونه، الوهینه شریک محال دبونوره ماسوی الله مکی اولنی بقی الله باسقه یلده و عاقله ایدیه، باسقه
 معبود اولما و اوزره اتباع ایدیه مشرکد حقیقه الله یقینم سید بولسده اوندک بقی اولسه اولازله. [إِنْ
 يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ] باسقه دکل آنچه فیه اتباع ایدور. - و هم و خیال ایدکندی شریک دنی الله شریک
 مانا. و اوزره بونه یریه الوهیت یایی دیر و باسقه الله باقاری قوتار. هقدری فیه ایدور. [وَأِنْ
 هُمْ إِلَّا يَخِصُّوْنَ] دیر و سار قوتورنه انا. - کندی زرافه نه کوره. عذی و ضیانت و تمجیبات ایدیه
 بالاده سوپر مکنده باسقه برسی بایمانله. - مجرد حسابانیه بقا خلقی خالق، عیبه معبود، تابعی متبوع و فیه
 ایدر. صابر و مودر در، حاکم شاری بالاده، نهیدیری بوسه، الله شریک اسناد ایدیه ایسه دقوی هسینی
 و هسینی عزت الیه الله معبود در.

فی الحقیقه:

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ • قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ إِنَّ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطٰنٍ بِهٰذَا تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ •
قُلْ إِنَّا نَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ لَهْفٍ ۖ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ • مَتَاعُ الدُّنْيَا شَمَّ إِلَيْنَا
مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نَذِقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ •

مآل شریفی

اورد که ایمنه طور در دیکه سکن دیدن از ایمنه کجی بایر کوند زنده کوند ایمنی، البه
بوند دیکه جلد به قوم ایمنه به عودت آید در • دیدن که : الله، در آید، ماسا او سجان، غنی
کوند که در ده کی لید اوند، البکده او را در هیچ به بهانه بوند، الله فارسی علم الایات اید به عودت
شیمی اسناد اید بویکن ؟ • وی که : البه بالافانی الله افتد، اید فلاح بولازر • دباره جزئی
برزده، صکره دوندن بوند، صکره بوند، اوند زنده طولانی عذاب مانده به عودت •

[هُوَ] او - الله جل جلاله [الَّذِي] اورد که [جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ] سوز ایمنه
کجی بایر - بنی نظم، فاعله بایر [لِتَسْكُنُوا فِيهِ] بایر که ایمنه سانه اورد -
ز عودت بیکه بیکه کند زانفت اید بیکه بولازر، متوکلده سکنه کیم سکن، اغیارده نفوذ کوب وده
جلیدر دیکه سکن [وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا] کوند زنده به بهر - یعنی کوند بایر که اورد
کورد حرکت اید سکن، وظیفه لرزی بایر سکن، کجورک استبداد فاعله توان جانیه ایمنه به سید سانه، جلیدر
ایه به سید انبیا و حرکت دارد •

باید . گند بک از غنی رفتی و بدی و الوهینه همه را بیدار . او نه بجهت بویانه نماز بیدار
 در کبر لزمه و نماز باده بر قسم نغمه دلنشین . [سُجَّانَهُ] سجاده الله . هاشا - خالعه . دارلرؤی
 هیزه دلالت بر نمزد و ناقص . اولاد نماز دده بر صباچ ابرو علفه دارد . مال بکر [هُوَ الْغَنَى]
 او ، غنیده . هم بطا غنیده . . .

رسالت قدرت و حقیقتی در سوره الله توکل را عمار بک بر سطلنی و هزاره عذابک سنی انسان
 نرفع بحیره :

وَآتِلْ عَلَيْهِمْ بَنَانُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامٌ
 وَتَذِكْرِي يَا بَابَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ
 عَلَيْكُمْ غَمَةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ • فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ
 إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ • فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْعْنَاهُ
 فِي الْفَلَكَ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَائِفَ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ
 عَاقِبَةُ الْمُتَكِبِينَ •

مَال شریفی

قسم اوله نوحه نفسی او تو ، بر دست قومه دیندار که : ان قوم : اگر بنم طور دهم و الله
 آید غیاضه ایستم نه غمید طبعه سید که به ، الله دایا غم . آرمه نه در یکدیگر نه بایا غم
 طبعه نوبه بویانه نکند فرار و یک ، موکره بایا غم نه به هیچ بر غم نه قبلو انیمه سیه ، موکره علفه دایا
 ابر الیک و الیک دایا طبعه به بر لطفه کوزه آید بایک • اگر آید بایک نه به ده سوده بر ابر
 ایست سده آ . بنم ابرم غمعه الله در . به او نه بر لطفه بویانه الله مسینه اولفقه اراد لدم • بونک

به ادنی تذبذب اندر بر ، بزرده ادنی در برابر زده کیده بجایه هیفادرب بزرزد بر بزر بزرده غلبه لرزه
 اندر بزر تذبذب اندر بزرده اندر ، باینه ایسته اندر اندر اندر معاشق وصال درده ؟ •

نارنجی مثال بزرده عبارت ده دکل :

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا
 لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ •
 ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمُ مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا
 قَوْمًا مُجْرِمِينَ • فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ • قَالَ
 مُوسَى اتَّقُوا اللَّهَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَ كُمْ اسْمُ هَذَا وَابْقُلِ السَّاحِرُونَ • قَالُوا
 أَجِئْتَنَا لِنَلْفِتْنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَتَكُونَ لَكُمُ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ
 وَمَا نَحْنُ لَكُمُ بِمُؤْمِنِينَ • وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُؤْتِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلَيْهِ • فَلَمَّا جَاءَ
 السِّحْرُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقَوْمَا أَنْتُمْ مُلْفُونَ • فَلَمَّا الْقَوَا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُ
 بِهِنَّ السِّحْرًا إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يَصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ • وَيُخَوِّدُ اللَّهُ الْحَقَّ
 بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ • فَآمَنَ لِمُوسَى إِلَّا ذُرِّيَّةً مِنْ قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ
 مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَنْ يَفْتَهُهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ لِمَنْ
 الْمُسْرِفِينَ • وَقَالَ مُوسَى يَا قَوْمِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ
 مُسْلِمِينَ • فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِقَوْمِ الظَّالِمِينَ •
 وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ • وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى وَأَخِيهِ أَنْ
 تَبَوَّأَ الْقَوْمَ كُلًّا بِمِصْرَ بُوْنَا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ
 الْمُؤْمِنِينَ • وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَئَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ

الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنِ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اضْمَنْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ
فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ • قَالَ قَدْ أُجِيبَتْ دَعْوُكُمْ فَاستَقِيمُوا
وَلَا تَتَّبِعُوا سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ • وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْخَمْرَ فَاتَّبَعَهُم
فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا ذَرَكَهُ الْفَرَقُ قَالَ أَمُنتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
الَّذِي أَمُنتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ • أَلَمْ تَرَ أَنِّي قَدْ عَصَيْتَ قَبْلَ وَكُنْتُ
مِنَ الْمُفْسِدِينَ • فَأَيُّ يَوْمٍ نُخَيِّدُكَ بِدِينِكَ لِيَتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ آيَةً وَإِنْ كَثُرُوا
مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لِنَفِلُونَ • وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مَبُوءًا صَدَقَ وَرَزَقْنَا
مِنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ • فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْئَلِ الَّذِينَ
يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ
• وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَكَفَرُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ • إِنَّ الَّذِينَ
حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ • وَلَوْ جَاءَ تَهُمُ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَسْأَلُوا
الْعَذَابَ الْأَلِيمَ •

مآل شریفی

صوکره اونکه آرد سند بر جمیعہ بخندرد فوسلیدہ کو ذررد ، اوردہ اصیغہ مجزہ لرد و ایلرد
فقط اوردہ بالادہ دیکھریہ بردردو اینا غمہ اینہ دیکر ، ایستہ بہ مجازدی اعتبار ایلرد فلبدریہ بود طبع
اوردہ • صوکره بوزرد آرد سند موسی ایل صاردہ فرعونہ و جماعتہ ایند عذرہ کو ذررد ، ابدانی کردیہ
بریدہ دیکر و مجرم بر توم ایلرد • طرفز ردہ کند بریدہ ہمدہ طرکی دقت لود مالودہ بو اصیغہ بر کردیدر •
موسی ، یا ! دیدی : سندہ صوکرہ طبع بود بری یا بودرکن ؟ ہو موسی ؟ حال بود کہ با بر صلوہ بود لازلر •

سه دیدار : نزد ، آنالیزند او را زنده بولینغز بولند هیو ، سه ده بویرد دلت ایندک اولسه
 دیدی کلک ؟ بز ایندک ده انیانیز • فرغوده بطا بوتوه بیکج کرباز لکیند دیدی • بوند
 او زنده سرباز لک کدی دقت موسی ایزده : او را نایه هفت کز نایند دیدی • دفاک آزیل ، موسی بوند
 بایدیند دیدی : سحر ، لغواله الله ، اولی اقبال ایه جلد ، لغواله الله ، لغواله الله صلح و برز ، الله ،
 کما تیل حق اصفانه ایه جلد ، ایندک بحرل غوشلا نماسند • حق فرغوده و جعبند بوی نورنوسنده
 انداز ، سرباز توندک بز زینده باسقه ایمانه ایه اولادی ، هیو فرغوده او برده هیو دوسته اید و هیو سید
 کیده فرغوده اید • موسی ده ، ان قوم : سکر جلدک الله ایمانه ایندک سه اولدک بر لکه اهدا اولدک ایلیم ایلیم
 سکر ایلیم کز آرتده اولدک اعتماد اید دیدی • او زنده بز الله اعتماد ایدک ، بار بنا بزد اولدک ایلیم
 دوتوره در جعبند بزد اولدک فرغوده نورنار دیدی • بزایه سرباز دفرده سینه سودهی و بر دیک : فونک ایلیم
 صدده بر طاقم او را اهدا ایدک داور بزدی بجز طرزه بایک دناز قیلک ، نعم ده سوندک بشید ای •
 موسی ، بارب ! دیدی : سه فرغوده و جعبند ، دنیا جلدک بر زینت دشت و پنج بجز سالد و بر دیک بولکده
 صایر بسید دیدی می بارب ، بارب ! سالدی سیل سویر و جعبند سید سید صیه که او ایلیم عذاب کور که ایمان
 اینده جعبند • یکی ، بویوردی : دعا کز قبول اولدی ، سینه استفا سده ددلم ایدک و کدی بیلکیندک
 سکنه او بایک • دیکه بخا اسرائیلی دیکری کیردک ، در حال فرغوده سکر بقیب دفر صیه ایلیم بزدی
 ددستی ، نهایت غرزه کندی در دست ایرغنه « ایاندم ، حقیقت بخا اسرائیلک ایمانه ایندک باسقه الیونه ایدده
 اولدک تسلیم اولدک ددتم دیدی • با... سدی لها ؟ حال بکر بوزنه اولدک عصبانه ایلیم ددتم ، لغواله ایدک •
 بزد بولکده سنی بزنک برینه آت هفتک آرتکده کلا جعبند بر صبت اولدک ، عصبانه ایلیم ددتم بویوردی
 جدا نماسند • فی الحقیقه بخا اسرائیلی جدا کوزل بویورده بر لکیندک دفر سه نماسند و مرزده بیلکده
 نهایت اختلاف ایدک ددتم کندی بینه علم کدکده صوره اولدی ، شبه یونکه که او اختلاف ایدک ددتم دفر سه بیلکده
 ربک قیامت کوف آرا زنده ، عکسی دیر جلد • سدی سوسط بر کده همد کدی ، عصبانه شبه ایزرده اولدک
 • و صاقیه ایلیم ایندک تکیب ایزرده اولدک غمرازه ددتم ددتم اولدک • حقیقت علیلکده دیکه

کلمه سی صمد اوله اولان ایمانه کهن لر • دلو سه کنده یزیه لهر آیت هکسه اولسه • تا اولیم عذابی کور چقوری
کوره قدر •

ایماناً با نذر کعبه

[اِنَّ الَّذِيْنَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَةُ رَبِّكَ] هو عا له . ربك كه ميسردينه مونس
 اولاد - كف دند ابريه هم الهى عفو ايمه بولند [لَا يُؤْمِنُونَ • وَلَوْ جَاءَتْهُمْ
 كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ] كند بيه هويت ده كهسه ارس - فرموده كج - بافند
 عذاب الهى كور دنج بفر - ايمه ايمز لر - اودت ادايمه فاده دررمى ؟ ايمه باس بقول اولورم ؟
 ربه خاطر طبره :

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ أَمِنَتْ فَتَقَعَهَا آيْمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ
 لَمَّا آمَنُوا كَشَفْنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ
 إِلَىٰ حِينٍ

مَال شريفى

فقط اودت ايمه ايردب ده ايمانز كند بيه فاده دريسه بر مكلت ارس ايد ؟ انجبه بونك
 فرمى ايمه ايت عودت دينا ايمانه ارسوا هم عذابى كند بيه نه ايمه و بر زمانه قدر اولوى مسفيد
 ايمه ايدك •

[اِلَّا قَوْمَ يُونُسَ] - بيفى بونى عيه اسلامك نومنه باسقه ايمه باسك فاده و بر ديك
 بيم بر مكلت ايسى بوند . ايمانى هو عا له مقدم اولمه لازمه كه قور دغه مكله ارسوه . بوقه دنوى
 ديا افزوى موقت ديا ايد هو عا لى بر عذاب كج بيا نجب طامعه مكنى اجر ايد . حكم موب بولدر . داي ايدك
 لازم طير كه ايمانك دهور دوى ده ايله مستند بولدر :

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ
 حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ • وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرِّزْقَ
 عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ • قُلْ انْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتِ
 وَالنَّذْرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ • فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ يَوْمِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ
 قَبْلِهِمْ قُلْ فَاَنْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ • ثُمَّ نَحْنُ رُسُلُنَا وَالَّذِينَ
 آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نَحْمُ الْمُؤْمِنِينَ ٨ • قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ
 فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي
 يَتَوَفَّاكُمْ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ • وَأَزَاوِرُ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا
 وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ • وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ
 فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِنَ الظَّالِمِينَ • وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ
 وَإِنْ يُرِذَكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ
 الرَّحِيمُ • قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَخُذُوا زِينَتَكُمْ
 إِذْ تَأْتِيكُمُ الصَّلَاةُ وَكُلُوا وَشَبِّعُوا • قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ
 مَا يُؤْتِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلٍ فَخُذُوا زِينَتَكُمْ وَمَا أَتَاكُمْ مِنْ فَضْلٍ فَخُذُوا
 مَا يُؤْتِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلٍ فَخُذُوا زِينَتَكُمْ وَمَا أَتَاكُمْ مِنْ فَضْلٍ فَخُذُوا

مَالِ شَيْفِي

اگر ربك در برابر من بر بزرگوارتر دارم پس طوبه بگویم ایمانم ایستاده است و احوال من استوار
 است و سر من در دست خداوند است و اگر ایستاده باشد • اگر چه از او جدا شود هیچ بر نفس ایمانم ایستاده باشد و بر سر
 و عقلم من است و استقامت من است و ایمانم برانداخته • و اگر با تو بود که در دست خداوند است و

ادانند ، اوانند ار امانه انچه چك بر تو نه نازده دبر . ● اوند ايموه اوند صرف كنديز نه اول كنديز
 كوني كج بر كوه كوز لر ، دي كه : كوز ايدك به ده سكه برابر كوز ايدنم ● صوره رسول بزي ديا
 ايزي تو ناري نه ، بز بود عهده زده به صده اولر وه كوسنزي تو ناري نه ● دي كه : اي اناندر ، اگر
 بنم ديمده بر سكه اير يورس كن فخر كن اولر كه به سرك اللهيه بايقه مايد فخر كنده مايمام دكده به سرك
 هانكزي آره صه اولر الله تو الله ايره رسم دبه سوي ارا دنم كه : موند رده اوليم ● هم صرف مغه
 متوجه حنيف اولر وه ديه يوز فوت وصافيه سكرده اولر ● والله سوا سنده سكا كدي كدي نه منفقت
 دنه حضرت با ايميه صه شيله پر سته انچه ، اگر اير سكه اوجالده سه سته سز نفقه ظلم ايزر رده اولر سكه ●
 واكر اعه سكا بر كوه تو تو زوره صه اولر سه اوف اوزنه بايقه ايميه يوقدر ، واكر اوسا بر غير راد اير سه
 اودت رده اوندك نعلني ردايه هك يوقدر ، او ، اوف تو كنز نه ديكنه نصيب اير ، او اير عفو ايره
 رحيمه ● اي اناندر ! ايته ركب زده سزه صه كوي ، آرتنه لواحي قبول ايره كندي نفسي ايموه قبول ايميه
 اولر ، صايقينه ايره ده كندي صينه صايسه اولر : دبه سرك اوز ريزه ديو ركم ، دي ● دسا
 نه صي اولر يور سه ارفا نابع اول وصبراي ، ناكر الله هكمن دبر سيه ، هكلك اكه غير بسي ادر . ●

سَيِّئُ هُوَ مَكِينُهُ وَمَا نَزَّلَ غُفْرَانَهُ

بر سوره هود در . صيسي كيه در . انچه ايمه عباسه بر رايته « فلعلك تارك » قول صي استننا ايرده .
 مفاقر ده : صيسي كيه در . انچه « فلعلك تارك » آيتي ركل برده « او تلك يؤمنون به » ايمه سلام وصحابي صقنه
 نازل اولر « ان الحسنات يذهبن السيئات » ده بناه تمار مقصده نازل اولر ديمه كه بواحي آيت ديدير
 ديمه اولر .

آيتي — بوز كرمي اوجدر .

کلماتی — یک بریزد و در سبزه .

وردی — یک بریزد و آنی بریزد سبزه .

فصلی — « ص ، ق ، ط ، ذ ، ز ، ب ، د ، ظ ، و ، ل ، ن ، ر » و غیره .

سوره یوسفه سوره برائتک هاتر سی توضیح و تفصیل اولی یعنی کی است و سوره هود و ده سوره .

برائتک هاتر سده تخفیف اولی اساس دینیه ، توضیح و تفصیل اولی هفت که قصه هود و ده کی اسرار بر سوره
اولی کی اسرار دیک اولی یعنی کی « انی توکلت علی الله ربی و ربکم ما من دابة الا هو اخذ بناصيته ان
ربی علی صراط مستقیم » مضمونی بر بیان و تفصیل موضوع غایبی شد و اسی اعتبار به بود سوره هود و سیه
ایسه اولی کرکر .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّحْمٰنُ الرَّحِیْمُ اٰیٰتُهُ قُرْءٰنٌ فَصْلٌ مِنْ لَدُنْ حَکِیْمٍ خَبِیْرٍ • اَلَا تَقْبَدُوْا
اِلَّا اَنْتَ اَللهُ اِنِّیْ لَکُمْ مِنْهُ نَذِیْرٌ وَبَشِیْرٌ • وَاِنْ اَسْتَغْفِرُوْا رَبَّکُمْ ثُمَّ تَوَلَّوْا
اِلَیْهِ یَتَّبِعْکُمْ مَّتٰی اَحْسَنَّا اِلَیْهِ اَجَلٌ مُّسَمًّی وِیُوْثِیْ کُلِّ ذِیْ فَضْلٍ فَضْلُهُ وَاِنْ تَوَلَّوْا
فَاِنِّیْ اَخَافُ عَلَیْکُمْ عَذَابَ یَوْمٍ کَبِیْرٍ • اِلَیْهِ مَرْجِعُکُمْ وَهُوَ
عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ • اَلَا اِنَّهُمْ یُثْنُوْنَ صُدُوْرَهُمْ لَیْسَتْخَفُوْا مِنْهُ الْاٰحِبِّیْنَ
یَسْتَغْشُوْنَ ثِیَابَهُمْ یَعْلَمُ مَا یُسِرُّوْنَ وَ مَا یُعْلِنُوْنَ اِنَّ عَلَیْهِمْ یَدَاتِ الصُّدُوْرِ •

مال شریفی

الر . بر حکیم خبر کردند اینده اعطای ایسه مکرده ده تفصیل اولی بر کتاب • سوره که

الهدیه باشد نه قول اولی ایسه ، به سزه اولی طریقه باشد و آنرا ایسه که سبزه بر پیغمبر •

هم بجز سفری است بید. مکرره اول توبه اید که سدی بر کسی اجودند. کوزل بر صورت پادشاهی
 و در نفس حاجیه نفی در سیه. دگر یوز جود بر کن خیزد ارسود که به زده برون بکند عذبه توبه
 • لب درونک الله در. ارایه لهر سیه تدر در. • باه اما او را ندنه کینه کند انجوه کوسیدی بکوز
 اوت اما او را او توریه بود روزی که او را در زب کیزد و کزی و زبی آجیه دور دتری بید. هود او
 بوند سیه لره کنفی بید. •

[الرم الفلام را. سوره بوند با نه با نه [کتاب] بکتاب که [أَحْکَمَتْ
 آیات] آید اعطام ایله - حکم یعنی لهر و همد خنده عاری. بوز و لهر اعمالی بوند. غایت ما غلام
 و منتظم و با حکم یعنی حکم بالغی بخود. نظام حکم اید منظور قیامه [فَرَفِصْلَتْ] مکرره تفصیل
 اولونشد.

تفصیل. اصله بر شیئی نفس نفس با میوه. نماز بکره آید و دیگر. بر معنی اید سید بر انجی
 دیز سیه آره آره کتا دانه لری کیری دیا سیه دیز سیه دانه لری امام لری آری یعنی کبی دیز سیه فاصله
 معانه طهر. «فصل انظم» دینیه جود فی الفاصله دیک اولور. و بر شیئی بیه اید معانه طهر «فصل»
 دینیه «بیه» دیک اولور. قاموساً دیکه اعمال معانی تفصیل بوند. زیرا اصل تفصیل بر شیئی
 نفس نماز و قیامه معانه در. بوند اید اوز اتمه و هو فاعله لازمید. بر طایفه تفصیل صلاهی
 آتارده استعمال اولونسه. مکرره ده بوند لازمی ادلا «بیه» ده استعمال اولونشد. اه. فزاید
 نفس اولی ده و جود اید. بکره آید نزل کعبه. شکر فافیه سنده بام با نه بر سه اید اید
 فاصله تیز اولونسه سوره سوره قیامت. نه کم آید قیه قیه اولاده سوره لره بر معنی اید نفس نفید
 اولونکه فاصله جود دیک. کله بر فاصله. لایحه ما صنفه در اب اعطامده داخل بوند یعنی انجوه بور
 «ثم فصلت» ده کی تفصیلده مراد. نالی مرتبه ده بر نفس و فاصله اید دگر بر معنی اولور لازم طهر. اولونده انجوه
 نفسیه با شیخ سوره جود افتبار امتداد:

اصل فضله در باره طاعات کور می شود این سوال ابرار این است . معافه بوفقه سونی استعاره ایست که کشف
در عیسایه این فضیلت اجتماع ایتمه های کبی و عیسایه را بر جمیع امجده فضیلت تقدیر این است . اصل فضل ضایع
ایست . استغفار و توبه ایست معصیت نه فرق افتضا اینست که فضیلت را واجب ده استندام ایدر .
توبه را هر غایتی پس فضیلت از این است فضیلت را واجب توبه اصل فضله علی مراتب هم توبه فضیلتی
افتضال این توبه باعث اولی . اجمد اصل فضله در باره الک بربور آرزوی مصلحت ضایع و غلبه بیننده
مصلحت فضیلت نعمت و انشای قضیه اول یعنی تأمل اولی در محضه فضل و فضیلت را واجب توبه بود
اصل فضل اجمده در باره الک بربور بر ذوق طاعات اول یعنی اولی اصل طافاتی ایست افزونی اولی لازم مگر جکی در
آکملیست .

ایمده تبسبه جهای بویل ، انذار و کفحه :

[وَاِنْ تَوَلَّوْا] و اگر بوز جوهر سر کن . - یعنی توار اولی توبه استغفار و توبه در
اعراضه ایدر کن [فَاِنِّيْ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يُومِرُ كَبِيرٍ] معصیه به - رسول الله -
سنه فارسی بربور بکون عذابنده فور فارم . - یعنی اجمده که اولی بربور کوبه فیاضه . زیرا [اِلَى
اَللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ] غایت رجوع از عجمه الله در . - سزایسته سزده ایسته سزده . توبه
ایسته سزده ایتمه سزده عافیت اولی در دوزب دار جفند ، معصیه به سوره دعت اولی جفند زجمع باسقی دکل
مقصود الله . [وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ] اورده هرینه قدر در . - بنا بر عید اولی معصیه
ایمانست ، توبه سزده در سزده توبه سزده .

[اَلَا اِنَّهُمْ] اوتاما اندر [يَتَنَوْنُ صُدُوْرَهُمْ] کوسدی بربور [لِيَسْتَخَفُّوْا
هِنَّ] اوتامه کز تفرده اجمده - سزده کوس بولک بقیرد مدون دهم . فقط معلوم در در مجلسه
بنا بر دکل برستی یا میسته به کبه کوس بربور ، صیدی دوز ، کزله قوه جزیفی بکبه راست مکتبی زما
سباحتی کز اولی ایسته به ده بونی بایار . روایت اولی معصیه کوره سزده در جفندی رسول الله کزله بربور کوس
بربور ، صیدی دوز ، البه ری باسندیه جک بربور دوز در . الله سزده بربور کزله مکتبی مقصود الله کزله

مال شریفی

برده هیچ برده بل نه ده بود که رزقی الله علیه و آله قرار اندیشی برده بید
امانت بولند یعنی برده ، هیسو احمیه بر کتابه در • هیم او او در که کوکری وید الحی کوزه بار از
عری صو استند ایرد ، هتیکد زها کوزل عمل بایا هفتکد دیه سزدا نماده سیدانه هیمادیه ایویه ، بود ایویه
علم الله " سزدا کوزله صو کوه بعث اولنه هفتکد " در بر ک کفرا اینز مطامه سوز در لر : " بویا احمیه بر کوزه
باشق برشی کل " • واکر ایریه کی صابیه برده قدر کفرا برنه غذای نا هیزا برده ک اودت ده مطامه
سوز در لر : اوی نه منع ایریه ؟ او ، او زده کوه کی کوزه کفرا برنه هیزا برده کوه ، وداستند او ایوه کوه
کفرا برنی صابیه بولنه هفتکد •

[وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا] هر عاده رزقی الله او زینه اولاسیه - بوراوه " فی الارض " وصفی
تفصیل ایویه کل ، داب درت آبا فیلد ده عبارت فله ایویه سیه دیه بویه حیوانان تفصیل ایویه کوه اناده بویه
- یعنی کوه اناده کوه ساره هر حیوانک رزقی ، قوی ، غذای ، بویه اسباب معینی الله علیه و آله ، او زینه
فله بویه جرسیده او زنه ایصال جرسیده او زنه - جلیعی دیا ارادی صورت وصول او زنه تکلفی نموده در .
کرم یا شامه ایسه مدتی وقت کسبیرر واکسج کسبند در برده سینه اطامه و اتمال بود . فقط یا شامه ایسه کی
سزده بویه عالم مانع اولنه جابیه نه کوزه وکی رزقی کوزه بر [وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا
وَمُسْتَوْذَعَهَا] وهر بیکه سفیدی دستور معنی بید . قرار اندیشی برده بید ، امانت بولند یعنی
برده . طور یعنی برده بید ، کزده کی برده ، جلیعی ده بیدر جسد ، یا تا معنی ده بید ، کوه کی
دیا و قی ده ، هیزا بوزی بید واکه کوزه رزقی در [کُلُّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ]

قصی برتاب پیاده در . - بر توده ادرابر ، رزقوی ، استفزرد ، استودعوی نقیر ارنوب لوح محفوظ
 بازیمه ، علم الالهیه سافر منقعه الطهار اولونشد که بر کتابی کوره بیده مکرر ، اربازی بی ایهقهده ایهقه
 اوقر آکلدر . ابته الاله علی ، اذرق بوید داسع و دفضل و بر بیتی بوید سالد . بنار عبده انسانه رزقی
 الالهیه سینه می در رزقه ایمیه دکل اه ایمیه جاسمالیه . رزقه سولی اوقر ازیه اربوید بر بیتی دکلدر .
 والالهیه سینه سینه رزقه اید ایهقه بهور .

[وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ] ادرابر بر فاضله که
 سادات دارضی آتی کوزه علمه ایدی - سوره اعرافه بانه [وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ] ودرستی صو
 ادرزنده ایدی - اصم تفسیره « عرشک صوا در زنده ایدی سمانک اید صوا در زنده ایدی سینه سینه . انصاف
 طریقه رطدر . » دنیسه ، غالباً عالمه موجود اولاده صوبیک عرشک تخمده کی بر توده فضایی اسلامیه بید
 تدر عیون اولار یعنی دوشترافیه و بوزنده جلا فک اطمانه استدلال ده ایلکه ، فقط دیکر طرفه عرسه
 صوبیک صیدی ادر زنده ایدی دیه ره از وار داولسه بولند بقد کثاف ویر وری نظمک اکیسه زده احتمال
 کومنده رک « عرسه اید صوا آسند بهیم بر بونوه ، بهیم بر بیتی بویدی ، دیه تفسیر ایتدرد که بر بیتی ادری
 ایهقه ارب ارامقه اید . سادات دارضک منققی کوزنده عرشک آتده صودیه با سینه سینه دجهقه اید
 بولنه یعنی ایمیه « وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ » سادات دارضک منققد اول ادر یعنی سوبینه و بر بیتی بویدی
 ظاهر کور شد . حال بود نفس نظم نفراً بر محقق اولده ، ظاهر رطدر . بکده خداییدر . برده بوزنده
 جسم محیط مسافنه تصویر عیون داردر . فقط ابوسلم اصفهانی بویداره « عرسه » ی صود اولومده زنده
 بناسفانه حل اید رک « وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ » بناسی صوا در زینه ایدی دیه نادرین اید سدر که الاله سادات
 دارضی بناسی صوا در زینه واقع ادری دیکدر . بوابه سادات دارضک منققه سفاره اولسه ادر . بوجده
 بر نادرین ظاهر نظم سوافیه ایدره عرسه سینه نفراً بعید . عرسه درسی منقده آیه الکسیده سوره اعراف
 « ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ » آیتده سوز کیشد . فایم بزانه کوره « وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ » قول کریم
 « ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ » قول صبیغه مقابل ادر زنده نادرین ظاهر اولومده انصاف اید . اکیسه زده عرش

تحت صفای صوفیانه تا هنوز اول دوره ملک و سلطنته کنایه در . الهام عری . حکم سلطنت الهی در یک
اول . بنا بر عین عرسک صواذ زینه استیلا سی طانی و صبا بی بر صنی ابو رکده . و " ثم استوی علی العرش " ^{رازی}
مقابله عرسک صواذ زنده اولی در . استوار مقابل بر بانه کنایه در . نه کیم بر جریانه صفای فخر الهی
فاتحه تفسیر نه سوره سدر . آینه سادات و رنده راد ، عیونیات و صفیات بر توبه عالم اولی ماهر در . الامه
انتر ده کی برک فارسی و صوفی بونه محتویانه نکال اول بر بی کبی سادات ده اولی فخر نه کی بر توبه ابرام و انبیا
ابو آرا زنده کی سیدک هیئنه تامله . سکرده بر املنه سکر سید . بر املنه اولی ایسه " کان الله
ولم یکن معه شیء " یعنی الله دار و اولی بر بر بر بی بونه اولی فخر نه . و کان عرشه علی الماء ، " عالم
خلقه اول اولی احتمال بر توبه . آینه سادات اولی ده . بوند بر املنه کوزی در یک اولی ایسه کوزی عرسک
اولی سید که اولی ده سکره " استوی علی العرش " در . سوره اولی ده و فی ذکر اندکیز و عهد بر املنه
آنی کوزی هیچ بر فانونه اولی ای عرسک دار اولی ای مختلف خلقت اولی در صفای آنا فی افار . اندیکنه اولی ده
نظر ا فضل سلطنت الهی ده بر کوزی " نه ایسه ، عاده ایسه " دیکیز اولی در استوار موضوع سلاطین اولی ده .
چونکه اولی ده ، هیچ بر فانی اولی سوره اولی ای ای محله ابداع بر با نر نه عبارته در . هر نه حکم سلطنت الهی بیکه
یکه بر فصل ابداع اولی ای بیکه در . اولی ده افعال طبعیه بیکه ، هیئت طره ، معجزه داردی . عادت
در با فانونه دیکیز مظهر صلب بر تکر و فانی تعقیب اندیکنه علوم و فنون . خواننده نامی در یکه صیانت تقیر
و ناسی اولی تکر و اولی ده اعتبار اسلامه اولی ده . لوح و قلم فخر اولی ده در کتاب بیکه کی بازیر
بازیمه اولی ده . ایسه بار اولی ده ایسه طبعی بیکه در . بومر توبه عرسک صواذ زنده اولی ده در یک سکر
در یک اولی ده : " سادات و رنده ایله خلقتی ایامی اولی ده اولی ده سلطنت الهی ، عادت بر جریانه ای بیکه در .
زیر اکر آینه در دارد اولی ده در . " ثم استوی علی العرش " صداتی بوند سکره عیله ایله خلقت
عاده ایسه بر املنه سکره فخر اولی [۱] . کرم اولی ده سکره در بجز اراده الهی کوزی ده خلاف عاده
و انصاف نه داردی . فقط بوند خلقت هیچ بر عادت بر نمانی آراسته کی زنده در فخر در . ایام ایله بر عالم
۱۱) بر ایله کی تخمیت . بر جریانه استوار کی تقدم و تأخر . الله تعالی ایله خلقت نه کی صفت فخر رابع اولی ده ایله در اولی ده

صرف بر طوفانه عالیه اید و نه بلبلر . بود محمد « عرشه علی الماء » ترکیبند معنی صیفی دکن ، کنایه
 فریقند معنی لازمی افند از لغوه « ثم استوی علی العرش » تقابله سولیم و بالوجه و موافقه اولی بنی اصطلاح
 مکرره سزوده قیدیه ولم :

اولا غفلت ایدله ملک لازم کرد که بوجربایه معنی ناسی اصول ترکیب و اتصال اصطلاحند لازمیدر .
 اقیقعه صورتند صوبدک وصفی اولایه جربایند اوزرنده که معنای اولایه . بوزنه طولی اولایه که اوزره
 « علی سته الماء » صوبدک صوبدک اوزرنده بقید دارد اولایه و بصورت کنایه معنایند دارد و متشابه
 کونند شد . دیگر وجهه ده . بوندک عقیقی مراد اولایه کونندک فائده می دارد .

ثانیاً معلوم کرد کنایه لرزیدن اولایه معنی موضوع لرزه اراده سته مانع دهم . اوندک تحقیق ده
 شرط دکنده . بنا بر این ایدله جمله کونندک لیسند صوبدک با بعضی موجود اولایه لازم کرد . فقط بوجربایه
 مختلف معنایند دیگر بصورت افاده . ایدله بوب مثلاً جربایه وصف بارزی اولایه سترده روزگار ایدله
 بایها بوب ده . با خاصه صوبدک اعتبار اولایه سته البه هو حقیقه بر اهیت مخصوصه عطف ایدله . جلد
 بر تخته و خدمت دارد که بونی ناس ایدله لازم کرد . بز برادر « وجعلنا من الماء کل شیء حی »
 مخلوقه بر اسات بر بوزنه . بعضی امارت و آثار ده اصطلاحی کوره . آتی کوره حیواناته جمله اولایه
 دورر که ارم بوندک اکتدینده یعنی افزوده جمله اولایه . دید که اراکونه سلفت الیه جمله صلات ایدله
 جربایه ایدله بوری و بوجربایند بقیطه صوبدک بوزنه دی [۱] . باید بوزنه بی توفیق و حکمت که کوزل
 تأیید و توضیح ایدله :

[لَیْسَ لَکُمْ اَیُّکُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا] سونده ایموه که سنی انعامه ایسیه ؛ عملی که کوزل
 هائیکند ؟ بونی کورسوه . ایسته از جمله و با جربایه عرشه با شیخ مکتبی صوبدک سنانند و جمله و قاعده
 تقریر ایدله بود بانی دار تکلیف و ابتدا و بایه رصه سنی انعامه جمله و بصورت که کوزل عمل بایله هائیکند اولایه
 کور و بالاخره اراکوره سلاله ایدله ایموند . - « عرشه علی الماء » سعاد و ارضه خلقند اولایه

[۱] برده زما نوزده کی بجز سعاد خسته کوره . بولالایه غازی امساله عقیقی و بعضی اولایه کی بر تخته بوزنه بوزنه بوزنه

ذاهب اولاده مضربه استو " لیلو کو " که لای " خلق " فتنه سفاهه اولدینی سوز بورلر . سادات دارنده
بارادیماسی برهکت و عاقبت ایدملاز دارد در دیکه اولر . لکنه ایضاً اینجه یعنی دکنه یه نظر ایدملاز
" کان " یه سفاهه اولسی و عاقبت اوله سانسدر . (سوره بقره) " ثم جعلناکم خلایف فی الارض من
بعدهم لتنظرو کیف تعملون " اینده تفسیریه بانه .

بوراره حضرت پیغمبرده سوز بر تفسیر روایت ایلکنده در : " لیلو کو ایکم احسن عقلاء و اوع
من محارم الله و اسرع فی طاعة الله = سزد استخاره عیالک اجمعه که هاتینک عقلاء که کوزل و اولاده محارمه الله
صافیه و الله و الله که سید اولمجه ؛ " کوزلور که بوزده اجمعه عمل توفیق بورلر و اولده برنجی سطلی
اک کوزل عقل یعنی بیک دبدو نمیز ایدملاز و اک و اجتناب اولدینی اهلکتمدر . بانه عیله عقلیه عیله رزنی دکن
جهلت خلقی اولاده اجمعه عملی در سوزنی و الله تعالی که نظریه لایله اک کوزل عملی اجتناب ایدملاز که موکده کندنی
تورنار و بلیسه .

[وَلَکِنْ قُلْتَ اِنَّکُمْ مُبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ] بانه تفسیر اولمجه که سه افره " سنه
اولمجه موکده محتملست اولمجه هفتدر " در ایدک — بوراره بر اجماع بلنج دارد . اولمجه بر سوز تفسیر
آهله بلیورشد . یعنی تفسیر و استخاره مقتضای بودنیانک موکده بر آفرت اولسی و بوراره موکده اولمجه
الله محتملست سوره اولمجه سؤل ایدملاز دینار و کی عملدیکه مسه قبوله کور . نواب و با عقیایله بجزات دیا
طافات کورم لربدر . هیچ شبهه بوجه انشراح اولمجه موکده محتملست اولمجه هفتدر . بانه ان الله رسول الله
اولمجه سه انشراح بونی بلنج ایدک " سز کرک کوزل عمل باید کرک میرکیده کورماله بعد الموت یعنی اولمجه هفتدر
دیریم ؛ [لَيَقُولُنَّ الَّذِینَ کَفَرُوا] مازر — عقد دارد لری امانت عقد اولمجه اولمجه —
البته و البته دیر جهلکدر [اِنْ هَذَا اِلَّا سِحْرٌ مُبِینٌ] بواجمه بر بویورده بایقه برستی دکن — یعنی بوسوت
آرام الدافعه . کوزلور بایقه عبارت دیر جهلکدر ، آفرت ، بعث بعد الموت ، سؤلست ، دیر سوزنی و بایبوزنی
اصی کبی سلا حفظ اولمجه و صفوز بیضا اولمجه و کبر اجماع انملاز یعنی جز در زردینک سوزلاد اولمجه زکب
ایندکی موضوع بعث ایلکنده در که دیکه بایله دنددر .

أَفَرَأَيْتَ كَانَ عَلَىٰ بَيْتِهِ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابٌ مُوسَىٰ أَمَّا
وَرَحْمَةُ أُولَئِكَ يَوْمَئِذٍ يَكْفُرُ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ موعِدُهُ فَلَا تَكُ
فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ • وَمَنْ أَظْلَمُ
مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ
كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ أَلَمْ نَعْنِ اللَّهُ عَلَى الظَّالِمِينَ • الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَيَسْعُونَ فِي الْأَرْضِ فَحْشًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ • أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ
وَمَا كَانُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ
السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ • أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ • لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْخَاسِرُونَ • إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَآخَبْتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ • مَثَلُ
الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَغْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيانِ مَثَلًا
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ •

مَالِ شَيْفِي

دستار انسانه طرفه ده بر رحمت طاهره صوره ده ادنی او نه البور رسد شبهه نکره او موده باور
ناگوردر • دستار او را در فو نه بر ضرورت نه صوره بر سعادت طاهره باور رسد او عاقله بنده بنده بیات
کنید دیر دسبه سزده دیند اذگور • آنچه طاهره عاقله صبر اورد عالم عالم ایدر باسقه ایته
اذا ایموه بر صفات دبور بر باجور • سجد افعال کرسه " او بر فزیه ایدر لیه و بار بار نه بر ملک
کسبیا " دیور دیر کورده طار الارده سادگی ارنانف بعینستی بر سبب نکر ایدر جلد ادر رسد ، فقط سه
صرف بر نذر رسد ، الله ایسه طهریه فارسی و کس • یوسه ادنی کنده او بر در دیمی دیورلر ؛ ادلی ایسه دی :

— ابرسی مقفله بنویسد بعد کسر، ایه به در بر دین، چندی در همانه او زو توره، بگویند و بر سر ایه دوده
و بر روی یا دین، انداختن، بسویته بیا توره کسبید، بصیغی انظار، توره کبیر، آفر را اید، توره دستفرا
فاطریه کهنه.

[وَلَكِنْ أَذَقْنَاهُ نَعْمَاءَ مَنْ بَعْدِ صَرَءَ مَسْتَه] و ساید اول طوقوسه اولیه بر صیفند کیه
موسه بنیت مانیر بوبر رسد — مدافسه ائمه اید سید، زو کورت ائمه زینبشیر، دیو ائمه عزیز
مزد ائمه منسوب اولو در رسد [لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي] هر حاله بنده او کورت کرد،
او صیفند کتیدی در — بر دها بانه صیفی کلمه به کلمه اید [إِنَّهُ لَفُوحٌ فُحُورٌ] از توره زید فو در
— ایه توره فوسی فاطریه کهنه، زحی زحی زو در لایز، او نمک مقوقنی او اید محمد شکر اید، ملک برده اید
افتخار اید طور در، مای انسانه دیناره با نمکده یا غنوده نه عالی اولان، ه از کلمه ه از کلمه اسمیه اولو
و انسانه فطره رحمته و اویاب و ز غنوده شالم اولو، لایکی حاله رحمته رحمتی و ز غنوده اذن افتخاری
هکت استغاثی و غنای غناب و غنای تقدیر اید رحمتی و غنای افری و غنای ایه غنوده اید لازم کلمه
انسانه بننده اید غنای و محول بر حالت روحیه دارد که هر قدری منعمی و خوشتر، نفعت و غنای غنای غنای
علاقه دار اولان ده نفعت بحر پس کوردی حاله اولانده الینور دیک زماه لرحشی او زو توره، بر یوس و کفور
کسبید و بود غنای و بحر پس کوردی حاله بر نفعت طایفه ده بر دها افری کوردی اظه و امتحالی فالس
و از نفعت صرف کند بسنده از توری ایه کج استقباله ایه اولانده فر صلا اید، افتخار اید طور در، که ذکر
اولانده انظار دستمال بر بو حالت روحیه اید علاق دار —

[إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا] انجمنه صبر اید — خدا و یایوس، نهاره مغز و اولایوب ده لایکی
حالده صبر اید [وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ] صلاح حال — یعنی ایه یار اید، ایه نفایه لایحه —
ایند بایانده ستنا، [أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ] ایست بوز اجمیه بر مغفرت و بود
اجر دارد — و کبریه ایه بود بلا غذاب.

[فَلَعَلَّكَ] اید سه احتمال که — اید بند، سندی، کفور، فخر انفره فارسی

[تَارَكَ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ] معاد می انداخت بعضی از آیات الهیه بعد از درسی - یعنی نبوت
و رسالتی آیات الهیه بعد از آنکه اندیشه او را در قریب بر او همه در رسد [وَصَاحِقٌ بِهٖ صَدْرُكَ]
و از نظر تو که ظاهر است - یعنی در می انداخت بعضی از قرآن و تفسیر آن که بعد از صید رسد
[أَن يَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ كِتَابٌ أَوْجَاءٌ مَّعَهُ مَلَكٌ] او را بر غزیه اندر پلایه بدو یا دیار برین
بر مملکت مصر بدو یا دیور در ریه - یعنی مقدمه گوشتی میبرد او کف در حضور کافران بر شمس «او الهیه
رسول ایست نه او را شیور» او را بر غزیه گوشت بر غزیه اندر پلایه بدو یا «دیور در» نه کیم که در دسامی «سومک
طغری التوبه او در بر سیا» میگردد «دیور در» «برابر زده مملکت کلوب او را بفرستد که شاد
ایر پور رسد که کور رسد با «دیور در» بود دیور در ریه بر مس و اجتهاد که صیقل بر یکدیگر می آید
از نظر حساب البسیه رسد که صیقل است و بوزن طولای بعضی اندیشه او را در قریب بنشیند آنکه می آید
امثال را خواند در - فقط صافیه بر اما و صیقل است و در می انداخت بعضی از آیات الهیه در یکدیگر است
دریم [إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ] سه نموده بر رسد [وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ] الهیه در الهیه
فارسی و کلمه - هر ضمیمه او را نوع و اعمار است «ارسی ملاحظه آید» در رسد که در رسد که در رسد
نه کیم بالا فرود بر مملکت رسد که مملکت کوز در و او را «فاصله فوق الاعناق و اضربوا منهم
کل بنان» دیور در.

[أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ] با ... او - او را می محمد - کند او در دردی. انتر آید می؟
دیور در. [قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ] او را بدو، الهیه باقیم او در دردی
بر مملکت او در رسد [وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ] و الهیه باقیم او در
می آید بر مملکت او در رسد، یعنی کلمه گوشت بر مملکت او در رسد که مملکت او در رسد که مملکت او در رسد
[إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ] اگر صادقان است - بود با یا که لازم است. یعنی محمد، قرآنی کند
او در در رسد و انتر آید دیور در او را طوری بود بر مملکت او در رسد که مملکت او در رسد که مملکت او در رسد
در رسد که مملکت او در رسد که مملکت او در رسد که مملکت او در رسد که مملکت او در رسد که مملکت او در رسد

همی شود طور سوره لافق اده سوره سه اوله نفقه بایکد بانیم اده همی تهر بر سابقه و عورت
الهدیه باقیه سه بدله اتره صلح صیغه و چاییم .

[فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ] برونه اوزر نه سزه جواب دبر سره - يعني فرانده اوده
سوره نبي بيم نظيره عايند فائده سره که سوره بقره ده معلوم ادريني اوزره به بالا فرده بسوره يه قدر
ايند يسه ادريني مالده نه عايند فائده سره . [فَاعْلَمُوا] احواله هيذ بيگانه که :

۱ - [اِنَّمَا اُنْزِلَ يَعْلِمُ اللّٰهُ] ادبیج شبهه از الیه عمید از ال او محمد - - قرآن
کرک عربی سیه اوله نظم و کرک مسافده محتوی ادبیج غیبیه مسافده خبری ، ادبی ، نهیدی ، از ادبی
جستندری ایو برتو عقوق و از ادبی فوخته اه نقالانده علم مخصوصه از ال او بویر و لسه بر عجزه باهره
بر عه الیه - -

[illegible]

۱. مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا [هر کس دنیا و زینت دنیا را بخواهد] یعنی
 مرادی. یعنی صاحب برادر بود. بویه میگوید [تَوَفَّيْنَاهُمْ عَمَلَهُمْ فِيهَا] دنیا را عمل خود را در دنیا
 توفیق داده است. بآلها با این ایفایده در بریزد [وَهُمْ فِيهَا لَا يَجْسُونَ] او عادل بود و دنیا را
 بجهت سود و دلازله گرفت. یعنی عقرب غریب. سود و عمل خود را بزمین و بهیچ آید و در بریزد. توفیق و حاصل
 الدنایا. حسی سود و عمل خود را گرفت و دنیا را به هم مال آید. حاصلی الوصله ثانی. توفیق و دگر
 میسر فرزند آتشی اولی و دلازله از راه دیگر. و عمل و دگر است. اولی و دگر مرادی و دنیا را از راه

دعا اولیده ده بر امام درخت اولیده موساند کتابی ساعدی بولنامه کبر آرمه اولیده بزه ری؟ [اولیک]
 بوزر بود صف ابو صف اولاده، یا ننده بزنه بر بنه سی، یا اولاده بر بختی، عرفانی و آردنده اولیده انچه قدس
 ساعدی بولنامه کبر یعنی محمد مصحابی [يُؤْمِنُونَ بِهِ] اوله اجماع ابرار - یعنی دین سعادتی نصیب ابرار -
 [وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ] و مختلف مبرر - زفر زرد - هر کس بره کفر ابرار - [فَالنَّارُ
 مَوْعِدُهُ] اوله ده موعود بد اند - [فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ] باریعه بونده، بولنامه بصح
 سنده اولاسیه [وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ] و کسه ناسد اکثر اجماع ابرار -
 - مبرر مفعول سید و دودیه سفید بوند - جهان دنیا سوادین سفید بوند -

[وَمَنْ أَظْلَمُ ...] ال [... هَلْ يَسْتَوِيانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ]

با شیوه تذکر اوله همه الله :

: - ۱

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ • أَنِ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا
 اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ • فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا
 مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرِيكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرِيكَ أَتَعَكِ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادْنَا بِآدَى
 الرَّأْيِ وَمَا نَرِي لَكَ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكَ كَاذِبِينَ • قَالَ يَا قَوْمِ
 أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَأَنَا فِي رَحْمَةٍ مِنْ عِنْدِهِ فَمِثَّتْ عَلَيْكُمْ أَنْزِلُكُمْ هَا
 وَأَنْتُمْ هَاكَارَهُونَ • وَيَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى
 اللَّهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدٍ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلَا قُوَارِبِهِمْ وَلَكِنِّي أَرِيتُمْ قَوْمًا يَجْهَلُونَ
 • وَيَا قَوْمِ مَنْ يَضُرُّنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ • وَلَا أَقُولُ لَكُمْ
 عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَهْلُ الْغَيْبِ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي
 أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنْ إِيَّاكَ الظَّالِمِينَ •

قَالَ يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْتَنَا فَافُكِّرْ جَدَلْنَا فَاتَيْنَا بِمَا بَعَدْنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ
 الصَّادِقِينَ • قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ • وَلَا يَنْفَعُكُمْ
 نَصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ
 تُرْجَعُونَ • أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَعَلِيَ الْجَرَامِ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَجْرُمُونَ •
 • وَأَوْحَى إِلَى نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدَّامُنْ فَلَا تَتَّبِعِنَّ الْبِغَاةَ إِذَا خُمِي
 يَقُولُونَ • وَأَصْنَعُ الْفُلَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحَيْنَا وَلَا تَخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا •
 إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ • وَبِصْنَعِ الْفُلِ وَكَلَّمَ اللَّهُ نُوْحًا عَلَيْهِ سَلَامٌ مِنْ رَبِّهِ وَخَرَّ رَاغِبًا
 إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ • فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مِنْ بَيِّنَاتِ عَذَابِ
 يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ • حَتَّى إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ قُلْنَا احْمِلْ
 فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ •
 وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ • وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ نَجْرِيهَا وَمُنْصِبُهَا
 إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ • وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ
 وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَبْ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ • قَالَ سَاوِي إِلَى
 جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ
 فَكَانَ مِنَ الْمَغْرِقِينَ • وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَا سَمَاءُ اقْلَعِي وَغِيضَ الْمَاءَ
 وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ • وَنَادَى
 نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ لِحَقٍّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ •
 قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
 إِنِّي أَعْطُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ • قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مَا لَيْسَ
 لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَرَحْمَتِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ • قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا
 وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمَمٍ مِمَّنْ مَعَكَ وَأُمَمٌ سَنَسِتْنَاهُمْ لِيُسْهِمَهُ مِنْهُ عَذَابًا أَلِيمًا •

مال شیفی

جهد لم یفقد و فیل روحی تونه کوند رک ؛ ستود دیه که خیزد از سوره به سزه عذابک سیدنی و همدلک
 برنی بیاید اید به نندیم • اللله یلقنه عبارت اتویدک ، جدا به سزه الیم برکوندک عذابک نور قوسم
 • بولا فارسی تونده کف اید به جود جماعت دیدر که ؛ برسی آنچه بزم کجی بر سر کوردیورن و سلا تاخ و لک
 اید نظر ده ان آسای غلظت عذره عبارت کوردیورن . سزک به و فضل بر بختی ده کوردیورن . هنی سزی
 فله اید یورنر بالا غلظتک • اوقوسم ! دیدی ، سوزیدک با قوسم - ایکن زور ؛ اگر به رجمه (برینه)
 آنچه بر کلاه اوز زده ایدم و بلا طوفانه بر حمت غصه انجده ده سزه اونی کوره جلد کوز دیریمه اید
 به سزه اونی ایستد ریختد حالده الزام اید به جلد • لهم اوقوسم ! بولا فارسی به سزده بر مال ایستد یورم
 بنم ایدم آنچه الله عابد ، دبه او ایمان ایدری فو غایبه رکهم ، البته اونی بر بینه فادوسه جلد و لکه به سز
 جلالک اید بر قوم کوردیورم • لهم اوقوسم ! به اونی فو غایبه رکهم الله به ی کیم فو غایبه جله ؛ اوقوسم
 دوستیورن سزده ؛ • به سزه نه الله عزیز لری بنم یا نده ، ندره غنی بیسم دیر یورم ، به بیکم ده
 دیر یورم ، اوسزک کوز لری فو لادری حقده الله ، اوسزه هیچ رفید دیر زده دیریم ، اوسزک
 ایملنده کنی ان ای بیله اللدر ، به او حالده فو لادری اولسه اوقوسم • اوقوسم ! دیدی ؛ جدا
 به بجا لری ایدک ، جدا لادری هومد لری ده کیندک ، دی لغایری بزی تهید ایدر فو دیندک عذابک کینده
 کوره لم ، صادق دیر لری • اونی دیدی ؛ آنچه الله کیندک ؛ دیرس ، و سز اونی عذابک بر اید به جلد
 • به سزه نصیحت ایدک ایستد سزه ایدم ده الله سزی ایملد مراد اید یورم بنم نصیحت سزه فارده دود برن .
 بکرا د ، و سز نهایت اوله اید جلدک • یوسه اونی ایدر دیریم دیرور ؛ دیکر ؛ اگر ایدر ده
 دبالی بنم بویورن ، حال بود به سزک یوسه یوسه دیر لری • بوده فو دیریم و دیر لری که خیزد و لری
 تو مکه ایمان ایستد اولادری به ایدر ایمان ایستد جلد ، اوندک ایستد لری لری غم به ده • بزم نظارت

صوکره شیب، صوکره ده سوی دهاروه ذکر اولونسه، فقط بوز اواره بیدر بر تزاری دکل، باقیه
باقی نقطه ارد، تزه لری، حکمتی، عبرتی محمود تفصیل بدو - موضوع غایه بر اولفد بر بار مضمون
ایرد مضمون صیدری دارد - بوقدر اوقدر کوزل عبدی، حکم و نصایحی امتوا اتمده در که هر بد جلدی
تفصیل ساعد الیاه غنیه اید، جلد بر صمیمه اتمده - نکته بر بوزن بود نمید و تفصیلده کی حکمت بیاف
افضل اتمده امجوه الکسیسه داده به سال اذ الکفا ایدورن - بنا دعبه توصیه اید و زکر بوزی بسط بصورت
اوقریب کیو برده می، ایچ تفکر و تامل اتمی، عبرت نظایر در اتمام المده امجوه اوقریب -

[وَقِيضُ الْفُلْكَ] کمی یا یوردی - هفت نوزده کسند اوصافی هفتده بیض سوزر
نقل اولونشد - از میو دینشد که طول اوی بوز ذراع، عرضی اوی ذراع، ساد طولی یعنی هوشمند
یوناری ارتفاعی اوتوز ذراع - ساجده معمول اوی آناری بکی اید - هفتده نقل اولونیده کوره ده طول
یک اوی بوز، عرضی اوی بوز ذراع امیسه - فقط بوزی تفصیلده کیر سیده بهوده، طواری تفصیلده
بویابه قرآنده معلوم اولاده شود که فومده کسندی دامیاجرد بر لانه سیدر و هر میوانده اکی اشی
یعنی بر صفتی استیجاب اید، جلد و سقده امیسه - انچه بزه بوکینک بکنده کسی اولابوی و ابر کی اوجانک
و سیم کی فورانی، یعنی فایا بوب فستقده بر فوه کور کی جائز بر کی اولونقی اتمام اید و شو محمد بک زیاده
سایابه دقت -

[حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ] تا که امری بکدی و نور فورانه اید - یعنی بویابه
کجه بر قدر نوز کمی صفتده در ام المیور، فومده اولای ایدورن - اودت [قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا]
بوطه ریدر اوله ... -

نور، لغته فایالی بر اوجابه، بر فور و زکر که سائز ده الک زیاده (ناخیه) بقید اولور -
لیت دینده که "نور عومیده هر سانه کیمده بر لغته - از فو اشی ناخیه در - " از لغته ده دینده که،
بر دلالت ایدر که اسم بقیاً انجس اولور - عرب اونی تقرب ایدر ده عربی اولور - دیو دیل، اصل نور الیسه -
بوزده اول کلام عربیه نور مدون دکدر - بوزده تفصیلده باقیه سائزده عربیه کیر سیده اولاده دیاج، دینار

سندس، استبداد کجی کلمه کرد که عرب بوزن نه تکلم اینجی صیغه عربی اولشد در... " الله.

فوزانه ده معلوم که فوت و ستره قایما مد فستقیر مقدر. سمدی بز کبیده بحث اولنور کسه نام
ادجهانه، فوزانه اینه کجی صره ده بولک اری و در جی کجی ایشند بکر زمانه او کینده حرکت رهبا نایاب وضعیفند
بر دایور اولد یقی اهل مقده هیچ زرد ایتیمیز. کلمه دایور د کورد سه اولانز برله انتقال ایره مز و عجا
بو ادجهانه خورانی نه دیکدر. بوازه اولسه بامارت اولد جقد. " دیه در سونکده مقدر اولور.

اسوان مغزیه بولک مقده مختلف معانی قید نقل ایشلد که بوزنی بو اده مخفی ایره لم:

۱- اکثر مغزیه تورک حقیقه بر ادجهانه معانی اولد یقده مختلف. کجیسی نوم مخصوص توت

ایرد دیمسه. برهمنی الکه بر شیمیه بر خورده ایرد دیمسه، بونی ده کجی آوده فله ایرد دیمسه. کجی
محنت نومده زده بولک الکه بولک دکی بر تور ایرد دیمسه، کجی فاسده ایرد، کجی کوزه طرفنده ایرد
دیمسه و حتی محنت علیده کوزه مسجدینک برنده ایرد دیمه بر سوز نقل ایرسه، کجی ساسده " عصبه در دانه"
نام موصفده، کجی دلهنده ایرد دیمسه و بولک بوزن خورانی صوبک فازانه قایما کجی خورنده قایما یوب
فستقیر ماسبله ایضاح ایشلد. بوبد بر فوزانه اینه بخیمه کینده انشاسنه بر منظرها و کوفتوسی ارینه بر شرط
دیده آکونده دیمسه؟ بولک دهجه کلمه ده، الله تعالی بونی محنت نوم طرفانک با سندی عصبه بر عملات
اولمه اوزره دیمسه یوروب اولد جقد دیمسه دنیا عید بر عملات و معجزه ظهور اینه کجی زمانه بولک اری
دیمسه دیکدر. فقط برشم مغزیه بودهی بعد کوریک و با سق معانی دیکدر. بوسورده.

۲- عربده بعضاً بر بوزینه ده تور اطلاق دایم اولد یقده تورک خورانی بر بوزینه صولک

فستقیر ماسی اولجه. نه نیم سوره قمرده " ففتحنا ابواب السماء بماء منهمر. وفجرنا الارض عیونا فالتقی
الماء علی امر قد قدر " بوزن دیکدر. کره ارضک بر بوبول خورده معانی اولد یقی اشار ایره بوقول
دخی سبابه دقت ایره بوسورده فوزانه یا فیساه معنی صوفیقیرسی دخی آتسه بوسورده سی اولور دی.

۳- تورده مراد ارضک سرفی دیکدر بوسورده دیکدر که بر غرض اولورده اولر بوسور

فستقیر دیکدر.

۴ - «فار التور» شعله آند، صباغ اولی معانه کلمه دنیسه و بونک حضرت عسیده
مقول اولیغی سوبدغه.

۵ - ایسه قیرلیدی، شعله معانه هم الوطیر: نورده قیزی «دیندی کیم»
«فار التور» ده بولور دنیسه. لکه بورت معانه درده مجاز و ذات سله خارده العاده بر
مادیه عامه بولدیغی جهلجه سوریه نور کلمه معنی معانه عدول سب اولدیغی سوبدکده درر.
۶ - ابرجیه قیرلیدی معانه روایت اولورده تور «موضع اجتماع الماء فی السفینه» کیده
موبدک موضع اجتماع «یه نقل ایلر که بوانارده صاهه صاهه کینه قازانی آکیر بور. کور دیور که بفرینک
دیندیغ بر جینی نفقه لری عرصه ایدیکز معایه عاصو اید بر جالوره در. روایتده کی بوقضیلان ده
کور و لکه مکره بر شکی بجه دیه بیلر که نور حقیقه ارجاوه اولسی معنی زمانه اوندک کیده صو
طریقه رفازانه اید معانه اولسه مانع دکر. جمورک ارجاوه روایتل بور دایت جسته منافات بوقدر.
لام عید اید «التور» بور دیو بوندک کی عامه بر تور اولاسنده فالور در. معنی زمانه حضرت نورده موصوف
بر تور اولسی ده برلا سانی دکر. چونکه بواندک بر معجزه سید. صاحب کتاندک ده نفر معنی و جهل اید
«حتی» غایب بوانیده کی «یصنع» فعله معانه اولوب معنی «یصنع الفلک حتی» دیک اولدیغی
جهل تور نورانی کیده کی صفتک بر خایج و هو و حرکت اوندک سزود سید کوسه لسه بولدیغی ده
ملاحظه ایلر سز تور نورانی کینه نورده حرکت سنی اصلا دیغی «فار التور» بولونکی قیرلیدی کوره؛
«نهایت ارمیز کلوب کی غایب ایلدیغی وقت» دیک اولدیغی نقاله اید. بولونده تور و نورانه کلور
حقیقت اولدیغی داندک بومساده غایت ظاهر بولدیغی ده بشه سز در. بنا عید لسه حقیقتی و ظاهری
براقوب ده نادیر آراسته ییجه ده سب بوقدر. کینه انشائی نام اولوب غایب مهالنه کلمی ارا لای اولایه طرفانه
باشلایه جفته بر عدالت اولاسنده ده منافات بوقدر. ایدک بولور عربی فارسی اوزمانه ایدر دایره ناهل
بایلم بیلیدی دیا بایسه اولر بوضعت اوز نور بیدی؟ کچی بر استبعاد و توهمیه باشه دینه عید برشی ده
بولونه مان. حال بوکه مقدما معلوم اولوب ده مکره ده غایب اولسه صباغ تجربه دیک بیلناریمده مثالی اسبک

اولا درینجی بر وجه بالا «واضع الفلك باعیننا ووجینا» نفوذ حق الله تعالی اندک حفظ و ضبط یافته
اولا در [مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ آتَيْنِ] یعنی از هر دو یکی بر ناله نرسیده - که نفسانی
الله ببلد - آبستر دان نمودن الایله و بزرگوار بر هفت نوبت در اندیشه باقیه صومعه و عیانی و از
مقدار در ده اوله نوبت در ایله ایسه اولایه در بر نوبت در [وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجَلِّ] ^{کالجل}
ببرور در یعنی از ده طایفه که طایفه را بجهت جریانه ای در یکباره غارت کرده بکشند علی العار به بلکه کسی
فرموده ایسی درها سبقت در بجهت شبهه بیدار است -

[لَا عَاصِيَ إِلَّا تَوْفَرُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ] بگویند الهی که امر از توفیق توفیق - یعنی بگویند
بعضی اسباب عاریه التجا اید افاتر منصوص نموده در ایله مقدار دفع کونیه بجز من و بود قسم شده
اینکه بگوید که علی العار به صورتی الهی که در محض اولایه ببولک بعباده - بوزیر مانع دکل هم بستی توفیق
[الْأَمْرُ رَحِمًا] آنچه اندک رحمت اینقدر است - که بزرگیده بولند در - بورا طوفانده عمومی
اولایه آید بگوید که مستور اولایه در - فقط بعمومک ارضیه باعنا اولایه الله - تادل اولایه
سوز بوزیر - نه بگویند سوره نوبت نوبت در «رب لا تذری الارض من الکافرین دیارا» در
بنامیه ارضه در بر شوی حقنه در در فک لوطی دکل از نامه انسانیه اسکوه اولایه طایفه حساب نموده
لوازم طبعدر - بصورت در - هفت نوبت بگویند اشرف می بوفت بر نوم مخصوص می معون اولایه
موضوع بحث اولایه - که بونقطه مختلف میزند - لواءه ببار الهی معون اولایه انزل بولند توفیق
برده طوفانده عمومی قطعی، مادر استی فیدر - (سوره نوبت نامه) -

[وَحَالَيْنِهَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمَعْرِقِينَ] در که آرایه طایفه کبر بوردی و بنا بر
غرضه اینند در اولد - [وَقِيلَ] دریند [يَا أَرْضُ ابْلُغِي مَاءَكَ] ای ارضه بوی
[وَيَا سَمَاءُ اقلعي] وای سماء - برار در افاده اینیک صفتی بر نوبت - اقبه در بره کوکه
ببرارد و حکم ایله سلفت الایله غفلت و برباستی در شومنی - بوه انقار ایت؛ [وَغِيضَ الْمَاءِ
وَقِيضَ الْأَمْرِ] صومعه در ابراهیم - غلبه ای تمام اندک - غرضه در همه اولایه، توفیق

تورنوردی . ایسه نیردی [وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ] کجوده جود اذرنه اطوردی .
 - جودی ، اینجه برطاف که مصلده دینسه ، الجزیره ده دینسه ، آمده دینسه ، شاره دینسه
 ابو جهل دیور که " جزیره ده دینسه مصله قریب دیور سیدر ده " برده دینسه که جودی طرف
 الله ایدر بر اسم جسد - نیکم زیر به عمر و به نیکم توبی بویلدن :

سماة ثم سبحاناً بعد له

وقبلاً سبع الجودی والمجد

که برده اول طاف دیورن سیم اندی دیکر .

[وَقِيلَ بُعْذًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ] داولر کر دهنه دنه اولک دیندی . - نوح علیه السلام فری
 رضیدی بالاده بیاه اولانه دهنه " وَلَا تَخَاطَبُوا فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا " دیور دلاسه اولم قوم دیورته
 سوادیری .

[قِيلَ يَا نُوحُ] یانوه : دیندی [اهبط] ایه [بَلَاغًا مِّنَ بَرَكَاتِ] باریکلا
 درهات ای [عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِئِمٍّ مِّن مَّعَكَ] مصله دیندی - کلامه - بخانده [وَأَمِّمَ
 سَمْعَهُمْ] بخانده اولم که باریق مصله دیندی : دینا سواستقاع ایدر بجز [شَرَّ
 يَمْهَرُ مِنْ عَذَابِ آيَمٍ] صوره ده کنیزینه باریق الیم بر عذاب طوفانه همه . - یونایره " وما
 آمن معه الا قليل " دیور دیور بجز هفت نوحه هفتده مصله دیندی بولنر آذکیسردی ، الله تعالی
 هفت نوحه دیورده اولم بسلامت درهات امسایه چورسه که بولنر دیور بجز دیور همه دکنیزینه بر جوده است
 کلامه ، بوزره ایسم اولم ، برسمینه دوست درهات مصله اولوب قیامه تریکت و تریار ایدر همه
 دیر برسمیه برست دینا سواستقاع ایدر بجز صوره الیم عذابیه ایلا همه ، اقوت سلاخی بولنر بجز
 کور دیور که برات استنایر ده بایع اولانه بسلوی توضیح و نصیح ایدر . دیکه اولور که طوفانه صوره که
 انشرا بالک هفت نوحه ایدر اولم سلاسه عبارت دیکر . هفت نوحه مصله بولنر اولم اولم
 " واهلك " غلامه کی الهده دهنر . " ومن آمن وما آمن معه الا قليل " دیور دلاسه معنی ایسه هفت
 فری

مؤسسه که سادات و برهات این تکیه بزرگوار * اعم من معان ، بوزن حصه سلسله - احواله و بزرگوار
است که اولاد نوحه انتشار و عقده کی نفس ناریخی مقلد بر هیئت دکل ، تکیه فریضه بر افار ، اولاد بزرگوار
زیرا بوسلام و برهات ، اله بزرگوار همه حضرت نوحه و اولادیه عاقل در - روایت الدنیه کور ، حضرت نوحه
چند اوند که بزمی بنمسه و محمد اوند اینسه ، اولاد سکرانه اولادیه اوردی و نوحه و بوسنت اولاد
یا محمد!

ثَلَاثَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ
مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ •

مآل شریفی

ایسته بوزن غیب خبر نوحه ، سلسله بوزن و حجاب بزرگوار ، بوزن اولاد نوحه سلسله بزرگوار
نوحه ، بوزن ، احواله و صبرایت ، احواله عاقل متفکر در •

برادر نوحه قصه سلسله همه عبق افکار اولاد که سوره بوزن اخذیه برسانت و نایب بزرگوار
و بوسنت بوسنت ، نوحه و بوسنت اولادیه سلسله بزرگوار ، سوره که :

۲ - ۱

وَإِلَى عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ
إِلَّا مُفْتَرُونَ • يَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى الَّذِي
فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ • يَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ

ایسته به اوزنه باشقه قوشه یغز سیریکه هیچ برنی قانجاوریم . ارته هیزه طوبیانه با ایسته ریکه
 طوزاغی قورونک ، صوره با رلفه ساعده ده ایتمیک • هر حاله هم بنیم هم سزک یک
 اولاده الله دایانشم ، هیچ یوده برده بده بوندر که ناهیه سی او طومسه اولاسیه ، سینه یونده که
 بریم طوغری بر یول اوزر زده • سوز سیز یوز جویر سرکته بیه سزه کوندر لسه اولرینم و طیفی
 بیتخ اینم ، هم بریم سزک یکینه باشقه بر قومی کیندرده سزاکا دزه جومنه ایزه سزک ، هر حاله
 بریم طومسه فارسی عقیقه • و فاکه ارمین کدی ، صودی و عقیقه ایمانه ایسته اولرینم و طیفی
 عذابیه قورنارده • ایسته عار ، بریزیک آیاتی انظار اندیز دینبر بریه عصبیه ایزیر دهر عازبی
 جبارک ارد آردیه کیندر • هم بوردناده بر لفظه نقیب ایزیر ، هم نبات کونده ، باوه عار ،
 بریزیه حقیقه کف اندیز ، بانه دفع اولر کندی ، اولور قومی عار •

[وَالِیْ عَادٍ آخَاهُ هُودًا] عاده ده قار بیری صودی — رسول کوندرک . یعن
 صودی علیه السلام نسبه دیکر بر قومه دکل ، یعن اولرینی عادی قومی عولاسنه ایزی .
 تفسیرده سار الیهک نسبه عقیقه الکی عادت دارده . برنجی " صوره به عبدالله به رباع
 ایه افنورده یعن به ارم به نام به نوح علیه السلام . " آنجیمی ده " نوح به صالح به ارفخشه به سام
 ایه نوح به عم ابی عادر . " یعنی نوح ، عادرک بابا سزک عمو به سزک اوغلی عجمه .
 صودی کوندرک ده زیدی بلیر سیز ؟

[قَالَ یَا قَوْمِ] اد بنم قوم ، دیزی : [اعْبُدُوا اللَّهَ] الله عبادت ایزک — معبود آنجه
 اولر طابیکه ، آنجه اولور قومه ایزک [مَا لَکُمْ مِّنْ آلِهَ غَیْرِهِ] سزه اوزنه باشقه هیچ برناری
 بوندر . [اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُفْتَرَوْنَ] سزاده افند ایزیریک — ده الیهیه باشقه بریه قانجاوریک
 [یَا قَوْمِ] اد بنم قوم [لَا اَسْأَلُکُمْ عَلَیْهِ اَجْرًا] بوه فارسی سزده بر ایز
 ایسته هم — یعنی نوبسوزم سزده بر غزمه و عومه کوندره نرک سونیه دکلده . فاهن مخلص

آیت صابریب . لولا انزل علیه آیه . . . لولا انزل علیه کذا و جاء معه ملک « و بعد از این بفرست
 [وَمَا تَحْنُ بِتَارِكِي الْهَيْتَا عَنْ قَوْلِكَ] و به سنده سوره که لمولای الهی عز و جل
 زن ایند . [وَمَا تَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنَةٍ] به سنده ایامانید [إِنْ نَقُولَ] آنچه در بزرگه
 [إِلَّا اعْتَرَيْكَ بَعْضُ الْهَيْتَا بِسُوءٍ] الهی عز و جل بعضی که حاله منی بر فاعله جار مجر
 - یعنی او نه دی او نه اند بفرست لمولای عقیقه خالوه کتیرسه . در بزمه . بعضی دیگر می فرستد
 که به به با سنده فاعله اسناد آیه کفره . مؤمنه فاعله الی . مؤمنه فاعله الی کجا آمد
 او بود و فرستد لمولایه .

بوانکار . دعار و هزبانه مقابل حضرت صود بالذات که بریده اله بودید جنات الیه ده
 اولدینجی آکلانه مؤمنه فاعله جواب در ده [قَالَ] در ده که [إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ] به الیه
 اشهاد الیه هم [وَأَشْهَدُوا] سنده به اشهاد الیه که [إِنِّي بَرَأْتُ مِمَّا تَشْرِكُونَ مِنْ دُونِهِ]
 او نه غیر سنده زن او بود و دینش سنده به فقیما بریم [فَكَيْدُ فِي جَمِيعًا] باجمعه
 هکذا مؤمنه ده به ایسته دینش کید یا بکند - یعنی بودند ده باجمعه نه بینه آرا بود کند
 بالکند به خالوه کتیر دینی ادعا اند بکند بعضی دکل بودند سنده کید و سنده مؤمنه ده به فاعله
 باجمعه ایجه بود دینش بدانی فرود . ایسته دینش فاعله ربی ابرک [ثُمَّ لَا تَنْظُرُونَ]
 صوره به هکذا ده در ده یک - یعنی الیه که منی اینده به فاعله ایجه . صوره ایجه . اصلا بر دام
 یفر . [إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ] به فاعله اله توکل ایندم - او نه امر و حفظه و ایندم .
 [رَبِّي وَرَبِّكُمْ] که بریم در بزرگه . - بنم و بالکم . اقدم او در . زن ده . او نه اراده
 و منشی اولاده نه سنده برشی صادر اولد بیدر . نه ده به بر مصیبت الیه بیدر . چونکه [مَا مِنْ
 دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا] هیچ بر داب (برده پرده نه) بودند که او . او نه ناصیه من
 طوقه اولاسیه - یعنی صیسی قبضه فرستده کمر ملکیده . در یکی کجا نظرون ایدر . هیچ برنی فاعله
 ایسته به هیچ قبضه انما نه . ناصیه سنده طوقه . بر عجزه با فاعله صیسی فاعله فرستده . [إِنَّ رَبِّي]

[إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ] شبه بوده که بهم بر طوغری بول اوز رنده در -
 طوغری و لغه عابی، طوغری درک بار مجید - خاصه همه و عدل و استقامت در - [فَإِنْ قُلُوا]
 ارنه سینه بوز هر رکن - یعنی بر آنچه قطعی حقیقت در بکشد و طوغری نوحه یونی طوغری رکن
 [فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أَرْسَلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ] به سزه کونده ریدیم شی بنیخ ایندم -
 - و قطعی بایم [وَيُخَلِّفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ] بهم - بنی سؤل اینز - ره سزه باقی
 بر نوی استخفاف اید - بنی سؤل اید - برکنه باقی بر نوی صفت بایار - صفتی اوزده دربر -
 [وَلَا تَصْرُوهْ شَيْئًا] رنار اهلیم بر شی صند اید رنکن - اوند ارنه بوز هر رکن
 اوند صند رکن رنکه عا اوز - [إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ] هر رکن بهم هر رکن اوز رنه
 نافذ و رهاست - - اهلیم بر شی فایرمان رنار بر رکن اوز رکن فایرمان - بنار اهلیم بر رکن
 احوالی و لغه به جز ازی بول رکن -

شود عبا صول نه اولدی؟ اورد و بر طوغری تحفه ایندی؟ رنیدر به باقی رنه اولدی؟
 [وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا] و نادر اریز کرد - یعنی نه رنیدر به عذاب استقامت کب ایندی
 عذاب اریز کرد عا اوز، اورد [وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ] اورد و برابر نه ایمان
 ایزد [بِرَحْمَةٍ مِنَّا] طوغری به رحمت ایزد رنار دوه - «رحمة» ده کی، باء سببه رحمت
 نوحی، نفیم ایزد که طوغری بر بر رحمت سببه رنیدر - و بر بر رحمت مراد ده ایمان نفی
 و نفیقد - [وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ] و بر بر غلیظ بر عذاب رنار دوه - یعنی
 ایمان ایزد سستی و سستی ایزد بر عذاب ایزد رنار که اورد و مؤمن بر بر بر عذاب
 نجات بولیدر - بر غلیظ عذاب، عذاب سستی که بر بر عذاب رنار دوه، ایزد بر بر عذاب
 ایزد، ایزد بر بر عذاب سستی که بر بر عذاب رنار دوه، ایزد بر بر عذاب سستی که بر بر
 بعده مضربه بولیده رکن بر معنی اولدی سستی رنار دوه؛ ایزد که «نحی» بولیده، نایس که
 راجع اولدی بر عذاب ایمان ایزد بر عذاب غلیظ مراد ایزد عذاب - رنیدر که

کوزل بر معاد . دینه کیم بونده موکوره کآینه هم ریا هم نبات نفسیه اوندسه . بر صورتی معنی شو
اولر : « بز بوزی غلبه بر عذابیه نور ناره » .

اول مخاطب : [تِلْكَ] نا اوزر ایسته - بکوره کیده دوله سیر کن منقولین اولر بوجله اوله
اوقرابا ازلر ، برررر ایسته [عَادَ] عاد - بوزنیه بوز اولریر ، اوزاب غلبه اوزاد بریدر
[جَعَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ] بریدک - یعنی الله - آیاتی اظهرا نیدر [وَعَصَوُا رُسُلَهُ]
اونک رسولرینه عصا ایدیر - بوزر کوندریه هر عبد اسلام بیه ده بونک بلفانی اساس امساریه
اولی پیغمبرلر ده بلفانیه سه بیه اولر بونده اوله عصا - ایتمه هینه عصا ایدیر [وَاتَّبَعُوا أَمْرَ
كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ] هر عنور جبارک اریه اتباع ایدیر - هر عنور جبارک اریه اریه اریه اریه
[وَاتَّبَعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً] کندی ده هم بوزنیه . بقدر نفی ایدیر [وَتُؤْمَرُ
الْقِيَمَةِ] هم ر نبات کونده [اَلَا اِنْ عَادَا كَفَرُوا رَبَّهُمْ] اوت ، عاد ، مصفیه
رینه نفا نیدر [اَلَا بُعْدًا لِعَادٍ قَوْمِ هُودٍ] اوت ، دینا رسوله اوعاد : قوم هود . - ایسته
« امم ستمعه ثم یمهم مناعذاب الیم » ده بر د بوزر . « وانه اهلك عاد الاولی » بوزر دینر
اوزر ده « عاد اولی » دیند .

۳ - :

وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ
أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيْهِ بِرُبِّ قَرِيبٍ
مُحِبٍّ • قَالَ يَا صَالِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا أَنْ نَعْبُدَ
مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ • قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي أَخَافُ
إِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَأَنَا مِنَ مَنْ رَحِمَهُ فَمَنْ يَضُرَّنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا
تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ • وَيَا قَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذَرُوهَا

تَاكُلُ فِي اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَمْسُوْهَا سَوْءًا فَيَاْخُذْكُمْ عَذَابٌ قَرِيْبٌ • فَفَقَرُوْهَا
فَقَالَ تَمَتَّعُوْا فِيْ دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ اَيَّامٍ ذٰلِكَ وَعَدُوْكُمْ كَذُوْبٌ • فَلَمَّا جَاءَ
اَمْرًا نَّجِيْنًا صَالِحًا وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَمِنْ خِزْيٍ يُؤْمِنُوْنَ اِنَّ رَبَّكَ
هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيْزُ • وَاَخَذَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا الصِّحْفَةَ فَاصْبَحُوْا فِيْ دِيَارِهِمْ جَاثِمِيْنَ •
كَانَ لَوْ يَفْقَهُوْنَ فِيْهَا اِلَّا اِنْ تَمُوْدُ كَفَرُوْا رَبُّهُمْ اَلَا بُعْدًا لِّتَمُوْدَ •

مآل شریفی

تموده ده فار دیکری صلی کونزدک، دیدی: ای قوم! الله قوللہ ایدک، سزای اوندہ
باشق برالھذ دھا بونہ، سزای رفسدہ اونسات ایندیردی و اوندہ عمالہ و عمارانہ سزای اوندہ دھا بونہ
ایتدی، اوندک ایموہ اوندک سفرتی ایستہ بیک، سوکرہ اوکا توبہ اید مراعت ایدک لھوالدہ بیک یا بقدر
بجیدر • ایصال! دیدیر: بوندہ اولسدہ بزم ایمزدہ امید بلسید بر داندک، سمد بزد با ایزد
طایذیفہ طایمقدہ نیمی ایدیرسدک؟ لھوالدہ بزد، سزدک بزد دعوت ایندیکلک سیدہ مودہ خوشقولانہ
برسک ایمزدہ بزد • ای قوم! دیدی: سویدیک باقیم رأیڈ زرد؟ اگر بہرہ بجدہ بر بنہ ذریع
ایسم و بہ طرفندہ بر رحمت بخشہ ایسمہ ابہ بہ الله عسلایہ ایندیکم تقدیردہ بخی اوندہ کیم نورنارہ بلسید
دیک کہ سزای خسار ایملدہ باشق بر سکی با ایمہ مقصد • هم ای قوم، ایستہ سوز: «الله نادرسی»
سزای آیت، بر ایدک اونی اللھک ارفندہ یا بلسیدہ و اوکا کونوز بر مقصد ال سورہ بیک، سوکرہ بزد
باقیہ بر عذاب یا فالار • دیکندہ اونی تیر لہ دیدیر، بوندک اوزرینہ دیدی کہ: اویزدہ اویج کونہ
یا شایبک، دایستہ بوبر وعدہ کہ بالاسہ عیقا ریما سدر • وقتا کہ ارمین کدی صلی و معیندہ ایمانیش
اولاخری طرفزدہ بر رحمت اید نورنارہ دھ، هم دھ اوکوندک ذلستہ، چوکر بیک اوید رؤف اوید عزیز
• او ظلم ایدزد ایسم صبح طونوز دیدی دھ دیار لرزدہ چوکر فالدیدر • صاندہ اورادہ برسک تو یا سدری.

بامردمورد، صفيقه بر برينه كفرا نيز با هم دروغ اولدي كيتدي نمود .

[وَآلِي ثَمُودَ أَخَاهُ صَالِحًا] - نمود ، عربيه بر صفيه اولوب بويون بابا اري
 « نمود به نمود به اسم به اسم » ك اسنى المردى . ديز بر قول كوره ده از صوديك اولاده « نمود »
 ماغوز اولوب صولريك از لغظه در لاي بواسمى المردى . صلاه صلاه صلاه سبى ده « صلاه به صلاه
 ايه اسف به ساه به صلاه به صلاه به نمود » اولوب قوم نمودن اشفه ايميه .
 [نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ الْآيَةُ] سورة شعراء بامرد .

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ
 فَمَا لَبِثَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيذٍ • فَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ لَا تُصِلُ إِلَيْهِ نَكْرَهُمْ وَأَوْجَسَ
 مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمِ لُوطٍ • وَامْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ
 فَضْحَكْتَ فَنَبِّئْنَاهَا بِأَنَّهُمْ وَأَمَّا إِبْرَاهِيمُ • قَالَتْ يَا أُوتِيخَى
 هَذَا أَلَدُ بَنَاتِي وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ • قَالُوا اتَّبِعِينَ
 مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ أَنْ تُحَمِّدُوا
 مَا لِلَّهِ وَرَحْمَتُهُ وَأَنْ لَا تَسُبُّوا اللَّهَ عَصَابَتًا مِنْ أَيْدِيكُمْ فَدَبَّرُوا
 وَأَمْرُهُمْ إِلَى أَنْ أُوتِيَ غُصْنٌ مَرْبُودٌ • قَالُوا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
 وَإِنَّكُمْ لَبِيتُمْ أَوْاهَ مُنِيبٍ • يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرٌ مِنَ
 رَبِّكَ وَأَنْهُمْ لَبِيتُمْ عَذَابَ غَيْرِ مَرْدُودٍ • وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيقَهُمْ
 وَصَاقِبَهُمْ ذُرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ • وَجَاءَتْهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ
 إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَا قَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ
 لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزُونِ فِي ضَعْفٍ لِي مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ • قَالُوا
 لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ • قَالَ لَوْ أَنِّي لَكُمْ قُوَّةٌ

أَوْ أَوْى إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ • قَالُوا يَا لَوْطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصْلَوْا إِلَيْكَ فَاسْرُ
 بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرُكَ إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابُهُ
 إِنَّمَوْعِدُهُمْ الصُّبْحُ الْبَاسُ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ • فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا كَافِكَهَا
 وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارَةً مِنْ سِجْلٍ مَنصُودٍ • مُسَوَّمَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ
 الظَّالِمِينَ بَعِيدٍ •

مآل شریفی

سأتم ههجو ابراهیم ده رسولین مرده ابو کهدر «سلام» دیر ، سلام دیر ، دور
 کیند قینار نیمه بر بوز اغی کیندی • باقو که اوڤا الیخی اوز اتمایور لر ، اودقت بوزد عجیب کوردی
 وایمده اوزده بر نوع قورقو دودی ، دیر : «قورقه هونو بز لوط قورنه کونو ربک» • حرم
 دیکه بوردی ، بونی دویوخی کوردی ، بوند اوزرینه اوڤا احمق مرده لردک ، احمق آرتسندره دبعقوب
 دای دیری ، دغوره هقییم ؟ به بر عیون ، قوجام ده بو بر یی ائکه ، هر حاله بر هومو عجب برشی •
 سه دیر : اللهک ارند نه عجبی اید بوسرک ؟ اللهک رحمتی و بر طاف وار اوز یزده ای اصدیت ! شبه یوزده
 ادر عید در مجید در • وفتاک ابراهیمه قورقوید وکنینه مرده کدی ، لوطک قوی هقنده بزه بکار لیه
 کیر کیندی • هونو ابراهیم هومو مجید ، یا نیکو ، الجاه در • یا ابراهیم بونده دایک ، هونو ربک اورد
 کدی وهر حاله اوزده رن غیر قابل بر عذاب کهدر • وفتاک رسولین لوط دایر اوزک بوز نه فتنه
 الی آباغی دولاسدی ، بر هومو شکل برکوه دیری • قوی اوڤا زیمیه میر قوسوب کهدر ، دوزنیک
 کونو کونو مغرور بوردی ، ای قوم ! دیری : ده سوز قیل لرم ، اوز سوز اجمو ده هانیز ، اوز الله
 قورقید ، بخ سوزم هقنده سوا ایتدیک ، هیچ ایمکندره عقی باسنه بر آدم بوقی ؟ • هر حاله
 دیر : سلسله که سنه بزرگه بزم هیچ بر عولون یوزده دوزنیه ایسه دیکدی اللهک بوسرک •

نه داردی، دیدی، بنم سزه فارسی بر توتم اولسه ایرو: دیا هومده مارپ برتقمه یصفینه بیه ایسم؟ ● بالوط! دیریم: ایسه اول بز ریطک رسولد بز، اوزر سقا احمالی یومده ال اوزانه مازر، سه هاله اهلکده کچر دیریم قسمنه یورو، ایچکند دیریم یور کوی قالمایسه، آنجه فارینک، چون اوزاره اوزر کله یصفیت کله جده، هنرک اولسه موعده یو صاعده، صباع یا نیسه رکمی؟ ● و قنار اریز کلدی، او مکنک اوستی آنه کیدرک داوز لرینه اسیف ایلسه بجهنده هانر یاغدی رده ● که ریطک عمنده داملا غنمه، دوزر فالورده بعدر ●

[وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشْرَى]

مژده ابرو وار دیر - بوراره رسولد راده، ملاکدر که جبرائیل ایدر ائی ملک ایدر دیر مردیر. ائی ملک سیطیل داسافل اولتورده نقل ایدر. محمدیه کعبده جبریل دیر رزه ایدر، ضحاکه فقتو، سیده یوزر یار لاله غلامه صورتده ایدر، مفاکده اوده ائی اولتورده مقلدر. کور دیور که بوفقینک باشنده اسلوب کلام کسکدر. نیرا بوفقینک سوفی، صلوات اولاده نور مقده در. بونفده دیر هیلک اولاده قوم لوطدر. حال بود لوط علیه السلام، ابراهیم علیه السلام تعلقاتده داندک سینی اوزر سینه بر سینه دیر، بناریمه دفعه حضرت ابراهیم ده ملاقه دار ایدر کنده اولارده اوله انبیا کیفت دانی مقده نور قولی ایچیه سلالت دشارت بلیغله ایشر باشلغنه اولرینی جبریل مقده ده حضرت لوطده اول حضرت ابراهیم ذکریم بر مقده یایکدر. ابرالایخار اولاده حضرت ابراهیم زکرا اولتورده ربه سنج بولمکنه اشاره مقده نابور فاریده کی «ولقد ارسلنا نوحا» مجوسه عدیل اولمه اوزره «ولقد» دیر ایدر ایشر نه کیم مقده موسی ده بوبردر. دوبراره رسول، اسل اعتباریم قوم لوط ارسال اولغنه بولند موزر حضرت ابراهیم کیشد، ردواییدر کیمسه اولرینده «ولقد جاءت رسلنا ابراهیم بالبشری» بوردنکه سلالت و اولاده بشیر لیرد.

[وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا]

بولندنی مقده درت فرسخ سافره اولوب قوم لوط بلادینک ان بوبون سدی اولاده بونفده «سودم» نایر

معروف است .

مطهر حضرت لوط غایت توبه و عنایت صورت داده میگردید . او را که ایمان [سَبَّحَ بِهِنَّ] لوط بفرموده نماز کرده میفرمود [وَصَاقِبِهِنَّ ذُرْعًا] وای ایامی در دلاستی ، در الدی ... [وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يَمْرَعُونَ إِلَيْهِ] فرموده او را مایل مایل توبه پذیر . — روایت اولیافته کرده فاریس او را فرموده که [وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ] واولی سبکات با یور درود — یعنی او را توبه میفرموده بود ، سیئه ایشان را ، عار و بار و نامزد او را که ایمان او را توبه عار و نامزد فرموده بود توبه میفرمود .

[هُوَ لَا يَبْتَاعُ قَاتِلِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ] تا توبه نپذیرم ، بفرستد ایمان غایت میزد در — یعنی او را بدینست و کربزی نفع ایدر کند ، گناه ، بیگانه بود استاز کند . قتاره «نپذیرم» تعبیر شده بود ، حضرت لوط که صلی فیروز دیمه ایده بجا آمد و سعید به جبریده روایت اولیافته او را فرموده بود قوتی پذیرد . بر پیغمبر ، استیک بابا کسی که اولیافته معانی سقینه نپذیرم دیند . نیز کیم «وَأَزْوَاجَهُ» امهاتم «بور و شد» . الخ ...

[فَلَمَّا جَاءَ أَهْرَافًا] وفتا که ارمیز کردی — یعنی عذاب و فتنه [جَعَلْنَا عَلَيْهَا سَافِلًا] او را سفلند که او را سستی آتیه میبرد [وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً] و او را برینه طاسه باغذیرده ، او را طاس که [مِنْ سَجِيلٍ] سجیده — سنگ کیده یعنی توبه میامورده بایلیه ، دگر در دیمه ، جهمده بریدیمه ، نجرانیه [مَنْضُودٍ مَسْجُومَةٍ عِنْدَ رَبِّكَ] ربک عمده دایم لانه استیف ایله — لوط است که کیم دنده یا صابت ایده مکی از لده تقدیر او را ، صورت دهنه ایله ایله و بونی الدیده با سقینه بیلده بونی . حلقه بر صورت بایلیه منصوص برینه استیف ایله حاضر لانه ایله . یعنی بویید عار لری تقارفاً واقع اولود بر مسد عار طبعیه بر بوب کیم میده . هر دهنه حقیقه تقارفاً بوند ، رب العالمین تقدیر دارد .

[وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِعَبِيدٍ] و بفرستد لوده او را نه کند . — یعنی بویید

على العموم فالمراد به دبا فمفهوم سورة نك باسندة كيدى و جهد مفهومة كوكس بركة « هذا سحر » و « ما جبه »
ربند كجى سكه اسكه فالمراد به اوزامه و طرر با محمد .

: — ٥

وَالِى مَدِينٍ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ
وَلَا تَتَّقُوا الْمِكَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّىٓ أَرَىٰكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّىٓ أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ مُّحِيطٍ • وَيَا قَوْمِ أَوْفُوا الْمِكَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَتَّبِعُوا النَّاسَ
أَشْيَاءَ هُمْ وَلَا تَعْتُوا فِى الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ • بَقِيَ اللَّهُ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ
مُؤْمِنِينَ • وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِمُخْفِضٍ • قَالُوا يَا شُعَيْبُ أَصَلَوْتُكَ فَاْمُرْكَ
أَن نَّتْرَكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا وَأَن نَّتَّعَلَ فِى أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَكِيمُ
الرَّشِيدُ • قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِن كُنتُ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِّن رَّبِّى وَرَزَقْنِى مِنْهُ رِزْقًا
حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَىٰ مَا أَنهَىٰكُمْ عَنْهُ أَنْ أُرِيدَ إِلَّا الْإِصْلَاحَ
مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِى إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ • وَيَا قَوْمِ لَا
يُخْزِنَكُمْ شِقَاقِى أَن يَصِيبَكُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ لُوطٍ
وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ • وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ
رَبِّى رَحِيمٌ وَدُودٌ • قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرٌ مِّمَّا تَقُولُ وَإِنَّا لَنَرَاكَ
فِى ضَعْفٍ وَإِنَّا لَنَرَاكَ لَرَجْمًا لَّكَ لَرَجْمًا لَّكَ وَمَا أَنتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ • قَالَ يَا قَوْمِ
أَرَهْطِى أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَاتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاءَكُمْ ظَهْرًا إِن رَبِّى بِمَا تَعْمَلُونَ
مُحِيطٌ • وَيَا قَوْمِ اغْلَوْا عَلَىٰ مَكَاتِكُمْ إِنِّى عَامِلٌ سَوْفَ تَعْلَمُونَ •
مَنْ يَأْتِهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ وَارْتَقِبُوا إِنِّى مَعَكُمْ رَقِيبٌ •
وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَآخَذَتِ الَّذِينَ

ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جَائِعِينَ ۵ • كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا ۱۰ الْبَغْدَادِيُّ
كَأَبَعَدَتْ ثَمُودُ ۶

نالشیرینی

مَیْنَه دِه فار ر پتری شعیب کونده دك . دیدی : ادا قوم ! الله قولم ایدك . سزك اونه
باشقه بر اهلند دها بوره . هم اولگی . نازی بی اکیك طومایك . به سزی بر خید اجمنده کور دبورم
دبه سزه محیط بر کونك عذابنده فور قوبورم • ادا قوم ! کیولی . نازی بی دنای دکنه نام طونوك
وناسك اسیاسنه دنسلك ایتیمیک ویر بوزنده سفدك ایدك فسالومه بایمایدك • اللهك حدیثه
بر اندینی ك . سزك اجموه دها فیدلی در . اگر سوسه ایدك • میمانیه به سزك اوز بکرده کوزی
دكلم • یاسیب ! دیدی : آنا لر سزك غایر بی سزك ایتیمیز دیا مالدر عیزده دیریمیزی بایمیزی
سط نمازگی ارایدیور . هر حاله سه هرده اوسو عقلمك • ادا قوم ! دیدی : سوبیلک قویم
اگر به رحبه بر بینه اوز رنده بولوبورم واکند بینه بک کونل بر رنده اسیاسنه سیه بایماییم ؟
به سزه مخالفت ایتیم سزی غمی ایتیم شیده کندم دوسك ایتیم بورم . به ساره کوبم بیکدی قدر اصلاح
ایتیم بورم . مو قیتم ده الله ایدر . به بالند اوله دایاندم و آنجه اوله بوز طوندم • ادا قوم !
بک فارسی هکرن حایقه سزی نوع قونك دیا هور قونك دیا صالح قونك باشینه کندی بر صیبه نشا
ایتیم سیه . لوط قومی ده سزده اوز اید دکر • رکنه استغفار ایدك . صوکره اوله نوبه ایدر جمع ایدك .
شبه بومه که بریم رحبه و دودر • یاسیب ! دیدی : بزنك دیکر بکله هورنی اکل بوز .
دله حاله بزنخی ایتیم ده یك ضعیف بولوبورن . اگر عقلمانه سیه اوده کئی اوله ایدر ملامتی بریم ایدر
سند بزه فایستی هیچ بر ایتیم بوره • ادا قوم ! دیدی : بنم تعلقاتم سزه اللهده دها غریزه اوف
آزنده اقوب اونه بزن . خبر بزن اوسوده که بریم بونوده عملدیزی محیلدر • ادا قوم ! بونوده قونکرله

باید گفتن باید ، به دلیلی با یورم ایرید به بیجند : کیم سه اگندبه رسای ایره جلد عذاب کجند ؟
 و کیم سه بالانجی ؟ کوزه نیک ، به ده سکه برابر کوزه تورم • و خاک ابریز کدی ، شیبی دمیکنده
 ایمانه ایری طرز ده بر حمت ای توینار ده ، اوقلم ایری ایسه صبح باقالادی ده دبار رنده هر قدر لایز
 • صاف آورده سنگ توینار دی ، باوه نمود دفع اولی کج مدیده ده دفع اولی کندی •

[وَ إِلَى مَدِينَةِ أَخَاهُ شُعَيْبًا] مدینه ده فارده شعیب - کوز ده ، مدینه
 حضرت ابرهیم اولاد رنده مدینه نسی بر قوم اروپ مرکز و شایه دکنی جویسنده و اوندک بنا اندیک
 « مدینه » سندی ایسه . شعیب علیه السلام ده بر قومک اشافنده شعیب به سیک به شعیب به مدینه در .
 و قومه مسد را بقتلده و دلائی « غلب الانبیاء » لقبیده معروده . « سوره قصص » ده کله جکی کوزه
 موسی علیه السلام شایه حضرت ایسه و دارادی اولندی ، شعیب علیه السلام قصه لرینه ای دقت ایری بر
 زمان مدینه کجند اخلاصه عمومی سه یک باقیسنده ناسوایه نقطه کور کور . شایه ده هر چند کج
 نرید ایری با سدی ده :

[قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ] الله عبادت ایک ؛
 [مَا لَكُمْ مِنْ آلِهَةٍ غَيْرُهُ] اوندک با شق ناکرین یورده . [وَلَا تَتَفَتُّوا الْمَسْكَالَ
 وَالْمِيزَانَ] داولی ، فارادی اسب طواید - بوندک اکلیدیکه مدینه قوندک اک نام شری
 تجارت ایسه [اِنْ اَرَيْتُمْ خَيْرًا] شبهه سز به سز به خیر اید کور و یورم - یعنی بخت ایچده
 بولونور سکن . دستدار ، آیه و بریسه اید یورکن ، بو خیری برانید . بوندک مقصدی مقصد لر اتمک
 دکل ، ناسک عقوقی کوزه توب منتف عامه خدمت ایره رک الله سگ انید . بنایه اولی و ، نرانی لب
 نقصانه طو توب ده خیری بر بار اتمیدیک . بوندک برابر [وَ اِنِّيْ خَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحْطٍ]
 به شبهه سز به سز به محبت بر کوند عذابنده توینارم - یعنی بومالده کید . نقصانه اولی و نرانی ایره
 جفت لقه درام ایر سکن الی زده کی خیری ضایع اندکده با شق بر کوه کوه که عذاب کندی قومه جبه

لَا تَحْلِبُ الرَّشِيدُ حَقِيقَةً سَهْ جَوْدَةً عَقْلِي ، جَوْدَةً دَرِیَنی سَنَد - شعیب علیه السلام
 جَوْدَةً نَازِ قَبَلِ دَری دَوِیَمَ مَعْرُوفِ اِی . عِبَارَتِ اِیْمَنَه دِیَن دِیَرِ کِی اَز لَایِه نَازِ اِی « وَاَنْهَا الْكَبِيرَةُ
 اَلَا عَلَى الْخَاشِعِينَ » دِیَرِ لَیْجَه نَازِ سَنَدِ اِی کِی اِیْمَنَه کَلِمَه دِیَرِ دِیَرِ اِی اَتَوَبَ اِلَیْهِ مَعْرُوفَه
 دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی ، سَجَدَه لَیْجَه نَازِ اِی اِیْمَنَه دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی اِیْمَنَه دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی
 عِبَارَتِ کُورَدَنَه دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی
 دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی
 بَا لَایِه اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی

بَا لَایِه اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی
 عَدَل و حَقَائِقِ اِیْمَنَه دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی
 کِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی
 دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی
 دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی
 دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی
 دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی Dِیَرِ اِی
 دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی Dِیَرِ اِی
 دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی Dِیَرِ اِی
 دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی Dِیَرِ اِی
 دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی Dِیَرِ اِی
 دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی Dِیَرِ اِی
 دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی Dِیَرِ اِی
 دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی Dِیَرِ اِی
 دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی Dِیَرِ اِی
 دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی Dِیَرِ اِی
 دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی Dِیَرِ اِی
 دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی Dِیَرِ اِی
 دِیَرِ اِی دِیَرِ اِی Dِیَرِ اِی
 دِیَرِ اِی Dِیَرِ اِی
 دِیَرِ اِی

ایرپور. [۱].

[۱] حضرت شعیب برزخانی در تفسیر خود که رسول الله اولی « خلیل الانبیاء » عنوان فرموده است . علم باینکه این برزخ کلام

[قَالَ يَا قَوْمِ] ای بنم قومم دید [أَرَأَيْتُمْ] کور دکنی - هانکزی یعنی کور دکنی
 سویدیک باقیم [إِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي] ایاهه رعبهه بر بینه اوزرینه ایسم -
 سه اوسک دیدنک به ، رهم همه نالاده قطعی دایمیه بر بهاهه اوزر نهه بولونور ، سوید دکنی
 هم دجنه سوید بوسم نهه دکنی ؟ به رعبهه دمی دیانه مخالفت ایره بیریسم ؟ [وَرَزَقْنِي
 مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا] حال بودک رهم به کنی طرفنده کوزل بر رزده مرزوده قیاسه . —
 یعنی بنم سمید کل محض طرف رباینده ، خفته گرفته بنی ماده یعنی کوزل بر مورزده مرزوده
 ایسمه هم عدولنده مال هم ده ایره جانک مداری اولاده فوت وقت نصیب ایرمه . [وَمَا أَرِيدُ
 أَنْ أَخَالِفُكُمْ إِلَىٰ مَا أَنْتُمْ بِكُمْ عَلَيْهِ] و به سز نهی ایندیم سنده کسزم قومهه مقصیده
 سزه مخالفت ایرور دهم - یعنی سز سز کرده ، ناسک هفتی بکده ، ناسدده نهی ایروب و نام الحیر
 اولور طاری ایره ایضای عدل و حق دعوت ایرورسم ، هانکزی ، مانوفدن خلوه اولاده بوجیده
 تقلید ده سراسم ، غایه مقصود مریدن آوب سز ایروب ده او سزهای مقصود کنیم ایسمه
 الله فارسی سز شاهه کیر بیک ده به کیره یسم ، سز انعامیک ده به الایسم ، هفتک لوانی سز بیک
 به بیریسم ، سز ایسه دکنی کجی ذروه ایسمیک ده به ایره یسم ربه ارفه کن ده بر سزاد و عفا انزیدی
 بایمه نکرده مقصیده حرکت ایسم بوسم [إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ] سراسم
 باشه دکن ، کورهم سز که اصلاحیه عبارتده . [وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ] سز قسیم ده انجمه الله
 ایرور . - الله صواب و سز قسیدده . [عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ] انجمه اوله توکل ایسم [وَ
 إِلَيْهِ أُنِيبُ] دایمیه اوله انابه ایره سم - روز روز اوله دونه سم ، اوله وفات ایره ، اوله نسیم
 اولورسم . [وَيَا قَوْمِ] دای بنم قومم [لَا يَخْرُجُ مِنْكُمْ شِقَاقٌ أَنْ يَصِيبَكُمْ
 مِثْلَ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ] مانیک به شقاهه و عمارت
 اسدراج غافل نسیم ایرد که ظریف و لطیف و نفید و سز بر اسدوبر . هفتک ایره یسم بایسم اولاده مقصوده ، انجمه
 حال قعه لرزه دال فرعونک مرفعی قعه سنده ده بول قومه دارور .

و صیبت نزد قومك دیا خود قومك دیا حال قومك با سینه صه کبی بر صیبت ابو جبریم انجسیه .
 [وَمَا قَوْمٌ لَوْطٍ مِنْكُمْ يَبْعِدُ] وها لوط قومی سزده اوزانه دکل - با نیه زبانه -
 دیا زبانه وسطانه اولدنی کبی کفر و فساد اعتبار یوره سزاده یقینند . کور دیور که بر فاعله قوم لوط
 فعه سزده افرانه کی « وماهی من الظالمین یبعید » فاعله بر زبیه اولمه اعتبار یورنی افکار دیکر .
 مملی بوزی اوزنایک [وَأَسْتَغْفِرُكَ وَأَرْجُو الْيَمِينَ] - یورنه
 [إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ] اربیم بریم یورنه رحمنی ، یورنه سولیکر . - بازیمه کنه یورنه
 زنده یورنه اولورسه اولوره دازیکر استغفار و توبه ایدر کن رحمت و محبت نالی اولورکن .

کلمه بر کوزل نهجده قومی نه یری بلیر یورنه ؟ :

[قَالُوا يَا شُعَيْبُ] اد شیب! دیرر : [مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِمَّا تَقُولُ]
 سویر دکر که یورنی ای اهل یورنه . - یورنه قولده دیر یورر ، قولا دیکر یورر ، دمی دینونه یورنه
 دیر یورر ، عا اهلوم فنا انشورده اولدنی دجه دکر صیاتی کند نفد یور اولد کدرنه برسانده
 افرامه تقصیر دسانه دینیه ده نجه دایه رک « ان اريد الاصلاح » دیکده صمیمی الینی قفاریه صیفیه یورر
 اهلوم دکرکی اهلومه ایمیه کند یورنه بر سال یور یورر دبا مفهومی توحید طایر افرانه دبا بر کور
 طبیعتی قفاسیم دسوزنده برین صیاتی اید بعضی آفات سعادیه بیننده بر عداوت بولنه بیدیمکه احتمال دیر یورر
 سوره بوه طایفه ، اولیوی ترازوی الیب طوطف ، حق یورنه یورنه نظام عداوت بوز دله یورنی دطوفان
 زلزله اولور یورنی اهل یورر . دالاه صید اولاه بر سوزله اینا غمده یورر ، بولنه آراسته
 کیزی بر مقصد دیا قومی دار یور یور یورر دیرر رک : اهل یورنه که سه نه دیکر ایسه یورنه دیر
 کوره نوب بزی نهیدیه اید یورر [وَإِنَّا لَنَرِيكَ فَنًا ضَعِيفًا] دله عداوت بزی ایچیز ده بر ضعیف
 کور دیرر . [وَلَوْلَا رَهْطُكَ] اگر رهطک اوله اید - نفقا توده حوت ایندیز سه ایدکی
 اولاه اید [لَرَجَحْنَاكَ] محضه سی بریم ایدرک - فاعله اولورر رک [وَمَا أَنْتَ
 عَلَيْنَا بِغَنِيٍّ] سه دکر بزه فارسی عزیز اولاده - نفقا بزه بر عزت و قبی ماز اولور طافری

صاحبیلاسه ، یعنی سنی صاحبیغز ده دکل سطح ادیمایوب دینم ده نبات ایرمه دیزمه برابر اولاسه بر قایغ خیمکه
حرمت ایندنم ده طرولوی سندی بر قدر سنی رحم اینه دل:

مَسْأَلَةُ الْبُرْخَرَةِ هِيَ :

[illegible]

[وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا] وقاتل ابراهيم و... [نَجِيًّا شُعَيْبًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
رَحْمَةً مِنَّا] شعیب و ابراهیم ایمان یافته و فرزندان بر حق را نجات دادند [وَأُخْذَتِ

جهد لم یفیعوه موسای ده آید میزله و بر سگاه بیه اید کونزدون • فرعون و جمعینه ده بوئر
فرعونک اربنه تابع اولیر ، فرعون اربا بیه ریشه دکلر • قیامت کونی فونک اکنه دوش ،
دیکسه افری صوبه کونور و کبی آتسه کونور سدر ، اودا بیلده ده نه فنا ماحدولدر • هم بوراد •
آفرلر نه بر غفلت نقیب ایدر بر هم قیامت کونی ، بو دور دلاسه دسک نه فنا دسکر •

۱) وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ • إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ

قسم اولوه که موسای ده آید میزله و بر سگاه بیه اید فرعون و ملائکه کونزدون — کور دیور که بوراد •
عطفک سوبی کبسه ایسه • لقدا رسلنا • دیه قسم دمن تراره نصیر اولونسه و بر صونته هفت موانک
هفت ابراهیم دنو کبی بر سدا تا یخ اولر یفته اشارت ایسه و بالخاصه دفریده دفری فقه نوح عطف ایسه
فقه نوح بر تفسیر کبی اولر یفته تمیم اولوندر • جزو بونه ده بر طوفانه و غرقه دسی دنوع بولدر •
بوراد • هفت موانک فرعون کونزدیسی مرفوع بحث اولر یفته • «بایاتنا» ده آیدر میراد
تورات کل ، سوره اعرافه و زکری که طقوز معجزه دکر • عصار • یربضار ، طوفانه ، جرار ، فصل ،
صفار ، دم ، نقص سوال و نفس فایده لری •

سلطان ، فی الاصل غلبه و استبداد معنایه ددر • و بهانه و حجت معنایه کبر • دلا و کله
الفاظی سلسله • فقط بومصار • کله مؤنث اولور • قرآنه اکثر یا بهانه و دلیل معنایه ددر • بوراد •
بهانه نوری دیه تفسیر ایسه و بونک هفت موانک ال بهر معنای اولاده عصاره خاصه اشارت ایلرکی
سینجه ایسه ده آیدر • عصار داخل اولور اعتبار بر بوند • «و یجعل لکم سلطانا» ده اولر یفتی کبی غلبه و استبداد
معنایه اولور و هفت موانک فرعون قاریقی تقاضا ایدر قوه قاهره سی افاده ایسی و لفظ کور دوز •
حافیه عصار دیه بضا معجزه لری بومسانی مفید اولر یفته کور • اولرکی تفسیر ده صحیح •

بیه ، معلوم که ابانه ده اسم فاعلدر • ابانه ایسه لازم و مستند اولور • لازم اولر بیه بیه
آهیه دیکدر • مستند اولر یفته ده بیه کبی بیه و توفیح ایچی دیا فرقه کبی آیدر یچی دیک اولور •

[فَاتَّبِعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ] ده فرعون اینه اتباع ایند [وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ

برشید] حال بود فرعون مرد رسید رعد. — فرعون فرمانی دیا فرعونی و حکومتی
این حدیث مصیب برادر رعد. براسی غیر موقی ایله «وما امره» دیکه بوباره فرعون ستم نفع
الو نسی میندارد. زیرا اولکده فرعون شخصی، انجیده و صغی نقد اولونشد. چون فرعون اسمی نادر
و نادره و فضل و فضل اید مستند در. بوند انجیده اولیسی بالخاصه فرعون اید دیک اولونمیش
انجیسی عوسید فرعون اید یعنی فرعون ستم اید رعد.

ابو حیان تفسیرنده دریک: فرعون، صغی معاد مکرر رعدی اید و دیور دی که عاقل
الهی بوئد. درجه اولیسنده وجهی کنی سلفه انعامت اید استقال اینکدر. بوند انجیده فرعون
اید رسیده با کلمه فالی اید. و النازعات سوره ستمه کجای اید. فرعون «انارکم الاعلی»
دیور. کنی فرعون بر بر قبول اینجور دی. اولک انجیده در دیک اید. صوابی، امرقه موقی و کجی
دوستیور، صوملا اند اید و اطمینان اتباع قید بر مقید اولایور. بوند کنی نقد نفایه، کنی نایه
دارد ستم کوره اید دیور. نه اید بر همه اید اولور. بلکه کنی کنی اصالة و عا الاصله حاکم
عبد دیور، اولک ماد دنده ملأ و اولک آتیه ستمه قومی ده بولا اتباع اید دیور دی. ایسته بوند مقید
حاکمی حساب الیه ده اصالت و مطلقیت اید بولار. «فرعون اید» اصله اولور. بوند اولر ایسه
رسید اولر می یعنی بر بهر. زیرا مقدرات است و می داخل اولر یعنی عاقله بوند کلمات اید ایسه همه
فانور بر مقید دیا جمیع اید اید ایسه دیکسجه کجی است. در. بوند ایله فرعون می کنی
همه موقی دوستیور، بر همه اید اولر ده حرکت ایست ایست زده کنی اید و داره ستم عینه همه
اولور بونی توکم اید. کنی اید همه وضع ایست و همه فانور می تفسیر و تبدل ایست، غیره ستم، شریف
ای یکنوز، کوتوبه ای دیکه فالقار، الیه آتیه دیکه صوم دیور عاقله ایست و نهایت کم کنی
هم تفسیر با ناز. نه کیم بونی توکم بوبور دیور:

[يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ] نبات کونی نونه اولنه در [فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ]

برده با قاری که کند بجز صودی آتش کونو رسد. [وَيْبَسَ الْوَرْدُ الْمَوْرُودُ] در فنا در در
 او مورد - توه نه کونو مورد او در سیله آتش! ... میزد صوبه عارت سوز درید. بجز صودی
 ای صوبه کیدیر. آتش به بوند صد [۱] آتش فرموده ایدیک عاقبتی جلد سوز در. در فرموده بهدی
 برید به بخند. موسای با قمار پرده عاقبتی برید فنا اولاده بر فرموده مرید باع ایدیر. [وَاتَّبِعُوا
 فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ] در صورتی هم بر نیاده هم ده نبات کوننده بر لغت بنوعی
 بنیدیر - فرموده بنیدیدیک جزا سزای اولمه ادرده و اما لغت ایدر تعقیب ادریدیر. [يَبْسُ
 الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ] زنا زنده در در فرد - نه کونو اعانه در بر با سیله اعانه یعنی لغت دیانه کونو
 جائزه در بر جائزه. یعنی فرموده بعدی اولانک بخشی اولاده بر لغت بخشی.
 زنده، اصلنده دایانسیه دید بر با سیله افانه ایدیه شید. مثلا اکرک درک الله در در ولا
 که جهنم در در لغت زنده بنیدر ادرودسی نهیم ایدر نبات یعنی بر اسفاره در.

یا محمد!

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقِصُهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ وَحَصِيدٌ • وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ
 وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
 شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ • وَمَا زَادُهُمْ غَيْرَ تَتَابَعٍ • وَكَذَلِكَ أَخَذَرَبَّكَ
 إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِذَا أَخَذَهُ الْيَمُّ شَدِيدٌ • إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِمَنْ
 خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَلِكَ يَوْمٌ مُجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ • وَمَا
 نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مُعَدَّدٍ • يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلُمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ
 وَسَعِيدٌ • فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ • خَالِدِينَ فِيهَا
 مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ • وَأَمَّا
 الَّذِينَ سَعِدُوا فِي الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ

رَبُّكَ عَطَاءٌ غَيْرٌ مَجْدُودٍ • فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ مَا يَعْبُدُونَ
إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمُفَوِّضُكُمْ نَفْسِيكُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ^۴ •

مال شریفی

ایسته بر، در بندگی هم خبر نزنه . سلا اونی فقه اولاد ره نقل ابرو برن : او زنده در راه دار
بجمله دار • بزادنه ظلم اجمود و لکنه کنه برینه ظلم ابرو برده الهام برینده طایر نوری معبوداری
ربطه اونی طریقی دقت کنه برینه هیچ بر فائزه دردی و خشاری آری مقدمه باسقه هیچ برینده یار امانی
• دایسته ربک در بندگی ظلم ابرو برکنه چار یغنی دقت بویه چار یار ، چونکه اوندک خواهنده می میوه
الیم ، میوه شکریدر • او حالده بونده آفت غذا بنده نور فائز اجمود محققه بر عسرت دار در ، او
اوله بر کنوز که اوندک اجمود انشد طویله جوه ، هم او ابرو بر کنوز که مطلقه کور در جگر • و بزادنی
انجمه صابلی بر اهل اجمود ناخبر ابرو برن • او کور جکی کور هیچ بر نفس ، تکلم ابره زن ، انجمه اوندک
ازینله باسقه ، آینه کمی بر بخت کمی سعود • اجمود بر بخت اولانز آتشد در ، او داره او زنده او به
بر صولوسه و صیقلیسه دار در که • او ز او داره سادات داره طور دجه محمد ادر جعفر ، انجمه ربک
دیگر کی دست باسقه ، چونکه ربک فعال مایه در • او سعود اولانز جفته در ، ربک دیگرمی مدینه
باسقه سادات داره طور دجه او ز او داره محمد فار جعفر ، بر عطا که کسیده میوه • او حالده صافیه
سوزن عبادت ایدند زنده شبهه به دوشمه باسقه دکل آنا ربک عبادت کی عبادت ابرو برن ، بزده البت
کنه برینه نایم و نسیب دینی دیر برن •

[ذَلِكَ] ایسته بونز — بالاده ذکر ادرند [مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى] مهم برین
خبر نزن [نَقَصَهُ عَلَيْكَ] که اونی سلا فقه اولاد ره نقل ابرو برن — بنی مسوای اتوب

نوم نعلك، عمارك، ثورك، نوم لولك، مینك، زغونك و سوا زغونك عا بنكرن كی هوره الیم
هوره نور بنكر.

[ذَلِك] او - آفره عذابك ارد منی نبات كونی [یَوْمَ مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ]
ادیر بكوند كه بوتوه انكر ادا طوبیانه جه - من ادر جه [وَ ذَلِكَ یَوْمٌ مَّشْهُودٌ] او -
طوبیانه كونی - ادیر بكوند كه محقه كورد جه - یعنی اوله امهالی بوند - مظهره ادر جه و كس
طوبیانه اونی شاهد اید بكد - باغور اكوند هرسنه سرات اید جه، هوره شاهد بوند جه،
هونك بوتوه بر كون خلقی ادر اید شاهد ادر جه، بوتوه دید، الله، آیانند عملدیه سرات اید بكد،
برایبخی معاصی سهر، سهر فیه محققه كه اكثر فسیقه بونی زیج ایتمدور.

[وَمَا تُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مُّعَدَّدٍ] ویز اونی آنجه بر اعل معدود تاخیر ایدورن -
یعنی ناستهی تاخیر ایتمدورن، آنجه ناستهی بر سته قدر تاخیر و تاخیر ایدورن. و نباتك عمر و ناستهی
درام ایتمدور. ادر داننده عابلی، ناستهی، آنجه بر سته عبارتور. بكوند اولوب نبات بود جه ادرت
آفره طوبیانه جه. اوند ایجه ادریات كونی آنجه بر سته موكره مظهره كورد جه، سهر ادر بكد.
ناستهی تاخیر ایتمدور.

[یَوْمَ یَأْتِ] اكوند كه كبر [لَا تَكَلِّمْ نَفْسًا] کیم سوز سوزید [إِلَّا بِأَمْرٍ]
مكدر اوند از بند ادر - یعنی الله از بند سوزید جه اولان سننا " لَا یَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مِمَّا أذن لَهُ الرَّحْمَنُ
(عم). " تاخیر بوازمده لوموقفه دكر. " والرسول. ده " هذایوم لا ینطقون ولا یؤذن
لهم فیه تذكرون، بوبور و لرینی اوزره بكوند ادیر بر موقفی ده داره كه بوتوه نفقه لومزور. بر
امتداز ایجه بوازمده دیرین [فَمِنْهُمْ شَقِیٌّ وَ سَعِیْدٌ] بنامیه کیمی شقی کیمی سعیدور. - بر مسمی
برجت بر مسمی بنسارور. هیچ سوزید بندید برجت، سفید، سوزده مازونده اولان بنسارور.

[فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا] ایدونشی ادرن [فِی النَّارِ] آنده درر. [لَھُمْ فِیْهَا
زَفِیْرٌ وَ شَھِیقٌ] ادر ایجه ادراده هیچ كورد ادر بر زفیر و شہیق دارور. - البا املدومده

زیر نفس الهی، شایسته و برتر. فقط اصل گفته زبیر، صولونی از زوره از زاری یا بجای دیگر که چگونه
 لیثاری و برتر که در دلی و خشنود که به رک حالید، کوکس کیرید بقید انور. شایسته ده افتد که
 بصیقه مقد که فضل تأیید نشأت اید. و هو عبقدن آفتاسی اید اولو. بوزید با بقدره اشک
 آید مانسک اوله زبیر، آفرینه سسایه دیند که بری ارجال بری افرامید. هالی عجب الله زبیر و شایسته
 عا العار نفس الوب در بر دکل، افتد ابلی برسل نفس در بر بالور. برده زبیر و شایسته کی تویند که
 و نهایی ایچونز که شود دیک اولو. جمیع بر صولونه و بر بر الوری، صولور که کوکس کیرید بصیقه ماری
 دارد که کور دسه شی و کدر. مسند نقل اولنا به مضای کوره زبیر، لیب جهنم ارتقا عید. جهنم تو
 نابار رب بکره جهنم دایمید کیر قیر لایوب آید صیه کبی نام جهنم ان بکسک طیفه سنه و در رب جهنم آید
 در سحر وقت سحر او بر بر مایه جلد که در حال کربسه لری در اسفند آید بر بویه جلد و بوی کلا ادا
 از بخر جواهنها اعیاد و اینها «قول الیهد». بنامی ناه جهنم کو بر رب نابار سبب ارتقا لری زبیر،
 انما لری شایسته.

آنسه ایچنده بر لبه عجب ابوب فرور مقدر. [خالدین فیهما] جلدی ادر ادر خند اولو
 [ما دامت السموات و الارض] سادات دارمه دانم اولو عید - بر بیدره بر بویست شایسته
 بر قی، بنامی بر بر بر نفوسه کی ابری قدره منافی و عید کبی مسهر بعضی ساخته دارد. و ما دامت
 السموات و الارض، بقیدیک لایه عربده. ما اقامه شیر، ملاح کوکب. ما اختلف الليل والنهار،
 ما طما البحر، و سائر کبی تأیید کینا ادر لینی بیانید هو ادره سهرت بولند. لکنه به صورتی تأیید ابریت
 اولی احتمال بر فرض اید سسه اوله جفنده بوند منافی کس به مکی جاد نذر. حال بکره بر آید
 اهل سدورن غایب کلا جهنم اولو در قیامت کونند. و بوی عقیب اید جهنم اولو احوال آفریده عیث اید
 ادر لینی ایچونه بر ادر کی سادات دارمه مرار دینانده دکل «یوم تبدل الارض غیر الارض و السموات
 و برزوا اله الواحد القهار» مضمونی از زوره آفریند سادات دارفی ادر لینی دیک ظاهر. بوند اید دینار کی
 کبی سدور بر املی ادر لایوب دایم ناستهی ادر بوند دینار علیه بوقید بر تأیید عرفی دکل بر تأیید حقیقی افاده

آید بکنده سببه بودند. نه کیم بوزنه موکره کی آئند «عطاء غیر مجذوذ» قیدیم بود در این غیر منافی
اول یعنی نصیر ده ایستد. برده اید عباس مقدر زنه مقولور که سادات دارنده آخرته مأخذ لفظی از
نورده را بدید جلد. و بنا بر معنی عرسل نورنه ابرار ام اول مقدر.

فقط برنا منافی در ام و ضرور. الله تعالی از نه حکم و نصرتی مکمله اولیه صوره
و موجب ذاتی ابر واجب بر در ام طبعی ترهم اولو غایب اجموده بود بطور که:

[إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ] آنچه ربک در یکی وقت سننا - با خود ربک در یکدن
باشه. شاید در بر در ام ایستد، بخند اولید، آتشه نلایاند و بارها باشه صورتی تعذیب
ایده یک اولو بولنه بیلید. [إِنَّ رَبَّكَ فَكَالْمَالِ يُرِيدُ] زیرا میخواهد که ربک. فعلا بیلید. در
- نه در بر بایار. در بر در ام و ضرور فعل ایستد و با او زید و شایقی کر، در بر در ام و
بر طبقه سنده طومار زده طبقه طبعیه و یا آتشه زهریره نقل ایستد و درها باشه در لو جندیه مقار
جنته نور. مسودایر. در بر در بر منی از جهت باشه ادنی یا کند کند یسی بیلید. آنچه صورت عمویه ده
بیلید بود که عالم از نه نامتناهی در منی و در سنج ارباب مقادیر آتشه ضروری در بر. در بر
بمقدور مقدره سننا شستی ده اول بدید جلد که بویکند نه بکشد ده عملیه اول بیلید. در حدیث
دارد اول ریفه کوره جندیه عصاة مؤمنین مخصوص اولاده طبعی بر زمانه خوب بوساله مقدر.

[وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا] مسود اولو از ایه [فِي الْجَنَّةِ] جنته در. - ایه که
[خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ] سادات دارنده دائم اولو جنته - یعنی الی غیر الزمان
- جلدی ادر ادر بخند اولو در [إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ] آنچه ربک در یکی وقت سننا - و یا
ربک در یکدن باشه. یعنی در ام و ضرور. و موجب ذاتی ابر واجب و طبعی دکن الهی مستبد در.
الله در بر بود اولیه بیلید. و یا بوجنت عالمی بوختایند در امی درنده الهی در یکی بقی وقت
جنته بولونمای بیلید. نه کیم عصاة مؤمنین طومار زده جنته کیریه جلد. برای مسود اولو بیلید
جندیه نار مقدر. و یا بوجنت سادات باشه الله تعالی از نه مخصوصه در یکی درها بویلید سادات از اوله

نه نیم بر قسم بخیار بر بسته دهامیری بوسه درک « رضوان من الله اکبر » « وجوه یومئذ ناضرة
 الی ربها ناظرة » سرینه نظر اوله مقدر در . فقط بر استنایا بر بسته بر تاهی و انقطاع اوله بسته کیم
 توهم اوله غایبه [عطاء غیر مجذوذ] اوله بر عطاء اوله دره که کسب - دیناره کی کیم بر اصل معنی
 اوله محدود و متناهی دهنه ، لا ینقطع درام ایدیه بر عطاء . بوقید ، یا « فی الجنة خالدين فیها » ده حال دیا
 « ماشاء ربک » ده تمیز در . جنک مال اوله یعنی تقدیر ده نعیم جنک عدم انقطاع عنده صریح در . نه نیم
 « اکملها اثم وظلها » قول کریمی ده برفی میوردر . تمیز اوله یعنی تقدیر ده ایدیه جنک نوقده اوله و مستقی
 بر صورت مشیت الهیه نعیم ایدیه نعیم رضوانک عدم انقطاع عنده بالنامه صریح و معنی زمانه جنک عدم تناهیته
 اشارت اوله . زیرا بوضه اکمله شیکه آفریده بهر حال برید لا ینقطع بر عطاء دردر . او حاله بر مقابل
 منقطع اوله در دهنه ایدیه بر غیر منقطع بر عطایه عالم آفریده کنه بدینک لا یتناهی دایدی الی الی انفسا
 ایدیه . بر ایدیه جتنی محبط اوله آفریده سمادات و ارضه الی غیر النهایه درامی دیمک اوله . بنا بر ایدیه « عطاء
 غیر مجذوذ » اشارت « مادامت السموات والارض » ایدیه یعنی تقدیر ایدیه . او حاله آیدیه که
 « مادامت السموات والارض » قید بدینک ده الی غیر النهایه دیمک اوله یعنی اکمله شیکه بر محسوم تصور ده کی
 « ابد » قید در ده بوضه ظاهر در . بنا بر ایدیه عدم انقطاع قید بدینک یعنی آیدیه تصدیق ایدیه سنده فواید
 بر تقدیر بدینک ثواب ایدیه ، نفقه عذاب عمومیند منقطع اوله مقدر . فله یتحرر فواید دهنه . دلائل بر درج بالا
 نفس اوله نه تصور در بوضه رتبه که دهنه اوله بر تمیز اکمله شیکه سوره ده با سده فرزند کیدیه دهنه « من کان
 یرید الحیوة الدنیا وزینتها » فسمنه اوله در اهل معدود اوله دیناره نصیبی نه ایدیه اوله تماماً ایدیه در
 صکره ده « لیس لهم فی الاخرة الا النار » کدیریه آیدیه با سده بر سنی قاله . بوی ایدیه بر بسته در
 بر دره مقابل « ان الذین امنوا و عملوا الصالحات و اجتنبوا الی ربهم » فسمنه اوله در ده « اصحاب الجنة هم
 فیها خالدون » در در . بوی ایدیه با سده و بخیار در در : ایدیه ایدیه فرزند آیدیه کی فرزند بر دره بوی در در
 بر دره شقیدن فرزند و فرزند و فرزند با سده عونه سی کیم ، سعید در ده انبیا سی و صدیقی کیم که ایدیه فرزند ایدیه
 کدیریه در در که عذاب و ثوابی اوله بسته عموماً فرزند . شقیدن رؤسائه الله تعالی که جهنم ایدیه

صورت مخصوصه ده بر استخوان اید در سینه اولی اید بر عذاب دارد که بوند دهشت آویخته اید علیه
افزاره و احساس اید بر من . بنامید بوزن عاالموم بر بخندده دها بر بخنددر . مسعد درک بر ستاری ده
الله تعالی که اصل جنت بخندده صورت مخصوصه ده بر استخوان اید در سینه اولی اید بر سعادت دارد که «ما
لا عین رأت ولا اذن سمعت ولا خطر علی قلب بشر» اولاده بر سعادته جنت بقیر و بآزادگی . بر آید
بوزن نمند . استغفرک فوفده محمه فضل ربانی اولاده بر عطا غیر محذوز در . بنامید بر اولاده اولاده اولاده
بخنددرک بخنددر .

سودا فید که در فید . استقامت که بر عابد معلوم الیخه باحمد ! [فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ
مِمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءِ] از من سوزن : سوزناریه که سوزن سوزن فایده فرد سوزناریه هم بر سوزن
اولاده . صی بر سوزن . [مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ] بوزن اول
آثار واصل فایده بر سوزن بر سوزن بر سوزن . یعنی بالاده بایه اولاده فایده بر سوزن . فها اغت
عنهم الهتهم التي يدعون من دون الله من شيء الخ ... نملو فید بوزن سوزن فایده بر سوزن
باشق بر فایده بر سوزن بر سوزن بر سوزن . [وَإِنَّا لَمَوْفُوهُمْ نَصِيبُهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ]
دالیه بر بوزن فید بر سوزن اولاده بر سوزن بر سوزن . یعنی اید بر سوزن بر سوزن بر سوزن
فید بر سوزن . سوزن بر سوزن بر سوزن بر سوزن .

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفَعَضَ
بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ • وَإِن كَلَّمْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ
يَمَّا يَعْبُدُونَ خَيْرٌ • فَاسْتَقَرُّوا كَمَا أُمِرْتُمْ وَمِنْ تَابِ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ • وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَمَا تَقْتُلُوا نَارًا وَمَالُكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ • وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفَا مِنْ أَلَدِ إِنْ الْحَسَنَاتِ
يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرِي لِلذَّاكِرِينَ • وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَضْمَعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ •

مال شریفی

فهم ارسوده که سوسایه کتابی در دیک ده اوده اختلاص ایرلد ، بر بکده بر کله سیه ایتمه اوده
ایک البه ارا رنده حکم دیریمه بیتندی ، دله مالده ادر بونده خوشقوی برنگ ایتمه درر •
و حقیقت لهری ادر نیمه لرر که لایر بک کنه بریه عملدنی غایب اوده یجکده . هوندار ، لهره یایور
چندر • اوندک ایتمه ادر اوندیک کبی در غریبه ات : سه دیر ابرکده توبه ایدده آسیرق کوییه
هوندار لهره یایور سز بهیور • و لکم ایزه بل ایتمه بک که سزه آتسه طوفونر والله به باشقه
دیر بیزه بوته . موکره تور تور باز سز • هم غازه قبل کوز رزق طرفنده ایتمه دیکچندک
کوز رزه باقیه ساعلمده ، هوندر صنت ، مسای کیده ریر ، بوادرکی اولارده بر اودودر • و صبر
ات زیر الله محسندک ابرنی غایب ایتم •

[وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ] فهم ارسوده که سوسایه دخی کتاب در دیک ده اوده
اختلاص ایرلد - یعنی سوسایه ایتمه یا محمد ! بالکده دله دریمه قرآنه فارسی اختلاص جیفایه یایور ، بلای
یایه اوندنیم اوده فرعون غلبه ایبه سوسایه ده کتاب در لری زمانه اتی اولارده غایب ایل طرفنده اختلاص
جیفایمیرد . حال بوکه سوسایه تور اندک نزدی فرعونک دعونه سز طرفنده دخی ارا بیک خدمتده صوره
اوندی . بو صوره دخی اسرائیل تور اتیه اول بیزدی کورسه و سوسایک سالتی قبول ایتمه اولارده مالده
تورات نازل ادر نیمه صیسی در حال ایمانه ایدو بر دیرده اوندک الله ده اولوب اولار لینه اختلاص ایدیر کیمی
ایمانه ایدی کیمی ایتمده ده نه لارلدی (سوره اعراف و بقره بهانه) . سوسایه اولار کتاب نازل اولور
بازیمه دیر دیک قرآنه حقیقه قولکده بر قیلمدیک " برکت ایدیر یسیر یا و یا بار برک عسیر یا " دخی
سه ادر در دیر بیک " دیه کفر ایدره اختلاص جیفایارینه الهیت دیرر . [وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ

در نگاه اول بقد. اولی اجمعه سه، مخالف ذلک لافنه باقمه، اولی الله برآمده که در ماز مؤنذله
 شکر اولی عفا و اعمال منقول و ظائف عامه ده، درک الحاقه و ظائف بنوده اولی حسیله منجمه
 نزم ایسه و ظائف مخصوصه ده، امر اولی بقد کبی کالیه بر استقامت بایه و بنا بر عیبه سوره مذک باشد
 « ولعلک تارک بعض ما یوحی الیک وضائق به صدرک » الایه. کیدی اوزره و می اولی نه قدر
 آغیز اولی سوره اولی نه بلیغی، نه اجرانی هیچ بر شکل فارسیسته نیک آید یوب امر اولی بقد کبی در سوره و نیک
 ابصاره در امات.

ابو عباس میگوید که: جمیع قرآن اجمعه رسول الله بر آورده اند و آنچه بر آت نازل اولی است. و اولی
 اجمعه که علیه الصلوة والسلام « شیبتهی هود و اخواتها = هود و امالی بنی قریه جالدند » و بعضی
 در آورده « شیبتهی سوره هود » میگوید. الله. دیک که حق رسول اجمعه استقامت به با تقبول
 اولی بقی کبی هر خصوصه کمال استقامت قدر بیک در مقام دادند قدر زیر هیچ بر آورده. و بعضی
 بر غایه اولی سوره اولی در صلوات الله علیه بولی و ایوه استقامت اولی در برابر اولی هر آورده و اجمعه اولی
 نقیض استقامتی نقیضه اجمعه زور، ثانیاً مختلف نفقارک علامه سنده صید یوب ده حار صید آمده و درین
 اولی نقطه بر آورده و در آن، ثالثاً اصل اولی قدر صکره عیبه استقامت هیچ اکیده در دوام و نبات
 ایسه بیک بسبب زور در. به لفظ استوفی اعتراف اجمعی بیک بر آورده رسول الله بنی قریه جالدند
 دید بیک جمله قدر زور جمله جهت از استقامت اصل کذبینه نقلیه ایسه قسمنه زیاده اتمه نقلیه ایسه
 قسید. زیرا بویور و بویور که:

[وَمَنْ تَابَ مَعَكَ] سطر برابر نوبه ای زورده - یعنی شکره نوبه ای در رب ده ایمانده
 استقامت ایسه رک میبندد بولانه، سنامه اولی هر کیده سنده کبی مستقیم اولی سوره [وَلَا تَطْغَوْا]
 و از مایه - یعنی الله نقیضه اجمعی حدود در عیقایه، استقامت حدود در اعتراف ایوب ده
 از او و یا نفی صایمیه، آسیر کنیویه او سنده [إِنَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا] میگوید -
 ربک - بنوده بایا جفند و بصیر در. - اولی کور. مافات و یا مجازات ایسه.

[وَلَا تَرْكَنُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا] واهم ایستدلالند که نه ایمیدیک - یمن
 هر هائی بر ظلم ، بر هفت لویه یا ایستدلالند ، یا اندکمه ، راهنه ایستد سوبه در سوبه میل بر ایمیدیک
 [فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ] که نه نه طرند - [وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ]
 الهه نه باقیه دیریزد - یمن - [ثُمَّ لَا تُنْصَرُونَ] موره ، موره ارلازند - الهه
 نه نه نائل ارلاز ، دونه همه نه نه کنیز قورنار بازند .

[وَأَقِمِ الصَّلَاةَ] وصال افاریت - نماز یمنه [طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفَا
 مِنْ أَيْلٍ] کوزوزک ایکی طرفه کجورده زلفه دره - یمن کوزوزک باشیجه موره ساعتدیک
 ایستد و کجورده کوزوزک یا ایستد ساعتد .

زلف ، زلفه نه معنی و عریده معنی افلی اوج اولدینی ایچیه بونظه ایسی کوزوزک طرفه
 اوجیه کجورده اولمه اوزره نام به وقت نماز ار ایستد اولدینی ظاهره - کوزوزک نماز زلفه
 فرامنده مهر سنده صباح نماز کج نماز نه موره اولدینی نظر طرفی النهارده راد اولمه
 دایند زلفه ایس ده آقام ، یا سو ، صباح اولمه لازم عیدکه « اقم الصلوة لدلوك الشمس
 الى غسق الليل وقران الفجر ان قران الفجر كان مشهودا » ده بویدر . بو صورت اولمه دایند طرفی
 نسیه نه دهی سوره : صباح کوزوزک کوکی ، کوزوزک طوعنه زلفه نه ده کوزوزک ، زلفه
 موره اولمه دایند ده غروب نه نه موره نه بار نه موره اولمه طرفیه - زلفه کوزوزک
 صباح ، اولمه ، ایستد اولمه اوزره باشیجه اوج طرفی داردر . نه کیم دیر بر آید « اطراف النهار
 بوردشد . صباح نماز کوزوزک ده غروب اولدینی جمله صباح و آقام « زلفه ایس » ده دخل
 اولدینی کوزوزک نمازیه ایکی طرف فلسه اولور . یا فیه عم الاطرافه طرفی النهار تعبیه کوزوزک ایکی
 اوجیه دیاورنه سنده ایکی یانی مسانه ظاهر و خوار رسمی فخریه معبد اولدینی ایچیه اکثر معما بوند
 « فصبح بحمد ربك قبل طلوع الشمس وقبل غروبها » مسانه اولره صباح دایند ایسی لازم کوزوزک
 قائل اولددر . لکه بو صورت باقیه آیدره مصرح اولره اولمه بو آیده ذکر ایستد مسه اولور .

صاحب کشف کبی بر هر طرف ده ، بر طرفی ز دالیه اولی ، بر طرفی ده ز دالیه موکروه می یعنی عند و می مفسانه
 عمل می کند که طرف اولی صبح نماز ، طرف ثانیسه او دو دایندی نماز کرد اولی او زده طرفی النهار
 اوج نماز برلونه اولی . بر صورتی طرفی النهار روبرو برآینده کی اطراف النهاری تقسمه اید . و صبح نماز
 اولی بری اولی . و بنا بر عید کونوزک یکی طرفی اوج نماز برلونه « زلفانه الیل » جمیع دینی لایق اوج
 نمازک زلفانی ایجاب آید یکده فرجه نمازک بسه دین آتی اولی اقتضا اید که بوند بر پیغمبر مقده « ومن
 الیل فتجد به نافله لك » موجب فضل اولی ده فرجه اولی تا تجد است مقده ده در نماز اولی اولی .
 نه یکم « ومن آتاء الیل فسبح و اطراف النهار » جمیع ده دین لایق آتی در تقسمه اید . سو قدر که بسه ، و جود
 اید قطعی ، التبی محمد ادرینی جهند در ، فرجه اعتقادی دین فرجه محلی ، بقدر آخر واجب اولی . فالتابع
 مطهر صورتی کونوزک یکی طرفی دین یکی زمانه صبح دایندی و صبح و اقسام بنادر اید سه ده
 برادره بر یکی طرفی تقابلی اولی ده زلفانه الیل ده اولی دینی ده ظاهر بر تقسمه قریبه سید طرفی النهار کونوزک
 یکی اوج دیا ادر سه دین یکی باقی دین اولی اوج عزمه با سید اوج صاحبده اطراف نماز ده یکی دین
 اولی بزجه با جود سابعه سه . کونوزک طرفی اوج یکی طرف او دو ، اید دین و یکده ده اوج زلفه :
 اقسام ، یا سو ، صبح نام سه وقت نماز که اوقات و جماعتی قلیل . اوقات ست ، جماعت واجب .
 محلی بر سه وقت نماز اوقات [اِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ] زیرا بر حقیقت که
 حسنات ، سیئات کیده بر - یعنی هر نماز بر سه در ، حسنات در اید که سیئات سابقه سینه سینه
 کیده ، بر محقق . بنا بر عید نماز ده در اید که اراده حسب البسیه انشراح الاثر غالی قاریه مقدر
 بعضی سیئات با بیسه اید ادر سینه سینه کیده . سه وقت نماز اراده واقع اولی کوهی که هر کفایت
 اولی . نه یکم بر حدیث شریفه ده وارد اید که « الصلوة الى الصلوة كفارة لما بينهما مما اجتنب
 الکبائر » نماز ، نماز در اولی که کفارتی ، ببار ده اجتناب آید که « بونده باقی » الصلوة تنهی
 عن الفحشاء والمنکر « ادر یکده نماز در اید که مع عموم سیئات فارسی صورتی اید ، بر صورتی
 نماز ببار ده اجتناب و سایر سببه ایسه ببار در سه ادر سه ذات و توبه بر سه ادر سه .

[ذَلِكَ] ادر - نماز، با خود «فاستقم» ارنده بورایه ندر اولاه خطاب [ذِكْرُ
 لِلنَّاسِ كَرِيمٍ] اصل ذکره بر تذکره در - یعنی عقلی باشد اولونه بر نموده در عقده - بو
 ایدره ارلر، نهید باقیذنه ندر سایه دند - ارلر «فاستقم كما امرت»، «واقم الصلوة»
 دید فاضله ندر ارلره رسول الله خطاب ایلسه، حال بوک معنی اعتبار ابر امر عموه بایلمد - نهیدره
 خطابیه «ولا تطفوا»، «ولا ترکوا الذين ظلموا» دید اینه توبه ایلشد - نهیدره دلفند که غیب
 اولاه فسلدره پیغمبر، مخاطب فوئولسه ده اینه ارنده سرات ایدرشد - محذور اولاه فسلدره نهیدر که
 پیغمبره خطابیه عدول ارنوب اینه کیلسه درونک پیغمبره آنچه اینه فوئولسه ضعیف بر تعلقی ادرین
 اکتلشد - جزو علم اصوله بیا ارنه یعنی ارنده بر فسلدره ضعیف، ارنه خطابیه و تومی ملحوظ فوئول
 اولسه فوئولدر - و تومی محتمل اربا به فعل، نهی ایلر - برونک ایچمه «لا تطفوا ولا ترکوا» نهیدرینک
 پیغمبره توبه ابریم یوب ده اینه خطاب ایلر سنده برونک پیغمبره فسلدره اصل ملحوظ و محتمل اولارینی ربنا توبه
 اره استقامت ارنیک استقامت درام ربانی تأسیه دیک ادرینی و فسلدره درام ربانیت
 دلفله بیلک امله و افعالی برونکینی بر افعاله داردر - دایسته پیغمبره «شیتنی سورة هود»
 دیرینه ده اینه برونک به پیغمبره اینه استقامت ایلر بر فسلدره ملحوظ اولاسید - «ذَلِكَ
 ذِكْرُ لِلنَّاسِ كَرِيمٍ» افعاله برونک ادریتات [وَأَصْبِرْ] و صبر ابر - بر ارلر
 ایفاسنده صادر ادر جفک آجید فاندله و فسلدره فاسی ندرت عبد ابریم بک [فَإِنَّ اللَّهَ
 لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ] جزو الله مسند ابریم ضایع اینه بر محقه - کور دیور که برونک
 سورة برونک آفرنده کی «واتبع ما یوحی الیک واصبر» اینه برده با صبر ده بولسی ادر
 بر تفصیل در وضعی ادرینی اکتلشد - برونک ادرینه ابریم سابقه اولاه عذاب استقامت سیدر ففیف
 اولره ده اینه توبه در رسول الله تسلیم ساقنده بویور که :

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةَ يَهُوَى عَنْ فَسَادٍ

فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ ۚ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ • وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ • وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً ۚ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ تَخْلَفُونَ • إِلَّا مِنْ رَجَعِ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا مَلَكِينَ جَهَنَّمَ مِنَ الْإِنْسَانِ أَلْفًا • أَجْمَعِينَ •

مال شریفی

سودی سزده اولای فرودنه بقیه صابری بر بوز نه فسادده نهی ایره اوله لردن ؛ کله اوزر نهی ایره
 ایرد بر دهر بر یک از کیمه لردنه بقیه بوه ، ازلیم ایلکه بولندایه شیار بکوردن فاضله لردنه دهر بر
 دهر بر بوم ایلر • بیک ره اولکلندی الهی صمد ایله فلیک صمد ایله بیک دهر با • هم
 بیک دهر بر یو الب بوزنه اولای بر یک است یایاردی ، حال بود امتنان ایرد بر لوره بقدر •
 آنچه ربطه یسیر یاریغا دهر بر کیمه رستنا داونک ایموز که اوزر نهی ایرد بر بیک سوه کوی تمام
 اوردی ، عهده دسوه جهانی جلد ده دانسده نهی تمام طور بر جهم •

[فَلَوْ لَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةَ يَهُوَىٰ عَنْ الْفَكَادِ فِي الْأَرْضِ]

سودی سزده اولای فرودنه بقیه صابری بر بوز نه فسادده نهی ایره بقیه صابری بولونه ایرد – یعنی موسوی عیسی
 کوی اسکی دینده منسوب اولان فرودنه بقایه خدمت ایرد ، دیندار ، غیره یارار ، فقیهه جمعی بولونه ایرد
 ارضه فسادده مانع اوله لردی ... [إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ] کله عیدنه نجات دهر بر
 بیک از کیمه لردنه بقیه بوه [وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ] ظلم ایرغایه – یعنی اولیت یاری
 دیکه یوب بافضل فسادده ربانجهی زده ایرد که دهر نهی ظلم انیمه ، صمد بر نهی سب اولسه دهر بر

[مَا أَتَوْا فِيهِ] رفاه ابر زنده اندیشه در دستگیر [وَكَاثِبُوا حُجْرَيْنِ] و صاحب بزم ابر در بر.
 - البته خدا صدق اولاده اقوامك خدا در به سبب بر آید: برسی بملکند خدا در به نهمی
 اید و ملک بر جماعت فاضل بر یوناناسی، دار بر یوناناسی، برسی در رفاهی بوزنك زنده
 و صفا در شکرنگی در بر صورت خلق با شده میفرست سبب اولاد.

[وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ] برتبه اهلای صمد -
 صالح و صمد مطر کبر - البته مملکت در به بظلم ابر صمد اینسبب بوزنك - یعنی بر مملکت
 کرک اراده اید و کرک ایدیه اهلای ظلم و ضار و بدانه در بر، صالح و صمد مطر کبر را بکه الله صمد
 ضاعت بر ظلم ابر او مملکتی صمد ابر بریدک احتمال برتر - الله کندی ظلم بکند نه در ابر نهمی کبی اهل
 صمد مطر ابر نهم ظلم اید ملک اولاد در بدانه بوزنك، در به با لک صالح اولاد با فی کف، صمد مطر
 شکر - الله، مملکت، اهلها مصلحون، صمد مطر اولاد در به در کرک بر ظلم ابر صمد
 البته احتمال برتر - صمد مطر، آنچه صمد مملکت، صمد مطر که تفصیل در به ظلم و ضار و بدانه
 الله سبب در به کف تفصیل در - نه کیم "انهمك وفي الصالحون" ایمز در صمد در کف
 صمد اولاد بر؟ "دیر رسول الله صمد سوال اید مکرده" نعم اذا كثرت الخبث = او فبث غلبه
 جوانی در - (سوره مائده ده) "يا ايها الذين امنوا عليكم انفسكم لا يضركم من ضل اذا
 اهديتكم" سوره انفال ده "واقفوا فانه لا نصيبين الذين ظلموا منكم خاصة" بانه بر اید
 بر تفصیل در سوره انفال کیم - فقط اراده "ومهلك القرى بظلم واهلها غافلون" اید
 بر تفصیل در سوره قصص ده "وما كان مهلك القرى حتى يبعث في امارسولا يتلوا عليهم اياتنا
 وما كان مهلك القرى الا واهلها ظالمون" کلمه که مملکت مغانی در صمد مغانی بیا ابر بوزنك
 بکسی در تفصیل در -

[وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ] بر تابه رب در بر اید [لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً] البته
 انزک صمدی برت با اید - "وما كان الناس الا امة واحدة" مغانی بر تابه صمدی بر تابه صمدی

بر جماعت ادرین کبی صکره ده دیر سه ایدی هسینی مقه هایت ایدر ، اسلاره اتفانه ایدریر ، افتدله امله
 اتمانه ، هس برکت ، اهل توحید بر جماعت بایاردی . [و] حال بود ایدر بایامیسه ده [لَا يَزَالُونَ
 مُخْتَلِفِينَ] افتدله ایدر ب دور دیریر . — دیمک هسینه برکت اولسی دیر برسه ، عمومه توحید
 راستقانی امر ایچده بار ایتدله امله بر اتمسه ده مختلف دوزخ ، داعیدر ، اراده لرله مقه مخالفت
 ایدر ب دور دیریر . [إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ] آنجه ربطک رحمة نظر قید ندری مستثنا — کربور ایتدله
 اتمنه ، مقه مخالفت ایدر ، توحید راستقامتدله ایتدله برکت اولور [وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ] اینه
 ایدر دیر که ادری غمه ایدی — یعنی افتدله ایدر برکت اولور ایدر که اوستناری غمه ایدی دیا
 برستنار دیر اوستی افتدله ایدر ایدر ، باخود هسایت مجموعی «لِلَّوْكَرِ اِيْكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا»
 ممکنه اتمانه مسابقه مخفیه اتمک و مخالف دواضه ابر اتمه ادره افتدله ایدر غمه ایدی [و] —
 بر صورت افتدله ایدر ب دور دیر مقفده [تَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ] ربطک سر کلمه تمام ادری : [الْأَمَلَةُ
 جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ] جند دانند : هسینه هسینی الله طوری بره هسینی . —
 سوره بقره ده «تلك الرسل» صحیفه نامه .

وَكَلَّا نَقْصُ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُنْثِي بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ
 فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ • وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
 أَعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَامِلُونَ • وَانظُرُوا إِنَّا مُنْظِرُونَ • وَلِلَّهِ
 غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ
 وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ •

مال شریفی

بغیر از خبری که قبلاً ثبت شده است که در لوسی سطح فضا در دره اقصا نور، بوسه
 سطح درون بر سطح و تذکر کرد • ایمان آورنده ده دی که: سز بریزد جایگاه ^{مستند}
 باید که در حاله بن جالبیورن • و کوزه بند که حاله بن کوزه بوزن • بنظر برابر که در
 یک غیبی الهی، از یک در جیبی از اجماع از نور، با کزاد عبارت است و از آنکه قبل، ربل
 بناید بنظر دره و یا بنظر غایب و کل •

[وَكَلَّا نَقْصُرُ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَشِئُ بِهِ فُؤَادَكَ] [طیاب رسیده
 - یعنی بنظر دره سطحی خبر دره - قبلاً از نظر ثبت شده است که در لوسی نقلی بوزن و یا در
 [وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ] بوزن - بوسه ده - ده کرد سطح - منور اعمالی اولیای
 صالحه [وَ] عبیه زمانه [مَوْعِظَةً وَذِكْرًا لِلْمُؤْمِنِينَ] مؤمنان بوزن
 دره • [وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ] ایمان آورنده ده دی که [اغْلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ]
 مانده، نورزده کرد - یا بنظر باید - بنی سن بوزن که بوزن ایمان آورنده - ایمان آورنده
 است و بنظر از آنکه باید بازم [إِنَّا عَامِلُونَ] در حاله بوزن - معنی تقدیر و بوزن
 که در نظر و افکار قبول کرده ایمان آورنده ایمان آورنده [وَأَنْتَظِرُوا] و کوزه بوزن - سوزنده
 فداک کرده دید ایمان آورنده که بوزن که بوزن که بوزن [إِنَّا مُنْتَظِرُونَ] در حاله بن
 کوزه دره بن - یعنی بوزن و عدلی و سن کی ایمان آورنده با سزده که کوزه عابد و بوزن
 ایمان آورنده که بوزن بن •

بر روی با هم [وَ] بنظر برابر [إِلَهُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ] سمات
 در مذ غیبی الهی مخصوص - یعنی صفات بوزن، که کوزه ماضی و ایمان غایب بوزن، ایمان
 و انظار بوزن ده الهی مخصوص - بوزن طبقات و جزئیاتی، معدن در بوزن، بوزن و غایب
 بوزن بوزن دره - از کزانی فارجه صبح بوزن - [وَالِيَهُ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ] دار، صبی

ایمده اوست ارجاع اولور . — شاهد و غایبه هیچ برابر بفرست که اوست را با غایبه ، مقصد بر مکتب
در هیچ مکتب اولیسه ، اوست اسناد اولونه ده ایکی کرده ایکی دست ایرد هیچ بلا مکتب اولان .
[فَاعْبُدْهُ] اوست ایمده اوست عبادت و عبودیت است [وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ] اوست توکل اوست . توکلنده
اوست مکتبی اوست تقویسه ایرد با اعتماد اوست . یعنی عبادت توکل ده غایبه بفرست . توکلنای باب
اوست طوت اوست توکل اول [وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ] رب عمده بزرگ هیچ بزرگ
غافل اوست . — کور دیور که سوره هود بر خوانده سوره بر اوست غایبه هیچ بر ناید و بزرگ
مور که کلا هیچ اولان سوره یوسف ده بر نمید بایستد .

سُورَةُ يُوسُفَ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ ثَلَاثُونَ آيَةً

بوسوره ، یوسف علیه السلام قصه ذکر اولانده بر سوره در که هجده مقدم نازل اولور ،
نمید در . بنا بوردی تفسیر نه ذکر اولانده کوره هجده هجده زمانده مکر ایمرینه راسته نازل اولنجه ده بخیر
آیدی — بوز اوله برور .

کلماتی — بیک بر بوز آتی .

حروفی — بر بیک بوز آنسه آتی .

فاصلوی — ا . ل ، د ، م ، ن و فرید .

سبب نزولی — روایت اولونور که بهود علمای مکه سر طریقه رؤسانه " بنی اسرائیل سبیل مصر
کیمیدی ، محمد صودک با قلم نه دیه ملک " دیه تفسیر ایتشد ، اوزر چورسه بوسور نازل اولور .
نه کیم " لقد کان فی یوسف و اخوته آیات للعالین " آئینه ، سائیه " تفسیر نه بوه اشارت واردر . محمده
نوله کوره ده سببی ، رسول الله فرستد بایه نفا ازاره طرایی عفت یوسف فار دشریند بایه نفا حسد وازی
دوره مقابل الله تعالی اکر ام و احسانی بیایه ایرتسیندر . سعبه ای وقاص رضی الله عنده نقل ایرتسیند کور

« قرآنه انزال اولدی ، اوز لرینه برزماه نلوت بوبوردی . » لوقفلت مینا = بزه فله اهلونک
دیر ، بارعلیه بونازل اولدی . »

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّاتِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ • اَنَا أَنزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ
• نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ مِمَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِنْ كُنْتَ
مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ •

مال شریفی

« الر » بوز ایته آیدیر . مطا ارمیه کتابک • بزادنی برزانه اولمه اوزره عرب
اولمه اییدرک ، کون که عقل ایدرک • مطا بوزانی دمی انمزله بز برقه اهلونک اهلونک
سک ایه موزیسی بونزه اول ییم جبرک بوزی •

[الر] الر — (سوره یونس باوه) « الف لام را » الله اعلم باقید ایچیده کلوب
افزوده حالقانه اوصاف موزی نه رالیدر ! [قُلْ] بوز — بو « الر » یعنی بوسوره
[آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ] ارمیه کتابک آیدیر . — مبییه ، سوره لهدوده دمی کیدی
اوزره « اباه ، بییه ، ابانه » ده اسم فاعل که لازم ده صدق ده اولور . لازمه بییه نفسنده
ظاهر بییه یعنی حد زانده نه اولدنی اچیه ، کندی بییه بیانه کندی بییه اولور . صدق بییه ده بییه
ایچی ، افحصا ایچی ، آیدر ایچی دیمک اولور . برده سانی غایت کونل ، مرادنی برینه کوره دیر
کبی اهلاید ، فیه دینی معنانه کیدر قرآن عظیم الشانه هدی ، نور ، فرقانه برنا جیم ، برنا یفصل

اولین کجی که در مسامیر بر کتاب سیندرده .

اولا . بقره لغای عربی و حتی بقره انس و جنی اعجاز حقیقیه مد عنداه نازل اولسه بر کتاب
اولین کندنه باسقه یح بر دیو محتاج اولیه همه صورته بالذات کنی موجب ریتل انبائه کافی بر کتابه .
لا شرقیه ولا غربیه یکادزیتها یعنی ولولهم تمسه نار . مذاقچه بوزانه بیه . بالجزیه ثابت . لایب فی
بر مجزه در . ثانیاً اعظام و شریح . ففای ملک ملکوت . اجبار غیبیه . فصلیاضیه کجی اصول و صرف و ینیه
بیانه ایله بر کتابه . ثالثاً عقی باعده . غیره سدره . طوفان اکریده . کوزلی میر کندنه ایراد ایت
بر کتابه . رابعاً لسانک قوت بیانی . همه افاده سی اعتبار برده غایت یار لاله بر کتابه که بوند اوج
سبی دارد . پنجیمی . سانی عربیه . عربی ایله عربی بهاسنده کی جبارت و غایت {۱} کما تنده کی
اعتدال دوست . اشتقاقده کی اصالت و اقصاء و تنوع . کنایاتده تذکیر و تائید و سائر کجی اعجاز
ایمینه و ضوم خدمت ایدر فرموده دقیقه . اودانده کی قابلیت انجمان و کثرت فرائد و عمالمفوض ترکیب
و اعراضه کی اینجملک دوجوه التماز حسیله افاده رام موضوع سندر ایمینه ال قوتی بر دایره بیانده .
ایفیمی . قرآنه بوسانک ال ایچیه . ال کوزل . ال نماز لایم لری اوزرینه نازل اولده .

عربی . عربی سرب . عرب ده عربینک اسم جمعی اولرینی کجی برده تفسیر الی حیسانده افطار اولرینی
اوزره «عربیه» اسمی وارد که اسماعیل به ابراهیم علیهما السلام دیاری نامه داری دیکر . نه کیم سار :

و عربیه ارض ما یحل حواصها

من الناس الا اللوذعی الحمال

دیر رسول الله کدی فتنی آملاتسه و ضرورت و زنده ایموه «عرب» نامی ساکنه قلمده . بوند ده نیمی
عربیه . بنا عربه قرآنک عربی اولسی ابتداء بولار . نسبت ایدر بیلر که عرب دیارینک لفته منسوب دیلک الود .
ایفیمی و ال قرنیسی ده نفلم قرآنه . لسانه عربی یه ایدر یوکسک بر فقاقت و حدود دیرسه . ایدر بیلر اینجونه
ایضاً ایدر سدر که طوفانیه طوفانی بر صیه فطری اولده بوبیلع اسلوب بیانه . لغای عربی اعجازده باسکی باسقه بر
اولده . اینیه قرآنک لسانه بیانده بوی دوجوه ایدر مضاعف بر قوت و معنی بر صیه نماز بر صیه مسامیره

بر کتاب ببیند. برخی معنی بود در برخی معنای ده مستند میسرده بود و دانسته و زانکه ارساق نماز هسنده
برخی تشبیه ایسه بر معنای مخصوصه. که بوداده برخی معنی ثبت اولونجه اجمیره معادله به جیل رضی الله عنه
بودی اولدنی اولدنه با فایده بود در برخی معنای اشارت اولدند. ویک که «تلك آیات الكتاب الحکیم»
اولده سورده بونس و «کتاب حکمت آیاته ثم فصلت من لدن حکیم خبیر» اولده سورده صورده زانکه ممکن
وصفیه دهان زیاده عسلوه رار اولده آیندنه اولدنی کبی علم تأویل احادیث ابو احمد کونک صورت نبینه ده کونک
برمال دیره جلع اولده دوز کبی حسیه ازلی لخم لزمده بر رزایم با سؤایه سورده بونس ده زانکه دهان زیاده
حسیه بیاه وصفیه عسلوه رار اولده آیندنه. اولده اجمیره بودور بودور که

[إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا] حقیقه بزانی عربی بزانه اولدنده زان ابرک — یعنی
بالک معنای ده عربی اولده نفید برکنده مقدور اولدنده ایند برون [لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ]
که تفکر ایدر کن — ای اهل یسکن دیا عقلمند استعمال ایدر کنده سمدو اعطاردنه معنی اولدنه بونس
الله ده اولدنی بلسکن [۱].

یا محمد [لَخِّنْ نَقْصُ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ]
بوزانی سلا دهی ایند زله الک کوزل قصه دیا قصه ای الک کوزل سلا بز نقل ایدر بونس — یعنی بوسوره
امسه القصصه. قصه بوسف «لقد کان فی بوسف واخوته آیات للسلطین» مخلوقه مد دانده میوه
یک کوزل بر قصه اولدنی کبی بوند الک کوزل بیانی ده بوسوره ده بوزانه ده بیج بر کتابه بیج بر
بوقصه بوزله کوزل بر صورته نقل دیاه ایدر سده. عربی بزانه اولدنده انزال اولدنه اولدنه سبیل
آیندنه برشم اولده بوسوره ده سلا زانه جمیل یعنی نظم و معنای برکنده مقدور اولدنده دهی ایسه بزانه
اولدنی و زانکه حسیه بیانی بز نظیر بوندنی عربده الک کوزل قصه بوزانده جمیل و آنجه بودی ناخنده اعتبار
[۱] بوندنه اهل سبیل که زانده معنای ای اهل سبیل و حقوق دانی تفکر دنه بر اولدنده مطلوب الیه. و بنا بر عید عربی بدمی مکده اولدنده

«لَبِيسَتُهُ لِّلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ» نفقاخ کنده لند بر مکده اولدنی ده بیاه اولدنی ده منور برده. فقط زانه زمر برینده زانه
اولدنه لطمه افعال بوند. بوند زانه عربیه. آنجه عرب اولدنده انزال بود و سده بوند اجمیره که زانه زمر برینده زانه سبیل ای سلا
نایه زانه زمر که زانه دیمس. «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا» قصه کف اولدنی معاد اعطاردنه ایدر.

بر داستان دیانسانه عالمی المی حسبه باقی بر دلالت اید بر نومه العاده نظر عملا در در حسبه بنویس
اولیه جفنده جدا فقه دیند بر جیک خطایر نادر اولور . فقه لریک حقیقی ده خیالی ده دارد .
سببه بود که ان کوز فقه لر . حقیقی اولور . حقیقی بر واقعیت حسبه باقی بر دلالت اید نکات بر بعضی
نصیر طبعی اولور میانه در . زیرا حسبه حقیقی را اما مادی خیالده در . و خیالده منی انچه حقیقه
بر رن و مثال اولی اعتبار اید در . بر حسبه معلوم است که کشت کالی اولاده و حسبه باقی بر هائی کورسده کوز
حسبه فانی جلد لریه فاصل بر نظر احمق اید باز یعنی اکلا نه فقه یوسف . غیب مقدمه بر رن نشاید بر بعضی
باستاد بوب فی رری انکشاف اید رک مائی بولسه بر حقیقت بلوغ بر بیانی و معنی مزاده حسبه محمدینک
بر رن ازل نشاید ، حضرت یوسف در ویاسی اولده حسبه معلوم است استقامت و شکوف اوله جلد
روقت رانه غیب مقدمه فاصل بر رن و مثال اولده اید بر نومه تفصیل اولور فقه یوسف ده حسبه محمدینک
مال الکله اید بر رن مقدم اولور و نازل اولده بر حقیقت غیبیه در . و با فاعله بر حقیقت در رک الفقه در .
نویس :

اِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ
وَالْقَمَرَ رَايْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ • قَالَ يَبْنَى لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَى إِخْوَتِكَ
فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ • وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ
رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِ يَعْقُوبَ كَمَا
أَتَمَّهَا عَلَى أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ •

مال شریفی

بر وقت یوسف با ابا سنه ، بابا جعفر دیک : به روایده اولده برید زلمه کوشی و فرد کوردم ، کوردم

از نزد که بلا سجده ای می رسد • یاد دوم: ایدید: رؤیای برادر لریکه اهلانته مکرره سطر تونانده
تورارر، چونکه شیطان انسانک بللی بر کشید • دایسته اویده، ربک سنی سوجک وسط اماریکه
تأویزیده علمد او کرده جک، هم سطر صم آل یعقوبه نعمتی برونه اول آنارک ابراهیم واسخافه تاملو
کبی تاملو یه جبه، شبه یوده که بریم علمید، حکمید •

[وَكَذَلِكَ] دایسته بوب • زیاده کور دیتک کبی ادبوسک دیار لایه اجرام ساریه
سطر سجده نیمی سالنه کنده • بیج بر اجناس ابر [يَحْتَبِيكَ رَبُّكَ] ربک سنی اجناس اید جک
— جناب کبریا ای میوه اجناس اید جک، در بر بوب طویلو یوب اصطفایده رن فلقک ال سنجید
اک یوسک مضافده بولانه زوانک نوقده یار لایه بر مضافه انتخاب اید جک • یعنی رؤیا استقباله
بر مانی کور کور • اوسال مالنده ادبوسک بوبوسک اجرام علویه ک سطر کور کور و نیمی تمیل
دنبه طریقه سوله دلالت اید که ابریه ربک سطر یغیر لک ویره جک و بوبوسک بوبوسک ادبی سطر
سوزید جبه، بوبوسه اگیره جک [وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ] وسط اماریکه تأویزیده
علم او کرده جک — نفس چارت اولاده و دافه جهت تعلقی نفس بولانه سوزرن دافده کی مغلی
نفسه انیک یعنی رؤیا تعبیر انیک دیار می ابر انان الیه ک غوامضی، لایانی اهلانته علمده سانی
همه ویره جک دیار می سه ده بنم بوسوب کوریک حقیقه مطلق اوله جک و علم کبی ابر ک علم و هی
ایر بوبوسک بر نفسیه بر بایر بانه الیه ک [وَيُؤْتِيكَ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَالْإِعْقَابَ] هم سطر
هم آل یعقوبه نعمتی انان اید جک [كَمَا أَتَمَّمَا عَلَى أَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلِ آبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ]
مقدما ایکی آنان ابراهیم واسخافه تاملو یعنی کبی — که برونه موفقه نبسه، دیار دافرن نام برن
دانه نقد ایدرسد • ایسته اور رؤیانک اجمالاً تعبیر دناویلی بود • نفیله تأویلی ایدیه
بفصد و نومات اید اوله جک • [إِنَّ رَبَّكَ عَلَيْكَ حَكِيمٌ] شبه یوده که ربک بر علمید،
بر علمید، لایستی بید • اوستی ده بید اوله جفی ده بید دیار یعنی علم و حکمید بایر • اوله میوه کیک

اجنبایه ادریفی ده بیر . در دیارده سنده دخی مقلده بیلم و حکمت داردر . ابریه کرمده
اولده « ان کنتم للرؤیا تعبرون قالوا اضغات احلامه » بایله .

فی الحقیقه :

لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِلْسَّائِلِينَ •

مال شریفی

شأنم همچونیه یوسف و برادر لرزه صورافره عبرت ادریه آیند ادری •

[فی یوسف و اخوته] یوسف و برادر لرزه قصه سنده - که در دیارده ادریه بریلد
ادریفی ادریه . برادر لرزه ادریه بایله [آیات لیسائلین] یعنی عمده هموم عبرت ادریه ادریه
عبرت دیلد برلن یوسفی کجی بایله بالاده بیله ادریفی ادریه . بخا ادریه مصره نه سبله یوسف
مسئله ادریه سئلده ؛ که سرکریزه دادره تقیانه . برلانه یهودیانه سالت محمدی ادریه ادریه
داردر .

زیرا برادر لرزه :

إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا نَحْنُ غُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا
لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ • اُقْتُلُوا يُوسُفَ وَأَطْرَحُوا أَرْضًا يَجْعَلُ لَكُمْ وَجْهًا يُبْكِمُ
وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ • قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقَوَّةُ
فِي غِيَابَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ • قَالُوا يَا أَبَانَا

مَا لَكَ لَا تَأْمِنُنَا عَلَى يُونُسَ وَإِنَّا لَهُ لَنَاصِحُونَ • أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَقِ وَيَلْعَبُ
وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ • قَالَ إِنِّي لَخَزِيزٌ أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ، وَأَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ
وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ • قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا لَخَالِسُونَا

مآل شریفی

زیرا دیریکه هر حاله یوسف و برادری بابا منزه بوده دهاسو کیلی ، بنایسه دهاسو کیلی برنوتن ،
لور غریبی بی که بابا منزه با کیلیور • یوسفی اولدورن با خود بریده آید که بابا منزه یوزی من بنایسه
دادنیه صوکره صلا علی برنوم اولدورن • ایملرنه برنوم صلا علی ، یوسفی دیر اولدورن دیریک ده برنوم
دینده برافیک که فخرنیک بی اونی لفظ اولدورن آلیسه ، اگر بابا منزه کن بودیم بابیک • دار دیران
بزم بابا منزه دیریک ، سه نیه بزم یوسفی ایسا منزه بریک ؟ جدا بزارنیک ایچوره جمعی بزم • یاریه بزم
برابر کوندر ، کز سیه ، ارینا سیه ، شبه منزه اونی کوزه بیزن • بنی ، دیریک : اونی کوندر مرکز دهاسو
کوندر ایدر دوز قارم که اونی قورت یرده منزه اولان • دایه دیریک ، بنایسه برنوتن یکمه اونی
قورت برسه بزاردهالده منزه یکم رز •

عصبة ، صیفی ، برینه صافیه ، منقلب برجهامت .

[إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ] بر وقت دیریکه هر حاله یوسف و برادری الی ... —

هسی برادر اولدورن حاله برادری دیرلرنه مراد لری آنا بابا بر برادریر . بونیک دهاسو « بنایسه »
اولدورن مودورن . دیک که دیرک اوده برادر بر ایچنیک بالکن بابا بر اونی برادر لری اولدورن منزه ایچنیک
کند برینه قارده سه صایا بر روده اولدورن بودیم سو بیکر دی . الی ...

فَلَا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْمَعُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غِيَابِ الْجَبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ
لَتُسَبِّحَنَّهُمْ بِأَمْرِ هِمَّ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ • وَجَاوُوا أَبَاهُمْ عِشَاءً يَتَّبِعُونَ •
قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَكَلَّهِ الذَّنْبُ
وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ • وَجَاوُوا عَلَى قَيْصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ قَالَ
بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبِّرْ جَمِيلًا وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ •

مال شریفی

برندک از زبانه دقت که از کونور دیر و نوبندک برین قریبند زار دیر دیر ، بزرده ارطاسی
و محابندک : « قسم از سوره که سه دفره هیچ فرزند و کلدکه بر ایندی من در بره ملک » • بر اندیز
و با تیسیدیه اغلایه به بابا ریه کدر • دیر : ای پدر ، بزرگند ، یاریسه بریورده ،
بر سفا شایزک یانده بر افنده ، برده بر افنده که از قورت یسه ، سمد به طوغزده سو بر س
سه به ، ایاماز س • برده کو سکنک از زنده بالاده بر فانه کید دیر ، برده ، دیر ، نفید
سند از افسه بر اینه سوره یسه ، از نه بر صبر جیل و الله بر افنده بار دینه صیفند همه سو بر کر بزه فارسی

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَا بُشْرَى هَذَا غُلٌّ
وَاسْرَوْهُ بِضَاعَةً وَاللَّهُ عَلَيْكُمْ بِمَا يَعْلَمُونَ • وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ
وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ • وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لَا مِرَّةَ أَكْرَمِي
مَثْوَاهُ عَسَى أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَكًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ
وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ •

مال شریفی

اوتارده برغانو کله ، صوبه دیني کوندر مکردي ، داردي ، قونغي صالدي ، آ... موده
بربر غلام ديدی و طو تير اونی تجارت ايجیه کيزله ديدی ، الله ايسه بيلور دی نه يامه هجده • دکرمن
برها ايله اونی بر قايح در صم صانديز ، هجده غيبت بولونور لردی • موده اونی صانیه آلاسه
ايسه هر نه ديدی که : بولا کوزل باجه ، اولور که بزه فاده سی اوله هجده ، يا هجده اوله اير غيزه
بر صو تر بيرسني اراده پلند بوردی ، لشم ده اوله هجده مانی استخراج رار عملد اکره نه لم ريبه ،
اوله يا الله ارينه غالبه . ولله اشرك الکبیر بيلدر •

[وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ] - که بران سوکره کورده مکی اوزره بر مشري
مزي ايدی در دایت اولد يفته کوره اسمی قطيفه ديا عطفه ايسه ، ذري يوفسه ، زده مکی باکرسه
اسم ده اعل با هجده زلجا ايسه . دیندر که ناسک الک فرانسلی اوج زاندر : برسی بر سفي نفوس
عزير ، برسی « يا ابت استاجره ان خير من استاجرت القوى الامين » ديه موساي نفوس ايديه بنت شيب ،
برسی . عمر استخونده ابروکر .

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ •
وَرَأَوْنَاهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَقَتِ الْأَبْوَابُ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ
قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ • وَلَقَدْ هَمَمْتُ بِهِ
وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَن رَّأَيْتُ هَٰذَا رَأْيِي كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ
إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ •

مال شریفی

وفا که خوانده ایدی بز آکا بر حکم و بر علم محبه ایدک دایته بز محنده بودید فارسیله
 ویریز • دیکه خانه سنده بولند یعنی خانم بوندک نفسده علم الهیه ایته دی وقایع دی کجیددی
 هاید ستم دیدی ، او ، الله صیفیدم دیدی : طوغریسی اوبنم اندم ، بگوزل بادی ، حقیقت بوک
 ظالمندوج بولان • خانم جدا اولانی قورشدی ، اوده اول قورسه کنیشت اما رندک بهانی
 کورسه ایدی ، اوده فغانی و فحشی بر طرف ایدلم ایچمه اویله اولدی ، حقیقت اوزم انصومه نظر ایش
 خاص قورمز دندر •

[وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ] وفا که استندیه ایدی - برده وقتونک سندنکی کال چاغنه ایدک
 [اَتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا] بز اولد نماز بر حکم و علم دیردک - یعنی نوره العاده بر نفوز
 و عاکبت و بر علم دینون دیردک [وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ] دایته بر محنده بوله
 جزا دیریز - سونقد اید خورده نور ناریه ، ارضده تمکله ایدر ، ارینه غالب اولور ، حکم و علم
 دیریز . یعنی یا محمد ! ساره بودید یا پوریز .

کله لم یوسفک بونزه مکره کی ماجرانه :

او ، اویله ایددی [وَرَأَوْدَتَهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ] دایته
 بولند یعنی خانم نفسده علم الهیه خالقدی [۱] [وَعَلَقَتِ الْأَبْوَابَ] وناورلدی کجیددی
 [وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ] هاید سکا ! دیدی ، فقط نه جواب آدی بیلدیردک :

[۱] دقت ایلدیردک بو آیتده هیچ اسم تصدیق اولونه ره حاده ، ساده کتابات اید نما سدی و غایت و جیز بصورت اواره
 ایلدیر . بونقله بر ابر فیردک سکر دوتت فرمودی دایچ اولدیغی ایچمه افاده ره هیچ ره الباس بودور ، سغزده ایسه
 بودایان ککله اولدور .

[قَالَ] سارایه [مَعَاذَ اللَّهِ] معاذ الله ، دیدی : [إِنَّهُ] طوفریس او [رَبِّ أَحْسَنَ
مَثْوَايَ] بنم اندزم - ولی نعمتم ستوای اصابه ایندی - بطا کوزل باندی - کوزل بر نزل رفتم
بر بردی « اکرمی مثویه ، دیدی . الله صانعسیه اربیلده فارسی بو بوشی اوردی ؟ [إِنَّهُ لَا يَفْلَحُ
الظَّالِمُونَ] طوفریس طالع فرودج بولان - یعنی دوستک خیانت ، ایلده فارسی کونولک ، اصابه نکلرله
نکهد . ع الموم طالع رایب فرودج بولان لر . بنارویه دیدی بکلی یا ارسه ده ایلزده فرودج بولان لر .

[وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ] هانم ارده جرات قضا نمیشدی - نفقصدی بوسفک در بر عفت دانی
بر تجربه ده عبارت کندی . ارده تماماً کونکلی در یسه ، بر نوبه همنید وصاله عزیم نمیشدی [وَهُمْ بِهَا لَوْلَا
أَنْ رَّأَوْهُ كَانَتْ بِهِ] اوده ارده نفقصدی نمیشدی اما ربک بر هانی کورسه ایدی - یعنی بوسف
نفقصدی ، هانمک هم و نفقصدی سرافقت ایددی اما بو اوندک ارکطکک حس و فونکک اکسیطکک کج طبعیت
بر نقصانده طولانی نمده ایدله ملیدر . او بر ارسه ایدی عفت بوسفک بر یون بر نفسی اولان دی . بو بایقه
بر سببه دکل محضاً بر کماله نشأت ایدور دی . وضعیت او بر بر وضعیت ایدی که احاطم طبعیه تک ظهوری
ایمویه خارجی راغنی بو نوبه سوانده و دراعی تمام ایدی ، انجوه الله صایفینده بایقه هیچ بر مانع یوقدی . اگر
نقصی مدول اولسه ایدی اوده عزیم اینسه کینمیشدی . فقط بوسفک عفت و زراعتی اوندی یولک ایدی که
اویله بر آنزه بیلر ربک بر هانی کور - دیور دی ، حرامک میر کینکلی بر نوبه حقیقده عبیه الیقینه شاهد ایدور دی .

[كَذَلِكَ] ارده اویله - یعنی بر درج فرودج بر هانی کورستیور ده که [لِيَصْرِفَ
عَنْهُ السُّوءَ] اوندی هر فانی - ربنا مضمون ایلده فارسی خیانتی [وَالْفُحْشَاءَ] و فحش زنی ایده
دید [إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ] زیرا اوبنم حقیقه مخلص نوریز لر - اسم مخلص
مخلص اوندی - لایک فحش مخلص ، مدد الله امانت ایمویه سیمیه کدر ندیکد . لایک کور مخلص
دینی باکنز الله مخلص ایدیه اضلالی دیکد که بر ارده هر ایکی فرات ده دارد .

وَأَسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ

قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ • قَالَ هِيَ
رَأَوْدَتُنِي عَنِ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا أَنَّ كَانَ قَيْصُهُ قَدْ مِنْ قَبْلِ
فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَافِرِينَ • وَإِنْ كَانَ قَيْصُهُ قَدْ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ
وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ • فَلَمَّا رَأَى قَيْصُهُ قَدْ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكَ
إِنْ كَيْدَكَ عَظِيمٌ • يُوسُفُ اعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ
إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ^٤ •

مال شریفی

ایسی بر قابو قوسو شیر ، خانم از آن کو ملای آرد سنده ببردی ، فایونک باندو خانک
بجہ راست عدل ، خانم ، سند دیدی : اهلک فنانوہ بایمہ استہیک جزای زندان تو نولقدہ دیا
ایم بر عذابہ باسقة زور ؟ • یوسف ، او کندی دیدی : بجم نفسیہ طام المہ استہ دی ، فایونک آرد سنده
بر ساعدہ شولہ سہارت ایدہ : اگر کو ملای آردہ بیر نیمسہ ایسہ خانم طوفی سولہسہ بوبالایعدردہ
• یوسف اگر کو ملای آردہ بیر نیمسہ ایسہ او بالای سولہسہ بوبالایعدردہ • و فنان کو ملای کوردی
آرد سنده بیر نیمسہ ، اهلک کدی دیدی : او ، سنان دیدک کید کردہ ، فو حالہ سزک کید کردہ
ببرک • یوسف ، صافہ بوزدہ بحث ایمہ ، سہ دقاریہ ، کناہک استغفاریت ، ہداسہ ببرک
کناہک لرردہ ادلک •

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا
حُبًّا إِنَّا لَنَنظِرُهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ • فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ
لَهُنَّ مُتَّكِئًا وَأَتْكَ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ سَكِينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ^٢

فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا
مَلَكٌ كَرِيمٌ • قَالَتْ فَذَلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ
وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَا أُمِرْتُ لَأَكُونَنَّ مِنَ الصَّاعِقِينَ •

مَلَأْ شَيْئِي

شده بر فم قاریده عزیزک قاریسی، دیر : دیقائیک نفسده مراد اینه برده
ارطاشقده برده کنگ زاری جاندسه، قاریس بی صیده برده • و قنادر بوزن کز لیده کزلی
دیدی قود بری ایستی، ادره دعوچی کوزردی داونرا عیوه دایالی دوسلی بر صوفرا عفرلادی دهر
برینه بر بجهاده و بری، دیر که ده عیوه فارسیده دیدی، صیسی اونی کوردر کورن عیوه بر بوندر،
کنز لریک الدری دوزادیر دهان دیر، الله عیوه بر برشت دکی، محض بر ملک کریم • ایسته دیر،
بو کور دیکتد، هفتده بی لوم ایدیکتد، عیوه ایدرم که به بونک نفسده مراد اینه دم ده اوند هفتده
استماع ایدی، نه عیوه ایدرم اگر اریس با یمازه مطامه، محقه نندانه اید عیوه مطامه، هفتده دیکلدر
ارده عیوه •

بوسفک عمت وز هفتی اقللی که بو بر اکره دنده فارسیده :

قَالَ رَبِّ الْبُتْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ
أَصْبُلُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ • فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ
إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ •

مآل شریفی

بارب! دیدی : ز زاده به بوزن دعوت ایند کردی فعله ده واسو علی دارسه بنده بوزار بند
طوزا قدری بر طرف ایند کردی به ادنک سودا سنده دوسه رسم دهاصد ده اولورم • بوندک اوزرینه دلب
دعاسی قبول بوزری ده اوزرینه اوزنک طوزا قدری بر طرف ایندی ، محبت او ، اربابسیج ، ارباب عیبهده •

ثُمَّ بَدَّاهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوْا الْآيَاتِ لَيْسَجْنَهُ حَتَّىٰ جِئَ • وَدَخَلَ
مَعَهُ السَّيِّئُ فَتَيَّانٍ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرِيتُ خُمْرًا • وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرِيتُ
أَحْمَلَ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الظُّيُومَ مِنْهُ نَبْتُهَا بِتَأْوِيلِهِ • إِنَّا نَزَبْنَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ
• قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَاتَكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا
ذَلِكَ مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ
كَافِرُونَ • وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي ابْرَهِيمَ وَاسْتَحَقُّوهُ يَعْقُوبُ • مَا كَانَ لَنَا أَنْ نَشْرِكَ
بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ
• يَا صَاحِبِي السَّيِّئُ أَرَأَبْتَ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرًا أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ • مَا تَعْبُدُونَ
مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ
إِنْ أَحْكَمُ إِلَّا اللَّهُ أَمَرَ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ • يَا صَاحِبِي السَّيِّئُ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقُ رَبُّهُ خُمْرًا • وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصَلِّبُ
فَتَأْكُلُ الظُّيُومَ مِنْ رَأْسِهِ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ • وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ
فَاجٍ مِنْهُمَا أَذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنَسِيهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ
فِي السَّيِّئِ بِضْعَ سِنِينَ •

مال شریفی

محرکه بود. آیاتی کور و کوری هالده ارادنده سورا ای غلبه بندی : بهر حال ادبی بدست
 زنانه آتسند • اولی براب زنانه ایکی دلیقانی دلیقاندی ، بری به ، دیدی : رو باره کندی
 کور دیورم که شراب صیقورم ، دیری ده به ، دیدی : رو باره کندی کور دیورم که باشیک ارسند
 برالک کونور دیورم ارسند قورند پیور ، بزه بونک بقیدی جندور ، چونکه بنسخی محسند کور دیورم
 • دیدی که : سزه مرزنده اول جفک برضام کجک آلد هالده اولک زده اول به سزه بونک بقیدی
 جندور سده بولنورم ، بربط بریک تعلیم پیور دقورند ، چونکه به ، الله یانما به و صیافرق انظر
 اینزده عبارت بولنا به بونک مستی براندم • داتارم ابراهیم داسمه و یعقوبک سته اتباع ایدم ، بزم
 الله هیچ برشی سده قورسماز اولماز ، بوزده دانسره الله برفلید ، دکنه انفرک انکری سکر
 اینزل • ادبیم زنانه ارقدا سدم ، متفرقه برهیده الهی جندور ، بونک صیغه غالب ، قرار اولده
 برالهی ؟ • سزک ارسند باقیه طایفه قورن برطافم قوری سمد ده عبارت که ادزی سز داتارکین طافم سز
 بونک الله ، اوزده اوید بولفت اینزده سدر ، حکم آنجه الله ، ارسند کندی سده باقیه طایفه ارایند
 طوغری و بات دید بودر • دکنه سزک انکری سز • ادبیم زنانه ارقدا سدم : کلام رو باره : برین
 اندیسه به شراب صیقورم ، دیری ده صیقورم ، قورند باسنده به جک ، ایسه قورسماز ایسه دیکلار اولد
 • برده بونورده ، قورنور جفقی قله اندیکه ، اخذیکه یا نده بی آن دیدی ، اولده شیطان ، اندیسه
 آلمای اولونور دیری ده سزه لرم زنانه خالری •

فقط الله ، خدای را دینی زما به باقیه ناصر بسبب ضمه آید :

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلْنَ سَبْعَ عَجَافٍ

وَسَمِعَ سُبُلَاتٍ خَضِرٍ وَآخِرِيَاكِتٍ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُغْيَايَ
 إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّغْيَا تَقْبِرُونَ • قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ
 الْأَحْلَامِ بِعَالَمِينَ •

مآل شریفی

برگوشه سبک به ، دیدی : رؤیاده کور دیورم که بری سمیز اینک ، بوزی بری آریه بیور
 دیدی سبیل با سافو دیر دیدی ره قوری ، ادا فزیر ، سز رؤیا بقید ایدیه سرگز بظا رؤیای صراک
 • دیدیر که : رؤیایا دیر یکه « اضغاث احلام » رت دت خیالاته ، بزیسه خیالاته تا رلیف
 بیاموزن •

[يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ] املأ - یعنی بملک اور رؤیای کورسه دستور عیما ، حکما سبک طبعانه
 مرکب بوبرک بر هیأت طوبیسه دیورمه برده بالا رؤیای نقل ایروب دیتو که ایضیات مجتمه [افقونی
 افق رؤیای] رؤیایم مقصد بظا بر فتوی دیرین - یعنی بور رؤیا ، بنم مجموعه یک مسم بر سلازلری
 بونی بقید ایروب شکلی صراکین [إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّغْيَا تَقْبِرُونَ] اگر سز رؤیایا کیر بیدر ، رؤیای بقید
 اینک علامه با صراکین - بونی با یا رکن -

[قَالُوا] دیدیر که - بوسنک رؤیایا دیر یکه [أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ] بضغاث احلامه
 (۱) یعنی یاسی نور دسنه فارسیسه اوت دس دی کجی کیسی اسکینه فارسیسه بر بیفیه اویقو خیالاتی : حقیقه
 صیح بر معنای اویا به اسک یکی ضایع اوهام و خیالاته امتداد مقصد عبارت معانی ماده لرور - [وَمَا نَحْنُ

(۱) اضغاث ، فساد کسریه ضغاث جمعیدر - ضغاث ، یاسی نور دسی فارسیسه اوت دسی دیکدر - جنم ، اویقوده کور دسده بوسه خیالاته که اضغاث
 کجی فارسیسه احلام ، رت دت اوهام غلبه یسی بیفیه دس دیکدر - لغتده علم و احلام علی الاحلام رؤیایا ماده لرور به علم ادر در دس دیکدر
 برادره رؤیایا دت مغایلی ادر ره فوسلایسه ادر دینی فاسددر -

يَتَأَوَّلُ الْأَحَادِيثَ بِعَالِمِينَ] بزرگواران اهل علم تأویل می نمایند - یعنی اهل علم سائل می پرسند که بدین علم .

کور و بیور که برادره رؤیا این اصطلاح بر بر بنه تعاقب ایند بر برین همانند جمله علامه فاضل قزوینی و غیره در نه طرایی بر جویند که انظار و صایه قری رؤیا مسند نه اساس اولایه غایت بهم بر نفعه تنویر الیحد . یعنی رؤیا در بحث ایند که شواهدی که در حقیقت فرق اولی فی اولی و ثانی . رؤیا . علم . بزرگ منتا چاره لر اولی یکد بر بنه قاری بند بر بنه برادره قرآنه اظهار ایند که رؤیا اصطلاحه با بقدر . رؤیا بر نفسی چاره دگر . اندک ضحکه عبور و انتقال اولی بر علم حقیقی بر بنی و سائل گیرید . علم ایسه واقع و هیچ سائل اولی به بوسه بر و هم و خیالیه عبارتد که حد ذاته بر تأثیر خارجیه نشأت میگیرد اولی بلا آفاقی بر حقیقت افکاره امتیز . و بنا بر بنه تعبیر و تأویلی اولیایه بر اصطلاح کجی مدنی نفسی چاره و یا سببانی بر اولایه اولی بر کین . و بر بنه مختلف اصطلاح یکد بر بنه قاری میسند . انصاف اصطلاح تعبیر اولی . و یکد که ساسه حقیقت رؤیا . صادره اولی بزرگ امید . لازم اولی بر بنه اصطلاح دیند . بزرگ ایسی ده اولی بر بنه نفسی نفسی بر بنه خیالی بر بنه صور و اشباح اولی در نه کور و دگر نه طرایی رؤیا بر علم ریا علم بر رؤیا غله ابر بر بنه . و اندک مجموعه عرف عوامه بر آبی کلمه مترادف اولی در نه قولی بنیسه ده حقیقته ابر دگر . رؤیا . رؤیت معنایه تأویلی بر بنه مجموعه بوزنه خیالیه صادره اسنده بر حقیقت کور و سبه بر بنه که رؤیا بزرگ اصل شعلی اودر . خیال و حقیقت نفسیه بر بنی اولی . و بر بنه مجموعه که رؤیا بزرگ حد ذاته بر سائل و تعبیری دارد . رؤیا تعبیری و یا تأویلی دیکر ده اوصاف خیالیه ده بر هفت دلالت بر بنه صادره اسنده کی حقیقته بر بنه دیکر که بوزنه ان مهم نقطه احوالات خیالیه نه نفسی اولایه حقیقتیه آفاقی اولایه حقیقتیه نیز ایدر . بر بنی اصطلاحه یکد دیکر دیکر اولایه تعبیر فعلیه زیاده عبور و یا عبارتده مصدر بر بنه اودر که بر بنه بر بنه کیم دیکر . یعنی "تعبیر رؤیا" الصلواتی دخی تعارف ایدر ده "عبور الرؤیا" ، "عبارة الرؤیا" دیکر عربیه ده ضمیمه . بوزنه طرایی قرآنه تلاقی بر بنه اودر ده "ان کنتو للرؤیا قعرون" بوزنه "تعبیر" بوزنه "سافر" بوزنه "تعبیر" بوزنه "سافر" بوزنه "تعبیر" بوزنه "سافر" .

یوقاریده کوردن که «تعبیر روایا» علمی، «ناوایی امارت» علمی عنوان افاده ایرلندی.

امارت، حدیث جمعی، حدیث ده سوز دیا امارت، یعنی امارت دیک اولر بیکجه کور ایستایاجه
 «ناوایی امارت» ترکیبی دیا نفسده کی سوزن داننده کی مالتی دیا نفسک تعلیمه ایندی امارتده ایریدیه
 وار جمعی مال و ماضی امارتده دیک اولور. دیک که روایا تعبیر اینک با سوز دیا امارت ناوایی اینک مکتب
 بر آید بینه. برون ایستی ده برینه ارجاع اینک مکتب اولور. هرکه سوز امارتده برادره نفسیه اولور برون
 خارج انتقال اید اوندک درانده بر داننده امارتده دیک اولر یعنی کبی امارتده نایج مستقیدی امارتده ده
 خارجیه کی بر دانندی اید اوندک مالتی اولور بر کلام نفسی دیمده امارتده مفسانه را جسد. بیلور که
 علم عموم امارتده حقیقی دیا و حقیقی بولندی کبی سوزن ده صادقی دیا لازمی دارد. طوری سوزن
 داننده کی مدلولده باشد داننده افاده ایندی بر مال بولند. بالاده سوزایه داننده مالتی بولنایه بورد
 بر امارتده تعبایه ده عبارت اولور. ایسته بقطه عالیه طوری بسوز دیا حقیقی را امارتده اید اری برون
 دیا با کلمه را امارتده فیزیکی ایسه روایا اید امارتده بینده کی فرجه ده ایدیکده بالیقیم مدینه دکن
 نسبتده اجماع اولور. نایجه روایا بر نفسک طرف مقصد کهنده دویینی بر کلام صادقه مالتی، امارتده ده
 بر کلام لازمی بالید. کلام حقیقی، مجازی، صریحی، کنایه، استوفی، غریبی، امارتده اید اری
 کبی روایا ده بورد. سوزن که اکثرینه روایا بر کلام اید اری طرف نفسده کی کیزی مسوره مضمینه
 کورده سوزیه برهما، برلفز، بر بیکجه کبی تقلیدی بر تخمیل دیا غریب برقیل، راجع الی «الو» کبی بر زلزله
 داندک اجماع ناوایی ده علم کبی اید اری، آنچه بر علم جمعی اید بینه که بوندک ادناسی فرات و الیاس، امارتده
 دویینه طوری اید اری مامداندک روایا دیمده صورت عمومی ده علم بینه افاده ایتم. آنچه کور دکن
 کیمده مضمینه کورده بر دیمده بر جزم قدر داره بیکجه راب مختلفه ده فردی بر دیمده مضمینه کیمده
 در روایا اید اری ناوایی دانعات اید بینه اید. بعضی روایا بر علم دایع اولور، بعضی دیمده بینه ده برابر
 کور اولور. بعضی روایا کورده کیمده ده جهاندک تعبیر اید اری برابر صادقه بر روایا اولر بینه را جمعی فقط
 ضروری بر ضاعت اید مامداندک اولور. موضوع بحث اولور مامداندک روایا ده بوی اولر بینه «اقتونی

فی رویای آن کشته لرزیا تعبرون « میند »

علماء اسلام ، رویا حادّی است و هیچ صنف از زریه تصنیف نمی شود . : پیغمبی ، قرن پانزده
 طویریه طویری و یا برسلک راسته سید داغ اولاده بر تقیبه معقد که اصل رویا بود . : پیغمبی ، نفس
 کند نه کند به داغ اولاده بر تقیبه که مجرد خاطرات ماضیه است بر تقیبه به باقیه بر تقی به حادّ اولاد .
 پیغمبی بر تقیبه سیفانید که کیزی بر نایه خارجیه به منفعت و فقط بالاده به زامی و تحلیله عبارت اولاد .
 دایسته بر پیغمبی اعلام و یا اصفاء احمد در . : معانی به برونه بوزن نفس و همی اولاد به پیغمبی بر هیجان
 او با نه بر مقدر خیالی فالان . : بنامیه بالکذ عبارت فقط نظر نه دکل ، تحلیلات همه فقط نظر نه ده در رویا
 زمانه کور و کور که احمد در به معرفه النفس و یا به مطالبه بر پیغمبی دارد . : فی الواقع احادیث خوبه ده ده
 رویا بران هم علمبی هم پیغمبی به اشارت بود در . : از جمله : « رویا ، بونیک فرقه الی جز نه
 بر جز . : حدیث شریفی علمی به پیغمبی اشارت اولاد یعنی کبی « بونیک فقط اولاد ، به اشارت فالان « حدیث شریفی
 ده از باره پیغمبی نافقه . : بوزن الی بونیک محمد در . : خانم الانبیا به ارغمانه تو . : همی الی بونیک
 ایسه کرمی اولاد نه ایست و بوزن اولاد نه سنه سنه ایست الی آینه کی و حوره لب خبر حادّی کبی ظهور ایرت
 رویا ایر اولاد (داغ تقیبه به با نه) بوزن اولاد نه سنه سنه ایست فرقه الی « الی کی » و به اولاد یعنی صاحب الزور
 ایست الی آینه اولاد . : همی الی بونیک فرقه الی جز نه به جز اولاد یعنی در رویا کشفیات غیبیه به ایست الی
 نشانیان کبی آمده اند .

بوداده بر مسکونی زامان فلسفی تقید نه کوره بران اوضاع ایست ده فائده ده خیالی اولاد به
 معرفه النفس این ، در هیجان ایست اولاد اولاد معلومید که فقط همانده به به پیغمبی طایفه به
 « بر بقای کورم و یا بر سر ایستیم » در بر نه لک صافی به دیت و شاهده بالکذ فی الحال معلوم اولاد
 بیضا بر احساس عبارت دکل . : فی الحال اولاد احساس بیضا از زریه حافظه زره او کما می باشد است
 عاده به فاقم حوره و صافی دخی ته امی و تورا دایسته بونیک در . : بوزن مجموعنه یعنی بر معرفت جزیه ایست
 بونیک . : بر صورت لک کبی بر احساس الی بونیک بر مسکونی معنوی مستودان ماضیه زره متناهی فی الی

استحضایا پسندد و اراده کی فاعل قوت و وضعی هستند گنبد بر رویه بلیزرده مثلا «شوراده»
بر پایه اراده گردم «دید بیدر» احساس علی ابراهیم سابقه من نفس زده بالذاتی کید رسمی یا اینکه
آرامنده بر حالت و سبب افتد اید و یکین زمانه ده «برسی کرد و برسم اما سید بوسم» درین جور
چونکه بنده هیچ برکت و سالتی بیکدیگر بوسه نده یکی برستی طایفه مایه. سهرود چهار جیده بود و درین کج
سهرود باطنیه ده بود در «در در نو بوسم» با هم افزایم «دید بیدر بر صلی ابر سببه»
معلومات ماضیه من استحضاریه بر برود. حال بود که نفس از بقوه حالده ده فاعله و باطنیه تا از بیدر
و گنبد سید توتوسه بلیزر و فاعلات ماضیه سی ترمی اید بلیزر. و بر صورت رو یا و اهدام و نیمه روان
واقع اید. و در بقوه کی بر نفس. اراده سنه مالک اول و دینی اجموده گنبد بر پایه اید و در دانه
عبادت بر نوز. و در دین اجموده بوز اعدید بدانه اولاد و در غایت نفس و دقت هفتی فاعله جفیده هیات
همواره سنه با تمثیل اداره اید یکی مضمون حقیقی تفسیر محتاج اول جیده و مجید به هم اید. اگر بوز اعدید
یکی بر تائید اید ملاحظه دار اولایوب ده کرن اکر کرن طوعی فاعلات ماضیه من بود بر تکر و افتد ماضیه
عبادت بر نوز سه اهدام و صفات اهدام اید. و در دقت بر تائید اید بر پایه اید تاعید ده
روایاتی تشکیل اید بر. بنا بر رویه رویت. احساس سید اید بر ترمی جریانک مضمونی اول دینی کج روایات
بر تائید اید بر ترمی جریانک مضمونیه. رویت که تاعید تاعید اهدامک مضمونی اول دینی کج
روایت که تاعید تاعید ده و تائید مضمونی اوقوه جقد. فقط رویت جاری سی، نه قدر
جبری اولور سه اید و نفس نقد و دقت کج کسب دار اید بلا علامه دار اولاد افعال اعتباریه سنه
بر حده افتد ماضی دار در. و ماضی رویت وضعی دقت مناسب اولور. اولاد اجموده بر نظر ایدیه
اول دینی حالده دقتیه فاعله بر فاعتم سید بر نوز که یا هیچ رویت اقتضایه این دیار به هم بر صورت
ایدیه. روایات جاریه سی اید نفس اداره و انتخابی فاعله و جود جبری بر صورت جریانه اید. بنا بر رویه
روایانک مضمونی اداره اید و جود فاعلی، نفس اداره سنه یا با ماضی و دقت هفتی فاعله اعتباریه رویت
مضمونی کج صریح و مضر اولاد سه ده دیگر طرفه نفس اداره و انتخابی، افتد و اینرسی جیتند

مال شریفی

اوباسنده فورنوسه اولاده ده پنج زمانه موکده خاطر لادی ده دیری که به سته
 اوندک ناولی هنر دیریم، صلاه بخوندرک • یوسف! ای صدیه! بزه سونی ملایت: «یری
 سمند اینک بوزی بدی آریه بیور دیری بشیل با ساقه دیرمید ده فورده» ایدایه رم کوانسه
 جوبایم دوزم، اگر که قدریگی بیدر •

[وَقَالَ الَّذِي نَجَّاهُمَا] اوباسنده فورنوسه اولاده ده - یعنی ای زنده زنده
 فورنوسه ای صلاه [وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ] اوزده برست موکده - بوزی
 ای - خاطر لادی دیری که [اَنَا أَنبَأُكُمْ] ...
 جوبایم یوسف :

قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأْبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي
 سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَأْكُلُونَ • ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ
 مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا تَحْضُونَ • ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَارِ
 النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصَرُونَ •

مال شریفی

دیرد : دیر سته برعقار اوجلسد ، بیدر بوزی باشاغده برانید ، بانه بیدر بوزی •

صوکره ادنک آره سنده ید قوره اده سده کلاجه ، ادکجه برکده برکتریزی ییوب کونوره جهل
برانه صافله جهل زده اده • صوکره ادنک آره سنده برین کلاجه که حله اوده حقیقتده
قورنوره جهل ، صیقب صاعده جهل •

یوسف بوقینه آله اولجه :

وَقَالَ الْمَلِكُ اسْتَوْفِي بِي فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ أَرْجِعْ إِلَى رَبِّكَ
فَسْأَلُهُ مَا بِالْنِسْوَةِ الَّتِي قَطَعْنَ أَيْدِيَهُنَّ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ •

مآل شریفی

بونی دریا به سده ده ، کیدن به اونی « دید ، بونک اوزرینه اده کونرینه اده کلهجه ؛
لایق اندک دوده ده صور اده ؛ اولدی روزه ایله قارندن مقدره ایسه ؛ شبه بونک
برم اولک صولرینه علمیه دید •

[وَقَالَ الْمَلِكُ اسْتَوْفِي بِي] سده ده اونی به کیدن دید - یعنی ساتی طوب
تسیرد جهل ورنجه سده ، یوسف علم و فطنی اکلادی - ورنه اده حقیق طوب کدینه کیدیمسی
ارامید •

نقطه [فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ] بونک اوزرینه کدینه رسول ورنجه - یعنی بولری
بیلیم ایدک ایمیه یوسف کیده ایمیه ورنجه یوسف ، صاهه ورنه حقیق سده ده ایمیه [قَالَ]
دید که [اَرْجِعْ إِلَى رَبِّكَ] اندک دوده [فَاسْأَلُهُ] ده اده صور [مَا بِالْنِسْوَةِ]

ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ •

مآل شریفی

بناشته شوند که بلیسه حقیقه به او نمایانده حیات انیم در حقیقه الله

فناشدن میسر می شود حقیقه ابر در بر من •

بناشته بر ابر :

وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي
إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ •

مآل شریفی

نفسی برادره ایم بریم ، چونکه نفس امّاره در قیامی اراید ، بلکه بریم حقیقه

با ایضاً چونکه بریم غفور رحیم •

[وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِي] نفسی برادره ایم - یعنی بوسه نمایانده کذبانه حیات
ایم نمی بلیسه دید حقیقت اید که کذبانه بوسه برادره ایم . چونکه حقیقه
سود نمی سودیم ، باینکه ایم [إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ] حقیقه نفس امّاره بود
- خداوند نفس را ، قائل می شود که اید . فنا نموده نماز اید . یعنی عموماً نفس بزرگ طبعند

ستاده بیل دارد و قوا و آلاتی استعمال میکند فعلی دارد. و بنا برجه صرف نفس فایزانه
 فائز در [إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي] آنچه رحمت ایندی مستثنا - یعنی آنچه رحمت نفس
 کجی بالنامه رحمتیله بارینا یعنی نفسد یان معلوم اولور. یا خود آنچه رحمت ایندی رقت ارب
 ارب نفسانی ملک برایت و بانفس اربانی و طمعه اولور و فائزانه محفوظ فایز. [إِنَّ
 رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ] سببه بوده که رحمت غفور در رحمت. - صفت در رحمت بربرک، هر چه بود که
 بنا برجه بر هر چه احوال و نفسد طبعیله موجب معذره اولور و فایزانه صفت ارب رحمتی و بر بنا برجه
 مانع اولور و ضلعه معصومه رحمتیله محافظه ایندی کجی کنایه امتزاج ارب با استغفار اربنده ده صفت
 در رحمت اید. بوند ایچوه به نفس ماره می بره آنچه رحمت حق امتزاج ایدم و محافظه رحمتیله
 محفوظ فایز. بوند بود ده رحمت صفت در رحمت قلب و اید ایدم. ایسته عزیزک فایز بودله
 امتزاج و استغفار ایدم حق امتزاج و ایمانی ایدم و بر صفت عذرا معلوم اولور و زحمت
 انظار ناسده ده بود یا اولور به صورتی بجای ایدم. در سونلی که عسوه صه، عسوه نفسانی یا اصل علیه
 ایدم، امتزاج و حفظ ایدم و عسوه صمدن بیه نسیم نفس ایدم سه سارده که کنایه ارب ایدم و بوند
 و فضیلت بربرک بر ربه نرسید. با فیکر سه صفت قلبی مواجه سده امتزاج ناسل سونلور
 عسوه ناسل سونلور، بنظر ناسل فایزور ده عسوه صفت یا شفا یار ارب بودله جمع بر عسوه فایزور -
 همه بود بهینه ایدم :

وَقَالَ الْمَلِكُ أَتُؤْمِنُ بِهِ اسْتَخْلَصَهُ لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ
 الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ • قَالَ أَجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ •

مال شریفی

ملك ده دید : كبرك با اونی كند بر نفس ایرهیم ! بوندك اوزرینه و قنار اوقده
قونوسدی ، دید : سه ، بونكه نزد عیزده هدا بر سوت صاحبك ، اینك • دید : بی
ارمه فزین لری اوزرینه مانویت ، چونكه به ای قورور ای بیدیم •

[وَقَالَ الْمَلِكُ اَتَقْنِي بِهِ] ملك ده دید ، كبرك با اونی - اویوسف
[اِسْتَخْلَصَهُ لِنَفْسِي] كند امیو استخلص ایرهیم - یعنی فایده اورد و كند بر فایده بیدیم .
ساده مرید عیزه رضی ملك دیک اوردیفه نقار بعضدی بونكه سالف الذكر فایده تمسك
افاده قرآنك خالعهیه مخالفه - زیرا بر صورت عیزه ، استخلصه لِنَفْسِي « دیرسی مفید
اورد یعنی کی برینه عیزه ، برینه ده ملك دیکسی نقارده خالعهیه . بنا بر عیزه ، ملك هكده
باقیه الی بونك بایده بر دیر و یا آه ، ملك ده هكده ای دیک اوردیفه اقلیلیم . نه کیم
یعنی روایده عیزه اسمی « قنفذ » ملك اسمی ده « ریبه » اوردیفه نقار اید - اسمی مهر
هكده لرینه « فرعون » اوردیفه معدون اوردیفه حاله بون فرعون بقیر اوردیفه بونده ملك املاده ایلی
هالده توانی نکه ده بری اسفا ایدمه عالی رتبه :

برنجی : فرعون عنوانی قلم ایدمستدر - « وما امر فرعون برشید » حال بونک برنجی
استخلص ایره بونكه اوصاف مودوسی ، رسد و کاستی موضوع مجده . بر صورت بونكه سیاست
نقار نقارنه بر فرعون اوردیفه اسارت ایدسه اوقده - نه کیم مجاهده بونكه مسلم اوردیفه نقار
اینجی : اساساً فرعون لقبك ساده قومیت اعتبار بر مصری اوردیفه کوره بر مصر هكده ایف
فرعون سلا سنده و قبل قومنده اوردیفه ده بر ایمانی نقشه اید - نه کیم بعضی تا بخنده عمالقه در اید
دیکشه که مصر تا بخنده « هیکسوس » نامی دیریه و عربستانه فرزند کوب فرعون غلبه اید رت
درت یون سنده - مصره اجرای حکومت اید قرد سول سنده قوم اوردیفه . اسمك « ریبه » اوردیفه
هکده کی روایت ده بونك عربی اوردیفه دلالت اید - سوره بقره ده کیدی اوزر - بعضدی بونك ؟

«فقط دمیسه با برایشی با یویره جک؟» ادوت یوسف کنده عرصه ایدم رک :

[قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ] بنی ، دید ، بوارضه خزانه ری اویزه

نقیصه ات — یعنی بونوه بومر اکر سنه خزانه ری بک ایرار دمر فی اویزه با نقیصه ایه .

[إِنِّي حَفِظْتُ عَلَيْهَا] هو عاده به به حفظم ، به عظیم — حقومه دمانان ای حفظ ایدم

خزانه ری ستمه اولینده ای قوردر دجهه نفر فی یک ای بیدم — بونوه عدل دمر افانه ایه

اعلام شعی اجرا ایدم به جکی بیده بکیمه امیره امارت ولایتی قلب ایدم دارا استدار فی انحصار ایدم

جائز اولدنی دمری افانه حق و سیاست خلق باسقه صورت برول اولدنی تقریرده دوزر به ایدم

جائز اولدنی دمری دارد — دمیسه . فقط آیدم بوسقه کفریه دار دیر بونوه . بایکس مجاهد

اسلام اولدنی مریور — برده « اجعلنی علی خزائن الارض » دیمه حضرت یوسف صلوات الله

طلب ایدم — بر صورت ایه بفریضه دیکری کبی ملک ، حضرت یوسف را به تابع واروا

سفاد اولدنه دیکر — بنا بریه بر صورت قبول مملکت مسویتی را ما اجرای اعلام سلویننه را اجرا ایدم .

طلب سکنه کلیمه : فقری شود : اهلینی اولینده ولایت وارده — نقیضه ده مرام ، طایفه

مرام ، قبول ده وارده — اهلینی اولینده قبول جائز ، طلب کرده — تذکره نقیصه ایدم دیر

یعنی ادایشه اوزنه باسقه اهل بولونامیه ، ادوت طلب واجب بر اولد — ایته بر غیر اولان

حضرت یوسف سه طرفه راه مامور اولدنی اعلام مود و عدلک ابراسه بر دیر بولونه امیره بر طبعه

ادوجهی نه ایفانه مسامت ایدم — عجا طبعی قبول ایدم !

وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ شَاءَ
نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْحَسَنِينَ •

مال شریفی

اول صلحت که بعد فتنه سه راجعه تیر آلوده شدی ایرو . بره برانه اول با سوره اول اول قدر بار
 بران تا آخره بر صلحت . نوت اولور بریه جلدی . حال بود زنانه جیفه جیفه فزیه لایسته کیمک
 ایسه سی عفتد کی تو بهی بولاندره بیدرد . اولاب دکل مطلوب اوله جقدی . الله نقا اونی دهالو کد
 بر نفوز و کشفه ایسه بانه جیده جلدی . بنار عمیه طالب وضعینه بولوناسه دهایی اولر همه . در حال مطلوب
 اولوب نصیه ایسه بولنه جقدی . لکه مکه فارسی . اجمعی . دیکینه فلولوی ملک سجایه . ایست
 برسته ناخیزنی اقتضایتمه در صورت الله . اونی او وضعینه قدر ناروب کلال کشفه ارعه مصره نصیه
 ایستد . ایدر که [یَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ شَاءُوا] زده سده دیریه مقام فلولویردی —
 ایدر برانیت و اساسه تاسیه ایسه . ایدر برجت و اعتبارات ایسه . ایدر بولیک بر نفوز داشتد ایدر مکنی
 تحت نفوذت ایسه . ایدر بر فضایه کبریه ایدر که . سدری . نصیه لری . قرایی در زاری ایدر بولور مصر
 اراضیتی مانا اولدک بر قوانین عالیه کبریه زده بولنه دیر کی ریده اقامت ایدر دیوید و بدو مانع تیر بولور
 داجرای احکام ایدر دیوید . ایسه دکی کجا استحضارات ایدر دیوید . ایدر با :

[نَصِيبُ رَحْمَتٍ مَنْ شَاءَ] بیکم دیریه رحمتد دیر کی — فلولو کشفه . هیچ بریت
 ایدر بقید اولدیه بر مجر دستگیر ایسه دیر کی دینار . دیا افزوده دیا لایسته فلولو العاده دیر کی . بقدره
 بقدر ایدیه رت . بنار عمیه بر ایدر بر رحمت رحمانه در که کسب عیدن هیچ دخی اولدیه رده مجر بقدر جبردی جبردی
 اولور . یوسف . اول لورده برید بر رحمت بقدر ایدر . اولاد اولدیه حکم و علم و نبوت و سونیت بریده
 حدن و هی بر رحمت رحمانه ایدر [وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ] و محسنک اجر بری فایا ایدر —
 یعنی برده عیدک کشفه . همه محله زب ایدر دینار عمیه بر سع و فلولو ایدر جرایه ایدر به رحمت رحیمه دارور .
 دیر کی دیر کی کجا انعام ایدر الله نقا . محسن فلولو ایدر اجر بری رده فایا ایدر . بالفتا بایع اصانه ایدر . او
 برید محسنک محسنی بر دینار . فلولو کشفه اول قدر بار . سینه اصانه ایدر بر دیر آیه طوسی دارور . دیر کی که
 حضرت اصانه . رحمت الیه ندک الله نکد واک محبتی در . بر صورت محمد . بری حضرت اصانه . ایدر
 اجر اصانه اولدیه ایدر . رحمت الیه ندک لایه نویلورده بظام اولدیه در . و سوره رحمت الیه ایدر

وَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ قَالِ اتُّوْنِي بِأَخٍ لَّكُمْ مِّنْ آبِكُمْ فَلَا تَرَوْنِي بِ
 أَوْفَىٰ الْكَيْلِ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ • فَإِن لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْدَ لَّكُمْ
 عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُون • قَالُوا سَنُرَاوِدُّهُ عَنْ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ • وَقَالَ
 لِفَتِيَائِهِ اجْعَلُوا بَيْعَاتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّكُمْ تَكُونُونَ إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ
 لَعَلَّكُمْ يَرْجِعُونَ •

مآل شریفی

برده بوسفه برادرری جیفه قدری ، کعبه یانه کبرری ، دمال اوزی طانیی ، اوزی ایزی
 طانییورری • دو قانک اوزی برتوید عافتقدیر بمیزانیدی ، دیدی : بابا سزک بابا اوزی دلا
 برنارده سخی کبرک ، کور دیرک آ به اریک نام اریورم دیرا فیر درک الک فیر بسیم • اری
 بلا کیدز کز آرنه بنم باند سز کبر بریه دیرا باقو سبابی • دیدی : دماله اوزی کعبه
 بابا سزده اری سخی آلفه جاییست دماله بابا سز • اری فیریه ده دیدی : سزایری یو طری
 ایجه فیرورک بکد عاقریه عورتیه اکدارر بکدیه کبرری •

[وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ] برده بوسفه فار دیرری قدری - یعنی مقدما فیرورکی
 فیریه سزده دمال اریسه اریقه ز فیریه کعبه بوسفه راجعت اریورری . فرد پشوری
 سزده قدری [فَدَخَلُوا عَلَيْهِ] بنامیه مفهومیته کبرری [فَعَرَفَهُمْ] دمال اوزی طانیی
 - البه کبریه جسد و زمانه هویدی فیرورری . دریک کسک دیرا فیریه ده طانیی ایجه به
 دیریک بریکه دزانا بری طانییسه اریسه طانیی مفی دیرای • [وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ]
 اوزیسه اری طانییورری - هیو اریو فیریه اریسه طانیییه فیرری دمال دفساده برورری

بنامیه سوره نك باشند. کیدی اوزره یوسف قوبیه آید یعنی سرده ده کذینه و محرابیسه اولان
 "لَتَنبَأَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ" وری محققه باند یوردی. اوزر یوبه غریبانیه بر صورت و عرقه
 اندیز. اوزره کندی طایفه ده بر وجهی اکر ام ایز تجیزه ایدی.

[وَلَمَّا جَاهَزَهُمْ بِيَجْهَازِهِمْ] و قناره اولی جهانز ایز تجیزه ایدی - بر وجهی عافیه
 صورت مخصوصه ده عافیه لاری، در نادی، بر وجهی نام اوزره لاری یعنی سرده ده [قَالَ أَتَوْنِي بِآخِ
 لَكُمْ مِنْ آبِ كَوْ] بل، دیری باباز ده سزک اوزر ده کی کزک - بر بابا لاره کیدی اوزره
 و قید "یوسف و اخوه احبالی اینا منا" دیمه اولدیر قیده کی بیاسیه ایدی. دیک که قنقه
 بر سطحی کولور رب قوبیه آنا ایدی. ایملنده بر یوردی. بر سوره ده دیا اوزر ده عولری آنا سده
 صوبت دیا ایتلری عرصه ایزر که بر فار ده کرد دها اوزر یعنی سوبه سبه اولدیر که یوسف بر زره
 بود بر آنا لره قوروسی دیمه اولدیر حاله کندی سز دیر سدی. و احتمال که اوزر یونی مقدزه
 مار جا بابیسه بر عقیقه و استخاره عطف ایه رک زقنه داره سبه، کوسنیمه بر دیمه آنا لره
 ایزر ده بر سبوته غبیه دیکشد دی. بونی سوبه که سوز اولر ده "یا فیکم" فار ده پتری دیر بر
 قطع اضافته کرده اولر ده "یاخ لکم" دیمی ده عیوه عیندار. باباز ده سزک اوزر ده کی دیر هم
 اولی طایفه بر سبه کی داور اتمه و هم اولدیر سفرد فالرینه امات اتمه هم ده کندی اهوخی قصه سیم
 بر ایام ده بر سوبه دیر صورت ایلک اوزر سوکی فار ده کی بانه جلیب ایلک اینه سبه ده بوارک انقازنه
 تسویه ضمنده دیکدر:

[الْأَتْرُونَ فِي] اَوْ فِي الْكَيْلِ [کوردی سبک به محمد کی ایفا ایزورم - یعنی
 کوردی سبک یا عادتیم بود: محققه و سوز استخاره سیدیه بر اتمایور، نام اولیور، و فانی بر یورم
 کنده آیک دیر سوبه، نفرد و فایر سوبه، کله عیده ده قیده یلد اینه یورم [وَأَنَا خَيْرُ
 الْمُنْزِلِينَ] عیده زمانه به "غیر التزلیه" م ده - الله مجوده عیوه ای و شالک پاف بر درم ده -
 بودیه آتد سبک که اوزر تجیزه ایزر ده - خانه سده ساز اتمه، ضیافت دیمه، اکر ام

و احسانه بولرغنه و بونی برست سفانده دکل دها نصد زهیره ویریکنه اعترافه ایرفاره سکه
کیتیمینه فتویه صدرنه سویدسه و بونی صورته نقویه ده اتمند:

[فَإِنْ لَّمْ تَأْتُونِي بِهِ] اگر اونی به کیتیمینه کن [فَلَا يَكِلُ لَكَ عِنْدِي] آنه نه
بنم عنده کیتیمینه. — یعنی ایفا سوید و در سوید مصر طویر اعنده بر کیتیمینه الکن احتمالی بوند.
[وَلَا تَقْرَبُونِ] و به یا تمسما یک — احسانه و التفات ادمه سوید طویر سه ستمه اوغرا مایلیت
مکنه آبانه با صما یک. جواباً:

[قَالُوا] دیریکه [سَنُرَاوُذُ عَنْهُ أَبَاهُ] دیریکه اوندک ایموه بابانه سارده
ایده بکند — یعنی اونی باباسی یانده بر اتمه ایسته ز اما فاندیر سده حیره سه باقه هفت [وَأَنَا لَفَاعِلُونَ]
دهر حالد و بونی بایارنه. دیریکه طویر یوسف:

[وَقَالَ لِفَتِيَانِهِ] او تئدینه — زهیره لرغی اولیه و مجیمه افرید مسعود اولاده بند هاته
— ده [اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ] سرای لرغی بوکدینک ایتمه تویر ویریکه
— اواننده بویر کیتیمینه با احسانه دها بولرغنه [لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ] که کروی کدیلیندیه
— چونکه داروب ایدتری زمانه یک برسته دها دیر جقد و الزنه حاضر بر سرایه بولرجه و دیریکه
کجی برادرین الزمه دوزیم مکنه مشابا ایده جقدور.

بوراده دیریکه بویر حیره ایتمه دکل ز سید اولقله بابا ایلک فرستده بابانه ایتمیه
معلومات ویروب دعوی سارعت ایتمه یوسفه بر احسانه دها موافقه اولاز سیدی؛ فاعله بو فاعله
دو فاعله کدیلید. فقط اوزمانه برده بره سردار باباسی فاعله اولر جقد؛ عجب کدیلید؛ فاعله
مصره نقل ایتمه مکنه اولر جقد؛ دیریکه که حکمت لرنده ایلک اول کیتیمینه لازم اولاده او فرار کجی
ایری، بونی کیتیمینه ده، یعقوب ایموه اسباب صحت تکل ایتمه جک، قتب بر سفته تویر دوزانه فاعله
مقابل قتب یعقوب بر اکی هجرانه ایدیل لاده واقع اولرجه و صلی و صلیه ذومده ایدر دیر بابا ایمه کور و
اولاده یا اولاده فاعله لرنه شو سی تمام اولیه جقد. اونی غامه لازم کجی که یوسفه بر معلول

اللهم راد ارحم الراحمين • در کتب متعلقی اخیرترنده ساری لری کتبی به اماره ایسه در لری
ای پیریز! دیدی: دهان ایسه زن، ایته ساری زن ده اماره ایسه، به عاثر زن از اماره
کتبی زن، فارده ساری ده محافظه ایسه زن، هم برده یوکی فضل الیه زن که بران برسی • دیدی، احمال
یوه اونی ساری بران کوزه هم، ناکه بکله احمال ایسه که اونی به هم حال کینه جفکده دار اللهم
برسیاه دیدی زن، و ناکه ساری دیدی، دیدی که: الله سوپر کرمین فارسی دکی • ای یاد در لری
دیدی: بر قایده کبریه دیدی ده آری آری قایل ده کبر، به نایه نیایه هم ساری بهیج بر سیه اللهم
تقدیری دفع ایسه هم، حکم انچه اللهم، به اول توکل میسم و هم اول توکل ایسه، اوند ایچیه بر تو
توکل • و ناکه بابا لری اراستکی برده کبر دیدی، اودن دره اللهم تقدیر نه بهیج برسی دفع ایچیه
انچه بهیج تقدیر نه کی بهیج نفا ایستد، شبه یوه که او محقق بر علم صلی ای، چونکه به کتبی
تعلیم ایستد و کتبه ناسک الیسی بیلز •

[قَالُوا يَا أَبَانَا مَنِ الْكَلْبُ] ای بزم بابا من! دیدی، دفع اولدی بزم کیه
— ز حیره دیدی، یعنی طریقه، ده بوی ایمی ده بابا لری کور و کوری اصانه بهیج ایچیه
ایچیه آغیز ده بود ایچیه بر خیر سوز بهیج دیدی، بوسفک ساری ایچیه اولده صوک سوزی بود ایچیه
ایچیه سوره رک ساری، کبریه دیدی، کرم مفسدی، «فارده ساری کور ساری» بومده بودیه
بزه مفسده ز حیره مفسد، «دیک اولد مفسدی، فقط اولد بونی بابا لری اودن زنده اجرای نایه ایستد
ایچیه نودن زنده بکر ده بوسه کلند و بونزه بونزه من اولد ساری مفسد بهیج ایچیه
سویند و آرد سنده ده مفسد بهیج دیدی: [فَأَرْسِلْ مَعَنَا آخَانًا كَلْبًا وَإِنَّا
لَهُ كَافٍظُونَ] بنا برین بولا فارده ساری کور که ز حیره اولد و ایچیه اولد بونزه ایچیه
ایچیه زن

[قَالَ] دید که [هَلْ آمَنُكُمْ عَلَيْهِ] او نه مقفده است اینست ایتم [اَلَا كَاَمْتُمْكُمْ عَلَىٰ آخِيهِ مِنْ قَبْلُ] آنچه برونه اول نه فارده می مقفده اینست ایتم کجی
 — یعنی رفیق اینست اولان. بوفارده سوب برنویسه در رد افهام ایر : بلیک کن یا سده برونه
 اول بوسفی نامل امتا ایتم ؟ ایتم ده نالود ! او نه مقفده ده بود نالودله « وَاِنَّ اللَّهَ لَخَفِيٌّ
 دِيبُكَ رَهْ زَبَايَكْ ! مخافه ایره بلیک می ؟ آنچه بونک مقفده سون مقفده اعتماد ایر می بم ؟
 [فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا] ایرد الله ، مقفد ایندی تقدیر ده اله غیری بر مقفده — مقفد اینک
 مراد اینجی نه ده اولور سه السوره اله غیری بر سوز نه قلیما مخافه ایر . او نه ایجوه الیه مقفده
 امتا اینک ده غیری — [وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ] داورم الراحمیر — بنامیه مقفده
 مألود که مخافه ایرده بر سبب دهادیرن .

[وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ] — دیک که اولی سوز لر طریکت دیو طری ایهماره
 جریانه ایتمدی و دیک که بوسفک برونه بری ایردی و عهد بکی بر سوز اولود .

بابارد برنظر ده طمسه اولیه ده [قَالَ لَنْ أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ] اونی دیدی ، اصل
 سطره بر برونه رم [حَتَّىٰ تَوْتُوا مَوْتًا مِّنَ اللَّهِ] ناله الله ده بلا بر سبانه دیر بکن — یعنی
 الله میسه ایر بکن [لَتَأْتُنِي بِهِ إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ] که اونی ده حاله بلا کنیه بکن ، بکن
 بکن اعاده ایرسه اولر سکن — یعنی هیک ده برونه مغلوب اولسه ، بایرجه صحیح بچاره کز فالسه
 هیک صدک اولرجه ، فاندنیمه بکن بر وضعنه کز فالر اولسه بولنه سکن ، فزک : قدر سایه رت
 بر عبده سید که یعنی صوک درجه نویسه صورت نه ایراد اولانه بر استسنا الیه یعقب ایریده کی اعاده وضعینی
 صائر احضار ایتمه دلو یا اولر صوده کی عدم سولینی نویسه ایرسد — او نه ایجوه دیکر که « البلاد
 سطره بنظره » بلاد ، دیر برونه .

[فَلَمَّا أَتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ] بونک او نه رینه و فاکه کنیه سبانه بری دیر دیر [قَالَ
 اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ] الله ، سوز لرین فارسی دیکر دیدی — سایه دند که « ناهه »

في الواقع دیدلی کج [وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ] بابا لرینه کندی
 اراندی برده کبردرنده ده [مَا كَانَ يَنْفَعُهُمْ مِنْ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ] باندیه اللهیه
 کجمله یح برشیده منی اولادی - اورمول ربا ادر دندیر مقدره مد طرف له مقدر اولادیه
 نورناره دای ، اماطیه افرمالرینه ، سقلا اتهام اولوندرینه ، فارده بکریک البقونیمه لای...
 مانع اولادی [الْإِحَاجَةُ فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا] آنچه یعقوبک نفسده کی بر
 حاجتی قضا ایتمه ادری - که من شفقت دند مجبوریدل عمری سدرت اضیاجی داری . بوندیرای
 کوطنک تقاضای دند ادرسه ، نفسده تدبیر سقلا بر قهور بایمسه ادرمه اضمالی طرف ایلمه ادری
 مهلی ادر بیک صرف انفسی نالایه تسلیمه باشقه داندده بر مکم دمنفی اولادی [وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ]
 دذ الحقیقه ادر علم مجبوری - بود ادره منی ، یعنی تدبیرک تقدیره مانع ادریه منی یعقوب بایور
 دمنه صاحب ادر دند مقفیل عمل ادریوری . [لَمَّا عَلِمَاهُ] چونکه ادره تعلیم اتمد -
 دمی دیا تجربه دیا استدلال بیدرستک [وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ] دکنه
 ناسک ادریسی بیدر - ادرک بیدرینی بایز ، مکم مدوی اکلاما زده کمی فرق کندی تدبیرک دنده
 ایر ، مقدر ادری کندی نفسیه ایره جک دنده قدر کیدر ، کیمی ده توکلای تدبیره مانع طره ایر ، تدبیرک
 باستفانه ادری منی ، تدبیرایله نفسده بر حاجتک قضا ادریه منی مایه الازل .

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوَى إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا
 كَانُوا يَعْمَلُونَ • فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِي ثُمَّ أَذِنَ
 مُؤَذِّنٌ أَتَيْهَا الْعِبْرَانِيَّةَ لَسَارِقُونَ • قَالُوا وَقَبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا فَقَفَتْهُ
 • قَالُوا لَنْفَقَدْ ضَوَّاعَ الْمَلِكِ وَلَمِنْ جَاءَ بِهِ خَلْبَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ • قَالُوا
 تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْتُمُ النَّفْسَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ • قَالُوا
 فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ • قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ

كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ • فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ آخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ آخِيهِ • كَذَلِكَ كَذَّبْنَا لُيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلَيْهِ •
 قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوْسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبَيِّدْهَا لَهُمْ قَالُوا لَنْ نَسْتَعْتِمَكَ أَنْتُمْ مُكَاَنَّا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ • قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَنزِيلُكَ مِنَ الْحُسَيْنِ • قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ لَنَا مِنْ وَجْدِنَا مَتَاعًا عِنْدَهُ إِنَّا إِذًا لَظَالِمُونَ •

مآل شریفی

وفا که بوسه بانه کبریا ، فارده سخن کندی آدی دبه ، دیدی : به هیزدک ارسوه سنک
 فارده شکم ، صافیه بایا جفندی کوجور کنه • موکره ادری بوتوه هفت نقدیه بجهیز ایتدی دت موغانج
 فارده سنک یوکی اجمه توری ، موکره ده بر ساری کوندری : اولار بابه سزه حاله هیز سوره
 ایتسکند • بوزده دوزیرده دیریر ، نه آرابورسکند ؟ سطلک دیریر : صواعق آرابورسکند ، اونی
 کینه برده یوکی بخشیه دار ، دبه اولار کفیم • ناله دیریر : سزه محقه معلومدر که بزارنده
 سار هیقارمه اجموه کله دک ، هیز سزه دکن • سکر دیریر : بالانجی هیقارمه کن جزاسی نه ؟
 جزاسی دیریر : کیم بوکند هیقارمه ایتده او ، اوندک جزاسی ، بزارنده بوبد جزا دیریر •
 بوندک ادرینه فارده سنک قابنده اول ادرک فابرنده باسکدی ، موکره اونی فارده سنک فابنده
 هیقارمی ، ایتده بوسه اجموه بوبد برتیر بایرده ، سطلک دینده (جن افانونده) فارده شکم
 آلسه هیاره بوزدی ، لکه ایلک دیررسی باسکند ، بزاردیرجی درجه لرله بوکسه لیرنه دهریم سنک
 نوزده عظیم دارده • اگر دیریر : ادریسسه بولوبورسه بوزنده اول بر فارده سخن ده هیالیدی ،

اودقت یوسف بونی ایچنه آنی داؤنه بلی ایتدی ، سن دیری قنار بوقعه کین و الله یلک
 بلیور : نه اسناد اید بویک • ای سانی عزیز ! دیریلر : ایسه اولک بونک بویوک باغیلا
 دیری وار ، اوندک ایچوره برینه برعزی آل ، چونک بزنی محسندده کوردیورن • الله صانعیه
 دیری : منمزی باندن بولرینن کیمسه ده باستقی طوقانزده ، چونک بز او تقدیرده ظلم ایتمسه دویورن •

[اَوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ] فارده شی کندی ابرار ایدی — بانه الدی ، سینه سنه جلدی .

روایت اولور که یوسفده مفورینه کیدرکده ایته ارانده بیک برادرین ، کیدرکده دیر نفیم ایتدی .
 اوده ای ایتدیک ، اعبات ایدرک ، اونی زازده بولر بیک دیری ، اگر ایددی ، صوکره اؤنه
 برضافت دیری و ایست ایست صوفره یه اؤرورن ، بنیامیه تک فالدی ، فالجه " سکدی فارده کیم
 یوسف صانع اولر ایدی اوده بی برابرزه اؤرور دیری " دیری و اعددی ، یوسفده " برادرین تک
 فالدی " دیری دیانه آلوب کندی صوفره سنه اؤرورن ، صوکره هراکجه ایری ایری بر برانده اوطسی
 تمضیل ایدی و " بونک ایچیمی یوره بناریمه بوده بنم باندن اوسوه " دیری کندی اوطسنه کونورن
 قوقلا بوقعه باندن بایردی ، صبح اولدی ، یوسف اولر اولادین صوری ، اوده اوده اؤنم وار ،
 هیه اسمدی صول اولده برادر تک اسمنده شنه قویشده دیری ، بونک اوزینه اولکل اولات
 برادریم بول به برادرک اولریم خوشدیز بیک ؟ دیری ، اوده ، سنه کج برادریم کیم بولریم .
 امانه هیره که سنی یعقوب دیریل دغورسه دکل دیر کوس کیدی ، اودقت یوسف اعددی ، قاقوب
 بوینه صایردی و کندی طایندی ده [قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ] به دیری ، به هراسنه او
 فارده سگم — یوسف [فَلَا تَبْتَئِسْ بِكَ كَانُوا يَعْمَلُونَ] بناریمه ادریم باید قریه . —
 بعضی بزایی فرده سه غیلبیلد برلر تب سعور اولرینزده آنه فارده سیکده ماضیده باید قریه
 دیابکره بنم ادریم یا ایسی صفر اولده معلومه کوجنه ، مخزوه اولر و بوسط اکلاننننننننننن
 سزدریم ، دوماسه کج اولر دیریمه ایدی و دیک که ماجرای ده اکلاننن .

روایت اولی که بنیاسیه ، یوسف از قه به سنده آید یاسام دمیسه ، یوسف دره ایسا با بامدک
بنده طرودی غنمی اولیغی بیلدک ، برده سنی آیتور سام غنمی از دیار ایدر جک ، قسم بولا بر بهانه بورد
مکرکه سلا ناهوسه بر سنی اسار ایدر هم دمیسه ، اورد و آید یاسام نه ایستدک بایه جوای دیسه ، بوندک
اوردی یوسف ، آینه کی جاره لی آهوسه ، اورد و هالی های ، بایه دمیسه .

[فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ] و سنانک اوردی

صورت مخصوصه ده جهاز لر بر بجهزایدی ، ارشاده سفای کی قارده سنانک بولک ایچمه بر لشد بوردی -
شبه یوردک بر سافری اوردنیکه بولک بر سنی قومیه اونی اولا هله بولکدر .

سفای ، صوصانه ، سب ، طاس کی ایچله جک صورتون لاله قای ، لام عهد ، بوندک معلوم بورد
برشت بر اولیغی کورست بورد . که یوسفک بنیاسینی یا تیر دغی اورد سنده قوتلانیلا و سولگی بر قراره شه هله
ایرلک لایله بولنا نه قیئدار برشت بکی اولمه قیئدار . نه کیم بر آلتوه دیا کوسه طاس این دیمکدر .
و انار و نذک قاهره نفرا یوسف ، بونی کند اولد بونویسه ، اورد دغه سلا بایشنه یا یغی کی اوستا قهریه
توبه یاستد . سوعالده قوتلانیلا با سغه کیم واقف اولاسه ، ایچمه غری دستوی ایچمه قانوندک
چوریمونه ساور کور کور سندر [ثُمَّ آذَنَ مُوَدِّنٌ] مکرده ده بر سادی باغیردی : [آتَهَا
الْعِیْرَانِکُمْ لَکَارْقُونَ] او فاند ، من معلوم قیئدر سندر - دوسونکی کور دهری آردک
آرد سنده آکسیه بوب بر شید و انعام نه ایچ بر شید . بولسار ، غیر قییه بر سادی یست ایرلیور .
چو قییدی یوسفک امر دمیسه ایندی کی قهری اوردیور . فقط بقیه معلوم نفرا اوندک سوره و اهازنه
آترانه ایندی ده آهوشما بورد دکن ، اوعالده بولک قاهره بر انعام اولسوه ، نفقاسه بوندک قیاسه
اولا دغی بلیه یوسف نفقاسه حقیقه بوب بالاسه ، بر بهانه اولانمی ؟ یوسف بولا ناصول جواز
و ساعده دمیسه اولر بلیه ؟ بوردده بوسوال ، لام ، جوابی ده غایت دمیقد . حقیقه بوندک
ست ایچمه بر انعام دکن ، مقدما یوسفی با سنده قاهره اولدیه بر قییه و ادلا عا بر قی بورد .
در سابقه ده دمیقد اولایا به بنیاسیه یوسف بوندک کندی حقیقه بر واقع اولیغی بلیکینه بونور یغی اوردینه

ممنوعه بود و یور دی . فقط بنیامین « فَلَاحُ تَبْتَئِسْ لِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ » دیده نبیه ایه یوسف ، کنایه بریده
 بر جزای او فارده شده استقامتی یور دی ؟ غایب ، کور چگون و جهد یوسف ، او زنده کند و حقش عفو نمیشد
 نکته ، او باید عفو ایستاده بود و عوده دارد که ادنی عفو و مغفرت یوسف است که الله در طرد . آنچه او بزرگ
 عند الله عفو و اللطیف . او زنده کند و بفرموده کند حقش عفو او را اول عوده نامه نهد یعنی باطل است
 نغمه ایه او تغزیر اید جوی بر ذات و توبه و سبب احضار ایه جلی و بومورته بنیامین قاله سنی ناسیه
 انبیه کی او زنده ده توبه ۱۰ او در قهر کرد اسبابی نهیه انبیه اول عفو . و نه الحقیقه بونده مکره که
 کشتند ناص بر وقت توب اید و نه قدر صافی بر مس و استعداد عرصه انبیه اول عفو توبه جلی .

انبیه حقیقه بود بود لطف بر قائم مکتوب نغمه ایه یانی بر جزا ، الهی بر توبه اول جوی و بوله
 ضمیمه با الیه دیر کرد نغمه و سیافک سؤیستنده ده قور توبه جلی . چونکه « اَلَا اَنْ يَّجَاهِدَ بَكُم » استقامت
 محققه انبیه بوله جلی .

بود با نغمه تنبیه بر توبه ، ظاهر ده اجم بر انعام اولاده بونده فارشیدند . ناص بر درایت
 و ذات ابراز انبیه ؟ :

[قَالُوا وَاقْبَلُوا عَلَيْهِمْ] او زنده بونده درک دید که — یعنی سنی انبیه غمناک
 با نغمه با لک دکل ، او زنده بر جماعت تعقیب اید . بونده دونه دید که : [مَا ذَا تَفْقِدُونَ]
 نه آریور کن ؟ — سایه و قدر که کنیز بری ارسوز و نایر بود ده نه یک میالیند و بیوریه سکر استوینا
 اید ز الصدی بایه و سه اید دعوت بونده مؤمنونی انعام انبیه که هلا عید اید او ز اید کنه یک
 با قلم بز ناسی بود بر خطاب با قیامت ، بر اولاد که بوند برده انعام رد اولاد . بر سار و اولاد
 با شقه احتمال که سنده برشی ده میالیند . او دید که برشی ضایع انبیه سنده ده او آریور کنده .
 نه آریور کنده ؟ نمیکند در او سیدید ؟

نه الحقیقه برایت سبیل او زنده بود ده ده مخیر صلام نزدی مسایه رک [قَالُوا تَفْقِدُ
 صَوَاعَ الْمَلِكِ] دید که سطره صوامی آریور [وَلَمَّا جَاءَ بِهِمْ حُمْلٌ بَعِيرٌ] و او کینه

بر دوه یوکی از غنیه (محبسه دار - یعنی بائیک بانم بلکه یوکر بزرگ آراسته نایستد - مقابله
تکدر دکل تقدیر کور وین [وَأَنبَاهُ زَعِيحَةً] ویه بویا کفیم - آهلا سیور که سوزی او
باغیرانه مؤذنه سوزیور و اوکی جلد کرده «بز» بوزنه «به» دیور - و او، یو تقیب و محرم
ناور رینه - یسدر ایسه ویه آهلا سیور که یوسفک تعلیماتی یو ایسه .

صواع ، لغته . صاع رینه و اعظام سدابیه ده مقبلا اولاده بر کید ، یعنی اولیک ، برده صوابجه
بر نوع طاس و سبب مغالیه کلب . بوراده ده بطنی اولیک ، بطنی ده یونابره سفایک برینا
کبی سبب سفایک تمیز ، صواع ، اسم ، سفایک و صفا اولیق ده سوزیور در . کلمه «الصفای» ده
ظاهر اولاده یوسفک سبب اولیق . بوراده ایسه هم ایکی معنای محتمل اولاده «صواع» بقیه یوسفک
هم ده کلا اسناد ایسی فاجیاسی بر نور به تقدیر ایسه اولیق آهلا سیور . سلاک تقدیر یوسفک ده
با سبب بجهات ایفای مطلوب اولیقنده سبب یوسفک ده بوزنه عزیز اولاده یوسفک ویا بالذات سلاک قصد
اولقده ده محتمل . یوسفک قریب یعنی شی هر حاله کنینک اولقده کرکده . آنچه بوراده احتمال اولقده سلاک
فرستده لیدر ایستد . اگر ز غنیه اولقده کیده قیتمه - بر صاع ایسه ایستک حقیقی بیدیند برینک غنیه
ملوک اولیقنی غنه ایره یوسفک و بنا بر حقیقده ظاهر کور و نیک کی بر اتمام با ییاسه ، قابل تأدین
بر نور به تقدیر ایسه و کلا استعاره کور و نیمه اولاقده . چون یوسف ، دولک بر یسار معدنی بمکلفه
بر واسطه مباحث اید ، «آهلا سیور» ؟ سؤاله فارسی بومقی آنها اولسه ده «سوزیور قریبه
آهلا سیور اولقده» رینه اید نه در کله اولور دی ؟

[قَالُوا تَاللَّهِ] - عربی نازم با ویا واد مناسزه ویا خود او زده بدل بر عینه عربی
اولقده برابر فضل و برده تعجب سفای افاده اید . یعنی تعجب ایو برابر نازم باید یعنی نماند که «نالاه»
دیند . لسان زده ایسه یوسف فرستد اینم زده آنچه تا اید وادی جمعی اید رک «نالاه» دیند کی صورت
بر تعجب آهلا سیور . اولقده ایچوه تا اید اولاده قسودک ز جمعه بوضوح اختیار ایستک سوانده اولور یعنی
«نالاه» دیند [لَقَدْ عَلِمْتُمْ] حقیقه معلوم اولور - هر یک یوسف او زیند ، بائینه

امواله واقف دارند، جدا هم می آیند [مَا جِئْنَا النَّفْسَ فِي الْأَرْضِ] که بر بارضه :
 بر مصر طوره افند و فسدک با عیبه ، اخذ نکر ایمنه ایچره مکررک [وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ]
 نه هیچ بر زماه سار کرده دکن — یعنی برز مکررک مکرر ایکنه برید سوز لر سوزیده کنه عجب شی.

صَوَامًا مَأْمُورًا :

[قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ] ار حلاله دیرید ، سایه بالاغی میفارسید
 جزای نه ؛ — یعنی هاید او را در اید ارسود ، فقط از این نزدیکی در دیده بودم و برات
 ار عا کرده بالاغی میفارسید از این سیک جزای نه ، بوند نواسی دیر ، هائی نعبه ایدید
 [قَالُوا جَزَاؤُهُ] ار نه جزای دیر [مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ] که یک
 بوند بوند اید ، ار نه جزای نه ، ار مالک هائی میفایند سارق کندی شخصی طرطور
 استقام دیا استمد ایدیر . [كَذَلِكَ نَخْرِفُ الظَّالِمِينَ] به ظلمی بود جز الا نیریز . —
 یعنی به ظلم دیک اولاد سرف غنی بایانده بود جز ایدیریز . دینور که یعقوب دینده سرف جزای
 سارق کندی هائی مالک صامیه مال ایدیک که بعضی نفس در دینده سرف ایدنی مذکور در .

(فِدَا بَاوَعِيْتِهٖ قَبْلَ وِعَاءِ آخِيهِ) بوند او ز بنه - بوسف - فارد ده سند فابنده
اول اوزن فابنده باسداری - ریدک که اورد همد استقامه واسنجو ابره موکره فافه برتوته یوکلر بر ابر
بوسند مفوریه امضا - دافاده لری ثبت ابردی ده تحویلی بوسف بالان کنه سی یاری . (اشه
استخرجها من وِعَاءِ آخِيهِ) موکره ده اونی - یعنی سفایی - فارد ده سند فابنده هیفاردی
- بنامه سرجه فارد رستی القومنه همه فاردی .

[illegible]

فقط اجموعه حکم اینک لازم کلاجه که بر بر قلم اوله جفتی دیکه از نامه بنیامیه کنونی مرافقه اینک از دینی
 صوابه جک ، رطوب حاصل اوله جفتی . فقط حقیقه سی بوسفق تویدنی سفایسی ایدی ، بنار عمیه قراری
 کنی نامه فقط ایدی . بوسوره بوسف ، هم مدعی ، هم حاکم اوله اوله بوسی ؛ غبار ، بوسف بر دمی
 وضعینه . طلب و عمری اجمعه ایدی . حکم ده فار د پرنیک فتوایه حاکم مدینه استاد اجمعه اوله بوسی .
 مدعی عمیه سرفنده طرزی لازم کله فار د مدعی ده اتر اتر مکتوبه باره اعتراضه ده اجمعه ، سبیه اید
 فلا بتشربا کافوا بعلون ، منظر قبحه هیچ ادر ایدی . اکلای که لغوی کنیسی فایمعه زمانه معلور
 اید دینی بیه بوسف ، فار د مدعی اقبویه چهار مدعی دوسونو که بیاستد ایدونه فایماید ، مقامه هار
 اوله دینی قوی سراسر ایدی . قلم و جبروت سانیسی دیر جک تیر بر رده قوی ایدی و ده سبیل صرف
 مدعی و قانون بوسوره و مدعی ایدی . کرم بر جود . فقط کوزل جود !

[كَذَلِكَ كَذَّبَ الْيُوسُفَ] ایسته بوسف اجموعه بوسر جود بایره — یونابره
 کیه « ماکان یعنی عنده من الله من شیء » کی بود اکلایور که بوسفق بایندی عید الله تعالی و مدعی
 و تبلیه جریه ایدی . یعنی بوسف اجموعه بوسر جود الله ، تقیر و ترتیب ایدی ، اوله اوله الله
 مدعی و تبلیه ایدی ده فار د مدعی اقبویه اجموعه فتوای فار د پرنیک و بر دیری و بوسوره بایاستد مدعی
 صدره تبلیه بونی ایدی ، یوسر [مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ] مکتبه دینده
 فار د مدعی فقط اجمعه اجمعه ایدون — بوسره « دیر » مکتبه مدعی جالب دینده . بیکه
 بوسره مکتبه ، از نامه صدر مکتبه مدعی اوله سبیت و با فاصه « جز قانونی » در . فقو از تبلیه
 کوره اودت صدر جز قانوننده سرفند مدعی اوله جزانی ساری دو کله و جال دینی مالی ایدی
 فات تبلیه اید بر کله عبارت ایدی ، بنار عمیه اجمعه جود قانون اوله بوسی . بوسف جود قانونه
 مدعی بوسر اجمعه جکی ربایاستد مدعی لغوی صدره اصوله ایدونه بوسر جود جود مدعی اجمعه
 مکتبه مدعی اوله قانونی اید حکم اینک لازم کیدی . مکتبه قانوننده ده بوسفق فار د مدعی
 کنیسی اجموعه اجمعه اجمعه جود [إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ] کله اید دیر سبیتا . —

الله برستی سار ابرخه اسبابی تهیه اید . اولی که مجموعه بر فتنه یوسف و شکلی تعلیم ابرو بر فردی که
 مکلفه را جهت این بر دینی که دیگر طریقه فرزند بریده ایست سزایه رک اول و مجد هواب و حکم
 در بر دوی . در صورتی که مکلفه قانونی اعتدال ابرو در اثری قرار گیرد الزام ایدی . هم با این
 سزایه بر مکلفه تطبیق معصومه عملی بر مثال و بر دی . در وجه معرفت ابرو فارسی القوم
 حق بنده اینگونه با سخته هیچ بری فرزند اولیه روه ابرو فردی که به بالاده کی «الان یحاط بهم»
 در لونه استثنائی بر وضعیه کیده رک با بالارینه فارسی در دگر میانه مکلفه سوزیننده نور ناری . اگر
 . برای ناری ؟ «سواله فارسی فار و سزایه بالفرضه مکلفه قانونی : اید ایدی با یار سزایه بر سزایه
 اوله لودی و یا خود بونده اول کنی یو طریقه ایمنه جذری اولاده سزایه لرینده قانونی و بر سزایه
 خاطر لایه روه یوک ایمنه اید بر سزایه بولونود بر سزایه طوری طوری بر سزایه دلیلی اوله لازم حکم میکنی
 ایدی سزایه روه قصد قانونی بر سزایه تطبیق اید لودی سزایه بر سزایه بود سزایه مطایفه از سزایه
 لکنه الله ، بوی دودی ، اوله لودی . [نَزَعَ دُرَجَاتٍ مِّنْ شَأْنٍ] بـ - عظیم الله
 - هر کس در رک درجه لر بر کسیند . - یعنی بوی مستناعم داره اید تطبیق درجات ، بر
 ماده ی یوسف مفوضه رکدر . الله ، کس در سزایه بوی دهنی بونده دهان یار . درجه لر بر کسیند .
 [وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ] و هر ذی علمه فوضه بر عظیم داره . - یعنی درجه لر
 ایمنه ال یوک سزایه علم سزایه سید . در یوسف فار دگرینه تفوق بر علم تفوقید . فار دگرینه
 اصل علم اید لوده بوی سزایه حقیقی اوله بایمور . یوسف اید بوی رک حرکت اید بوی ، میانه ندر
 یوک درجه لر بولونود بر علم صامعین فوضه بر عظیم داره رک او ، الله . اوله مکلفه
 کیمه بنده ز .

سزایه حقیقی بید رکدرینه طوری کنی مکلفه بر دوی غیب انجمله دستور بر دفعه
 دوشمه اوله فار دگر [قَالُوا اِنْ لَّيْسَ لَكَ] ساید ، دیر ، سزایه ایمنه بولونود
 [فَقَدْ سَرِقَ أَخَاهُ مِنْ قَبْلُ] بونده اوله اوله بونده سزایه بر سزایه یمنی - بونده مطلقا

برای کسب دار و به جهت برده گند برنجی شهر دود قورایسه ایچیه بنامیده ایم بر سر مقدمه به حقیقه و حق
اولی قمر زده بریم بر اعتبار دها افشا - ایندیر -

بر ردايه كوره يوسف اناست باباسي بر يره طوقونه . يوسف مي جفكه اناست اريه
اويون كيزلجيم آله و نيمه ايمه . هنر بوني سريده ايمه شد . بوسوز و بالاره كي . « انكم لسا رقون »
خطانك و پريكي انيسته ايد سويده وادها مقابل رني بر عتاب كبو اولنده .

[فَاسْتَرَهَا يُوْسُفُ فِي نَفْسِهِ] بر سر دره بونی نهند که بزرگاری - یعنی نفسی بپوشد
 بر آجینه سر آید روی دکل ، فقط بزرگاری ، عبرت آید ، قصه برینه با فراری ده کند کند [قَالَ اَنْتُمْ
 شَرُّ مَكَانًا] نه ، دیدی ، نهار موقعه بکن . - یعنی بومعه و صد اول بکنه سده ده طولانی نهار
 موقعه در سبزه ، محبوبه دستار اول بکن ، نهار میه تسمیه محتاج اول بکنه بوی بر سر ده هست و ساقین
 آفرین در نهار بر بکنه بولاندن محمد اینک ، تصویر کنه با نهاره اقتضایه . - [وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا
 تَصِفُوْنَ] اسرار آید بکنه وصفه ده اله . اعلمه . - یعنی به وفار و ششم بپوشد ، و الله
 دها ای بپوشد که حقیقت نیک دید بکنه کی دکل ، بزرگ سرقت صادر اول سده . اول سده اول سده بزرگ
 نزه آینه سم ؟

بودند از زین عرق بر آفتاب شفاست و استمهام بولند در کولرک و آلبید و ترو فارو و سرنج
فوتیامه مجموع کسری عرق ضایع رضی الله عنه [قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ] الخ...

فَلَمَّا اسْتَأْذَنُوا مِنْهُ خَلَصُوا بِهَا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ آبَاءَكُمْ
قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنُبْرِحَ
الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ إِلَيْنَا أَوْ يَحْجُكُمُ اللَّهُ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ • ارْجِعُوا
إِلَى آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا آبَاءَنَا إِنَّ ابْنَكُمْ سَرَقَ ۖ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا
لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ • وَأَسْأَلُ الْقَرْيَةَ الَّتِي كَانَتْ فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا وَإِنَّا لَصَادِقُونَ •

مال شریفی

وَقَالَ اِنَّهُ اَمِيْرٌ كَبِيْرٌ ، فَبَصَلَتْهُ رَجُلًا مِّنْ عِبَادِهِ ، يَدْعُوْهُ رِيْءُكَ : بابا من کبیر؟
 اللہ یہ سنا کہ افسوس اور نفی ، بوندہ اول رہے بوسہ عقدہ ایندیکہ قصوری بیامور سیکند؟ آرنہ
 بہ بورا رہے آری ایمان تا بابا من بہ ازنہ درینجہ دیالہ عقدہ بر حکم تقیہ اینجہ بر فرکہ او غیر الحاکم
 • سنہ روزک بابا منہ رہے رہے یک کہ ای بزم بابا من ، ایناہ اوصلک فرزند لودہ اندی ، زانجہ بزرگ
 شہادت ایدورت ، بوسہ غلبہ حافظدی دکن • ہم بوندیغز شدہ صورہ ہم اینجہ کلکمنہ بابا
 رامیہ اول کہ بزجہا طرفی سوری بوز •

کتاب بود دیدر اما بعقب بود اینانوب اندر کی امیدنی کسی یاسه در سیدی نه باری؟

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ اَنْفُسُكُمْ اَمْرًا فَصَبِرْ بِهِ جَمِيْلٌ عَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّاتِيَنِيْ
 بِهِمْ جَمِيْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ •

مال شریفی

یوسف ، دیدی : سنہ نفکد برار رسول انیسہ ، آرنہ بر صبر جمیل ، یانیند کہ اللہ بہا حسنی
 برکتیہ ، حقیقت بود : علم او ، علم او •

وَتَوَلَّی عَنْهُمْ وَقَالَ یَا اَسْفٰی عَلٰی یُوْسُفَ وَاَبَیضَتْ عَیْنَاهُ مِنْ اَحْزَنٍ

وَهُوَ كَظِيمٌ • قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَوْا تَذْكُرُ يَوْسُفَ حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ
 مِنَ الْهَالِكِينَ • قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَلَا تَعْلَمُونَ
 • يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ مِنْ بَيْتِ يَوْسُفَ وَآخِيهِ وَلَا تَأْكُلُوا مِنْ رُوحِ اللَّهِ إِنَّهُ
 لَا يَأْكُلُ مِنَ رُوحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ •

مال شریفی

داوود بر بنی هیردی ده • «یا اسفی علی یوسف» دیدی و عزیزه کو زریه آیه در
 آیه بر یوسف بر یوسف بر یوسف • ناله دیدی حال یوسفی اکبر طور در برسد ، نهایت
 غمده آیه بیک دریا صول اولاد فارینه بیک • به ، دیدی ، در یوسفی ، غمده آیه
 الله شکایت آیه دم و الله درک بدیه بیک شد بدیم • او او اولدم هادی بیک زده یوسفه
 فارده سنده بر سنده بر سنده بر سنده بر سنده بر سنده بر سنده بر سنده
 آیه زریه در دیدی •

[وَقَالَ يٰٓأَسْفَىٰ عَلَىٰ يَوْسُفَ]

یا اسفی علی یوسف دیدی - اسف ، معلوم اولدی اوزده عزیزه شکیلی دیگر که بر سفا و سفا
 دهان باده «غم» لفظی فرمودید (سوره اعراف) و لما رجع موسی غضبان اسفاً آئینه ، برده
 غضب او اولاد عملده می کشد باده (افزوده کی الف مقصوره شکلم با سنده بدل ، او اسفم دیگر
 یا غور نه الفید که صید سید «آه» کجی عزیزه در غمده بر سفا و سفا دیدی • نه انده هادی کو زریه
 «علی یوسف» اسفده بناسنی کو سنده مقفید • اسف او یوسف ماره سی بنده کی بناسده کلام
 بر بجز برت دیدی • که علم بریده برده تجسس تقریف تعبیر اولور • یا ، اسفا اوز غمده او یوسف

اسفی، سوز ایستید، آفتلار، قابل خطاب بر ذات برین قوی و نه اندر جای غیر مسوده سببه یوسف که یک
مغالی برجا زد. یعقوب بکره ایکی اوغولک دها صحرانور و اغزار اولور، صحرایه یوسف برده بور
انقسام ایدور. دیگر اوغللار کینر دگر دگر ده بر صغیر اولدنی آفتلور، یا سینه اناغایور، الله
امیدی کسور، اسدای صبره قرار دیر یور. ایستک جهان و طایفه عقده لغزایه بر جز کینر ایستک
مالده فانی بر کوسک کینر دگر قوت یور دیکری یوسفک جهان عقده مجر رحمت الیه دیننده یوسفک
بر امید مارده بر لور یور. بوی بر آنده یوسف، یا سینه اولد اید مقام صبرده کدیننده کوزل بر هم مال
اول جقدی سلاطینسی ده کوکلی و بنار عمیه بر توتو بر صیبدی بر یوسفک صحرانورده طویل مسوده بر لور یور
دو یوسف مقاب کدیننده آتیه یوسفک کدیننده یوسفک هم مال اولد همه بر صاحب کورن اولورده سوز لرینه
ایناغا دینی اوغللار نه صرف نفا ایدوب صحرایه یوسفک صحرانور کینر بر شیانده یوسفک ایدورک دیننده یوسفک
ای ایستک، ای بلا یوسفک غم دیر یوریه همه اولد سستی غم، ای یوسفک بار طاری سفا؛ ... اوزانه طورما
نام زمانده کل بلا کمرستم آردی، صولک درجه یعدی، رسول الله صلاه عمیه رسیده منقولدرک «یعقوب علیه السلام»
یوسف دجیت نه درجه بالغ اولدنی «دیه جبرائیل سوال ایستک» اولدنی غیب ایره نیمه آنا دجیت «دیش
"او حالده اجری نه ندر در؟" دیکرد "یوز شهید ایدور، والله بر لطف یوسفک سورطه ایتدی" دیندر.
بورولات ایرک صلیب زاننده ناسف دلا جانور. چون شتار زمانده اناسه کدیندی که از حفظ
ایده بوجگی جریند بونده یوسفک نه نفس، تکلیف خسته کبره ملک مملو مانده دیندر. روز الحقیقه یوسفک
صلوات عمیه رسیده اوغلا ابراهیم آغلا سده و "عقب لغز دایر، کوز، باسه درک، ربه غیب
ایده جکی سورطه بکنز دالته بن، سلطانوزت یا ابراهیم" بویور سدی. آنجه جان اولیانی، جاندار
یایینی کجی باغیروب چاغیرده ده زیبار دلفانه ایتک، دو کونک، باقه، یایم بر توتو، صایغی باشی یوسف
بیشنده از اخلدر. منقولدرک عمیه الصلوة والسلام کریم لرینک برینک چو جفته آغلا سده، بارک نفسی
اوز سدی «یا رسول الله! آفتلور یوسفک، حال بوک بزی آفتلار نه نه ایتک» دیندی، بنار عمیه بویور دیک
"به سدی آفتلار نه نه ایتدیم، آنجه ایکی احمد سده نه ایتدیم: بری فرخ صده سده سس، بری ده نوح

اگر، مرده سنده کی سس - بر چیده دارد در ریفه کوره محمدانده با سقه انده «انا لله وانا
 اليه راجعون» و بر سر [۱] نه کیم بعقب بر بود استرجاع انجمنیه او بر دید [وَابْيَضَّتْ
 عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ] در زنده کوزری آفادی - عزله کوزرینه آمد دشت، جهانی کوزر ادی -
 ویا بر دایده دارد در ریفه کوره ضعیف کوزر ادی [فَهُوَ كَظِيمٌ] آرمه او بر کظیم ادی
 - در ری ایمنه آتور، غبطی طویرور، غم بر تویرور، جوهر در لغوه و طوفغوه و بر توفنامه بر اجمعی
 ادی - اندک بر اجمعی جان با نانه و سینه ابره میر :

[قَالُوا تَاللَّهِ] نه والله دید [تَفْتَوُا تَذَكَّرُ يُوسُفَ] بر سر ایوب
 کور و بر سر [حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا] نهایت اندک و دره ملک [أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ]
 دبا هلاک ادی - بود بر سر بوته کند که بازیمه ایوب سر - کج نصیحه ناصید، کریم بر
 سوزید سوید غور دی، لکه بر سر اوسه زمره ایتم که کج بر یاسه ابتداء اندکی و بر افاضه دانقادی
 نصیحه ایوبی بر سر بعقب کج بر یوب و ایوبی بر زانه فارسی مهله بر آزار و بناریمه بر دنا سله ایوبی
 فقط بر دنا سله ایوبی کفرنه درت و زانته بایند که [قَالَ إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَخُزْنِي إِلَى اللَّهِ]
 به دید، بئی و زنی انجمنه الهی ملکیت ابره رم - نه نه به با سقرینه دکل .

ب، اصله و باجمه، بط و نش ایتم مفاصه صدایه ده بوته مشوت مفاصل اسم ده ایوبی
 اندک ایمنه صیف بر یوب الله باجمه کندنی الیه یعنی زور و موصوس در و دوا و دیگر - یعنی به
 موصوسه داغ و زنی و زنی کبیه دکل، انجمنه الهی ملکیت ایوب رم [وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ]
 و الله سز که بزمیه جفت برستی بیورم - بناریمه برتری بوته فیه انجمنه بکن، اله هیچ ایوبی برتری
 نشه لر دیر -

[۱] الهی الهی و الله ربوع ایتم ذوقه ابریه بدید هیچ بر دوا و هیچ برستی برتر - و لغز الهی
 نوزده لغت و علوت مقهور ادلیه یعنی ایمنه بر تکرار و فی الیه به جوهر، ادو نوزده به هیچ بر فضا بسات، هیچ بر فضا ب
 هیچ بر صبت اولمانه .

[وَقَالَ يٰٰجُنَیَّ] داد از منم ، دید [اِذْهَبُوا] بپوش [فَتَحَسَّوْا]
 مِنْ یُوسُفَ وَآخِیهِ] ده بوسفه و فرده سنده تحسوا یکن . — بر منم ایمنه بپوشه
 مونس که میبند ، آراسته یکن .

سایه دقت که ، فلن ابرح الارض . ده دیر رک فاسه اولاه بپوش فارده سنده تحسوا ایمنه
 میزد او ایمنه بپوشه ایمنه ، تحسوا و زده بپوشه یکن . بوسف دنیامیه ایمنه سنده چالده جدا بپوشه
 بوسف بپوشه ، بنیامیه ده بر محسوس کجی تلقی ایمنه اقتضایه یکن . فوت اوله قریه دار بر مملکات
 یکن ، اکرم بوسفی قوت یکن دیر بر خانی کوسه کنده سکرده ، لکنه بوبالاند و بالاده اوله قریه بپوشه
 اکرامیه ایمنه ده . بل سولت لکم انفسکم امرای . دعبی . زیرا اکرامیه یاریم لاماده بر کیمه قریه
 قوت یکنه اوله مازی دینه کیم اوله مازه بپوشه . « بوزیم قریه کوسه کوسه بپوشه لاماده » دیکه
 راندده دار داندده . یکن دپوشه دار دپوشه بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه
 اوله مازه بپوشه ده رک ایمنه . بنامیه نه صراحت نه دله بوسفه مونه حکم ایمنه ایمنه بپوشه
 یکن . حال بپوشه قوت اوله قریه معلوم اوله مازه بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه
 بوسف مونه ای بر تحسوس بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه
 داندده ایمنه بپوشه ایمنه . بنامیه بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه
 بپوشه ایمنه بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه

[وَلَا تَیَاسُّوْا مِنْ رُّوحِ اللّٰهِ] واللهم روحه ایمنه بپوشه — یعنی داندده ایمنه
 مپوشه سینه نفس که بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه
 رُوحُ اللّٰهِ اِلَّا الْقُوَّةُ الْكَافِرُونَ] هر که اللهم روحه مازر مپوشه اوله مازه . — بنامیه
 بوسف دنیامیه ده کیم بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه
 دپوشه ده اللهم روحه ایمنه بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه
 فی الحقیقه بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه بپوشه

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعٍ
مُرْجِيَةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَخْرُجُ الْمُتَصَدِّقِينَ • قَالَ
هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ يَوْسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ • قَالُوا إِنَّكَ
لَأَنْتَ يَوْسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مِنْ يَتِّقُ وَيَصْبِرُ
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ • قَالُوا نَالَهُ لِقْدَانٌ لَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا
لَخَاطِئِينَ • قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ
الرَّاحِمِينَ • اذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا فَالْقَوُةَ عَلَى وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا وَأَتَوْنِي
بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ • ٤

[فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسْنَا وَأَهْلْنَا الضُّرُّ] الآية - بر

افراد مری گوسفند بود که مقدر زده بر برون بر افتاد بر رقت مملد شدی . در یک که بنیاسید
توقیفی از زرنه با سبیل بر افتاد . تکلیف شدی . دیوسف از تقیر این کوزه مذکی توبه و افسوس و توبه
همی موصول بود شدی . و بنا بر عیبه کنده سی طایفه زمانی کشدی . کریم از اصل مقصد سیاهتری ارادت
یوسف در ادبی سلسلی تفریح این بود که در سه روز و سه شب در قدره کوزه بر نوز استملا ایدیه یوسف :

[قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ]

سعدی می . دیدی : سز جاحلین زمانه یوسف و قارده سینه بایر کنی؟ - ایسته بر اعلام و
سوال اید . لتبشهم بامرهم هذا وهم لا يشعرون . وحی و وعیدت صدقانی تماماً مقصود غیبه دیوید
از نفع بر طرفه مملد اراده حیرت و هجانی در سوزنی . یوسف از مملد کوزه اندک آبی بر شست کبی یا کلا
کر در حال اولی یوسف از دینف استقال ایدیه رک کال حیرت و هجانی ایدیه که در رجه سینه [قَالُوا إِنَّكَ
لَأَنْتَ يُوسُفَ] ... سنبک صمیم سه یوسف؟ دیدی - اوردی کندی رفتار ده سنی توبیف
و تقسیم ایدیه ایدیه رک : [قَالَ أَنَا يُوسُفُ] به . دیدی . یوسفم [وَهَذَا] و بر -
یعنی یا نده مرفق اقباله بوبانه و نفع دقت زده فایسه کبی کور و نه زان زده [أَخِي] فارده شم -
و بوزنه غرور و تفاخر صلی استقامت مجموعه الله سکر و تحمیت نفیت ایدیه صمیم مقامه شود مملد و مملد
ایندی : [قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا] حقیقه الله . بزدانایر مملد ایدیه [إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ]
سوال شبه بود که در کیم اتفاق و صبر ایدیه - فالتقوی صابنیه و محنت صبر ایدیه [فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَضِيعُ
أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ] هر حاله الله مملد اجر صیایر ایدیه .

بروندی از زرنه غایت بلخ بر دفع اعتزاف ایدیه سوال الله جوابیه تماس ایدیه رک [قَالُوا] دیدی
[تَاللَّهِ لَقَدْ أَثَرَكِ اللَّهُ عَلَيْنَا] تالله سنی الله بزه ایست ایدیه (۱) - یعنی تالله حیرت اعتزاف

[۱] ضایعات مملد سبیل بزدانه بزدانه بزدانه بزدانه بزدانه بزدانه بزدانه بزدانه بزدانه بزدانه

تالله بزدانه بزدانه بزدانه بزدانه بزدانه بزدانه بزدانه بزدانه بزدانه بزدانه

تالله لَقَدْ أَثَرَكِ اللَّهُ عَلَيْنَا

ایدر که الله سخن حقیقه از ذکر ابریکه انقار و صد امانه فصلند بر بزم از ریزه و هیچ و تقصیل ایندی
 [وَاِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ] وَاِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ [وَاِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ] - عمد بر خطیه بایسته - یعنی
 سدی بسک نه فدا نادر - یونانیده ده قید اینکین و جلد یوسف ، خارد و سکر نه کنی معنی عفو یور
 آنچه مقررده الله صفتی ده ایچم ایدر به یلک ایچمه توبه و ناسدی کوزه یور دی ، بکره بویلیغ
 انصاف یورده و تحفه ایدر [قَالَ لَا تَنْتَرِبَ عَلَيْكُمْ] سده دیدی مواظده یورده [الْيَوْمَ]
 بکره . -

تتریب : اساساً اشکبه ده ایچ باغنی صیدیه و یلک اولوب بجا ناسدی و مواظده و مناسه نوبیلدی .
 الیوم قیدی ده لهم باقیله ، لهم باقیله ، بیل اولنه بیلر . یعنی مواظده اولونده غاظرین و کله سیلغور اولد
 بکره سده سرزنسه یورده ، او حاله باقیله کوزه ناهل اولور ؟ بنا بر علیه سؤالده و سوز لوده بر سرزنسه مناسی
 حیفاروب ده مراد ایتدیک ، سترع اولدیک ، باجور بوزنه اولکی کهنسند ده غیبت جود و لکجه الیه و بکره
 دلیلیله اولدی بوزنه موکره اولدیک غاظرین و کله سیله [۱] همه الله جسته کهنه ؛ نه بکره و عمار ایدر
 [يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ] الله سده صفت ایدر . - زیرا بکره توبه و اخلاصک فاعله ، حاله ناسابه صفت
 درمندر [وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ] وَاَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ - سده سده [اِذْ هَبُوا بَقِيصَیْ
 هَذَا] سوزملک کونورده [فَالْقُوَّةُ عَلَى وَجْهِ آيٍ] ده بابامک بوزنه برانیک که [يَاي
 بَصِيرًا] کونورده ده کبر - یعنی سده سدی باقیله دوستی برانیک ده ایله ایتدیک بولورده .
 بونظر بابامک تبشیر و ناری و دعوت فرمده قوسون . بکره ملکه اول کونورده فانی کونورده فانی و حق و
 دیدک که بالانده فانی بکره ملکه باقیله و یعقوبه ربانی نه ناسابه مزمه بر در دهجه بکره و صفت شرک
 کونورده یلک اولاده مبارک بکره ملکه ناسابه صفتیه و جلدی . عجب بوناهل بکره ملکه . بر رانده و نیکه
 [۱] روایت اولور که : خارد و سکر یوسف . سده نه انعام صباغ کنی حوزانده بکره حایر یورده ، حال بود بجا حایر ده دولای و نکره
 حیره صفتیه ، جازده یوزنه باغیورده " بیه خبر کونورده ، مشایره کنی بری سوز بایر بکره ایله ده دیکه که " معصا الیسی
 به لغزیه ایله ده معصا بکره یوزنه سده ده بلا ایله کونورده باغارد و سباه الله بکره و حایر ده بکره ده معصا بر لیدی " .
 در لیدی ، سده ایله سترع اولور ، کونورده بولورده ، زیرا حایر و کله سیله که سده ناسابه بکره ایله سترع اولور و نکره

بگویند که وقتیکه حضرت ابراهیم آنست آید یعنی زمانه امر الهی او هر ایست که چنانچه کثرت گیرد یکی غایت آنچه بگوید
 اولاد و اعتقادیه میراث فلسفه و یعقوب اونی بر فخر ایمنه قوی و نه کز یحیی یوسف برونه فائمه و قوی و نه
 آید یعنی زمانه جبریل اونی نغمه و هیفای رب او را کثرت و دقت نسبت به قوتی که همان بصلایه سوره
 ارمایش بولور رعیت و اله . بوضوح و بگویند که اسرار ائمه بر بارگاه و بویسه . یعقوب سویی یوسف
 بنوی خنجر و دخی بشماریده بر معجزه و دیکه اولور . بر وایسته ده دیکه که بگویند که او مرده و یوسف
 صیرت و بولایه کولای ایدی . « فی الحقیقه » بقیصی هذا . انما رسیده بونی رها ظاهر . فقط بوضوح
 بگویند که یوسف سوره رسید ده کوزلر قوت انتساب اید . چکی عقلاً بین بدجک برستی کور و زن . اولور ایچ
 محققه رسید که « بورد . مظهر بر دخی اید اولور . زیرا بر دخی اولور ایدی یوسف بونی عقلاً بولور مازدی »
 میانه فخر الیه رازی دیکه بوند معقول جبریل ده یوسف و کدر . دیکه بید که یوسف . بابا یوسف کور دخی
 ایچ صفتیست هر چه اعتقادیه نشأت ائمه بر ضعف بهر اولور یعنی اکمل رسیده بکدر و دوشو که بگویند که
 اولور یوسف قوتی که زمانه هر حاله هر چه انتاج بولور و کثرت قوتی بر فخر کبر . بولور و دخی قوت بولور
 توانسته ضعف زائل اولور . و بنا بر عینه با صبر دخی ده قوتی که کوزینه فخر کبر . و بولور و کثرت قوتی که
 اولور رسیدند . چون قواینه طبیعی بر معنای صحت دلالت اید . اله . لکن بوند معنای « فنا بو
 مکنه . قواعد ضمیمه ده . تجربه ده بوند بر الهام آله بید . دیکه اولور . فی الواقع کز هر چه در کثرت
 نقطه انقضایه تاثرات روحیه ده بوند که دخی و در صورتی که دخی و کثرت قوتی که بولور و دخی انقضایه
 اولور مازده ده بولور . معقولیت بوند یعنی سلسله صحت کافی دگر . بولور و دوشو بولور « بکدای اولور »
 رنید بیدر ده قطعی حکم و بر بر من . حال که سلسله اله هر نقطه « یات بصیرا » مکنه قطعیست
 عقلایه طبع بکدای بر داند بونی کسیره من . و بولور اشارت ایچیه اولور که کز ده « بولور دخی
 قبل از معرفت مکنه اولور » دیکه عقلا بولور دیکه . هادی یوسف عقلاً او بر بارگاه و اضلاع کسیره
 بولور که مکنه مکنه مکنه ده بوند فخر کوی کثرت فایزده و در رب قوتی فطری « غایت نه بایا » رانده بولور مکنه
 بولور . انزله « هر چه اید ده . کرم بر بارگاه و کرم بر بارگاه و کثرت ده انزله . اولور و بولور که
 فرد هم بولور دیکه دیم . لایزال حکم الیوم .

فقط اوداع قلبه بر قلمی حکمی دریده قوت نادر؟ بونقطه محققیند ریکردگی دمی محققه باقیه بسببه
ایضاح ایدرز.

یوسف فار در شری تعقیب ایر این ابله ایسه اوله اوزره اوزی یوبه لطیف بر دای اجمازه
ایدرینه بشید و دعوت خدایه مایور ایوب ربیعاً کوندرسه و میشد که

بابا برابر [وَأَتَوْهُ بِإِهْلَیْهِمُ الْجَمْعِیْنَ] برونه اهلندی - یعنی اهلک دیشی ،
برین کویوک خانه اربعه منسوب برونه عاقلری - ره طویره آلوب بلا کینیز - روایت اولنور که کویوک
فار در شری ایمنده یهود ایسه و " اود فانی کویوک کونوروب ره محزونه ایسه به ایدم اودت محزونه ایسه
کوی سکوی ده شده ایدیم " دیمه دیالیه ایسه باشی فاباره مصرده کشفه قوشمه واره که لسانه کشفه
فرسخ ایسه . اودکی دفعه ده فار در شری مجله ایسه یوسف بکره بو ارلری در که اقتضایه لوازمی
ایواله دهامک صورته مجله ایوب اغراضی افکاره لازم یوندر . روایت اولنویفه کوره بو فائز
بابا ایسه ایکی یوندر اهل مجله ایسه کوندرسه . اه .

سندی باقیه بر اده اقبال توبه ایر این اوزره زار همه ، روح الله ناصل بجای اید جلد
سیم دست ناصل اید همه ، صحرایه ناصل قایم همه ، ناصل برشته در حایت قایم همه ؟

وَمَا فَضَّلْتَ الْغَيْرَ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ لَوْلَا أَن تُفَنِّدُون •
قَالُوا قَالَ اللَّهُ إِنِّي لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ • فَلَمَّا أَن جَاءَ الْبَشِيرُ الْقِيَّةَ عَلَى وَجْهِهِ
فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي آخِمْ مِّنْ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ • قَالُوا يَا أَبَانَا
أَسْتَغْفِرُكَ وَأُذْنُوبُنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ • قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي
إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ •

مال شریفی

دقتاً که بریده با به آبریدی ، اده ده بابا لری ، طوفوسی دیدی : به جدا یوسف
 قوفوسی طوبیورم ، به با فله اسنارینه فالفیسو سکن • دیدی : تالله سه جدا ای شایسته
 برداسک • فقط دقتاً که حقیقه مرده می کندی ، کوملکی یوزینه برافدی کوزی اچیلوریدی ،
 به سزه دیدی : الله سکن بیلیمه عیتریزی بیلیم دیدی ؟ • دیدی ، ادهم شفقای دیدی
 بزم اچیمه کاشورینه استغفا ایوب ، بزر حقیقه بویوک کناه ایستدشک • سز اچیمه ، دیدی :
 به صکره استغفا ایدم ، حقیقت بر : غفور او ، رحیم او •

[وَلَمَّا فَصَلَ الْعِزُّ] دقتاً فانه آبریدی - یعنی مرده حرکت ایدوب کشفانه
 شوها مشدک خارجیه میدی ، اده ده [قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ لَا جَدْرِيحَ يَوْسُفَ] بابا
 به دیدی ، اینانیک یوسف قوفوسی بویورم [لَوْلَا أَن تَقْبِذُونَ] بی نامه برینه قوفوسی سوزی ؛
 یعنی ای بوسوزیم ایشیدر سه بنم عقل دشویرم غل سبب اچیمه ده و جدا نم اعتماد ایشیدر سوزیم
 مظهره اینانیک رکن . فقط « یا اسفی علی یوسف » دیکه غیر مقول اولیا به اداسف درینوسنه بیه
 مناسزه به اعتماد ایدم بویوسف قوفوسی برورنه قوفوسه سز غافلده شوازه دریه پشته درو قلم
 و جدا نم صرا به بویوسف قوفوسه دهون و جدا نم به باقی هیچ بر لیلی کور درنیمه بوسوزیم ، بولرف
 وصلت سز دجینه زده دره اینانیه هفتکند ، اینانیه هفتکند ، باری بی نامه برینه قوفوسه ده کندی به
 فالفیسو سکن زه ادر ؟ .

یوسف مرده بونید بیر اهل همتی کونوره جه اولاه ادبانه بابا مرده قویوب
 سکت یعقوبه انبال ایدر این بریه یعقوبک برورنه ذوده روحانیه ستم و جدا نم صرا به بویورم و اچیمه
 بولرف باد صبا ، بویوسف قوفوسی سه یوسف که اده « روح الله » ده پشته و کلمه اولاه زنده
 مرده سی بر نفس حیاتی اید . اده ، شوازه تصور بیلیم دی غشی ایدم جه کبی اولاه بولرف
 ستم کیم بیلیم یعقوبک غم صبرانه فاصل برضه تبعید دورمه ، و جدا نم فاصل بر لطافت درو حقیقه

صادق؟ یعقوب بونکه عیبه زمانه لشم از آنده کی بر اقبال دفعه سنگ مبد آنده برائی دوش
لشم ده بر قایح کوه صوکره قاورده یعنی مستقبل بماندک سرورینه تدبیراً احضار ایسه بولونور
بوناصل اولیور دی؟ سکه فرسخه پانزده بر راجی کتیره ناقصه ایری؟ دپونی دویانه
ناصر حساسیتی؟ معلوم اولاده هوا جریانک بوسرقته کافی کدیه جکی شبهه سن. قانونک مهره
انفصالی آنده یعقوبک بریده رویینی بوجیک سرعتی لائق بشک و آنکه بر سرعتی حار اولوه
لازم طیور. و حال بود بگونگی فده سس نفقه تدقیقی ادریزمین الکتیه جریانک لهنوز ایسه
ایسته رسم منه فذستی بایمور. برده یعقوبک حساسیتی فده انجلیسه و حریفی ایزوگر آغارنده
صوکره سیم می فده. ترایایحه اولور اولور فافانک انفصالی آنه تدهرده بر یوسف شمس
دویابوب ده سمدی دویسه اوسکی کوسرکه بوند سرعیتی اوندک حساسیتده ده دهر. بوندک ایچیه
مفرینک بر فصوصده ایکی افارسی داردر: برسی، الله تعالیانک بوجی بر معجزه اولور ادره او
اوزده سافده یعقوبک و جدا آنه ایصال، برسی ده، اوزده و جدا یعقوبک به اجمار ایسه اوسیده.
دینار عمیه لهر لکایی اولور اولور بوداقه نده خارده العاده بر ترویج ربانی اولور فیده شبهه یوتد.
زمانه فده فلسفی بوجی نور العاده حادثات روحی ایضاح اید بر مکرر بار انظار و فی ایچوب "تذاتی"
عنوانی آنده تصنیف و مطالعه ایتکده در. تنفاز، تقویه کلرزده و فی معرفت دستور اولور "تذاتی"
اصلده "اوزانه دیک" یاقی "ده تأثر معانیه اولور فیه جملده" "تذاتی" اوزانه تأثر دیک اولور.
دستور تعریف اولور: بر فقهده دیولایه اید بر احسانده که اوزده و توج بولسه حقیقی بر داقه یعقوب
اولور فیه حالده اید بر سافده دیار اید طرف و احوال ایچنده در که بونز اولور فیه انفس الی معرفتی ماده
متبع کی کوسریر. دیک بر تعریف کورده ده: "بر معانیه دیار اصلده اوزانه بر اصلای یعنی حواله بویله
بر عملده معانی اولور فیه تیغ حادثه سید". اولور تعریف نظراً ترباتی سافده معانیه حلالده کی
حوالده حادثه و مثال اولور بوجیک. لکنه ایچنی تعریف نظراً لهر حاکمی بر حواله ایچنده دیولایه شمس
بر حواله حادثه سی ترباتی بیلنده حواله جوده فده نور العاده صابایله اتفاقاً اید دهر. هر که حواله سافده

ماده نمانده لافش هموار میاکی بر دیل می و در رک بوزنه تو بایسته زیاد و مندر و راریو بلیغاتی ببلند
 بهار و مدح و ایستد به بلیغ . و بنا بر می بود که نه نفقه " نذر نه تصور صرف روحانی اولاد تو بای بلیغاتی
 قدر مشکل اولاد - زیرا از نمانده کی بر می و یا معنی سبب بر دانه " خفیه ایو یا نمانده بر یوب بلیغ ایستد
 در یک اولاد - در یک مجموعه بر می خورد تد یا نیک الی شایع اولاد و مجرب و معنوی کی گوردنه شش دره بر می و
 نادر ایستد که مدح و ایستد ایستد . میانه همای بر یک و مدح ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد
 انظمی و صرف مدح و ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد
 کند و خا به که دانی به حال به صیغ و ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد
 ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد

بوزنه بمانده از نمانده مدح و ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد
 هر یک یا نمانده مدح و ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد
 العلم الاقلید " مجموعه مدح و ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد
 واقع در - بر راز کند و نمانده ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد
 قید ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد
 ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد
 سفول ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد
 ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد
 بر نمانده ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد
 موجب ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد
 وفات ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد
 گونه ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد
 نو بای دیکری بر مدح و ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد ایستد

اوله ایدی عیناً رو یا دیدک . بوز سفار صلیب نه نظر آفونده عاده و تومانه ایلقمه بار بار نادر کولدی
 حوت . بکله لکسه اولور و فرقه اولان . فقط صورت عمومی ده ایجاب عکسه کلد . مع العاده برده
 حالده کرات دیاسجه . مرتبه لرینه قد . جیفه جه مختلف رجانه ظاهر اولدی . قنات عاجزانه کور
 برات نه بالکن علم روح و معجزه . مخفف اوله جه بر خا نری تثبیت ارفالایور . برکونای تحریکات فیه
 نقطه نظر نه سایانه دت ایلارده دیکده در . زیر کور دیور که رایجه . ریح لفظیله افاده اولوند .
 بوز ایسه ایصال سفاسی دهامبار در . حال بوکه بالاده سویدین و مجد فائزده آیرینی آنه یعقوب
 و جراته رایجه دت وصولی روز ایلر عتده دهامبار اولسه اولور . معلومات حاضر نه نظر ایلان
 فیزیکی صورت و حصول لوانده کتودی جریاند کورده الکتریسیته موج لرید ایلمی محتمل . انچه بر ایجه
 هوار ایشاید ، کویور مادی ذره در کت و قوت ایشاید ایلمی مشهور اولدینه کوره بوز در و جریاند
 الکتریکی حالده و بر شمس سیمه اقرب کله سی سبب اوله جقد . بونجه ایجه بر تحلیله دهالزدم دارد که
 اوره اوزره لرده کی رایجه دت حرارت و ضیائی قیاس ایشاید بر قوت اولدینی بولقد . ذل الواقع رایجه
 شد بر کل صوبی ذراتنه کنیز نه زیاده اوزره کی بر قوت و کیفیت ایلمی رایجه بر اهتزاز ایلر سوا حفظ ایلمی
 دهامقول رایجه جقد کی ایلمی احتیاسانزک بر اهتزاز دهامرفقد . دار حاله سلولی کیمیا با ذر
 فیزیکی ساهنده تعقیب ایلر ک صوت نقلده دهامبر بر قانونه ای رایجه ، قوت و حرکتنه جیفه نقلده
 دخی الکتریسیته جریاندیه استفاد بکنده اولدینی بیخونه داره بلامجد دیک اولور . کرج یعقوب دیونوس
 فنی دکل معجزه دیدر . بعضی مفسرینک دیک کی کبی الله تعالی دیک رایجه یوسفی و جبرایه یعقوبه طوزیه طوزی
 اجماد ایلر یوسه ایلمی دهامتمل . دخی یعقوب حلقه سی اریاندیر رب مانیده معلوم اولایه یوسف قوتونی
 و جراته بکیده دیور و دیورسی دهامتمل . نکته اینکه افاده سنده ظاهر اولایه بوقوتونک روز ایلیمه
 دیولاسی و کرمکی حاصل اولایه مژده فائزده مصدر آیرینی آنه اوردیه بالانفصال ایصال ایلیمه
 اولامیدر . برابره مقلده رایجه دت دخی هواده بر شمس له برده کی نقد و ایصال ماده سنده دقونی بنادیه
 فنی بر قانونده وجودی افکار ایلر . سببه سز که بونک کرم مصدره ارسالی دکر که بویده بر شمس یعقوب

طرفه اخذ اوله بیهوشی دار ایچونک یوسف فوتوسی اولریغناک تمیز و تعبیه ایله سی اصل قانونه کی طورییه
طوری تعریف ریانی کی کوسنه غارت لردر. کونک بوجمندره درکسه یعقوب دیوسف بر پیغمبر اولری
مستقیمه وقع اعجاز لردر. زیرا برسانک یافینده برسانه فوتوسی شخص اتمی بوج غارت لردر.
انجه بونک لیان محمود سید مافوره القانونه بر معنی اولسی ضمنده بعضی قانونه و اثبات ایلمه اولسه مافی
دکتر. مثلا میسانک قوسه بایاسی بازنده بر معنی لردر. فقط قوسونک اولریسی وقع سنده «طیرانه»
فانوسی استنباط ایله بازنده طیرانه لری بایلمسی معنی اولابانه طیرانه اولری بیلر.

معلی روح الله بایک که یعقوب، یوسف کوزل فوتوسی اولدر اوزاقده در حال دیری
اونک برهم رفیال اولابوب بر حقیقت اولریغنی و جدا نده مابندی و تائید لرد سولری، فقط غافلک
بوده بانه ایانایوب حایم دیر بکدری بیدری ایچوره ده «بی برانه برینه قویاسه کن...» دیری، لکنه
کیم دیکد؟ دیری کی بر سوزنی ایسیدر [قَالُوا تَأْتِيكَ أَنْتَ لَفِي ضَلَالٍ الْقَدِيمِ] ناده دیر
سه حقیقه اسمی شافیلکده مک - یعنی مالایوسف دیوب طور دیوسک، حال اوله فادوسه جفاکی
توصیم ایسورسک که بر طوری دکل، اوغولری یولره اولریغنی ایچوره بکدونی سولریندر اوغولکدی، لکنه حوره
کوره شافیلکده اولریغنی تبیه ایدی. زیرا بونک اوزاقده:

[فَلَمَّا أَتَى جَاءَ الْبَشِيرُ] دنادر ده جکدی [الْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ] کولمکی بوزنه
توبی [فَارْتَدَّ بَصِيرًا] بکوبک بورد برینه کلپور دی، کوزی ایچور دی.

سکدی بونسه یه نادر سانه یعقوب، نادر دی، نه لری بیری قله ایدر کن؟ غایر اویله صبر میسند
آیدر برب «لَا تَيْسُوا مِنْ رُوحِ اللَّهِ» نصیحتی افشار ایدرک ساره ج [قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ] سنده دیری
دیری [إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ] به هر حاله الله سنده بیدر میقتد سید بیلیم -
یعنی سکدی آخلا ریز می الله نه بربوک دیغیرلک نه حقیقت؟

اد دقت کلمه اولره اوغولری لیمی برده [قَالُوا يَا أَبَانَا] ای بزم بابان دیر [الْإِسْتِغْفَرُ
لَنَا ذُنُوبَنَا] بزم ایچوره کاهد بزمه استغفایب - سفتره رعایا بوبر. [إِنَّا كَا خَاطِئِينَ]

آزادی دور شود بر دگر صوکره حقیقت بهم مستقیمه لطیف، حقیقت بود، او، ایزد علیم ایزد حکیم
 ● یارب! سه بط سلسله بر نصب ویردک و بط امارتک نادرینه بر علم اکرندک، اکرندک
 بر یارب ادا بهیم! بنم دنیا و آخرت و بهیم سلسله بنی مسلم ادر در دال و بنی صالحه الهیه بر یارب ●

[فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ] دال و دال و ف که بوسف وارد شد - یعقوب در تون
 همانانی بوسف در یکی کی مصر حرکت ایزد بانه وارد شد. - روایت اولی که بوسف و ملک
 مستند در تون یک مکر در جهل دولت و بونده مراهایسی این استقبال میفرمودی، یعقوب علیه السلام
 فارسیده بهر دایه دایه زده بود و یوروی، فارسی یکه اهالی و انجیده باقوب " ایزد راست و درک
 فرعون می؟ " دید صورتی، خیار او ملک دیدی، یا قلا سدر زده بوسف در اول یعقوب سلام و بریدی
 " سلام سلطان عزیز کیده ره " دیدی اید. یوسف [اَوْحَى إِلَيْهِ أَبُو يَاقُوبَ] ابو بنی کزین
 ایوا ایتدی - یعنی بویوزینه صایوب باغزین با صوره منزل مخصوصه استقامت ایتدی و اَصْلَاحِ
 بوسف سده کبریه استقبال موفقه ایزوروی. نکیم [وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ اِنْ شَاءَ اللَّهُ
 اَمِنِينَ] دانه تار الله قید اید دانه اجمیده مصر کبرین دیدی - بوسف ندر مصر کبرین -
 [وَرَفَعَ أَبُو يَاقُوبَ عَلَى الْعَرْشِ] ابو بنی عرشه میفاردی - بالخاصه بابا سیلا ناسی [۱]
 قار در شکر زاده ایزد امان و تکریم اید که کزین بخت کی اولاد یوسف کوشنده اوزینه
 میفاردی [وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا] دادند اجموده لیس سجد به قایاندر. - یعنی ابو بنی دمار در شکر
 یوسف اجموده الله سکر اولاد اوزره سجد به قایاندر. بر قول کورده: اوز زمانه عادت اولی اوزره
 یوسف فارسی رسم سلام ایضا ایتدی اوزره سجد و وضعینده برره قایاندر. کریم بر بنی کفر در دایه
 موفقه کی کور و نوز. کلمه سلام سجد کی اوز اید ابد سلسله بابایسی دهان ادر اوزدی. رویار
 " زایت علی ساجدین " جمله دی " به سجد ایزد بر کور دم " دیک اوله بید هکی کی " بنم اجموده سجد "

[۱] بر دایه اصل ناسی بنیابنده نفاسنده و تار اتمیه ادر یقینه بر آنالقی اولاد نیزه کی اید و بنم.

ایرپور لکھنؤم " دیکھ دے اولیہ مکتبہ اولیٰ معنی لکھنؤ دھارمافندہ - برده بوسجده ابریکه
آورده سجدہ سی مناسی بنده کی مناسبت و مناجات اولیٰ توالیہ لازم غیر -

اور برده سجدہ یہ فایزید [و] د - اودت برنی کورہ یوسف [قَالَ يَا آدَمُ]
 " ای ... بابا جہنم " دیکھ [هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ] ایستہ برہ ، مفسد کورہ دیکھم روایا
 نادرہ - یعنی از زمانہ سنہ بایزیدک تاویل علی و اجمالی برتبیہ اید ، بالفعل نمونہ ایریل و مناسی
 [قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا] اولی بہم حقیقہ ہمہ قیلید - صادرہ و طبعی کورہ دیکھم کی واقع اولہ رہہ
 نمونہ اندیزدی [وَقَدْ أَحْسَنَ بِي] دے الوانہ بلا احسانہ اید ، چونکہ [إِذَا أَخْرَجَنِي مِنَ
 السِّجْنِ] بخ زندانہ فورناردی [وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ] دسی برودہ کتوری
 - بادی رہہ یعنی آلاگہ باغور " برا " نام مکتبہ برلوفندہ فورناردی کتوری . دھادی داریہ
 بیاتہ کورہ " برود " ایک منایہ کلید - برنجی : شخصک از زانہ فضل اولیٰ دوز را جمیعہ بر دیکھکہ
 سامندہ " آلاک " تبیہ اولیہ . اصلی برا باغور پڑوہ فکندہ فکری مناسبتہ مکتبہ اولیہ مکتبہ
 مکتبہ ، مکتبہ ایرتبیہ ایریک " برود " و مناسبتہ " مکتبہ " نسبتندہ برودی و مکتبی دیکھندہ -
 ایفیس ، ابہ عباسہ روایت اولیہ کورہ یعقوب " برا " نام مکتبہ نقل ایریک اور ایریکہ اولیہ
 دیوسف اولیہ مکتبی . دادرہ طالع بر بندہ کندیسک بر سجدی داردی . ابہ اندازی دہ دیکھکہ
 " برا " معروف بر مکتبہ - " لکھنویہ سب و برا " فکندہ ، سب و برا آراشدہ " دیکھ . دیکھن
 ایسی دہ برابر مکتبہ ذکر اولیہ مکتبہ مکتبہ - " کتبیہ " کتبیہ " کتبیہ " کتبیہ :

وانت التي جيت سقيا الى برا

الى وادعاني بهاد سواهما [۱]

دایستہ بوندہ ماموز اولیہ " برا القوم بیرونہ برود " دیکھکہ قوم برایہ واردی و ایریک

دیکھندہ - و برود بر مکتبہ مکتبہ اولیہ و برود بر مکتبہ یعقوب و اولیٰ اساساً برودی دیکھ مکتبی

[۱] سہ اولیہ مکتبہ کہ با برود سجدہ سجدہ ، حال بودک بنم و کتبیہ بر ایستہ باشد برود .

ایرجه دیک اولور . اهد . بر تفسیر سببی بر حقیقه موکوره « من اهل القری » نلیم جلیله بر دهن .
 معنای اولی معنای کوره . بونی سوره اکل سوره مکنده : سنی باریه ده کیه دن فشرده در صوره
 کندی . هکسی اولورده اولورده سوسی : فرایف دن قدیابیه دهنده که یوسف در دهانه اندک مصره
 کندی بر لری کندی سنی : ندانه حقیقه سنه عدیل برقت و ایمقده قالمایوب بوند ده اوریک کبی بالخاصه کندی
 حقیقه بر امانه اولرین صبیقی ذکر و تصریح ایدمدر . یعنی خانه اندک نفق و ریاضتی کندی عاده بر امانه
 عایسه دهنده ریتری متأثر ایمه دیک ایچوره ندانه اول اولاده قویو دهنده صنی نصر عیده اجتناب ایدر
 سند و عطفی التزم و حقیقه کی امانه صبیقی بیاه صد دهنده دهنده که :

[مِنْ بَعْدِ اَنْ تَزْغَ الشَّيْطَانُ بَنِيَّ وَبَيْنَ اَخَوْتِي] جمله فارده بریکه اسی
 شیطان دور تو سیر دکنده موکوره — بوی اولور . یعنی جمله قدر بکیم آراسته کجه دخاله انیمای لازم
 کله ماجری نه بنده نه ده اندر ده دکن ، آرازد بوزمه ایچوره شیطان بیزلمه سنده ، افشار دهنده
 عبارت ایدر . فقط شیطان فارده بر آراسته موکوره سی جودانده بویوک بر ابتدا ایدر ، اگر اولور
 اصافی نسیمه ایدر نه فاعله اولور . بناریمه بویو بر ابتدا ده موکوره بریک بواهدی نه بویوک ایدر
 [اِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ] حقیقه بهم مستند لطیفه . — دیریک ایچوره تیریری
 نه لطیف نه فوسه نه ایچوره . [اِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ] حقیقه او . ایچوره اولور که
 علیم ، مکنده — علم اوندک علمی ، مکت اوندک مکنده .

روایت اولور که حضرت یوسف بر بیک الله طوبی فزیه لری کز در سیه ، التوبه ، التوبه ، التوبه
 جواهر ، البسه ، سلاح ، داره ، فزیه لری ددلا سده موکوره بازی بازیمجه فرامی فزیه سده داره دهنده
 حضرت یعقوب ، « ای او غلوم ! بویو دور دکنده سوکدر عملک مسافرنده بلا برکتوب یازدارک ها ! بو
 نه ایشکندلک ؟ » دیمه ، بوسفرده « بلا جبرائیل اوچر ارایدی » دیمه « بیک ای امانه نه صور یارک »
 دیمه « سه اولر بنده اولاسلک » دیمه دیناریمه سوال ایتسه ، جبرائیل « سه دیمه » فریادیم که
 قوت یر « دیریکده طولای الله ، بلا اوچر ارایدی دهنده قورسه ایدر ا » بویوری . نه روایت

اولدنیغه کور. یعقوب علیه السلام یوسف ایله برابر کری دوت سنه یاناسسه، صوکره دنا انجسه ونام فرزند
بابا اسی احمد علیه السلام بانه دنده اولونکسی وصیت ایلوسه، یوسف ده لذت کندیسی کبود ادرابه دنده
ایره رک عورت انجسه، صوکره ده مصدره کری اوج سنه ده ایا یاناسدی.

فقط بونونه بوزی کور، بولفت دامانه ایره یوسف نهایت نه دیت دقعه کی ماص
رخانه ایره نتیجی لندی یاقند: دیری که:

[رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ] بارب سه به ملکه برنصب در رک [وَعَلَيْتَنِي
مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ] امدانک مانی یلمک علمنده ده بر همه تعلیم ایرک — بار علیه
اک بوبوک دنیا دولته: اولرینقی مانه و صوکی زده داره جفتی اکلوم، یعنی اکلوم که بونونه دنیا
مداناق تاویل و تفسیر مکنده. تخمه ایره جک بر دیا کید. و تعلیم ایندیجک علمنده همه لمبند. او
رویانک ده تعبیر دناوی مکررم اولرینغه بوند ایرینده برافرت کرم مانی اولرینغه بولونورم [فَاُطْلِعَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ] او سموات داری بار اراه بزم [أَنْتَ وَكُنِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ]
دنیا ده دافتره سنک بزم دیم — ماکل ارم، دلی نعمت، انتم، اوندک اجمعه دیناره [تَوْفَنِي
مُسْلِمًا] بخمسم اولر ده دنا انیدر — روحی ایره بجهات [وَأَلْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ]
وصالیه الحامه ایره — آفرنده آتارم کی صالحد زره سنده مرال — زیر انعت انجبه از نقطه تمام اولر بجهت.
دینور که یوسف بوم دعا ایندی دنت ایه تقا روضی حبیب و اهل حق بجهت ایردی و بوند اولرینه
مدا صلیبی بینه. روضی فصوصه منازعه و مخاصمه فلور انجسه برابر یو مقاتله ایره جک درجه یکمندی.
نهایت سرورده بر نابوت بابوی انجبه قویه روه بوند کنده دنده انجده قرار دیر نوردی که بن صوبی اولرینه
کی رک مصدره اصل اولر نجمه صلی بونظر بیکده سادی اولر عقده دی داوندیه صوکره مصدره انقلاب اولسه
حکومت عمالقه ده یعقوب فرعونزه انتقال ایتدی و بخا اسرائیل حضرت موسانک بعثتند فرعونزه انده
فلسفه ایرد.

برل اکرم صلی علیه و سلم مدراج کجوسی آده ساد دیناره، یوسفه ابلیخی ساد ده مدوقی اولرینقی ساد مدراج

مردم بنده، جنب و بر سر . ایسته برف کیدی تحت راجتاد ، صولک فنا دزدال اولده دنیا کلنک صلیب
 دفاقتنی بیلد کینه ده ابرینه کینه دقت الله اینه صوره بوسنه مالک اولمه سورتنی بسله سه
 بالعکس دنیا ده مکیلهک ، ایدی حیانه جاهه انچه ایسته سه ده بود عا اید دفاقتنی تنی ایسته دبو فانه ایله
 آخره کینه که نه کوزل دفا نه کوزل فانه ! دایسته سفیدک جاهه انه جعفری غایه ، اور دنیا فانه لردوکل
 برمه فانه در .

ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ
 وَهُمْ يَمْكُرُونَ • وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ • وَمَا تَسْأَلُهُمْ
 عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ • وَكَانَ مِنْ آيَاتِهِ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 يَمْزُجُونَ عَلَيْهِمَا وَهُنَّ مُعْرِضُونَ • وَمَا يُوْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ
 مُشْرِكُونَ • أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ
 بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ •

مال شیعنی

برایسته ، جنب جندلر نه ، سلطان دمی اید بیدر یوزنه یوزنه ادر ایشلر نه قرار دیرد ب لکر
 بایار لکره سه باغز نه دکلر • دانشک انکیسی سه نه نه در صمدونک مؤسه دکلر • بولا
 فارسی اوزده بر اورد ایسته بوسلک ، ادر انچه بوزنه مالیه الهی برز کیدر • بونکر بار کوکورد یزد
 نه نه آیت دار که اوزرینه اوزر لر اوزده بوزنه جبر کیر • اوزک انکیسی اله سزک فوسفیه
 اجماعه ایمن • یا آنکه اللهک عذابنه عمومی مار . جوه بر بیه کلورم سنده دبا سوزلر یونقنه کدیرینه
 آنسینه ساعده کلورم سنده امانه بیدر ؟ •

[ذَلِكَ] او بومی؟ - یعنی هیچ خبری بر او برسد با او معلوم است ادلاوه و جالب است
 بنحایتی محتوی بولنامه سرگزین قصه‌ی، بر بوسف خبری کور دیور سکا، برایت [مِنْ أَنْبَاءِ
 الْغَيْبِ] غیب خبر ندهد. [فُوحِيهِ إِلَيْكَ] بزادنی سلاطین بر بوسف. [وَمَا كُنْتَ
 لَدَيْهِمْ إِذَا جَمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ] بوفه او را او را که ایستاده قرار
 دید و کوی سرده سه یانده و کرد. نه بوسفی قریب به آنکه در لای قورانه قرار داده شد بانه
 اید، نه سه بر کرد و در بوفی صورتی مجموعه غیا بده فونوشتی قرار در به قریب به بورد
 مجلس نه. بالاده لیدگی او نه بود چه نه بوزن هینده غافل اید، حال بکه بوفی و بایه
 آنکه بر صاحب سوزن بیانید.

بنامیه بوفی خبر ندهد «علی کل شیء شهید» ادلاوه منقادی ده سلاطین ایدگی دست
 همه بنحایتی ادلیفک شبه ندهد. [وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ]
 بیانیه سه مردمانه: ستودار از دینیه ده ناسه اکثری اینانجی کرد. - بوفی و بیه
 در بگزین قصه نه در جاتنه ایمانه این، کوزل بر و دانه، ادیور سه به طایفه بخیلاید. [وَمَا
 تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ] مال بکه سه بولا فارسی او نه در با جوده ایسه بوردک -
 که جرفی بر شبه به محو او نه [إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ] بر آنکه مالیه بزرگ
 - بر اجبار دیا بقرانه بوفه ذوی العقول عالمیه حق فاعل لایحه مجموعه فاعل بزرگ و افکار ده
 عبارت.

بنامیه عقلی ادلاور بوفی تذکر و مجموعه ایمانه انجسی اقتضای سه ده عقلی ادلیفک افکار
 و تذکر ده اکلا دینی بکی عقلی هواریه مغلوب او نه، تذکر فایضی ضایع ایسه او نه در افکار
 و تذکره اهمیت در بیوب جبهه آراء کوزل نه ندهد اکثر ناس تذکر اید ایمانه این، هم بر اینانما نفع
 ساد سه بزرگ و سلاطین او نه اندر بوفه. [وَكَايْنِ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ]
 کوهده و ید و بنحایت و ارد که [يَمْزُونَ عَلَيْهَا] او نه در این افکار ده [وَهُمْ عَنْهَا]

مُعْرِضُونَ] اذن نه یوز هویو رر کر - بوزنه موکره کی سوره ده ده اشارت اذن هجی و مجله
 الالهک دار لفته و بکنه و علم و قدرت و کمال مکنه دلالت ایه نفسی ، اخلاقی ، ارضی ، سمادی بونجه دلالت
 قدر و نظریه جایبار ، شاهه لری ، تجربه لری ، فکری ، فلسفه لری بوزنه افراده و دلاستر ارنه
 افرار لره ادر بر دلیدی کورده اینه زن ، یوزرغی باشه لره هویو رر کر ، باشه عقیده مکنه و فرمایر -
 [وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ] واکثر بسی الاله ایمانه اینه انچه مژک اوله ده
 - ایرلر . الرضی بوسقده نفی و انکار انچه لره اجمعه و یالکیزی بر مژک فرایسته یارده الاله رب انا ناز
 مصلی توحید ابر ایمانه اینه ، الاله یه بشقه سوره مسطور لره یایسی و برر ، ماسوایده طایار لر .
 [أَفَآمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ] ایدی بوزنه کنه یه الاله عذابنده بوزنه
 یعنی هیسه شوری بر مقوب کلورده سنده [أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ]
 دبا خود هیچ خبری یوقنه آکزیه دت ساعت کلورده بباشنده یاسنک قویو دیر سنده اما غمی
 برلر لر ! - که بونجه آیند ناسی حق می نذر اینه ، ایمان لره ، مژک ایدر لره الاله قری قمار
 آخرت اجمعه مافه لانا زلر . غایب امامه بوزنه دکل بصیرت نظر نه ایدر یایار لر .
 اذنک اجمعه سه :

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ
 اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ •

آل شریفی

دی که : ایسته نیم مسلمم بر ، بصیرت اذن ده الاله دعوت ایدر رسم به دبط تابع اولانر ، الاله
 تسبیح ایتد ابرسم و به سطرده دهم •

[قُلْ] وَاذْكُرْ [هَذِهِ] بَسْمِ بَر - بورد عورت ، بوبه توحید و افسوس ای ایا ربی
 [سَبِيلِي] بسم بزم [اَدْعُوا إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ] بصیرت اوزره الله دعوت ایزه رم
 [اَنَا وَمَنْ اتَّبَعَنِي] به رب اوباندره [وَسُبْحَانَ اللَّهِ] والله تنزیه و تقدیس ایزه
 ایزه [وَمَا اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ] دبه شرک دوه دکلهم - بروت ده کوسند بیزه دبه دعوت انچه
 بوسلطان ایزه جبار و عظیم اوزره . یعنی شرک کبی کور کورینه در عاقبت انچه فاسد ایزه مسلمان بقادر
 بصیرت اوزره : نه دیکنی بیزه ، افسوس دیکنه اوزره بورد بیزه زناخت و هکت دازره سنه
 و انچه الله ایچوه الله دعوت ایزه ایزه . یوسف دیکنه محض بیزه در عاقبت نالیه « ادع الى سبيل
 ربك بالحكمة والموعظة الحسنة وجادلهم بالتي هي احسن » اورد بونقطی دهان باده تفصیل
 ایشد .

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ
 أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَكُنَّا الْأَخِرَ
 خَيْرَ لِّلَّذِينَ آمَنُوا أَفَلَا تَعْقِلُونَ • حَتَّىٰ إِذَا اسْتَأْذِنَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ
 قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مِنْ نَشْءٍ وَلَا يَرُدُّ بِأُسْنَاعٍ الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ •

مال شریفی

سنه اول کوندر دیم یغیرلده باشه دهن انچه شدرا اهل سنه کذبیه و ای ایزه برافتم ایزه
 ایزه ؛ با ستمی ایزه برکنه دیزه ؛ باشه را کذبیه اول کیندن عاقبتی فاسد ایزه ؛ و البته
 آفت اوی نور فخر انچه ده ایزه ؛ یا ، حالا عقول انچه بیزه ؛ • نهایت یغیر ایزه کس جلد
 حاکم عزی دوزر باله جفا بیزه ایزه دت اوزره نصر کت دوه دیزه عجم ایزه دوزر ، بجز کت

[وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى] سنده

اول ده به اهل قراده کنیزیه دی کوزر دین ر جالده باشه رسول کوزر دین - یعنی سنده اهل قراده
نه ملائم نه نادره نه بدوی نه ده باشه برسی دین ر افسرده کنیزیه دی همدی دیر دین سنده کی
ارکله سرد آرد ده عبارت اید - بونده افسر سیکم مقلد نه «وجاءکم من البدو» بونده دینغه
طوبی یعقوب دارلادی اساساً بر دی ایریه فله اولونه بیدر - بونده یعقوب دارلادی و ابراهیم داسمه کج
یعقوب ده اساساً افسر قراده یعنی دین ایدر - باریه ده بونده برسی بوعرضی بر حال بر کید دیابیدری
ارشار ایتک اجموعه بر دلیفه دیابند ایدر - نه کیم بالآخره موسایه ده بونده ابتلا رافع اولدی
مفتر آدم بیل جهنده حقیقه یار ایدر - صوره ده دنیا یانیمه روحاً و نفوساً دین ایدر - یعنی
دیندیکی زمانه اونی یز ایدر - امتیاجات برسیه ده هیچ برنی دویات برسیه فله ایدر - (سوره
انعامه «ولو جعلناه ملکاً لجعلناه رجلاً» بانه)

سوره بقره ده ده آدم قصه سنده کیدی اوز - ده آدم دنیا و عیه نوعی آدم مخصوص اولاده
تعلیم دکریم الهی به ملائم مقلد اولاسد - انعامه الهی ابراهیم ، ملائم دین ملائم آدم سجد ایدر
اولونده - ارا الهی ابراهیم مقلد مقلد دار فقط هیچ برانسه ملائم مقلد مقلد ایدر مقلد -
اونده اجموعه بوند ایدر سطحی انیمه ، وصف نمیزی ده دی ایدر تعلیم مخصوص ایدر - صوره کیم بوند
هم اناری محض اولاده بوند ایدر نایب محلیه سی دیر دلیفه دین ایدر اغیر لوازمی دارد که قاریه فطری
دینی مشی طوفانیه طوفانی بوند مسئولیت متحمل دیند -

کرم الله تقی دیر بر فادینه ده اولانستاعت و تحلی دیر بیدر - فقط بونده بر ایدر کتب
ایمک اولور - باریه انیمه اجمعه بوند دین نفی بوکله بیدر ملک ذواتک ایدر بونکله ایدر کزیده بون
اولی ده ملک سجایه انتفا سندن - اولاده کرم دی دکر قوت و تحمل نفقه نفقه بوند بوند

زیاده بر دبره لایحه اولانی؟ بر اینک الدینی دمی، تحصیل کورسسه بر کیمه نیک الهی و حمیده دها
 زیاده امجازه کار اولینی کجی بر بروی اول وجهه دمی مدینه کلمه دها سائیه سن دها برون بر خاتمه
 اولانی؟ ماسهاده کجی بر انقطاع ایوه نعلایه بر تقرب مضموی افاده ایوه دمی امرینه بر دینک بحر حیات
 دها البریشلی، هیولر، بایسلر، کویوردیه، سدر رده دها زیاده دارات حقیق انکشافه مساعد دگیده؟
 دبره ارده جهولایه ایوه بر دیر، دها یسکلیه، حیانت کرم در دینه دها البسقیه و بنا علیه دها اکتف
 و دها قمرانه کور و لانی؟ کجی ده توکم اولوغه ملیده. بنوت، الی بویوک صنع مدیت اول دینی جهنم بریت
 بنوتک حکمت و نایسید غیر متاسبه. مدینه سقوط نفس اول بویوک کجی اصطفا ده ارسیده زیاده در.
 صورت عمومی ده جمال مدینه نیک کالات اخلاقیه سنه جمال بر دیه دها بویوک بر جمعیت و جازیه دار در.
 مدینه دهم دهم و تمام و انتباهک غلبه سنه مقابل بر دیرده مجمل و جفا و سوت غالبه. «واجدر ان لا یعلموا
 حدود ما انزل الله» در. بر حدیث شریفه ده دار الدیر که «من باجفا و من اتبع الصید غفل»
 بادیه ده با نایابه جانی یعنی قبا و شیه و آور دینه دوسه غافل اولور. «والله یدیه بالکذ ابتلانی انک
 دکر، الی بویوک مدینه نایک فایده. و بدینک بر پیغمبر ده بولوغاتی مقتضای حکمت اولاده فراغت
 و جازیه و جمعیت محاسن و کالات مدیم دکر. اینه ده بریانت الیه ده بدو نه پیغمبر اصل قراره یعنی
 مدینه اولاده جهاده کلمه. خاتم الانبیاده «ام القوی» اولاده مدینه شده و دغوب بعث بویوک دسه
 دبره ترانه، بر اصل القصص، بر غیب خبری اول دمی اولوغه. بنا علیه بنوت و رسالت محمدیه اینا نایابه
 بر سبب عمیده نایک دکر، سرکه سیدی و معنی سوره دکر جهنم ایمانیزلر. [اَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ]
 آنکه ایمانیزلر بر بوزنده جمع سید اینه دیر؟ [فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ]
 باقره آ کذب رنده او کیدک عاقبتی ناصط اولور؟ — هانی بر دقت دنیای کذب رنده فله ایوه ده
 الله سن قوسانه، الله اینه دیر پیغمبریه اینا نایابه، آخری صابه آیه ایمانیزلر ده کذب رنده، الله
 [وَلَنَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا] و ده حاله تقایمه اولوغه ایوه آخرت اول دها فایده.
 — ای معنی اولور [اَفَلَا تَعْقِلُونَ] آنکه عقل اینه میزند — عفلکده مستمال ایوه ده بر حقیقی

اکملایوب ادعیه مستحکمه مجموعه شود اولی دنیا در منزل و علیانده نونی اینست

برگوه ستاره طویرا غلک زه سنه باقیله عاشقند کور در جک اولاده اولیکله اینده بردند
 دنیا به سوز در اولدر داری دوز او یغیورک فایسینه بدست مجموعه ادب اولی اولونسه ایرکله
 [حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَرَ الرُّسُلُ] تا او رسور - دمی اید کونده یسه اولاده حال - یاسر مانه
 کدوری - یعنی نصیحتینک طویرله سنه ایدر بخ کدوری [وَضَلُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كَذَّبُوا]
 دکن برنی حقیقه بالاده حقیقیدی قله ایند کدورت - یعنی ایمانه اینجه قوم - او دمی سوز اینک
 دیکر کبی بالاده اولدینی حقیقه بنیه ایدر « قله ایدوب صافی یا » متی هذا الوعدان کتبه صادقین
 دیم سیمار دکن دکن [جَاءَهُمْ نَصْرُنَا] ادره - او رسور موعود اولاده - نصره کدورت
 [فَفُتِحَتْ مَنَاشِكُهُمْ] ده کور دوزیر سه نجات دیریدی - دیکر اینک هیچ بری قوریزلاری [وَلَا
 يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ] دمی الواقع مجرم قوریزلاری بزم غنایم در اولونمان -
 یعنی بخاترینه سبت نکره ایدر او یغیورک ادره ایمانه ایدر مفید ، قوریزلاندده هب مجر ایدر
 دوزیر دخی کلوب الهلک عذاب ایندی آرنه مجر سوزده اعدایک دخی اولونسه هیچ صورت احتمال
 یورده - زیرا الهلک حکمه فارسی کلمه جک هیچ بدقت و صورت حکمه اولدینی کبی اولدره ایمانه
 مفید اولان - موقع اجرای قوریزله اولاده حکم صحره بوز دلاز ، دوزیر ماهه بوزیر - او کیدر مقصد
 بوزیر اولدینی کبی صحره کیدر مقصد ده بوزیر -

لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى
 وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

مال شریفی

مقیف اذکر قصه لرزه اولوالالباب اجمعه بر عبت دارد . برادر بدرد دلو بر سوز
رکل دکنه اکنه کنگ تصدیقی و هر سید تفصیلی دایمانه اید جک بر قوم اجمعه بر هدایت بر عبت

[لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ] مَفِيقَةً اذکر - اولی انبیا اول اندیک و بالنامه
بر سف دقار بر بربک قصه سنه [عِبْرَةً] بر بربک بر عبت دارد - [لِأُولَى الْأَلْبَابِ]
نقط اولوالالباب اجمعه - آنرا ناسی ای می خورد و دیا خوف الیایه ، مغلطه ازلو ، غیر عقله
کیمه بر اجمعه . مسات سفید اید بر زلسه الیایه اولوالالباب اکلار لکه [مَا كَانَ حَدِيثًا
يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ] بو - قرآنه ، با خود بر کوزل قصه - الیهک مادد ننده اید بر دلو بر سوز
[وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ] دکنه اکنه کنگ - یعنی بر زلسه اول اندیک بر زلسه
ایر عبت و تصدیق الیهک مسات سماوی کتابک - تصدیقی [وَتَفْصِيلُ كُلِّ شَيْءٍ] و هر سید
تفصیلی [وَهُدًى] در هدی - یعنی طوغری بر کوزل کوزنده بر بربک بر عبت [وَرَحْمَةً] در رحمت
[لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ] آنجه ایمانه اید - بر قوم اجمعه - زیرا بر زلسه استفاده اید جک اول اندیک بر
ایمانه جبه اول اندیک . ماسانه کلمه اوز بر هدایت در عبت انتفاع ایزلر ، کوزل کوزل دینی ، به کیمه
بیدر لک در کیمه کوزل دینر . اذکر اجمعه بر سوز و دارد . سوره بعد تقیب اید عبت

سُورَةُ الرَّعْدِ مَكِّيَّةٌ وَهُوَ ثَلَاثٌ وَارْبَعُونَ آيَةً

بور عبت سوره سی : مسه ، عکرمه ، عطا ، نور لرزه کیمه - آنجه عطا دارد "وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا
لَسْتَ مَرْسَلًا" و غیرینده "هو الذي يرسم البرق" - الی - له دعوة الحق "ایندیک استنسی نفوسه
ابه عباس ، کطبی ، عفات ، قناره نور لرزه ده مرید - آنجه ابه عباس دقارده "ولوان قرآناسیرت
به الجبال" ده ایلی آئی در بر دایند "ولایزال الذين كفروا" ایتمی استنسی اتمسه و کوزل دینر اذکر

(ابرهیه ، بحر) کثرت ، مختلف فیہ دعیہ ، قاضی بینادی و ابو السعد ، سنیة و قیل بکلیة القولہ
 « و یقول الذین کفروا » الیہ « رعیلہ » فخر الیہ رازی مکی الیسی ترجمہ ابرہہ ابرہہ ابرہہ
 لوان قرانا سیرت بہ اجمال « دہ ماعلی باجماع سنیہ در دینی دہ قید ابرہہ .

آندی — رقمہ ادیج

کلمی — سکرینہ الیہ

مندی — ادیج یک سہ روزانی

فلاسی — ق ، ع ، ل ، ر ، د ، ب ، ن و غیرہ .

برسورہ « ویسج الرعد بحمدہ و الملكة من خيفته » آیت مجیدہ « رعد » ذکر ادرنہ
 در برضوہ اندرہ مقام اندرہ نازل الی مسید براسی الشہرہ برصوتہ اندرہ ایمانہ لغتہ
 بحث الی سورہ برسفہ غائمہ مذکر کیمہ « و کلین من ایتہ فی السموات و الارض » آیتہ اجمال
 ابرہی اندرہ کوکبہ دیرہ لکک نظریہ ہا یرب در راہ بعضی آیات تکریمہ در لول عقیدہ ایضہ
 ایہ بر سورہ نک اشارت ادرنہ دہجد ما قبلہ مناسبی یک اظہارہ .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْمُرْتَلِكُ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
 النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ •

مآل شریفی

المُر آیتہ برنرہ اد کتاب آندی دہا بکرہ ایندیلہ مقدر دکنہ ناسک الشری

ایمانہ اینزیر •

[المرآة] الله اعلم بمراده (بقدره درینسوره رینک باشد باشد) برونه ده ایه باشد
 بر تادیل نقل ایزید : انا الله اعلم واری : به الله ، بیدر دکر دریم . سوره نکه اسمی و بها و فرینه
 اسات اری قولنه کوره بز براده شومانی تقیبا بره لم : الف لام میم - [ثَلَاثَ]
 ایسته اوزر - او بها عرضی و با بر سوره [آيَاتُ الْكِتَابِ] کتاب آیندیر - - اری
 اری منفرداً سلاطفه اولند کرد تقدیرده هیچ بر مناسی برده کبی قله اولانه او عرضی ، ارسل ،
 الله تعالی طرفنده کنیزینه دریمه شکل نظم و ترکیب اید مناسی مناسی بر طقم کله در تکیس اید . رت
 کتاب محققه مضمونه دلالت اید و باطنی ظاهره . حیفا رانه آیه دلیله ، ظاهره صریح و قطعی
 بینه لر اولور . ربو عرضی شعل اولانه بوسوره ده کتابا کمل اولانه قرآنک سادات ارضه فائده
 اولنده کیم برده کور بعضی آیات الهیه کومنده بر طقم آیندیر - [وَالَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكَ
 مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ] و برده ایزیدیه تماماً محققه - - حقیقه دانه مطابقه - با محمد [وَ
 لَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ] و کله ناسه انیس ایمانه ایندیر - همه در پیغمبر ایمان نازر .

اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَدَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ
 الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ
 بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ • وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا
 وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا رِجَازَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
 لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ • وَفِي الْأَرْضِ قَطْعٌ مُّتَجَاوِرَاتٍ وَجَنَاتٌ مِنْ أَعْنَابٍ
 وَزَرْعٌ وَنَخِيلٌ صِنْوَانٌ وَغَيْرُ صِنْوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفَضِّلُ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ
 فِي الْأُكُلِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ • وَإِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ
 ءَإِنَّا كُنَّا ثَرَابًا ۖ إِنَّا نَحْنُ خَلْقُ جَدِيدٍ ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ
 الْأَغْلَالُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ •

وَلَيْسَ تَعْمَلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ امثلةٌ وَإِنْ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ وَإِنْ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ • وَقِيلُوا الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْوَلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةً مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ • اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِصُّ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزِدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ • عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ • سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَعَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ • لَهُ مُعَقِّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ •

مال شریفی

الله اور کہ سماره درخت ارتفاع دردی ، از روی کور دیو سکن ، عوکره عرسه از دریه استوار
 دیووری و شمس دردی نسیم ایدی ، لهری سسی بر اهل اجموه جریانه ایدور ، امری ندیر ، آیدر تفصیل
 ایلور که سزر بکزن لغانه بقیه معل اید سکن • هم او ، اور که ارغه بر امتداد دردی دادنه
 او طور افای طاهر دایر مقدار ایدی دیو درک لیسند از نه ایک هیفت بارانی ، کجری کوز و نه
 بور دیو ب طور دیو ، لهرماله بوزنه تفکرایه جلد بر قوم اجموه آید دار • ارغه سجاد قطع سر
 از درم باغدی ، آیدر ، فرغدر ، حیالای حیالان لسی ، بر صواب صولانیه ، حال بودک میشند به بعضی
 بعضی تفصیل ایدیرت ، لهرماله بوزنه عقلی ادلا بر قوم اجموه آید دار • اگر تعب اید بک
 ایست تعب اید جلد سی : او درک سرقیدری : بر بطور ایدر دین و قتی ، لهرماله بری مطلقا یکی
 بر خلقت ایمنه بوزنه بوزنه !! ... ایست بوزنه برینه کفر انجسه ادلا در دایست بوزنه طور دردی دیو بوزنه دایست

بروز اصحابنا، بعد از آنکه چاره بقدر - ● برده سنده منتهی اول سیئه فی استعمال اید برور، و آنکه
او کزنده مثال اول وجه عقوبت کردید و معیت ربك انكسار فاعلم انه فارسی بر سفت معنی، بزرگه
برابر ربك يدك ستره العقاب ● آنکه ایزد دیو را که اول رنده بام با سفته برایت ایند بیست به ...
سه انچه بر نذر سک، لغزوم اجموده با کز به هادی دار ● الله، او بیدار لغزیشی نری چاک الیور
در عهد نه اکسینیه ز آرتیر، لغزشی اوندک عمنده بر مقدار اید در ● غیب و شهادتی بیدیه بشعنا
● اول اجمیکزنده سوزی سراییه و اجمیغه دورانه، کچم کینز لسته، کوزدوز بلیدیه کدیر، لغزوری
اجموده اوندک و آرتیر سنده تعقیب اید سلاک دار در، اولی اللهک ارنده طو لای کوزه تیر ● لغزش
الله، بر قومه ویر دینی اوز، نفسند کفی بوز یا رجه بوزمان، بر قومه الله، بر کونولک اراده
بور دمی آرتیر اوندک ردیه چهاره بولونان، اولیا اوز اجموده اوندک با سفته بر دلی بونه ●

[اللَّهُ الَّذِي] الله اودر که [رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ] سمارد بر کینه
دایاقت بوجه شدی - ز باجموده اجموده اسطویه، انه فالر برموده اجموده مانده لایه، زنده دایا سوه اجموده بر کینه
دیکه به محتاج اوله ده محافظه بریند یاری و بر کسده فالر بر روی طوندی [شَرَفْنَاهَا] اوزی کور دیکه
- یعنی اوز بر کینه اوسما دانی : اوی کسک اجسام و اجرامی اوی بر کینه اوز بر کینه کور دیکه و بر کینه
دایا کور دیکه .

ایسته الله، اوزده اید بر کینه ارتفاع دیرده و بوج سنده کوسنده فار مطلقه - بوجنا
"ترونها" ضمیری دیر کینه سمارده را جمده - و جمده، بر جمده استینانیه در - بعضی مضربیه بوندک عمد
[۱] راجع و جمده اوز صف اولی احتمالی در - نقدا اعتبار - آنکه در که سوز دیکه اوله : سمارد
سندک کور - جمده هیچ بر دیرده و الفضیه بر کینه شدی - بوجنا کور - سمارد اوندک کور دیکه بر قائم دیر کینه
دایا سوه طو تر فقه اولی احتمالی ایلام ایلسته اوله - ز بر کور دیکه و بر کینه بر کینه کور دیکه بر قائم

در مکه اولی تصویریه مانع اولان . فقط کوروز در مکه کرده نه آکلا شید ؛ اگر بوزنه بطلمیوس
 هیاتنه مدحظه اولانده اندک کج بیلدیزلرک استناد ایندکی غیر مدنی بعضی اجسام قصد اولورسه بوزنه
 اصل ارجسدرک نه دیانز یعنی سؤالی صور در وجهه بواسیه در مکه سفاسنه راجع اولر جقد . و اگر بوزنه
 جاذبه ، رانغه کج صرف عقل ای مدحظه اولن بیلدیزلرک بعضی قوت قصد اولورسه بوزنه عمود اطلاق مجاز
 اولر یعنی جراته بوزنه حقیقته اولکی معنی کج در مکه سفاسنه راجع اولورسه موازنه عالمده الله تعالی
 ملکوت قدرتی آکلا شید اولور . " و السماء رفعها ووضع المیزان " سوره مجانه باره .

بنابر اصل معنی ، اولکی دبلد اولور . یعنی " ترونها " همی " عمد " راجع اولورسه جمله ،
 صفت رکن سعادته راجع اولورسه بر مجله استبانیه در . اولنک ایچمه " بغیر عدد اولورنه وقف اولور
 بوراده بر جمیع سعادتی دارد . سعادتی اولر کوروز عمود لرکل ، ظاهرده و صدانه کوروزنکی
 کج در مکه اولورسه طوعزیده طوعزی الهیک قدرته استناد اینکده دانی اثباته اینکده در . معلومک
 هر جسم ، تمیزدر . بر جمیع رفقده ای در فساد بر همین استغال اید . بر دقت فیز یقینر ، یعنی اجسام و کتله
 بحث اید و حکمت طبیعیه نامی در طبیعیه فیه ایلم استغال اینر مجسدره بر طبیعیه ، بر دره غیر طبیعیه اولورنه
 ایکی نوع جنس مدحظه اید لرری و در لرری که : « هر جسم بذاته طلب ایندکی طبیعیه بر جنس دارد ، کندینه
 بر اینکده جسم اولر ایدر دورور داداده دیگر بر جنسده حرکتی غیر طبیعیه ، یعنی خارجی بر قوتله تأثیر قوی
 صورتده اولور .

در جسم بویله غیر طبیعیه اولانده بر جنسده دور ایلم سی ده آنجه بر واسطه استناد اید مکه اولر طبیعیه
 مثلا غیر اولانده جسم غیر طبیعیه آساییده ، فلفله اولانده ده بوقاییده در . اولنک ایچمه طاسه
 صوبله دینه اینر ، الهاده اوسته عبقار . دینار عیه بر فاسدک الهاده دوزی حرکتی قوی ، یعنی زور لایه
 ای اولور . دینار عیه دور ایلم سی بر در مکه دیانمسنه توقف اید . " ایته بطلمیوس هیاتنه جلد ده
 بوزنه اید بوردرک سیارانه کی مختلف حرکتی مطالعه ایندکده ده سبارده نظر ایدر کتله
 برسی طبیعیه بر حرکت عاریله ییلد و کربنک غیر طبیعیه دینار عیه برسی خارجی اید قوی اولسی لازم حرکتی جراته

[illegible]

و داده ده عطای رخی بر طبیعت اول در مه قبول ایندیر و هر صبح هیزده کی وضع مخصوصی، وقت و سکونی
خارجی بر توندک تفسیه و تأییدیه بر بوط اول رفیع خان اول در و نقلد جینده متقابل بر تناسب بودیدر -
و بونی بنیاید فتنه اساسا نماز ایوب علی العموم داده کندی جینده مسافر لری آندنه رده عاقل اولاده میازید
در افنه توندک وجودیه قائل اولدر راجع ابرام سادی نکه مجرد بوقوت ایدیکیدر تیه طو تونزینیه حکم ایدر رت
لصای رده بر نرفزیه اندر تیه مطالعیه با سددیدر که سما بنیایکینند بر صورت ایشاهی «رفع السموات بغیر
عبدت و نهما» مضمونه لهر ایکی سنایه کورده مرافقه - بوله هم کورده نیک کی دیر کست دیک طوعی صمده
تقلیدی دایانامه دیر و کور خدیش کورسی اعتبار اید «کور و غز دیر کور» اطلاق رده صحیح اولور - آنچه
بر باب ده بر تاج نقطه ای نقلد دنده قاجار نامه رده لازمه :

اجرام و اجساد یکونی در بود در . هیأت مجموع سنج وضع و و هائی در . بالفرد در مجموعه صافی
و مرکب طبیعت ملایم کند یکنه دکل . فرتنه در . و جازیه عمومی رنیده موازنه قانونی در آنچه در صانع
بر قدر تید . سعادته در کس از ارتفاع در بره ادر . بونی دها واضح اوله دره آهله مجموعه :

۳ - سببه بود که سلا شمس کبی بر مار . کنه سنده بر جازیه در بارافنه کبی لوه صافی بر قوت
انتشاری دارند که دگر بر کتیه تعلقی بر فایند . ماده نیک طبیعتی اوله عطا تیه بر نیک خدیر
در یک که بر فایند در ماده یکندی چهار چنده در یکله در . دایسته بونی در بره الله . " الله الذی
رفع السموات بغير عمد ترونها . "

۴ - نه در سایه دند که آینه سعادته در کس از تفاویر میانی هیئتیه دره الله دلاقی
کوستر که مکره بره . " ترونها " بود دند . کرک عله نیک عم العاده ناسنده در کس اوصاف و در کس
در دین هیئتیه شکل اوله بر دیت نند " بوکور دیور کس و با کور دیکس " جوسند بوداده و پیوسته
اناره ایند کبی فقی دند . بوکر هیأت سالی مطالع مجموعه دمی کوزه تیره دند در دیت اسامی آغاز
ایلمی مخصوصه تیه اند یکنی عالم میانی میانه بره روح و سواد عاداتی جریانه ایند که نظریت
جلیب اوله دره آفاده اینفس بنده کی مناسبات اظهار ایلمیه و بنا دمی دلائل محقق با کس میانیست
ایدر کس اصل بر مناسبات روحیه ایلمی اید . کبی آهله ناسه و " ثم استوی علی العرش " مضمونه بر قدر
اوله اند . قدرت الهیه در آفاده و انفس در به جمعی اند در نه تقدیر اید بر دمی مجموعه با اعضا میانه .

۵ - بوداده سعادتی رویت مسئله نه مسئله در بعضی ایضا حالت انفس اید دره البربر کبی
سور دره دها بو کس . ایند کله کبی جهند سوزی اند از مجموعه مجموعه اونی دره اند سادله او در در تعقیب
ایده کس . سید کس سوزید یلم که رویت فقط نظر نه مرکز عالم دایم انفس در . اندر عجز و فقر
تقدیر اید میانه سعاد که فقط سنده کوز ریزه بر رنفت نند کبی دارد اوله فلو ط سقایه ای مواجیه دره
بر بعد مخصوصه بر کبی فقط که سنده ایسم اید دره میانی مرکز اندر بر سوزی مرکز رویت با اوله
محیط ، نظر دره سعادتی نسیل اید . سعادته میانی حقیقی ناصل نحد العقولیه " opélique "

[لَقَلَّكُمْ بَلَاءٌ رَبِّكُمْ تَوْقُونَ] که از بزرگ لغات بقیه علماء آمده است. —
 بقینا بیدارند که بر کوه اولوب سزده اجهلند طریک، بگویند جریاند کسید جک، عمل بزرگ جریانی
 ملک اندر و اینداینه من بزرگ جفوریه داره جفند.
 اله آیدنی تفصیل و بیعت اندر نه کی تصرفات بر نموده اولمه اندر و ارفده ان طایفه
 تواننده بایند:

[وَهُوَ] دار: یعنی اله [الَّذِي] اندر که [هَذَا الْأَرْضَ] ارضی را اندر
 — قدر یکدی، ارض مخصوص بر امتدار ویری «ان السموات والارض کانتا رتقا ففتقناهما»
 منظر خج سار آمده ارضی آیدر ایدوب با فاصه بر حجم سطح ایدر آینه بویونه اندر اندی، سوزد وری، باد جند
 بر اوجی کور و نری جک قدر یاری، دوسه دی. مداره مخصوصی دارد ارض الاستغنی، حجم و مقدار نه کی
 خصوصیت ایدر سار آمده آریلی و بناریه بر تحریک مخصوصی در سطح ابتدائی حاله دوز کونک ایدر طول و عرض
 امتداری کی مقدار نفیضه اید. در سطح سبط و محدود یعنی محور کجی کیر نیست جیفیت اولی کردی
 اوله مانع اوله یعنی جریاند بوزنه سطح ارض مستوی اولی معنای آینه سیمیه جیفی ده اندر تو لایسه. لغزاده
 در سطح لایسه بر امتدار مخصوصی جائز در که جیفیتی از نظر در. نه کیم تعلیمی جسم نامی در سیمیه لایسه جسمی مجرد
 ابعاد آینه ایدر تصور اولور. جسم طبیعی رخی دینده مادی جسم در ماده. اندر بر امتدار مخصوصی ایدر موجود اولی لایسه
 در ماده یا در امتداری در نه کیم ایدر جسمی یا ایدر. در ماده اندر اندر ایدر ماده معنی ایدر کجی بویولت
 بر جسم مادی که کندیه مفهوم بر مقدار امتداری تخصیص ایدر در اونی اجرام سماویه نه نمیزاید بر اله در.
 زیر اعظم و بالخریه معلوم که در ماده مادی مختلف اشکال و امتداری قابل اولدینفده بولند یعنی امتداری مخصوصی
 آلامی در حاله بر مخصوصه محتاج در. در طایفه اولی در ماده در طایفه بر امتدار در طایفه اولی در ماده بر طایفه بر امتداری
 ایدر تخصیص و نیز آینه ماده طبیعی لایه کجی. بوزنه کندی دار ایدر سیمیه جکی ایدر ارض کندی کندی به سبب
 نشک آینه سیمیه اشکال اولدین کجی اجرام سماویه اندر طبیعی ده کندی بر نه بر ماده افزاید ایدر سیمیه بر امتداری
 در بزرگ لغات آینه. جود در طایفه بر بیعت کندی نفیضه آینه سیمیه تناقضه اولور. و اندر ایدر که

و تاس اید رک باسقه بر طبیعت ده دیور . [۱۱] .

سمادته لابد فصوصیتده آریله در دیرکت جریایه اید اوجرام مقبضه برشم داده ده بر
در مخصوص اید جلیله اید اولده باسقه بر جریایه آله دیور . همه تالانک اید فصولی اید ،
اراده ربانیه سی تعلیم ایتسه دیورنه اید ماده اید طبعی عطفانیه نامل جیفه بیلیدی . سکه
عمه الرکن قوی مقابلی اولده الی الرکن قوتنه کنده طبیعتیه نامل غلبه اید بیلیدی ؛ و با محضه فکاهی طبیعتی
سایه موازنه یی بوزار ، ماده ارضی قویادوب فیلا تیره یی بوزانده وضع اید بیلیدی و با علم دار اید سی
بوسه فکاهی کیمیاکر اوقاینا کونسه یوناسینه بر ماده آله ، دیگر بقالبه دکر ، صغوتوره دردت اولده
قش ارضی اعمال اید بیلیدی ؟ سکه و با دیگر اجرامده اید ماده ابتدایه سی برتر دخی عبارت اید ؟
دها فصول و با اید اید اولایور ده سکه یی مقدار مخصوصی انتخاب و اصل فایده مخصوصه اید ؟

صوکره حیکه و با ایتسه قوتنه نفرا اید سرفه دغزی یورالان سید غلبه دغزی یورالانسی
بینه فرفه اولایور لازم کیمیاکه اید سرفه دغزی دوزوره برچ نه اید ؟ الخ ... یکی طبیعتیه وضعیه
دارنده باسقه باسقه جریاند و یرده بونوه بونولات و تحفصیات و حتی بونوه حادثات لیه الله تعالی علم
دار اید سرفه قدرت بالغنی کونستره آیات تفصیه درر . که کافزر بوزله اوزرینه اوزار رده بوزر جیر کیرلر .
طبیعتیه هر قوی محوره متوقف اولدنی اجموره هر ماده وجودی یی برین شکی اید رده اید اولایور
استوای تقدیرنه ، یعنی با اید اید تعلیم اید یی هر دوشایه حادثه لره مؤخره مد طبیعتیه نسبت
اولده بیلد احتمالیه بنی بر دلالت اولدنی بر سلسله تصویریه محتاج اولده هر دوشایه غنی کور دوزر . نفرا هر دوشایه
اولایور مختلفه داره و مقدار حادثه لره طبیعتیه اسناد اولده یی طبیعتیه اسناد بولایورینه حادثه لره و با اید اولایور
دور حادثه طوری بر طوری بر آیت الیه اولدنی ظاهر اولور . اولدنی بچونزه رک آله تاس ، الله تعالی اجموره
قوتیه حادثات قایسینه خاطر لار . بر حکمت دولا سید بر اید ده علوم و فصوص هر کس اولدنی طبیعت

[۱۱] بوزنه آله سیدکه « طبیعت لایقیدر » دیکه « هیچ نفیر قوت ایتزه دیکه اولایور کنده تقدیر اید من دیکه . بوز
عظمت (این رس) بقیه اولدنی اید » اولدنی سید « قانونک بر اید سید . دیکه که طبیعت کنه یکنه هیچ شی با اید هیچ
بر حادثه یی عت اولدنی اولدنی معلولور .

فانوته مخالف اولدیفنده آچیقده آچیقده کورده آکله بوجکی منفذ ابداعات اخفاره اولونمده که برسی مراضده
 زیر ارضی بایانه صفت باشه بر بریدر - دایسته الله ، بونی یا یاندر - او ارضی میایند ، بونزه

[وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ] دارند راسیه - یعنی بآت و غیره غرض [وَانْهَارًا]

دارمقدره باید - یعنی طبیعت ارضی ده تفصیل ایستد ، طغیر ، زهرر یکدیگرینه ضد ایکی طبیعت در -
 برصورت سیم ارضیه در زرد اولدیفنی کی ابدط طبیعتی اولاده ساره یکدیگر قالمایوب طغیر دره دره کیر نیلی

میقتیلی ، صلب و مایع ، بآت و جارد مختلف طبیعتده آیریدی . جارد بوج طبیعت برقیله اید ارضیه ،

ایده سنده و کی یکسوه فالس اقتضایه در - ایکی ضد طبیعت بر طبیعتیه ناصل درغابیدری ؛ الله ،

بوزی آیردی [وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا رَوْحِينَ ثَمَرِينَ] سیوه دره لک صیغه اید

(اوارنده) ایکی ، حیثت اُسده باید - زوجهیه ؛ یعنی ایکی زوج ، ارضیه دره کی زوج

وزوج دره رجب بر حیثت اُسده دیکدر - بوند برده " اثنیه " دیه ایکی اید توصیف اولونمسی ، تأکید

دیا اکتیضه مناسه توزیع اجموده اولدیفنی سوزیدیلیر - ده بوند تقسیم ارضی ده طاهر در - سوزیکه ؛

در سیوه نده میچکنده جود انا نده ارضیه دره ریشی سابه سنده بر حیثت اُسده دارد که اوسیه

بروزن از رواج و تقیضه حاصل اولور - نه کیم " وارسلنا الرياح لواقح " بوردلشد - صوکره بوزوجهیه

ایکی شد - برشمی آرد آرد متاثرده مثلا انجیرک ارضیه بآت انا جوده ، ریشی بآت انا جوده میقار

برشمی ده هم عصبونه کبر هم ده عصبونه کبر یعنی جاز اولاده غنسانه حالده عصبونه متاثرده میقار که اکثر میچکدر

بوردور - اینه زوجهیه تعبیرده در سیوه ده حیثت اُسده عمال اولاده ارضیه ایدرشمی ، اثنیه توصیفده

بروزن غنسانه در غیر غنسانه آکله یکندر - فرما دایمیدر کی بعضی بوه دره ارضیه ریشی بوند بونی

در سیوه حاصل اولاده اجموده بروزن تقیضی لازم کدی اسکنده بوند معلوم آیدر ده در سیوه نده ، هر میچکدر

زوجهیه اولدیفنی بایسته زنده در - بلایمور دی . بواجمید " خوره بوندک اعمال بونا نده و طایفه الا

" فیدر بولور " علامده حاصل اولاده زنده صوکره آکله یکندر . اوندک اجموده بفریدک بواینه ک

" زوجهیه اثنیه " ه دار اولاده ایفارد ابلایه خالی رگدر - بونی ایکی صنف دیا ایکی ضد مفروضه اجموده

اوصاف حاکمه که ارض را بنیسه و از زده جبال و انهار و برونه بود. لکن بعد از ادله هفتدی که اول
 اول قوه الطبیعه اول دره اکبر اکبر یا بنیسه و بویله قدرت و اراده سه دلات اینه ایندی تفصیل اینه
 و اینکده در . اول که الحاله هذه هیچ برنی طبیعتده برانما بر . [يُغْشِي السَّيْلَ النَّهَارَ] بجوی کوزه
 بود و بویله بود . — (سوره اعراف) [إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ]
 هیچ شبه بود که تفکر اینه جمله برنوم اینه بود و بعد و غشیده هر برنه برهونه آید دارد .
 در سونه فرد را جمعند بوزده الله تعالی قدرت بالفلسه و طبیعت اوزده کی نفس فاته و بنا بریه بد
 در ساره داره هیره و یک هیره و بعد بود . لکنه انما ناس در سوزل اینه فاته و در از غنه کنیکه و غیره
 در سوزل که لازم بود .

[وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُّتَجَاوِرَاتٍ] ارضه بر برینه بهادر بر غنم قطع کرده دار —
 که بر برینه با بنیسه و با تفصیل اول قوه حاکمه احوال در سوزل یکدیگر بکنه من ، انما هم داره فی قدرت
 سوزلی هیره ، سوزلی بنت الخ ... طبیعت عالم اینه بر سوزل بدیهی اید [وَجَنَاتٍ مِنْ أَغْنَابٍ]
 در سوزل بر سوزل باغی اید [وَزَرْعٍ] و اینکده [وَنَخْلٍ] و در سوزل اید [صِنَوَاتٍ]
 و غیر صِنَوَاتٍ] میانه و میانه [يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ] هر سوزل بر سوزل سوزل . —
 یعنی اسباب در سوزل طبیعتده سوزل ، بریه اینه [وَنَفْضُلُ بَعْضُهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ]
 بر سوزل سوزل به طبیعت یکدیگر فاته سوزل . — اوزده اوزده ، فرما فرمای بکنه من ، بر غنمه
 یا نه یا نه اینه اینه اینه بری یکدیگر ده سوزل اید . دریک که طبیعت عالیه قول اینه در . و بویله
 که دریک و آلهای بدیهی بر دره دلات . [إِنَّ فِي ذَلِكَ] شبه سوزل ، یعنی طبیعت بدیهی
 و در اینکده برابر بر تفصیل و تفصیل [لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ] معنی اوله برنوم اینه
 هر حاله برهونه آید دارد . — معنی اوله در سوزل بر سوزل بر سوزل طبیعت اینه
 بر اید اید و تفصیل اید بر سوزل قدرت فاطمه از اید اید ده اید اید در سوزل اید اید
 بقیه حاصل اید (سوره انفاسه) «إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى» میفاده علی الخصوص «مشتها و غیره»

صیادند و محمد قارم بقدر...

[وَيَسْتَجِجُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ] برده طالع حسن در اول سیه بی استبعاد
 ایدر... ایله، کوزلکی براندرده کوزلکی، عذاب ایدرک استدر... یعنی ای رسول صوم! سیه
 و نذر اولریفکده طرلاب بره یوم کوزل سید بشید ایدر و فناء قدرده انذار و نذر ایدرک، اوزایه ایما
 و عمل، عافیت، هدایت، نصرت، ثواب، رحمت، احسانه کی کوزل سیدی براندرده کوزل سیه عقده کوزل
 سیدی استدر و بزور قوه سینه ریتک عذاب نیه کوی براندرده؛ سیه کوزل سیه... دیه ایدر
 بوازدک بریونیه کیمسه اولاه طرور و نذرده بریدر... [وَقَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلَاتُ] حال برکه
 اوزرده اول بره یوم انال کیمدر... مافیده، اهم الفدره بریونیه ندرسه عذاب استدر... اوزر
 درسون، عبرت الازدرده کوزلکده استبعاد ایدر... [وَإِنَّ رَبَّكَ] ربه ایه سیه [لِذُوْغِفْرَةٍ
 لِلنَّاسِ] اندر ایدر بریونیه بریونیه مافیدر... [عَلَى ظُلْمِهِمْ] اوزر ظلم اوزرینه ایدر... یعنی
 اوزر عیاله ایدر بریونیه بازیمه ایدر که الله همانه سوا فیده ایدر بریونیه کنا صری سید ایدر... نوبه لیه لکله
 و زمانه براندر... رحمتی غضبه تقسیم ایدر... «وَلَوْ يَأْخُذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظُهُرِهِمْ هُمْ دَابَّةً»
 برنظر بار [وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ] نه سیه برده که ربه سیه المقار...
 [وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا] هم اوزر ایدر دیرکه [لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةً
 مِنْ رَبِّهِ] اوندک اوزرینه ربه برایت ایدرله ایدر... یعنی با محمد! سیه ایدرینه برنظر ایدر...
 امانان، کفر ایدر، کفر طرورده کی بریونیه کیمسه برنظر یعنی ایدر اوزر برنظر کافی دیر صایاندرده... بر
 آیت ایدرینه ایدر... دیه دیرینه طوره همه برجه سیه سیه استدر طروردر، برنظر... [إِنَّمَا أَنْتَ
 مُنْذِرٌ] سیه انچه برنظر... یعنی برنظر برنظر ایدر هیچ ناسندو برنظر... سیه اوزر برنظر ایدر...
 دیا خلقی صدایه بود کتبه جک و کسک، برنظر عقده و فطنه انذارده مباردر... [وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ]
 اوزرده صافده فاهل فاهل ایدر یعنی امانان ایدر... یونس طبعیت ناصل دیر سیه ایدر... اگر عالم اکل اوزر ایدر صافده سادی و اوزر
 مستحق اوزرده و اصل اوزرده دلاک فاهل اوزر، چونکه اوزر دلا فیه اوزر...

و هر نوم جمیع برضای دارد - - که [اللَّهُ] اله - - هر ای جمله ای در - [يَعْلَمُ] ادا
 بید که [مَا تَحْمِلُ كُلُّ اَنْثَى] هر دینی بی جان اولد - - که انسا نه، که حیوانه
 و منی بنانه هر صافی بر ریشک می نه در - ؟ صافی تخمه، حلاله نه، حرام نه؟ الخ ... صوره
 نه؟ ارکام، دیشم - ؟ نه اول جقد - ؟ با نای جقی با نایه جقی؟ سعیدی تقی؟ مدنی مازی؟
 [وَمَا تَغِيْضُ اِلَّا رَحْمًا وَمَا تَزِدُّا] در مده را کسینه، نه را ریه - ؟ - الدینی موده نه
 بایه، نه ماره رطخ ایه عمده ایه، کسینه کزیده صرف اندکی نه، بوی نه کی نه در - ؟ مده بی
 سقطه نه نه مده - ، نایا مدت اعتباریم: وقتی ای می اییور؟ در که خلقی بید نه، بید که
 صوره می؟ مده اهل مده می، اکثر مده می دیا ایسی آسده می طو غور در؟ نایا مده اعتباریم بی
 ایکی دیا رها زیاده می اولد؟

اله لید بونی بر باینز فله ایجه سرری بید - بنارعی نه زلانه مده در ناقص دیا نه
 اولد مده راقی سید بر کو کورینه راقی اولد و بر سه بر طاق موطات دکل، عالم سرده اله تعالی اله علی
 تخمه جریاه ایه سید در - بوز طبیعت دوا می علینه اراده دلی اولدنی کی عیه زمانه علمه ده
 سدر - بر علم حیات ده دار در که اونی بیده و فقه مرق اولده بودی دلیکی بیا بید، بر مده
 دودگی دم، نشد بدگی مورط، الدینی تلجی، بیدگی اولد، ناقص دیا نه مده اولدنی برونه
 مانع و مواضع حیاتیه می علم ایم و حساب اولد - [وَأَ] هم ساره بوز دکل [كُلُّ شَيْءٍ] هر شئ
 [عِنْدَهُ] الهه عنده [بِمِقْدَارٍ] بر مقدار اولد - - اولد و افزانه به حد ایم محدود و مقدر
 نفعه اولد و سه، بید - ، هر شئ راب نکلینه مجاز ایه به جکی معیه به حد، بر وقتی به حال محض
 دارد - و بدونه سده اسباب الهه دیا نه و الهه علمه محاط اولد ایه هیچ بر شئ بوند - هر شئ
 نفس اولد و هر صافی بر مده وجوده تحقیق دیا نه استعداد اله تعالی یسند بر علم مهور بر -
 [عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ] ار، غیبه و شهادت در عالم - اله، صدره غایب اولد و به بید، حاضر
 اولد و ده - و باغور صدری ده موجود ده بید - بنارعی آیت ایست ندر که لایب ایمنی مده ایمونی نه کو

بر مفسد است که در پی راه بیدار - [الْكَبِيرُ] کبیر - یعنی هر شی که بکشد و دوزخ اولاد
 در صبح بر وجه قابل احاطه اولیایه بانه بوبرک و [الْمُتَعَالُ] متعالیه - یعنی در تیر هر سینه
 او ستوبه ، مفسد - و تنهای و اثره کبی اوصاف مخلوقاته منزه و علی بانه بوسکد - اولاد اجموده هدایت
 اولاد عاقله در - و اولاد علم و نور تندر خابج اولاد جبره و مفسد و نقاسنه بقیه صبه صبح بر پی بر تندر - اولاد
 [سَوَاءٌ] سادیه - [مِنْكُمْ مِنْ أَسْرَ الْقَوْلِ] اجمیده در سوزنی کز لیه - کفر و تکرده
 سولیه [وَمَنْ جَهَرَ بِهِ] اید اجمیده - با سفسه سولیه [وَمَنْ هُوَ مُسْتَخَفٌّ
 بِاللَّيْلِ] دیکولیه ماضیانه [وَسَا رَبِّ بِالنَّهَارِ] دوزخ دوزیه بدانه کز - یعنی هسی هسی
 اینست دوز - [لَهُ] هر دو اجموده [مُعَقِّبَاتٍ مِنْ بَيْنَ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ] اولاد
 دزد سده بر طاقم معقبه ، نقیب ایدیمی تندر در در که [يَحْفَظُونَهُ] اونی حفظ ایدیه -
 هر بینه سوزنی و ضعیض ضعیض ایدیه و با ایدیه متوالیه حفظ ایدیه [مِنْ أَمْرِ اللَّهِ] که اولاد
 امر تندر - یعنی بر نقیب تندر « قل الروح من امر ربي » مؤداخه اولاد امر تندر عبارت بر طاقم
 اولاد و با سلاک در - بنامیه هر یک از بونوه اقوال در طاق الله تعالی اولاد مراقبه و محافظه می نموده
 و بر نقیب و محافظه نموده در که در ام مال و جریایه احوال مکمله اولاد - اولاد هسی محفوظ اولاد
 و هسی نقیب اولاد نموده بوناه کزلی و با اجموده اقوال و با اضافت جزا سفا لیه ؟ [إِنَّ اللَّهَ] مومنه که
 الله [لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ] هر صافی بر تندر کی مالی تغییر اینه - نموده ایندیک نموت و ابالی و با ای
 کزلی هر صافی بر مالی دیکت بر [حَتَّى يُغَيِّرَ أُمَامًا بِأَنْفُسِهِمْ] تا اولاد تندر که تغییر ایدیه بر تندر
 - یعنی بر ست اجموده اولاد دزد سده در و سولید اولاد دزد سده - سدی در سده بولاد اولاد
 استقباله در بوبر اولاد جقد - ۱ سوره انفال - « ذلک بان الله لم یکن مغیراً نعمه انعمها علی قو و حتی
 بغیر و اما بانفسهم » اینه بانه - [وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا] سانیه الله بر تندر بر تندر
 ایندیک دقت در - [فَلَا مَرَدَ لَهُ] آرتوه اولاد در تندر جاده بوند - اینه سده در اینه سده
 اولاد سارا ایندیک و مجد سوسه سوسه ، سوسه سوسه و ان اولاد - [وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَاٍ]

دادند که الله بابتش بر توبه و پشیمانی بفرستد. - که در این باره بفرستد.

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ •
وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا
مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْحِجَالِ • لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ
يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبَاسِطٍ كَفِينَهُ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ
فَأَهِ وَهُوَ بِآيَاتِهِ وَمَا دُعَاؤُ الذَّاكِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ • وَلِلَّهِ يَتَجَدَّدُ مِنَ
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُم بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ •

مال شریفی

او ادو که سده توبه و پشیمانی بفرستد و او را بفرستد که سده توبه و پشیمانی بفرستد •
مردی به اسم ابی، که در توبه و پشیمانی بفرستد، و ما عفر که توبه و پشیمانی بفرستد، او را بفرستد که سده توبه و پشیمانی بفرستد •
مبارک ابی بفرستد، حال بود که او را بفرستد که سده توبه و پشیمانی بفرستد • همه دعا آنچه او را بفرستد، او را بفرستد که سده توبه و پشیمانی بفرستد •
یا لوار و بفرستد که او را بفرستد که سده توبه و پشیمانی بفرستد، او را بفرستد که سده توبه و پشیمانی بفرستد •
او را بفرستد که او را بفرستد که سده توبه و پشیمانی بفرستد، او را بفرستد که سده توبه و پشیمانی بفرستد •
کیم دارد که سده توبه و پشیمانی بفرستد، او را بفرستد که سده توبه و پشیمانی بفرستد •

[هُوَ الَّذِي] او - الله - او را که [يُرِيكُمْ الْبَرْقَ] سده توبه و پشیمانی بفرستد [خَوْفًا
وَطَمَعًا] توبه و پشیمانی بفرستد - سده توبه و پشیمانی بفرستد و سده توبه و پشیمانی بفرستد
طوبه و پشیمانی بفرستد - سده توبه و پشیمانی بفرستد و سده توبه و پشیمانی بفرستد

ر زمر بزرده فيه درکت کوزه بر سکن . که قرآنه دبا مقصود بوسه ده بود . [وَ يُنْشِئُ
 الثَّجَابَ الثَّقَالَ] و غیر سخاوتش آید . - یعنی خفیف خفیف بخا - جزا شده بود صوابه از انبیا
 میگذرد و با غمور در دل و آفرینش بود و آفرینش آید . که استقبال کند ایمان ابد ملو سوره جماعتی ده
 بود بر آفرینش آید . [وَ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ] و در عدا او حمد آید . - (و در درکت
 تدریجی مقصد سوره بقره یا منه) او بر خدا برادر اولاد و متعاقباً استبدیه او را ، او بود و طرف
 بر نه از بنای همه کج تیره یا غلاب بر روی او طرف صاعقه است آفاقه یا بیداد او یا بنای سوره روزه
 الله تعالی اندک با نیت در عین عظمت کبریا شایسته آمده رک اندک سانه الوهیتی تسبیح تدریجی آید به رسد که
 " سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله أكبر ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم " یعنی بر توبه فانه
 صابغیر . دبا استبدیه بر منافی تفسیه آید . (۱)

[وَ الْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ] ملائکه صیغه - یعنی الهده نور قدرته آید تسبیح آید در
 اندک ایامه در عدا توالی بر دور انطاسی در دور . [وَ يُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ] و الله صاعقه
 کوزه بر دره [فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ] هر کس می دیرد او را در صواب آید - دور در بانار
 [وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي آلِهِ] بود آید او را - او را در عدا بر میزند - الهده بهار
 آید [وَ هُوَ شَدِيدُ الْحَالِ] حال بر که او را در عدا و توفی دبا مقابیل میسویک سدید -

بود او را بر به ربیع آید عمار به الطیف و قوسه سائر او را در عدا نقی آید بر . سدید که : ساعر
 بسید به ربیع در عدا بر به ربیع آید عمار به الطیف ایسی بر رسول الله فالو جفا سوره ایامه که سدید
 سجد که بر شد در . عمار الصلاة والسلام ده اصحابه بر قایم کسی ایامه در طور دور در ، عمار جودیه یا قیصر
 آید ، عمار اصحابه نظر در حق جلب آید او را با قیصر در . عمار آید ایامه او را سدید به ایامه
 بنی محمد آید قونو سدید - کور در عدا زمانه بواسطه آید سوره در لاسه وافی قیصر دور " و عید . عمار الصلاة

[۱] عمار الصلاة والسلام ده مقول که کور کور در عدا زمانه " سبحان الله تسبیح الرعده " دیر تسبیح آید در و دست قدرتی زمانه
 سدید دبا آید : " اللهم لا تقبلنا بنفسی و لا تقبلنا بسناب و لا تقبلنا بذاک " یا الله ! بزی غصبه او در در و
 عمار الصلاة آید ده او را در عدا عمارت و صافیت دیر -

والسلام. عمار این توفیق با شکر و سپاس، از پروردگار آفریننده درود کند. و قیامی برقرار نیست و هرگاه
فقط الله تعالی ساعده این رکنه صید ماست. عمار، هایدگر که کوزیر فاسد ایمان کند با شکر. علیه
الصلوة والسلام در حال گوری «اللهم اکنهم بما شئت» بپروردگاری، دفع اولی و کثیر، الله تعالی
از پروردگار ایند بر بلیدیم ایند بری یادی، عمار در خانه رفته کیندی بخیر سلولده برقرارند ایند
ایندی، صباح اولونجه سلامتی الدی، رنکی بوز ولسه آنه بیدی، صحراره سور دیور و جیهه فارسیه ای صبح الموت
دیور، سف سور دیور دی وشم اولور که سو صحراره محمد و حاجی یعنی ملک الموت فارسیه جیهه ایکنی رو.
منرا غمده که کریم دیور دی، دریکه الله تعالی ملک کوزر دی اونی برقراریدل جایدی، پروردگار لاری
داودقت ریزنده بویوک برغزه، جیا جیهه جیهه شادی، یعنی ربایه طوقوشدی، بوند اندرینه فاریند اندرینه
عورت ایندی «دره غمه که کبی غمه و سلولیه نذ اندرینه اولوم!» دیور دی، صحراره نه آنه ایسته دی بیدی
دیور دی و صیدنده اولدی الله.

[لَهُ دُعَوَةُ الْحَقِّ] همه دعوتی آنچه اندک. - بوند بر قیام معنی دارد که کسی در صبح.

۱ - همه دعوت، اندکی همه معبود، همه دین دعوت آنچه اولاده دعوت. الله به
با تفسیر نامه یا پیلاده دعوت، پروردگار الهی با مکر.

۲ - همه دعوت، یعنی همه دعا، همه بالوایسه و یا همه دعا یعنی برین معبود اولاده و حاجت

کوره جلد اولاده دعا، آنچه الله اولاده دعا و عبارت.

۳ - همه مطلوبه دعوت، اولاً و بالذات حق گویند و بحدایت اید جلد اولاده اورد. اقل

الله یهدی للحق، با به. الله بایه دارنارینه استناد ایکنیه همه دعوت اولده باز.

[وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ] دارند، اولاد فرزند الله به تفسیر دعوت ایستادی

و یا دعا اید و یا خودی - یعنی نالیه پروردگار یا پیلادی، حاجت و دیگر معبود، اید جیا جیهه

بالوایه که بر [لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ شَيْءٌ] اندر هیچ برسد اجابت اید زار. هیچ بر

دیگر معنی کند بطنه برین کینه زار [إِلَّا كَمَا سِطَّ كَفَيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ] آنچه غمزه

ایریشیه ریه صویه طوفی ایی آدوچی آجابه صوسکی - برسته آدوچی آیمسه اولورلر . که اوزاقده
 آدوچی آیمقه صوکلوب ده آفرینه کیرن . بوندکی [وَمَا ذُكِّرَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ]
 کازلر دعای ده صرن فعلده در . — عا معلوم جارات کی یوزلر ده ییج بر دعای جواب دریه ^{مقتدر}
 آسلا در . فقط آیتده « والذین » موصولی ذری العقولده ظاهر اولدنی جهته بونی بالکن احسانلر
 نادرین ایتله خلایف فعلدر . بناریمیه بوراره بالکن سقرن یوزلر کل . اللهک مارونده معبود نماز
 ایریمیه ، بالار ایریلا ده ذری العقولده ده یوزلر کی ییج بر دعای اجابت ایریه یه جهری موضوع بحث دیکدر .
 کیزی اولاده دعا رسا جاتده بوره آسلا ایریه ده آیمقه اولاده دعا دریا در مقصدده « لایستجیبون لهی شیئ »
 بور دلی ظاهر آغریب کور دوز . جهنم انشور دخی علما استدلالی ده یوزلر یی دسما ایلر ده اجابت ده
 ایریه بیلدیکی دیبانه اولور . سو حالده دعا ، قلبی دخی اولانه تخصیص ایریه جله اولورسه ایریه بر امرافه
 محل قابلیه جهه ایریه ده بو تخصیص دیباقیقه . باسقه جه بر فریه اولدانی کی آیتک توحید متعلقه اولاده سیانه
 وفاق ده برطامانلدر . دوز غرضی بوراره دیک بویوک و غایت دریه بر حقیقت بیانه اولورمسه . یقین
 اللهده قطع نظرله ییج کیمسه نیک دعای اجابت ایتمه سنه امله اولدانی اکتا ییمسه که بونی بوراره باز ایضاح ایتله
 اقتضا ایریه :

معلوم که بیکدرنده نماز اولاده ایمانه شهادت هر فردی دیکدرنده تماماً ایریه . آری اولدنی ایچوندر
 هربری آری برشید . سو خاصه باسقه ، بر خاصه باسقه ، نه پیا سقه ، عمو باسقه در . ده ییج برینک نفسی
 دیکدرنده ظاهر دیکدر . اولدنی ایچوندر ، بونری بر بوندر سحر ، آری آری طایفه ، بیکدرینه قاریتدیر یاز .
 دیکدیر عزله نفسانیه مالک ده اولان ، نه اهل ایتدیر . بر بوندر بالذات آری و هربری دیک بر علیه اولاده
 نماز سیدک بیکدیرینه دلو بورجه ایو اولورسه کند بیکدرنده ارتباط واقعاتی فرمه ایتله ایریه تاقصد .
 بوند ایچوندر که ایکی جهرلر بوندر دیکدرینه از کیم بیلدیک ، بیلنک دینک واقع اولدیکده صورتده ناشیکدر
 « توفیق سیوه ده سوبسانه » مسئلای فیلسوفی هیرته باقانه الک مفضل مسئله فلسفه اولدر .
 براده کندنده آری اولاده دیکر براده یه ناهل اجدای تأثیر ایریه بیلدر ؟ روح جسم ، جسم روح ناهل

[وَلِلَّهِ] مال برابر نعمتِ الله در که [يَسْجُدُ] سجده اید. — بپوشه ارض انقیاد
 اید [مَنْ فِي السَّمَوَاتِ] بودند کوه دره کعبه ر — یعنی مدائن و یا یوفاری مقدره بولنامه
 عقول دارد اعقاب [وَمَنْ فِي الْأَرْضِ] در دره کعبه ر — یعنی عموینه انس وجهه، تقابله
 و یا انامیده بودند نفوس را [طَوْعًا وَكَرْهًا] کرد طوعاً و کرهاً — اینست اینست
 [وَوَيْلًا لَهُمْ بِالْعُذُورِ وَالْأَصَالِ] در بزرگ صاع آتش کوه کرد — یعنی سار کوه کرد
 کوه کردی بزرگ کوه کرد طوعاً و کرهاً و با مجوریه الله سجده اید ر. کوه کردی بزرگ کوه کرد
 صاحب بدید رحمت الهی انقیاد ر. بزرگ عقول دارد تقابله اید و اجماع بر کوه کرد
 صاحب بدید در رفیع ر و شایسته دارد در رفیع ر. زیرا ارض، انقیاد، اجماع، اطمینان.

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ قُلْ فَاتَّخَذْتُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
 لَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ تَعْمًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ
 تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا الْخَلْقَ فَتَشَابَهَ
 الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلْ لِلَّهِ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ • أَنْزَلَ مِنَ
 السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ
 عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلَهُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ
 وَالْبَاطِلَ فَمَا الزَّبَدُ يَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ
 كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ • لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْخُسْنَىٰ وَالَّذِينَ
 لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ أُولَئِكَ
 لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ •

مال شریفی

کوکند دین ری کیم؟ دی، الله دی، دها دی؛ اونه باشقه کندی کندی برینه نه بنفقه
 نه بر منفه مالک اولیانه بر فاقم دیرمی طوتو یوسکند؟ هیچ دی؛ کور ای کورده بر اولورمی؟ یا خود
 خلقت ای کورده بر اولورمی؟ یوقه الله اوندک خلقی کبی مخلوقات یا اونه شریکده بولورده خلعه،
 کندی برینه تشابهی اولدی؟ الله دی؛ هر شیک خلقی و او، اویم واحد اولور قهار. ● یوقایه
 بر هو اندیردی ده واریر کندی مقدر بجه سیل اولدی، سید ده یوزده هیفانه بر کوپوک بوکلندی
 بر نیت دیا بر ستاج یا عیبه اجمیوه آتشد اونه برینه کور و کور دهری معترده ده اوندک کبی بر کوپوک واریر
 ایسته الله، هو ایله باطنی بولر جایستدیر، اما کوپوک آتیدر کید، ناسه منفی اولایه ایسه افسه نایله
 ایسته الله، اتمال بوید منبایله. ● بر بند اینه اجابت ایزده دها کوزلی وار، اوله اجابت
 ایتمه نایله ارعده بولانده جمعی بر منی ده برابر کندی برینک اوله، هیسنه نایله نجات اولور رف
 و بر لر دی، ایسته اوند، مسابک کورتوسی اوخرا جمیوز، ما و الی ده جهنم و اونه نایله نایله. ●

[قُلْ] یا محمد، دی که: [مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ] سادات وارنده
 ری کیم؟ بونی مور و وارنده جویانی بکده برک [قُلْ اللَّهُ] الله، دی [قُلْ أَفَأَتَّخِذُهُمْ
 مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ] اولاده، دی، سز اوندک ماروندنه بر فاقم دیرمی اتماز آتیدر؟ —
 سزک امید اومینند، ایشکدی کور و صانوب همایله برینه صیفند بنکند اولور، او برتر، او بر عجز لر دیر
 [لَا يَمْلِكُونَ لِنَفْسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا] کندی کندی برینه نه بنفقه نه ده بر منفه مالک
 دکلر لر. — کندی باندینه سزده سویم طور سوه کندی برینه بیل نه بر منفه خلعه ایله بیلر لر، نه ده
 بر ضرری دفع ایله بیلر لر. نکه الله، اتمه ایتمه اولور. چهاران بقولرسی یوقه کندی کندی برینه
 فعل زانیه ناصل عجزایه الله فارسی بو توه ماسوی ده بویدر. [قُلْ هَلْ يَسْتَوِي
 الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ] هیچ دی؛ کور کور سادی اولورمی؟ — عبارنده حق و مستحق
 بیدیه بلل، سزک، قیل کوزی کوریز بر اعمی، اونی بیده موهمده حق کورده بر بیلر لر. یا خود

اعلیٰ، غافل معبود، بصیرده الهیة عالم ادلایه معبود صفات دارند. یعنی آیات قدرتی بودند ظاهر
ادلایه الله فارسی نذر بگویند؛ [أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ] در باطنند
نور ابرسادی اولوی؟ - کفر در شرک ذات ذات ظاهرا، دینی بوده، اولی صولتی تراکمه قوی
جوانند. معرفه الله، ایمان توحیدیه بر نور در. اولی صولتی واضح دلائلی هر طرفه بار دارند.
معنی ادلایه نازل اولورده نذر توحیدی بر اقرب ده شرک صایار؟ بون کورده؟ نه به محققه؟
اورم [أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ] بون الله سوب سیددی باید که بون [خَلَقُوا
كَخَلْقِهِ] اوند خلقی - سمات داری و بون بون بون کی مخلوقات بار دینی کی -
مخلوقات منزه اندیده [فَتَشَابَهُ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ] منزه اندیده تشابهی اندی؟ - الله
بار اندیده اندر کی نوره اولنیه همه در جوده بر برینه بزه دی ده سیده دی فالیر؟ بون به احتمال
اطلا داری که خطارین سبی بود درینیه. سه اندره [قُلْ] دی که [اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ
شَيْءٍ] الله، الهیة خالقید. - سنی دین بیدر دارهینی بار انده اند. حتی «والله خلقکم
وما تعلمون» مخلوقه سزک باید نیند سیدک در خلقی اندر. [وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ] واد،
اد واحد، اوقهار در. - الوهید سیدک نفیدی اولایایه و بون بون سولای بر فرزند طوفانه بر برید.
[أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً] سارده بر صوانید بری [فَالَّتِ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا]
ده دایر مقدار بر بوسیل اولی - بوسه ده در نینیه جان ایدادی [فَاخْتَلَّتِ السَّيْلُ زَبَا
رَابًا] سدره بون ده طره بر کف (کوبون) بکشدی [وَيَمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ
ابْتِغَاءَ حُلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ] بر زینت و یا بر متاع یا میره مقصدی انده اندر نه او جابه یا ندرت
سید ده ده اوند کی بر کف اولور - یعنی الله تعالی، صود به شقه ارفه اتوه کوسه باقیه فالوی
وساره کی بر طاقم معذره اندیر شد. اندر بونری حلیات و یا تودلایه همه آلت و ادوات کی اندر ده
بر متاع یا میره مقصدی اید و تصفیه ایدک امیده اندر نه او جابه یا فالر، واد فرده الله تعالی نیک
هر بونیه تخصیص اندکی سز اولور در جوده واره ایدر، صولتی مایع عالیه کلیدر. سید صوبنده اولرینیه کی

بروزنده ده برکت حاصل شود . بنا براین بر این بجزه . ای که کف برونزد که اولگنده جمع انسانه منعی
برنمازین حاله . اینجند انفسه سعی و تقوی ده برونزد . [كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ
وَالْبَاطِلَ] الله ، همه اینها بر یکدیگر مندرجند . — بر این منعی و تقوی باید . [فَأَمَّا الزَّبَدُ]
ایری . یعنی هر ای که مندرج . اگر برون [فَيَذْهَبُ جُفَاءً] آید که — که باطل برونزد .
همه جریانه و غلبه آید که مندرج . بفضا برونده و بفضای کربون و کف کج آید سوزید .
[وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ] اما انفسه نافع اولاده [فَيَمُكِّثُ فِي الْأَرْضِ] یرد بکث آید .
خالد — موشا کورده . موشده خالد ، قضا یرد رانایه نفوذ آید . توبر ، بکار ،
ایرقد اولو . سوزده و سوزده حیات و یا منفعه یا بید ، الدله الطولانیه ، برکت انفسه از نفع
آید که همه ده برونزد . سواره اینده و سوار حیات اولاده خالصه ، قرآنک ، وحی منفعه نمید .
که برونده کسب برونده جمع و منعی برونده . او برونده از انفسه معارضه برونده کسب و اجتهاد و استنباط
و تکلیف اولاده همه معلوماند نمید . — برونده ایسی ده اساسی است باید در معنی . [كَذَلِكَ
يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ] الله ، بر این مندرج باید . — و بر این بر این معنی و توفیق آید
کوز نمید که ده معنی دعوت آید .

[لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ] بر این اجابت آید . همه دعوت کذبیه و منفرقه اولاده
الله تعالی و دعوتی و بید برونده قبول آید و برونده [الْخُسْفَى] که کوز غایب دارد . — که
در جند . [وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُ] اولاده عبارت آید : همه دعوتی و بید برونده [الْفَوْ
أَنَّهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَا فِدْوَانٍ] ارضه و بید برونده
بر سوزده بار ، کذبیه اولاده همه اولاده از این برونده و برونده برونده [أُولَئِكَ لَهُمْ
سُوءُ الْحِسَابِ] برونده منعی ؛ سواره کوز برونده برونده . [وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ]
در ده . معنی یر جند . [وَيُشْرَىٰ الْمَهَادُ] رانده فنا بماند .

کلام همه دعوتی و بید برونده و برونده برونده و برونده برونده برونده :

أَفَمَنْ يَعْلَمُ إِنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ
أُولُو الْأَلْبَابِ ۚ • الَّذِينَ يُؤْفُونَ بَعْدَ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ ۚ • وَالَّذِينَ
يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ •
وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا زَكَاةً
سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ التَّيَّةَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ۚ

مآل شریفی

سجدہ رکعتیہ سطر ایندینک حقیقتہً حمد اولدینقی بیلر کیسه اعمی اولادہ کی اولور می ؟
فقط اولی آنجه عقد و عیدانی تمیز اولار ادرال ایدر • اولرکه الله عهدیه وفا ایدر ،
دیناکی بون مازر • اولرکه الله عیلت ایلن ارا ایندینکی حقوہ عیلت ایدر ، بیریته عیلت
بدر ! دمساک کونلکنده قورقار • اولرکه مرلارینک فاسنه ایدر ایچمه صبر ائقده ،
غازی درست قیلمقده ، کذبیریه دیردینک رنلدرده کینلی ایچمه انفاوه ایلکنده درلر ، دسیه یب
حسنة ایدر دین ایدر ، ایسته بونر ، دنیا بوردینک عقباسی بونر •

[أَفَمَنْ يَعْلَمُ إِنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ] اعمی - بامحمد - سطر یکده
انزال اولرلکنک حقیقتہً حمد اولدینقی بیلر - دنیا عیله بر صورتیہ ربیک حمد دعوتیه اجابت ایدر
کیسه [کمن هُوَ أَعْمَى] اعمی اولادہ کی اولور می ؟ - یعنی اولحق کورمیه ، طایبایه کورمیه
کمز می ؟ البته بزه من [إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ] ابا بونی آنجه اولر الالباب
تذکر ایدر - یعنی بیانی اولر ، تمیز عقید ادرال ایدر -

بر آیت هفت عزه. ای ابو جهل و یا هفت عمر ای ابو جهل و یا هفت عمار بنی اسیر ابو جهل
 هفتد اولیغه را اوج قول فقولد. مفعول مفعول عام اولیغه شبه بود. نترکم
 آفته سده سوره توفیل و تمیم اولیو:

او اولو الالباب کیدد. بیدر یکن؟ [الَّذِينَ] او زک - بر دجانی اوصاف ای
 نصف اولیو:

۱ - [يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ] الله عهدی ایفا ایدر - سوره اعرافه «و
 اذا اخذ ربك من بنائك ممن ظهورهم ذریعهم واشهدهم على انفسهم الست برکم قالوا بلی» آینه
 بیاه اولیو عهدی و عهد الله تعالی و عهد بر بیتی اعتراف ایمنه او زک و نفدنه فطر تری تمدد ایته تری توفیل
 عهدی وفا ایدر [وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ] دار میانی بوز مازر - بنار عمیه الله فارشی
 در دگر صبح بر سوز ده جمانه، عهدی عهدی عهدی بوز مازر.

۲ - [وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ] و الله و صلی امر
 ایندی سید و صلی ایدر. حقو عایت ایدر. دره انبیا، اولاده عمامه، ایفا
 دار بانک، فرستد و بر توه مؤندک و معنی زنی بر توه عا عموم انزک و کربنه طاد و غنه
 دار بخر بقد. در صافی بر معنی تعلیم ایده حیوانات و بک بنات و سیانک حقو عایت سدری صلی
 بر راده داخند.

۳ - [وَيُخْشَوْنَ رَبَّهُمْ] در بر توه خست ایدر - الله تعالی و جدل
 و نفیغه صابنید، صعبیده جینیدر.

۴ - [وَيُخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ] و کونو حسابده نور فار - یعنی افزه
 و سوکنده عملدینک صابی دره جیدینه انبیا نزلده کونو حسابده نور فار. دارنده اول کندی نفدی
 راقبه در حاسبه ایدر دور در.

[وَالَّذِينَ] و او زک:

۵ - [صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّي] بر بندن رضا بر جان ایرد ایچمه صبر ایتدیه
یعنی نه خلقه فارسی کونتریه نه ده کوکلنده نه بیت دافخا می بلدی کون محض الله رضا ایچمه
نه محمد نه انانوب همه برلنده صبر و ثبات ایتدیه .

۶ - [وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ] نماز و نماز ایتدیه .

۷ - [وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً] کندیریه نهیب ایتدیه
رزقوره کیزی داییمه انقاصه ایتدیه در .

۸ - [وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ] دکنونکلی ایچده دنو ایردر .

ذیرا "هم" لرده کجی ادرده . «و جزاء سیئه سیئه مثلها» ایرده . «فن عفی واصلح فاجر»
علی الله . در . «سوره بقره ده کیدی ادرده . «فن اعتدی علیکم فاعتدوا علیه بمثل ما اعتد
علیکم» بوجیه بخارده . مقابل بالک ملومه بر عیبت دکنر خسر . دکنونکلی کونتریکه مقابل ایچمه
دکنر ، فلمر و بخارده سیئه سنی خلق دیا توفیق ایچمه بر منه مایقنده ادرله ادرده و درده . چونکه
«ولولا دفع الله الناس بعضهم ببعض لفسدت الارض» در . ذیرا خنر و خنر ، سرده ذیرا مقابل
جبار دکنر . «لا ضرر ولا ضرار» در . احمادیت صمیمه ده دارد اولدینی ادرده . «شره فیر کلبه
بارسول الله» دیه سوال اولدینسه ، علیه الصلوة والسلام ده غیر انچه فیرد کلبه ، غیر انچه فیرد کلبه ، غیر
انچه فیرد کلبه . «بیریشی . سافزده دخی سوب بر عیبت ملو دارد : «ایکده ایچده کدکینده ماری
ککده ایچده ارسینده ایدر» . «دیندر که بوزارده مقدار اولناه سکن عمل فینده سکن قایرینه اناردر .
[أُولَئِكَ] برنر - بر سکن فینده متقف اولناه اولوالالباب - یونقی [لَهُمْ
عُقُبَى الدَّارِ] بوزارک عقیبی ادر ایچونر - دار دینانده عاقبتی ، صولنده منتهی اولدینقی افرت
سارقی ادرده فمومر .

بوزارک عقیبی نه در . بلدی سکن ؟

جَنَاتٍ عَذْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ
وُذُرِيَّاتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ • سَلَامٌ
عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَعَرَفْتُمْ عَقْبَى الدَّارِ •

مآل شریفی

عده جنّت : ائمه کبره بعد ، آثارنده دزدچرندنه دزدیدنده صلوات الله علیه
برایه ، اولی که ملطه قاصیده اوزرلرینه کبره رک دیه بعد • سلام سزله ، عبایدیکذا ائمه
بائیک نه کوزل : بوردرک عقیسی •

بره مقابل :

وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ
أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ •

مآل شریفی

اما الله عهدی میانه اید نوسمه اید کده صوکره نفقه ایرنه والله ربط ایرنی اراتیمی
ربط لری نوبارانه دیر بوزنی ضاره دیرنه ، ایسه بوزنه ، لغت ائمه دیردرک کونوسی ائمه •

[وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ الْإِثْمَ] - مفادنه منقول اوردینه کوره بره لایه هفنده نازل ائمه .

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ ۚ

مآل شریفی

اللہ دیر دیکھی کہ جس پر رزق کی کشتی تیار ، دارالقدر ، اور ایسے دنیا جیانتا ایفر صلا نقدہ سر ،
حال بولہ دنیا جیانتا آخرتک پانندہ بر بول از غنجدہ عبارتہ ۔

[اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ] - ابہ عباسہ نفقہ داند بختہ کورہ بودہ کورہ سحری نذر لایس
نازل اولسد ۔

بودہ - آیتلدہ حقہ رحمت فایسیندہ جلال :

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنْ اللَّهُ يَضِلُّ
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أُنَابَ ۚ • الَّذِينَ آمَنُوا وَقَطَّعُوا قُلُوبَهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ
لَا يَذْكُرُ اللَّهُ قَطَّعُوا قُلُوبَهُمْ ۚ • الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
طُوبَى لَهُمْ وَحَسُنَ مَا بَيَّنَّنَا ۚ

مآل شریفی

بنہ ادکفایسز دیر رکر : اودہ ربنده برآیت ایندیر لیر ی یا ... دی کر : حققت الله

سبب الیه نه تعلقی مکمل اولاده و قنده انابه اتمه مدبره عداوت دار اولدینه جنبه اجموده بر وجه تریف
بیردیوره جبراعت افنه محل ایتماست. اوانابه ایروب لعدایه اینز کیدر. بیدر سید ؟

[الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ] که بزرگ الله ذکر بر قیود مطمنه

اولدوره ایمانه اینز در. - براره ذکر الله برار. "وهذا ذكر مبارك انزلناه" و "انا نحن نزلنا
الذكر وانا له لحافظون" و "ان الذين كفروا بالذكر لما جاءهم وانه لكتاب عزيز، لا ياتيه الباطل
من بين يديه ولا من خلفه تنزيل من حكيم حميد" ایندی ضلوعی قرآن. یعنی بوزن ایمانه ایندی اجموده
الله بر تذکره مخصوص، ایندی بر خطه سی اولاده قرآنده دهابرورک و دهافسیدر آیت و سوره اولدیه مقبول
بیدر. و قیود بونظه اطمینانه بولورده تذکره رک، انراهم افاره ایدر جهک و بارعبه ایمانده و بر جهکی
فاده بی و بره به جهک اولاده ندر لاه ایندی کوز و ترار.

[آلَا] اوت - باشه بیدر که [يَذْكُرُ اللَّهُ] آنجه الله ذکر بر - الله

و بر دیک ذکر ایلر و بالای آکوه، خاطر لاهمده که [تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ] قلبد مطمنه اولور. -

کوهدهک افطرابی سکوه بولور. یا یئسید. ندر ایدر اوسدار آنجه الله منتی اولور. و بر بونیه اسباب الله

استدایدر. ممکنه سلسله احتمالاتی اللده کسیدر. الله، مافوقی، مادیسی اولایانه و تهاهی

و مقدرده منزه اولاده کبر متعال اولدینه کوه و موجوده کوه و جدا نه اوندیه ابرسی بوند. که

نفذ بر حرکت قبیله اطمینانه و احتمال بولونسه. الله ریخه فکر غایه تحریریه ابرسه، منفقد و درسه

بولونه سیات، بولونه ایدر، قدر نور صول و رجعت دایامسه بولور. کوهده ماسواره قایل ایندی کی

هاتفی سینه و اصل اولده سینده مادیسی بولونینده هیچ برنده قرار ایدر من، هیچ برنده اطمینانی بولور.

هیچ برسی ردهک استیاتی تکیه، هیجانی تکیه ایدر من. لذت و غبطه دهایی کسکه انتقال ایتد

ایست. فقط معرفت الیه دهه ذوقیاب اولده باشلادی بولونه مطالبده و بر بونیه اولورک الله اطمینانی

آکله و آتفه اوندیه بویکده بر مرجع و مقصوده انتقال مکمل اولان. اوندیه اجموده معرفه الله

بویکده لیه، الله ذکر ایتیه کاف و با فائز قلبد هیچ بر زمانه افطرابیه قرآن و تورات. حضور قیود

در جامعیت دل رنجه سعادت اطمینانی بولمان ، جای خنده جای خنده . هم بر جای خنده بنشیند عطف
 اربانه ریختی همچو دال دکل ، فانی سبک ، اسرار صایب صایب بقیلینده ملال دل
 بر افراط لاجران که الله ، در پیچ متوالی تسلایر کند . الله ذکر ایتیه نه الله تعالی که تذکیر بدل و کبر
 ایست بر آید . بر جنبی طوغریه طوغری ذکر فعلی بقدر خنده ایتیه سید که فعلیت فعلیه در .
 آیتیه در . الله فاعلاته همه آیت در لای خنده دیا انزال بویسید . بزرده آیتیه سید . بر قسمی عطف
 اثر . باعیه ، آنته یانه یانه ، فاعلی بر نه اونیامه ، اولوی در یانیک ، سارده یانه اندر یانیک
 سده ایتیه کی حسا در ان اونه بد جلد آیند در که بزرده قوه تذکیر لری دانه اولی ایتیه نه دیا ایتیه
 متعده اول جفنده سوت و محمد در . بنادیه بزر بر تیره سبک اطمینان سبب اولیه یعنی کبی اولی
 تقدیر در . حدک جای عیسی اعتبار بد دکل عقلم الله ذکر نه سبب اولی اعتبار بد عقید اولیه سید . بر
 قسمی در . همدانه و کس ایتیه ذکر اولیه آیت عقلم در الهیه کلامیه در که آیت قرآنی بوی در ذکر اولیه .
 قرآن تذکیر ایتیه الله ذکر ایتیه در بر خط اطمینان بر دیا به سبک هیچ بر آید اطمینان بولمان ایتیه
 بزرای الیه اطمینان محروم در در افراط ایتیه جای خنده همه ، آه بر آیت اندر یانیه ای بوی که بکند .
 الله تقا بزرده ذکر اطمینانی بار امان . آینه بزر قیسم دکل در . حب اولیه جفنده ، وجهه صمیمی
 خلاصه ، نقش ایتیه . اوند مجموعه تذکیر آینه سقید اولیه همه در غنای ایتیه کوزه بزر . ذکر الله
 ایتیه ایتیه بر ایتیه « وافقتهم هواء » صد ایتیه نوازری بر سه هزار الله فاعلاته سبک در .
 ایتیه [الَّذِينَ] ایتیه در که [اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ] ایتیه ایتیه بر
 صلاح عمل بایر . سبک بر ایتیه ایتیه بیانده سبب دت ایتیه دت دارد . بر . بر طرفه سوت
 ایتیه که ایتیه صلب بکند . نه کیم ابر الفتح البسی بوسانی سبک ایتیه :

اَبْسُ عَلَى النَّفْسِ وَاسْتَمَدَ نَفْسًا

فَاتِ بِالرَّوْحِ لَا بِالْجِسْمِ اَنْفَسَ

یعنی نفس دت ایت دارند فیصدی کلامه . هر که جسم ایتیه دکل . روح ایتیه ایتیه . بر طرفه

جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُ قَرِيبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ^ع •

مآل شریفی

ایسته سخن بوبه کذب و کفر اول بنجه اندکیمسه اولاده برات ایمنده کوندره که ادره رحمانه کفر ایردرکسه سه ادره فارسی سطر می ایندیکه کتابی ادره باسیه ، دی که : ادره من بنم بریم ، ادره باقیه الله یومده ، به اوله رایاندهم تویم ده اولدره • برقرانه ، ادره طاهر بوبرتولسه و با ادره کلامه یاریم لانه و با ادره اولدر قونونده بریسه !... فقط بونوده امرالله ، دها ایمانه ایندر ، ادره لوده امید کوبه آله مارید می که الله دیرسه ایرد الله انستره لقب برده هدایت بوبردردی ، ادره ایندر ادره کندی مسند بر بتریه مصیبت اینوب طوره همه و با نمود بوبردرینک یا قینه قونه همه ، نایه الله و عی کلامه همه ، ادره الله معارفی شایسته •

[كَذَلِكَ] ایسته بوبه - ذکر الله ایرتبدیه اطمینانه دیره جمله الله بوسله آیدو مال سانی برساند با محمد ! [أَرْسَلْنَاكَ] برسخی رسول بایره کوندره [فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهَا أُمَمٌ] برات ایمنده که ادره اول بره یومده اندکیرد [لِتَتْلُوا عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ] سخ کوندره که سطر می ایندیکه قرآنی ادره تدوت ایره سه - متوالی ادره باسه ده کیمه اندکجه حصول اولایوب طوبی و صله بر نای اولمه سبانی آملانه سه . [وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ] حال بوکه ادره رحمانه کفر ایردیر - رحمتی لونه داس ، نعمتی برتره ایسا یاسل اولاده و علینه برعت اولمه ادره سخی دوبرقرآنی کوندره الله نفا لانه بدین رحمتی مانایر - حتی رحمتی اسنی انط - ایردیر " دما الرحمن = رحمت نه ایسه ؟ " دیکه نه - ایردیر - ایردیر با برسن و انکوره

برماله دادند. فنا اهلش در شرائط ایمه دستم که خلقت مقدره بریمه (یا سمیت) اولم
جبر و جبرونه باسقه برسی طایما یورر. ای محمد بوشه کیده جبر صانور، خلد جبریده، طوبای
و صیه باب اینا نایور. همه تقار محمد سوکی برتونه یالت اجار ایرب کوندر من فله ایرور دره عالینه
رحمت اولامه رسالتی و مقدره یک بویک بنعت اولمه اوزره سلاوت ایریکط بودی الی الی بلین
بریمه اولامه بوزانی نفا اعتبار. آله رده رده تعالیای کفر و کفرانه بولونور.

[قُلْ] سه دی که [هُوَ] ار - من [رَبِّی] بنم بر - . بنی خلد رزیه
ایرب کوندره سلاوت. [لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ] اوزیه باسقه آریور. [عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ]
به آنچه ارم سوکم [وَالْيَهُ مَتَابِ] تویم ده : رومیم ده آنچه ارم در - . بوزانه،
ایرب بویک برایت ویمه در که [وَلَوْ أَنْ قُرْآنًا] اگر بوزانه - اوزیه همه بر کتاب [سُتِرَتْ
بِهِ الْبِحَالُ] اوزط - بنی اوندک انزالی دیا فرائض ایر فایر یورر و سله [أَوْ قُطِعَتْ بِهِ
الْأَرْضُ] دیا رده یار میر لانه [أَوْ كَلِمَ بِهِ الْمَوْتُ] دیا اولور سولیده اریور
- بنی بوزانه ایر اولور دی. زیرا بوزانه، سدی قدر ناز اولسه کتب الیه نیک الکی دافونه همه
کتابک غایب قلماسید. بوزنه قدرت الیه نیک اریور عجیب آنا می کنونه دایره صیبت اجدلی منجید که
«لَوِ انْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ» منقول بوزانه، بافتش بلین
ایر یلسه اولر ایری اوطاغ خشیة اللامه باشتی آسه، چانداسه، خرد هاسه کور درک. بوزانه
بویک بویک برایت الیه در. فقط اوندک حکمت نزدی بوزر دی، سلاوت و تذکر و موینجه ایمه و عمل صالح
طوبی و صیه باب ایرمک ایمور. اوندک ایمور قرآنک جور انزالی دیا سلاوت و فرائض ایر فایر یورر و سله
نارمه یار میر لانی، ایر اولور سولید نیلیر، کیمه اولامه اتمده ایر یلسه اولامه کتابک هیچ برینک جور
فرائض ایر بوز اولامدر. اوله ایری هیچ شبهه ن بوزانه ایر اولور دی. روایت اولور که مکلف اولور
برکوه مکلف نایه حقیقه اطور و بود لردی. رسول اکرم صلاه عمده و سلم باخریه داردی، اسلام عرصه
ایر، ایمدر نه عبدالله به ایه الخزرمی «مکلف، ویمدی، سواکی طایفی بی هیومه صیقور، بوزی

بر آورده یوروت، برین کشیده سیه، آورده بزه آرازمه جابر، قطعه قطعه زرد راج، آباد و
 اجداد زنده فدا و فدا زنده درین سوز سوزید با ذلم سوز دهر طوغمی و صمی؟ بوند از دین
 برایت نازل اولست. اه. و باز عید آهسته که ارسال رسد و انزال قرآن حکمت و غایب
 بوند دهر. کریم قرآن علوتی که فوّه العاده که بر کجی عاده لره و فی سبب اولم بیکده از زاده
 و کده و بر در آیه و با قرآن صبح بر زمانه بوند عت هانیسی و کده. قرآن فیضی بود بر بادبان
 اول فبدره کوزه و کده لازم کده. اوله سیده اول فبدری ذکر الله ابو فطیمه و نور ایدیه جلت
 و اوله ایچیه تلاوت اوله همه برایت عتد. طاهر بود و نورس. ارمه یاریم لانه، موقی ره سوزت
 بوند دلاشته معل اوله همه فاده قرآن تکیه و اخطاری فده بدین و واضح و سائل بر عت اوله
 قرآن الله همه اوله اطمینان قلب بوند الله مازدی. میانه بونقطه نظر دده با کد قرآن و یا
 قرآن قرآن عت هانیسی و کده. طاهر کجی جابر و کسه ارضی یاریم لاجی یاریم لانه همه و اوله کجی
 فطیمه غیبه لایه اوید فبدری در در که بوند ساده از دین قرآن تلاوت ایچیه ذکر حق در زمانه، ایمانه
 کددر. بوند دلاست قرآن نقصانده و کده. [بَلِّغُوا الْأَخْبَارَ جَمِيعًا] بلکه ابراهیم علی السلام.
 — مادی صفوی بوند قدرت و تأیید اولدر. اوید بر سر فبدره ذکر فی یار ایدیه، اطمینان و ایمانه
 ایدیه، دیرس ایتن، دیرس طاهر بود و نور، ارضی یاریم لایه، اوله لری قونوسدیر، دیرس ایمانه
 بنامیه «الابذکر الله تطهیر القلوب» ده ذکر، فائده مضاندر. و مراد با کد ذکر قوی و کده
 ذکر ضعیف و کمینید. دیکه که بالاده ایضاح اولدنی از زده الله تقا، رحمته لایه اوله لری
 فبدره ذکر فی جمله ایتسه، هدایت و توفیق نصیب اولدند.

[أَقْلَمُ يَتْلُو الَّذِينَ آمَنُوا] آیه ایمانه ایدری معلی اولداری؛ — مفریده یازیه
 کوره براده، یاس معلی معلی فائده در که صوازه و تحفه لغتیه. و یا فوید بر سینه علم، نقصان
 قطع امیدی سئلیم اوله اعتبار لازمید. یعنی ذکر الله ایمانه اولوب قرآن تکیه و سوزی الله
 و سوزی فبدره ایدری با سقه احتمالیه قطع نظر ایدیه سوز حقیقه نام بر قناعت فبدری معلی اولداری؟

[اِنْ] كه [لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا] الله در پرتو هدایت الهی ناسد
 جمیع هدایت در بر روی — ما دام كه در بر روی ، و هدایت در بر روی . اود كه ایچمه . همانینه كه ایچمه
 اطمانه و ایمانه ، عمل صالحه ، طوباه و صله با برادر محرم بر ابدی [وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا
 تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ] و اوكف ایچمه ضعیف سید با سید به ناسد ایچمه اصابت ایچمه
 طور و جقد . — كه قارعه ، كذا و طوفان به با سید به هدایت به سبب و سبب . [أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا
 مِنْ دَارِهِمْ] دیا — اوقارعه — بر در درین باقیته ملول ایچمه [حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ]
 نهایت الهی و وعد و بخت به ناسد — یعنی اصابت ایچمه تعبیه اندکی معاری بخت به ناسد ادرین و بخت
 یافتند و وقتی بخت به ناسد در وجه ، بر كذا ادرین به ناسد با سید به ناسد به ناسد . [اِنْ] اللَّهُ
 لَا يُخْلِفُ الْمِعَادَ] كه عاده الله ، بخت به ناسد ایچمه .

وَلَقَدْ آتَيْنَاهُمْ بَرُؤُنَا مِنْ قَبْلِكَ فَأَمَلْتَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا اتِّخَذَتْهُمْ
 فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ • أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا اللَّهَ
 شُرَكَاءَ قُلُوبِهِمْ أَمْ تَنْتَوْنَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ يَضَاهِيهِ مِنَ الْقَوْلِ بَلْ زَيْنٌ
 لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَمْ كَرِهُوا وَصْدُوعِ السَّبِيلِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ •
 لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ •

مال شریفی

قسم ادرین كه سید ادرین بخت به ناسد استند ادرین به ناسد ادرین به ناسد ادرین به ناسد
 مكره ده طوتم عقاب مكره ، ادرت مقام ناسد ادرین ؟ • بخت به ناسد بخت به ناسد
 ادرین به ناسد ادرین به ناسد ادرین به ناسد ادرین به ناسد ادرین به ناسد ادرین به ناسد

اَوَّلِكَ اَمَلِي، یا اولا برا خنده بیمه دیک بر شمی خبر دیره جگه؟ بونه معناسی بونه حرف
 اهلای بر لایمی؟ روزی کفره صابانه نذر مداری خوسه کوسه بوی و همه بولنده صابانه بر بوی، هر کجی
 الله صابانه آینه اونی بولنده جگه بوند. ● اوزه دنیا جگه بر عذاب دار در، آفت عذاب
 ایسه البته دها زوری، اوزی الله دها بیره جگه ده بوند.

[وَلَقَدْ آتَيْنَا نَبِيَّ رَسُولٍ مِنْ قَبْلِكَ] امیه اول سنه اول بر هیوه رسول الله استند
 اولدی — یا محمد! بنی بر آیت اوله، طاف بورد، سوارله بولله دیوب دورانه طاف اولد
 انفسه ایجه ایجه بجه بر آیت و دیوب ایله دکل مجر استند در. اوله بجه بوند
 اوله دیوب بر آیت ایند بر نه ایجه ایله، عذاب بکلر و دیوب استند بالکله فارسی و ان اوله
 بر شمی رطه. جاسیده بجه بکلر استند ایلدی ده [فَأَمَلْتُ] ...

[أَفَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ] ایسه هر نفس کسب بایله اوزینه
 قائم اوله ذات اعلی می؟ — کفر ایوردر؟ یعنی هر نفس اوزینه نکره بانه و حاکم اوله، هر نفس
 طلب کسب ایسه اولی می خبر ریاضه فانی دیره و اونی اوله رسول ایسه، مصلی رحله اوله بر
 «قائم علی کل نفس بما کسبت» اسم جلد ده صلی بولنه ذات اعلی و اعلی می؟ فارسی بویوردر؟
 هیچ بویوردر ذات اعلی اعلی می؟ اوله شک قوسه لوری؟ او بایسته فایس اولور می؟

مصلی «قائم علی کل نفس بما کسبت» بر اسم جمیع صاحب بولنه کسبت؟ الله دکل می؟
 [وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ] حال بود اوز الله شریک اویوردر. [قُلْ] دی که — یا محمد
 [سَمَوْتُمْ] اوز الله اعلی می بایله باقیم؟ — او اویوردر بکلر ایجه «قائم علی
 کل نفس بما کسبت» اسم سکی اوله بکلر بر دانه بکلر بولنه بایله؟ [أَفَرُثْنُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي
 الْأَرْضِ] عجب بوند اوله؛ اوله بویه بکلر بر شمی خبر دیره جگه؟ — یعنی سعادتی دایمی
 بر بویوردر نفس دافاتی بار انا الله تعالی بویوردر کسب بایله «قائم علی نفس» بوند. سزید اوله

بیمه یعنی بیهوده ده فدا شده ده دار دیم جنبی دیم بیکند؟ شبهه بود که بومشند. [أَوْ بَطْلًا
 مِنَ الْقَوْلِ] بونه صرف فاعلی، یعنی لفظی دار معنای و معنی بود بر لایمی سوید بیکند؟ -
 زنجی یا نوزد بیک کجی صرف لفظی بر اسمی اوید و ده بیکند؛ هیچ شبهه بود که سزید بیکند سزید
 سوید بیک اولور سز الله سزیک اولور همه بر اسم بود به بیکند. اولور له بر مال اولور ده سمانه بر
 معنی ده معنای بود بیک بر لفظ، بالاده بر لافانه بیکند [بَلْ زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرَهُمْ] -
 فقط کافره کفری زیمه اولور. [وَصَدَّ وَاعِزَّ السَّبِيلِ] ویدور ده من اولور سزور.
 [لَهُمْ عَذَابٌ] الا ...

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ أَكْلُهَا
 دَائِمٌ وَظِلُّهَا تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ •

مال شریفی

مقیده و عداد نامه جنه معنی؛ الله ابر مقدار - میلدی دائم، سایه ده، ابریه
 تقوی بودی طو نازک عقیسی، کافره عقیسی ابریه •

[مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ] مقیده و عداد نامه جنه معنی - یعنی غزابه
 برسد کجی طو جله اولور صفات عجیبی دیا صفتی، بالمشیل نفویری - سزور؛ [تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ] الله ابر مقدار - اوید ابر مقدار که سوزده محمد به طو جلی اولور. خالص صودیه اولور
 دار، سوزده اولور دار، سوزده طو به بالده اولور دار، لافیه شابه اولور دار [أَكْلُهَا
 دَائِمٌ] میلدی دائم - هیچ انقطاع اینه، اردی آراسی کیلدی توکنز، دنیا میلدی کجی

فانی رسوت رک [وَضَلَّهَا] کونکسی ره - اریه ، مَلِیْم ، زوال بولان ، بامناسی بونه
 ظمعی بونه اریه استراحت لهد - [تِلْكَ] ایته ار - جنت [عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا] اتقاد
 اینزک - کفر دغا ازیه نور زدنک - عاصی . [وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ] کازرک عقیاسی
 ایسه آنسه -

اصول کتاب اولان برنک فائیده دینیه :

وَالَّذِينَ آمَنَّا هُمُ الْكَتَّابُ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَخْرَابِ
 مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَهُ إِلَيْهِ أَدْعُوا
 إِلَيْهِ مَآبٍ • وَكَذَلِكَ أُنْزِلُنَا حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَنْ اتَّبِعْتَ أَهْوَاءَهُمْ
 بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ •

مال شریفی

برده کندییه کتاب دیر دیرین مال ایندیریه بو فرانیه ادر فرج دیر دیرین مال ایندیریه
 انلا ایریه ده دار ، دی که : به آنچه الله قولده ایتمده داره شریک قوسما مقدار دندم ، به ده
 دعوت ایریه رم ، دار چنم ار • دایسته بزارانی بو دیریا عالم اولمه ادریه ایندیرک قسم
 اولسه که اگر سه مال دمی ایر کله عکده موکده اولزه کله دیریه اربا جهه اولور سه مال الله ده دیر
 دارد - ندره دغای ایریه جهه •

[وَالَّذِينَ آمَنَّا هُمُ الْكَتَّابُ] مفا کندییه کتاب دیر دیرین ده - ازجهه
 بود دغای ده [يَفْرَحُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ] مال اولانه - بر کتاب یعنی فرانیه -

ابن مودبیر. کک یهود درک نصاریه اوسوه اهل کتاب قرآن آله اولیج مطلقاً برنج ردبارر.
نقطه بوز ایکی قسمدر. برسمی عباده به سلام و استیاضی کبی نام معنای اهل کتاب اولاده توران و عیله
حقیقی و منقوی قیاً اریان و عملاً افاده ایندر که قرآنک هینده فرع دانشج دربار در حال الهی
در انبیه یالت محمدی بر تقدیمه ایر سماء اولور. دیک برسمی ده وارر که قرآنک «انا انزلنا التوراة
فیها هدی ونور» کبی انبیاء و کتب الهی برمع و تقدیمه بر اعطام و سر یعدنی تقریر ایر به بعضی آیندر نه
فرمودنیرر دیالک برنقطه ر. فایه یالت محمدی بر تقدیمه اینک ایندر ر. کتیر لیک اخراجات و تحریفات
در نه اصلای کبی دیک آید و کتیر فوسلده کتیر. انکار و مایارر. اولک مجموعه یور ییور که:

[وَمِنَ الْأَخْبَابِ] اعزابر ده - یعنی اهل کتابک رسول الله فارشی فطوت و عداوت
طردنیرر بدیرر نه مخالف حزب نشیک ایر به مختلف فرزند رده [مَنْ] ادر کیمر در در که -
قرآنک هینده انکار ایر سطر بار [يُنْكِرُ بَعْضُهُ] بفسی انکار ایر - یعنی فوسلده
کفایر. یوزر هواریر اریاز. «مدا یهود حزبی» انما المسیح عیسی بن مریم رسول الله و کلمته
القیها الی مریم و روح منه «آیتی انکار ایر. نصاری عزبر ده برنقطه فرمودنیرر «ولا تقولوا ثلثة»
«انتموا خیر الکمر» . . . لقد کفر الذین قالوا ان الله هو المسیح بن مریم» کبی آید انکار ایرر.

[قُلْ] سه ده که [إِنَّمَا أَمْرُهُ أَنْ عَبْدُ اللَّهِ] به آنجه الله عبارت آید -
آنجه الله عبود طایب اده تولسه اینک [وَلَا أَشْرَكَ بِهِ] داره جمیع بر شریک نوسمانه
مأمورم [إِلَيْهِ أَدْعُوا] آنجه اده دعوت ایر برسم - «یا اهل الکتاب تعالوا الی کلمة سواء
بیننا و بینکم ان لا نعبد الا الله ولا نشرك به شیئاً ولا یأخذ بعضنا ارباباً من دون الله» بربرسم
[۱] - [وَالِيهِ مَتَابِ] در برسم آنجه ادرر.

[وَكَذَلِكَ] دایته بربر - اساس انبیاء بر توره اهل کتاب فرع در بره جهک و ادرر
انفاده ایر بر جهک ستمه علیه اصولی و روانه و مخالفی بر جهک فردع و معنای استوا ایر به بر توره دعوی فرموده

الله ربیع اوله برابند برسد [اَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا] عربیاً بر حکم - یعنی عربی است از افاده
ایستاده و بر سطر ای بر توره اختصاراً حکم بر قانونه - اول در وه ایند بر دك ادنی - ارسته ایند بر کینه ای
یا محمد !

ایسته قرآنه برید هر کتابه فو قنده و بر توره مستند از زنده حکم بر کتابه مقدره - بر لفظه برابره
عربی در - عربی سانی از نه - نازل اولسه و نافعیه اولدنی اعظم صوره عربی اولد وه افاده ایستد -
و حاکمیتی نظم عربی ایستد و - بنادیمه دیگر کتب منزلتیه قرآنه مخالف اولسه ، قرآنک تصدیقه انزاله
انیمیه اعظم عمل جائز اولدیه یعنی کبی قرآنک ز جبریه ره به حاکمیت اسناد ایستد و طوغریه طوغری
اولدیه اعظم استیفاء فایضیه ره طوغری اولد مان - حکم ، اصل منزل اولسه نظم عربیست در -
دیگر قرآنه ، یا کلت تلاوت اولمده فامالی ، مو صبیحه به الناس اجرای حکم و حکومت ره ایلید -

ا سورة مائده ده " وَاَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم
بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ " و " اَنَا اَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَى اللَّهُ ، آیتیه بانه)

[وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ] و ط کلمه عمده
صوکره از نك هواریه اتباع اید بهک اولد ره ک - یعنی قرآنک بعضی اعطانی اظهار ایدیه عزیز
انظار اولد هوادر - از مقلد حکمی فو قنده مانده ره هواریه ، کوعدینک آرزو نه ایدار ، کندی هوادر
حاکم اولدیه ایستد - ط کلمه اید عمده - بنادیمه بو علم مقلدیه - بو کتابک نفس اید حکم صوره معلوم
اولدیه صوکره بالفرضه از نك هواریه اید اید اولد ره علم الله [مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ
وَلَا وَاقٍ] الله سطر نه بر دی بولور زده بر دانی - که اولدیه به ط کلمه صوابه فارسی دوشه
و یا دقای بهک اولد بیسه -

قرآنک بعضی نفقه ری اظهار اید رسالت محمدیه یا اعتراضه اید ایسته به مخالف عزیز انظار
دارماری بامنه نه قدر هوادر نه قدر و الهید :

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً

وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ • نَحْنُ
 اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ • وَإِنْ مَكَرْتُمْ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي
 نَعِدُهُمْ أَوْ تَتَوَقَّعُونَكَ فَأِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ • أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ
 الْآرْضَ نَقَطًا مِّنْ أَرْضٍ مَّوْضِعًا وَأَلَّهُ يَخْتَصِمُ لَهُمْ وَأَنَّهُمْ لَآتُونَ
 سَرِيعَ الْحِسَابِ • وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا
 يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكَاذِبِينَ عُقْبَى الَّذِينَ
 كَفَرُوا السَّعْيُ مَرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ •

مال شریفی

فسم الرسوله که بنسبت اول ده رسول گویند ردک ، او زده ده هم زده در درک هم زیت ،
 بصیر بر رسولک ایسه الهه از نه اقتضایه ایتم که بر آیت کینده حد و قدر ، هر اهل ایمونه بر بارزی
 دارد • الهه در بعضی محمودیات ده ایسه دام الکتاب اولده زنده در • او زده یارین
 و عیدک بعضی سقا محفوه گوینده ده یا خورشیدی دفات اندیشه ده در هر حاله بلاغ سقا حساب
 بزه در • با کور سور لری ده ؟ بز اداری او افندنه استغوب طور دیورنه داله اوله حکم و حکوت
 ایر که حکمی تعقیب ایره هله یورنه ، هم او هوره سریع هله • اوت او زده اوله یورنه مکر اندیشه
 فقط بالنتجه بر نه مکر الهه ، اربیده ، هر نفس نه کس اربیده ، یارینه کار زده یو هله که او یورنه
 عقیسی کیم ؟ • او زده ایتمده اولانر ، سه بر سر و حد دیورنه ، دی که بنده سزک آرا زده
 ساه اوله ده الهه یز برده زنده کتاب علمی بر نامه •

[وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِن قَبْلِكَ] فسم الرسوله که بنسبت اولده

رسول کند در [وَجَعَلْنَا لَهُمُ زَوْجًا وَذُرِّيَّةً] اندر ده هم زوجه لر در ده هم زیت
 — بنا عید سنه ده شروع زوجه لر دادلارن بولونمسی رسلته نیاغ اولسوه . اهل کتاب مختلف
 حزب کنده لورالجه رسالت محمد بی انظار اجموعه بعضی شبهه رایری سورده ایسه شد در که باجموعه لر
 ۱ — مشکله برابر بره قمری " الله رسولی فوضه البش اولی ، سلام جنسده اولی " دینه
 طوطه یشت در صورتی بشر فطری رساله منافی فرضه اید در " بنی زم کبی بر بیه با عامی اید نه ؟ "
 " بنی ناهل پیغمبر مکه بیور و سق فخرده کز یور " دینه رسول الهی تعییب دانه نه فاقیشد در که
 بز فطرده دگر سوره کرده تقریفاً فوضه ایستد . نه بونور دینی متفرد اولدر نه برهم فرستند
 رسول الهی زوجه لرینک تقدیر تعییب ایستد یور و " اگر محمد پیغمبر اولدری بوی قاریند که مشغول
 اولوب اولدر و عیال اید او فرستیدی اید ؟ بجی عیسی کبی او زوجه صدف نظر ایدوب محمد عیالی باشا
 اقتضا ایزید ؟ " دیور لر در که بولوده ده نصاری حزبری حال اید و یاغانه ای کرمی دیریک ایستد یور
 حال بو که بوی بار عیسی عیسی علیهما السلام اول کلمه داد و فرستد تقدیر و تأیید ایسه اولدر
 بره یوره پیغمبرده ، یعنی ناموسایه و ابراهیم و حق نوح و آدم و نوحه یورده محمد جدید و عیسی کزینک
 خبر دیر دیک سلسله انبیاء کفایت بیلند بر تاقند که بوره ادعا اولدره فرستایندی کوننده دانه
 ایستد . زیرا بو پیغمبر لر یونمی بر دکل متفرد و حق داد عیبه السلام کبی بعضی یورده زوجه لرله
 زوج ایتمه کزیره ذریتد یستد بر سه و بوی صورتی بیت اجزه فله ماده و معنای آباد فله سی اولدر
 دایسته بر آید اولدر بوجقیقت نایجه بیاره اولدرده انهم اهل کتاب عربینک رسول الله فارسی ازواج
 دادلار اید دانه راعه اشد یاکن رسالت محمد بر دکل ، عا لعموم انبیاء کفیه یعنی بزرگ ذریه و صده
 اولدری اعتبار اید بجی عیسی عیبه السلام و حق کف دیک اولدره بر تاقند عبارت اولدری اکولایسه و بوی صوته
 رسول فوضه البش اولی لور سنه بطرفی ده دولا یسید انباشد .

۲ — بر قسمی ده رسولی بر الله کبی زوجه اید در و معجزه لر پیغمبر لر کند لر با ابراهیم کبی
 ترهم اید در : " محمد دیشد رسول اولدری دگر پیغمبر لر کبی کند یسنده لدر زیت ، لورهای بر معجزه طلب

ایبیر - دجال یا یو یسی لازم کهنی ایدی؟ بولا جواباً ده بویور و یور که:

[وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ] و صبح بر رسول ایچوره ایلک

اؤنور اولاندنه باشق بر آیت کتبدک یوند -

۳ - رسول اه غیبه خبر اولور اوزده کافرلی عذاب ایز انزار و مؤمنلی نصرت و رحمت

ایر قشید ایندکجه بالارده کیدیک اوزده کافر استعجال ایبیر، بوزک تاخرنی شمه بر سید اتخا زاید

«هانی یا اودور و عیدلر زده دجالدی، دبدک که بالاده غیبه» دیورلردی، بولا جواباً ده بویور که:

[لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ] هر اجهلک بر کتابی دارد - یعنی هر درجه اوجده

دو عیدلر دله هر باری بر وقت و مرتبه مؤجلد - و هر وقت و مرتبه عذاب آری آری بر باز یسی بر حکم

دارد که احوالک اختلافیه مختلف اولورده مقضای حکمه کوره یاز یلشد - و بوسه طرفه کتب

دیا استخفافه عذاب ایچوره انشده بر هفت و ماعده در یلشد - بنامیه هر برینک وقتی یاز یسی کوز ییچ

دبونه طواری مختلف یاز ایچوره باشق باشق کتابلر نازل اولشد - مثلا موسی زمانک کتابی باشق،

عیسی زمانک کتابی باشق، خاتم الانبیاء زمانک کتابی باشق در - و اهلل هر زمانه ایچوره بر کتاب داره -

دعوت زمانک کتابی قرآن - آنجه بر حکم عربی اولاده بر کتاب اولک کتابک اسنی تعلیم و تعلیمیه ایدر

اونورده کی بعضی اعلای دکتیر، نسی ایدر -

۴ - اهل کتابک یور حزبی کی بر قسمی نسخی انظار ایبیر و ایدر زعم ایبیرلردی که «نسخ

بردا» یعنی اولکجه بیانیه بر علمک سنوع و فطوری اولکجه حکمه جایایی استلزم ایدر - الله تعالی ایه

جمله منزه اولدیفنده اعلی الیه ده نسخ اولدماز «و ما دام که قرآن کتب و شرایع سالفندک بعضی

اصطلاحی نسخ ایدر آیدر دارد - او حالده بو، بر کتاب الله و بونی کتبه زان ده رسول الله اولدو اقصفا

ایر - «دیورلردی، و بویور که یوریل قرآنک موسایی و توراتی اساس اعتباریه تعلیمیه ایتیم سببه استقاده

توراتی نسخ قبول ایتیم حکم بر آنا کتاب و شریعت موسایی لایقیدر دیه زنده ایدر ده انجیلی ده قرآنی ده

انظار ایبیرلر، بنوع عیسی کی سیالت محمدیه ده طایفه اینه یورلردی و ماکثر شریعت موسی ده یعقوب ایتیم

از دیگر واجب ادلایه وظیفه رسالت اصطلاحی تماماً بلیغیه عبارتست. و بلیغیانه مضمونی اجمار بالتبع
 صافی ریت و به عبارتی اولیه از آن. و نیز بهینو ابدی و عدل و تحقیق بر بنیاده کوریک و کلام.
 بدایه [وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ] و حساب به عائد است. — او تذکر حسابی کوره جد، عملیه
 جراحی دریه جد ادلایه، بنز. بنارعی سه، نمره مسایکی کوریک کوریه جغای حساب الیه دره جاییه
 بر او نمره جابه و دریک ده لازم است وظیفه ادلایه بلیغی بای، الیه سی بایه براده.

او تذکر [أَوَلَمْ يَرَوْا] کوریکوری که [إِنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ] به قدری که از
 کلام. [نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا] اونی افرانده استیوب کوریکوری. یعنی بزم محدود باشد
 قدری تبسم ابدی است به او تذکر باقیه را بالاده بلیه اولیغی از آن. او کور رحمت و قدری
 در اینه، آیا قدریک الله سر سه اولیغی ارضی یعنی حالد به اقبوری بن، او کور ارضی، او نمره
 با ساقوری اولیغی طوری افرانده قدری عاروب تقیص و تفسیه اقبوری بن؟ سه مغای جزیر
 یا اقبوری بن؟ و با مختلف عارمان اید ارضی استیور ب یا اید لایوری بن؟ و یا او تذکر و طریغ
 ی در ی افرانده استیوب کوریکوری بن؟ نفوس ی، محسینی فیه دره، فیه و کوریکری از الله
 ارضی در لایغی، عذری ذله، کالری نقضه بدی اقبوری بن؟ افرانده کی بر تفریق و با نمره
 بر تفسیق کوریکوری؟ [وَاللَّهُ يَحْكُمُ] الله، او بر حکم و حکومت بای که [لَا
 مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ] اندک حکم معقب یوت. — اندک و در یکی حکم افرانده نقیب اید و ده
 نفقه در اید به جد یح برقت، یح بر دلت، یح بر حکم، یح بر مرج یوت. [وَهُوَ سَرِيعُ
 الْحِسَابِ] هم او سریع الحساب. — بنارعی او حساب و عذاب و سری او افرانده دره فیه اید به سیه.
 الله را اید بجز بر کور اقبوری بایه کوریکوری.

[وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ] او نمره اولیغی دره مکر اید بر — الله
 یغیر لیه، کتار لیه، مؤننده فارسی مکر را بایر، انزیر لیه و بایر [فَلِلَّهِ الْكَوْكُومُ جَمِيعًا]
 فقط بالتبع مکر، یوت و مکر، انجده الیه. — الیه مکر به نذر دکر لایغی یح. زیرا اندک تحقیق

در تفسیر اینیه بطریق دارد . بفرموده عظیم علیه وعلیه صاحب اولاد دره نصیب وخواه تابع اولیایه منصف
الحق کتاب علمای دره برفا سلمات آید .

بسم الله تعالى فاعل سلمات آید :

سُورَةُ اِنْشَاءِ مَكِّيَّةٍ وَهِيَ اَنْتَانِ فِي خَمْسِ سُوَرَاتٍ

علم کتاب جلالت ابراهیم علیه السلام دعائی تذکیر اینیه بوسوره جلیل ذک علیه علیه .
بحر محیطه ابیه عباس و قناره دره « الموت الى الذين بدلوا نعمة الله كفرا » الى « الى النار » دره عاقلی می
اولی فی منقول ، تفسیر نیابوری دره برای آیت بر ده نازل اولی فی مذکور دره .
آید - الی آیت .

کلامی - سبزه الی بیه .

عربی - اوج بدی در نوزاد نوز در دره .

فهرستی - ل ، ه ، ص ، ز ، ط ، ن ، ب ، ر ، م ، د و غیره .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّكَابُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ
إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ • اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ • الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى
الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ •

مال شریفی

الر ، بر کتاب که سلطانیدونک انفری برینک ازینده طمندی نوره هیفاریسه دیه :
 طوفی اوزیز محمدک بولنه که بونوه عزت و محمد اوندک • اوللهک که کوکوره نادر ، برده نه
 داره صید اوندک ، سدی برینده برده دبل کافرده • اوزک دینا عباتی سرور ، آخه تریج
 ابردرده الله بولنده یوردر و اوندک اکریم سخا ایتدر ، ایته بونوه حیره اوزانه برضلا ایمنده دردر •

[الز] - سورهُ بولنده بر دکیه نظیرینه باده . الله اعلم بمراده : بو الف لام را
 مخفی بقیه و محدود اولیانه ، با خنده هیفوب طوحفه امداد ایره الف کی توحید و استقامت دینا اوز
 بجای ایره و خلوت و قرآنیل لام را کی دیندره جالقه لانه و حده کتبه خطاب ایریه بونمان
 حرف ، یعنی نظم اعجاز لایم بوسوره بی تشکیل ایریه ببط و رب سدر [کتاب] اوزینظم بپایه
 - با محمد [انزلناه ایلک] اونی ط سانه طمندی بر ایندیرک - ایندیرک که [لتخرج
 الناس من الظلمات] انفری طمندی هیفاریسه [الی التور باذین ربهم]
 برینک ازینل نوره . [الی صراط العزیز الحمید] طوفی اوزیز محمدک طوفانه
 - بونوه عزت و قدرت کند بولنه ، بونوه محدود سنا کذبسه مخصوص اولانه و بنا بر عمیه بولنه کیدوب و فایز
 صیفینا نوز عزت و انعام مفر - و مدم قبله یعنی در ط - بولنه اوز بشفک طوفی بولنه ، همه دینه
 یعنی [الله الذی] اوللهک - بولنه که [له ما فی السموات و ما فی الارض]
 بونوه کوکوره کید و بونوه یرده کید هسی اوندک - سود با بودونک رعی صید اوندک . اوندک
 دملکیده . اربا کذ سعادته کیدک دکل برده کیدک ده بیدر . عزیز کوکوره کیدی ره ایندیرک ^{عنانیه} اوز
 یرد کیدی کوکوره هیفاریه . ایته با محمد ! بو کتاب بوبم برنور نزل دسه اویم کافر نامه ریل بر بوسک
 یعنی هائی قومه اولورسه اوسوه بونوه انفری تویر ایره جک یر بونزه عهد و شفقت و کفر و خلوت

عقیده لرینه قایلده ره سفیل نایره . باللو مقبوله آله از رفته فاته قلتمند ایمنده فالسه ، بدأ
 دساری طایفانه ، زده ده بوندنی ، زده ده کلوب زده یکنده یکنی بیله اولسه عا اعمولم انشوری فضل
 دسفالنده نور ناروب نور ایمانه ابر عزت و حمد بولنه ، عزیز و حمید اولاده الله دینه در شیفته هدایت
 ایره بکله . فقط کند قدرت داراده کل دکل ، هینک بی اولاده اور بالمالیک ازده و توفیقده .
 هونکر نوره اوندک ، سه اوندک ، سموات و ارضه بونوره سلطنت در ربوبیت اوندک . اوندک اجموده شده
 مؤنده [وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ] و رای کاره ! - اوندی اوندک بسته به وفات و حمد بولنه
 همیشه بسته به ایمان زده [مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ] زده عذابده . [الَّذِينَ] اوندک
 [يَسْتَحْيُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ] اولومه جانی سوده ، دنیای ازده دینه ترجیح
 ابردر . - بونکر با سایلده باریه اولورسه اولورده دربر ، دنیا اجموده آفری صاندر . [وَيَصْطَرِّفُونَ
 عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ] والله بولنده منع ابردر . [وَيَتَّبِعُونَهَا عِوَجًا] داره اعوجاج ابردر -
 استغنی خوشدانه ، الله بولنه آرد دیر ، ابقیدی کید لم سوا ابردر ، طوفوریه آرد دیر نزدیات
 بایله ، هیدله رفده ناسی صایمغه ، حمد دینی الله ، تحریف و تبدیل اتمده جاییده ، نوری فطمت ، فطمت نور کوبه
 و کوسندک ابردر . [أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ] ایته بونور ازده بر ضلال اجموده دردر .
 طریقه مقده اوندک ازده صایمدر درکه اوله باناشمده ، ضلوع بولنده اتمده یوقدر . اوندک اجموده دنیایینه
 بونور ضلال بعید ایمنده بولناه ، اعوجاج بیشنده طولناه کار بونکتابک عربی اولنه اتمده ایه ایه
 " سه بونوره انشوره مرسل بر رسول الله لیک بونکتاب عربی اولورده ؟ هم برهائی پیغمبرده کور لسه ؟
 سندی قده - هیچ بر پیغمبر عربی بونکتاب نازل اولسه ایته بونک عربی اولسی عاده الله مخالف دکلمید . ؟
 دینه جک اولورده :

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بَلَّغَ قَوْمِهِ لِبَيِّنَاتٍ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ
 وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ •

مال شریفی

درین حدیث درین رسولی آنجه برنده یعنی قوندی درین کوندر دل که او نره ای بیایه ایسیه

صکرده ده الله درینکلی ضلالتده برانید ، درینکلی ده هدایتده ایردیر ، وادیر عزیز علمیم ار •

[وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ] بهیچ بر رسولی - کرک مفهومی کرک عمومی

بر شریعت و یا کتاب کنیده بهیچ بر پیغمبر - باشد درین کوندر رسد [اِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ]

آنجه قوندی لسان کوندر رسد - یعنی عاده الله بولدر - اونه ده بر در رسول کوندر لکلی استند

و با لسانه ایچنده خاتم اولدینی جماعتک دلی ایر کوندر برده کاند - [لِبَيِّنَاتٍ لِّهٖمْ] که او نره ایسیه

ایسیه - بتلفیقه مأمور اولدینی سیدی قوندی آکلایسیه ، آکلایه ایسیه ، بیدند بیدایه ، شاکد

غایبه آکلایه یعنی بر لسانه ایر بیایه و بتلفیقه بر وظیفه اولدینی تفهیم ایسیه - زیرا بر رسولک رسالتی کرک

قوندی محقق اولسوه درک دها باشد لایه ره شمس بر لولسوه و بر شمول کرک رسالت محمدی ده اولدینی کیم

برنده انشده و معنی انس و جهنم قدر عمومی اولسوه درک بر قاج قوندی عاقل بر لولسوه هر حالده اولدینی ، قوندی

دعوت ایرده جک و ایدر ایسی او نره رسالتی آکلایه اولدیده - بویسه او نره ال ال ال قولای آکلایه بیلد

کندی سندی ، کندی لغتده بیایه شوقند - اولدیده - « وَاذْكُرْ عَشِيرَتَكَ الْاَقْبِينَ » موخیم ال باقیده

با شلایه ره رسول ، قوندی بر بتلفیقه بیایه ، الله اولدینی بیایه دملایه ایر - [فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ]

برنده او نره الله ده ، کنی دیر اضلال ایر - یعنی کرک او قوندی اولسوه درک خار جده بر لولسوه

بالذات دیا بالواسطه تفصیل دیا اجمالاً او بیانی ایسیه ناسک کیمینی الله ، بول کینز ، حق سودیرز ،

او بیایه مستفید اتیر ، ابایه سوزده قیامت ، ضلالت محکوم ایر - [وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ] کنی ده دیر

هدایت ایر - لسانه بولسوه ، او بتلفیقه استفاده ایردیر ، حق سودیرز ، ابایه و علم و موخیم عملی نصیب

و بنا بر عینه بر طرفه عربی بنشیند بگویند بیدگری سزاوار نقل در همه اید و یک بیا رسولی بنشیند
 ایدر . رسولک رسولی ، دره انبیا اولو سرفه نائی اولور . دیگر طرفه بو سرفه نائی اولو ایدر
 بر طرفی بنشیند و عربی اکره بزر و بصورت ساسه رسول اساس اولور نه بیا و دعوت ، دیکر دیکر ، قور قور
 نش و نعیم اولور . اولو اضداد ایدیک بخت ، هدایت ایدیک بختیا اولور . [وَهُوَ] دار -
 الله [الْعَزِيزُ] ایدر عزیز - هر سیه دوسته ، مشقی بر توبه اسباب و موعظه عالم ، بنا بر عینه
 اراده نه معارفه ایدیک غیر ممکنه . اولو ایموه اضداد ایدیک بختی بول کینه جلد ، هدایت ایدیک بختیا -
 بید جلد هیچ بر قدرت ، هیچ بر اراده بولنه مان . و بیا رسول نه قدر توفی و راجع اولور سه اولو اولو اولو
 اولو ایدیک هدایت کافی مکن ، صمد . [الْحَكِيمُ] ایدر حکیم . - هیچ بر سیه محتاج اولو ایدر
 برابر بایستنی حکمت ایدر مستقیم بیا . اراده سی محض حکمت اولور . اولو ایموه بیا نه اولو کیمی فضل
 محکوم ایدر . اضدادی ده ، هدایتی ده ، حکمتی ده بیا ایدر . غرضی سید رسولی دیکر قور سه انتخاب ایدر
 و حکمتی سید بیا ایدر اولو اولو سنا ایدر . بنا بر عینه « کتاب انزلناه الیک لتخرج الناس من الظلمات
 الی النور باذن ربهم » قطایر عموم انسانا باده الله توبه ایدیک هدایت و فضلک تقدیرده جلد اولو
 ایموه سالت محمدیه ایدر کونزیه بولنه بولنه ، بوزانه سید عربی اولور نه انزال بولور و سنده و نازل ایدر
 کبی « عربیا » حکم بکنده ده و بی بخت الهیه دار . قرآنه با سید رساله ایدر بیه ایدر بفرست
 ایدر نه بولندنی و ایدک اولو قطایر ایدر حکم قوی اولو بیه . سوره فضل ده حکم بیه و جلد . لولا
 فصلت آیاته العجی و عربی « دیکر مقدور ایدر ده و دیگر اقوام بنشیند ایموه ایدک ناشر بختیه جلد
 و بنا بر عینه هیچ بر قوم محقه حجه الله محقه ایمه جلد و اگر سنا نه سید ایدر بیه ایدر ده عربی کبی بیه
 قرآنه بولونه ایدر [۱] بوزیر معجزه بوسیفه مکن و حکمت توحید منافی اولور دی . اقوام آراسته نزاع
 و اختلافی آن الله همه یرده بوفالیه ، بر سیه جلد برده و اغنیه دی . چونکه هر بر بالکند کندی سانی
 [۱] برنی الجایه قریب بر معجزه اولور دی دیکر تصویر ایدر اولو سه ده جلد نقل کور و شد . زیرا هر بیه عالم
 اولو بیه قور تا بر اجماع عربی بیدر عربی تا بر فضل اولو مازدی و حتی بر الجار اولو اتفاق دکل افتد و الجار اولو .

اصل و عالم طایفه لازم که جلالت و آراء الزده عالم و رفاه به کتاب بر نامه اول جلدی . هم بودند ، ترجم
 اینجا چند قریه تاریخی ، لغو هم کنی سازند کی این دیر برینک تواضع اید و با نیت دینی آنکه همه اینجا چند
 بولنه همه و بولنه در لای تقدیر نه قریه هم که زجر اینجا جوده اولبند آینه همه و بر نوبت بود ساری
 بهیسی اقتضا اید و جلالت و تطیف مال و لطافت عالمی آن جلدی .

برونک بیان :

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
 وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ •

مال شریفی

مبدل همیوره آید میزله موسی کوندر دن که : قومی ظلماته نوزده هیکار و اذره الله
 کوندر اذوت ویریه ، شبهه سز که بوزده میوره آید و اذره : میوره صبدی ، میوره شکر اید میوره
 • میوره

[وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا] فی الحقیقه موسی آید میزله ارسال اید —
 یعنی رسالتی بسیمه معجزات و کتاب ویریه و ذکر اوردنی اذره . فونده سائیل رسول با یوب کوندر
 [أَنْ] سؤ ویریه که [أَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ] قومی ظلمتده نوزده هیکار
 — « اذ ارسال معنا بنی اسرائیل ، بوزده ویریه اذره . برساند قومی بنی اسرائیل اید ، بنی اسرائیل میوره
 بولونیردی . بر سفته صوکره صوکره اذره سی فنا لا شمه ، بنی اسرائیل آن فرعونده ظلم و قهر اید آتده
 بنی اسرائیل شایسته ، محس و ضلالت ، ضعف و ذلت ، یاس کبی در لودر لو ظلمد اید بنی اسرائیل . بنی اسرائیل

مؤمنه مقرره کی آئینه ده آله سید جنتی اوزه به بوارک حاصل معنای سوار اوز : بنی اسرائیلی تنویر
 دیده رک فرموده نوران [وَذَكِّرْهُمْ بِأَيَّامِ اللَّهِ] دادنده الله کو فرموده تذکیریه
 — تاریخده اندک بائنده کیمه دطو فریده طو فری الله قدرتی کوسته ، الله دیدیرته آبی طایق
 جویون دفعه لر آله ده دیا الله نعمتی ، بدلی بنی خاطر لایه ده دفعه وضعت ایت [اِنَّ فِيْ
 ذٰلِكَ] شبه یوده که اوزه — اوزه کیده دیا اوزنده هائی قومه اولورسه اوسوه [اَلَا يٰۤاَيُّهَا
 اَكْلُ صَبَارٍ شَكُوْر] یک صبرلی ، هیوه شکرلی کو کیمه ایچیه بهام حال بر هیوه آئند دارد — که الله
 فعالان قدرت و در حدیثه ، بدلی دفعه دلالت و کو قدرتی اقتباه و عبرت و امید و اشراج ابر تنویر الیه
 کریم بوزر کس ایچیه آیت ایسه لره صبری دیا شکرلی دیا ایچیه ده آن ویا صبح اولایا به کیمه را اوزنده
 مستفید اولان ، فعلاً تنویریه رزق ، اوزور هم مبارک ، هم شکر اولانده مضمود که محنت فرایسته یأس
 و تلاش و دشمن ، نعمت قدرتی بیلیر ، دما شکرلی ارایه جالی سید لر . برای هیوی ایچیه هیویرنده اولر بنی جنت
 بور اده « صبار شکر » مؤمنه دیکده کنایه اولر بنی ده سونمیشده . کور دیور که هفت مسایه « اخرج
 قومک من الظلمات الی النور » یور دلمه ، یول ارم صلی علیه و سلم ایسه « لتخرج الناس من الظلمات
 الی النور » یور دلمده . دیکه که لدر سانه اساس ، قدر سترک بو تنویر و فقط سیالت محمدیه قوندن
 بائنده اوزه ده عموم انفرادیچیه اولور . سیالت سوسی ایسه قومه عارف بو لور یور دی . دیکه آئنده کیمه
 دجهده اوند فرعون کونه ریمسی ده بالفاحه بنی اسرائیل طو لایه سید لری . میانه بوبه اولی مسایه ارایه تیز لری
 نور اده مذکور آیات ایچیده با کد قوم سوسی رک کورسی تنویر ایده جبه آئند بولونمسه مانع دکرده . اوندیچ
 سور هانه ده کیمه دجهده نور ات هفتده « فیها هدی ونور » یور دلی بنی کجی بونده « ان فی ذلک
 لآیات لکل صبار شکور » یور دلمده .

ایسته الله کو فریدک تذکیرنه کی بو حکمته منی بوندن بر زبانه منی تذکیر ایتسی اولانده ده رسول الله

پیور یلیور که : [۱]

[۱] سور هتفه ده « واذ قال ربک » قول کریمده معلوم اولر بنی اوزه به بوی بر دده « اذ » قرنی مقدره « اذکر » فعلیه
 اولر بنیه بور اده اولور . دیوایه رسول الله لدر . یعنی با محمد سده . اوله کو فرنده نو فری تذکیر و افطار ایت که هائی سوسی سوبه
 دیکدی ، ابر هم سوبه دیکدی الا

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْسُمُونَ كُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيَذُبُّونَ آبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكَ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ • وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ • وَقَالَ مُوسَى إِنَّ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ •

مال شریفی

داودت موسی قومہ دیدی کہ : اللہک اوزر بکزدہ کی نعمتی آگیت ، بدقت سزی آل فرعونہ
تور تار دی ، سزی عذابک کو نوسہ بدبور لردی داغولری سزی بوفازہ لایوب فاریند سزی دیری قومہ
ایستہ یور لردی دہوزہ بکزدہ سزہ فطیم برسماعہ دار • دودستونک کہ بکزد سوزہ اعلمہ بویور دی
جدمم جقمومہ شکر ابرہ کن جبریز اولسوزہ کہ عذابم جومده سزیدر • سز دہوتوہ ارشدہ بولنا ندج جمعی
کفرانہ ایند کن سوز محضہ کہ الله هیکزدہ مستغنی دزاندہ حمید برغیدر •

اد محمدانی ! :

الْهَيَّا تَكُمْ نَبَوُا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ
مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ
فِي آفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا
إِلَيْهِ مُرِيبٍ •

مآل شریفی

سزہ ادگوگزده کیندن جبرری کله ربی؟ قوم نوحه، عمارن و نمورن درها اندر دست
 صوکره کیدن که تفصیل دخی آنجه الله بیلر، اندر ره رسولی بنه لره کله برده اللهی آفیز لریه ابتدی.
 دیز دیبر: سز که کینه بر یکن سخی فایا بورن ویز، سز که بزی دعوت ایند یکن سیده قوسقوی
 بر سکه اینجه دیز •

[الهیاتیکه] - بو خطاب فایهوا کلام سواره کچی کور دیز سرده طرف الیهده
 قوم رسول بر ابتار خطاب اولی بر هیوده نفس بنجه زبج ایلشدر. ذالوایع نورانه عمار و نمورن ذکر
 اول رفی طوری ایسه بر منقبیه دیکدر.

[لَا يَعْلَمُهُ إِلَّا اللَّهُ] که اندری الله به بتقسی یلن - یعنی قوم نوح و عمار و نمورن
 صوکره نار یکل بجه رفی ایینه کورسه، مقدار دغوشیندن الله به بتقسی یلن بیده بجه دهانجه نور
 "وقرونا بین ذلك كثيرا" نفوس بنجه نور هیوده قوم محمود مقصده اولندی که بوز مقصده ده، منهم
 من قصصنا عليك ومنهم من لم نقصص عليك" بور دینی ارز - و لوسما راجعاً لادسوه هجره کله رفی
 ابه مسور رفی اه منه بر آتی او قوری رفی زماه درسه که "کن بالسابوه" یعنی علم انساب ارعاسده بون
 دادم دار بنجه رفی - بو قور عروده برک سلمه نسبی تعیینه فایقیناند بالاده سو بر سه اولور لر. زیرا
 "لَا يَعْلَمُهُ إِلَّا اللَّهُ" بور دیشدر. ابه عباس رفی اه عنده مردیدر که "عنایه ابر اسماعیل آرسده اندوز
 بابا دار دی که مسور دغدر. دیشدر. علیه الصلاة والسلام مردیدر که "مسده به عنایه به ات" ی
 کیمزدی و بر بور دیشدر که "تعلموا من انسابکم ما تصلون به ارحامکم و تعلموا من النجوم ما تستدلون به الطريق"
 سید یزده ارعاسده صو بایه جبه قوری ادره یکن، بولر استدلال ابه جله قدرده بنجوم ادره یکن.

بعضی نفسیه ده و میگرد که سوخا ده بونا سبند خلفت آدومه بری کیه سنه رک عمر بخورده کسیده
مکده وکده . اونی ده آنچه الله بیلید .

برونوه اونی سوره نازلدی بیلیدند ؟ [جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ]
اونره رسولره بنه رک حدید - آنچه دلیله ، بیانر ، معینه لر کیدید [فَرَدَوْا اَيْدِيَهُمْ
فِيْ اَفْوَاهِهِمْ] ده اونر الیغی اغزلدیله ایندیله - عیقل نه یارقدی ایله دیله ، یا هور
برونوه قوتیرم اغزلدی طوقفه ، صومردیله یاسیدیلر ، یا هور او یغیرلر کیدیرینه اوزا اینده دست
ده ایندی اغزلدیله رایتیدیلر ، اویه ملک یرده ایله دیله . [وَقَالُوا] دریدیرکه [اِنَّا كَفَرْنَا
بِمَا اُرْسِلْتُمْ بِهِ] هر حاله بزرگ کندیله کوز بریدیکه سده لار نه - وکتیدیکه عیقل
اینا مانید . دغوزده کجوره . [وَاِنَّا لَفِيْ شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُوْنَآ اِلَيْهِ] بزی دعوت ایندیله کیدیده
محمده دغوزده کجوره [مُحِبِّ] اوبد بزرگ که قوه جود بریجی — بعضی بره له یوزنه
قوتوقد لایوزنه ، ادرکوبورنه .

قَالَتْ رُسُلُهُمْ فِيْ اِلَهٍ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يَدْعُوْكُمْ
لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوْبِكُمْ وَيُوْخِرُكُمْ اِلٰى حُلٍّ مُّسْتَمٰی قَالُوْا اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا
بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُوْنَ اَنْ تَصَدُّوْنَا عَمَّا كَانَ اَبَاؤُنَا فَاْتُوْنَا بِسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ •

مال شریفی

رسولری صیح ، دیریر : کوکری دیری بار ارا ده اللهده مک ایدیریمی ؟ ، اوسدی کنه کیزی مغفرت
ایتمک ایچره جاغزیردی . دسی بر اهل نه سزه ساعده ایدیر ، سز دیریر : بزم کبی بریدیکه ، بزی بابا لری
طایفه غرنه جور بدک ایسه یوزنه ، او حاله بزه سله سی آنچه بره لاهه کیدیرنه •

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَى
 مِنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ
 فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ • وَمَا لَنَا إِلَّا أَنْتَوَكَّلُ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَيْنَا سَبِيلَنَا وَلَنْ يُغْنِي
 عَنْكَ مَا أَذِيتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ • وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّسُلُ
 لَنْخْرِجَنَّكُمْ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنْهَضِكُنَّ
 الظَّالِمِينَ • وَلَنَسُكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذَلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقِيلًا
 وَخَافَ وَعِيدِ • وَأَسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ • مِنْ وَرَائِهِ
 جَهَنَّمُ وَيُسْقَى مِنْ مَاءٍ صَدِيدٍ • يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ
 مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ •

مال شریفی

رسول الله ﷺ : اوت ، دیریر : بن ، سز کبی بر سر دبه با شقه بر شکی دکن و الله الله قولدند
 دیکنه نعتی اصحابه بویور و والاه ازنی اولد رجه سزه بر سله در بهاه کتیرک بنم مدین دکنر ، وحب
 الله توکل ایملیدر اوند ایچمه مؤمنلر • دیز ، نه عجزه الله متوکل اولیه لم که او ، بزره بولریزی دوش
 کوسندی ، رالبه بزه بایر یکنل اذالر فارشی صبر ایدر هکنز ، وحب الله توکل ایملیدر اوند ایچمه متوکلر •
 کفر ایتموده رسوللر دیرلر که طلعه طلعه سز طری اغز ده هیفایرین ، باغور که ملقره دوز سکنز ،
 برورد ده اوزر سوچر رمی دیردی که محققه و محققه قالمی اهلک ایدر هکنز • دآره لرزه سز اواضه
 اسله ایچ هکنز ، بر ایسته مقامده قورقانه ، دعبدرده قورقانه ورم • هم ضوعاه ایسته دیر ، هم ده
 غائب اولدی هر جبار عینده • ارقه سندیه جهنم ، نه لرا اولجه دایریده صوبنده مولانه جهنم • یوقعه هیالینه

برغانده كبريه به بهك ، هرگزنده اوله اولوس كله بهك ، حال بركه اوليه بهك ، آنده سنده غلبه برينيه •

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ • ^١ أَشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي
يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ ^٢ ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ •

مال شريفی

بربريه كفر ايزون شئي سوزر : مملدن بركه بركه اولي فرطه لي بركونه روزلا سنده عاودنجه

نازنده نونه به بهك برسي الليه كبريه ، ايسته بورر اصل ازنه اوله ضلال •

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ يَئِيسَ يَدُوكُمْ وَلَيَاتِ
يَخْلُقُ جَدِيدًا • ^١ وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ • وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ
لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
مِنْ شَيْءٍ قَالُوا الْوَهْدَيْنَا اللَّهُ لَهْدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْرُ غَنَاءٍ أَمْ صَبْرُنَا مَا لَنَا
مِنْ مَحْصٍ • ^٢ وَقَالَ الشَّيْطَانُ لِمَ أَقْبَضْتُمُ الْأَمْرَ إِلَى اللَّهِ وَعَدَّكُمْ وَعَدَّ الْحَقُّ
وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنِ
دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلَوْلَا النَّفْسُ كُفَّ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ
وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِي أَنِي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ • ^٣ وَأُدْخِلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحْتَهُمْ فِيهَا سَلَامٌ •

مال شیفی

کور مدگی؟ الله کو کھڑی دیری صوبہ ایل یا اتمسہ، دیر سزی کیدہ ریر بی بی غلو کبیر

● واللہ کورہ بو، اہمینی برکی دھدر ● بردھسی طویلہ زوہ الہاک جھوڑیہ جھمکدر،

ضففا شمی بو بوطک فاسلانہ سوید دیکدہ درل؛ زلر سزرہ تاج ایل، سدی سز بزدہ الہاک

عذابندہ زوہ جہ برکی دغ ایدہ بیلو میکن؟ اگر، دیکدر: الله بزدہ لعدایت دیر سزی الیہ سزی

لعدایت ایردیر دک، سدی زلر حیلانہ زوہ عدایتہ ک دہ سادیر، بزم اچوہ قورنوسہ یورہ ●

ایسہ نیغہ سبطانہ دیرک: طو غریسی الله سزہ صوبہ دسری دیر بویور دی، بدوہ برد عیدایم سز بالک

جیقسم، میانیہ بنم سزہ قاشی برسطم یور دی، انجہ سزی دعوت ایتم، سزہ بطا اہایت اندیک،

اد جالہ بنی لوم ایتم بیکد نفدیز لوم ایرک، بدہ سزی قورنارہ نام، سزہ بنی قورنارہ ماز سکد

بہ سزک بوزنہ اول بنی سزیک قورنارہ طا غارم، لور مارہ قورنارہ حق الیم بر عیدیر ● ایمانہ ایدو

صالح صالح محمد ایلمندایسہ آئندہ ایرقدا قار جندہ قورنوسددر، جریندہ ازیندہ اورادہ محمد اولیہ

قارہ جقددر، نچہ لری اورادہ سنددر ●

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ
 أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ۚ تُوْتُوا كُلَّهَا كُلَّ حِينٍ يَأْذِنُ رَبُّهَا
 وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۝ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ
 كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ۝ يُثَبِّتُ اللَّهُ
 الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ
 وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ۚ

مال شریفی

کور دگیا الله نامل بر تمیل بایری ؛ غوسه بر کلم بی ، غوسه بر آفای کجی که کوکی ثابت دالی سماره

- بمیلدی بر بنک ازین لهر دم دیر ، والله انشده بودی تمیلد بایر که قادر ایوب در سونور
- جنبیت بر کلم نک تمیلدی ده جنبیت بر آفای کجی که طویر اعلیٰ در سونور ده جنبیت قراری بود
- ایمانه ایبری هم رنبار ده هم آفرته ثابت سوزایر جنبیت بودی در ، هفت لهر ایبری بیه شایرید والله
- نه ایسته بایر

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ
 جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَيَنْسَوْنَ الْقَرَارُ • وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَاكًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ
 قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِن مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ • قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا
 الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ
 فِيهِ وَلَا خِلَالَ • اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ
 مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفَلَكَ لِتَجْرِيَ فِي
 الْبَحْرِ لَكُمْ • وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ • وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبًا
 وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ • وَإِنَّكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعَدُّوا
 نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنْ الْإِنْسَانُ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ •

مال شریفی

بافماز بسك اذره كه اللهك نعمتي كفه. كيشيد و قوملني صلاي بوردينه تونه دردير. ●
 جهنم، يا صلاي راولا، ادايه نه فامرد. ● والاهك بولنده صايحه اجموه الله فمندر ابردردير
 دي كه: كيفذه بايك چوكا كيديشك آتسه در. ● سويده: اداياه ايمسه اولاه قولديم: نمازي
 قبليند و كنديني رزوه قبليند سيدره كيزي و اجموه انقاره ايمسند، ابردر كونه كنده اولكه
 اوزه نه اليم صايم دار، نه درسته. ● الله ابردر بالهد كه كوكري ديري ياراني ديوفاريده
 برصواينديري ده اونكه سزه رزوه اجموه درلومره ره يقاري داريد ركزه جرياه ايمده اجموه
 سزه كيدي مخفیدی، سزه نه درلورده مخفیدی. ● و سرك اجموه بردي آدنج سس و قري مخفیدی
 نه سرك اجموه پس ده خاري مخفیدی. ● لهم سزه ايمه ديتك سيدن هيسنده دردي اويده: الله نعمتي
 صايه كز اوني بنده سرك، له ماله اساه، هيوته نام، هيوته نكور. ●

سوف ره ياراي كه باهمه ! :

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ
 الْأَصْنَامَ. رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلُّونَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ ^۲ مَن تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي ^۳ وَمَن
 عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ. رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادٍ غَيْرِ
 ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ
 تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ. رَبَّنَا إِنَّكَ
 تَعْلَمُ مَا نَخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ
 ● الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ
 ● رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ. رَبَّنَا اغْفِرْ لِي
 وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ. ●

مال شریفی

برده ابراهیمک دیدی دخی آک : ربم ! بربده بی امید نیل ، بی داغ و لایمی بوکله یقینه
 اوزامه بولوندر • ربم ! چونکه اوزانلردنه بره یغنی شایسته دیر ، بونده بویله کیم بنم ایزجه
 کیرسه ایسته اوبوندر ، کیم ده بط عصبیه ایرسه ارنه سه غفور سک ، ربم ! بارینا ! به
 ذریمده بعضی سنک بیت محضک یانده ، آکبه بنیز بر داریده اسلمه اندم ، بارینا ! غازی افامه
 ایسندریه ، بونده بویله اسانلردنه بر طاقم کوکلری اوزمه طوغری آیت داوغری حاصلده مرزومه
 بویور ، اکرن که سکا ایرر • بارینا ! بن نه کیزدیورن و نه اعلیه ایرورن هر حالده سه بیلیرک
 و نه یرده نه کوکده هیچ برشی الله فارسی کیزی قالان • حمد و الله که بط اختیار بولمالده اسماعیلی واسحق
 احسانه بویورن ، شبه بونه ربم هر حالده دعای البیدیر • ربم ! بی غازه مدادم قیل ، ذریمده
 بارینا هم دعای قبول بریر • بارینا ، صفت بریر بط و آنا ما با ابا و برتوه مؤمنده ، صاحب
 باشه دیمده جلی کوه •

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا تَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ
 لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ • مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُؤُسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ
 طَرْفُهُمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ هَوَاءٌ • وَانذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ
 فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرِنا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ نَجِبْ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ
 الرُّسُلَ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلِ مَالِكُمْ مِنْ زَوَالِ •
 وَسَكَنْتُمْ فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ
 وَضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ • وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ

وَإِنْ كَانَ مَكْرَهُمْ لَتَرْوُلَ مِنْهُ الْجِبَالُ •

مال شریفی

بوغری آن دصافیه الہی ظالموں بایں غرضہ غافل صافا ، اوزی او ، آنجہ اوہر ہونہ تاہم
ایہ کہ اوکوہ کوزر بلرب • بائدی دیکری قوسا ر ، نظر کی کندہ رہیہ دوز ، دیوید
ایہی بوم بوسہ صواسیہ • صم انار اوہر دیر اندرہ اوہر ابد کد جی کوی . اودت دیہ جہ
ارظہم ایر : یار بنا ! بڑی یاقیہ براہلہ تاہم بریر ، دعوہ اجاب ایرہ لم دیغیر رک ایزہ کبرہ لم ،
صافی یا ہونہ اول عیسہ ایتسہ دطہید کن : سزک ایجہ زوال یورن یا ؟ • سزہ اولندیرنہ ظلم یمن
اولانزک سکندریہ ساکہ اولر کن ، اوزہ ناصل یاہم ایزہ سزہ عیسہ ایدی سزہ مال کوسزک •
فی الحقیقہ اوزمکدیری یاہر ، اللہ عندہ رہہ اوزہ مکد دار ، ایسہ اوزک مکدیری طغری برزف
اوہناہمہ اوسوہ •

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفًا وَعْدَهُ رُسُلَهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ •
يَوْمَ تَبْدُلُ الْأَرْضَ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمِيذٍ مُّقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ • سَرَابِلُهُمْ
مِنْ قَطَرٍ أَنْ تَتَغَشَّى وُجُوهَهُمُ النَّارُ • لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ •
إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ • هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذِرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا
أَنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَلِيَذْكُرُوا الْأَلْبَابَ •

مال شریفی

ارحامه صابیه الاهی پیغمبریه اولاده دعدیه خلفه ایدر صانعا ، شبهه سر الله عزیز در ، انقیاد
 وار در • اولومه که ارعه باشه ارضه بدی اولور ، سموات ده وهب ادواحد ، قهار اولاده الله
 اجمیره فیلا در • دگور در سک مجسود اولومه بر بر بریه هایای بوقا غلدره در در • کولکلی
 قهرانه ، دیوزلری آنسه نایدر • چونکه الله لوفقی قاز انذیفله جز الانیره جوه ، فخریز اولور که
 الاله صابی سرید • برایتیه انفره بلوغ بر تلیند ، لهم برنکه انزا ایدریند ، لهم اولنک
 آنجه برنک ال اولدنی بلیند لهم ره اولور آسیه عقل دوجوانی نیز اولنر •

[غیر الارض] — بوزکب ایکی سفایه کله بیلر : برسی ، ارضه غیری به یعنی ارعه
 ماهینده باشه نه دیک اولور . برسی ره بوارضک ، غیری به یعنی باشه بر ارضه دیک اولور . و طریکی
 صفی ایدر ایدر وار اولور . نه کیم بعضی رداید ره ارعه آنسه اولور جوه ، سموات جنت دیکسه ،
 بعضی رداید ره ارعه کوسه سیکه کی بم بایعه ، اوزرنه قاه دگولر دیک ، کناه ایشلمه دیک
 بام باشه بر ارعه اولور جوه دیکسه . سول به سعده منقولر که دیکلورم دیکسه رسول الله بوبور دیور
 « بوم قیامته ناس قرصه الفقی کی بیضا ، دغفر بر ارعه اوزرنه حزاله جوه » حضرت عائشه دیک
 مردیر که « یوم تبدل الارض غیر الارض » قول الیهینه رسول الله سوال ایدم « یا رسول الله اگون
 انفرزه ره اولور جوه ؟ » دیرم ، یور دیک « برشی سور دیک که امتیه صحیح بری صومایس ، اودت ناس
 جبره جنم اوزرنه — دیک بر داید — صراط اوزرنه اولور جوه » دیکدر [۱].

ارعه ، سعده اولور ره ذکر دعامره ایلمسه اولدینده دیو صورتیه ثانی اولدک عینی اولی اصل بولینده
 نذر اده ایکنی معنی فاهدر . معنایه ضمیر ایدر « غیرها » یور دیکلور ره اسم فاعل ایدر « غیر الارض »
 یور دیک اولکی سفایه ره احتمال دیکدره در . صوکره لرایکی تقدیر ره در بدیل دخی ایکی سفایه مجملدر :

[۱] بر حبت شریفه ره مؤمندره بری صف عریک کونک سده بولور جوه « سبعة بظلاله الله یوم القيمة الخ ... »

کولطری قطرانیه - معلوم که قطرانیه سیاه، چیرکیده درست قوتی، سرعت اشتغال آید، عمار
و کشیده بر مصالحه در - عجز بونی آید و دود لره سوزد، و بنکته که امحایار، قطران اوله
دار، عمارتا اوله طوفی، کولنگی اوله همه، و بر صورتی که برنده درت در لوه عذاب اجتماع آید و بد که
چیرکیده رند، فاقوتو، شدت حرارت، سرعت اشتغال قابلیت، آنچه اوله اوله لازم علیه که
ارمه رسا رایت عمارت بدل ایندی، اوله اسبابه خواص و اوصافیه بام باقیه بر حاله و کشیده
بوله جقد - بنارویه اوله قطرانیه، بولکه بدین قطرانیه تقید و تفسیه اوله به همه برشید - او
حاله ناره، بر تخیل دید اوله - اوله سوزی فیه هر که بولقی دره صول درجه بر صفات ناره آید -
تا با ابوالسود تفسیریه دید که بوند جود نفسی امطر آید و ابوالام و غنوم حب ابریه روی سکر،
دنی مویر اوسى محمد - و هالو درسی مذکور قطرانیه اوله بولشاده یعنی دنیا و بولشاده قوی و کشیده
مسار آید و قوی باطل عقیده لک در لوه عذاب آید و باب اوله چیرکیده عمارت عجز که دگرشاده یعنی
آفته اوله بر تفسیر آید و در عذرین استندارینه باعث اوله جقد - اه -

[وَتَفْشَىٰ وَجُوهَهُمُ النَّارُ] و بولشاده آتش بر رویه - «نار الله الموقدة التي
تطلع على الافئدة» مظهر اوله در تفسیریه طوتیه همه اوله جهنم آتش بالک ایچدی باقیه ناله همه
اوله انی جدریند لوه نفسی ناله همه و حق اوصاف فیه لید و انیمیلی اوله و ماس و شاور
مجمعی بولشاده بولشاده روی بر رویه جقد - مفریند اغیار آید قوی بومنی «یوم یسجون فی النار
على وجوههم» مظهر کی جهنم ایچده کی بر حاله دید اوله - فقط بوند اوله و اوله مظهر مظهر
دیا صراط اوله رنده اوسى و هالو در - «توی» خطابیه بولشاده در -

[لَيَجْزِيَنَّ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ] عجز الله، و نفسی کسبه جزا لایزه جقد -
- یعنی بولشاده اوله : ارمه و عمارتیه ان انقلاب و تبدیلی آید و در برده اوله ناله - اوله لکسی
و انسانیه بنکته ناله ناله کوره عجزه عجز، سده شفا سید جزا لایزه سی حکمتی ایچده باید جقد - اوله
ایچده اوله و در برده جزا لایزه بولشاده سده اوله اوله کوره جکده با محمد، دیا ای است محمد! [إِنَّ اللَّهَ

قیدی ده دارد. - سیافیه آنری یاکف « ولقد اتيناك سبعاً من المثاني » آنکه مدنی درین معنی
برقرارده نقل ایرشد.

آیدی - طفاة مقوزد.

کهری - آتی یوز الله دت.

عزری - بیج یوز یوزیمه برور.

فامری - ل. م. ن. عزری.

سوره ابرهیمی تعقیب ایه بوسوره نکه « ونبههم عن ضیف ابرهیم » اید با سبایه اندازمندی
اصحاب حجر ایلر بتریمه اولی « حجر » سوره یحیی آنکه سبب ایرشد. بورا ده کی « حجر » کهری نمودن
بولندیزی وادیک اسی ده استغاثی جریله منید ورمایه سفارین ایما ایتیمسی اعتبار یلر فی بکمر اندازد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّتْلَكْ آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُبِينٍ • رُبَّمَا يُوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا
لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ • ذَرَهُمْ يَا كُفُّوا أَوْ يَكْبِتُوا وَيَلْبِسُهُمْ الْاَمَلُ
فَسَوْفَ يَكْمُلُونَ •

مال شریفی

الو ، بایسته سا کتابک در قرآنه بیند آید • بر زمانه اولور کفر ایله آرند
مکدر که مسلمان اوله ایرد • براره ادری یسند ، ایمسند ، ذرده یسند ، ایل کیدیر یسند
اکلایه دورسوه ، صوکره بلر مکند •

[الر] انف لام را - سورة يونس واثنا له باسمه . [تِلْكَ] برتر - الهی برتری
محتوی بولنامه بر سورة . بر "الر" [آيَاتُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُبِينٍ] کتابک و بیبیه بر قرآنک
آیدید . - یعنی بولنامه الهی کتابی که لایق جاری و صیغه فاعله اول یعنی ایموه کتاب دیدگی زمانه
طوعزیه طوعزی ذفنده کلامک اولاده و سهندند طولای تو صیغه مستفی بولنامه او معرف کتابک مضمونی
الک کوزل بیاه ایه آصلانه بی نظیر بر قرآنک آیدید . باز علیه بوزی باشق صلاعه قیاس یمیم یوب کال اعتنا
ایله او قورنلی و دیکنملی .

[رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا] او کفر ایمده اولانر ، یعنی قرآنی طایب بیاه ، بولنامه
الله طرفنده منزل اولر یعنی انطرا ایتر بر زمانه اولور ارز و ایدر . و یا زمانه اوله همه ارز و ایدر . عقده
[لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ] که مسلمان اولر ایدر . - کشد اوندک حکم دایرینه انقباز ایدر
مسلمان اولر ایدر دیه نمی ایدر و یا ایدر عقده در اما یا او زنده بر اختیار ایدر شانت کفر مغلوب اولر قریه
طولای او ارزدی ضد حقیقاره مانه ، فضیلت اسلام ایدر انقباز ایدر زور و یا ایدر جمله اولر لر بیلک
نکشف
کیمه ، جز از مانی مغلوب عیسه بولنور . بوارزد پرسمانک حسیه عللینی شاعده ایدر قری زمانه و یا اولوم
صده سنده و یا قیامت کوننده و یا عصاة مسلمینک جرحنده هیتد قری کور و کوری صده ده اولر عقده .

ابو موسی الاشعری رضی الله عنیه روایت کور . علیه الصلاة والسلام یومئذ که "یوم قیامت
اولوب اصل ناره ، ناره اجتماع ایدگی و اصل قبله ده الیهک دیدگی بر قسم ده برابر زنده بولر یعنی وقت
کافر بوزره "سز مسلمان و عیسی کین ؟" دیه جکده ، اوخر "اوت" دیه جکده "او حالده کور دین یا
اسو کونک یصح فارده سی یوقسه ، ایسته سزده بزمه بر ایدر آتیه یا یور ککن " دیه لوم ایدر جکده ، اوخر
"خایر او بر دکل ، بزم بر قائم کله یز و اردی ، الله تقا اوندک شواهنده ایدی " جوابی دیر جکده . بنابر
الله تقا او کافر ره عتب ایدر جمله و فضل عیتد اصل قبله ده اولانک خلاصی ار ایدر جمله ده آتیه حقیقه عقده
دایسته اودت کافر "آه دیه جمله کشد باز مسلمان اولر ایدر ..."

ابو عباس رضی الله عنیه ده مجاهد سونی روایت ایتد که : "جناب الله ، سهندی در پی حیت

در شفاعت نظر اید به جبه و نهایت «سما» اولاد جنته کبریه و بویوره همه دایته اوزماه زلزل
تمنی اید به جبه که سماه اوله ایدر . . . مایه تحقیقی بود که بور دایند آرزوند سنی دلیله
محمود . بونه افزه زلزل بونمی و نایستی هرآه دایه استرا ایدر جلد .

[ذُرَّهُمْ] براره اوزی - اسلاده و صوره نصیحتنه استفاده اینک احتمالوی اولیاده
اوله زلزل [يَا كُلُّوا] یسبند - یعنی اوزن دردی حیوانه کی بر یوب ایچمک ، مخلوقان
و شوان یسند و قوتمند . بنارویه باجه یه دورسونر [وَيَمْتَعُوا] و استماع یسبند - یعنی
بهمی ذوق بر بونم دورسونر . الله قورقوسی ، اخوت ، حساب در سونجه سید علامه دار اولیه و
کیف ایدر دورسونر [وَيُلْبِسُهُمْ لَاحِلًا] و ایدر کنیزنی ادیالاسیه - ایدر کنیز دورسونر
کیده جبه ، اوزر عمر سور جلد ، دنیا دایته دکنز کی طام اله جفز دیه کنیزنی الدانه و عاقبت
فاضل اوزر [فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ] که صوره بد جبه - باسندیه کد جبه کوره جبه ، نه خط
ایدر کنیزنی اصلا به جبه ، آه دیه جبه اما ایسه ایسده تمیسه بولنه همه .

فقط سید الحساب اولاد الله ، بورا زلزل نیموده در حال محو ایدر یور یور . کی بر سوال فله

کله جبه اولور .

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا وَلَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ •
مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ •

مال شریفی

بزیج بر کلانی هر حاله معلوم بر یازی اولفنه به صول انمردن • بیج بر است ایجی

نه سبده ایدر نه ده کریمه بیلدر •

بنا و ملائکه بی آنجه صواب اند ایند برین و اودت اودره کوز آید برین • سینه پوره اودری
بنا ایند برین ، هر حاله بنا دنی ممانده ایره جک •

[مَا نَزَّلَ الْمَلَكُ إِلَّا بِالْحَقِّ] بنا و ملائکه بی آنجه صواب اند ایند برین — یعنی ملائکه
اودن خطه ایند کج کینین ، مفق و کندی ایدم کازر اولمه سوزیم مورسوه بشده هیچ برین حق کینه
کینر . آنجه الله تعالی اند ارکب یا سید ایند برین . اوده سوند بوند اودن کج بوسه بره دکل
همه برجه و کلمه ایند برین . بنا و بیغه پیغمبر و حق حق کینه ملائکه اند اودره ده کور دنی صمد و کور .
[وَمَا كَانُوا إِلَّا مُنْظَرِينَ] برده اودن قدیده احوال ایند اودن اولانر ، کینرینه کوز آید برین —
مذا و ملائکه بی ایند برین در حال ایند برین . [إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ] هیچ شبه یونه که اود
ذکر بنا ایند برین [وَأَنَّا لَهُ كَافٍظُونَ] هیچ شبه سز اوند حفظ ایدیمسی ده هر حاله بنا
— بوراد که «له» ضمیر نه ایکی دم تفسیر دارد : برنجیسی ، ذکره راجع اولقد که جمهور قولیدر .
اینجیسی فرا وابه الانباری قولیدر که نزل علیه اولاده رسول الله راجع اولیدر . بر صورتی معنی اونی چه ،
شیطان سزنده ، دشمن بخاند زنده حفظ ایده رایه جه اولاده بنا الله عظیم الشان و یک اولو . بود
صمیم یعنی اولقد برابر آینه ایله نظرده ظاهر اولاده اولیدر . یعنی الله تعالی ، بونقله زانده زیاده دیا
نقصانه اید تفسیر و تحریفه معنی نقد و محفوظ بقای اخبار بریور سدر . ارمالده بود و داکه صبا
زانده صفحه جمیع بخوبه مقول اولیدر ؛ سؤالده دار اولانر . هرکه جانقلان معنی کج اودن جمعی ده
الله تعالی اند اسباب معنی جلد سندنر . الله اوند معنی نقد ایند یکی بخوبه که اودن بر صورتی جمع و ضبط
موضعه ایند .

بوراد مفسریه الله تعالی اند زانی حفظ ایند سنج کیفیت هفده ده بر فاج و بیایه ایند
سؤد که :

۱ — بونی الهم معنی ، بر کلامه بیایه بر معنی ، بکارده معنی زیاده و نقصانده عاجز برانجه

فَأَسْقِنَا كُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ • وَإِنَّا لَخَنُنَجِي وَنُنَجِّي وَنَمُوتُ وَنَحْنُ
الْوَارِثُونَ • وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ
• وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ •

مال شریفی

شانم همیوم به سماره بر عبد بایره و ادنی اهل نظر اجمیره تزییه ایدک • هم ادنی له بقاء
حفظ ایدک • آنچه قولاده فرزند نفی اید اولور • ادنی ره یار لاده بر شهاب تعقیب ایدک •
ارضی ره رایتک دارا آید با صقید بر اندوه داند و موزده هر شیده ببردن • هم زک اجمیره
هم زک رازنی اولاد بگذر کیمه را اجمیره اوند کیمیکد مصلو کتیردن • هیچ برسی یوتد که بزم با فرزند
فرزند لری اولاسیه • فقط بزی ادنی معلوم بر مقدار اید اید بریز • برده آشییدیچی روزگار کوندر
سماره برتد اید بر صوایند بر دبا سزی اولور مودارده • ادنی فرزند لره طوفانه ره سز دگدر •
هر حاله به مظلومه هم بر حیات در بریز هم اولور در دت • هیسنه دارت ره بزن • قسم اولوسه که بکیمیکد
اگر کیمیکد ایسنه بذر • معلوم کری فالو ایسنه بذر • معلوم • و حقیقت ربک اید • ادنی له حشر
اید • ملک • حقیقت اید • مایم • مایم •

[وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا] مقصود به سماره بر عبد بایره — برج • صفت
برسک کومسک دیکدر • سماره صورت مقصود ره اجتماع ایتسه بر قائم بیلدیزلک لعیات اجتماعیه لرینه
بر صفت اید برج اطلاله ایسنه که مشهور لری اید اید • بولند قوی منفقه به « منفقه البروج » تسمیه
اولور که شمس انقباضه نقطه لرینی تحدید اید به سار سرفا اید سار جدی آسنه کی قوت اید • بجمیع مصلو
برج دیندکی زمانه شمس و سبار ایدک منزلی صاییده بوداده ایدی برج اید سلب • بر جنبی مفسریده به بودیه

سر بر مشد در - فقط ساره که بر جبر براده آید به عبارت دکل، بدج میوند - اگر کسی براده آید بکشت
 را فله اندیشه در - ربا کبر، ربا صفت کبی قلمد سخته اولان در - در بر آید - جمیع فکر صفت سید جم
 الاطعوه - بروج - چور و سده اولی می جند بونی اوله ای ایلتا کید، خنوف ظاهر در - ابدی آید کف
 همه زوقی خاصه اجموعه برج که سخته سخته اولی می سوزد وقت اتم لید - برج رنبد یکی زمانه اوله
 یوکک بر کوشک میوی وار، نایا بکوشک مار سده بید بزرگوار، نایا بید بزرگ میوی سده نور میوی
 وار - بوضو میوی بید بکوشک بافته کز آن ساره بر جبر، بید بزرگ میوی سده، نور لر در خانه
 ریلور لوستلدر - یوکک یوکک کوشک بایره، یعنی طبیعت قاسه ایی بزرگ اوله میوی، ساره جود
 بولان، اوله سیه بر بعد اوله ایی کز میوی، بید بزرگ و با فصوص بزرگ مختلف، متنوع انطوری
 اوله میوی، بید بزرگ طبیعت قدری، بعدی تفاوت اید من، مختلف ظاهره آیر بولان، ایسی یعنی قدره
 یعنی وضعیه مادی ساز در - عم الموی بر سخته اوله - منظره ساره بویید بر جبر بولان میوی، صنع
 قدر میوی بزرگ میوی [وَزَيْنَاهَا لِلسَّاطِرِينَ] در نظر میوی اجموعه اولی - اوساف -
 تنبیه اندک - یعنی اوستوع بر جبر، نورده آید لری، بویید منظره لری ساره بزرگ کز لری که نظر میوی
 جلب انیمسی، با فاعلک عبرت الماسی فاعل دعد - فقط بونک اجموعه بافته همه، با فاعلی کوره جود،
 کور دیک ابرسی سزوب عبرت الهمه، نظر میوی اوله لازم - صاحب نظر اولان بر جبر بر بید محبوب
 اولوب با نسبه، بوعوی، بوانا - قدری نماسا اینسبه ده مانع غفلت و کبریا نه اند لال ابر توجیه
 بر کسبه اجموعه که اولی سر لرد، در زمانه [وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ]
 و اولی هر شیطان همه محفوظ آید - جمیع، رجمه نمید که معنی فاعل ده اوله، یعنی نفوذ
 رجم، اصل لغته فاعله دیکر - مکره قتل مناسه هر که تشبیه آید، قدر کبی سب و ستم، عرفان
 مناسه طبر، جود کبر کسبه سوز آید - «لَا جُنْكَ» کبی بحر فله اید بر جبر بویید مناسه طبر
 ساغز ده ده آینه تبیل اوله - «رَجَا بِالْغَيْبِ» غیب فاعله تبیل ده بوند - آینه «بَابُ الرِّمَى»
 اوله هر شی اسم ده اوله - نه کیم «وَجَعَلْنَاهَا رِجُومًا لِلشَّيَاطِينِ» ده رمی مناسه در - نهایت رجم

طرد و نفست مسافه طبر . چون طرد از نامه طاشند . و « الشیطان الرجیم » بر مفسار در لغت عربیه تفسیر
 ازل و نشت . شیطان جمیع ، آثار ، عندی مکرر ، غیب طاشند ، بالاد سولر ، افترا وید ، ذکر الزنا
 ستمیز کجی سب دستم ابر ، زعت بدو سه بغیر جمیع مکرر . موجود ، ابریده تفسیر اوله یعنی اوزده
 طرد و ملعون . بوزده « کل شیطان رجیم ، ده « کل » که استفاتی « رجیم » که بر توه محتمله
 وجه دانش شیطان زیند هیچ بری خارج قاعده اوزده . بعینه استفاد طریقه یعنی لغزیه بر سکول افاده ابر .
 و جمیع وصفی قید امتزاج اولیا ب شیطان که بر حفت موضحی اولیفند بود وصف « کل شیطان » ده هیچ برنج
 خارج با فحانه . یعنی هر شیطان ، هر مفساید جمیع . جمیع اولیا به هیچ بر شیطان بود . خلاصه « کل »
 سور قرینه سید بر مفسار در لغزیه مکی الانفراد و بالما و به افاده می مفسود اولر یعنی اکمل سیکر . قرآن
 در سور الیه دلی اوزده اتمه ایست به دانش شیطان زنده بوزنه سالف الذکر مازر بو جمیع ماسیوه لای اولر یعنی
 جهنم بحسب المعنی بتقیم دهاد احمد . معنای شیطان که بر حافه لازم رسالتی اولانه جمیع وصفه الله تعالی
 در مودن مفسر می رجوم ، یعنی طرد و ملعون مفسای نام حفت طاشند اولر یعنی جهنم در مفسار در معنی اوزده
 بنا بر عید حاصل معنی شود :

برسمای نافرینه ایچیه تزییه ایچک بر اب هر شیطان بعینه محفوظه بقدره ، کرک جه کرک
 اند به هیچ بر شیطان سایه هیچ مان ، احواله واقف اولمان ، برده کی کج اولر . سیکت یا امان ، نافرینه
 کساده اولانه اکر کوزل سمار ، اکر زری سیکتده اولانه کیزی ، آنگاه بر توه شیطان زده قایلید . و هسی
 رجوم و مودر در . بوزنه طولاید که اولر مازرده . سمای با فیه لرد . مودر ماکله بوزنه مازر ، بکر کوزر
 و بالفیه کوزرینه سماره بر قایو آجیلده . آجیلده آجیلده عروج ایزه جک اولر که کوزرینه ایانا زده
 کوزرینه روزی و با سحره طرولده دیر . [اِلَا مِنْ أَسْتَرْقِ السَّمْعَ] آنجه قولاده فرزند یعنی
 ایزه اولر . یعنی سمار محفوظ اولر اولر که مکرر ایچیه مد اعلای دیکرین « لا یسمعون
 الی الاطلا الاطی » . سمار بری استماع الی معلومات افزاید مزر . آنجه نازل اولانه علوم و اخبار سمارده
 بعضی سموات چهارده اجرای سیکت ایچک ایچوه قولاده فرزند یعنی ایزه دار . (و الصفات سورده)

دسوره جنبه باشد . [فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ مُبِينٌ] که او در مبدیه بر شهاب تعقیب یافته در .
 آیهیه بر آرد آردند بشکده در . شهاب . لغت آنسه آردی دیگر . یا پدیدارند در دای پدیدار
 در سوره اوله . بالخاصه سوره پدیدار خایه که کورنده شدیه اطلاق غالب آرد . بوند
 به اشتغال اولیغی فیه فرایه . فیذیق اوله در صورت تکلفی لغت فناء ابضاح ایلکه دگر . بوباره مختلف
 خزینه دار . مقدار هکت طبعیه منو غلظت اجمعه مضاعفه دیک ، یعنی همانک بکس طبعیه مضاعفه مضاعفه
 بر قائم غایز که اشتغال اولیغی در . حواله زنده ده . مؤکد اول آرد : شهاب . فضا
 سوره در حاله سیر حرکت اید بر قائم ابرام صغیره در . ارضه بونک بر حیره کمرینه راست یکد و بون
 ارضه فضا در اینکری زمانه هر اشیائیک بکس شدیه ناسی بجهنده در عینک شدیه طولی و دایره
 حمله کله حرارت ناسی اشتغال اید . حواله سوره بونک در . سربلک سطحی نایه در فضا ایدیه
 ایک کیومرته آسند محول اید . سربلک حرکتی سربلک حرکات مستوی و دایره در اولیغی فیه
 اولیغی بونک در جنبه نظراً در هاباره قور و دای پدیدار . بکنه پدیدار هابا بکس بعضی بون
 بخیز ایدیه قور و دای پدیدار بر دو کونوسی اوله در مدافعه ایدیه استه . شبهه بوند که شهاب
 و حواله سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره
 فضا در سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره
 فقط الهیات ممکنه بکسند یکی زمانه بونک در فضا در بر تصرف اولیغی اکمل یکد . لغت اوله در سوره
 مؤکد که سربلک سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره
 حواله نظریه کورده در دیک اوله که بونک در سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره
 اید که اشتغال ایدیه که بر معنی سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره
 و اشتغال اوله در فضا سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره
 وقوعه ممکنه در . بونک در سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره
 بار ایدیه اولیغی ناسی سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره سوره

لَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ [دارند سزا و سزا را از تری اولادیند که بر میستند و درک [وَأَنْ
مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَ خَزَائِنِهِ] و هیچ برشی بر روزانه که هر حاله او نه فرزند ری بزم عند عذر
اربابه [وَمَا نَزَّلَهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ] فقط از او آنچه بر قدر معلوم ایند بریزد.
— زود دنیا منتهی، قدرت الهی نامتناهی.

[وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ] لواقح اولر که روزانه درده کوز درک — لواقح،
لواقح ده لافرنده جمیع. لفاق، آشی دیکد. لافرنده آشی دبا آشی سفارینه طبع.

بوانیک بر مضمونی ده بانی باشند بر معنی عمید. ایه عبادیه بودند تفسیر نه: روزانه لواقح
و سحاب لواقح. دید منقول. همه، ضحاک، قتاده ده بونی سوید سزدر. رازی بونی قید ایند که مکره
در که: ار که دینی صوبی الفاع ایدوب ده دینی حال الیوم. «لَقَدْ لَاقَتْهُ مِنَ الْمُحِيطِ» و نیز که این
تلفیح ایند، دینی طوری، حال اولی دیکد. بودند کی روزانه درده بر روزان ار که تری برانده جابرد.
ایه مسود حضرت بر ایند تفسیر نه و میسر که: الله تقا ریاضی سحاب تلفیح اجمیر کوزد بر. اولر ده بونی حال
اولوب بر لرتنه جابرد. مکره سحاب صفت بر لب بر لفاق کی اقیق. «بوالفاق روزانه لواقح سحابی لفاق
تفسیر نه. فقط اجمیر آسید ماسند تفسیری ذکر ایند سزدر. اه. یعنی ایند بر ده بالا بالرویه
تفسیر نه روزانه لواقح طوری. آسید دینی منقول اولقد برابر ناموا آسید دینی ابضاج اید مسه، بر
مفسر اولر دینی کی بر طیب رخی اولر فخر رازی اجمیر ده بودند مجهول فالسدر. کریم افواج آسید ماسند
بر معلوم برشی ایدر ده بودند روزانه بر ماسنی بونی. بناتنه روزانه یا یا یا جلی بر تلفیح بانیه
زمنده قدر. بلنویردی. سوره رعد. «یا اولر دینی اولر» «من کل زوجین اثنين» مبعثی تلف
اولر قدر، یعنی بودند بناتنه جمیع که ار که دینی جینی بر لزدینی دار که دینی تلفیح مکره لواقح
اولر دینی اکل سزنده مکره در که روزانه لواقح بر آشی مضمونی ایفا ایند طری اکل کردی. در صورت. و از
الریاح لواقح، ایند ده. «من کل زوجین اثنين» این کی مجهول بر حقیقت عمیدی خبر دیر دینی بد بودند
سه مکره تبیه و توضیح ایند در بار میه بوانیک ده بر معنی اولر دینی نفع اولر سزدر.

استه روزگار را نقل و ناسر اولدقوی اجموده خانه لرزه با خانه بریده بودی اشجار و نباتات
آسیداید. بوند معلولی اجموده ده روزگار بر قدر معلوم ایدر اجموده و سلام بر صورتی اسمی لازمه
یوتی تکیع برینه محتب اولور. روزگار، همانک بر وقت و جریانی که همانک مختلف صورتی ایدرینوب
صوفیاسنده کی تحولات ایدر معلول طبعه. طبعهده بر تحولات ایدر حرارت و بر دوت طبعهده اوزرزه حاکم بانه
متوقف اولرینبند بوند روزگار لرزه طوفانی بر تعریف الی اولرینی کی بوزرزه تکیع با اجموده بر در جرد
اسماری ده طوفانی طوفانی بر تعریف باند.

بوند بر بار در توفانی صوابلاسی بوانید اولور. حیات اولور ای اوند اجموده روزگار
بولور ای ایدر ده [فَاَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً] سادیه بر صوفی ایدریدر - باغوبایدیرده
[فَاَسْقَيْنَاكُمُوهُ] ده اونی سده صوفیه - طبعهده خانه روزگار اسر نه تکیع اولور. نه
باغوبایدیرده [وَمَا اَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ] اونی خزینه لرد صافایدیرده سزدکلند. -
یعنی باغوبایدیرده صوفیه، بیلارده، قویورده، کولرده، صوفیه، مخزورده، کوبورده،
دستبدرده ای... طوفانه سزدکلند، باند.

بورارده روزگار لرزه اسال، صوبک انزال ایدر افاده کی عینی زلزله بر در عینی ایدر. زیرا
"ارسلنا" ارسلای "انزلنا" ده انزال کتابی فاطر لایه. و درجک اولور که الله طرفنده کوندریه
بغیربرده ادریاع لوانی کیدر. فیه الی ی علل اولرده فایضی اولرزه نشر تکیع ایدر، کتاب منزلده
اودا سادی کی مایه حیات.

[وَإِنَّا لَنَخُنُّنُكُمْ نَجْنِي وَنَمُوتُ] و بهیچ شبهه یوده که بنده الوانیه هم حیات دیر بر هم لولوم
- بهیچ ریدر محتاج اولایه بدیای بر حقیقت. فقط اما "الولعجه مال و ملک و ایزرینه خالیه با می" -
دیر کیدر، خایر [وَنَخُنُّ الْوَارِثِينَ] هیینه وارث ده اجموده بزرده. - بودیادیرده بجات ایدر
دقرف اعمار ایزرک دایره جلد اولرزه صوفی قنایر اولور. صوفیه مجازی، تصرف صوفیه ایزرده
اول و آخر بانی مالک مظهر غمت شامزله بیدر خالیه.

[وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ] قسم اوله
 سزك سفندكزي ده بديك ستا فزكزي ده بديك - ددغوسده اولوسده تقدم ابيه ايران
 برقمه ايسنه به سفندكزي ده ، تا فز ايسنه ، القه ايسنه به ستا فزكزي ده ، ديا ايمانده ، كغزده ،
 طاعته ، عبادته اول صفده بولوسده ايسنه بديكزي ده ، كزي فالاده ، كزي القه ايسنه بديكزي ده ازله
 دلايل الاله حقيقه معلومزده .

[وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ] و سزك ادر بديك - يعني سخي منله دزيه ايرد بديكزيه
 اونا گرگدر كه يا محمد - ادرى هر حاله مر ابره بديك - و مستقبليه دستان فزيه عاقبت محزه طوبى
 حساب حقيقه بديك - ادرى ايموه سزكزيه برامه ادر افرلر بيوب ايموب اطنه ددر سوزل [إِنَّهُ حَكِيمٌ
 عَلِيمٌ] اد - ربك - حقيقه علمم بر بديك .
 في الحقيقه :

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ • وَالْجَانَّ
 خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ •

مال شريفى

في الحقيقه بن انسان بر «صلصال» ده ، سونه بر باليقده بارانده • جهانه • اولي ده بديكزيه
 اول «نار السموم» ده بارانده •

[وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ] قسم اوله ده بديكزيه
 بر صلصالده ، بر سونه منله ايدك - يعني انسانه نومننى ايدك ايدكزيه ، طيم طيقه قوري بر بديك

میامورده ، تغییر و تحول این صورت مخصوصه ده بولنه تونسسه فوقا بر بالیقه یانه .

صلصال ، سیدیه یعنی دور و دوری زمانه تغییر دار ، توری سیمسه چیک میامور . طبعه باب
غیر مطبوع بعدصل " در که سیمسه اولور سه طوغه ، کره میت کجی قمار اولور . نه نیم سوره مجازده " من
صلصال کالغفار " بوردند .

حما ، اوزده رت صواب برست برب تغییر سیمسه جوییه فوقا میامور یعنی بالیجه دیکدر . که
مفردی صزه دزنده " حما " در .

سنوه ، بوند تغییرده مغریه بر قاج قول نقل ایتلمه درلر :

۱ - ایه سیت دیکدر که ابوعماری دیکدرم " سنوه ، متغیر دیکدر " دیبوردی . بوند
بیانده ابو الهیتمه دیکدر که " سه اللافه سنوه " دیکدر که " تغیر " دیکدر . دیبوردیل " لمیتنه " .
در که " لمیتنه " دیکدر . زجاج ده دیکدر که بولفظ " انه موضوع مع سنه الطریقه " ده سنه طریقه
یعنی بول کنه لافه قونولسه اولقمده مأخوذ در . چونکه بول اولافه ده حاشائی برستی تغییر اید .

۲ - دیکدر که سنوه ، مکتوب یعنی سورتولسه ، فایز سیمسه دیابله سنه دیکدر که طاسی طاس
سورت طری زمانه " سنت الحرجع الحرج " تغییرده مأخوذ در . نه نیم بیلگی - " سن " دسورتولور که
ایستنه آراسته حقیقه فایز یعنی - " سنه " دیکدر دیبورتا در . بنامیه تغییر دانسته بوند ده
لازمیدر .

۳ - ابو عبیده دیکدر که " سنوه " مکتوب یعنی دیکولسه دیکدر . " سه اللافه حرجه " دیکدر .

۴ - سیبویه دیکدر که " سنوه " بر صورت و مثال اوزده ده صور دیکدر . بوند بر صورت -

مفهومه سی دیکدر اولافه " سنه الوب " ده مأخوذ در [۱] ده حاشائی بر سیک سنقی تغییر ده بوند
مأخوذ در که موضوع علیه اولافه مثالی دیکدر . الخ ... بوسوره " حاتمسون " انافه صورت نزعیک
ایمیه سنت اولافه بر صورت مفهومه یا افزافه ایلمسه بر بالیجه دیکدر اولور . صوکره " من حاتمسون " زکینده

[۱] قاموسه دهی زکدر اولدیفی اوزده جیمینج دیب دیکدیوینی " ملة صنة سهل " بانموده دهی در دنی نزعاما سوبورم اولافه
کیمیه " سنوه الوب " دیکدر .

ایک دم دارد. پس «صلصال» صفت اوست که «بر صورت مخصوصه ده تصویر اوسته، بقدر افره
 قابله در کولسه بر بالحققته متصل بر صلصاله» دیکه اولور. بوقدریده صلصال، همانگونه ^{بسیار}
 دیکه اولور. ابوالبقا، در محشود بونی ترجیح امتدادیده مفید دکر. زیرا فروری های مورداشته
 معلوم دکنی اصل خود از دین کبی انشاء نمودند صلصال مالده ابله انشاء نمودند. در زندنی در عین
 سلم دکر. اینجی بدل اوست که صلصاله بر همانگونه دیکه اولور. ابو جیانی ذکر اندیکای
 یونی بدل اوستی ترجیح اوست. بزرده بوزده امرار اینه رز.

اول صلصال، صوره ده اوزده بر صورت مخصوصه: از غ اولوب انشاء یا پس نشو اینه رز
 همانگونه یا اینه رز انشاء اوزده فله و تصویر اوسته دیکه اولور. در حال صلصال، صواب و احتیاط
 اندیکه صوره سوز دلوب قروری های مورده مالده کلکه بر انشاء. ارفله رطوبته غالی اولای عام طایفه طائی اراء
 اید که طبیعت اعتباریه بوزده حیات تصور اوله مان. در بوند بالخاصه «صلصال» بقدر افره سی انشاء
 ارفده بر اینه طبیعت اولاده قوری مکه اولریه جفتی کمال وضع اینه اصل خود اینه رز. اولی یا عام طایفه
 بر قوری های مورده طبیعتی، حیات زده خود. طبیعت قابل بوزده انشاء دریا حیوانه سوزده طریقه سوزده برات
 بقدر اطنانی بوزده. فقط سوزده که بوزده انشاء بار اید. بر اینه طریقه طریقه الله تعالی
 صنع قدرته، علم و حکمته دلیل باورد. طبیعت کزیده بر اینه جی کشته سی افره اید که الله تعالی اولی
 بوزده اینه رز بقدر اینه رز بر بالحقه مالده تحویل اینه رز و در بالحقه صنع و تقسیم اید برست و اینه رز که بوزده
 خلقت انشاء اینه رز اولای یعنی سنت الهیه جریانه اینه رز بر انشاء مایه معلوم کلکه. بنامیه دیه بیلکه
 «همانگونه» انشاء نمیشود اولای نفقه در. از الوان نفقه هر سی سوزده یعنی هم تقیه، هم حکم و هم
 مصوب، هم رز برست اوزده معلوم بر بالحقه. بوسویه بالحقه «طین لازب» یا شفا بر های مورده
 «سلاله من ماء مهین» سلاله اوسته عقیده بر صو. «نفقه اسباح» دیکه ده مجهر. بومفهوم
 نوع انشاء بوزده افراده صادر. انچه انشاء اید فردی اولای آدم، اید انشاء اولی کبی
 اوله بار اولی اوسته بالحقه ده اید اول اوزده سنت اوسته اید محمد. همان آدم دنی اید اولی

لفظ ماضی المیه بر بالیقینه بار ایشدر . « خلقنا الانسان من نطفة » اوندک مفعله در ماضی در .
 سوند که اوندک بر اناسه ایر مسونه دکلر . اوندک ماضی اولادی کی بر اناسه برنده دایع الماضی در .
 بونظره براب الحاله هذه بر نونه انشدره اوندک کی صلح صله بر محاسنونه مفعله ایر لکده در . سوزنه
 ایر که بر محاسنونه ، انانک تندی ایندی کی بنات و حیوانات بنه لکده کیرک بنه بر اناسه بنه سنده
 ماضی بولنده در . ایته اناسه دنیله مفعله ، اساس اعتبار بر بوی ماضی بر سیدر . الله تعالی انک
 علم و حکمتی ، صنع قدرتی اکللی که سوندی طور اوندک ایر مسونه بر بالیجه بامیه دارقونا بالیقینه
 اناسه بار اینه در .

[وَ الْجَانَّ] جانی در . - چه ماضی نشید ایره کیزی مفعولی در [خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ
 مِنْ نَارِ السَّمُومِ] اوندک اول ناز مسونه یعنی سندی سام آتنده مفعله بنشدر . -

سوم ، لفته آتسه اردی کی اسه صیغانه روزگار ه اطلعه ایر جی که سام بی تعبیر اولدر .
 درود دخی دیندر . ایه جبرک بیان کور . بیه اصل عربی درود کوند زاسنه تفصیل ایشدر . بر
 حدیث سرفه در . سوند بر جهنم بالیگی « لفظ جهنم » اولدی جهنم ایشدر .

سام ، سم ماده سندی فاعل ، سوم در اوندک بالیگی مفعول صیغه سیدر . سم ، زهید ، برده
 « سم الحیات » کی انچه ده بک معانیه طیر . نه کیم برنده کی نازک هیقه یعنی و سوند نفوذ ایندی کی کیزی دیکره
 « سام » جمعه « سام دیا سمات » در جمع الجمعه « سمات » دیندر . بنار علیه سام و سوم . سامانه
 نفوذ ایر جی دیا خود زهید ایر جی مفعول سیدی اناره ایر . دار و زارک بونام ایر سیدی در . بر جیتدر
 برینی دیا لایستی صلاحه اعتبار ایر در . جانک ناز مسونه مفعله ایر لایستی ، چه دیشاند اناسه
 کیزی سامانده مفعول ایره جک ، زهید ایر جک ، بانه جمعه بالیقینه اولدیقی اشعار ایر . ایه ماسدر
 مردیر که « سوبدیک سوم » ، جانک هیقه یعنی سوندک بنسه جزئیه بر جزئیه « دیمه » دیکه
 اناسه بار ایمانده اول . جانک مفعله ایر لایستی در . ارمه مفعله دیشاندی آتشد مایه در .
 سندی در سونه اورتی که :

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ صَلَٰصَالٍ مِّنْ حَمَإٍ
 مَّسْنُونٍ • فَإِذَا سَوَّيْتَهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَٰجِدِينَ •
 فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ • إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ أَن يَكُونَ مَعَ السَّٰجِدِينَ
 • قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ إِلَّا تَكُونُ مَعَ السَّٰجِدِينَ • قَالَ لَمْ أَكُنْ لَأَسْجُدَ لِبَشَرٍ
 خَلَقْتَهُ مِنْ صَلَٰصَالٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ • قَالَ فَاهْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ •
 وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَىٰ يَوْمِ الدِّينِ • قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ •
 قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ • إِلَىٰ يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ • قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي
 لَأُزَيِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ • إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ
 الْمُخْلِصِينَ • قَالَ هَٰذَا صِرَاطٌ عَلَىٰ مُسْتَقِيمٍ • إِنَّ عِبَادِي لَئِيسَ لَكَ
 عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ • وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ
 أَجْمَعِينَ • لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ • إِنَّ الْمُتَّقِينَ
 فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ • أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ أَمِينٍ • وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ
 مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ • لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ •

مآل شریفی

- و دوستو! او فخر که ربک ملائکه : به ، دیکدی : صلواته ، سنو به بالیقده بر سر منوره
 ایده جلم • بنا دعبه اونی سریه اندیکم دایمه رومد نفع ایدیم وقت دجال اوندک اجموده سجده قیایا
 • اوندک اوزرینه ملائکه هیس طویده سجده اندیکر • آنجه ابیس سجده ایزرله برابر اولمده لایزال
 • یا ابیس ، دیک : سده نه سجده ایزرله برابر اولارک ؟ • بنم ، دیک : صلواته ، برسنو به بالیقده

بارتینک بر سر سجده انیم فای رکود • او حالده ، دیدی : میوه اوراده ، چون سده میسک
 • در بولفت جزا کونه قدر او ز کرده در • بریم : دیدی : او بر ایسه بط او زک بعت اوله جعفری کونه
 قدر بخت در • هایدی دیدی : سه دققی معلوم کونه قدر سهلت در بریند دنگ • بریم : دیدی :
 بنی از دیر ما که قسم ایدرم که هر حالده به او زک اجموده ارغده تزیینات بایه جفتم و هیسنی اغوا ایدره جهکم •
 آنچه اجموده ایدرم در بینه فوئوک مستنا • بود : دیدی : بر جاده « تقدایده رم » در دسی درونی
 • محقق او قولدم ، سکه او زک از زده بر سطرک یو قدر ، آنچه از غیند ده سطر او باند با سقه •
 البت بوزک ده هیسنک موعولی شبهه سن جفتم • او زک یری فایوسی دارد ، او فایوسی او زک
 بر جز و قسرم • البت متقید ، جند ، بط را راجعده • کیرک او زک سلامتد امیده امیده • سینه زک
 کیندی موعولی در ده اغوا ایدرم که کوسکد او زک فایوسی فارسی او مودور در • او زک کندی برینه
 بهیم بر زمت طوفونان ، او زک او زک میفایده بهیم ده رکود در •

[وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ] ربه سدا کید دیندی : [إِنِّ خَلَقْتُ
 بَشَرًا مِّنْ صَلٰٓصَالٍ مِّنْ حَمَآءٍ مَّسْنُونٍ] محقق به ، فوری میاورد ده بر سر غنوه ایدرم جهکم
 [فَإِذَا سَوَّيْتُهُ] بنا بر به ، او فایوسی ایدرم - او بالحق نام بر سر خلقته ، منتظم انسانه
 قرانه قورب [وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِيْ] ایجه رومده نفخ ایدرم دقت - بورده
 « روحی » افانقی با فانت شریف ، نفخ تعبیدی ده بر غمیدر ، یعنی مادمه نک استعدای کمال کیندی
 با فتنه « قل الروح من امر ربی » منظورم الی بر امر اولاده رومده فیفه دیریم دقت [فَقَعُوْا لَہٗ
 سَاجِدٰٓیْنَ] او زک اجموده سجده به فایانیک - اللہ ایدرم بطیع اولدره یرده دوسوئ . او زک
 بولسان انسانه انقبای ایدرم . ایستہ اللہ ، او بالحق فیفه ایدرم بستی رومده بودیم کوسکدی ، بولک
 او زک به باور نه اولدی ؟ :

[فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ اٰجَمَعُوْنَ اِلَّا الْاِبْلِیْسَ] - الی اف الفقه ، سورہ بقرہ یر

دوره امرانه نامه .

[اِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ] یعنی بخت کوننه قدر دکن ، عنداه معلوم اجل کوننه قدر
 — که « و نفتح في الصور فضعق من في السموات ومن في الارض » اي بيايه بويور دلايه نفخه اولی کوننده .
 اخلف به قيسه نفولده که : « مدينه پر دارم ديمه ، رادم ابد الواسعه عمر رخاه غنه اي .
 برده دارم که بويور برهقه طويلا غسه اورده کعب الاضبار ، ناه دغنه ايريه ، رويور دی که : « آدم
 عليه السلام دفات اری کله کي زمانه يارب ! دشمن ابليس ، بخيت هالنده کورنجه کنديسي بوم صيانه قدر
 انظار ايلسه ايلقه سويه جله ، بلا سمات ايره جله ديد ، جواب دري دي که : يا آدم ! سه جسته
 اجماره اولنه جفتک ، اوليه ايله اوليه دافزينک عددي قدر اولوم آهيني فائمه اجميره انتقاد . ناهيه
 اولنه جبه . موکده آدم ، ملک الموت ، اده اولوم فاصل فائمه جفتک ؟ وصفی اکلات اريد .
 وقتا که توصيف ايندي ، آدم ؛ يارب ! کافی ديد . بوندک اوزرينه ناس ، صبحانه کله برده کعبه بابا اجمه
 ديلير اناصل ؟ کعب اباد ايندي ، الحاج ايندير ، بنا عيه ديد که : الله سبحانه ، نفخه اولی عقبنده
 ملک الموت ديه جله که : سايه سايه ديد ارضه الهينک توتی دردم دبوکوده سايه بونوه سخت و غيب
 کسه سخي کيد بر دم ، غيب و طوتو ايه ، اديهم ايله ، آرنه اده اولوم آهيني فائمه . نقلينده
 اوليه دافزينک آهيني اصفافاضاعفه محتوی اولمه اوزره بونوه عت راضی کوطت ، برابرکه غيف
 و غصبه دلفونه عيسه بیک زباني ، هر بيم ده جهنم زبانه نه طور و ترنده زنجير ، طور و تر بولوسنه
 جهنم فائمه لرزه عيسه بیک فائمه ايه اولعينک توتسه جاني کيکوب هيقاريک ، ساکده جياغيه ، نيزه
 قابليغي آهيسه . بنا عيه ملک الموت ايله بر صورت ايه اينه جله که اده سمادات دارنده الهی باقه
 هولنده دجال اولور لردی . اينه جله ، ايله داروب « دور ، يا غيب ! آرنه سايه اولوم فائمه جهنم
 جيوه عمر سورک ، بجه نند اعدول اينک . ابته بو ، اودت معلومده « ديه جله ، لعبه سفته
 فائمه جبه ، باقه جبه ملک الموت کوزرينک اکنده ، مغز فائمه جبه ، نه کوزرينک اکنده ، دکراره داله جبه دکر
 قبول ايتيه جله ، هالي ارضه هر طرفه فائمه جبه ، صيفيه جبه ، توره توره جبه جمع بر جمع و سلازل بوليه جبه

بدی اولی الله اعلم بر مکتب بنیدر - «وَنُفِثَ فِيهِ مِنْ رُوحِي» مکتب بنید ایمانه رسولت فایسی اولاده
قلب، جهنم فایلید. اولاده بالکن جهنم کبریر، الله ایرلیر. قلبی ایمیجه اولاده شیطان ارباز، الله کفر عقبا
توق ایرر. اولده ایمیجه :

[إِنَّ الْمُتَّقِينَ] هر حاله مقید - شیطان ارمقده صافیانه، کفر و عیبانه نور و نازد
[فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ] جنت دریا را ایمیجه مستقر در - ای مقید [أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ
إِمْپِن] اوله سلام اید، کمال سلامت و امنیت ایمیجه کبریر - یعنی ای انسد، ای محترمی، ای مسعودی
اولمده صافیکد، الله رفایسنه، توحید و اسلام دینه، الله رسولنه اتباع ایدیز، مقید یزده غل غنی
آقوب مقید ایدیز ده مقید یز اولاده او جهنات و عیون امنیت ایمیجه کول کور سلام ایدر اولمده او جهنات
و عیون هر دجهت نور و غنیه، ایسه دالم بر دار السلام - اوله غایبده تجار اولمده به منجی کبی [وَنَزَعْنَا
مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ] برادرز، او جهنات و عیونده کی مقید سینه لرزه کی ایشک ایدیز
صومیز در - اولمده کول کور غل و غنیه غلایز، هر دگیه در یاز - یعنی انصار اسلام سوارزده
پسیده کبه طوطی مقید - الله تقی مقید ده کبه برافاز - مافیده اولسه سیدر - نه کیم هفت علیده مقید
«ایدریه رم، دمیسه، عثمیه و طوطی و زبیر ایلر به یوزده اولیم» رسول الله تقا علیه السلام جمعیه .

[إِخْوَانًا] اولمده نفسی اخوانه اولمده [عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ] مقابل مقید ،
قارسیلقی کول کور اولمده محبت ایدر - یعنی هیچ بری دگر نه صیدی در دنگنیه یوز نوزده سوره
سوره بشار [لَا يَمَسُّهُ فِيهَا نَصَبٌ] اولمده اولمده هیچ بر زمت سوز - طوطی ایدر
ایدر - زمت، مقید صوره صوبیر [وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ] هم اولمده بیفایله
دکدر - اولمده اولمده در -

رسول !

يٰۤاَيُّهَا عِبَادِيَ اَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ • وَاَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْاَلِيمُ •

مآل شریفی

میرزا محمد رفیع، بنام ادریس غفور، ادریسیم • بونقطہ برابر عنایتیہ رحمۃ اللہ علیہ •

بہ نثری ماضیہ بمعنی مآل در ایضاح ایماک اوزرہ :

وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ • إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ
 إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ • قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلَيْكَ • قَالَ
 ابَشِّرْهُنَّ عَلَىٰ أَن مَّسَخَىٰ الْكِبَرُفِيمَ يُبَشِّرُون • قَالُوا ابَشِّرْنَا بِأَحَقِّ
 فَلَا تَكُنْ مِنَ الْقَانِطِينَ • قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ • قَالَ
 فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الرُّسُلُونَ • قَالُوا إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ • إِلَّا آلَ لُوطٍ
 إِنَّا لَنَجُوهُمْ جَمْعِينَ • إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَرْنَا إِنَّمَا لِمَنِ الْغَابِرِينَ • فَلَمَّا جَاءَ
 آلَ لُوطٍ الرُّسُلُونَ • قَالَ إِنَّا لَكُمْ قَوْمٌ مُّكَرُونَ • قَالُوا بَلْ جِئْنَاكَ
 بِمَا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ • وَآتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ • فَاسِرْ بِأَهْلِكَ
 بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ
 تُؤْمَرُونَ • وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ يَابِسَ هَٰؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُّصْبِحِينَ • وَ
 جَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ • قَالَ إِنَّ هَٰؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُون • وَاتَّقُوا
 اللَّهَ وَلَا تَخْزُون • قَالُوا أَوَلَمْ تَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ • قَالَ هَٰؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ
 كُنْتُمْ فَاعِلِينَ • لَعَمْرُكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْمَهُونَ • فَأَخَذْتَهُمُ
 الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ • فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سَبْجَلٍ •

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّتِينَ • وَإِنَّهَا لَبَسِيلٌ مَّقِيمٌ • إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ • وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَظَالِمِينَ • فَانقَمْنَا مِنْهُمْ
وَأَنَّهُمَا لِيَأْمَارٌ مُّبِينٌ • وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحَجَرِ الْمُرْسَلِينَ • وَآتَيْنَاهُمُ
آيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ • وَكَانُوا يَخْتُونُ مِن جِبَالٍ بُيُوتًا أَمِينِينَ • فَآخَذُوا
النَّصِيحَةَ مُصْبِحِينَ • فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ •

مآل شریفی

قسم اذکره ابراهیمک ساز لرزه بحث ایت • اودقت که یانه کبر دیدره ، سلام دیدیر ،
بز دید : سزده جدا نور فرورز • نورخا دیدیر : بز سکا علیهم برادغول بشیر ایدورز •
بخمی ، دیدی : بشیر اندیز ؟ بطا امینا لونه طوبی هائسکه ، آرنه بخمی نه صدیه بشیر ایدر سز ؟ •
سنی دیدیر : ار صه اید بشیر اندیز ، اوندک اجموره ایدر کسندره اوله • رحبه رحمنه دیدی : میهنده
با سغه کیم اید کس ؟ • ای رسلا ، دیدی : بونی سقائب مامور تیکندره در ؟ • خبرک اولسوه دیدیر •
بزجوم بر فوره کوزد رک • انچه آل لوط مستشنا بز اوزک صیسی بهمه مال فورناره جفت • آفچه
فاریخی تقدیر اندک اومنده قالد هقد دند • بوندک اوزرینه دفناکه آل لوط رسلا کدر • سز ،
دید : جدا ادر کورده بر نومسک • بومه دیدیر ، بز سکا اوزک سکا ایدوب طور دفری کنورک
• صاهه کیم بوندک بر صمنده اعلای بوردت دسه آرنه لرزه کیت دایمیکندره هیچ بر کیم آرنه بانماسیه ،
ار دلز بفرزیه کیک کیک • اولا قطعی اولدره سوار دی ایدک : صباهه حیقار رکه سوزک ایدک
فقیلاً کیدر • سده ایلوسی ده خبر الوب کیف ایمند • کلشکری • امانک دیدی اوز بنم سدرام
آرنه بخمی سوا ایمه ییک • اللهده فوریک ، بخمی امانده یایک • سنی دیدیر ، عالمده نه ایمه دکی ؟
• ناسوند قیزلرم ، اگر بایا جفته کز دیدی • یولم : عمریکه قسم اولسوه که حقیقه اوزر فرستقدی

ایمینه: غلط اندکری بجهت پروردگار • در کتب شراعه و فقه کتب دگر در هر روز و روزی اوصی نمودند و پروردگار
 • در حال سهرارینک اوستی آنکه کتب پروردگار و او را در این سجده حاضر یا غیبه در ده • البته برونه
 فکد و راستی اولانزه آید در • هم او را به بول او سنده و در پروردگار • البته برونه ایمانی اولان
 ایمینه بر آیت دار • حقیقه اصحابا که ده فالل ایدی • او در ده استقام الدنه، ایکی ده
 آیه آیه او که بر او بود • حقیقه اصحابا که ده پیغمبر در تذبذب اندکری • در او در آید و زنی
 در پروردگار ده او در امر او پروردگار • حاضر ده افضلی او را بونو پروردگار • بونو ده صبر
 صبر نمودند و پروردگار • ده او که به کتبی سید کتبی به صبح فارسی اولادی •

[أَصْحَابُ الْآيَةِ] - ای که، ای که کی صبر، بر بریه قاری بسمه آفاق و دیگر، اصحاب
 اصحاب مدینه کی شعب عبد المومن معون او را زنی بر ترسد که بر او آفاقین او را بینه بونام او را نسیم او را نشد
 روایت کرد، آفاقین او را بینه آفاقین او را بینه.

[فَأَنْتَقِمْنَا مِنْهُمْ] - سوره شراعه، فاحذهم عذاب يوم الظلة، باره، [وَأَنْتُمْ] ^{آید}
 حقیقه ایکی ده - یعنی قوم لوط که سومی فرایسید آید و با خود آید ای مدینه [لِيَأْمُرَ مُبِينَ] ^{آید}
 ای صبر پروردگار، کوز او که در در.

و هاد [وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْخَيْبِ] قسم او که که مجرب - یعنی هر نام جمله، هاد
 او که او را ده محمد فرمی [الْمُرْسَلِينَ] الله کوز ده پیغمبر در یعنی صالح علیه السلام و در پیوسته
 بر تو پیغمبر در تذبذب اندکری [وَأَتَيْنَاهُمُ آيَاتِنَا] برونه آید و زنی در پروردگار - او
 پیغمبر در معجزه او که کوز در [فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ] ده او در برونه امر او پروردگار
 - با او پروردگار، او را پروردگار.

[وَكَانُوا يُخَيِّتُونَ مِنْ أَجْلِ بَيِّنَاتٍ] ده او در او را بونو پروردگار - بونو صفت
 در تو ای پروردگار، بونو که [أَمِينٍ] ای صبر پروردگار، بونو فری قائل او پروردگار - صفت در تو ای پروردگار

اولینک، قسم لرینک صاعقه مننه کوده نیور، بوزی یقلا، تخم اولونان، کذیری عذاب و صلا
تور در صانور لر.

[فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ] در کسه بر صبح کذیری اوصی با فالایویری —
عذابک و عذاب دینی در دخی کونک صبحی تیرزه باطلایه صیحه لک اولی بر هغه یعنی زلزله
انجیل (سوره اعرافه و سوره هود و باده) [فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَالُهُمْ أَن يَكْسِبُونَ] ده
کسایه و کسری سید کذیری تورنا یاری — اولوره ندوی صنفند، قوت، اوغرتوب، فانه ندوی
تور، بایه ندوی اولر، لار رهیج بر شه باراماری.

لکه سوز کب، سفید اولی دهم ایری؟ نه ده اولاری؟ نه ده ملک اولورسه:

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ
فَاضْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ • إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ • وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ
سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ • لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ
أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَخَفَضْنَا جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ • وَقُلْ
إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ • ^۲ كَمَا أَنزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ^۴ الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ
عِضِينَ • ^۵ فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ •

مال شریفی

اول با بانه سادات داری و با بندری همه ایل فله اندک و البته ساعت محضه کله کله، سندی صفح
ایر معالایه • چونکه بک اولر فله اولر علیم • جلدوم معجموه سلا سانی بی و قرآن عظمی در بک
• صافیه اولر لرده بر فله دخی زو صایه اینک سیده کوزاته و اندر فله سنی کزوده اولر ده سنده فانه دگی

هرهائی بر شیه " منی " دیند که ایکست، ایلی، مکر، بکرلی، مکر، حکم، هیفتی، بکرلوم، بکرلی
 بکرلوم ری، قات خانی، قوریم، قورعلی، قورانه، جلودی معاریه طبر. بوسه تره هائی بر شیل
 قورلرینه، قاترینه، قوریمینه " منی " دیند که کی جلودی دیرلرینه دریک طبر " منی الدیه "
 در داریک بکرلورینه، دونه دریمینه " منی الواری " کزله بوسیفه ایکی نر دیا هیفته تلبد " منی "
 دینر. و " منی الیادی " علیه داهانی کرار ایتد دیکر. ایه جبریک ایه عباسه برقنه کور سنانیه
 ستالوه معانی رضی دارد. زیرا استناد رضی نایبه مشق. بکرلوسه ایه دیا ایلکه سیک منی دیا
 کسرله " منی " دیند که کی زجیح زکر معانی اعتبار بر طرب وزنه دیا ایکستلی معانی مشق تعبیر
 انیمز نظر رضی " منی " دیند. برده " منی " ده سیک ضمیمه " منی " مذ جمعی اول بیکر معنی
 دیکر اولر. مکره " الله نزل احسن الحدیث کتابا متشابها منافی تقشعر منه جلود الذین یخشون ربهم ثم
 تلین جلودهم وقلوبهم الذکر الله " بکرلورینی اولر. قرآن ده منافی اهدامه ایتد. و در نسیمه اجمیر
 اوانیک نفسیه باوه.

سری برآینه کی " سبأه المنافی " ده مفهوم اولد معنی: " منافی اهدامه ایه سید ضبند معنی
 بی نظیریدی " دیکر. براسه محمد. راراج نمینی آریم دیو محامد. عطف، تغایر اقتضایه مکنه
 کوره فایض نظر فضا بوری قرآنیه یافته اولر ده دوسر مذ لازم کد جلد کی کور درور. هر دانه بونه
 قرآنیه یافده اولر ده فضا لیس جلد محمدیه ده اولد بری معنی. بشارت اولی اعمالی بونه دیکر. فقط بوسه
 نفسیه را هیچ بر دایت دار دالامه، بونور دایند بوند نه قرآنیه تحریر ایکی زودی کور سنده دریک
 ایه عمر، محامد ایه جبریه بوری سب طوال دینیه بری سوره اولرینی روایت ایتد. (۱) فقط
 بوسره، سیک، سب طوال ایه ده نه اولرینی محمد بولا ایتد. بونور بوند داینه بالذ برآینه صرف
 اولی اعمالی هیفا برآینه سیه ده ضعیف. بونور بوند بریه راد " آل هم " در دیمه، بونور ده بو
 ری، قرآنیه انزال بوبور لسه اولد معانی که اردنی، بشارت دانه، فخر مال، قدر نفی، اجهار محمد.

(۱) سب طوال، سوره بقره ده برآینه قرآنیه اولد سور برور. که انقال برآینه برور مکنه اولد معنی بر صلیب.

نه گیم « انزل القرآن على سبعة احرف » حسب ترتیفه ده مراد ، بر مصافی اولدنی سولمئند . لکنه حضرت عمر
 حضرت علی ، ابی سعید و ابی عباس ، حمزه ، ابو العالیه ، ابی ابی بلکم ، عسید بن عمیر و جماعت دیگر در کرب بود
 « الحمد » آیدر . ابی بکیر ، ابو هریره ، ابوسعید بن معلار و ابیدر رسول اکرم صلی الله علیه و سلمده « اه
 القرآن هی سبع المثانی و القرآن العظیم الذی اعطینه » حسب ترتیفی فی وارد که ابوسعید و ابو هریره و غیر
 صحیح بخاریه و فی تذکره . بنار علیه « سبع من المثانی » ده مراد ، ام القراءه اولاده فاتحه اولدنی و بوزنه
 خلوا فی فاتحه « السبع المثانی » اسمی الدینی و قرآنه عظیم بوندک تفسیری بولندنی بر حدید ربیبه ایشند .
 و دریک که « سبعه المثانی » ده « مه » بالکد تبغیبیه دخی عصبه زمانه بیاندر . (۱) . سائیده بدیاتی
 دیکر . یعنی فاتحه فی تسبیحیه بر آیات ، سائیده ، قرآنه اولدنی کبی با سنی با سنی بدی سائید . و بنار علیه
 بونزه قرآنک بر دخی اولاده مثانی مضمونی بوند مستقلا بر صورت قائلئند . هر نمازک هر کتند
 اوقوانه ، فهم سوره ایلا قائله ، قرآنک هر کتند ، در اول اول و آفرزه نذر اریبیه « ن » ، « م »
 فاصول رب ایی نعم اذ نه بر جریایه اید . هر ایی حیفه بر مضمونی استوار الیهیه و صلیان موسی داریند
 عبادک اعظم مقامینه هر ایی الله تعالیه حمد و ثنا حقیقته طریقه ام القراءه ، حقیقه قدرتیه لایله اولدنی
 دستا بخت فخر دکه انچه حقیقت محمد نکه فطرت منزه سندر . کور دیور که « سبب مثانی
 و قرآنه عظیمی انزال ایدک » بر بر و یایوب « در دیکر » بر برئند . زیرا مراد بالکد نظم جلیلک اوزده
 مضامیه در مقابلده ده بفقوحه اریسه اولدنی بیاندر . در سونم که اوزده بویک نعمت ، بر بویک سعادت
 [لَا تَمْدَنَّ عَيْنَيْكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَاهُ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ] صافیه اولد فرلرده بر فای
 حقیقی ، بر فای دینی ذوقند بر دین فاعل کوز آتمه - بونزه قدر ذوقی و فاعله کی کوز دوزیر کوز کوز
 اولدنی و قرآنه عظیم نعمت یاند و صمد - زیرا او « صراط الذین انعمت علیهم غیر المغضوب علیهم
 ولا الضالین » ده . بر بویک فضل و غصبه غیر سالم ، صولی فاعل غروردر . اوزده عجمه اوزده کوز
 اوزده ، ایزنه ، بفقانه [وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ] داوزده بوزده اولد - یعنی ایمانه ایزنه دوزده

(۱) معلومد که « مه » ک بیانده الیه تبغیبیه مناسی استفا ایدک لازم کند .

مال شریفی

سودی سه هجریه اید امر اولیون برک قفاریه حیانت و سرکده الیرما • احواله به اسطاد
 سند برک هفتده کلید • الله اید برابر دیکر اله طوفانه ادر یغدر باریه بیلیر • جدول مقیمیه
 بیلیر که اوزون تفوهاته سند هجرا کورک دار الیور • احواله بیکر محمد ادر بیات و سجده لرزه
 اول • دیکر قولیه بای ناسطه اوبقیه عتده •

[فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ] سه، سطر اولانی حیانت - حیانتیه برسنه دیابسه
 انحریت برسنه کمال امر اید و هیچ برسنه جلیقه برک مأموریتی هجرا بیاه دایفات (۱) [وَأَعِزَّنِي
 عَنِ الْمُشْرِكِينَ] و سرکده امر اید - سوزلیه التفات اینه، باید نکره الیرما، کنه بریه جلیت
 دیر [إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ] احواله به اوستن بریه فارسی سطر هفتمین •
 [الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ] اوزر که الله اید برابر باسفه الی طوفان لر [فَسَوْفَ
 يَعْلَمُونَ] آنره باسفه بیلیر - کور دیور که بوراره سبو «فسوف يعلمون» فارسی سطر بیستم
 سوره مکه افزوده اولنه نام بر ارجاع بایلمد - یعنی باسفه بدلرخی برلوب نه بویورک حیانت بایر قرآن صلا
 داروت آه کنده بزر مسلم اوله ایدر دیر بایر بایر بیلیر.

[وَلَقَدْ نَعْلَمُ] ذالرائع بیلر که [أَنْتَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ] اوزر
 سوزلیه مقیمیه سند کورک دار الیر - ایملک صیقیر - ادهات سگ، زانه طعه، بونکه
 استنذار الیه جاننی صیفا - بونکایر سگ - بناریمه [فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ] صلاه بیکر محمد ادر بیات
 - یعنی کفر سوزلیه جابه صیفا موده - بیکر بر ربیه زالهفی، سبانه سگانه بیلیر - صیقیر که صلاه بیکر

ایده رک نسیم و تقیسات . آیه لیلک [و] د - بوند شذای اولمه اوزره ده [کن من
 الساجدين] ساجدینه اول - یعنی نماز کن لیلک [و اعبد ربک] در بعبادت
 ایت - بر منوال اوزره . رب بعبادت . دوام ایت [حتی یاتیک الیقین] ناسط اربینه کلنجو
 - یعنی هر زی حیات اجمیره و قومی صقیقه اولانه اولوم کلومره ربک نقاسه اربینجه قدر . - معلوم که
 یقینه حکمی « یقینه کی مصدر - وصف اولور . مصدر اولینی تقدیرده برشی دافه مطابقه اعتقاد صحیح اربینه
 اولورده جزماً بملک دیکدر . (سوره بقره ده « و بالآخره هم یوقون » باند) . صفت اولینی تقدیرده
 ایه کذلک علمک دیانعل یعنی مفعول اولورده معلومک وصف اولور . کلمه برآینده کی . البقیه . ده مراد
 علم یقینه اول دینی ظاهرده . زیرا اول تقدیرده رسول الیه علم یقینی بوقسمده کلمه جکسه کی فرضه اتمک لازم
 کلید . بوند ایه بطلاقی ظاهرده . بنارعیه بورده . یعنی بعضی ماحولک باید یعنی کی « علم یقینه » نقاسه
 حد اتمک برکف اولور . اوندل اجمیره بونوه مضریه بوراده کی « البقیه » که معلوم نقاسه یعنی لغز و فتح
 اولامسه فقط وقوع بول یعنی یقیناً معلوم اولانه اول صقیقه کی دیک اولرینه متفقد لر . آنچه لازم
 ایه اول معلوم صقیقه شیده مراده اول دینی مقننه ایکی روایت داردر . بر قول کوره بویقینه مراد موعود اولانه
 نصرت . دیکسه . فی الواقع رسول الله نصرت الیه یقیناً موعود و « فوریکن لنستلهم اجمعین » بر بورد
 اوزره سیاه سلام ده بونی شددر . آنچه بومورده مفهوم غایب اسفاط اولنامه و با غایب معبارده اول
 ایلک با خود غایب اجمیره دیک بر حکم کوزه بملک اقتضایده جکدر که بوز خلاف ظاهر کوردر . ظهور مضریه
 ایه بویقینه مراد . موت اول دینی نقل اتمده در لر . هرک اولوم ، لغز حیات اجمیره ال صقیقه اولانه شیده
 حد تطیفده ده مترا سید . سیاه سلام رسول الله تسلیم نقاسنده جریانه ایدکی اجمیره بونده موت نصیری
 ایلک کریه با شق و فات پیغمبر ال دیک برک غایب حیات ایه افاده ایلسه یعنی « و بالآخره هم یوقون » سینه
 نقد اولانه اجمیره « لقاء الله » ، « رجوع الی الله » اول صقیقه اول دینی جهل اتمال پیغمبر لقاء الیه ال صقیقه
 تحقیقی دیک اولرینه اشارت بر بورد شددر .

اصلی هر کس اجمیره صقیقه بولانه دسی بر همه البقیه قانود سندیه همه اولانه اولورده دفعی حکمی

برجیات ادریفه مدحه ربه عبارت و عبودیت در ام ای « فاصدع بما توثر » امری ایفا ایله .
سوره صبر بوراره مقام بولورکه باقی سوره نخل بوغنائی نه بلوغ برساند بفرقیب ایرجکدر .

سُورَةُ التَّوْحِيدِ هِيَ ثَمَانُونَ وَعَشْرُ آيَةٍ

بو نخل سوره سده سنی ادریفه دار دخی بر قول نقل ایسه ایله ده طو زبسی بکدر . صبه ، عطار
عکدر ، جابر لهبندک مکی ادریفی رایت اتمدر . ابه عباس بالکذ ادی ایتک مدینه ده معرفت حمزه دسوره
نازل ادریفی سولامدر که بر ادی ایت « ولا تشتروا بهدا » الی - باحسن مکافوا یعملون . در . بر قوله
کوره ده « ثم ان ربك للذین هاجروا » « وان عاقبتهم فاعقبوا » « واصبر وما صبرک الا بالله » ایتدیر .
ایتدی - بوزیری سزدر .

کهری - بیک سز بوز فزه بدر .

عزری - بید بیک بی بوز بیدر .

فصلی - ر ، ه ، ن و نریر .

بوسوره نکه بر اسمی ده « سورة النعم » در .

سبب نزول - بر دایه کوره سوره رسول الله ﷺ قتل دسیلا کبی عذاب دنیا ایله ده
قیامت عذاب تحویر ایوردی . طفرایه بوندره دجال برشی کور دطری ایچمه تکذیب دسند ای قیام ایورد
« هانی کتدر گر ادعای کوره لم » دیورلدی . « اقتربت الساعة وانشق القم » نازل ادریفی زمانه عاصی سدر
دارلنده دیمدر که « بو ارام قیامت باصل سنی زعمده بولونور ، هوسریا یقربیزه براننده دز کتد
نه اولجه باقم » . فقط تا فرایغمه نه « یا محمد ! هانی یا بزی قور قور بیک سی اولادی » دیکه باسدر دیر
بناییم « اقرب للناس حسابهم » نازل اولدی . بر دست دها میسیدر ، استقرار ایتدیر ، کونرا صداییمه نه
« هانی یا محمد بزی قور قور بیک سیدر ده برشی کور سیورن » دیرلر وادوت « اتی امر الله » نازل اولدی .

رسول الله صلی الله علیه و آله میفرماید: «یا بنده کید» نه اولی و نه دومی با ندری قابل دیدن با قیاس و برآوردن، از دست نه، فلا تستعجلوه»
نازل اولی. احد. سو عاده و بیک اولی که بوسه عذاب و ضایع و درینک تا فرزند طرالی حاصل
اولیه شبهه لک از اسی و «فاصدع بما تؤمر» اینک نفی می کند نازل اولی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ

مال شریفی

الله اری مری، صافیه اونی استعمال ایتیه، در سبانه اولی که سزاده سزاده بوسه

• بوسه

[اَتَىٰ أَمْرُ اللَّهِ] الله اری مری - بوراد کی «ار» کدی، امری مری یعنی
ایجاب الیه سبیه اولیه سزاده سزاده اولی که محتمل اولی یعنی «ار» که مری یعنی الله نفس ایجابی
حکم دزمانی سزاده اولی که محتمل - و ایتیه در نفی و در اولی - اولی که سزاده سزاده، کفار و موعود
اولیه عذاب و بیاضیه - فقط بوسه سزاده مری و بیک، کدی اولی که در - کدی، کدی سزاده سزاده
اولی که لازم مری «فلا تستعجلوه» بوراد کی ده بوسه سزاده اولی - سزاده کدی اولی که سزاده اولی که
دانی استعمال ایتیه ده محال اولی که - ایتیه سزاده سزاده : اولی که دزمانی ایجابیه «اتی» حکم الله
کدی و بیک اولی که سزاده «اتی» حقیقی اولی که در - ایتیه «فلا تستعجلوه» سزاده سزاده سزاده
اتفاقیه - و بوسه سزاده سزاده سزاده - یعنی الله اولی که سزاده اولی که
[فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ] ایتیه اونی استعمال ایتیه - اولی که سزاده سزاده، عباد ایتیه سزاده،

اوله جعد اوله جبهه . شکر قدر اوله جبهه [سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ] الله سبحانه و عز
اشراک زنده نذر و متعالیه . - بنار عیبه عندانه شفا عیدین اوله . دیه طایبیه الله شکر نور قوی
سیدک یحیی برینک اوله الله امر زنده نور نارسنه مطهره یوتر .
الله امری طبعی کیم بیو رسمی دیه جعد ؟ اوله اولک و مقدس الله .

يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا
أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ •

مال شریفی

نور زنده دیکه اراییه روح ایملاک اندر یورده بو بور دیوکر : سوهیفقی بیدرک :
بنده یاسق الله یوره ، صفا به نور دنک •

[يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ] نور زنده دیکه
امر زنده روح ایملاک سخی اندر . - ایلمد کوزر . « یلقی الروح من امره » آیتده اولر یقینی کیم بورا
روح ایملاک ، و جعد . جودا دمی ، بر شانه و جعد . روح ده الله امر زنده بر سر ، تعبیر افرل شونات
الیه ده بر شانه اولر یقینی جودا دمی بر روح مخصوص و یکده . دبو صوره بر آیت ، و جعد یقینی نصیحه نمکده
یعنی دمی الله امر زنده بر روحی شانه که الله تقا اونی عند سبحانسته . ملاک سید نور زنده دیکه کیم به
اندر . ارینی جودا دمی بیدر . ایسته عیدی در سولی محمد عطفی صلی الله علیه و سلم ده دیکه اولر دمی اندر
[أَنْ] سو بر دیکه [أَنْذِرُوا] اندر ایست . یعنی انذارینک عاصیق و فیم اولر یقینی اصلده روح
ناسه بیدر [أَنَّهُ] سوهانی حقیقی که [لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا] بنده یاسق الله یورده [فَاتَّقُونِ]

بنامه بطا انصار اینک ، بنده تو قیلت ، شک و عیاضنه عافیتک . - دیک که بر تو و دهمیدک
برایکی اساسه خدمه ایدید . برسی تو هید که تو عیدیک ستای کمالی در . برسی و تقوی که تو عیدیک
انصای کالید . و دیک که بخت کسی دکل دهمید .

بوصورتی که در کمالی نبیند صوره خطاب عطفیه ایدره تأیید معرفت اجموعه بودید و دیو که

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ • خَلَقَ الْإِنْسَانَ
مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ • وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ
وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ • وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرْجَوْنَ وَحِينَ
تَسْرَحُونَ • وَتَحْمِلُ أَثْقَالَكُمْ إِلَىٰ بَلَدٍ لَّمْ تَكُونُوا بَالِغِيهِ إِذَا يَشْقَى الْإِنْسَانُ
إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَوْفٌ رَّحِيمٌ • وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا
وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ • وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَايزٌ
وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ •

مآل شریفی

کوتری وری صمد البریه اند ، او ، او زل شکرانه بوسه ، جوهر بوسه • انسانی بر
نطفه ده بار اند ، برده با فارسه او ، نطفه بر خاتم کسبند • انعامی ده بار اند ، شک
ایمیه او زده بر بصیقله در خاتم منفعت دار در دهم او زده پسند • آفات کبیر ، صاع
صلا که او زده شک ایمیه بر جمال ده دار در • اغیر لفظ بزد ده بکونید ، جان بزدک با سیف
نورته ده دار ، به جفت بدله ده کونو در در ، هر حاله بزد سه جوهره انسانی ، میرده و مندی •
هم بنه کذیب هم ده زینت او زده آنری قاطری ، مرکب دی ده بار اند و بدیهه جفت ده زینت ایمیه •

برای طرف دیگر ده الله عاود ، اودنه صایاده ده وار ، بیاضیه الله ، دلبه صدی صایاده فیله ده

[خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ] سادات دایمی صوایه فله ایته - صینه صیه
 وحققی دارد که اونی تمامه ایته من و صیح بری حق لغو طو نه مان - صینه حقی مخلوقه - ^{کماله} فله
 حق اولاده الوهیت صیح بریک صو دگر - بوزی بود بارانه فله [تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ] ^{ناله}
 عمارت کوه در - ادرشکون شکر توری سید ده بیکه ، صو ده بیکه در -

[خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ] او ، انانی برنطفه ده فله ایته - درشکون که برنطفه
 برنی قطره سی نه حق بریای ، نه عاجز برشید - دارنده برانسانه با اتمه نه بوبوک قدره - ماده سته
 باقیم بود برنطفه سو که عبارت اولاده انانه ، محض الله تعالی که قدره ، یو ، الهام ادر نفع ایته کی روح
 ایومس داره ، نطفه در بیا به صیح قوی برانسانه قیغه گیری ده [فَإِذَا هُوَ] برده بانا سلاو
 - برنطفه ده بار ایته مخلوقه [خَصِيْمٌ مُبِينٌ] بیله برنظم کبیر - کنده مدانه برنده
 نفوسه برضایه صیح ، مجاراجی حاله طیر ، دیا صیحی ادرنورده ده فالفه فارسی یو ایومه برنظم اولور -
 ادر فارسی شکر تو سکه ، فله فله ده بحث ایته فالقیس - دینار عیه برنوده برعالمه حق لیکه
 انشوده برنوده - دارنده ایچونه که انزه امی ده انشوده تو جهاید -

[وَالْأَنْعَامُ] انعام - یعنی سوره انعامه تفصیل اولدنی ادرده ادرده ویشبیه
 قویونه ایچی ، صیفیه ، ده سکه اتمه بالغ اولاده انعام فله اییه رادار [خَلَقَهَا] الله اونی فله
 ایته - دلی اولایه در ری اصله عقده عاف بولانه ادرنورده ده بار ایته ، نطفه بولنه دکل [لَكُمْ
 فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ] شکر ادرده نورده داسه لیکه وشفق کیز دارد - [وَمِنْهَا
 تَأْكُلُونَ] ادرده برکزه - یعنی هیمی دکل ، مدول دین اولاده افراد انانی دارنک
 برنوده دیا فله سته صله کله ماصدق بر ، نسیه ادرک - [وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرْجَوْنَ
 وَحِينَ تَسْرَحُونَ] انعام صایا کید دیکه ، حال بند صره ده شکر ادرده برجهانزده دارد -

بالفعل هات ایدری - طوفی بری ، همه دنی باکذب بیا به ایمان افتادند بر توبه اندوه اوله ملک
دخی نصیب ایدری .

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ
• يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ
الشَّجَرَاتِ أَنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ •

مآل شریفی

او اود که سعادته بر صواب ایدری ، سزه اودنه بر ایمان ملک دار ، به اودنه بر آفتاب که اودنه
جودانه بابا رسد • اودنکه سزه البسه ، زیویه ، فریفتد اودنکه در لوسنه بود بر بیدری ،
البته بونده تفدایره ملک بر قوم ایمونه بر آیت دار • [۱]

وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٌ
بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ •

مآل شریفی

هم سزه ایمونه کجوبی و کوندری دمس و قری سغیر بر بیدری ، بر توبه بیدر زده اودنه ارینه
سخر در ، البته بونده عقلی اوله بر قوم ایمونه آید دار •

[۱] سوره انفاسه « ان الله فالق الحب والنوى » الخ ... بانه .

وَمَا ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
لِّقَوْمٍ يَذْكُرُونَ •

مآل شریفی

دھاتوں کی اچھڑی ارضہ مختلف رنگوں پر بار بار آتی ہے، البتہ جوڑہ تکرار یہ ہے کہ ہر قوم

• اچھڑی پر آتے ہیں

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لَنَا كُلُّوْا مِنْهُ لَخِمَا طَرِيقًا وَتَخْرِجُوا مِنْهُ
حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَازِيرَهِ وَلِيَتَّبِعُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ •

مآل شریفی

یہ اور کہ او، دکن سمندر کے اندر نہ مارے ہر سال دایمہ کیے جھڑ پڑتے

ہم ہمارے، کبھی وہ کورور کے اندر بار بار آتا ہے، ہم فائدہ نہیں لے سکتے یہ ہم

• کہ کہ تکرار ہے

وَالْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا لَّعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ • وَعَلَامَاتٍ وَبِالنَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ •

مال شریفی

صم ار صده آغیر با صقید بر آند که سزی جالفار دیب ، صم ده ندر و دیب ، کرک کوفری
کیده سکز • و عدلسر ، بیدیزله ده ادر بول طوفرد سوزر •

ادمالده :

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ • وَإِنْ تَعْدُوا
نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ • وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ
وَمَا تُعْلِنُونَ • وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
• أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ • إِنْ هُمْ إِلَّا وَاحِدٌ
فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ • لَاجِرٌ
أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ •

مال شریفی

ایدی بار امانه بار امانا نه بزه می ؟ آرنه سز بر تذکر ایتمه سکز ؟ • حال بوکه الیه صمقی
صایه سکز اصصا اید و سکز ، صم مالده الله صوره صفور ، صوره صمیر • • صم الله نه بی سر مونا ، ای
اصصا اید و سکز صمقی بلیه • الیه نه سق با الوار و صر بکر ایص صم بر شی بار امانا زر ، حال بوکه کسری بی یا ایلیه
دو و دیب • • صم اولودر ، بالذات صم و کدر نه زمانه صم اولده صمقینه ده صفور لری بوند •

- الهدى برنگ الهه ، او بر آینه افرا تا با ما باند کند برین بود کسوز خرنده طوبای صبدی نکرده •
 شبه بود که الهه ، او برنگ نکرده برین ، نه ایضا برین جلیه ، هر حاله او ، کبر نکرده سوز •

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَاذَا أُنْزِلَ رَبُّكُمْ قَالُوا اسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ •
 لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ
 الْأَسَاءَ مَا يَرْوُونَ • قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاتَّقَى اللَّهُ بُنْيَانَهُمْ
 مِنَ الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ
 لَا يَشْعُرُونَ •

مال شریفی

- او نه رخنه اند بری ؟ رند یکی دست ده « امیدک ما ملک » ریدر • سرنک
 ایچیه که نبات کوفی کند و بالدری کامی بود نکرده باسقه علمت لکری یوزنه اضداد اینطری کبریک
 و بالدرنه بر قنیه ده بود نکرده جطر ، باوه نفا بود بود نور لر • اوت او نه اولیک صولر قور سکرده ،
 الهه ده قور دقور بنانه فاعده لر نه کدرده سقف ، نه لر نه او زرینه هر لری و عذاب کند برینه
 دویا به جقدی جهنده کدرده •

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقُّونَ
 فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ •
 الَّذِينَ تَتَوَفَّيهِمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوْا السَّلَامَ مَا كُنَّا فَعْلٌ
 مِنْ سُوءٍ بَلَى إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ • فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ

خَالِدِينَ فِيهَا فَلَيْسَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ •

مآل شریفی

صوکره قیات کوئی از روی رسوا و ابره جک در بیه جک : صاف زده ده او سزج مقدره
 سقاوه جیقاوب دور دینک سبطرم ؟ کذبیه علم در بیه اودن دینک : حقیقت بر نون
 سفالت و ذلت بر کوه مازنک اوسنده در • اوزک سکر اوزی نفسدینک فالود اودر و قسبه
 ایدر لره اودت باقارک سوز دیرک فسیم اودر در : بز کوز کله با ما یورده ، غایر ،
 الله ، سزک نه مقصد با یور دینک غما با یور • اوندک ایچوه کورک با نلم جهنم فایدر نه ؛
 ایچده فالوده دیره ، با نه ارنه سکر لک سقوی نه فنا ؟ •

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرًا لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا
 فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ •
 جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ
 كَذَلِكَ يُجْزَى اللَّهُ الْمُتَّقِينَ • الَّذِينَ يَتَّقِيهِمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ
 سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ •

مآل شریفی

اللهم فور قوب فور دندر ایسه « رکن نه ایندرون ؟ » دیند کینه « فیه » دیند در ؛
 بردیاده کوزل ایسه با اینده کوزل بر طافات دار و البه آفرت یور دی و صاف لیدر ، مقیدر برودی

نه خوسه • عده هندی ، اول کیره جگر ، آندنه ندر اقا ، ادره ادره نه ایندره دار
ایسته الله مقیده برده طافان ایر • ادره ملط ادری خوسه خوسه نه ایر • سلام ،
منه کیرک ، جته ، جوده جالیه دیر • دیر •

« و قیل للذین اتقوا ما ذا انزل ربکم » بفرایده کی « و اذا قبل لهم ما ذا انزل ربکم »

ادره نه سطرند -

نقطه ادره نزل :

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرٌ رَبِّكَ كَذَلِكَ
فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ
• فَاصْبِرْ لَهُمْ سِتًّا مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ • وَقَالَ
الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حُرٌّ
مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الزُّنُحِ إِلَّا الْبَلَاغُ
الْمُبِينُ •

مال شریفی

ادره نزل باسقه دکل آنجه کد بریه اولطدک کله سنه دیا - بکل اری کله سنه باقار ، ادره
ادکلدره بوبله بایر دادره الله فلم اتمدی وکله کدیری نفدی فلم ایور لردی • ادره
ایجوه عملدین فالفدی باسدی مصیبت ادری دادسنه ایدکری شی کد بری عایور لردی •
برده سطر دیرک : « الله دیر سیدی نه بز ، نه آنا ریز ادره باسقه بیج برسته عایار دوه دادر

هَاجِرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا النَّبِيِّينَ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَا جَزَاءَ الْآخِرَةِ
 أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ • الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ •

مآل شریفی

بزم هجرتی بر سنی ایمان سوز دهن ، اذی را در ایندن زمانه ، سادہ ارکا سوبہ دیکدہ : «اول»
 صبارہ اولودیر • الله ادرندہ ظلم معصومہ اولدندہ صوکرہ هجرت ایندہ کلنجہ ده ، الہ اولدی
 دینارہ کوزل برصورتہ برشدیرین ، معنایہ آفتن اجری دها بویوکرہ ، اگر بیلدر • اولدکہ
 صبر ایتدیر • دھب یلرینہ نوقلیدیر •

[وَالَّذِينَ هَاجَرُوا] - بر سورہ نفع می ادریفہ کردہ . بر آیتہ سبب نزول صبتنا
 صبرت ایدہ ابدہ هاجر لرادہ کردہ .

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِيَ إِلَيْهِمْ فَسَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ
 إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ • بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لَتُبَيِّنَ
 لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ • أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا
 السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَنَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ
 • أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلِبِهِمْ فَهُمْ مِمَّنْ يُعْجَبُونَ • أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ
 لَرْؤُوفٌ رَحِيمٌ •

مآل شریفی

سند اول ده رسول اولاده با سغه دکل ، انجوه کند برینه دمی دیویر ایکن ارگوزر سنده
 اصل ذکره صورتک بیاور کن • بنه لره دکن برله : سطره بو ذکره ایند برل که کند برینه ایند برنی
 ناسه آقده سک دکن که تقداید لر • یاسکی امانی بولدی ادر کسه لر : اذنا لعلو یا عیبه عیبه عیله
 قور دبا دکن ، الله کند برنی بره کیم سنده دیا خاطر دیا لدرینه کلن جهلده کند برینه عذاب
 کلوریم سنده ؟ • دبا دکن دکن دکن کند برنی یا فایویریم سنده ، که ادر عافیه برانه جهلده
 • باخوردده کند برنی قور قور قور قور ، السیة السیة البوریم سنده ؟ دیک که بکن عیوه رافتی
 عیوه رافتی •

[وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجَالًا] - سوره یوسف باوه .
 [بِالْبَيِّنَاتِ وَالزَّبْرِ] بیه لر ، آیه سمنه لر دکن دکن دکن - بوه ادلی آیه با
 « ارسلا » فغه سغله .

[فَإِنْ رَبَّكُمْ لَوَاقِفٌ رَحِيمٌ] دیک که بکن حقیقه عیوه رافتی ، عیوه
 عیوه . - هرکه ادر بکن برابریه قاری عقیقه عیوه عیوه عیوه .

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَتَّحُونَ أَظِلَالَهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ
 سُجَّادًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ • وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ
 دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ • يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ
 وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ •

مال شریفی

یا کوریدر می؟ هر هائی بر سیده الیه یا آئینه بر باقر آ: کولکری صاغ و سید
 سورده رک الله سجده لایه رک دوز دولا سید • هم کوکدره نه دار، پرده نه داره هیس
 الله سجده ایر، کرک راجه سینه اولسوه و رک ملاک، دوز کبرنزر • فوخرنه بر بربک
 ماضی دوبار و نه اراد نورسه یا ایر •

[أَوَلَمْ يَرَوْا] کوریدر می؟ - بر باقر آ [إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ]
 الیه فله اینک هر هائی بر سیده - یعنی هر هائی بر سیده باقوب بر دوز سوره کور و رک [يَفْقَهُوا
 ظِلَالَهُ عَنِ الِيمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ] کولکری الیه سید لایه
 سجده ایر رک صاغ و سوره تفی ایر - یعنی افرانه باخود سوره غزب فوخری دوز میل ایر -
 بر رده سجده ده سار، فعل افتیاری به نحص اولیاه مطهره نقیاد در - یعنی کولکری بر لایه اسبابه
 کولکری بر ما بر بربک مکنه رک، الیه ایر به حکوم و محرز در - صبی نه - اوغز سیر اوغز اسیر
 کولکری الله تعالی اندر تقدیر و مجد ضیانه نقه درودی استقامت در دوش دارند و کولکری تعقیب
 ایر - معنی زمانه کولکری ضیانه اری ره دگر - اجام ایر ضیانه آسند او بر سیده، بر قانونه محکوم
 ایسته ارفانونه الیه بر ایر - و بنا بریه اسبابه کولکری نه به حکم و تصرف الیه در - اوغز برده
 سورده دوز کیه صاعده به رک، الله سجده ایر - والله تعالی اندر و ماضی اعلیایه ایر -

[وَلِلَّهِ يُسْجَدُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ] رک سادانه و رک
 ارضه ریه ندل هیس - کوکدره دیزه حرکت مسمایه ایر متروک هغه داره [وَالْمَلَائِكَةُ]
 دوز توه ملاک آنجه الله سجده ایر - ارادی اولسوه، غیر ارادی اولسوه محضاً الله انقیاد ایر -
 [وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ] دوز استبا ایتر - الله سجده، عبارت انکله کبرنزر -
 [يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ] فوخرنه ماکم اوله بر نه فوخر ایر [وَيَفْعَلُونَ]

مَا يُؤْمَرُونَ [وکذیر بنہ لہذا اراد نورسہ یا ابرار ۔ کہ طاعت و رک تہ عالم متعلقہ ابرار
وظیفہ لری اجرا ابرار ۔ دیک کہ مکتودہ مکتودہ در بیہ الخوق والرجاء ادارہ اولی مقدمہ در
بوظیفہ برابر اطاعت مضمونہ نسخہ کجی دہدر ۔ زیرا یرہ وہ یزید ایمندہ داخل بولنا نہ نسخہ
انفال اضطرار یرد جہنمہ اللہ انقیاد انہدک با امانہ ، اللہ ارینہ لہا وبالاضطرار عرصہ نہایت
ابرار سہ ارادہ و اختیار لریہ مضمونہ اولادہ مضمونہ اللہ نور قیامہ ، اللہ سبحہ و عبادتہ کہ لریہ
لا فر ، عاصیہ دارہ ۔

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا الْهَيْئَ اثْنَيْنِ إِنْ مَأْمُورٌ إِلَهُ وَاحِدٌ فَإِنِّي فَارْهَبُونَ
• وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ الدِّينُ وَاصِبًا أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَتَّقُونَ • وَ
مَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْأَرُونَ • ثُمَّ
إِنَّا كَشَفْنَا الضُّرُّ عَنْكُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ •
لَيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ فَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ •

مال شریفی

اللہ وہ بودہ شدہ کہ : ایہی الہ طوئیلک اداغجہ بر اللہ ، اوندہ ایموہ بندہ ، بالک
بندہ فریک • ہم کوکودہ ویرہ نہ دارہ اوندہ ، دیرہ داما اوندہ ، ادرایکہ نہ
اللہ غریبہ نہ فریورہ کن ؟ • ہم نہ نہفت نامہ لہذا دارہ لہ اللہ نہ ، صوکرہ
کہہ روتو نہ یفی زمانہ لہ اوکا فریاد ابرکن • صوکرہ نہ نہ اکرری آجریفی زمانہ دایمیکہ نہ
برقسی دجال بر بنہ شرک ابرار • کذیر بنہ دیردیکن نعمتہ کفرایہ ای فارسیدہ ایموہ ، سوری دیرہ
ایک باقالم ، فقط بارہ بدو مکتدہ •

[اِلٰهَيْنِ اثْنَيْنِ] - یعنی فضلی سرب و در سوره انبی الله بلم طریقیه .

وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ تَاللّٰهِ لَتَسْتَلْنَ عَنَّا
 كُنْتُمْ تَقْتَرُونَ • وَيَجْعَلُونَ لِلّٰهِ الْبَنَاتِ سُبْحَانَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ
 • وَاِذَا بَشَّرَ اَحَدُهُم بِالْاُنْثٰى ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ • تَوَارَدُ
 مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَبِهِ اَيمِسُّكُمْ عَلٰى هٰؤُلَاءِ اَمْرٌ يُدْسُهُ فِى التُّرَابِ
 الْاَسَآءُ مَا يَحْكُمُونَ • لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ مَثَلُ السُّوءِ وَلِلّٰهِ الْمَثَلُ
 الْاَعْلٰى وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ •

مآل شریفی

برده بزم کند برین رزق و درین سید در طریقیه علم سائده اولیایه رزق بر نصیب
 آید برور ، تاسه سز بربایینه افتد ارده بطلمه سؤل اولم جفند • الله فیزلرد اسناد بریور ،
 حاشا اد سجان ، کند برین ایسه جانزید ایسه دیک • حال بوکه اوزک برین دیشی سزده لایکی دت اوزک
 یوزد یسم سیاه اربور • در طبعه سزده مذک سوز نایز بر قومده کیزلر بور ، عفتارت اوزره اونی طوعه
 یوقه طویر انمی کوه جک ؟ بانه نه فنا حکمدر بریور • آخرت ایمانی اولیایه اجمیره کونولک صفند
 دار ، الله اجمیره ایسه ال بولک صفند در عزیز اوزر حکیم اد •

[وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَعْلَمُونَ نَصِيبًا] - سوره انفاسه • وجعلوا لله مما ذرأ

من الحراث والانعام • بانه •

[وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ] - خزانه دلنا: بيداري سلاكمه اللهك فيزاري دبوراري
 حال بود که کذبدي فيز اولاد ديري ديري ديري کومبور لردی « وجعلوا الملائكة الذين هم عباد الرحمن اناثا »
 اینه بامه . هر .

[لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ] آفره ایمانی اولیازک [مِثْلُ السَّوْءِ] اریز کونول
 دارد . - یعنی کونولده من اولاده میدیسه صفندی دارد . که اولاد بهنج اولفده برابر اولادینج
 اولاد وریک کی . [وَلِلَّهِ الْمِثْلُ الْأَعْلَى] اللهک مقیایه مناعمدور . - یعنی عمودی من اولاده الک
 یوسک صفندی که درجوب زاتی ، فزای طلمه ، حمت داسه ، منوقانده اوصافه منزه اولومه کی . اولک
 اجموده الله تقا اولک یای فزی تو صفاته موده علا ، موده منزه . اولک نه فیز اسار ایبره نه دغول
 [وَهُوَ الْعَزِيزُ] داد به نه عزیز - کمال تر تو منقدر و با مقصود اونی هر لطفه موافقه نه دارد
 [الْحَكِيمُ] به نه مایه . - یای فنی حکمت بالله اید یایار .
 نه کیم :

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِظُلْمِهِمْ مَا تَرَكَ عَلَيْهَا مِنْ نَابَةٍ وَلَكِنْ يُوَخِّرُهُمْ
 إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ •

مال شریفی

یعنی الله انفسی قلندر موافقه ایوب بره ایدی بر پوزنده برده بره نه بر افمازی ،
 بلکه اونی مقدر بر اهل تر تا فید اید ، اجدی طریقی وقت ده ساعت نه کر بده بیدار ، نه اولکه
 کی بیدار •

الله بربر عزیز حکیم دادند حق اعلیٰ، که کوزل وصف اید وصف انصاف الله .

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ وَتَصِفُ السَّبَّابُ الْكَذِبَانِ لَهُمْ
الْحُسْنَى لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ • تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ
مِّن قَبْلِكَ فزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ •

مال شریفی

هم الله که بزرگوار بودند و سید اسناد اید بربر، هم ده دلیلی که بزرگوار بالا بربر بربر .
که کوزل عاقبت اوزرگه ! طویر بی آنکه اوزرک، هم اوزر اوزر که اوزرگه کیده جگر • تالله برسنده
اول بر جوده منده رسول کوزر درک، بودا فارسی شیطان اوزر اوزر بی تنبیه ایدی، بوکوده اوزر
و بسید - دادنه الیم بر عذاب دار •

[وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ] برده طویر که بزرگوار بودند و سید اسناد اید بربر
ببر در . — نه کهم قید اولادی بودند غماز، الله فیضی دار در بر، که بزرگوار برسنده اوزر غماز
بودند غماز، الله سربک نو سار، که بزرگوار امید به حوت ایدر غماز ایدر، الله رسول بر استخفاف
ایدر، بر بزرگوار فیضی مال بری تقسیم ایدر، که بزرگوار استغفار مال بری الله ایدر و بر بزرگوار تقسیم . الخ...

وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا تِبْيَانًا لِّمَن لَّمْ يَخْتَلَفْ فِيهِ وَهُدًى
وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ •

مال شریفی

۱۰ بولسای ایند بر مزره انجوه سوندک اچوندر که ادره هفتده اشدن ایند کوی بیایه
ایده سکن دایماید ایدر جطرده بر هفتایت ، بر هفت ادر سونه •

وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ
لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَّسْمَعُوْنَ

مال شریفی

اوت الله سعادته بر صواب ایدر دی ده . ادرنظر ارضه ادر سوندک هکوره حیات دیردی ، لکرمالده
بونده دیکتر بهر جه بر قوم اچونه بر آیت دارده •

[يَّسْمَعُوْنَ] سمعی بولسایه ، دیکتر بهر اولاد - بور اده بعد الموت حیات سبب اولاده
سمادی صوبای ایند بر یلمه افسار اولور که . یسمعون ، یوردلی سابیاده دشنده . حال بوکه صوبای نزله
سولیم اولاده دیکتر بهر ده کورده دیار دسوندک کوردنور . بناریمیه بونده مهم بر نخته واردر که ادره
ذکر اولسایه صوبای فراتی تمیل اولدیفنه اسارده . نه کیم سوره عدره « وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً »
ایندده ده بوندک بر نظری کیمدی .

وَإِنْ لَّكَ فِي الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةٌ لِّتُفَكِّرَ فِيْ مَا فِيْ بُطُوْنِهِ مِنْ بَيْنِ
فَرْثٍ وَدَمٍ لِّبَنٍ خَالٍ وَصَاغٍ لِّلشَّارِبِ • وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخْلِ وَالاْغْنَابِ

تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

مال شریفی

الحمد لله سزده حاصل جویانزده ده بر عبت دارد ، سزده اوندک بطوننده کندنه فرست ابر
دم آراسته خالص بر سوت ایچر بورزله ایچندک بوعازنده فایا کیدر • خردلقون دادز و کدک
میوه لرزنده ده ، بوزنده هم بر سکه بیقرار یکنز هم ده کوزل رزده ، الحمد لله بوزنده عقی اولاده فرم
ایچیه البت بر آیت دار •

[تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا] بر سکه برده کوزل رزده ابر سکنز —
بر آیت سکرته دار ابلک نازل اولاده آیدر • بونکه شراب لقونز تحرم ایدر سیه اولامقده بار کور دیو کیه
رزده عینه نقاب ذکر ایدر سیه دینار عیه کوزل بر سکه اولاد ریفی آکولیا کیدر • ساقبلنده دست ایچیه کدک
رزده حسه ابر سکرک تقابلی سوت ایدر سوت و در ملک تقابلنه نافر در • بر ایه جس تحریجه اجمار در • بنار علیه
بوراده رزده حسه یکنز و معمولاتی کجی طایند در •

وَإِذْ أَخَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ
وَمَا يَعْرِشُونَ • ثُمَّ كُلِي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا
يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ •

مال شریفی

ربك بال آریسنده سوز و محبتی : حاضر دره و آغایردنه رفور ابعادی کوسه دره کوز
کوز اولر اریه • صوکره میورلر قیسنده برده ربك میسر قیلینی یولره قوی ، ابعاده نظری
مختلف بر ایجه جله یی اولور که ارنه انشده بر سفار دارده ، احواله بونه تقدیره جله برسم
ایجه البت بر آیت دار •

[وَاَوْخِيْ رَبُّكَ اِلَى الْخَلِّ] - بورار کی و می مضیه می الهم ربیه نفسیه
ایتمدر - میزد بونده مراد می نبوت اولار یعنی حاضر در - الهم بطنای نبیه انقادر - فقط الهم
علمی رباعلمی بر وجوب و اضطرار انار - ایمن - حال بر که بال آریسنده سوا انار اولانه معانی ضرورت عمده
انار - ایه بر فطرت مخصوصه در - دینه بیلیر که آریک صفتی بر نبوت و می اولمقد بر ابر ضروری حکم
انار ایمیه حسیبیل ارا شیهدر - و می دینه شانه روحانیت قوت و احاطتی قوت و تقدیریه
جهتده الهامده و عاقبتی بر مالد - یعنی هر وقتا طرفنده آری بال ایجه روح و صفتی شایمان بر وجوب
و احاطت و بر لایکی می غیره همه و می در ضروری بر علم لرینده - دبو ا ساره " ربك " بویر و لشد
بنامیه آری و جله معانی کیزی بر صورتده زیاده رن ارا اوس و صفتی کال قلمینه تعالیم
ایر رب بلتمک دیکده -

وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُّرْثُ اِلٰى اَزْدٍ اَلْعَمْرِ
لَكِنَّ لَا يَعْلَمُ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ قَدِيْرٌ • وَاللّٰهُ فَضَّلَ بَعْضُكُمْ
عَلٰى بَعْضٍ فِى الرِّزْقِ فَمَا الَّذِيْنَ فَضَّلُوْا يَرْتَدُّوْنَ رِزْقِهِمْ عَلٰى مَا مَلَكَتْ
اَيْمَانُهُمْ فَهُمْ فِيْهِ سَوَاءٌ اَفَبِعِزْمَةِ اللّٰهِ يَتَّخِذُوْنَ • وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ
اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ بَنِيْنَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ

مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَنَبِغْتِ اللَّهُ هُمْ يَكْفُرُونَ • وَيَعْبُدُونَ
مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا
وَلَا يَسْتَطِيعُونَ • فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ •

مآل شریفی

هم الله سزای خسته ایستی ، صوکره سزای دانات ایستد بپور ، ایچکیزده کمی ده ارزل عمره رد
اولونور که بران علامه صوکره برستی بلا من اولسره ، هر حاله الله هم علیم هم قدر • الله
بفضلدی بعفنده رزقده تفصیل ده ایستی ، فضلدریلند رزقربخا ارینج آتنده کبیره ردایور
هیس اوز مسادی ایورلده رک ، سمد الاله نعمتی انطا ایورلر ؟ • الله سزه کذبیزده
زوجه لرده دیردی و سزه زوجه لرکیزده اوغولدر و طوردنر دیردی و سزی خوسه خوسه نعمتدرده
مرزده بوپوردی ، سمد باطل ایانایورلده اوزر الاله نعمته کفری ایورلر ؟ • الاهی برانوب
کذبیزده کوطرده دیرده زره جه بر رزقه مالک اولیابه دالوجه اتمالی بولونمایابه سبلده دایورلر •
آرتنه الله تمسبلد یایفه تالفا ییج ، جیزه الله بیلر سز بیلر سز •

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَمِنْ رِزْقَانَا مِثَارُ زُقَا
حَسَنًا فَهُوَ يُفْقِرُ مِنْهُ سِتْرًا وَجَهْرًا هَلْ يَسْتَوِ الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَكْثَرُ هُمْ لَا يَعْلَمُونَ •
وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ أَحَدُهُمَا أَبْكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ
أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ •

مآل شریفی

الله سؤنی تمثیل کندی: بر عبد مملوک، هیچ بر شبیه قدرتی بوجه، بر ده اوزان که کند بنه
 طرغزده کوزل بر روزه نصیب آید. ده اوزان که کند، آیمه انقاصه ایردب طرد دیو، هیچ بوز
 سادی اولور لری؟ بوتوه محمد الالهده اما چو مری بیملر ● الله سؤنی ده بر تمثیل کندی: اکی کس
 برسی دین، هیچ بر شبیه قدرتی بوجه، اندیشه ساره بر آغیزله، نه طرغزده کوزل یسه هیچ بر فیده بار امان،
 هیچ بو، عدالت اولاده و طوغزی بر یولر کیده کیمسه سادی اولر بلیری؟ ●

[هَلْ يَسْتَوْنَ] - بورا ده "هل يستویانه" بر یولر وایوب ده جمع صفتی ابرار لکی
 یالک ایکی فرد دکل، ایکی صفت آسانده مقایسه مقصود اولدیفنه سارته. یعنی عربنه صاحب اولایوب
 با شفه سده ملک اولاده عاجز کولر صفتی ابر و صفتی دبا مخصوص کوزل روزه ایر روزه اولوب ده
 ادنی محتاج اولانده صرف و خرج ایدیه و صفتی سادی اولور لری؟ البته اولازلر دهمی؟ البته اللهده با شفه
 طایفه عبد مملوک کی عربتی دیردب بر مملوئه قول اولسه کولر قبیلند زلر. اللهده با شفه آله طایفه با به
 موصوفه مندره احرار دیکده. "ایاک نعبد وایاک نستعین" دیه بایلمده بر یولر عربت
 تقو اولنماز. بنا علیه کف دستک، باطل دیند، صعب بر قید سارت، دیه صوره دایمه ترجمه ساریجه
 بر عربت ایردوته. دوسونلی که اد عربت نفی: بر یولر نفی. دانی دیرنه کیمده؟ [أَحْسَنُ لِلَّهِ]
 بوتوه محمد الالهده ده - عربت اولنک نفی اولدیفنی کی هر نفی ده اولنکده. بنا علیه صوره کفر تعظیم رنجهر
 اولنکده. عربت صفتی بیلدی، دیه دایمده قدرتی اکملی ده محضاً الله عبودیت ایدیه رن محمد تمثیلده.
 [بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ] فقط اکثری بیملر - بیملر ده کفر و فحشاءه بولورلر،
 عربت دوسونلی ساریجه: اسید اولورلر.

کلام اینجی تمثیل:

[وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا] الله سؤنی ده ضرب مویا میلد: [رَجُلَيْنِ] ایکی آدم

[اَحَدُهُمَا اَبْكُمُ] برسی ریت - سوز سوز برین [لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْ] هیچ برنجی بجز
 [وَهُوَ كُلُّ عَلَى مَوْلَاهُ] داد اقد بنده ده بر بار در - یعنی او صمیل عیبه زمانه براندی
 محتاج بر کور در - فقط اقد بنده ده بر کور - بوسه بر ایمر [اَيْنَمَا يُوجِبُهُ لَا يَاتِ بِخَيْرٍ]
 زده بر کوزه ریس بر بنده بار امان - البته کار زار ضربتی بود - همه سوز سوز برین ، همه نارنجی
 دین در - سولای اولاد الله تعالی بر نماهد - فقط او نه امری ایفا ایمن ، بر ایمر بر بنده بار امان
 شد بر تصور اولوسه [هَلْ يَسْتَوِي هُوَ] او - اتم ، کل [وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ
 عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ] برده عدالت ارایه بر بنظر بر ابر کندی ده مراد مستقیم از ره
 بولنا کس هیچ ساری اولوسه ؟ - البته اولاد - البته کاس مؤمنه ضربتی ده بود - کندی
 طوفی برده کید ، همه ریه بر بنده ، علمی بر ممل اولوسه یعنی سوز ، عدل و عفت ارایه ، بر بنظر
 باید بر بصورت صاحب کلام ، اولوالامر اولوسه - بر بر باید رسته کندی عدل و استقامت بر ایمان (سوره
 مائده ده «كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ» بانه) . سینه برده که بر بر اولوسه اندر بنده اجرایی
 مائده اولوسه همه بنده ابراهیم جل اولوسه بر بنظر اولوسه مزار - او نه بجز که بر حدیث بنویس
 «كَانُوا يَأْتُونَ عَلَى كُمْ» بر در - زاندر که سمنه اسباب بر بنظر در - بر بنظر در و بر بنظر در
 استخراج اولوسه بلیه .

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ بِالْبَصَرِ
 أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ • وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ
 لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ
 تَشْكُرُونَ • الْمَرْبُورُ إِلَى الظَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ مَا يُمْسِكُهُنَّ
 إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ •

مال شریفی

بر لونه سادات دار ملک غیبی بیدار ده. الله موصوف، ساعت اری ایسه سار. لوم بصر کبی باهموز
 دها باقند، شبه بونه که الله لورینه فار. • والله سزی آنا لریزک فار بندزه ادیر برمالده
 عیقاردی که صبح برستی بلیور دین، ادیر ایله سزه، ایست، کوزر، کوکلر و بردی که سدا برده سکن
 • کور بریدی باقه را آفرنده هوسار. سوزر ایله ادوی الله به باشفه طوتانه زدر، البه برونه
 ایمانه ایله هجک بر نوم ایوره عیونه آید دار. •

۱) وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بَطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَقْلُونَ شَيْئًا [۱۰۰] - بولت

علم نذیه سزه اعتبار دند برب منصفی سوب کور دوزبور.

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ
 بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ اقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَابِهَا
 وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثَانًا وَمَتَاعًا إِلَى حِينٍ • وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ خَلْقِ
 ظُلُومًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمُ
 الْحَرَّ وَسَرَابِيلَ تَقِيكُمُ الْبَأْسَ كَذَلِكَ يُتُنَعِّمُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ
 تَشْكُرُونَ • فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ • يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ
 يَنْكُرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ الْكَافِرُونَ •

مال شریفی

برگردد که هر چه که شده بر شاهد بست ابره جگر ، صوکره او کفر ایزده : از نه در بر
 زده او زده رضیه ایسته : جگر • و او فاعل عزالی کور دگری دقت آرتنه او او زده نه تخفیف
 اولنه جبهه : زده کند بر نه مهلت در بر جگر • و او سر کور ش بکدری کور دگری دقت « یاربنا ! ایسته
 سوزنی بر آفتاب زده کند بر نه فایغز ش بکدری « دیه جگر ، او زده او زده سوزنی فیر لایه جگر
 « هر حاله من قلیلاً یا لا یغیر سکن » • و او کوه الله عرصة تسبیح است در و بونونه او او در و
 سید کند بری بر آفتاب زده غائب اولوب گمشد در • او هم کفر ایسته هم زده الله بولنده میو رسنه او زده
 دگر بری زده افشار اینده کوی جهنم او عذاب او سته بر عذاب زیاده ایست در • هر که عذاب ایمنه کند بر نه
 او زده بر شاهد بست ابره جگر ، سخی زده او زده بر شاهد کینه جگر کوه ! ... و بونانی سخته
 اینده بدی که هر سخی بلین بر صورت زده بیانه ایست هم بر هدایت قانونی ، هم بر رحمت ، هم بر سلیمه بر مراد بر
 ایمون •

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ
 عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ •

مآل شریفی

همینکه از رسوله که الله سته عدل ، احسان و یا قیلتی اولانه ایایی امر ایوب و نصیانه ،
 نکرده ، بفسیه نهی ایوب ، سته و عفا ایوب که دیکه بوب آه بوب طوره سید •

[إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ] احسان

[۹] و - فَمَصِير [إِتَائِي ذِي الْقُرْبَى] اقربا به درستی با مراد - [وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ] و نهیانه [وَالنُّكْر] شددنه [وَالْبَغْي] بفسیده نهی ایدر .

عدل . هر شئی مرتبه نه وضع ایتک ، حق برینه قومیت که بفیض ، بقیاد آخره جور و قلمه ضعیف .
عدل . انصاف و عقابیت و استقامت مفهومی نفیانه ایدر بر نقطه بر در که ترا زینده ریلی کی افراط
ایر تقریط جفنده بر نقطه توحید و استقامت اوله روه فرضیتده معادله دینیه بر موازنه افاده ایدر .
دو بونه طواری عدالت و عدالت دستور لایه میزانه وضع افاده ارنور . نه کیم « و انزلنا معهم الكتاب والميزان ليقوم الناس بالقسط » جور و شددنه . یعنی عدالت ، نظام ایدر . عمل و امانتده مقدار واجب
اوله بر نفیلت اخلاقیه در . سینه بوده که هر مقدس باشی همه تعالایک حق اوله الوهیت حقوقیه .
الوهیت حقوقیه بر نفیسی ایدر و همانند . هیزه سربک و نظیره بر ناندک اوقای نفیتم استحقاقی اوله باز
بنار میه عدالت باشی توحید ایدر . نه کیم بر آیتک نفیتم ایدر عبادتده : « عدل ، شهادة الله
الاله » ، « عدل ، خلق انذار در » ، « عدل ، توحید در » . دیر روایتداره داولدر .

اصانه کلمه سه رده لغته . ایکی صورت استعمال ارنور . برسی « اصنه » در که بر شئی کوزلی با میه
دیکدر . برسی ده « اصه لیه » در که اوله ایدک ایدر دیکدر . ساختارده اصانه بر ایکی معنای ده
معارفده . آینه ایسه ایکنه ده محتملده و هر ایسیله ده نفیتم وار داولدر . اوکیسی بر نفی کوزل
با میه دیکدر اولور . بر معنی ایدر حدیث نبویه « ان تعبد الله کانک تراه » عاقله کور دیوریک کی اله عبارت
ایدر « دیر نفیتم اولور شدنه . یعنی بر صورتده اصانه « و ففی الی کوزل صورتده با میه » دیکدر .
نه بر معنای اولور ده عیبه الصلوة و السلام : « ان الله کب الاحسان علی کل شیء فاذا قتلتم فاحسنوا
القتله و اذا ذبحتم فاحسنوا الذبیحة و لیجد احدکم شفقتی و لیرح ذبیحتی » جور شدنه « الله
تعالی هر شئی اولور نه اصانی باز ده . بنار میه قتل و ذبحی و فی کوزل صورتده با یکدر ، هر یک بر بیجا فی
ای برسیه و ذبحیسه ایت برسیه » دیکدر . ایکیسی ناسه ایدک با میه دیکدر اولور . بر معنی
ایر اصانه ده « ان تحب لاخلک ما تحب لنفسک » کدنک ایموره سودیکتی فرده شخ ایموره ده سودیک

حدیث شریفه تفصیل اولیٰ شد.

«اینان ذی القربی» اقربایه مخایه اولی قری فموصوفه عطیه واحسانه ابرو و ذکر آمد.
 بو، اساساً احسانه داخل ایدره شأنه الصماً بالخاصه ذکر اولی شد. رسول اکرم صلی الله علیه و سلم
 مردید که بگوید: «ان اعجل الطاعة ثوابا صله الرحمه» تو ای ان جایز بود اولاده طاعت صله شد.
 یعنی اقربایه احسانه ابر تفصیل عملی در. ۱۰ هـ.

فخما، هیکلینکند، زناکی شنوانه متابعنده افزا ابر عملی در اولاده کنه در که
 سائزده محسبات تفصیل اولی شد. دیو زانند که ان هیکلیمه حالیدر.

نکند، نه شریفه، نه عارته، مانعاً باز. زیر اسرع عارته، مردون اولیاه فمفله غوسه
 کور و ز، غلبی تریح اید، رد و انک. ایدید. یعنی حق اولیاه شیء طلب ایتک، غیرک حقوقه
 مجازت اید نکند که عدلک ضد یعنی فمکند.

کبار صحابه در عثمانیه به فطوره صحابی رضوانه عنده مردید که «به، دیمه، ابتداء»
 صوف محمد عمیه السلامه اتمانیدیم زمانه مسلمان اولی شد، اسلام فمفله فمفله تقریر ایدید. بر که
 فمفله دیرم، بطا قونو سوزیدید، قونو سوزید که کوردم که کونو بی سایه دیکری، صوکه ده فمفله
 آتشی ایدید. صوکه بونی به دهاتکار ایدید، صوکه دم، بویور دی که «سطا قونو سوزید که برده
 برده جیدل صاعقه نزل ایدید» یا محمد! اذ الله یا مری بالعدل والاحسان، عدل، شهادت لایزاله
 احسانه، قیام بالفرضه [۱] «واینان ذی القربی» یعنی قرابتی اولاده صل «وینجی عن الفخشاء» زنا «والکنز»
 نه شریفه، نه سنده، مانعاً باز «والبعی» استقاله «دید» ایسته بوندک اوزرینه، دیدی سالیه
 عثمانیه: قلمه ایمانه اوطوردی، دارم ابو طالبه جبریدرم «ای صوف فریسه دیدی، برادر زاده م ایتک
 ایدیکر رستی برل جفکند، اهر حاله سنده انچه طایر فمفله باسقه پشی ایتیم بویور». بوندک اوزرینه
 [۱] قیام بالفرضه، عده سنده سرت اولاده برورده فریضه دی مکمل ایتکند. فرایضی مکمل ارایسه برورده ایدید، شریف
 مستحکم آدای ابر ایضا ایدید. زیر ابرورده سنده مستحکم فرایضی مکمل در. بنا بر سنده مستحکم بویور فمفله فمفله
 فمفله ایتیم، یعنی ایتیم قیام بالفرضه تفصیل ابر احسانه «و فمفله کونو بی سایه» فمفله ایتیم اولی شد. فمفله کونو بی سایه ده ایتیم
 برورده مستحکم و آرایضی صوفه و لایله باقیمه دیدید. بود «ان تعبد الله کانک تراه» مسائره ایدید.

رسول الله صلى الله عليه وسلم، «ای عجمی و عجمی! ناسک به اتباع ائمه لرخی امایه سده ده کندی برانیه سده؟»
 دیدی و عهدایتی، فقط او، اقرار سده ایما ایستد و بنا عجمی «انک لا تهتدی من اجبت» آتی
 نازل اولدی.

حضرت علییه ده مردی که سوره عجمی: «الله تبارک و تعالیٰ، یغفر لک کندی عربی قبل لرینه عجمی ائمه
 امایتی، بنا عجمی بخاکرم عجمی، به و ابوبکر برانیه ایدک، برجهده توقف ایدک که اوز لرینه دفار
 وادی. ابوبکر، بوفرم، بکلده دیم صوری، شباهه به قلبه ده دیدی، بوند اوز رینه رسول الله ایدک
 اکی کله سوره دعوت و رسیه کندی ائمه ائمه کندی سده بار دیم ائمه لرخی تکلیف ایدی، ایدنجه، مقررده بهرود
 یا اباقرسیه، دیدی، بزی دعوت ایدیک سنی نه ده؟ رسول الله «ان الله یامر بالعدل والاحسان الایة»
 ندوته بویوردی، بنا عجمی مقررده به عمرو، والله سه مطارم اهللته و محاسن اعماله دعوت اید بویوردی، سنی
 کندی ایدیه و سده عجمی ده ورت ائمه ائمه نیکه فهم ایدیه که ائمه و ائمه اید بویوردی.

ایه سعود رضی الله عنه و عجمی که «قرآنه و خبر سوری الی جامع اولاده آیت بودی، و عجمی در که
 اگر قرآنه برانیه با سقه برسی اولاده ایدی، اولاده «تبیان لکل شی و هدی و رحمة للعالمین» اهلوق
 صادره اولوردی. والله علم بوند «ونزلنا علیک الکتاب الان» آتی عجمی اید اید اولونه سنی بولا سینه ائمه
 بویاردنهی و خبر سوری بیا و عجمی اید الله [یَعْظُکُمْ] سینه و عجمی اید بویوردی که [لَعَلَّکُمْ
 تَذَکَّرُونَ] تذکر اید سینه - بویوردی طو سینه - بنا عجمی بویوردی و عجمی اید بویوردی.

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا
 وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ • وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي
 نَقَضَتْ غَزَاهُمْ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْتَا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ
 أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْلُوكُمْ اللَّهُ بِهِ • وَلَيَبْئِنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
 مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ • وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ

وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ وَلَتَسْكُنَنَّ عَمَّا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ • وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ
 دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَرِلَ قَدَمُ بَعْضِكُمْ بِنُوبَتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ
 عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ • وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا
 إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ • مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ
 بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ • مَن عَمِلَ
 صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنشَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيَوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
 أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ •

مآل شریفی

برده صلوات الله علیه و آله و سلم برین کنیز ، و صاعدا صاعدا ایندیگر بمیدوزید
 ناصدا لور که ادله الاهی فیض نمیکند ، سببه بود که الله زیایا رسد غما بیلید • در است دیگر بر سده
 دها غالی اولدنی ایچمه بمیدوزد آزارده بر خدمه امتحان ایدره که او ، ایلکنی فات فات فوتد بود که
 صوره سوکه به چالستانه فاری کج اولماید ، هر حاله الله سزای از خط استخاره ایدره و البته او صلاقی اینکده
 سیدی قیامت کوفی سده محققه بیایه ایدره جلد • الله در بره ایدی البته لیکزد بر نکاست بیایه دی و لکده
 در برینه ضلالت ، در برینه هدایت بوبورور در هر حاله لیکزد بر نومه بایه قریندیه مسؤل اولد بفسد • بمیدوزد
 آزارده خدمه و ضارده رسد امتحان ایندی که صوره صاعدا صاعدا با صحتکه بر آیامه قایمده و الله یولنه صاید بیکزد
 ایچمه فنا آجی قارار سکند ، آفرنده ده سزده یلد بوبورور بر عذاب اولور • الله علیه و آله و سلم بر برده
 رکشته بید ، هر حاله الله یاننده کی سزده ایچمه دها فیدلید ، اگر بیدرسد • سزده بایکزد ده کی ترکده بند
 الله یاننده کی ایسه بائید ، البته بنده صبر ایدره بایه تروی عملده دها کوزده بواجری محققه ویره جلد •
 ایدکده دیشیده هر کیم سؤسه اولور ده ای بر عمل ایدکده محققه دها خوسه به حیات با شانه جف و با بقده اولور

عملکرد دعا کردن بهیچ اثری ندارد و در هر حال

ایمان :

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ • إِنَّهُ
لَيْسَ لَهُ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ • إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ
يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ •

مال شریفی

ایمده قرآن او نور دین و دقت اولی الله صبیحه او - جیم شیطانیه • محبت برکات ایمان
ایرود به ربه برین نوع ایراد او - نه او نه سلطی بود • او نه سلطی آنچه ولی اتحاد ایراد
والله شرک فوسخرد •

[فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ] - استعاذه ایما را ، مناسبت دارد ، قرآن او فرموده سفید
اولی ایمیه اول او را در شیطانیه الله صبیحه لازم • بویایه اساساً قبا فعله • او نه ایمیه هرگاه
لفظه استعاذه یعنی اعوذ بکدام واجب دکل ، مستحب میگرد •
مصلی سبقت برنده طو لسانه شیطانیه دوستی قرآنیه هدایت الیما را • او نه ایمیه :

وَإِذَا بَدَأْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ ۚ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنْزِلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ
بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ • قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ

أَمَنُوا وَهَدَىٰ وَبَشَّرَ لِلْمُؤْمِنِينَ • وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ
بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِيٌّ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ • إِنَّ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يُهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ • إِنَّمَا يَفْتَرِي
الْكَاذِبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ •

مآل شریفی

برائی بر آینه برین بدل باید بفرست الله ایندیر دکنه داندیره جفته اعلم انکه در سبطنامه بارانی
« سه صد و پنجاه و یک » دیدید ، همان در آن جوئی بلبل • سوید او زده : اونی یکده هفت صومعه
ایزد روح القدس ایندیر دکنه ایمانه ایندیر تبت ایتک و مسندزه بر هایت ، بر بیات اولمده اجمیره • محققه
بیسورنکه او زده « مطلقا اونی بر رب تعلیم ایدور » ده دیور • الحاد ایتک ایسه دکنه کیمه نیک لسان
اعجمیده ، بقرآنه ایسه غایت بلبل بر عربی لسانه • اللهک آیتدیه اینا نما ایندیر اله الله ، هدایت ایدرین
داندیره الیم بر عذاب دارور • بالانی آنجه اللهک آیتدیه اینا نما ایندیر ایدورور ، افتد ایدر اله ایسه
او زده کیمه برید که او بالا بجهدور •

[وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً] - بر آینه برین دکنه بر آینه کیمه سیخند . اولکی منسوخ
صوره کی نماند اولور . کارلر نماند مسند سنی نبوت محمدیه حقند . بر شنبه کیمه ایدر سورده ایسه مسند دکنه
مالا بونی تعقیب ایسه کارلر هرور . بر او زده جوابید . یعنی بر آیتی نماند ایدوب برین دکنه بر آیتی بدل
کنید دکنه دت [وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنْزِلُ] که الله ، نه ایندیر دکنی ، ایندیر دکنی بیدر . اولنک
نماند دکنی هانا بجلده دکن ، علم و حکمتند . اولکیسی ده ، صورده کی ده حکمت اله نماند بجلد
مقتضایه کور نماند اولور . بر دت اجمیره صحت اولاده دکن بر دت اجمیره صحت اولد بیدر . بر دت

دارد. زیرا در لغت مختلفه. شریعتیه معاصه و صاره. عباد الله معاصیه متناهیست. همانکه
 الله تعالى، شریعت محمدیه فی قیامت قدر مختلف از ملک معاصه حاکم اولیة امیوه انزال بویورسد.
 الله تعالى، نه ایندیردینی و ایندیره جانی بیجوب دور که برایتی بدیل آید بکی زمانه [قَالُوا إِنَّمَا
 أَنْتَ مُفْتَرٍ] سه یغیر دخی، بقتربسک دیدر. - بقرآنی کندک ایدر دور دورسک ده الله تبار
 ایدر دورسک. بو الله صلاسی اوله ایدر بدیل اولور می ایدر؛ دیکه فایضه بدیل.

روایت اوله یغنه کوره: اوله مسدقی برایت صوکره ده اوندنه یوسامه برایت نازل اولور می فریسه
 لافزری در پردی که محمد، اصحابی ایلاط نبور، بوکوره بریتی ایدر ایدر، باریده ده اوندنه نهی ایدر، هوسه
 بوزری اوله یغنه ایدر دور دورسک ده الله تبار ایدر دور. [بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ]
 اوندک کندی بهیز - ایچمزه بیده و بدیجی عماره عماره استبنا - ایندیر دخی دارسه ده انزبند
 علم شانه دیکر. و فرآنک عقیقنی دخی و بدیجی فائده و مکتبی بهیز.

[قُلْ] سه سویدر - با محمد [نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ] اوف
 روح القدس رکنده محمد ایلا ایندیردی. - روح القدس، قویت روحی یعنی صیح برسانه ابو لککندک
 احتمالی اولیاه یا طهره روحی، برانینه شایانه، مقدس، زکیم روح دیکر که جهاد ایدر. نه بکم "نزل"
 الروح الامین. ایندیردی روح سیده ده اورد. "وایدناه بروح القدس" قول الایمنه اولدیردی کیم
 بوراره جهاد ایدر روح القدس عنوانده زکری لافزری اوندک ایزی شتور راجیوه بیغیر کاند زلفت دقتی
 تقدیماتیت نه سید عمده ده ده. یعنی با محمد؛ قرآنه ایدر مقدس برسانه که بونی صیح برسانه
 ایدر ده دار اوله احتمالی اولیاه روح القدس ربک تعالی ده ایندیردیکه، لهم ده صیح برابطه محل اوله صیه
 صورته محمد ایلا ایندیردیکه ده. بنارعبه بو کتاب ناخ و منسوب بو توره مکتوبی صیه بر کتاب مقدس دسه،
 روح القدس صاحب بر رسول عقیق. ربک بونی بویدر ایندیردی که [لَيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا]
 ایمانه ایدر قیامت ایتیه - ایمانه ثابت قیامت [وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ] ده
 الله حاکم انقیاد ایدر بو توره مسلمیه هدایت و نبات اولور امیوه. - اینه دخی، بویدر قیامت هدایت

دست هفتاد و هشتاد و نه

بوراره بر « مسلمین » فاعله جمعی ، بالوجه کی « تیاناکل شئی » آنکه اساتره
« انا لله یا مری بالعدل والاحسان » آتی افکار ایر .

[وَلَقَدْ نَعْلَمُ] في الواقع بیورن [إِنَّهُمْ] ادر - ادر زر [يَقُولُونَ]
إِنَّمَا يَعْلَمُهُ بَشَرٌ] غایر ، اوی مضمعه بر بت تعلیم ایریور - دیورر . - یعنی قرآنی محمد ^{القدس} رده
ایندریور . مطمعه بر بت تعلیم ایریور - دیورر . دیورر دیورر بر کره سکویه قد - بر بت تعلیم کورریجی
اعتراف و « کنفی ایریور دیورر » دیورری ننگید - « علم برت » دیورر . یعنی رسول الله ^ص اعتراف
مقدم نکرینی : اسما - بر مضمعه تعلیم کورریجی کورریجی سلموی اولی یعنی جبرئیل علیهم السلام ایریور
ادله اول بر اعطای جبارت ایریور - فقط کورریجی فوره العار . که غایب شده بونی برای ایریور
دیورر که « بر مضمعه تعلیم کورریجی جمعی بونی کنفی یا اما - بر اینک دیورر کتاب یا یا علی
عقل قبول آیت . بونی سکوی مضمعه بر بت تعلیم ایریور . » لکن الله تعلیم اینک اینک اینک ایریور
مطمعه بر بت تعلیم ایریور - دیورر . بونی ادر بر بت تعلیم ایریور - دیورر . بونی ادر بر بت
با یوریرور ، ادره ادرنه ادرنه کورریجی الله کلامی دیه صافه ایریور ، طرزه ادره ادره ایریور .
بویک سبب نزدی مضمعه داره ادره و اینک که : مکره عروبه مضمعه
« جبار » یا خود « بیسه » نامنه روم بر کورریجی دارسه ، ادره بازار صاحبنا بر مضمعه ، کورریجی
دعوت ایریور رسول الله بقیه ادره اوی مجله ادره کورریجی روم ، روم بر کورریجی بونی بازار ، قرآنی
محمد بونی قرآنی تعلیم ایریور - دیه استند اینک اینک ایریور - برده جبار ایریور بازار نامنه اینک
روم مکره . قلیچ یا یا ر و نورات و نورات ادریور روم ، رسول الله بقیه ادره ادره ، ادره روم
کلیه دیکر روم ، بونی برای اینک اینک ایریور - برده ادریور به عبد الغنی اند کورریجی
عابار ، صاحب کتاب مضمعه ، سماه ادره ، بونی کورریجی مکره « ها محمد بوادره روم » دیکه ناقص
برده سماه روم به جت اینک . نقلا سار الله اسلمی مدینه . اولی یعنی جبرئیل علیهم السلام ادره ادره

ادب عربی به بیان که بر توت عرب لغات تنقید و عارف بر اقصی - بونی بر اعمی حاصل یابید؛ بویه
 یار لاده بر عربی آتوق بر اعمی تعلیمه حاصل اسار اوله بیلد؛ کریم بر اعمی اوله ای بر عربی اوله
 دیم بیلد تعلیم اتمی عاده مکتبه در - فقط عرب دکل، اعمی اوله، مکتبه در - بویه عربی فونده یار
 بر عربی لانه صاحب اوله شبه بود که بود بر فرضیه در - دکل ایکی ربه چهارده العاده دکل دارد - الله تعالی
 اد اعمی مکتبه خارنه اوله به چهارده اوله بر اعمی و عابقی مدح حفظ قبول اتمی در بود بر فرضیه بود
 عقلم بویه بویه فونده در - ایسته الیه تعلیم و تنبلی قبول اتمی بود و عقلمی عیلم اتمی - ادنی
 بر تعلیم اتمی بود - دیم مکتبه بر مکتبه ایکی سور مدح ایسته دکل اوسوز مکتبه دکل، دهانزاده
 مکتبه مکتبه و تافنده - بر فونده العاده بی قبول اتمی اتمی اتمی ایکی فونده العاده مذ قبول مکتبه فونده
 ابر - و تافنده عیلم اوله - ادنی ایست که - ادنی بر تعلیم اتمی - دیم مکتبه یار اتمی
 سوز، اوسوز مکتبه دیم مکتبه، خارنه فونده اتمی -

دیم بیلد که عیلم بوزل مکتبه در - بر اعمی صفای تعلیمه اتمی - اتمی ادنی ادب لاده عربی اد
 افاده اتمی بود - دیم اوله مکتبه؛ فقط بود دیم مکتبه تعلیم، منزل بولندینی و نظم عربی مکتبه ایضا
 دیم مکتبه اتمی الزام افاده اتمی بر مکتبه اوله مکتبه اتمی اتمی - مکتبه مکتبه اتمی اتمی
 تافنده و مکتبه بود مکتبه در -

ذیرا [إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ] الیه اتمی ایمان باند، شبه
 بود که [لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ] الله اتمی اتمی [وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ] اتمی اتمی
 بر عذاب دارد -

[إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ] بالونی اتمی الیه اتمی ایمان
 بود ایمان را اتمی در - اتمی اتمی - [وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ] دیم اتمی اتمی اتمی
 - یعنی مکتبه دیم ایمان را در - مکتبه، مکتبه مکتبه، مکتبه مکتبه، مکتبه مکتبه، مکتبه مکتبه
 و مکتبه «تله روح القدس من ربك بالحق» در - بنا مکتبه مکتبه، ادب مکتبه مکتبه مکتبه مکتبه

در سلسله صافیند . چونکه :

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مِنْ أَكْثَرِ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ
وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ
• ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ ۖ وَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الْكَاذِبِينَ • أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعَتْ لَهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ
وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ • لَاجِرَ مَا أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ •

مال شریفی

هر کیم ایمانند به صوره الله کفر ایدرس - قلبی ایمانه اید مطمئن در دینی حاله آراه اید یقیناً به
- بلکه کفره سینخی ایمانه کیمه لایه اوزک دوسته الله به بر غضب اید و اوزره عظیم بر عذاب دارد
• بوند سبی : چونکه اوزر دنیا جانی موسسه آفرته ترجیح ایتدرد ، الله ده طرز کردنی طوفی
بول جیقایان • اوزر ایدر کیمه لایه که الله تمبیدی ، قولاً و قری و کوز لرینی مرددند - دایسته اوزر دیکه
هیه غایندرد • چاره بوره اوزر آفرنده نماز افسانه دوته جیدرد •

[مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ بَعْدَ إِيمَانِهِ] هر کیم ایمانند به صوره الله کفر ایدرس - یعنی کفر کف
نقوه اید - کفر اولاد سوزی سوزرس [إِلَّا مِنْ أَكْثَرِ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ]
قلبی ایمانه اید مطمئن در دینی حاله آراه اولاده دل - یعنی جانی دیا افسانده بر غرضی افسانده
قره قولور - بار اید آراه ایدلک صد بید دل [وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا] بلکه کفره
سینخی ایمانه - کفر ضوئنه کیده ، یعنی آراه اولو غار دینی حاله - فاسد کفری سوزیده دیا آراه دینی

زمانه قبلی بود و ده کفده افتقاد ایوبیه کبر [فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ] بزراد زینه
 الله به بر غضب - یعنی کنه تریف اولونماز بویوک بر غضب [وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ] ^۷
 و بزرده بزرده عظیم بر عذاب دارد - - - چون جبری ال بویوک جرد -

روایت اولونور که فریسه، عمار و باباسی یاسی و اناسی سیمه ی ارتداده آراه اتیر است
 اتیر، بوند از نه سیمه ی بر آباغنده ایکی دوه نکه آراسته باغند و ده سه اکتد اعمیه مسلمان
 اولدک دیرک بر حرم ایو اکنده دشدیر، دوه لره سور و طوب یاریم لاله روه اولدیر دیر آرتد
 یاسی ره اولدیر دیر و اسلده ابلد مقول بوالیسی اولدیر «رضی الله عنهما» - اناسی باباسی بول
 کوره عمار ایسه آراه اولانی لسانا سوزد بویوردی، بوند از زینه: یار رسول الله دیندی عمار یفرقه
 رسول الله صلی الله علیه و سلم بویوردی که: خایر عمار، با سده آباغ ایما طرسه، ایما اولدک اته، فانه
 قاریشد - - - دیرکه عمار آغندیه روه رسول الله طردی، رسول الله ده کوز لری سیمه با سددی بویوردی که
 «انه دار، ندر ایدر سه سده دیر لکی تزارات» - - - برده سیمه الذا اب ایکی کشی ی فرقتی
 برینه محمد هفنده نه دیرسک؟ دیرک، رسول الله دیرک، بنم هفنده نه دیرسک دیرک، سه ده دیرک،
 بنار عیه بونی بر اتیوردی. اد برینه: محمد هفنده نه دیرسک؟ دیرک، رسول الله دیرک، بنم هفنده نه
 دیرسک؟ دیرک، دیرنم جوابی دیردی، ادی دفعه تزار اتدی، ادینه عینی جوابی دیردی، بنار عیه
 بونی قتل اوردی. رسول الله خدایه بویوردی که: اولیسی الذاک رفضتی طردی، انجیسی حقی انما اتدی
 الله. دیرک که بویو آراه بلخی حالده بالک لسانا کله کوزی فقط ابلد جان دیر. فقط بویو هفنده
 دایتده اکلا کتبی از نه قلبی ایماه ایو طرسه اولمه سطل بر هفنده. فقط انما صده دغز از دیر
 اعمیه همدانی کوزه آلوه ره اجتناب ابلد عزیمتد - - - دیر هفنده عزیمت ایو عمل افندد -

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا قُتِلُوا شَهِيدٌ جَاهِدُوا وَاصْبِرُوا ^۷
 إِنَّ رَبَّكَ مِنَ بَعْدِهِ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ • ^۸ يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِجَادِلٍ عَنْ نَفْسِهَا

وَتُوفِيَ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ • وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً
 كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ
 فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ • وَلَقَدْ جَاءَهُمْ
 رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ • فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ
 اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْبُدُون •
 إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَنَحْمَ الْخَيْزِرِ وَمَا أَهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ
 غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ •

مال شریفی

مؤکده شبهه زد که ربك او محنته مستحق اولاد بوند آرد سنده صحبت ابریه ، صوره مجاهد و صلیه
 کیم در محنته شبهه زد که ربك بوند آرد سنده اله غفور در صمد • او که که : هر کس نفسی اجمیره
 مجاهد را به ری کلید ، لطفه اید مسه اولدنی عمل نماید اوده نیز و هیچ بریه ظلم ایراز • برده اله شری
 مثل یارید که اصیت و آسایسه اجمیده ایرد ، اولاد اید رده رزقی بول بول ظهور دی ، دریکه اله غفور
 ناکره اله اید ، اله ده اولاد بایستی صفته آیمه و توفیق لباسی طاهر بریردی • جهلام حقیر
 ادره اجمیرنه بر رسول طری ده اولاد بالاله سولیر دیر ، ظلم ایر لکه عذاب ده کند بری باقیایور
 • اوندک اجمیره سز اله سز ده بر دیک رزق رده جهلام نفوسه اولد رده یرید ده شکر ایرد ، اگر
 کرعیده اولد عبارت ایر جکند • ادره آنچه اولوی دقانی و غنای باقی ، برده اله غفور نه
 کسینی و ایم قیدی ، هر کیم ده مفضل اولد رده باغی و مجاوز اولادنی مالده آرد شبهه بویه که ربك غفور
 عجمه •

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ السِّتَةُ الْكُذِبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا
 حَرَامٌ لِيَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ
 لَا يَفْلِحُونَ • مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ • وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا آخَرُ مَا
 قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ •
 ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا
 إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا غَفُورٌ رَحِيمٌ •

مال شریفی

سادہ دیکھیں کہ بالادہ توصیف سوجھل ، سو حرام و حرام کہ بالادہ اللہ انہ ایتہ
 اولو سکن ، سبہ بوند کہ بالادہ اللہ انہ ایتہ اولو سکن بولاندر • از بر استفادہ و عقیدہ الہ
 بر عذاب دار در • یہودی اولو سکن ایہ بوندہ اولو سکن نقولینہ طریقی حرام قیدہ دارندہ بر ظلم
 انہوں دیکھ گندی گندی بوندہ ظلم ایہ بوندہ • سوکرہ سبہ سزدر کہ ربکہ بر مجاہدہ کو تزلزل
 سوکرہ آفر سزدر توبہ ایہ بوندہ سزدر کہ ربکہ بوندہ آفر سزدر ایہ غفور در
 محمد •

[مَا قَصَصْنَا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ] - سورہ انفارہ • وعلی الذین ہادوا حراما کلا

ذی ظفر ، بانہ •

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الشُّرَكِيِّ • شَهِدَ
 لَا نَفْعَ لِاجْتِبَائِهِ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ • وَاتَّيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً

وَاتَّهَ فِي الْآخِرَةِ لِمَنِ الصَّالِحِينَ •

مال شریفی

مقصود که ابراهیم با ستمی باشد بر است ای، نیک بر خفیف اول و الله اعلم بالصواب
ایمندی و صبح بر زمانه سرگردان اولاری • اولیک نعمتینه ساراید، اولی سیمیه و طوفری
بر بود هدایت بود سدی • دیز اولیک هم دینارده بر عینه بر دورک، هم دره سیمیه ساراید اولافزیده
البته صافینده •

[إِنْ أَنْزَلْنَاهُ كَانَ آتَةً] مقصود که ابراهیم با ستمی باشد بر است ای — ناسی هیز
ایکه او [قَاتِلًا لِلَّهِ حَنِيفًا] بر خفیف یعنی باطل و دیندار عودنده بری اولی هیز تو به ایمیه غیر بود
اول و الله اعلم بالصواب ایمندی [وَلَكُمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ] هم اول سرگردان دوراید — یعنی سار
اول سدی حلاله کند بری ابراهیم ستمنده عدایده قریبه ساراید کبی سارک دیندینه اصدا ستمانه ایم سدی
[شَاكِرًا لِأَنْعَمٍ] اولیک نعمتینه ساراید — اول ستمند سدی و خفیف سنی ایفا ایمیک اول و الله اعلم بالصواب
اول ستمند ایری دیندینه [إِجْتَبَاهُ] الله اولی اجتهاد ایمندی [۱] «واذا ابتلى ابراهیم ربه
بکلمات فأتاهن قال انی جاعلک للناس اماما» بود دیندی و عهد ناسک اولیک دوستک اول و الله اعلم بالصواب
[وَهَدَيْنَاهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ] در طوفری بود هدایت ایم سدی — تو دی بود ستمی
طولاند بر ستمیه طوفری به طوفری الله کو توره همه دینه موفقه قیامدی که ملت اسددر • اجتهاد قریبه سیمیه
اکم سیمیه که بود هدایت بنوعی مجرد اولیک کند اهداسی دکل خلقی ده اساد اولددر • ایته دینا کفر و کفریه
ایمینه ایکه او، بر ستمند سدی اول ایمیک اول و الله اعلم بالصواب «رب اجعلنی مقيم الصلاة
[۱] اجتهاد، بر ستمی دیندینه آید دایه رک نماز اولد دیندینه که صوفی جایت ایتم، موفقه در بود طویلارم و دیک اولاده
«جیت الله» بقید ستمه مافوزدر و «جایه» موفقه دیکدر.

ومن ذریعتی « دعای الله امیوه قیام ایند [وَآتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً] بزرگوار
 دنیا در بر منته در دیک، کوزل برجات و نظریات امامه ایند — بر توده اندر آساند. ذکر علی ابر
 شایه نظر بیلد. لدریه اصحابی اونی — در. با فصوص سندر « کاصلیت علی ابرهیم » دیر لغزازه
 بار ایدر [وَآتَاهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ] و محققه که او فرزند هیچ سببه سطر سندر
 — « الخفی بالصالحین » ، « واجعل لی لسان صدق فی الاخرین » ، « واجعل لی من ورثة جنة النعیم »
 دیر دعای رجهه جنته بولک در جات امما سندر .

سوی بر توده بزرگ فرزند. ابرهیم بنده ابریه که بولک سرف و منه شود که :

ثُمَّ اَوْحَيْنَا إِلَيْكَ اَنْ تَتَّبِعَ مِلَّةَ اِبْرٰهٖمَ حَنِيفًا وَّمَا كَانَ مِنَ
 الْمُشْرِكِیْنَ • اِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِیْنَ اٰخْتَلَفُوْا فِیْهِ وَاِنْ رَبَّكَ
 لَخَبِیْرٌ بَيْنَهُمْ یَوْمَ الْقِیَمَةِ فِیْمَا كَانُوْا فِیْهِ یُخْتَلِفُوْنَ •

مآل شریفی

مؤکره ده سطر و می ایند که : مؤدیست (حنیف) اولدرد ابرهیم سینه اتباع ایت ابرهیم
 بر نامه سطرده اولاری • سب طومنه آنچه اوزده اختلاف اینده فرمه بیلدی، هر حاله ربکه
 اوزده اختلاف اید. مکرده سید مقصد قیامت کونی بندند. مکنی البه دیر جمله •

[ثُمَّ اَوْحَيْنَا إِلَيْكَ اَنْ] مؤکره ده سطر می ایند [اِتَّبِعَ مِلَّةَ اِبْرٰهٖمَ
 حَنِيفًا] بر حنیف اولدرد ملت ابرهیم اتباع ایت — دیر دندک هسنه بری ایدوب ابرهیم دیتی
 نقیب ایت، سده ده اولدردی بری طوروب الله امیوه قیام اید برات اول . فقط ملت ابرهیم دینجه

عرب یهود و نصاری کجی اوله نسو بیت اوعا ایدوب ره یوتره فایانزک دباسو الله اونی ریزک
 دندی دیا قوسیدی فیه ابریمه لیدر . البتة افطار اولور که [وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ]
 ادر مکرده رکع ایدر - « ماکان ابرهیم یهودیا و لایضرایا و لکن کان حنیفا مسلما » سوله
 ملت ابرهیم اتباع ربک . همه ابرسی دیا یازار طومره دیک دکر . [إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ
 اخْتَلَفُوا فِيهِ] سبت ، صرف اونداه اوندان ایزر اوزرینه قیلندی - یعنی همه ابرسی ابرهیم دینده
 دکل . اونداه اوندان ایزر غی اسرائیل اوزرینه تحریم قیلندی . تعطیل یایلندی . بواحدون عقده بعضی نفسیه
 سنونی روایت اوسلور : موسی علیه السلام لطفه ره برکونی عبادت تفصیل ایتکه ایموه یهودیه ارا تیه
 ربوندک همه اولسی سرلاشدی ، بولاید ازی راضی اولسه ، التبت عظیمه ، فایر الله تعالی انک سادات
 داروندک مقلدیه فارغ اولدینی کوره اولسور که همه ابرسی دیند . بوندک اوزرینه الله تعالی ده همه
 اوند دیرسه و کندی غی اورو اورو منایر مبتلی نیکه مکرده ره همه یه راضی اولاده اقلیت ابرمه
 اطاعت ایتدک حلاله افعالی اوده حسابیه دشد ، الله تعالی ده اوزر منایر ایدوب یامونه یورشد
 دکر بعضی نفسیه ده ادر مضمونه کی اختلاف دربال ایزر تفسیر ایتدک که « واستلهم عن القرية التي
 كانت حاضرة البحر اذا تآتهم وحيث انهم يوم سبته شرعا » الا بانه . لکنه بزج ایتدک فاعل اولاده
 سبت عقده کی بواحدونک یهود و نصاری آراسته کی اختلاف اشارت اولسور . زیرا نصاری سبتک
 منسوخ اولدینه قائل اولورده یازار طومار دبو مکرده یعنی سوادلور : همه ابرسی ابرهیم دینده دکل
 اید غی اسرائیل یایلندی ، اوزر ایه یهود و نصاری اختلاف ایتدک درلر . بونی متقاب [اِنَّ
 اللَّهَ يَخْتَصِمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ] - بربر و سکرده بولاسلور .
 ملت ابرهیم اتباع ایتدک سوبدر :

ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بآيَاتِي
 هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ •

کهری — بیک بسه بوز آتمه اوچد —

مژدی — آتی بیک بوز آتمه —

فاصلی — ر. ۱ مژدی — د بالکد برنجی اسرا آئنده در. بونقه «هو السمع البصیر» قصه کی اسراکد بالکد نظریت محمدیه ده راقیه اولسه متناز برایت اولدیفه اشارت ایلمه یور — بوسوره یه «سجانه» دیا «سوره بنی اسرائیل» رفی دینلد —

اسرا، همدی دژنده سری ده افکار — سری، سری، ساریت، کرک، یارده، کرک سوار اولسوه کجه یوریشی دیکدر — اسرا ده اولد — آنجه بورا ده اولدیفه کی قصه کی حالنده یور دوقله دیکدر —

بوسوره نده سوره نهم فائمه مناسبتی دجهه ایدر — اولاد اولدیکد صولنده «ان الله مع الذین اتقوا والذین هم محسنون» آتی ایدر بوسوره نده اولنده کی مناسبت آتار — چوکه بورا اولدیکد بیکد بر ساهدی ایه اثبات دتوضیح — ثانیاً؛ ده اولدیکد واصلیه واصلیه اولدیکد الله ولا تخزن علیهم ولا تک فی ضیق مما یمکرون «آتی ایدر مناسبتی دارد — زیر انقل ایدر کی کوره — «سجانه الذی اسری بعبده» نده سبب نزدی سدر — رسول الله اسرا ی فریده آکلادی، اوز یوقی شتی برسات ایدر تکذیب ایدر — دینار علیه الله تعالی رسولی نفسیقاً یوقی ازاله یوردر — ثالثاً براز اولنده حضرت ابراهیم علیه السلام ایدر «ثم اوحینا الیک ان اتبع ملت ابراهیم خلیفه» بویور اولدیکد ملت ابراهیم اتباع اولنده مرتبه محمدیه مرتبه ابراهیمیه مادده اولسوی بر معنی توهم اولدیکد ایدر بوسوره، مقام محمدیه بیکد کلکی کوشنده بر آیدر باندسه دایر بسنده «عسی ان یمعک ربک مقاما محمودا» آتیلد بومنی ده زیاده بیکد کلکی ده نصیح اولدیکد — رابعاً، ادر ادر اعطام داهوالیه اشارت داصحاب سبتک اختلافه نهم اولدیفه کی بورا ده ده بنی اسرائیل مقداتی ذکر اولدیکد دبر مقداتی کند برینده اصحابه داساء لریه عداقه دار اولدیفه آکلایدیه «ان الله مع الذین اتقوا والذین هم محسنون» فائمه مناسبتی نهم ده بر مثال توضیح دایلد — بر مناسبت اولدیکد ساری یوزنده

در سونیدی فقط نذرانه مسجد اقصایک تحریری قصه سی ذکر اولنه هفتمه سوره نذر اولنه اسراء و قصه سی
نذر اولنه سوره را با محمد بنک سرفصلید او خدیجک هجده و نوا سی معانی اشارت بور دلشدر بزرگه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى
الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ •

مال شریفی

تذیه اسمانه که قرنی بر کیم مسجد و اسراء او علی بنی مبارک قید یکن مسجد اقصای اسراء بور
او آید نذرانه کوسنده لم ریه ، حقیقت بود : اودر او ایستده کوره •

[سُبْحَانَ الَّذِي] تسبیح اذکاره - تسبیح استغاثی در معانی هفتمه سوره بقره و
سوز کیمدی . صاحب کشف ربکه « سبحانه » تسبیح علمده . جل عثمانه کبی . منسوب الی سیده انعام
نذرکه بر فصل مضی ایدر که « ایچ الله سبحانه » در . هورکه سبحانه فعلی برینه قوسنده در معانی طوقنده .
والله رحمتدینک اذکاره است ایدر کوی فایحاح محبوسنده تذیه بیغه دلالت ایتمده در . اید . سوره نوره
دعند که « بوند اصل ، عجیب بر صحن الهی کور در کبی زمانه الله تسبیح اولوغنده . هورکه دره تعجب و شانه
استعمال بیلد . اید . دیک که اصل معانی ، تسبیح ، تذیه بلیفده . بونظر برابر مقام تعجبه
قوسند بیلد . بعضدی بر صورتده تسبیح معانی ساقط اولوغندی فیه اعتمده دره طوعزی دکلدر بیلد
اصل تعجب اوزرینه تسبیح . معانی « سبحانه » عثمانه کبی اسم علم اولنه ایستند و معنی اضافت
غیرینه تفصیل ایتمده ایستد اولد . اوندک اجموده قاضی بیلدادی « اسم للتسبیح » دیکه اتفاقا ایتمده .

نه کیم ابه جریده « اسم وضع موضع المصدر فقلب لوقوع موقعه » و میسر . فاموس صاحبی بصائر ده
 در بکه : تسبیح . الای تقدیس دیکه الوب سبام ده مأخوذ در . الای عبارت ده سرعت الایک معانی
 استعمال الوب بعد قوی و فعلی عبارت ده تمییم اولو شد . سبامه لفظی ده الاصل غفرانه کج
 مصدر در . بعد تسبیحه علم اول شد . مصدر اول در ده فعلی استعمال اولو . اهد . کده میسر و بوی
 مصدر اول در فعلی قبول ایجه رک صاحب فاموس خطه ایتمد در . زیرا تسبیح فعلی است و تسبیح مصدر
 داد که ایجه و نه که مصدر موصوفه قومه اسم دیا شد . آنچه مورد و مورد لازم کده که بوند موصوفه قومی
 مصدر نه در ؟ تسبیح مصدری تنزیه و تقدیس کج تقدیر . بوند تسبیح اولی الله تعالی و معنی ابه
 نزاهت و درستی کج لازم یعنی اولو بار است . بنامیه ابوالسودک ده نقل از کج و مجله بوارده سبائی
 تنزیه ای رک « تنزه الله بذاته و تعالی » دیه تنزیه ای تقدیر و معنی ابه . دیکه که سبامه تسبیح
 تلاشی مصدر رک ایسه ارتفاع وضع اولو نمسه بر اسم که الله تعالی و نزاهت و درستی ذاتی سنی افاده
 اید . بزرگ سبامیت دیا سبوحیت دیه بیدر . میسر سبامه اسماء حسنه ده اولو . کرم تسبیح
 معنی المفعول اولو ده ماضی تقدیر اولو . یعنی نزاهت معانی محل ایبریه بر معانی بافتلاشیه ده
 نزاهت ذاتیه ده نفس اولو معنی ایجه معنی رکده . تسبیح « سبامه الله » ده مأخوذ در . و « سبامه » رک
 فاعله صفات اولی و معنی ظاهر در . مصدر فعلی ده مقامه کوره تقدیر اولو . نه کیم « سبحان الله حین
 تمسون و حین تصبحون » آیتی . سبحوا الله سبحان . مناسب از افاده اید .

مفردت یغیر ده روایت اولی « لا حرق سبحات وجهه » دارد اول شد که بوند
 بوندی الله تعالی و انوار و هجی ، محالی ، بوندی ده جلال و عظمتی ای تقدیر اید در . معانی بوند
 فلان اولی « سبحانیت مجلیاتی » دیکه اول شد . محتمل اولی در اولی بوندیت ابه اثرک نهاده
 نقشه کوره شود در : « قال جبریل علیه السلام ان الله دون العرش سبعین حجبا لو دونوا من احد
 لا حرقنا سبحات وجه ربنا » یعنی جبریل علیه السلام دیدی که الله در العرشه بنه محالی دارد . بوند
 برینه یا فتلاشیه ده بوند سبحات و هجی بزی یا شود در .

دگر بر هریده «حجابه النور والنار لو کشفه لاحرق سجات وجهه کل شیء ادرکه بهر»
یعنی: محابی نور و یانا در، اونی آیه سجات و همی کوزی همیشه هر شیء باقیور دری «اوه» نه کیم
«فلما تجلی ربه للجبل جعله دکا و خر موسی صعقا»

موکره بر سوره نوح بود بچ دیو کک بر تپ و تزیاریم با سوسی مابعد نه ذکر اونه هجره افلا
عجبه نیک اجمید عداوت دارد. بونه اول: محمد العقول اولاده اسرافه قسیمی تجیل و اونی تقدیر
ایمیه قلوبک نفسیه می عمید و مقامک نزله می مسید تبه تو صفا نه عوید اجتنابی افطار دارد.
ثانیاً اونی مکه کوریه نکرده قاری الله تعالی نیک صفات نقصان نه نکره بر لندی و بنا و عید
و کز به کبی سائیه لرزه ازانده بر لندی بیانه ایم قدرت و احسانک عظمت و عورتی اعداده دارد. ثالثاً
ذکر آتی سجد افغانک تحریجی حادیه می طو لایسده ده بو تزیاریم بر الهیت مخصوصه می دارد. رابعاً
صورت عمومی ده بر سوره مضمونک نزاهت الهیه اید عداوت نه عینه دارد.

اولاً او، اید بر سجانده که [اَسْرَى یَعْبُدُهُ] عبدی - اوطا عبارت نماز اولاد
سوم خامر نونی یعنی محمد مصطفی صلی الله علیه و سلمی [کَلِیلاً] کجولیه - یعنی بر کجوند مقدس
[مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ] مسجد حرام - مسجدی که بی محیط اولاده و درم شریف دینه مسجد
بودن محیطی ده مسجد مخصوصه نه در - درم - درم شریف اجمیده و با محیطه [اِلَى الْمَسْجِدِ
الْاَقْصَى] مسجد اقصای - که بیت المقدس - اسرار ایدی [الَّذِی] اید سجد افغانک
[بَارَكْنَا حَوْلَهُ] حولی مبارک نکرده - یعنی دور می ریه دنیا با طایفه بر کنند بر
هیز که موسی علیه السلام و عیسی علیه السلام در - درمی محیطی، انبیا عبارت طاهی اولسه، هم دره انهار و اسجار
و انهار و اما اید در نامنه ایدی، بوکره ده سرفاسر اید مبارکندی.

سجده فی، قدسه کی بیت المقدس - نه کیم اسرار هیزنده ده «براقه جندم بیت المقدس»
دارم «بیه دار اولند» - بوند حولی ده نرس و جاری دیک اولور - سقا شریف سهنده علی القاف
رلبیه فقط سوره بر حدیث نقلیه: «بارک الله فیما بین العریش والفرات وخص فلسطين بالتقدیس»

الله عربسه ایضاً مابین بارک قیاسه و بالافه فلسطینی تقدیس ایدرسد.

کور و یورکه اینک بو نقطه سنده عبادیه نظامه التفات واقع اولسه و بو التفات ابرهکت اسرار
سوی بیا به بوبور ولسد:

[لِئَرْيَا مِنْ آيَاتِنَا] اسرار اینک که آید عیزره کوسده لم ایجوه — یعنی عجاایات عظیمه
کوسده جکزی کوسده مک، سراج جیقا مه ایجوه «لقد رای من آیات ربه الکبری». بخاری واره و
روایات صحیح ابر روایت اولدیفی اوزره عمیه الصلوة والسلام برانه ای بیت المقدسه وارنده صوکره عوکره
سمایه عروج ایند برید، هدرنده اجیاده بریکور وندی، نجمه نجمه ملطکور دی، جنت و جفک اهلونه
اولدی، سده شترای کیدی، ملکوت الیه دره بر عیوه عجاایات ماهده ایندی (والجهم سوریه بنه)
نهایت بسده دت نمازک فرضی ارمیه عینی کیمده عورت ایندی [۱] صبا عیویه مسجد جیقب قریه جنب
دیروی، تعجب و انظارده کیمی ال جیسیور، کیمی النی بانه قویو دیروی، ایمانه یسه اولان دیو بصدی
دولبارت ایددی، بر طاقم جمال ابرکزه قوسدیر، «آراد، بونی سو دیو ریه سبیه سن طوغیر» دی
«افی بولا ناسی ده می تقدیمه اید بوسک؟» دیدیر، اوره «به اونی بوزنه ابعده نصدیو ایدورم
صباح آفام سما جنبی یعنی بونی تقدیمه ایدورم» دیدی، بوند اوزرینه «صدیه سیه ایدری-
نومده ایجینه بیت المقدی اوزمانکی حالیه بیلند داری، بونر اونی اوصاف و احواله مسلمه سواد
صور دیر، توفیقی ایسه دیر، در حال رسول الله بیت المقدس بجای ایند بریدی، بنار عمیه اولان باقوب توصیف
ایدیور دی، کریمه ترصفنده اصابت ایندی دیدیر، صوکره هادی باقمه بزم باقوب جنب دی، اوزرجه و
مده، اوزرده پیشیه است کدگی؟ دیدیر، «اون، فلانک با بانه است کدم، روحا و رای
برده بیت شد آیدور دی، لیکنده به صو قده داری، صومادم اونی آقوب صومادم دینه کلام
برینه قوریم، کد کدنه صو ک باقمه قده صو بولسکدی؟» بیور دی، بودر دیر بر آیدر دیدیر،
صوکره عددرنجی، لیکنجی، لیکنجی صو دیر، بکره ده با بانه عمو ایند بریلور دی و صو قده

[۱] بوندنه ادرکه فرضه اولورده یانسی و صباح نماز لری قیلمور دی.

همین خبر دیری و بویوری که «ایملازده منزه و منزه آورده» یعنی فارشته باشد بیاورد
 برده او زنده و یکباره یکی را - اولدنی جالده منزه کونی طوع کسی را با یکدیگر «بنا علیه
 بوده دیگر برآید - دیکر و او که بر خیزلا نینه - روزی جعفریل - کونسه نه زنده و دغه جعفرده
 اولی بالاله جعفرده جعفر دینه بکده بوردی - دریکه ایملازده برسی کونسه طوعی دینه هابقرده
 دیکر برسی ده ایسته با به طوع - او که بر جمل آورده - ایملازده منزه و منزه ده دار - طبعی دینه
 کبی دیری - بویور ایله نه ایملازده ایتمه دیرده «هنا سحر مبین» دیریر (مراجعه تفصیلاتی ایچمه
 کتاب اماریه مراجعت اولنه).

بفندی عروجه ده برافه او زنده جریاه ایتمی سوزمده ده تحقیقی سحر و قضا و قدر -
 اسرار برافه ایلمه بعده مراجع - آسانور - نور و شد - ابی سعید خدیجه - رضی الله عنه -
 روایت اولدنی او زنده رسول الله یورمده که «بیت القدسه اولانه فارغ اولدینده مراجع کنیدی که
 به او نه کوزل برسی کوردم - او - او که قیلا احتضا - وقتنه کوزلری اولدیکر - حاجتم نجب
 اولدیکر ایتمده نافعاید ده بر قای - منتهی اولدیکر به قدر جعفرده که اولد «بای الفظه» دینده ده -
 جعفره فایوسی - سما خضر دینه بکده دیکر سما دنیا فایوسید - نه کیم بوبابره «وحفظناها
 من کل شیطان رجیم» یورمده - دای سعید خدیجه دیکر دایتمده ده سونفیل دارد -
 «موکه مراجع کنیدی - که بخا آدمک ار دای او زنده عروج اید - با قدم که کور دیکم
 سیدک الکوزلی - کور سیدک بیت اولد بصری نامل دیکر - بنا عید سما دنیا فایوسه قدر عروج
 ایتمدیکر - جبرائیل اولدیکر ایتمی سوزدی - کیم او دیندی - جبرائیل - دیدی - یانده کیم دیندی
 محمد دیدی - یا او سال ایلدی؟ دیندی - اوت دیدی - هاه - آهیدیر دینی سلا دیر - نه باقیم
 مؤکل بر سلا ایتمیم که سما خضر ایدیر - دارا - سائل دینور - معینه نیمه بیک سلا و هر بیک
 معینه یوز بیک سلا دار - بونفقه ده رسول الله سوائق او قوری «وهایعلم جنود ربک الهو»
 و بویوری که دریکه بر جمل ایتمیم که هیاتی الله منزه اندکی کونکی کبی - او زنده هیچ برسی نفید ایتمیمه

کندیسه ذریعتی روحی عرصه ایستور، مؤمه روحی ایست، خوسه روح، خوسه ایست، بوندک کتابی عیسیه
 قیلک دیور. کافر روحی ایست: جیبت روح، جیبت قوتو، بوندک کتابی سجده قیلک دیور.
 یا جبرائیل بویکم؟ دیدم، باباک آرم دیدی و او بپاسلام دریدی، تطیب ایستی، خیر ایدرعا
 ایلی «مرحبا بالنبی الصالح والوال الصالح» دیدی، صوکره باقدم بر قوم کوردم که دور افتدی و ده
 دوراخی کبی بوزنه برافتم مأمور لر موکل قیاسه دوراقدی کسور لر و اغیزلرینه آندسه براسه قوبور لر
 آستغفرنه جیفتور، یا جبرائیل بوزن کیم؟ دیدم، سیدک مال دینی فلما یبزر دیدی، صوکره باقدم
 بر قوم وار که در بزرزه صیریم کسور و اغیزلرینه جیفتور و دیدی بگر کبی یبکزد و بنیور و بر اوزنه الک کتبه
 بر شاد لیور. یا جبرائیل بوزن کیم؟ دیدم، بوزن او هم از لر، غماز لر که ناسد اندی بر لر و سب ایدرعه
 و ناموسینه نعره ایدر دیدی، صوکره باقدم بر قوم وار که او کتبه بر صوفا نور و لسه، اوزرزه
 بنم کوریم اندک الک کوزلنده کبابد وار، اطرافنده ده جیفلر، اوزر اوزل انری بر افوب
 بو جیفلر ده یکه باسد ریل، بوزن کیم یا جبرائیل! دیدم، بوزن زناهار لر دیدی، الاله صول صلیتی
 بر افیلر ده و ام قیلدینی بر لر، صوکره باقدم بر قوم وار که فاریندی اولر کبی، بوزن آل فرعونده بول
 اوزرزه بولور، آل فرعونده صباغ آقسام ناره عرصه اوزر که بوزنه اوزر اوزر، اوزر اوزر بوزن
 بر فیلدور لر، خیر لایحه هرید فارینده مصلح دیشور و بنا و علی آل فرعونده بوزن آیا قیدر جیفته بولر
 یا جبرائیل دیدم، بوزن کیم؟ دیدی که بوزن فارینده ریا یبند، قتلهم کمثل الذی تجبطله الشیطان
 من اللس. صوکره باقدم بر قوم فاریند مرلرزه اقصا کسه و بر قوم فاریند باسه آغی آیاندرنه
 اقصا کسه، یا جبرائیل! بوزن کیم؟ دیدم، بوزن دیدی، زنا یبند و اولدری اولر یبند فاریند، صوکره
 آغی سماه جیفته، اوزر ده بوسف ایم بولورشم، افسنده کندیسه تابع اولاندره اوزر اوزر، بوزن
 بر کیمسی آدی کبی ایلی، بپاسلام دریدی، مرحبا ایستی، صوکره او همی سبایه کیدک، اوزر ده ایکی بزه زاره
 جیچی و جیچی ایم بولورشم، کیمیلدی و نزلری بر بینه بکزه بوردی، بپاسلام دریدی، و جبار دیدی [۱].

[۱] بعضی روایتده جیچی و جیچی آغی، بوسف او همی سبایه کوسه کیدر.

صوره در بنی سبایه کیدک ، ادریس ابو بولوشم ، بلا سلام دیدی ، رجب ایدی ، نه کیم الله تعالی
 «ورفعناه مکانا علیا» بویوردی . صوره یسعی سبایه کیدک ، ادراره قونه سوریه یلمسه اولاده هلاویه
 ابر بولوشم . اطافنده امتنه برهونه یسعی داردی ، اوزده عافالی ایدی ، عافالی صماهه همان
 کونیه رکه جلدی ، بنی سلاسلدی ، رجب ایدی ، صوره اتقی سبایه کیدک ، ادراره موسی به عماره ایه
 بولوشم . هیوه قیلدی ایدی ، اوزده ایکی کورده اوله قیلدی اوزده هیقاردی ، موسی دیدی که
 ناسو بنی «اکرم الله علی الله» زعم ایدر ، بویسه الله بنده اکرم بالک اوله ایدی مبالان ایزد
 رکنه هرغیب امتنه کنیه نایع اولانلردر . صوره برنجی سبایه کیدک ، به ادراره ابرهیم ابو بولوشم
 صیدی بیت معموره رایسه بنی سلاسلدی ، رجب بانجی الصالح والوال الصالح «دیدی ، بنارکله بطاریک
 ایته سنک ملاک راستک ملاکی - صوره رسول الله «ان اولی الناس بابرهیم للذین اتبعوه وهذا
 النبی والذین امنوا والله ولی المؤمنین» اتقی تورات ایدی دبولوردی که - صوره بیت معموره کیدرم ،
 اجمیده نماز قیلدم ، اوله هرکویه عیسه بیک ملک کیدر ، قیامته تدر عورت دایم لدر . صوره باقدم برافاع
 دار که بر بار اخی براتی بوردور . بوند کوننده بر بنی اقور که شعبه یمن شیب ، یا جبرائیل بوندر ایدیم
 «سوره صمدی ، سوره الهمدک سلاوردی کور» دیدی ، بوند اوزرینه رحمت ندرده بیقازم ، کیمسه
 کله جید زنده سفدت اولدیم ، صوره کور استقامتی طوتم ، ناجیه کیدرم ، نه باقیم ، ادراره کوز کور
 قولانه ایستدک ، بیت قلبه فطوره ایزدک سیددار ، صوره الله تعالی بلا اربی ارایدی الی نماز فرسه
 قیلدی ، بعده موسایه افرادیم ، ربیع نه ارایدی دیدی ، اوزریم الی نماز فرسه قیلدی ایدیم ، دوده دیدی
 رجبه تخفیف نیازت ، چونک امتک بوند آتنده فالقه نماز . رجب دوزیم ، تخفیف نیاز ایدیم ، بنده اوده
 تنزیل ایدی ، صوره موسایه دوزیم ، بر صورت موسایه افرادجی رجب دوزیم ، صوره بیه نماز فرسه
 قیلدی ، موسی نه رجب دوده ، تخفیف ایسه دیدی ، هیوه مراجعت ایدیم ، آتنده افرادیم دیدیم ، بنارکله بلا
 ریندی که سلا بولسه نماز الی نماز در ، حنه اوده قیلدر ، هرکیم حنه یهت ایدره اوقی ایستدزه بر حنه
 باز قیلدی ، ایستدزه اوده حنه باز قیلدی . هرکیم ده بر سینه یهت ایدره ایستدزه بر سینه باز قیلدی . ایستد

بر بازیدی « اه »

کتاب سنه و سایر حدیث کتاب روزه معراج حدیثی تقدیر داندی دارد . بولف اندیک حدیث
سنه و ابه جریفسیزه مذکور در . کور دیور که بوزه سار دنیا قدر عروج معراج ایداری
معراج ، دهابرینده اید محمدر . فقط عدلی تفسیرنده آلوینک نقد کور . رسول الله را کجی
بجیدی به اید . اولکی بیت المقدس قدر براند ، آبجی ، سار دنیا قدر معراج ، ادجی بیجی
قدر اجمی سار ، درجی ، سار ، شرای قدر جناح جبریل ، بیجی ، قایقوسنه قدر . رزف . اه (۱)
که قدرت الهیه نقلاً بواسطه لازم بودند . الله تعالی در یکی بر آنده هر هائی بر موضع
ایصال انجامه دارد . فقط بونوه بوز ایه آیات اید انهار کرم جسدند . چونکه « لتزیه من ایتنا »
موجبه حکمت سار ایه آیات . مغربنده بعضی اجرام سماوی و فلكی سفندنده فنی سالد کتبه ر
سار و معاجده کی سرعت سیری عقوله تقرب انجامه می کنند . فقط طوغزیه طوغزی آیات الهیه در ادله
بر هماره ، یعنی بر نقلاً اوضاع اوله بیلکده اید اند . طبعی بر بقدر ، اسال اید بقدر و دیگر .
حال بود که سار کور و لمسه بر هماره ای اسال اید بقدر و فلفیسنه سافقه اولور . اد ، انجامه شاهده و با جنب
ایم بیلند . کرم ساری سلاطه اید بیلک اجمیه بر اند حدیثی بزه بر سار بقدر و دیگر . زیرا طاهر که
بر اند نقضی بر ده سار سنده مستقر . حدیث شریفه توفیقی ده شومالده در : « مرکبه بودیک فاطمه کورجوه
محمد . بر اند که آباغنی کوزینک شراینده با صا . » بر اند بر برده یعنی شمشک و اندک بویه سرقی آملایر .
بز بر سار اسالده سرقی بر درجه قدر سلاطه و بود بر واسطه نقلیه اولورنده راکب جریانه تیار
اولیه دره جمع حاصیله فتنیه کمال سکوه و عفو اجمیده طی سانه اید بر جلی بقدر ده اید بیلند . و بود
مورد بر اند و معراج واسطه ریزک تخصیصه بر درجه حکمت ده در سونه بیلند . فقط بونوه بوز ، نهایت عقلی
نافقه که تقرب اید جلی ایمانه و لیلی اوله بیلند . بوقه کیفیتی طاهر ، زمانه ، و کون ، روح سدر ریزک
کنهیده عودده دار بولانه و قدرت یابانه فک آیات کبرسانده ادله معراج فاطمه فکری ، عقیده نقیاسی

چون برنگد . اولئك اعمى و يمددك او معراج تيسف اوله بايگنده اهدر . بوباده سونده باشه
 نه سوينه بيلير ؟ او معراج داره لايحه شى در ، نوزنه غلوه ايندكي جيبني زيارته دعوت ايمسه
 ملائكه سنده خواصنه كونه ركهني كونه رسه ، جبريل ، ميكائيل ، اسرافيل ، زمانى قوتسه
 نازاره قدر وارسه ، صوكره ده سجانده نفا امرينه رله ريكى دجه ايد كنديس نولى ايمسه ، ايدى
 او جيب رباني اوز و ده طرجه لكائى سانه دارجه نوزاني به مخالفت ايره جيك لكائى جسم تصور اولنه بيلير ؟

جز مجزوى قسم عالم لطف

مهربا يا ايجاد الاله واج [۱]

فارسي برتوره ده سويده ريكند :

قطره بيرنگ معراج از من به دل ميرس

قطره دريا كنت ويغيره عيذا نم چيست

رنگ عالنده مجرد اولاه معراج قطره شى به به دل يعنى دجه مستغفراولسه بايگنده اولاه ده
 صور ما : [۲] قطره دريا اولدى يعنى به بر قطره ايكه دريا اولدم بيمكم كه يغيرنه اولدى ؟ اهد . انچه
 بوقام ، تفكر ايد بديكه معلول و اتحاد سائيه لرنده صافيلكمه ، سبحان الذى " تنزيهنده احد غفلت ايريله
 لازمده .

ملا جامى قدس سره معراج عرسه قدر روح مع الحزن جربايد ايندكي تصور ايمدرك :

چو فرقت مشق از وجود سه گرفت از دست رفق عرسه زود سه

برست عرسه نه چو ده فرقه بگذاشت علم بر لاطافه بي فرقه افزاشت

كلى بردن از نيه دهليزه يست پدانه در ماه والادست بردست

جهت زامده از شسه در جهانيد طاهر اركب از تنگي جهانيد

مطاني يافت خالي از مظاهر نيز كه نه محرم نبود آنجا و جهانيد

[۱] عزراي كيج ، اوراده لطيف عالم داردركه اوراج اولكه ايجادينده بقاء سنده .

[۲] لى دل ، شاره مجلس اولقه برابر مغز بيلوره توريه بايگنده .

« و قناکه زلف اوندک دجهودش یقینه مشرف اولدی . عرسه . زلفک الله سرغنی آردی . عرسه
 اودامنده تنی بر طرفه کجی برافتی . سنجاقی لامطاه غرضه سن اولدورده رفیع ایتدی . بکھی کونور دیر بو شافی
 دهنیزده اولدورده والایه ادا اولمده . جلی . مده سی آتی قایدیه تورناردی . مطاف . بنیدی .
 درگاهده صیواندی . مطافه خانی بر مقام بولدی که اورایه تنده محرم دکل ایدی جانه ده . »
 سیافیه سجد فضا اسرارده صوکره سنک روحانی اولدورده عربانه ایتدیکه قائل اولدورده واردر .
 بعضی بونقطه علامته دار اولدورده دیندار که : روحک ایکی جسد واردر . بید عالم عیسیه لطیف
 بر جسد که اونه عناصرک دخی یوقور . بید ده عالم شهادتیه کشف بر جسد که عناصرده مرکب .
 حضرت یحیی علیه السلام عروج ایدر که جسد غیری آسمنده هیسکی گندی کره سنده برافتی دایمجه لطیف
 ایدر قالدی والی ماسا . الله اونقطه حقیقی . صوکره ده اوبراقی جسد بر جوع ایتدی الله . بوفار بوج
 سنده سنده روحانی بقیدیک ساره جوددی بر عروج دیک اولدورده اقلاتیه کجی بر فاره یی بقید اولمده
 برابر معراج صوفیونک اسلاف کلی بقید ایتدی راقیه راهیقده کوسه یور دیکدر . حال بوکره اسلاف
 افرامنده نیم جمال الله به یکره دقومی نقل ایدر کاشند . والیه معراج صوفیونک اسلافده هیوده
 یوکره بر آیت الهیه اولدورده شبه ایدر که لازم طبر .

محمده دیر بومه داخل اولسه قایقوسینه
 کرام انبیاده کیرمدی بر فرزد اوماجینه
 عرسه دصاله احمدی تنها الوب مولا
 اولموت اولدی مضمون حضرت سلطانکونینه

ایه عطیه کجی بعضی مضربه « لثیه من اياتنا » نول کریمده معناسی سوبه بیانه ایتدیر : اوف
 یعنی محمد علیه السلام ایتدیرده اولدورده کوسه لم اجمیه اسرار ایتدک — بوسورده معراج . بقیده آیت کوسه
 مبات دکل . یغیرک کندی بر آیت اولدورده طائیه کوسه ایتدک . فی الواقع دایم سورده سنک نزولی
 دهامقدم اولدورده کوره مقده « لقد رأی من آیات ربه الکبری » ده اولدورده مقده . واد . کندی

آیات الهیه دره ای بویک برآید. و حکمت اسرارده اوطا اراده دره زیاده اونی اراده ده و همایند.
 [إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ] میوند اورد. آنچه در سمیع، اوبصیر - مجهول و غیره، بو
 ضمیر الله سبحانه و تعالی. راجع اولمه اوزده تفسیر ایشکد و مالتی سوید بیاید ایشکد در: اوزان سجاوند
 آنچه اوقولده مضمی علی بولونه سوید دگرخی ایشیده، بولونه باید قریبی کورده. یعنی بولونه اموالنه حقیقیه
 ساعد و مطیع اولاده. بنا بر علیه بویکده مقام اصلیت و لیاقتی بیله. اوندک انجونه بوقلمی اولما تخلص
 ایشمه اودا بوقورده ارام ایشدر. بوقورده آیت، غیابده تکرار التفات ایلر بائندسه و تکرارده
 غیاب التفات ایزنای بولسه اولور. یعنی زمانه مازلر قیاسی بر معنای نهیدری ده استندام ایدر.
 ابوالیقانک نقل ایدکی دجهده بعضی مفسریده ده ضمیرک بفرموده. راجع اولدنی سویدسه و اوندک دهمکه
 «حقیقه اوقولده آنچه صلاحی ایشیده و زاعزی کورده» بوقورده غیاب التفات بوقدر. و کلام تفسیر
 اوزده در. آنچه «زاعزی کورده» دیه تفسیره قرینه ظاهر دهمده. «اوکوسد دخی ایدک کورده»
 دهمده ده ظاهر در. میهنه ای دهمکه «ضمیرک بویک ای و چه محتمل اولد که همده سدی علیه الصلوة
 والسلام» بالذاتی کورسی و سلام سبحانی بی ایستوسی و آنچه «بی سمیع و بی بصیر» هر بیت زلفی مضمون دوز
 اولدنی اشارت اولر کرده. «اسوره یونس» اهرمن تملک السمیع والابصار «بانه»
 سمدی اسارده بحث ایدمکه هر حاله میقات موسی فاطر لایه مفسر. بنا بر علیه موسانک
 «لن ترانی» فطایر فارسیون زلفی «ولما جاء موسی لیقانتا» ایشله محمدی رؤیه کورده ایشو اسرار ایتی
 آرسنه بر ملا مظه یا بیدر مقام کلیم اید مقام حبیب بنفده کی فرود راضفا اکو ایشید. بویک اشارت اولر
 سوبایه نقل کلام اید بویکده که:

وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ لَّا تَتَّخِذُوا مِن
 دُونِي وَكَيلًا • ذُرِّيَّةً مِّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا •

مال شریفی

موسایره کتاب دیردک وادنی بنی اسرائیل ایمونه بر هدایت لهری قیلده . سوبه که :
 بنده باشغه بر دیک طوماییک • ای نوح ابر بر ابر یوکه دیمز کیمه رک ذریعی ! او طوماییک میده
 تکرار یی بر قول اید •

[آن] سوبه دیکه — یعنی نورانه هدایتک اساسی سوبه که [لَا تَتَّخِذُوا
 مِنْ دُونِي وَكَيلًا] بنده باشغه دیک ایمان انیدیک — اویزک د تفریسه اید هجده بنده
 باشغه رب ماناییک [ذُرِّيَّةٍ مِنْ حَمَلِنَا مَعَ نُوحٍ] نوح ابر بر ابر یوکه طوماییک ذریعی —
 ای نوحک معینه کیم بر بندیردب طوماییک نورانه دیمز بر قایع مؤمنک ذریعی — یعنی ای بولونکی نشه
 سن بولمیشدی دوستونلشد . بالکد بونی دوستونلشد باشغه دیک ایمان اید بر مبه کلنی اکلار سکن .
 [اِنَّهٗ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا] او نوح صیقه بر عبد شکور اید — لعلانه تکرار ایدری
 یعنی سن ، نیه نانورک اید بولشد .

وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَآءِیْلَ فِي التَّوْرَةِ لَفِظٌ مِّنْ ثَمَرٍ
 وَلْتَعْلُنْ عُلُوقَ كَبِيرًا • فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَئِمَّا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا
 لَّنَا أُولِي بَآسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَآلَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا • ثُمَّ رَدَدْنَا
 لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ
 أَكْثَرِ نَفِيرًا • إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا
 فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ

أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيَتَرَوْا مَا عَلَوْا أَتَتِيرًا • عَسَىٰ أَنْ يَرْجَحَكُمْ وَإِنْ عُدْتُمْ
عُدْنَا وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا •

تال شیفی

بِخِ اسرَائِیلَ کِتَابَهُ سَوْفِیَی دِه تَقْدِیرِ اَیْدِک : مَوْقِعْ سَنَ اَرَضِیَ اَیْکِ کَرَمَ فَا دِیَا بِمَقْلَدِ
دِ مَوْقِعْ بَرِ بَرِکَ بَرِ بَرِکَ لَیْسَه بَرِکَ دِ مَقْلَدِ • اَیْمِدِ بَرِ بَیْنِکَ دِ عِدَه سِی طَلَبِی دَنَتِ اَوَزِیَنَ مَلَاکَنَ
سَدَقِ مَرَبَا اَهْلِی بَرِ طَافَمَ تَوَلَدَ کَوْنَرَه مَقْلَدِ رَه اَوَزِیَنَ اَوَزِکَ اَرَا لَیْنَه کِی دُوبَ اَرَا سَدِیَرَه مَقْلَدِ دِ بَرِکَ
بِیْضَا لَیْسَه بَرِ دِ اَوَزِی • مَوَکَرَه سَنَه تَدَارِ اَوَزِکَ اَوَزِیَنَ دِوَلِی اَعْمَادِ اَیْدِکَ دِ سَنَه مَالِدِ
دِ اَوَزِیَنَ اَمَدِ دِ اَوَزِیَنَ دِ سَنَه جَمِیعَه دِهَا جَوَا لَدِیَنَه • اَوَزِیَنَ اَوَزِیَنَ بَا یَا رَسَ کَنَدِ بَرِکَ کَوْنِیَنَ
اَیْمَه اَوَزِیَنَ بَرِکَ بَرِکَ اَوَزِیَنَ بَا یَا رَسَ کَنَدِ اَوَزِیَنَ دِ سَنَه مَوَکَرَه کِی دِ عِدَه سِی طَلَبِی دَنَتِ
بَرِکَ لَیْنَه کَوْنِیَنَ اَوَزِیَنَ بَرِکَ بَرِکَ اَوَزِیَنَ بَا یَا رَسَ کَنَدِ اَوَزِیَنَ دِ سَنَه مَوَکَرَه کِی دِ عِدَه سِی طَلَبِی دَنَتِ
مَوَکَرَه اَوَزِیَنَ بَرِکَ بَرِکَ اَوَزِیَنَ بَا یَا رَسَ کَنَدِ اَوَزِیَنَ دِ سَنَه مَوَکَرَه کِی دِ عِدَه سِی طَلَبِی دَنَتِ
اَوَزِیَنَ بَرِکَ بَرِکَ اَوَزِیَنَ بَا یَا رَسَ کَنَدِ اَوَزِیَنَ دِ سَنَه مَوَکَرَه کِی دِ عِدَه سِی طَلَبِی دَنَتِ

[وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَآئِيلَ فِي الْكِتَابِ] بِخِ کِتَابَهُ بِنِی اسرَائِیلَ سَوْفِیَی دِ
بِیْضَا لَیْسَه [لَتَفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا] لَایَسَنَ بَرِکَ
اَوَزِیَنَ بَرِکَ بَرِکَ اَوَزِیَنَ بَا یَا رَسَ کَنَدِ اَوَزِیَنَ دِ سَنَه مَوَکَرَه کِی دِ عِدَه سِی طَلَبِی دَنَتِ
[فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَٰئِهِمَا] اَیْمِدِ بَرِ بَیْنِکَ مِیْثَاقِی دَنَتِ - بَرِ بَیْنِکَ مِیْثَاقِی دَنَتِ
دِ عِدَه سِی طَلَبِی دَنَتِ اَوَزِیَنَ بَرِکَ بَرِکَ اَوَزِیَنَ بَا یَا رَسَ کَنَدِ اَوَزِیَنَ دِ سَنَه مَوَکَرَه کِی دِ عِدَه سِی طَلَبِی دَنَتِ
اَوَزِیَنَ بَرِکَ بَرِکَ اَوَزِیَنَ بَا یَا رَسَ کَنَدِ اَوَزِیَنَ دِ سَنَه مَوَکَرَه کِی دِ عِدَه سِی طَلَبِی دَنَتِ

بوراده نعلی فارولی اوله بقد. سوکد :

بنی اسرائیلده برهمنه حادیر لر دفعه بولسه ، کنه ایتا بئمشدی . جناب الله بوزله سؤخته
ایتمسه ، کندیریه لطف و احسانه ایدمسه ایتدی . نهایت سول بنی اسرائیلده احصیه ائتمکده کی سطره
زمانده و قوعا تری بویوشدی ، اول زمانه شیخا علیه السلام بعث بویور دلسه و بابی حکمده شیخا علیه
صوم و استیلا دیغ ایتدی . شیخا به اصحاب علیه السلام عیسی و محمد علیه السلام بئشیر ایدیه بئشیر
اید . صدیق اولدیه دیغ و نصایحی ایل عمل ایتسه و موعظه اولدی . وفات ایلر بنی اسرائیلده انوری
فاریشه ، حکومده منافیه و دشمن . بربر لری اولر یکه بائدا شردی . شیخا علیه السلام دیکه بویور
نصیحتی قبول ایتدی بویور لردی . اولدیت جناب الله شیخا علیه السلام بویور مده که : قاله ، موعظه عیسی
سند لسانده اولر ده دیغ ایدیه حکم : سائر الیه قیام ایتسه ، الله تعالی ده اولدیه لانی دیغ ایدیه اولدیه
ایروب بویور مده که : ای سماء دیکه ! ای ارضه صوم ! زیرا الله تقا بنی اسرائیلده عالی اهلده همه
اولدیه اسرائیل که نصیحت بویور مده ، کندیه ایچمه اصفاف ایتسه ، کرامتده نایه قیامسه ، عبادیه تفصیل
ایتمسه ، کرامتده تفصیل قیامدی .

مال بوکه اولر ضایح اولسه حیوانی بونه دارا کی ایل . اولر ایتمه اولر کندیه بائشیر بویور
بیتدی قوسلاری . قیر قیدی صاردی ، غنه لری تادی ایدی ، ضعیفدی سیمز لندیری ، سمیر لری
حفظ ایدی . و قناکه بونی باری آزدیلر ، قوسدی قوس سکنه بائدا دی ، بربر لری اولر در بویور ، منی
قیرینی کندیه صایر همه صاعدام برکله قالدی ، دای بو عظاما ائمه ! دای سوعظاما قوس که اولر
کندیریه زده ده حکمینی اولر ایتدی بویور . دوه یله دهنی خاطر لارده اولر دوز کلبه . ائمه یله
اولر زده قوسینی باغی خاطر لارده اولر راحت ایدیه . اولر یله سیمز لندیکی سنگی خاطر لارده
اولر دوز کلبه . بوقوم ایدیه اولر دکل ، ائمه دکل ، زدی العقول اولر قوی عالدیه اولر دکل کندیریه
زده ده حکمینی قوسه ایتدی بویور . به اولر به بئشیر بایه جفم دیکه سیند ، سوبه اولر ده :

بر زمانه بوسه ، غراب ، عراندیه عالی اولر برارضی وار دی و بونده قونی و بیلکی بیده

صاحبی داردی . اونی اعمار بکشدی ، کنده تونی ایسه ارا بکشدی فراب اونی دیا عالم ایسه تفسیح
 ایندی دیکه سنی ایسه مدی ، اطرافنی دیوارله جووردی ، ایچنده مشه کوشک یاردی ، اوزنه سنده برسه
 کیدردی ، زیوتنده ، ارمانده ، خزانده ، اوزدوده ودرلوردرلوریه لره لکینه صفت صفت آغای
 دیکدی ، و اونی قوی ، ایسه ، رای دکت مای بر حافله صفت ده توزیع ایلدی ، نمانه شغل ایلدی ،
 و قناک درمور جفتلندی ، موره لری کی بونیزی جیفدی ، آی ، بونه فانه مه ، بونک دیواری ، تفریق
 بیقالم ، ابرافنی خایا یلم کماله فراب اوسوه ، عمرانه اثر قالمیسه دیکدی ، نامل ، نه دیکن بولا ؟
 الله بولور دی که : او دیوار ، بنم ذمت ، قدر زینتم ، ندر کتایم ، محافظ یغیم ، دیکله انا ملره
 اوزر ، او آغا میرک جیفار دینی کی بونیزی ده اوزر جنبه عملدی . بهر ده اوزر کنیزیک علیه بدینه
 دیر وکری حکمی حکم ایتم . او ، اوزر ادرک فزاینیکی بشدر . به صغیر ، قویله کسکه نقیباتک
 ایسه یورر . حال بوکه آن به ابرمن و به اونی عیم ، به نقوی ایو و تحريم ایندیم نقوی بوناز لایقده ^{صاف}
 نقوی باقیورر . قانرله ادری بویانسه ، البسه لری بولاشسه ، بنم اجمیره اولر و مبدلر تشید یورر
 و اوزر ایچدی تمیزله یورر . کنده تبدیلی و مبدل ییسه یورر و کیرله یورر . بنم اجمیره اولر
 و مبدلر بالریلی نقیله تنزیهه یورر . عقلدی ، قدری تحریب دانا دیورر . بنم تشید بویه
 نه احتیاج دار ؟ به اوزر آله اولام ، بنم نقی مبدلر . احتیاجی دار ؟ به اوزر کیرم ، به اوزر
 بولسید سنی آغجه ایچدرنه ذکر دیکه اولمقنم اجمیره دنا فایده ایسه بندر بر تقنم اولسوه اجمیره ایتم .
 دیورر که : اگر الله ، بنم الفتری طوبیله قار اولر اید الله قویلاردی ، و اگر الله بنم
 تشید عیزه آله تقنم قار اولر اید الله عیاله آله یاردی . ایکی توری آغاج آل ، اکه موره عجم ایدردی
 بر صره ده محمدینه دار . او ایکی آغاج خطابا ، الله دی : سزه ایچدرک بر آغاج اولمزدی رار یورر . بونی
 سویرنجم ایکی آغاج برینه فاریشوب برله شوریدی ، بنامیه الله ، بولور دی که : سویر اوزر کور دیکن یا
 به ایکی توری آغاجی تألیف ایچدرم ، اگر دیلمه ابرم سزه الفتدی جمیع ایتیم ؟ و باقیله کینه
 سوز کیره مزیم ، حال بوکه او به صورت دیدیم .

اودنه یا به جینی دمی ایو غنیه مطیع اولد بیلر دیه زعم ایویرلر و هیس بر سوید و طریکی کیرلر بور، سر
طونویر. حال بر ایو بیلر که به سمادات دارند غنیه بیلیم و اودنک ایمیقله دوزی و کیم انیکور
ستلر ده بیلیم. به سمادات دارنی غنیه اندیکم کوره کندیر اثبات ایویرکیم به حکم حکم اندیم و اود
اودنه مؤجل بر اجد تقیه ایویم که لایه او، دافع اولد جقد.

اگر اودنک حکم غنیه انحالده صاده ایویرلر سطا غنیه ویرسند به اودنک دقت سفید
ایویر حکم، اودنک زمانه اولد جبه؟ اگر اودنک دیو طریکی یا غنیه فار ایویرلر بنم اونی اجد ایویر حکم
قدرت کی بر قدرت اجد ایویرلر، به اونی سحرک ایویرلر منه غنیه اودنک اوسته جقد به جفیه
اگر اودنک دیو طریکی سوید فار ایویرلر اودنک اونی تدبیر ایویر حکم حکمک سانی تالیف ایویرلر
زیرا به سمادات دارنی یا ایویرلر کوره حکم اندیم که بونی اجد ایویرلر ایویرلر، ملکی هیویرلر، غنی
زلیلده، قوی ضعیفده، غایب نقایه، زودی اقلایه، شدی قیدره، قلدری هیویرلر، برایی
انگیزده، علمی حاصلده، علمی امید مجرب ایویرلر.

ایویرلر اودنه بوز زمانه؟ و بونک بائنه کیم جک کیم؟ کیمک الله به بونستی ویر حکم؟
برایتک احواله و انصاری کیم؟ بیلرلر سویدرلر؟ به بونک ایویرلر برخی ایویرلر حکم
سنت دکل، قابا دکل، سوفا قورده باغیدمان، فسمه ایویرلر ایویرلر، اودنک سویدرلر، به اود
برکونه لک ایویرلر استقامت ویر حکم، هر غنیه کیمی غنیه ایویر حکم، سکینی لباسی، بری شکاری،
تقوایی صغیری، حکمی معقولی، صوره دوزانی طبیعتی، محض و صوری خلقی، عدل و صوری سیرتی
جفی سیرتی، صدای امانی، اسودای سیتی، اصدای سیتی قید جفیم. ضلالتده صوره اودنک صدایت ایویر حکم
جوانتده صوره اودنک تعلیم ایویر حکم، در شکر نلکده صوره اودنک یوگسده حکم، طایفه ایویرلر اودنک
شانه ویر حکم، از لیلده صوره اودنک هیویرلر جفیم، در لیلده صوره اودنک زکینتده ویر حکم.
تفرقه ده صوره اودنک طویله جفیم، مختلف قیدو، طایفه ارزدری، سفیده اندی اودنک تالیف
ایویر حکم، استغنی اندی ایویرلر جفیه غیر امت یا ایویرلر.

بنی نوعید ایمونه بطا ایمانه و اهلش ای بر سر وی امر، سندی نهی اید هجده، فیما مقدوراً کونوا
 سجوداً بطا عاز بقلا هجده، بنم بولده صفاء و زحفاً مقافاً اید هجده، بنم رضوانه اید هجده ایمونه بالذنه
 دیار لرزنده هیفه هجده، به اوزده سجدرنده، مجسدرنده، یا نه قوی، گزریطری بر دره تجید، نوعید
 تسبیح، حمد، مدحت، تحمید الهم اید هجده، سونابه سندنه تجید، نهیل، تقدیس اید هجده، بدینه
 انواب باضلا هجده، قربانوی، فخری، کنیزی، سینه لری، کجوه هجده، گزنده آرسلا، او بنم بر
 فطهم که در بریم و بریم و به هیوه بوبوک فخر حاجی یم، سبعا علیه السلام سوزنی بتیجه ادریک
 ایمونه اوزنه حالیشده، اوده نایوب بر آقا بکزنه، اینه لیکه فستاده اولاده و منی کوریشده
 دستوری دایا یوب آقا ج اید بر ایمه شد [۱] الله تعالی ده تحت تصرف تسلیط ایدوب جلا ری ویریشده
 نه کیم بوبور و یور که :

[بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولَىٰ بَأْسٍ شَدِيدٍ] سندی عرب و صولت حاجی
 سندر قولدریزده اوز بکزه حالنده — بوبراره افاضله معرفه اولورده «عبادنا» بوبرایوب و بکزه
 اولورده «عباد لنا» بوبرایوب بوبرک الله افاضله یار اولده هیوه مقبول، معرفت و عبارت قولدری اولادینفه
 اسارتده، یعنی بوتنکیده «عبده» تعریفی کبی احسانت محفومه اید بر شریف معنای دکل، سندی بر بیل
 و تفسیه معنای واردر، فی الواقع الله تعالی رب العالمیه اولدینو ایمونه حمد زانده مؤمنده ده طاف اید
 قولیده و در سونالی که مؤمنه ایله آناه بر قومه طاف بر قومه تسلیطیه تو بیج سیده، صالح الدلله صدق
 قبول ایمیه انوایی بکلمیه عاقبت ده بود، یعنی مفسیه بود قنده جالوت و قندی اولدینو سوزلده
 اکثریت «تحت تصرف» و قندی دیشدر، بیانیه اصل عاز اکتی اولاده هجت، و قنده زبانه و سخای
 دکل رهیت محفومه سید هکتید، قرآنده ده آنچه بر نقطه اخلاقیاتده، اوندک ایمونه الک طوفورده
 استخامی و ازمانک تقیینید او قرآنیه و قندی قرآنیه بیانی و هجده جذر و هکتید سراجیه انکله،
 غفلت الهیه اوزده ادر تو بیج قولدری حالیدری [فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ] ده ادرک

آرا ری می شود بدید . - یعنی او را سید اندید ، او را قتل مام باید کرد عمومی محدد را بعد از آن
 آرا ری نمی آید و بدید او را بدید جمله بخاطر این آرا بدید . [وَكَانَ وَعْدًا مَفْعُولًا] در بعضی
 جملات همیشه بر عدل آردی - یعنی برنجی فساد در ده سده موعود را دلاسه مام و فضا بر صورتی فعله
 می نماید ، تمام آردی (سوره بقره ده) او کالذی مر علی قریه و همی خاویه علی عروشها « آید با »
 [تَمَرَّدَ ذُنَاكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ] مکرده ده سده او را از زین تدار موعود می نماید
 آید - در نزد تدار در بر [وَآمَدَ ذُنَاكُمُ بِأَمْوَالٍ وَبَيْنَ] در سال در دین
 آید آید [وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا] دزدی آرد و در ده کشتی فیدیه - سوره
 دیر که [إِنْ أَحْسَنْتُمْ] اگر نوز آید که - الله اعلم ، اردو نه عابد نوز می باشد
 منان بیا سز [أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ] کندیزه امایه همیشه آرد سز - چون
 در امایه دافع بر فایده الله نفاست در بر یوسف و بکت فایده ایما [وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا]
 و اگر نوز که بیا سز آرد کندیزه در - الله اعلم ، نه بهات فساد می کند که کندیزه
 فایده ایما آرد سز . چون عیالیه فساد سناست او زینزه دنیا و آخرت عقوبات فایده ایما
 در بعضی اسرائیل در سده بر صورتی اماره سی بر آرد الی اولیقه بر بعضی زمانه کندیزه مسعود
 علفه در آید . او ای زین ای نوز بار اولی کسب صود آرد که نوز می باشد . فاما الله ماته
 در لایحه یوز سده مکرده ده آرد موعود آید در . فقط بر امایه در ام ایما بر ایما فایده ایما
 و در وقت موعود و عدل و جمیع ، اگر نوز فایده یوز زینزه جایله جمیع ، در نوز با سده بیفلا جمیع . نه کیم
 سوبل بوب و دشت :

[فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ] بوند او زینزه مکرده کند و موعود سنج - موعود می بدید
 ای مره اساده موعود و موعود کسب دشت - که جمعی عید السدی قتل [۱] و عید السدی قتل
 و صلب آید فکرو زمانه . [لَيْسُوا وَ أَوْجُوهًا] و موعود نوز سید ایما [وَ

[۱] - روایت آرد که جمعی عید السدی قتل سده در فایده ایما و بیکر با سده کسب دشت کشت بر آید .

لِيَدْخُلُوا الْمَنَاجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ] واولی دفعه که در درون مسجد کبریا میسر شود [و]
 لِيَسْتَبْرُوا مَا عَلَوْا تَتَّبِعُوا] ودر استیلا این طرفی میسر شود اینست ایچیه - ^{مذکور} ^{مقتضی} ^{مذکور} ^{مقتضی}
 بابل مکانی جدید و یا جردوس ریه روایت اینست اولسه - ده برادر عاقبت فیضیه بر دفعه مذکور صفاتی
 و یا منفرد و دفعه در سلسله توالی اولر و ده سلسله ایله بلیه . لدر برده لامک نصیحتی اینست امثال
 ده هزاره اگر - . بر تختی بایه باس سید صبری ده سلسله تاریخیه پندرا اترتیه سلسله
 فار - روایت اولست [۱] سورده بقدره ده " فخر اظم من منع مساجد الله ان يذكر فيها اسمه و سعی في
 خرابها " باه .

بروزه صورته سلفیه :

[عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ] بزرگ سزه رحمت اینست باقیه -
 یعنی رحمة للعالمیه اولاه افزونه پیغمبرند کون - برسی و سز اولسطر ده نور نواز امید آرتیه
 باقیه - سوزط ابر که سز صده برین طواریه کن [وَاِنْ عُدْتُمْ] ساید نه دوز سکن -
 ایسی کجبار عورت ابر سکن [عُدْنَا] بزرده دوز سکن - نه عفا بایه رن [وَجَعَلْنَا
 جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا] در بر جانی طواریچیه بر حصیر - هیفتای نایلی بر حبس -
 فیستد - . الله تعالی حکم و قضای اولاه بر قضیه لر و فیصله بخا اسرا یله کون ریله کنایه
 نورات دلواحقی صفحه بیلد ریله اید . ادرک مقدراتی بر اید .

سندی ارباقیه اولاه رحمت الهی با ؟ ریه جلع اولور لسه ایسته :

[۱] رد ما جمیع الطوایر بر نه و سیاستی سوری بر دوز سوزی ایسته بهر بر کتب سماویه ده نه کور اولاه خانم انبیا
 ظهوری زمانی کلمه اولریقی فیلد رد ما به فارسی ایستد دی . فقط مبداه عربیه و سیاستی سوز مغرب اولست ، دوز سوزی حق
 ایستد دی . بر صده ده رد ما به عقوبت ایسته اولاه و سیاستی سوز نه سز فتنی اوقی طواریه حواله ایسته ، فیفوس و فی القبا
 فخر مانا نه مفارسته باقیه به قوسی فتنه و تحزب و بیت المقدسی اواره و بهر بری مکتب نه ده و ابر عود قرنی سزا ایستد
 طواریه بخا اسرا یله مقداری بر قایع مبدیه با بر اولریقی کج مباره و محامده ایستد نه حق اولور و مقداری و فی دیندیکنه
 کوره بر مبدیه مقدسی بخا و نه اید (مراد به تاریخی) .

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا • وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا
لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا •

تال شریفی

فہرگز ارسوہ کہ برترانہ ، انندی ان طرغز برلہ صدایت ایدہ ، صلیح صالح محمد بیابانہ برنندہ
نشیہ اید کہ کندی بریہ بربرلہ برابرہ دارہ • آفرہ ایانا نایاندہ ، دخی الیم برعذاب مفرلا شردہ •

[إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ] مہفہ ایستہ برترانہ [یہدی للتی ہی اقوم] الہ طرغز
الہ ماضلام برلہ ارشار ایدہ [و یبشیر المؤمنین الذین یعملون الصالحات] و صلیح
بنی فرانہ بیابانہ ای محمدی ایدہ برنندہ ، نشیہ اید کہ :

- ۱ - [أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا] کندی بریہ بربرلہ برابرہ مہفہ .
- ۲ - [وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ] آفرہ ایابہ
ایتمہ بند ، برنندہ ، الیم برعذاب ماضلام فرغز مہفہ . — بنامیہ برلہ نایانندہ بیابانہ
شی ، ایابہ اید صالح محمدی ایدہ بربرلہ ایدہ ایستہ مک دار الیم عذابہ نورہ دقتہ . فقط .

وَيَدْعُ الْإِنْسَانَ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا • وَ
جَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ فَمَحْوَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَبْتَغُوا
فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ وَكُلُّ شَيْءٍ فَضْلًا مِنْ رَّبِّنَا •

وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ
مَنْشُورًا • اقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا • مَنْ
اهْتَدَىٰ فَأَنَّمَا يُهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
وِزْرَ أُخْرَىٰ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا • وَإِذَا ارْتَدْنَا انْ
نَهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا •
وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا •
مَنْ كَانَ يَرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ
جَهَنَّمَ يَصْلِيهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا • وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا
وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا • كُلًّا نُمِدُّهُمُ أَهْلًا وَهُوَ لَآءٍ
مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ كَانَ مُحْظُورًا • انْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا
بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْصِيلًا • لَا تَجْمَعُ
مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَخْذُولًا •

مال شریفی

اسامہ دہ سنی ادب دعوت ایدہ کہ ہندہ دعا ایدہ کہی ، واسانہ یدک عجمی اولند • حال
بوکہ بز کجی ، کوئہ دزدی ایلی یایدہ ، صوکرہ کجی آتخی کجی ایدہ دکوئہ وز آتخی کوسری فیلورہ کہ
رکزدہ فضل طلب ایدہ کنز ، دسنہ رک صایخی دصابی بدکنز ، لہم لہم شی نفید ایمسہ دہ اعیش •
لہر اسانہ دہ فوسخی بو بوندہ کندیہ فامندہ • داندک ایموہ قیامت کوئی بر کتاب عیبارہ رز کہ نش
اولندہ رنہ ادنی سولہ فار سیدہ • ادقو کتابی : محاسبہ بو کوئہ اوز رکہ نفسک بد • کیم طوف
کیدہ صرف کندی لہنہ کیدہ ، کیم دہ صلیفہ ایدہ آخوہ علیہنہ ایدہ • دہم بر دزدہ فیکہ دگر بندہ دزدی

چگونگی، بنابر رسول گوند بخیر برآید - تعذیب ده ایتمیزد ● بر مملکتی همدان ایتمیزد سرانند که ز دست لایه
درنگ در دستگیری (احاطت) ابراهیم درند، او را احاطت ایتمیزد آرا ده شده بیاورد، بوندک اوزرینه
از مملکت علی بنده حکم، همه اولور اونی ترمید ایدر ده ایدرند ● هم نوحه صوکره نه تدر قمر همدان
ایندک، تو برینک کاهلریه بیکه جنید بعد اوسمی تدر ● تو کیم میشه ایسه بوسه اولاد یار میشه
دیر برین، دیدیم تدر ایسه ریخته، صوکره ده اولاد جراحی تحفیه ایدرند، اندوم، نادر و بر حاله
اولاد باصلانید ● تو کیم ده آفرق ایسه، اولاد لایحه بر سعه اوندک ایچمه مؤمه اولورده میایند سه
ایسه بوزک سیدی شکر اولور ● هیسه ایدر ایدرند؛ هم اوزر، هم اوزر، محضاً بیکه
محاسبه، بیکه عطای یاساره دکر ● باسه بر شنی ریکینه ناصر تفضیل ایتمیزد والیه آفرق دغیا
دها بوبوک تفضیل ده دها بوبوک ● ادرک مصیته دکر بر اله بایم که مذموم، مخدول فالیه

۱. وَيَدْعُ الْإِنْسَانَ بِالْشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ ۚ ۲. اِنَّهُ هُوَ الَّذِي يَدْعُوكَ يَهْمِيكَ دُعَاءِ كَيْسَرِهِ دُعَاءِ رِيَا

سری دعوت ایر - صاحب ادب و یون ابرو دعا بدو رسیده کجی ارا لیم عذاب دعا ایر . دیا انعام و انعام
دعوت ایر . بوند سبب و سرور : [وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا] انسان عجله - بدو
عجله - . صوره اول وجه شئی و فتنه اول اول و در رسیده است . صبر و تحمل کو جنبه طلبه ایمان ایر صلح
عمله اقدام ایر . ادب و یون ابرو ایستیه جمله برده عجله سنده ایمان است لاف فتنه حاضر لاف فتنه اولانه
عذاب ایر دعا ایر . اندک بر آنه اول ابرو ایر یون بر سنی بر خیز است کجی است و بدو صورت کندینه سر دعوت
ایتمه اولور . زیرا بر شئی و فتنه اول استعمال ایره محور سبیل معاتب اولور . بنا بر عینه مؤمنان سر دعا
ایتمه ، صبر و تائی ایر فتنه دعا ایتمه و اعمال صالحه اقدام ایر فتنه دعوت ایتمه .

انسانك عجز اولى برده سؤمناي نقشه ايد : انسان مستعجيد ، در پييده زياد ميشنه
فوس ايد ، آفرق دنيار كورده ايد ، اوندك ايمونه انكرك بر عوغي آفرق بر ايتده دنياي ايد
ار بويده اجره الهيت در رن ، اعدا يا الهي عباد الازره بو صوره تم كندينه فدايه بويده كج شري دعوت

اید - که بر معنی باز صکره «مَنْ كَانَ يَرِيدَ الْعَاجِلَةَ» ابتدا ایضاً اوله جعفر - علی کفر زنده یا
 بر توبه اموال زنده و کل جنس اعتبار د با بعضی اموال و انشاء عجلولو - و عجل سنده جعفر و توبه یعنی
 صولتی کوزه و توبه - زمانه آیدنی صابا المازده کند به هیزی دعوت اید بر مسه کی بر هاله سزی دعوت
 اید - [۱] -

[وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ] حال بود به کج و کوزه و آیات بایره -
 کج و کوزه و نیمه ای هم عدالت که اختلاف و تقابل زمانه جریانه نفاس و اوله اوز زنده اید
 و تصرف اید قدرت الهیه به بر نشانه در - بر روی [فَخَوَّنَا آيَةَ اللَّيْلِ] بایره کج و کوزه
 - بر نفتم صفت احسان قبله به ایماز اوستوفانی استعاره اید که کج و کوزه کند بر آیات
 بایره که خبری اجموده به بر آیت بایره و بود که کج و کوزه یعنی موازیک [وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ
 مُبْصِرَةً] - کج و کوزه فالت و با تفر کوزه و آیت ده ضایا و کونند - کده بوراره آیه البیضاء
 تفسیر اید به حد اوله به فلانده محو آیت نهار مفادی و بدید اوله هفتده بوفده انجیده فخر بر نهاره افاده
 انیمسه اوله جعفر - بنار می آیت اللیده مراد - فردا و فالت بود که موازیک اوستوفانه ده فخر در -
 محو فخر در اندر ؟ اید نفاس و عید که آیه البیضاء اوله فخر - شمس کی معنی اید موازیک و فخر بود که
 فارسی ارمول اید - اید ابی هاتمه تخم اید که و هله محمد به کعب فرضی و عید که کج و کوزه - کوزه و
 بر کوزه دارد - کج و کوزه موازیک و ایسته فخر که موازیک - دلائل البیضاء به به معنی دایره عمار مسجد مقبوره
 سوختن و عید که عید به سلام - بخاکرم علی علیه و سلمه فخر که فارسی بی سوال اید - رسول الله
 ایسی ده شمس اید و عید در عید که الله تعالی «وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَتَيْنِ فَخَوَّنَا آيَةَ اللَّيْلِ» بپوری -

[۱] مدون اوله خط و املا فاعده سه نظراً «یدع الانسان» ده نفاس و ادب «یعوا» باز همه اید از را
 غنی انفسا اید به حد جازم بود - زیرا ساکنه مدونی اوله فاعده و دلا بی ترکیبه فخر اوله فاعده - فقط «یدع» به معنی فقط
 اوله یعنی کج باز بلسه و اد و هله صافه اوله فاعده - چونکه معنی فاعده به کوره نفاس و کل معنی دوزنه مبتدیه بود که
 اید از بود معنی صولتی نفاس باز بلسه شبه بود که بر نکه دارد - الله اعلم بونکه - فقط و معنوی آیه مطابق اوله کرکر - یعنی
 آخری اوله فاعده مدون اوله فاعده اشاره فعله افقه غنی اوله فاعده و عید بیدر -

در همه شریک بود اولی که البته میباید و دنیا را کرده بود افرات که صاحبی از نوحه سکره بودی بود
 باینه [وَكُلُّ شَيْءٍ فَضْلَانَا تَفْصِيلاً] و هر شیئی تفصیل اینک ده اینک - یعنی عالم نامونده
 هر شیئی آید در اینک آیت نما - اینک نوسه دیکه کجی فرانه ده دینه و دنیا که ده - همه دیکه منقسمه هر شیئی
 اندر باینه اینک - بر صورتی فرانه - آیت نما - کید - بوند فایزنده کتب الفایه محوایسه آیت لیک
 منقسمه - بر تفصیل بدستده آمده اند -

[وَكُلُّ إِنْسَانٍ لِّلزَّمَانِ صَآئِرَةٌ فِي غَنِيٍّ] هر انسان ده قوتی بر بوند کفینه
 طایفه - یعنی تحت قدری ، عالم غنیه از عیوب که همه اولاده خبر باینه تفصیلی کندی دقت الزام الیه
 سونی کندی طب و عمدت تفصیل اینک - در امور دینی کندی نفس با عبادت [وَيُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
 كِتَابًا] و در بوم بیامده بر کتاب - اعمالی قید و صافی اراده بر دفتر - میفاده هفت (یقظه)
 منشور [وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ الذِّكْرَ بِالْمُؤْمِنِينَ] و هر کس که ایمان آورد در روز قیامت [إِقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَى
 بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا] او تو کتابی ، بگویند او را که صاحبی کندی نقد بر - و در
 ایمان انسانه دنیا ده ده که کندی از نوحه ، صاحب جلیله ده اول کندی محاسبه حکمی ، حاسبوا
 انفسکم قبل ان تحاسبوا -

بر هر انسان که طاری کند بر بوند الزام اولی نوسه محاسبی ده از باره ایضاً اندر ده
 بر بر و یور که : [مِنْ أَهْدَى] الا ...

اولی که در هدایت و ضلالتی فاعل نفسیه است - دینه که اولی ، بر سوال نقد - جواباً
 بر بر و یور که :

[وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا] بر بر و یور که در بجه بر قدر نفسیه
 انیمیز - رسول گنده بر بجه ده هدایت و ضلالت باینه ایسه بوند - فقط او قبول بود انیمیز
 هر کس کند بر بوند ، کند اراده منتهی -

بر صورتی هر کس طاری کند بر بوند الزام ایسه الیه ، هر انسان که صرف کند بر بوند که دنیا

بمقتی بربوبتہ برہم الزام آبرفتند۔ [وَلَا خِرَّةُ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأكْبَرُ تَفْضِيلًا]
 ودر حالہ آفت درجہ ہائے درہا بربورک، تفضیل درہا بربورک۔ بنا براینہ انسانہ عملہ انہما
 سعی مکنو۔ اولہ ایموہ بربوبتہ مقاصدہ آفری برہم آبرید۔
 انسانہ [لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخَذُولا] [اللاہ
 سقندہ دیکر برآ آید ورم، موکرہ مذموم، مخذول فالبرسک۔ اللہ عندہ مذموم آید ورم، کندہ
 خورنار جبہ یح بر بار دمی بولہ مانسک، جوہر سیک، جوہر بربورک ظلم، الہ بربورک مقصد۔
 ظالم اسہ لغزناہ مذموم و عاقبت مخذولہ۔ حال بربورک لہ سعی، قوت متوقف۔ الہ بربورک قوت اسہ
 مقصد۔ مقصد باسی رہ توہید۔ «لا حول ولا قوۃ الا باللہ» در۔ آفری لایہ سعی ایموہ ایلہ
 ایلہ سیک، ایمانہ اولہ یحی جہنم اولہ ایمانہ برہم رخی اولہ توہید ارشدہ برآ اید سعی و عملہ دستور
 اتحاز ایلہی لازم کلمہ اعلیہ اعمال صالحہ اسلہی ثبت ایدہ و خاتمہ یز توہید برہم تاکید اید سیک
 مؤافقہ ایدہ جہنم اولہ برہم آفری اولہ و زوالی رفت ایدہ نہ کوزل مکنند در۔

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبْلُغَنَّ
 عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آفٍ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا
 قَوْلًا كَرِيمًا • وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذِّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا
 كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا • رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ
 كَانَ لِلَّهِ وَأَبْنٍ غَفُورًا • وَآيَةُ الْقُرْآنِ حَقُّهُ وَالْمُسْكِينِ وَابْنُ
 السَّبِيلِ وَلَا تَبْذُرْهُمَا تَبْذِيرًا • إِنْ الْمُبْذِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ
 وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا • وَإِمَّا تَعْرِضْ عَنْهُمْ فَتَنْقَلِبْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ
 تَرْجُوهُمْ فَأَقِلَّ لَهُمْ قَوْلًا مَيَّسُورًا • وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ
 وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا • إِنْ رَبُّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ

يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا • وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ
خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ قَتَلْتُمُوهُمْ كَانَ خَطِئًا كَبِيرًا •
وَلَا تَقْرَبُوا الزِّنَى إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا • وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ
الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قَتَلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِ
فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا • وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّى
يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا • وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا
كَلَّمْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطِ أَسْمَأُ الْمُسْتَقِيمِ • ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا • وَلَا تَقْفُ
مَالِ الْيَتِيمِ لَهُ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا
• وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا
• كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا •

مال شریفی

ربك سونری قطعی زمانه بربوری : اوندیه باسفسنه مبارک انجیلک ، ابوین کوزه لایک
بارسی باهور ایسی ده بالکده اختیار لومدانه کلبرسه حاجیه اوندیه اونی ریم داوری آزار لایه ایسنه
آرامی سوز سید • ایسنه ده مرصده دونه زک قنار اندیر دوی که : بهم ! ایسنه ده مرصت
بو بور ، بخو جو کله زیم اند طری کی • ریز نفسدیز ده کنی دها ای بلیه ، آرسن اهل صدق دیکه
شبه سکه او جو ده نوبه • اولانده به غفور بولونبور • قرابت صابنه ده حق دیر مسکینه ده ایل
قاله ده ، بونظر بار صابو صابورده • جو کده صابو صابورده اند سبیلانده افوا نیر ، شیطان
ایس ربه جو ده نالور بولونبور • داکر بکده ایسا اند بیک به صحت آرسنه جو ده اسفقدنه دیر نظر
ایند مجبور ینده ایسک ادرت ده اوندیه بوس سوز سید • هم الک باغلوب بونیز اهما هم

هم دره اونی بر سبوتونه آیهیه صاعیا که یسعیانه اولور، آیهیه فالیرسک ● چونکه ربک هم دیکینه رزقی
 بطلایه، هم دره صیقا، چونکه اوقولرینه چید، بصیر بولونور ● برده زکوتک نور قوسیله
 اولار لکیزی اولدیرم بیک، اولدوره رزقی بادی ریز سزه ده، البته اونری اولدیرمک بولور
 بر جبات بولونور ● زنا بده با قتل شما بیک، چونکه اولدیک میرکیم، بولورده بیک فنا بولونور ●
 اللہ قهریم ایزکی نفسی قتل ده انیمیک، مکرکه همه سبیل اولا، دلوکیم مظلوما قتل اییرسه اولدیک یسی
 اجمیوه بز بسط حق دیرم سزور، ادره قتل ده اسان انیمیه، چونکه ادمصور بولونور ● بیتم مالده
 با قتل شما بیک انجه رسدیه ارنجه یقته ال کوزل اولاده صورت باقی، عسدره بر نه کتدک، چونکه
 عسدره سولیت حقده بولونور ● اولدیک بک وقت ده نام اولدیک و طوغری رازی ایز طاریک، بولم
 خیرلی هم دره عاقبتی دها کوزلور ● برده هیچ بیکه دیکه بر سیک آرنجه کیم، چونکه قولا ده کوز
 کوهل، بوزک لدری اونده سول بولونور ● هم ریوز نه عفتند بوزور، چونکه سده انیم
 بی نایبیرسک نه دره بویج طغنه بیه بیدرسک ● بونوه بوزک سنهی اولانی بیک عسدره کوره
 بولونور ●

ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
 آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ● أَفَأَصْفِيكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ
 وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ۸

مال شریفی

ایسته بوزر بیکه ط دمی ایندیک میسند دند، صاییه الله ایم بار دیکر الله او بدورمه که
 صوکره لوم وطر اولدوره جهنم آیدرسک ● یاسدی بک سنی اوغولدره تمناز قیلدی ده کندیمی سلا

دبید ایدنی ادری؟ صفتی نه هونه بدیون برسوز سوبورکن •

وَلَقَدْ صَرَفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذْكُرُوا وَمَا يُرِيدُ هُمُ إِلَّا نُفُورًا • قُلْ
لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا لَا يَتَّبِعُوا إِلَٰهِي الْعَرْشُ سَبِيلًا • سُبْحَانَهُ
وَتَعَالَى عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا • تَسْبِيحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ
وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ
كَانَ حَكِيمًا غَفُورًا • وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا • وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ كِتَابَةً أَنْ يَفْقَهُوْا
وَفِي ذَٰلِكُمْ وَفْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوُا عَلَى آذَانِهِمْ
نُفُورًا • نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰ ذَٰلِقَوْلِ
الظَّالِمُونَ أَنْ تَسْمَعُوا إِلَّا رَجُلًا مَسْخُورًا • أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ
فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا • وَقَالُوا إِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرَفَاتًا
إِنَّا لَنَبْعُوثُ خَلْقًا جَدِيدًا • قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا • أَوْ خَلْقًا مِمَّا
يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هُوَ قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا •
يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِن لَّبِثْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا •

مال شریفی

بز بواغطاری بو قرآنیه در یوسط کله افاره ایدن که دستونوب عقلی بی با سندنه آسند
مال بوکه ادا دوزک انجمنه ادر کتلی ادر سوبور • دی که الله ابر بر ابر دیکری کبی الهم ادر اید ادر قدر

اندر او عرشه صافیه البت بر بول آزار دی • اوسجانه ، اوزون دیکرندنه هیومه ننده و هیومه
 یوکسک ، هم بیک بوبول بر یوکسک یوکسک • اونی بری سماء ایدارمه و بوبولنه بوزرد کی ^{العقول} دوی
 تسیم ایدر و حق ییم بری یوقر که اونی هم ایسیه ایسیه و لکنه ز اوزون تسیم یی ای اهلایر کند
 اوجده اهلیم غفور بولونور • برده سه قرانی قرانت ایندیکه وقت بر سنطه افتره اینا نیانزک
 آراسته کور غن بر حجاب میده رن • و تبیلدیک اوزرینه اونی ای اهلایرینه مانع فابوتد کیدرین و قولایر
 بر آفریده دیرین • ربکی قرآنده و اهد اولر ده آلد بقد و وقت ده اولر که اوقر لینه دوز کیدر •
 بزیک اهلایرین ، سخی ریکدکمه نه صورتو دیکد بورلر ؟ بر بر بر فیصد استه کرده و اوقلار
 دیرلر که ده : باسقه دکل ، صرف بر کولی آلامه تابع اولور کند • باره سخی نه لره قیاس ایندیر ده ناصل
 ضلالت دوشدیر ، اولک اجمیوه بر بول بولنه تاب و توانی یومه • برده دیدیر که : بز سوری ^{کله}
 اولر یغین و اوقلار لوب نوز دین و قتی جدا بزی یکی بر یغیند بخت اولر یغین ؟ • دی که : محققه ایست
 طاسه اولک ایست دیر • ایستد کور کلد زده بوبویه لک لکائی بر غلوه ، اومالده بز کی کم اعاده ایستد
 دیر بقد ، سنی ، دی : ایلک دفعه بار استه اولر ده قدرت مایه ، اودت سقا با سدی صالحیه مقدره
 " نه وقت او ؟ " دیر بقد ، دی که " باقیه ایسی مایول " • اوسنی چایغره چینی کوه در حال اولر
 کاد تنظیم اید اهابت ایدر بکند و فله ایدر بکند که یک از برست فالرین •

[اِذَا لَا يَتَغَوَّ إِلَى ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا] اوقدیرده مظهره اوعرشه صافیه

بر بول آزار دی — بوله ایکی معنی دیرلر : بریسی ، لوبری اومالک الملک غلبه ایلک چاره سخی
 آزار دی ، چوند غلب اولارده الله اولر ماز دی ، بر صورتده « لو كان فيها الهة الا الله لفسدتا »
 مؤاسجه بر هاه منافعه سارت اولور . ایچیسینه ده « لوبری اولک ذات اهد یکنده قوت و قدرت آتساب
 ایلکینه بری یا یا به مقدری ، بر جمهورینک رئیس اولر به معنی بیکرندنه صیسی اولر با نلسه اجمیوه بر
 آزار دی ، بر صورتده ایسه یی لوبری اولر ماز ، اولک الوهیتی تسلیم ایسه اولور لوبری » دیکدر .

۱ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُوْنَ تَسْبِيحَهُمْ ۚ رَءِیْتُمْ
 بوقدر که الله محمد را تسبیح اید اولایسه و لکن نه ازین تسبیحی آگاهانید - چونکه بر تسبیح
 لسان حال اید دلالت بر با حال و خالده اعم اولدیفنه فائز اولددر - فقط بعضی مغربیه منهای حقیقی
 اوزره - قولاً تسبیح دیک اولدیفنه اعداد ایتددر - انریک قوی عقول عوام اس کوردنوسره آوسی
 نفسیه تفصیل اولدیفنه اوزره - رسول الله الله حاضرک تسبیح دویلاسی کبی بر هیومه اماریت
 و آثار دارده بعضی قوی تأیید ایتددر - سبح الدیه عربی و سایر بر هیومه صوفیه دخی بولاقا فائزدر -

وَقُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ اَحْسَنُ اِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ اَنْ
 الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْاِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا • رَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِكُمْ اِنْ يَشَاءُ
 يَرْحَمْكُمْ اَوْ اِنْ يَشَاءُ يُعَذِّبْكُمْ وَمَا اَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا •
 وَرَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ
 وَاتَّخَذَ دَاوُدُ زَبُورًا •

مال شریفی

قولدریم سوبورک : اگ کوزل اولاده کلهی سوبورک سید ، چونکه سیطانه آرا ریغی عجبقدرا ، چونکه
 سیطانه انسانه اهیسه بر دشمن بولویور • یکیز سنی دها هیومه بیلید ، دیرسه سزه رحمت بویوردر
 دیرسه سزه عذاب ایدر ، سخا دوزر لرینه دیکل کوزدرک • لهم ربک کوکدرده دیرده کیم داره
 هیسنه اعلمدر ، جلال هیومه یغیرلرک ده بعضی بعضیه تفصیل ایدک و دادود بر زبور و برک •

۱ وَاَتَّخَذَ دَاوُدُ زَبُورًا ۚ - بوبراره پنجاه داود دزبورک ذرا ایدسند و هی :

۱ - قریبہ ، پیغمبر فارسی بحال را پیغمبر بہودیدہ مراجعت ایویر ، بہودیدہ "تو" صکرہ پیغمبر بودہ ، تو را ندہ صکرہ کتاب بودہ " دیویر ، بنا علیہ بودہ اوزن ہر اعلیٰ نفعہ ایستہ .

۲ - بودہ تفصیل جہنمہ تہہ اولیہ . زیرا دارد بودہ برسد اید ، بودہ لکہ بودہ اوندہ سکہ قالہ انما بودہ وہ بودہ تخصیص ایسی ذکر اولانہ تفصیلہ مراد ، مال رسد ایہ کل علم و رہہ ایہ تفصیل رسد اولیہ کوسدہ .

۳ - زبورہ خاتم الانبیاء و اوندہ امتک خیر الامم اولیہ بازیمشد ، نہ کیم " ولقد کتبنا فی الزبور ان الارض یرثہا عباد الصالحون " بودہ شدہ (سورہ انبیاء بارہ) .

قُلْ اَدْعُوا الَّذِیْنَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُوْنِیْ فَلَا یَمْلِكُوْنَ کَشْفَ الضُّرِّ عَنْکُمْ وَلَا تَحْوِیْلًا • اُولَئِکَ الَّذِیْنَ یَدْعُوْنَ یَسْتَعِیْزُوْنَ اِلٰی رَبِّهِمْ لَوْ سِیْلَةٌ اِیْهُمْ اَقْرَبُ وَ یَرْجُوْنَ رَحْمَتَهُ وَ یَخَافُوْنَ عَذَابَهُ اِنْ عَذَابَ رَبِّکَ کَانَ مُحْذُوْرًا • وَاِنْ مِنْ قَرْیَةٍ اِلَّا اَنْحَنُ مِنْهَا قَبْلَ یَوْمِ الْقِیَمَةِ اَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِیْدًا کَانَ ذٰلِکَ فِی الْکِتَابِ مُسْطُوْرًا •

مال شریفی

دو کہ : اوندہ باشہ زعم ابہ طریکہ جامعہ ، اکلا سکرہ باشہ نہ صیفینی فی دفع ایہ بیلیدر زہہ محوید • اوزن بالواروب دور دقل ، برینہ تقیسی دہا باشہ یہہ وسیلہ آزار و صفتی امارلر ، عذابہ قورقارلر ، چونکہ ربک عذاب قورقہ بودہ بودہ • یہم برکلت بودہ کہ بذوق قیامت کونندہ اول صمدلر ایہہ ملک و باشہ فی عذاب ایہہ تعذیب ایہہ ملک اولہ لم ،

کتابہ ہو مطبوعہ بولونیو •

(فِي الْكِتَابِ) - بـ و ا د ه كى كتابه مراد، نوع محفوظه .

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَأَتَيْنَا
ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا • وَإِذْ
قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرَّيَّا لَآلِيَّ أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً
لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنُخَوِّفُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا •

مال شریفی

ادایه نیکه آید (معجزه را) در حالت دیرگدازه بزرگ می آید و می رسد. آنچه از روی
ادب است که نباید. خود که گویای کوره کوره او نافرین و بدون ده او نیکه گریه فکرم آید
حال بود که از آید از آنچه قوت و قوه ایچیه گونه ریزد ● و از نیکه که در قیاس و قیاس که
دیکه: ربه او نیکه که ایچیه. او که گویای دیکه نیکه ای و نیکه ایچیه. آنچه از روی
اندره بر نیکه ایچیه یا نیکه در. از نیکه که ایچیه. او از نیکه که ایچیه. آنچه از روی
با نیکه نیکه در نیکه ●

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ ۚ وَاتَّخَذُوا صَوْلَاتٍ كُلِّ مَعْرُوفٍ ۚ وَكَذَٰلِكَ يُرْسِلُ اللَّهُ فَتَمُوتُ أُولَٰئِكَ بَلَاغَ الْعَمَلِ وَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۚ

آیات، یعنی قدرت الهیه، دلالت بر علامت او می کند. بر کسی که شبهه عامد.

ففي كل شيء له آية

تدل علی انه واحد

قصیده بودن بر این دارد که واحد در بیست دلات ابر. عملاند فکری برونه در. بر قسمی بعد کسوف
کبی مقدار در. چهل اند فکری ده برونه در. بر قسمی خارده العاده در. که اینها معجزاتی، اربابان کرات
بر قیادت در. معجزه در بیاضه عسار به طلب واحد اولیانه بر قسم دارد که برونه «آیات مقدسه» بقدر
اولیانه در. برونه کوسه برونه زمانه تکذیب این قوم نمود کبی عذاب استیصال ایدر حال اهلان اولیانه در.
بر راده کی «الایات» لام عهد ایدر ایست بر قیاده آیات مقدسه استیصال که فریسه سر کربان
عسار به اولیانه طلب ایدر عسار آیت دیگر. نه کیم باز مکرره «وقالوا ان تو من لا حق فی غیرنا من الارض
بنوعا» الخ... و به قصه اولیانه مقدسه.

[وَمَا نُزِيلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا] حال بود که بر آید از آنچه خوف ایچو که کوزه یوزنه
— یعنی کوزه دیگر آید یا محمد! عذاب و اعدای ایچو که دکل. آخرت عذابند که قوت قوت ایچو که کوزه یوزنه
بنامه او از عذاب این دکل آید که کوزه دیگر می قدرت الهی یا رشی بران بولند بگذرد و در لای دکل،
است محمد عقد. قوم نمود که عذاب است حال را الهی اولاد بگذرد و در لای دکل.

برایند سبب نزدند ایه عباسه دار دلایه رویه کوره : مکه الهی صفایه انون
بایله سنی مکه جوارزه کی طغریه از الدنوب فای زراعت اراضی بایلیوری سنی ایسه مکرری . رسول
برقی الله تعالی ده دلیله بویور دلی که : ایسته ک یایارم و کلمه سوره اید که کفر اید رس اولی تو مدکی
اصول اید رس . بوند از زینه رسول الله ، اونی ایسته سم باری ، ثانی از زنده رس دیری و بنار عیه برات
نازل اولی . بور دای احمد ، نسائی ، حاکم ، طبرانی و ساره تخذیح ایتمکدر .

برده فارسی بحد بزرگنمایب اعز لررد کی باصناعت خاطر هکلمه مدح امجریه جو به بلوکه که :

وَاذْقُلْنَاكَ اِنَّ رَبَّكَ اَحَاطَ بِالنَّاسِ ۝

بیچ سبیه بوده که ربك نامی اعظم است. - یعنی عمیل محیط. « و ربك اعلم بمن فی السموات
والارض » چو درین فی اوزره هیند ایچی فیتی، اونی موکئی نمائیلید. بنامیه ایسه ذکر و بند
کوزله کی تقدیرده اولید کی بوزن دخی تذب ایزه جقدی اولد معلومید. کذلک قدریلده
محیط. لغزانه فارسی الزام ایزه ادر. برده اوزن تذب ایزه جقدی سوزنه اسدلال ایزه ده
آهوشیلید : بانه آ :

[وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي آرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ] ط کورسته اولد بفر
اور و یای اویچ کوروشکی ادناس ایزه برفته، براسمانه باسق برکی قلمارده - رؤیای بعقدور
سوره فحمه کلام اولاه فتح مکه رؤیای، بعقدورده، برده صابر سزکنده هرینده بیقد جقدی
موفقدی کورسته بر - رؤیای دیندر. فقط برایت مکی اولدنی جهل سینه ده اولاه اور و یای اویچ
موانه اولماز. صحیحی مجبورک بانی و جهل برارده و رؤیا سورده کله باسنده کله اسرار ایزه کی «لغزیه
من آیاتنا» رؤیتنه اشارت اولمید. زیرا ادرده تفصیل ایلدی و جهل بو حلقه اوزرینه اوسرط ایلماه
ایمک سور سوریه ایلماه ایزه ده بعقدینده بیل ایزه کی بویوک برفته اولدو. برارده رؤیا تفسیر
طولای معاجله سنده جریاه ایزه بر رؤیا اولدنی قلمه ایزه اولسه ده بود طوغری رقد. - چونکه
اولقدور کی رؤیا ده سوریه بورای کیمک، سادانه جهنمه کورسه واقع اولد بیلید. دبیریه که بویوک بر رؤیا
کور دینی سوریه کیمه فارسی الفا ایزه هجوم ده ایلز. اگر معراج سنده بر رؤیا ده عبارت اولد ایزه
برفته بایما سنده سناسی اولماز دی. طوغری رؤیا اساساً بستی و زنده همدرد. عرفه اولقدو مالنده
کور دنده اسم اولسه ایزه اساس اعتباریه سناسی رؤیت. کورمک دیکدر. بوانده ده بو معنای اصلی اوزره
دارد اولد. - آنجه برارده بولا رؤیت دینمید برده رؤیا اطلاله اولوننده نکتی دوسونده لازیم
چونکه اویچ دهم دارد: اول، بر رؤیت، کیمه بیه واقع اولسه بر رؤیت. ثانیاً، بر اهل بیت یعنی زینان
مستقرسه بر رؤیا کورمک دیند، ثالثاً، معراج هرینده کور دلی ایزه ده اور و یای ساند رؤیا کی
کیمی منالی اولدورده کورمک قلمه ده دار ایزه. صلاحت و جهنمی عیاناً کورمک ایزه ده بونده اهل بیت

در نمی؟

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ
لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا • قَالَ أَرَأَيْتَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ
إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا • قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ
مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مُوفُورًا • وَأَسْتَفِزُّ مِنْ أَسْتَطَعْتَ
مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبَ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ
وَالْأَوْلَادِ وَعَدَّهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا • إِنَّ عِبَادِي لَشَيْكَاكٌ
عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى بِرَبِّكَ وَكِيلًا •

مال شریفی

بنی آدم را آنکه بدست ملائکه آدم اجمعه سجده کرد و سجده در حال سجده ایستاد ، بلکه ابلیس
بصیح درید به بر جای سوره هالذیه بار از بندگی کعبه ی سجده می آید هم ؟ • باقر آن درید : سوئمن ازین
تکرم ایست بیکه ، قسم ایست که اگر بنی قیامت کونه قدر تاخیر ابریک به او اندک ذریعتی بداند از دستنی
اولمه او نذر - مطامعه فرمانده اسم الله الیرم • الله بود بر روی که : دفع اول ، هاید او نذرده هر یکم
سلاح تابع او نذرده هیزیک او نذرده که هیزم ده سزک جزا نذرده ، مکن بر جزا • قسم او نذرده کوهله
یتد یعنی سسکه اوبات ، سوار برک و یارده لوط او نذرده رینه باص کور و لونی ، و مالله بنی اولاد رینه او نذرده
اول او نذرده و در لریاب ، فقط سیطاه او نذرده بر آنرا خسته باسقه نه دعو ایست ؟ • طوفی در می دینم
قولدم بوقی ! سزک او نذرده رینه بصیح بر سسکه بود ، و کین ایست رینه یست •

[ان عبادی] - بوراده افاضت، تشریف ایموزد. رار عبار مخلصند. «انه
لبس له سلطان علی الذین امنوا و علی ربهم یتوکلون» بور درین کجی.
ای انسان!

رَبُّكُمُ الَّذِي يُرْجِي لَكُمُ الْفَلَكَ فِي الْبَحْرِ لِيَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ إِنَّكَ
بِكُمْ رَحِيمٌ • وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا يَأْتِيَهُ فَلَمَّا نَجَّيْكُمْ
إِلَى الْبَرِّ اعْرِضْهُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا • أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يُخْصِفَ بِكُمْ جَانِبَ
الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا الْكُفْرَ وَكَيدًا • أَمْ أَمِنْتُمْ
أَنْ يُعِيدَ كُمْ فِيهِ تَارَةً أُخْرَى فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ قَاصِبًا مِنْ الرِّيحِ فَيُغْرِقَكُمُ
بِمَا كُفَرْتُمْ ثُمَّ لَا تَجِدُوا الْكُفْرَ عَلَيْكُمْ يَتَّبِعًا • وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَا
فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ رِزْقَهُمْ مِنْ الطَّيْنَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا •

مآل شریفی

بجز اوفاد در که فضلند نصیب آری بکن در سزایموزد و زاده کید سوره ایور، صفت
اوسه ریم بولونور • دزد سزایر نصیبه الودریکی وقت اوسه باسقه بالوار دیند غائب الود
دیرکه اوسه قور تاروب فارایه هیکار بخنده بوزی هیور بوزی بکن، انسانده هیورنه نکلور بولونور •
با حقیقت بکنده فار، طرفه سزایر کیر بوزی سنده دیا اوزر بکن، حیاطی بر روز لاه صلیور سنده
صوکرده کندی بزم، صبح وکیل بول ماکنده اسفیه می ایردکن؟ • یوسه سزایر دنده دها و رای اعاده
ایورده اوستوزده قیرد بولکه بر طرفه صلیور به ملک لکزی اندیکظر کفرانه اوز غرضه بر بوزی سنده
صوکرده بزم فارسی اوندک براد جی آله هیور بول ماکنده اسفیه اوزر بکن؟ • شام هیورنه بزمی آدمی نکریم

فره ده دکن ده بندره برکوردن و غوسه غوسه نموده بسلاک ، بارانده تریزده برکوردن
ادزیه کوردن •

دیاره بربر ، افزه کلخ :

يَوْمَ نَذَعُو أَكْلَ الْإِنْسِ بِأَمَامِهِمْ فَمَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَئِكَ يَقْرَءُونَ
كِتَابَهُمْ وَلَا يُطْمَلُونَ فِيهَا • وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَى فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى
وَأَضَلُّ سَبِيلًا • وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِيَقْرَأَ
عَلَيْكَ غَيْرَهُ وَإِذَا لَا تَأْخُذُكَ خَلِيلًا • وَلَوْ لَا أَنْ تَشْكَاكَ لَقَدْ كُنْتَ تَرْكَنُ
إِلَيْهِمْ شَيْنًا قَلِيلًا • إِذَا لَا ذَقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ
لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا • وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا
وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خِلَافَكَ إِلَّا قَلِيلًا • سَنَةَ مِنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا
وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا •

مال شریفی

کوند برنه لوصف انندی امرد بر ماغبره جفت ، ارکونه هرکیم کتابی صاغ الیور بر بریسته
ادزیه کنایه بری ادزیه جفت و قبل تره ظلم اییمه جفت • هرکیم ده بر دیاره کورده ایندیه ارانه
افزده دهاکور و کیشجه دهاسا سفید • از دهاسی بیلا ، سلاهی ایندیکزده غریبی بزه ناری
افزاده سلاهی دینه فقهه دوتوره جفت دی واد نقدیده سنی غیلانماز ایله جفت دی • واکر بیه سلا
دبره سله اوله ایله سه ادزیه از بری سلاهی باز دگوری • واد نقدیده بیه سله مهنه میانکه ده فزولی

مانند ده قمری آبجستی طایفه در ده، صوره به نایه نایه کنده ایمو به یحیی بر باره دخی بولامازدک • و
از دهاسی بولامازده هیقارمه ایمو به از عیاج اید و جکدری واد نقدیده کنه بری آرد که ده از قاربه
• سنده اول کونه دخی بولامازده سنی و جکدر : سه به سخته به محول بولامازدک •

[يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ اُنَاسٍ بِاِمَامِهِمْ] دوستی اولی که در ناسه هیقاری اسلویه
هیقارمه هیقارمه - امام، صدای ویا ضلالت ویکه یوب آردنه دوستی سبوع ویکه که به هیقارمه
برتاب، بر دینه، بر نزهه ویا طهائی بر نیه، بر خورانه اصداده اوله بلیه. بنا عیو اگو به طرنا
هیقاری الهی ویا سیمانی سبوعینه اضافتو سلا ای ابراهیم اسی، ای موسی اسی، ای عیسی اسی، ای عزد سبوع
الذیه ویا خود ربندینه، کتابرینه، نذیلدینه نسبت اید اوله است اوله است دینه هیقارمه هیقارمه.
[فَنُؤْتِي] [ال...]

[وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ اَعْمٰی] و بر باره کور اوله - سنی بر دیناره
نقب کوزی کور اوله ده (۱) طوخی بولامازدک، همه ایمه اویایه، اولکیم و تقابل نموده نایه
نایه ده اید [فَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ اَعْمٰی] آفرده سنی آفرده مضومنده ویکه [وَأَهْلُ
سَبِيلًا] و بولامازدک صایقه - اولک ایمو آفرده کور و صایقه ویکه اوله ده و بولامازدک
سورده ده عز اوله هیقارمه و نایه صولدنه و بر دیناره.

سه سوله بانه :

اقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوْكَ الشَّمْسِ اِلَى غَسَقِ الْيَلِّ وَقُرْاَنَ الْفَجْرِ اِنْ قُرْاَنَ الْفَجْرِ
كَانَ مَشْهُوْكَ • وَمِنَ الْيَلِّ فَتَجِدْهُ نَافِلَةً لَّكَ عَسٰی اَنْ يَّبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا
مَّحْمُوْدًا • وَقَدْ رَبِّاْ دَخَلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَاَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاَجْعَلْ لِّيْ

(۱) فانها لا تسمى الابصار ولكن تعنى القلوب التي في الصدور « سورة الحج »

مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا • وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَّقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا • وَنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا • وَإِذَا أَنْفَخْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأْجَاهُ • وَإِذَا مَتَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَوْسُفًا • قُلْ كُلُّ يَعْمَلْ عَلَى شَاكِلَتِهِ قُرْبًا كَمَا أَعْلَمُ مِنْهُ هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا •

مال شریفی

کونکے خایماندہ کج سہ فائدہ مانے تھے۔ نماز کو نہ دیکھتے، پردہ فراموش نماز اولادہ صباغ غافل،
 زبر اصباح قرآنی حقیقت مشہور۔ (شہور پند در) • کج سہ وہ سب مفہوم نفس پر نماز اولادہ
 اور بقدرہ قالہ، قرآنہ اور نہ جہد قیل، یافتہ کہ ربک سنی بر مقام محمودہ بعثت ایدہ • دوی کہ: برہم غف
 صد کہ بیدری کبدر و صدہ جیفا رہی جیفا۔ دہم اجموعہ لہ نگہہ بر سلفی نصیر قیل • دوی کہ: ہمہ
 کوی، باطل زد الاربدی حقیقت باطل یک زد اللہ۔ • بزرہ قرآنہ ہی دوی اور سنی اندر پر نہ کہ مومند
 اجموعہ بر شفاء و بر عتدہ، ظالمہ ایہ انجہ ضارعی آرہ۔ • اور با بانی انسانہ نفی و بر یک نماز مالہ الہیہ
 باندہ بکرہ، گزینہ سہ دوی یعنی زماہ وہ یک ماہوس اولور • دوی کہ: ہدی کندی اور باریہ کورہ حرکت
 ایدہ، ارعالمہ بولہ الہ طوفی اولادہ کیم اور یعنی دہا زیادہ یکہ بیلہ •

[اِقْرِ الصَّلَاةَ] نماز درام اید قیل و قیلہ [لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ]
 کونکے دلوک، یعنی زوالی رد لایسید کجہ قرآن طیفہ تہ۔ کہ ارط، الہدی، اقسام، ہاتھ و قدغ
 مادہ۔ • روایت اولہ یعنی اندہ۔ عمیہ الصلاۃ و السلام بوسند کہ «شمس در کندہ زوال بر لہ یعنی وقت
 جہد کوی، بطا اور نمازی قیل و دوی» الہ [وَقُرْآنَ الْفَجْرِ] صباغ قرآنہ۔ • یعنی قرآن
 بالنامہ ہم اولادہ صباغ نمازی رہ افادت [اِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا] کہ صباغ قرآن

مهیقة سهرور. — ادعا که سجده کند ده کوزه رسد کسی ده جامه رساند اولور و بونوه فلان
 ادیانیه انسانک ذوقه سهرور برکریه. [وَمِنْ آيَاتِ فَتْحِهَا نَافِلَةُ لَكَ] بجهه ده بونوه
 نافر یعنی نفل اولور که کذا بجهه نهجید [۱] عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا
 که ربک سنی محمود بر مقام بعث اتمی یا نه — بوراده «لا يزال العبد يتقرب إلى بالنوافل حتى يكون
 سمعه وبصره وقلبه» حدیث قدسی منسوب به علامه مدعیه. مقام محمود: هر که عبادت عجل ایه بهی
 مقام مقام دیگر. که هیفت هر که متعلق اولور به قرب ملائکه مقامی یعنی اهل بیت بغیر ده دارد از یعنی اولور
 لوا المراتبه شفاعت کنیز مقامیه.

[وَقُلْ] دردی که — یعنی نهج یلوه سهرور دعایت که [رَبِّ ادْخِلْنِي مَدْخَلَ صِدْقٍ]
 بهم بخ صوره کبریمی کردیه [وَاخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْقٍ] و صوره هیفاریش هیفاریش — یعنی
 هر صافی است و با هر صافی بریه افعال ایه که کمال صوره اید مقبول و رضی و مدوح و صوره افعال ایه
 و هر صافی باشد و با بریه هیفاریش که ده نه کمال صوره اید مقبول و رضی و مدوح و صوره هیفاریش. بناییم
 ارادتیکه عبودیت و طاعتیکه کبریمند هیفاریش. عجل ایدیکه رسالت اوریند افعال کالانده صوره مدح
 سونقت اصلا اید و با مدخل اوزت اولور قبه قوبر یفاده عبه صوره اولور ده قوی و هیفاریش و با ایدیکه
 عبه صوره اولور ده است [وَاَجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا] و بنم بجهه که کذا نه نصیر
 بر سلطانه قیل — بلا جانب غیبیه بر محنت قاهره. بر قدرت غالبه تخصیصیات که اوندک لطفی نایستنده هازر سلطوب
 و مقهور. مؤننه سهرور و نظار لوه.

سایه دند که بود عاند قبولی بشید بایانده ده سهرور بور و شد: [وَقُلْ جَاءَ الْخَوْرُ
 وَزَهَقَ الْبَاطِلُ] صمدی که: صوره مدح و باطل منحل دارد [إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا
 في الحقيقة باطل منحل اولور. — سالت محمد اید و به هیفاده درودی آندنه اعتباراً هیفاده و لغز و سالت
 انصحرای با سلسله. بالافزوده که نه اولور یعنی زمانه کعبه ده یوثری آنا که رسول الله برایتی اولور ده به اجبار
 صدقنی اعدایه الهیه.

[۱] نهج ایدیکه در ایامه و کجی ایدیکه در ایامه نافر بایامه دیگر.

سأطرح روح سلسله خمس ائمه عسيلة :

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا • وَلَئِنْ سَأَلْتُمْ لَنَدَّهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكِيلًا • إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا • قُلْ لَئِنْ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْإِنْسُ عَلَى أَنْ يَأْتُواكَ بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا •

مال شریفی

برده سطر دومه صور دیوردر، دی که روح ربک امرندند و من جمله آنجه از برشی
در برسد • جدول معیومه در برسد سطر دومه ایندی دیه تمام آئیده در بر بریزد، صوکره بد و ناری
کندی بر دیوردر ده بولامازسد • آنجه رتبه بر رعت باقیه، حقیقت سند اوزر که اوزر نفسی
یک دیوردر بولونو • دی که بیه ایدرم اگر انس وجهه بفرانک سفی کنبدک اوزر دیوردر
بر شنی کنبد، زار، بر برینه ظهیرده اوزر •

[وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ] سطر دومه ده سؤال ایدر : دی ایدر دیوردر - سیدر
ابه عباسده نقد ایدر کنده کوره فیه نفر به عارت ایدر عقبت به ای معیط مدینه ده کی بهور اجباریه کوندرده
اوزر اهل کتابدر، مزده بولونیا به سلومات اوزر ده بولونو، محمدی صور دک بافرم دسیدر، بنار علیه
ایسی برکنده ده عیقوب مدینه به داریسد و صورسد، بهود « اوه محاب کلفنه، دزدی لفر خیده در و دهده
صوکرین، اگر هینه جواب در - دیاسکون ایدر سه غی دکر - و اگر بعینه جواب در و بعینه سکون ایدر

نمید. « دیکند. چون روح نوازده بهم آمیخته، گنجد، سؤال نمیکند، بنا براینکه اینی نفس بیایه از نوب روح، اجمال ایستاد و گفته صورتی نداشت نمیکند. (سوره کهف بانه).

احمد، نسائی، زندی و حاکم و ابیه جیه و در هاب و فمندی ابیه عباسیه مخمجه ایست و بیه بهور. دیکند که « بزه برین ستاده سؤال ایده لم، او زده « روحه صویرین » دیکند، صویرین بنا براینکه نازل اند. « ویستلونک عن الروح » ای... بوزده کوره بوات ده دیکند. گفته بخاریده و سله و دانه ده مخمجه ایستاده کوره. عبدالله به سعد و خنی انه عنه نمیکند که « به هفت پیر علی له علیه سلم ایستاده بر نازده بر دیورم و او، بر دکنه و ایستاده دی، او سرده بر بلوک بهور و فماری اندی، بر برینه سوله روحه سؤال ایستاده بر بر، بنا براینکه بعضی فماری روحه سؤال ایستاده، اینچ سوله او فماری برین سوله سکوت وادی، به دجال بیدم که روحی او برین دی، او برینم برده و یکدیلم، و فماری که روحی نازل اندی، بر برین دی که « ویستلونک عن الروح قل الروح من امر ربی و ما اوتیت من العلم الا قلیلا » انه. بولا کوره ایستاده بوات مدی دیکند. بوزده طولای بعضی بواتی بری نکرده بری سینه ده اولم و زده ایکی گفته نازل اولم و گفته فماری اندی. (سوره کهف بانه).

یونانی برده ده سله ایستاده روح دیکند یکی زمانه با شیخ روح گفته اند ملاطه ایستاده. ماه الحکمه یعنی حرکت مدی، ماه الحیاة یعنی حیات مدی، ماه الادراک یعنی ادراک مدی. حرکت مدی ملاطه سله روح، ماه فماری نام مقابلی اولم روحه قوت دیکند اولم. ماهه ریاضت، ماهه دیار روح دیکند زمانه بر ملاطه گفته ایستاده. برین روحه اعم مفاسد. مثلا الکثیره بر مفاسد بر روح دیکند قوه محرکه بر روح دیکند. حیات مدی ملاطه سله روح ایستاده افند. زیرا قوه حیاتیه مظهر قوه افند. فقط بوزده ده ایکی ملاطه دارد. برین اعم مفاسد حیاتیه که باقی حیاتیه ده سله اولم. بر مفاسد که مع عموم بناتیه روحی روح اطلاعاته ایستاده و افند.

برین ده سله مفاسد حیات، یعنی حیات حیوانیه در که حیات انسانییه سنتی اولم. بر مفاسد روح روح بناتیه افند و بنا براینکه افندی ده مفسد. صوره ادراک مدی، یعنی احساسه افندی ایستاده و بعد بر سله برین

بر توفیق و برسد. سو بگویم « انما امره اذا اراد شيئا ان يقول له كن فيكون » این سرچشمه بر بدی اوست
 بر شیئی اراده اینجمله الهی باشد چه بر سر و دسبب محتاج اولفندیه مجرد « اول » در بعد از در در بدی
 عبارت بر ارد: « بر ابداع فعلید » بر ايجاب و تأیید که « و ما امرنا الا واحدة كلح البصر » در اولی از
 بر بعد از بدی افاده ایندی آتی بر اراده و با شعور شافی که واحد در « بنا علیه » در بعد از بدی
 همه تعالی در مجرد « که » از بدی ابداع الاله و با سلف بر عینه و مستانی بولونما به بر بدی بیانیه الاهی
 بدی اولی - بر فایده نظریه ده بوسنای اختیار بگردد -

بر مسافره بهی که امر ، فایده مضاعف - « سه » ابتدائی اولی یعنی تقدیر در روح ازل از
 اولاد بیست و اربعی بر هر یک مخصوص اولی در سلاطین ایدید بلیه « سه » بیانیه اولی یعنی تقدیر در ایه
 روح ، بدی از بدی فایده بر فعل محله ، بر تأیید مخصوص بدی اولی - بر اراده سو بگویم مشهور بر سوال در
 الله ، فایده محلی و لدی الله تعالی در کنونی اید مکتوبه و مکتوبه اولی یعنی جسد بر معنی « روح » اینست
 برشی در افعال - بر فعل - « دیگر ساری اولی ؟ » و احواله بر نقطه در بعد از بدی فایده بر بدی
 در عینه اولی یعنی سولینه بلیه ؟ « بالارده کی بیاناته بر سوالی اسفا و ایدیه قیود و اسات بر بدی و کدر -
 بر بدی در هزاره بر بدی از اهل سوره مجید - « الا اله الخلق والامر » قول مجیدی در قدره الهی تعالی در
 کور دیو که بوند امر ، خلقه تعالی ایدید بر بدی - بوند ایه ابی و جود در : بر بدی فایده ، تقدیر یعنی تقدیر
 و کیت در بدی معانی اعتبار بر ماده و ابعادی تکیه و ایجاد در - مطالعه ایجاد در - استعالی تمییز در - اولی
 بر بدی فایده امر ، ماده بر مقاب و محبت اولی در سلاطین ایدیه مع عموم قوتی که بر اولاد سونانی ايجاب
 ایدیه فعل و تأیید در - نه کیم آدم مقصد « خلقه من تراب ثم قال له كن فيكون » بر بدی بر بدی کوسید -
 انجیمی ، امر در فرمان استعالی اساس الیه - بر بدی امر ، فایده ایدیه بر بدی فایده از بدی
 جبرایه ایدیه و ایدیه بدی اولاد تقدیر و کیت سونانی بر سونانی معلوم کیت به ايجاب و تأیید فایده بر بدی
 اولی که بر بدی مقصد بلیه بر بدی - « ثم استوی علی العرش یدبر الامر » بر بدی مقصد در - شوق
 فایده امر ، عمل فایده و جود کیت بر بدی ، امر در فایده جبری و یا ارادی بر بدی سونانی افاده

نشد. در وجه توفیق که امر، خلق مقابل اولاد به ربانی حقیقی انار ایمیه با نامه ربانیه
مضان میخشد. مایه برافان. در وجه بونوه قورده کل اولاد اعم معانی تمیز اندیشه و خاص
مضای در وجه آنچه جنبی است. بر جنبی اعمده مضای فایده روحی طایفه معیه اولاد مخصوصیت ایسه
ربک نفس متکلم دهمه به اولاد «رب» اضافیست. سو حاله «ار رب» در وجه جنبی ربک نفس متکلم
اضافه مخصوصه سی ده فصل میباشند اولاد در حقیقت متکلم به روحی انار اید توفیقی در صده اولاد.
معنی سوادلو:

روح، بنم مالکم اولوب بنی تربیه اید به ربک بونوه نمونهات از رنده کی ربوبیت امرنده برود که
به کندی در حقیقت ربک که بر روح ظهوره اساس سواد روحی سواد. انا، امر، رب در روح ایست
انای ربک بر تائید مخصوصی ابرافانگی انار اید به امر. برافان مخصوصه، بر اولاد پنج کسبه کندی در زبان
کوس بونست اضافیه مذک مخصوصیت کوره کندی در بار. کندی در بایانه روح اولاد. کندی طایفایه
ادبست اضافیه ده جمله سه کوره روحی در بار، روحی در بایه بنی در بار. بونوه در لایه که روحی ربفله
ایست، به روح دیگر، تکیه میبندد اولاد. اولاد ایمیه «من امر ربی» هوا بده بر غولدره تصحیح اولاد
اکلا میبندد که انا ندر روح، رب رکور. روح، انا مذک ربک امرنده [۱].

بر راره سبابه دست مهم بر نقطه رها دارد. «قل الروح من امر ربی» مخاطبه ربک
مضان الیه اولاد نفس متکلم صبری اولاد «یا» اولاد روح رسول الیه «انا» سید. اولاد اولاد
اضافه ربانیه، حقیقت محمدیه به تعبیه اید به تجلیات ایسه «ان فضلک کان علیک کبیرا» دیه تصدیق دینیه
از راره هیوه بر ربک اولاد یفنده بر نقطه نفاد به اضافیه انار اید کی توفیق، روح القدس در روح ایسه
اطلاعه اولاد به بر ربی روحی نمونه الیه بر کس به حقیقتی هازر. به حقیقت «من امر ربی» توفیق به روح
اید به ربک معنی سوادلو: روح، بنی تربیه اید به از جمله بطا روحی دیالت ویریه بنی اسرا ابراهیم اولاد
ایویه، بنی بر مقام محموده بعث بر رانه و به قرآن اید بر کده بولانه ربک امرنده بر امر که به کندی
[۱] بنادیه کلام الیه دار اولاد «روحی، رضا، افاضتی، امری» اضافی کبیر.

دریم همه فعالیت از نقطه بیسیم .

[وَمَا أَوْتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا] در همه آنجه باز دریغی - هیچ دریغی
 رکب فقط آن ، بید بگذره آن ، بید بگذره آن در - چون که دارد - اضافید - سوسطایک در یکی
 کبی هیچ بیسی باین رکب ، بعضی مدیدک در یکی کبی بونوه حقیقی بیدره رکب ، مقدیه بعضی بید
 بیدرک اما حقیقتک بونوه در بیدرک رکب ، بعضی دجوه ای در رکب ربه سه کوره ، بکزی فایه ای
 دلفی ریزی آله دجوه تر - بسی بر صور تره بیدرک - بنادیه روح مقدیه بیدرک بیدرک در -
 بعضی مقدیه بر فطاب سؤالی صور تره عاده اولی فی سوسطایک در - چون که " قل " اربک نقا
 داخل اولر در جوابک تمه سنه اولی اقرب - لکه روایت اولو نور که بهود ، بر جوابی بیدرک بر فطاب
 بزه می محقق ؛ رید ، عیه الصلاة والسلام ره " بک بزدن " بورسه . بوند اولر بیه بیدرک
 " مالک اماره عجائب ، ۱۰۰ " و من یؤت الحکمة فقد اوقی خیرا کثیرا " در رساله ، ۱۰۰ ده بر بر سر برک
 بزه تورات در بر یکی دانه هر سیک بیانی بوند فی تورات ایدیکه مالده بزه در سیه علم از تامل
 در رساله ؛ " رسول الله علیه وسلم ره " او ، الله علیه نقرا " آذر - الله ، سزه اولر بیه در سوزی
 عودانه کن اقطاع ایدر - بر بر رساله در سید " ولوان ما فی الارض من شجرة اقلامه و الحجر میمه
 من بعده سبعة اجرام نفدت کلمات الله " ای نازل اولر - سؤالده بر فطاب " قل " امرزه داخل
 اولر بوب استینافا اولر تزییل ایسه بر جود اولر در بونوه انشده عام بر فطاب رکب - بونوه علم بر علم
 نقرا قلیل - دریم ، اضافی ، متعصبه - محاطه - علم الله ایسه زانی ، محیط و سوسطایک نامشاید -
 علمای نمای همه تالان زان حقیقی بیکه متوقف که اولی آنجه کند بیدرک .

بورار سؤاله لر فی بیه ایلم :

۱ - دیکه که " و علم آدم الاسماء کلها " بر صیغه آدم بونوه اسماء تعلیمی ، بونوه فقایه
 تعلیمی دیکه رکب - تعلیم سار ، علم الله نقرا علم بیدرک - بونوه فلسفه ره " اسیم " مذهبه براساس
 اولر بیدرک .

۲ - « تَبَيَّنَا كَلَّ شَيْءٍ ، تَفْصِيْلًا كَلَّ شَيْءٍ » بگویند ، برونه ایشانکه مفهومی مناسنه اولایوب اندک ریه رامطام نفقه نذر نه محتاج اولدقوی لوسی مناسنه لفظی برشوی مازدیکدر .
دند کیم اریه نفیر اولنه کلمه .

۳ - علم بیک قلی یا کد علم روح نفقه نذر نه فله اریه ملیه . زیرا اریه سیده سلمه سلمو مازک رضی راری روح اولدقوی چنده اریه سلمه سفورین روح ماز اولانه هیره وکدر .

۴ - بو خطاب انشده علمده هیره دیره بر سرف و عینی زمانه بیک غوره علمینی قیده ضربه اریه هیره مقدمه « ما عرفناك حق معرفتك » اعتدایله تواضع دعوت ایهه با حفظه واردر . دیکه عند الیهه علمه ناسته علمینی انشده ایمیه هر فصوصه علمه امطانی سلب ایهه بر باس دیله دیکه علمه زنی امطانی ناسته صلیاتی تأییه ایهه بر سید اوسند . بنا علیه اناسه ناسته هی یکیده بر سیده ایمان ایهه الله ایمیه علمه میاشیمه وکنه هر صانی بر ربیه زنییه واصل اولورسه اوسوه علم بیک آن نه آنه علم الله سنبله بر فله دیکه دکر ره نسبتده بد آن اولدقوی بیکرک هیچ بر زمانه سفور اولمه لازمده .

سوفی ده اریه ناسته انشده ایهه که علم بیک دیریه اولدقوی کج قابی زوالدرده . بر اناسه الله بیکرک روح الله بیکرک ربه علمه دیریکیمی ده فرقه ایهه اریه اریه دیریه بر آنه آلیوریه . ایسته غوره صافیه ایمیه بو حقیقتده بیانی غایت مهم اولدقویده دولای با کد الله تعالی رسوله اولده فضله بو بیکرکتنی تفصیل ایهه اولده بر دیکه علمه فقهده سنن اولدقوی بیاه مرده اولدرده بو حقیقی تقدیرا نصیر ایهه که هم ر قسم و تأکید ایهه و غفلت و جهل انار ایهه هیچ صیفه سید و کبریه غایت سوره دیندار بر عبودت اولمه ایمیه با نامه رسول الله خطاب نصیر ایهه که بو سوره که :

[وَلَئِنْ شِئْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ] ختم اوسوه که دیریه اولده
و می آید بیکری البت کیده . بویوریرنه - یعنی روح القدس ایدر دیکر . برونه فقهه بر ناسته نبی ایدر
سوزنده سفار و مکنده روح اولده افرایه عظیم الشانی بو عاقله لر زنده صلیوریرنه . [ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ
عَلَيْنَا وَكِيلًا] صوره کدک ایمیه بر ناسته بر کیدره بوله مازیکه - یعنی اولدقوی برونه بالا صاله

کرد آلایه جمله کجی بالواسطه استوار اید بیدک ایچونه نه رومده و نه ساره و نه دایه ایچونه بر دیکل
طونونه ایچونه بر توت بولما که ده امله بوند. [إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ] ایچونه بکده بر رحمت -
اول دافز بالکل اول دایه بیدک دایسته اولی دجایند کجی صفت دایفا اید ده ادر. بیکله
ط اضافت مخصوصه ای اقسام اوصافی و بویزده عالمیه نشانی اید ایسته دیک رحمت راسته سید.
[إِنْ فَضْلُهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا] ایسه اول اولده - اولیکله - ط اولاده فضلی
ایسه و عینای هیوده بویزده. دیکر لایه نیاس قبول ایچونه ده ده بویزده. اولده ایچونه کال ایسته
[قُلْ] دی که

[لَئِنْ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ] علم الله،
بوند انس و جه بفرانده منفی کینه لر ادر. اجتماع یعنی اتفاقه ایدر [لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ]
هیچ منفی کینه نذر. - انسانی و جه ایدر افراسنه رکینه نذر یا [وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ
لِبَعْضٍ ظَهِيرًا] بیکرینه ظهیر اولر بیکرینه نذر - قرآنه بود بویزده بعضی ده. شد بیکل
بویزده نه قدر توفی، بوند انس و جه ایدر استقبال ادر نه بود اید بیکله برقیصه
ایچونه بویزده علم فیجی احوال ایدیکتی و بنامیه باشی باشته ناصل بویزده بعضی بانه تشکیل ایدیکتی
انسان اید تائس ایتی. بیکله علم الله به علم کینه در دینیه ناصل شیه اید بیدر؛

بوند سبب نذرده روایت اولو بوند که اولکی یهودی در ده بر طائفه "یا محمد، دیشد، بزه سو
کینه دیکله حق میزدید. بوسه عنده به عقیده؟ نذر ایز بونی نورانده تناسفی کجی تناسف کور سورت."
عبد الصلوة السلام ده بویزده که "والله من، بوند سده عنده به عده اولر نیکی اید بویزده"
بوند اولرینه "اما بوند کینه دیکله کیستی بزرده سده کینه بوند." دیشد دی و بنامیه الله تعالی
برایتی انزال بویزده. دیکر اولر نه فریسته به جماعت ده "بزه بوزانده باشفه بایت غریبه کینه، بوسه
بوند منافی بزه بایا بیدر دیشد دی که آیت غریبه دیکله بوند عوکره "وقالوا لن نؤمن بك
حتى لا" آیت نذرده بیاه اولر جه اولاده مقتدرمان اولر مقتدر. بویزده اید بوند بوند جه بویزده طعمی دیشد

داگوته بگوته بوجم عشر در ده بری بگوته مجبه و ششده فارسینده بوجوب کمال صده و تحفه صیبت
 و غنمی آری صده طو شد - (سوره بقره ده «فأتوا بسورة من مثله» سوره هود ده «فأتوا
 بعشر سور مثله» - الی - «فان لم یستجیبوا لکم» سوره محمد ده «وان الله لکافلون» بانه) .
 اینه قرآنک لومکم برید علمم ، بوبه لایبده .

وَلَقَدْ صَرَفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ
 إِلَّا كُفُورًا • وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَجْعَلَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا • أَوْ تَكُونَ
 لَكَ بَحْتٌ مِنْ نَحْلِ وَعِنبٍ فَتَنْجِزَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَنْجِيرًا • أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ
 كَمَا زُغَمَتْ عَلَيْنَا مِثْغًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلِكِ نَسْتَكِي • أَوْ يَكُونَ
 لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرٍ أَوْ تَرْقَى فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ بِرُفْقِكَ حَتَّى تُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدًا
 نَقْرُوه قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا •

مال شریفی

جهلدم حقیمه بز بو قرآن ده دلبده داستان اوله همه لوم صافده در لور لور افاده لریایده ،
 نه ناسده اکثریسی مودر بقده اصدا - اندیل • دیز دیزیر : سلطانمالی بومه ایانمانیز ، ناکریم
 اجمیوه متوریده بر منیع آفیداسیث • باهور سنه اجمیوه فرماقدوده وارز دیکدوده بر باغیوارده
 آرازده ساریل ساریل حیا بر آفیداسیث • باهور زعم اندیکه کجی اوز ریمزه سالی قطعه قطعه
 دوشورده سیث ، باهورد الای دملطرد کفیل کتیره سیث • باهور سنه التونده بر ادبده اولور
 باهورد سالی هیفا سیث ، اوله هیقیدفکده اصدا ایانمانیز ناکه اوز ریمزه اوقوریمیز برکتوب اندیزه
 دی که : سبحانه به اجمه بید بر رسول •

بود به پیغمبر کورده در طایفه ای که یهودیه بودند و عبادت ایزد را می نمودند ؟

درین جمله آورده :

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمْ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبْعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا • قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مِلْكَةٌ يَمَشُّونَ مِطْمَئِنِينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا • قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ أَنَّهُ كَانَ بَعِيدًا خَبِيرًا • وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَبِهِدَايَتِهِ • وَمَنْ يَضِلَّ فَلَنْ يُجِدْ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُمِيَائًا وَجِبَاؤُهُمْ وَأَوْبَهُمُ جَحَنَّمُ كُلًّا خَبِثَ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا • ذَلِكَ جَزَاءُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا إِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا إِنْآ أَلْمِيعُونَ خَلْقًا جَدِيدًا • أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَهُمْ أَجْلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَإِنِّي الظَّالِمُونَ الْكَافِرُونَ • قُلْ لَوْ أَنَّكُمْ تَعْلَمُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا •

مال شریفی

کند برین طوفانی بولی کوسنده هدایتی کدینده ناسک ایمانه ایزد لرینه آنچه سواد بر روی مال شریفی :

الله بر بستی رسول کوند روی ؟ • سوره انفکه اگر ارضه هدایت ایزد بر روی سواد اوله ای

البته ایزد سواد بر رسول کوند بر روی • دی که : الله سواد بنم ایزد ساهید ، هر ماله

او ، قول لرینه خیر بصیر بر روی • و کد کد الله هدایت ایزد بر روی طوفانی ، کد کد روی سواد

برای سه آتفه از ایمیه اندک پسندید و بدو بول ما زد که در آن روز قیامت کوفی نور، ریش و
 اندکری مالده بوزاری استی مشایه زن، دانه بقدی پر جهنم، هر دیکه از آن بر سر آریز
 • او، از آن جزا ریز، هر دو از آن دین و کفایت در ده، یا باز بر سینه یک از این و
 از آن لوب، نو از دین و قنی بر می جدا یکی بقتلعت لبث از آن هفت؟ ریز • کوکری وری بار آتفه
 ادله الهی که بر یک مکتبی بار آتفه قادر از دین کورم در رده می؟ کندری ایمیه ده بر اصل نفیسه
 آتفه، از ده هیچ شبه برده؟ فقط فالدک ما در نقد باقیه باز نری برده • دی که در یک
 رستی فزیز از مالک از آن آتفه ادرت از ده بفرارده نور و سلاساک ایدر دین، انسان برده
 یک جمعی از آن •

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَنَسِيَ نَجَىٰ إِسْرَائِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ
 فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا مُوسَىٰ مَسْحُورًا • قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُ مَا أَتَىٰكَ
 هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِضَائِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَا فِرْعَوْنُ مَحْجُورًا •
 فَأَرَادَ أَنْ يَنْتَفِيَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَغْرَقْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا • وَقُلْنَا مِنْ بَيْنِهِ
 لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جُنَّاحُكُمْ لَفِيفًا •

مال شریفی

میدانم حقیه موسای آیه آیه در دوزخ آیت در دوزخ، مورخی اسرائیل، از ده کدی دقت
 فرموده او طاری که: هر حال به سنی با موسی! بر بویویه موزولسه فله ایورم • علم الله
 دینی: یک عمل بیدار که از آن کوکری برک ربی، صرف بر بصیرت اولیه از ده اندر دین
 هر حال به ده سنی یا فرموده الهی اولیه فله ایورم • دیکه از آن از ده بپسندید آتفه دین

بزرگ هم کند یعنی وهم معینند. بگرد هین برده غمزه ای بر برد • از سنده ده بخا سانه
 دین که : هاید ارغه سانه اولیک ، صکره آفت دعدی دعدی دقت هیدی دوروب
 بکره رک کتیه بکند •

۱ فَاِذَا جَاءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ جُنَّا بِكُمْ لَفِيفًا ۚ آفت دعدی دعدی دقت هیدی
 دوروب بکره رک کتیه بکند — براره کی «وعدا لآخره» سور. نه بانه کجه «وعدا لکوة
 الاخره» یعنی ایمنی کر کی فادک دعدی معانه اولمه محفوظ ایسه ده «وان عدم عدنا» معونه
 نافر اولمه ده «وعدا لدار الاخره» معانه اولمه تدار دالم و بنا دمه رها فادور. کرباست
 دیکه اولمه •

ماهی با محمد !

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا •
 وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَاهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مَكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا • قُلْ
 آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ
 لِلْآذْقَانِ سُجَّدًا • وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا •
 وَيَخِرُّونَ لِلْآذْقَانِ يَسْكُونُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا • قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَدْعُوا
 الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُوا بِصَلَاتِكُمْ وَلَا تَخَافُ
 يَهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا • وَقُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ
 فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكَثِيرٌ مِّنْ أَكْبَارِهِ

مال شریفی

راصباحاته و اموالک مقتضیات مطبوعه اوله ادره - تدریجاً ایندیردک . اوله مجموعه قرآنه
بر عصبه دیارعت و حتی بعضاً بر آیت . مستقر کتاب کی باطلی باشنه جیسر داننداری محتوی برریدر -
آلوسی تفسیرنده دیکر « بیهای سها به » عرضی ایه عنده سوبه دیکتی تریج ایتدیر -
قرآنی بت آیت بت آیت تعلم ایدیز . زیرا جبریل علیه السلام اولی بت بت ایندیردی . ایه عا کرده
ابونفذه طریقنده تخریج ایتدیر که : « ابوسعید خدری بزه قرآنی صباع به و آقام به آیت تعلیم
ایدر و جبریل علیه السلام بت آیت ایندیردی دیر هیزدیردی » دیتدیر - میافیه بنده دهانفله و ده
آن اوله زنده دایق اولرینی دهمیما ثابت بولندینده مراد آن یار ایتدیر . ا . ا .

[قُلْ] دیکر - ادبوزانه اینانایه هلد ! [اٰمِنُوْا بِهٖ اَوَّلًا تَوٰمِنُوْا] نیت
ایست اینانیک ایست اینانایک - یعنی قرآنک حقیقه و کلام فارسی نیک کیدک اینانوب اینانایه
هم ایتدی بوزر - ایناناک اوله کانی آریمان ، ایناناک زده اوله نقیقه دیرن ، ایمان ایدر سکر
ناده سکر کنیز . ایتدیر سکر ضرری نه کنیز . آرتونه سکر دوتونه . [اِنَّ الَّذِیْنَ اَوْتُوْا الْعِلْمَ
مِنْ قَبْلِهٖ] سکر متدیر که بوزنه اول علم دیر عیسه اوله ذوات ، قرآن نازل اوله زده اول کتب سالفی
نقیقه ایتدیر اولوب د . و هیک . کتابک ، دیر دیر سیکر : اولرینی ایتدیر ، دلاوت بوزر دایق اوله
دری مالد [اِذَا تِلٰی عَلَیْهِمْ] کنیز نه قرآن نوزد اولوتی [یَخِرُّوْنَ لِلاَّذْقَانِ
سُجَّدًا] میدرد ایتدی دوتی سکر سجده ره نایابور - [وَیَقُوْلُوْنَ سُبْحَانَ رَبِّنَا
اِنْ کَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُوْلًا] ده سیه عجزه . نه بوزر شانه ، بوزرک دوتی حقیقه
فعل جبری دیرور - یعنی اوله کتا برور دوتی ایتدی ایتدی ایتدی ، هیزدیر دوتی هیزدیر اوله هیزدیر
دیر سیه عجز ایدرور [وَیَخِرُّوْنَ لِلاَّذْقَانِ یَسْکُوْنَ] دوتی ایدر دوتی نایابور
[وَیَزِدُّهُمْ خُشُوْعًا] دار - قرآن دوتی عجز - ادرک فو عجزی آریدیر - بوزر
بر نفیدی ده « وَاِذَا سَمِعُوا اَنْزَلَ اِلَی الرَّسُوْلِ تَرٰی اَعْيُنُهُمْ تَفِیْضٌ مِّنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوْا مِنْ الْحَقِّ
یَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا اٰمَنَّا » الخ ... ایدی .

[قُلْ اَدْعُوا اللَّهَ اَوْ اَدْعُوا الرَّحْمٰنَ] الله بیه دعا ایکن دیا معن بیه دعا ایکن
 [اَيَا مَا تَدْعُوْا] هکذا اسم ما غیره کنز - کوزلدر - چونکه [فَلَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰی]
 او الله کوزل اسم صلب او نکر - اوزان احد کدر - رسول الله صلی الله علیه وسلم بر کوه مکّه دره "یا
 بار معن" بیه دعا ایکنه مشطرا بشند "محمد بر الله دعوت ایور دی، حال بود که کسی ایکی
 الله دعا ایور - دیند، جواباً بر امر الی نازل اولند - یعنی الله تعالی اند بر هیئتی اسمدی دارد که
 الله کوزل اسمدر - الله بود که جمال و جلال و اکرام فائده ایله سمار معنی صلب او نکر - بوزن و تقصیل
 اولور در اسمو دعا و ما نکر - چونکه اسمک تقدیرنده سمانک تقدیر لازم کنز - بر توبه سمار معنی ایله دعا
 لا شریک له اولاده اوزان احد دعا -

[وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ] هم صدانده بر سو توبه جهره ایتم - فائده قرأت
 دیا دعا ایکنه باغیدما، کوسدیه، صلیفندله سائیه اولاسیه [وَلَا تَخَافُ بَهَا] بیدو
 مخافته بایم - یعنی کذا ایتمه جبه فرده کیزلدر - سواره فر فریورده کی اولاسیه [وَأَتَّبِعْ
 بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيْلًا] بوند آراسته بر بول موت [وَقُلْ] ددی که [الْحَمْدُ لِلّٰهِ]
 حمد الله - قدر بونفیلات ایوشد الله [الَّذِي] او الله که [لَمْ يَخْشَ ذَوْلًا] و لا نماز
 ایوردی - درغور صفه منزه اولدنی کی اولاد محمد زه ایتم دی - بنا بر معنی ایزدی دینر اولدک شانی
 بیدریدر، بالاسو بیدر [وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيْكٌ فِي الْمُلْكِ] او الله ملکه شریک برده
 - ایکی ریا دی دینر، باسفر ریغ فارینه اند افترا ایدیلر [وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلٰلِ]
 اولدک مجموعه ذلله ولی برده - یعنی ذلله نشأت ایتم، ذلله فرورغمه، عزت بولمه مجموعه سارفته
 محتاج اولسانه ولیعه، بار و باد و ده، دوسته، منفقده ده منزهدر - فضل و محمد سورکی، ولایت
 دیردکی، ولی الله دینر بولجک صادمه قولدی اولان دکل ایسه ده هر هائی بر احتیاجده طرودی دوست
 ایزدکی صبح بر ولی ده بوقدر - ذلله منزه بذاته عزیز و قویدر - «والله العزّة جمیعاً» [وَكَبِيْرٌ تَكْبِيْرًا] دادنی تبیر ایم بویو کدره بویو کدر - ذلله ده بویو کدر، صفاتده ده بویو کدر،

افعالند ده بویوطه ، اسما نده ده بویوطه « الله اكبر الله اكبر ، لا اله الا الله والله اكبر
الله اكبر والله الحمد . »

روایت اولی که عبدالمطلب اولاد نده سوید مکد با سئایه که او غلامه میوهفته رسول اکرم ابو و قل
الحمد لله ، ایمنی بد تیری و بره « آیه الف » نامی دیرشد . تسبیح در اید با سئایه بوسوره نك
بر آیه الف نده محمد و کبیر اریله فتامی نه قدر کوزل ، نه قدر بیفتد . بو محمد و کبیر اریله « ان فضله کان
علیک کبیرا » نفعتی شیهه نه بر ترتیب مخصوصی دارد .

اسامی صده جنبل ، نرندی ، نسائی و غیره میوهفته عاشره ده روایت بشکدر که رسول اکرم
صلی علیه وسلم ، بوسوره ابر سوره زری که کبیر او نرندی . صحیح بخاری به ابیه مسودده روایت دانسته
اوزه رسول اکرم بوسوره ابر بونی تعقیب ابیه کهف ، ریم ، طه ، انبیاء سوره لری هفده بویوطه که
« هن من العتلق و هن من تلادی = بو نر ایلک نشدند . یعنی نکرده نازل اولاد نرند و بو نر بنم
تروت قریه موندند . یعنی شانه مقام محمدیه علیه السلام مفهومی اولاده محفوظات قریه موندند ، خواصی و در ادرند
ایسته « عسی ان یبعث ربک مقاما محمودا » بتشیخ دریده سوره اسرا ده « وما ارسلناک
الا رحمة للعالمین » تجیده منتهی اولاده سوره انبیاء قدر بوسوره نده ترتیبی ده بو اسامی اوزه
با نیکد محمد و کبیر اریله فتام بولاده سوره اسرا نی متعاقب سوره کهف که محمد اید با سئایه نه اقلکدر در .